

I

(Ανακοινώσεις)

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 1999

(2000/C 260/01)

Στρασβούργο, Απρίλιος 2000

ΚΥΡΙΑ NICOLE FONTAINE

Πρόεδρο
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
rue Wiertz
B-1047 Bruxelles

Κυρία Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 195, εδάφιο 1 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 3, εδάφιο 8 της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, σας υποβάλλω την έκθεσή μου για το 1999.

Jacob SÖDERMAN
Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ	6
2. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	10
2.1. Η νομική βάση του έργου του Διαμεσολαβητή	10
2.2. Η εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή	10
2.2.1. «Κακή διοίκηση»	11
2.2.2. Ο Κώδικας συμπεριφοράς χρήστης διοίκησης	12
2.3. Παραδεκτό των καταγγελιών	13
2.4. Λόγοι για τη διενέργεια έρευνας	13
2.5. Ανάλυση των καταγγελιών	13
2.6. Συμβουλή για επαφή με άλλες υπηρεσίες και διαβιβάσεις καταγγελιών	14
2.7. Οι εξουσίες του Διαμεσολαβητή κατά τη διενέργεια ερευνών	14
2.7.1. Η ακρόαση μαρτύρων	15
2.7.2. Επιθεώρηση εγγράφων	15
2.8. Αποφάσεις μετά από έρευνα που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής	15
3. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	17
3.1. Περιπτώσεις όπου δεν διαπιστώθηκε κρούσμα κακής διοίκησης	17
3.1.1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	17
Διαφάνεια στη διαδικασία διαγωνισμού που διοργάνωσε πολιτική ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	17
Αίτηση για τη λήψη υποτροφίας «Robert Schuman»: εικαζόμενη παράλειψη του Κοινοβουλίου να απαντήσει	21
Προθεσμία για την υποβολή ιατρικού πιστοποιητικού	22
3.1.2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	23
Πρόσβαση στα πρωτόκολλα περιουσιακών στοιχείων	23
3.1.3. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	25
Κέντρο βιομηχανικής ανάπτυξης: αρμοδιότητες της Επιτροπής	25
3.1.4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	27
Επαρκής αιτιολόγηση απόφασης	27
Χειρισμός καταγγελίας κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου	29
Άρνηση σε υποψήφιο γενικού διαγωνισμού της πρόσβασης σε αντίγραφο της βαθμολογημένης δοκιμασίας	32
Διπλώματα οδοντιατρικής της Αργεντινής	35
Χειρισμός καταγγελίας δυνάμει του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΚ	37
Κοινολόγηση έκθεσης αξιολόγησης	38
Καθυστέρηση εξέτασης καταγγελίας σχετικά με κρατικές ενισχύσεις	40
Επιδότηση της παραγωγής χοιρείου κρέατος που παραβιάζει τη νομοθεσία ανταγωνισμού	42
Περιφερειακές αποκλίσεις στη δυνατότητα ανταπόκρισης σε κριτήριο διαγωνισμού	44

Απόφαση να περατωθεί η εξέταση καταγγελίας βάσει του άρθρου 169 (νέο άρθρο 226)	45
Το απόρρητο σε διαδικασία διαγωνισμού	49
Ακύρωση διαγωνισμού δι' υποβολής προσφορών απο την Ελληνική Κυβέρνηση (άρθρο 226 ΕΚ)	50
Χρηματοδοτική ενίσχυση έργου κατασκευής αιολικού πάρκου από το πρόγραμμα Thermie: εικαζόμενη παράλειψη επιθεώρησης του έργου	53
Εικαζόμενη παράλειψη κίνησης διαδικασίας παράβασης κατά του Ηνωμένου Βασιλείου για παραβίαση των οδηγιών 77/187/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ	57
Οικονομικός έλεγχος αναδόχου	59
Πρόστιμα στο πλαίσιο του καθεστώτος της κοινοτικής αγοράς γάλακτος	61
Διεκπεραίωση υπόθεσης ανταγωνισμού από την Επιτροπή	63
3.1.5. <i>Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα</i>	67
Γλωσσικοί κανόνες για τα κοινοτικά θεσμικά όργανα	67
3.2. Υποθέσεις των οποίων η εξέταση περατώθηκε για άλλους λόγους	68
3.2.1. <i>Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή</i>	68
Πρόγραμμα Tacis: άρνηση εξόφλησης τιμολογίου	68
Απαγόρευση συμμετοχής στο διαγωνισμό COM/A/12/98	69
3.3. Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το όργανο	69
3.3.1. <i>Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή</i>	69
Καταγγελία για παράβαση του κοινοτικού δικαίου: παράλειψη της Επιτροπής να αποστείλει βεβαίωση παραλαβής καταγγελίας	69
Επανεξέταση από την Επιτροπή της χρηματοδότησης για σχέδιο παροχής βοήθειας προς θύματα βίας στη Χώρα των Βάσκων	70
Επιστροφή υποτροφίας στο πλαίσιο του προγράμματος σωκράτης	72
Παράλειψη της Επιτροπής να εκδώσει προσάρτημα σύμβασης Phare	73
Επιστροφή εξόδων ταξιδιού σε υποψηφίους ακυρωθήσας δοκιμασίας	73
Πληρωμή τιμολογίων των καταγγελλόντων	74
Παράλειψη απάντησης – διαπεριφερειακά σχέδια	75
Εικαζόμενη παράλειψη πληρωμής εκ μέρους της Επιτροπής	76
Καθυστερήσεις στην επιστροφή εξόδων ταξιδιού	77
3.4. Φιλικόι διακανονισμοί που επετεύχθησαν από τον διαμεσολαβητή	78
3.4.1. <i>Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή</i>	78
Έντοκη εξόφληση τοπικού συντονιστή	78
3.5. Υποθέσεις των οποίων η εξέταση περατώθηκε με διατύπωση επικρίσεως από τον διαμεσολαβητή	80
3.5.1. <i>Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο</i>	80
Αιτιολόγηση της αποτυχίας σε διαγωνισμό	80
3.5.2. <i>Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	82
Παράλειψη απάντησης	82
3.5.3. <i>Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή</i>	83
Ευθύνη της Επιτροπής να εξετάσει ισχυρισμούς περί παρατυπιών σε έργα χρηματοδοτούμενα από την ΕΚ	83
Παράλειψη αιτιολόγησης της απόφασης για περάτωση της εξέτασης καταγγελίας	86
Εικαζόμενη παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παρακολουθήσει δρόντως την εκταμίευση κοινοτικών πόρων. Πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα της Επιτροπής	89

'Αρνηση της πρόσβασης σε έγγραφα σχετικά με δικαστική διαδικασία	93
Διαδικασία της Επιτροπής για τη διερεύνηση εικαζομένων παραβάσεων (άρθρο 226 ΕΚ)	96
Αναπάντητες επιστολές	99
Ακύρωση πρόσκλησης υποβολής προτάσεων	101
Παράλειψη παροχής πληροφοριών σε σύμβουλο Tacis	105
Διοικητική και οικονομική διεκπεραίωση σχεδίου	106
Φορολόγηση της ενίσχυσης Tacis στη Ρωσία	112
Περάτωση διαδικασίας αντιντάμπινγκ	115
Αναβολή προφορικής εξέτασης σε εξαιρετικές περιπτώσεις	119
Αδικαιολόγητη καθυστέρηση απάντησης σε αλληλογραφία	121
Ανοικτός διαγωνισμός που διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή: η εξεταστική επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του υποψηφίου	122
3.6. Σχέδια συστάσεων του Διαμεσολαβητή	126
3.6.1. Όλα τα θεσμικά όργανα, οργανισμοί και αποκεντρωμένες υπηρεσίες	126
Απόφαση που περιέχει σχέδιο συστάσεων για την υιοθέτηση κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης	126
3.6.2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	130
Αδικαιολόγητη καθυστέρηση και παράλειψη απάντησης στους υποψηφίους διαγωνισμού σχεδίου	130
3.6.3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	133
Εικαζόμενη παράλειψη επανένταξης υπαλλήλου κατόπιν αδείας άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους	133
3.7. Σχέδια συστάσεων που έγιναν δεκτά από το όργανο	137
3.7.1. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	137
Ενημερωμένος κατάλογος με τα μέτρα που εγκρίθηκαν στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων	137
3.7.2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	138
Μητρώο εγγραφών της Επιτροπής	138
3.8. Ερωτήσεις από εθνικούς διαμεσολαβητές	141
Επιστροφή συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος	141
Φορολογική βάση για τον υπολογισμό του ΦΠΑ	143
Ερμηνεία του κανονισμού 1251/70 της Επιτροπής	143
3.9. Έρευνες ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή	145
Έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα που κατέχει το κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών, ο Ευρωπαϊκός οργανισμός για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία, η Ευρωπόλ και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	145
4. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	154
4.1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή αναφορών	154
4.2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	155
4.3. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	155
4.4. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	155
4.5. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή	156
4.6. Η Επιτροπή των Περιφερειών	156

5. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΥΝΑΦΗ ΟΡΓΑΝΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ	157
5.1. Το δίκτυο επαφής	157
5.2. Συνεργασία κατά τη διεκπεραίωση καταγγελιών	157
5.3. Συνεργασία με περιφερειακούς διαμεσολαβητές και συναφή όργανα	157
5.4. Συνεργασία με διαμεσολαβητές στα υποψήφια προς ένταξη κράτη	157
6. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	159
6.1. Οι σημαντικότερες στιγμές της χρονιάς	159
6.2. Διασκέψεις και συναντήσεις	160
6.3. Άλλες εκδηλώσεις	163
6.4. Σχέσεις με τα μέσα ενημέρωσης	165
7. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	168
A. Στατιστικά στοιχεία σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως για την περίοδο 1.1.1999 — 31.12.1999	168
B. Ο προϋπολογισμός του διαμεσολαβητή	171
C. Προσωπικό	173
D. Η εκλογή του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	175

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ

Το έργο μιας υπηρεσίας διαμεσολαβητή μπορεί να περιγραφεί με πολλούς τρόπους. Πρέπει να ανυψώνει την ποιότητα της δημόσιας διοίκησης από την άποψη του πολίτη, πρέπει να ενισχύει με τις δραστηριότητές του τις σχέσεις μεταξύ των πολιτών και της διοίκησης, πρέπει να υποδεικνύει προδιαγραφές χρηστής διοίκησης, να ενεργεί για την εξάλειψη των κρουσμάτων κακής διοίκησης και πολλά άλλα. Το βασικότερο καθήκον του παραμένει η παρέμβαση για την παροχή βοήθειας προς τους πολίτες, ούτως ώστε να χαίρουν δικαίως μεταχείρισης και να επιτυγχάνουν αμέσως ό,τι δικαιούνται να αναμένουν από τη διοίκηση.

Κατά τη διάρκεια του έτους πιστεύω ότι οι δραστηριότητες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή έφθασαν το επίπεδο που δικαιούται να αναμένει κανείς από έναν οργανισμό ηλικίας ελάχιστα μεγαλύτερης των τεσσάρων ετών, ο οποίος αποτελείται από 25 άτομα που εργάζονται σε ένα αρκετά πολύπλοκο νομικό και διοικητικό περιβάλλον.

Το 1999 λάβαμε 1 577 καταγγελίες (σε σύγκριση με 1 372 το 1998), εγκαινιάσαμε 206 έρευνες (έναντι 171 το 1998) για πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης και αναλάβαμε πέντε έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας (σε σύγκριση με μία μόνο το 1998). Από τις καταγγελίες για τις οποίες διεξήχθη έρευνα, 27 περατώθηκαν με διατύπωση επικρίσεων προς το οικείο θεσμικό όργανο ή οργανισμό, 62 διευθετήθηκαν από το όργανο υπέρ του καταγγέλλοντος, σε μία περίπτωση επετεύχθη φιλικός διακανονισμός, ενώ εκδόθηκαν δέκα σχέδια συστάσεων για την αποκατάσταση περιπτώσεων κακής διοίκησης (σε σύγκριση με ένα μόνο το 1998). Από τα σχέδια συστάσεων 2 έγιναν αμέσως δεκτά, ενώ για ένα συνετάγη Ειδική Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αργότερα, το οικείο θεσμικό όργανο απεδέχθη τη σύσταση που είχε περιληφθεί στην Ειδική Έκθεση. Σε 107 περιπτώσεις (έναντι 96 το 1998) δεν διαπιστώθηκε κρούσμα κακής διοίκησης, αλλά δόθηκαν στον καταγγέλλοντα πλήρεις εξηγήσεις για τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη της αμφισβητούμενης απόφασης.

Επίσης, επιτύχαμε, με λίγες μόνον εξαιρέσεις, να αποστέλλεται απόδειξη παραλαβής των καταγγελιών εντός μιας εβδομάδας και να λαμβάνεται απόφαση για το παραδεκτό τους εντός ενός μηνός. Ο στόχος περάτωσης των υποθέσεων για τις οποίες διεξάγεται έρευνα εντός ενός έτους δεν έχει επιτευχθεί ακόμα. Παραμένουν εκκρεμείς περίπου 40 υποθέσεις των οποίων η εξέταση διαρκεί ήδη από έτους και πλέον, αλλά ο αριθμός τους μειώνεται σιγά σιγά. Πάντοτε πρέπει να γίνεται κάτι περισσότερο προς ανάπτυξη των δραστηριοτήτων, για να επιτυγχάνονται καλύτερα αποτελέσματα για τους πολίτες, αλλ' είναι προφανές ότι το 1999 ήταν το έτος με τις καλύτερες επιδόσεις μέχρι τώρα. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα ίδια τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί διευθέτησαν 62 υποθέσεις (έναντι 51 το 1998). Ουσιαστικά, αυτό σημαίνει ότι βρήκαν μόνα τους φιλική λύση, όταν ο Διαμεσολαβητής επέσυρε την προσοχή τους στην καταγγελία. Αυτό είναι πολύ καλό για τους καταγγέλλοντες, διότι κερδίζεται πολύτιμος χρόνος. Αποδεικνύει επίσης ότι η διοίκηση έχει την καλή θέληση να διορθώσει τα λάθη της, πράγμα που πρέπει να θεωρηθεί σημάδι εξαιρετικά θετικής στάσης έναντι των Ευρωπαίων πολιτών.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Η εποικοδομητική συνεργασία που επιτύχαμε με τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς κατέστησε αποτελεσματικότερο το έργο μας για τις Ευρωπαϊούς πολίτες. Στις περισσότερες περιπτώσεις, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί ανταποκρίθηκαν εγκαίρως και με πλήρεις εξηγήσεις στους ισχυρισμούς που προέβησαν οι καταγγέλλοντες, πράγμα που διευκόλυνε την αποκάλυψη των ουσιαστικών πτυχών της υπόθεσης και του τί πράγματι συνέβη. Εντούτοις, παραμένουν ορισμένα προβλήματα όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις δραστηριότητες της οποίας εστιάζονται κατά κύριο λόγο οι έρευνες του Διαμεσολαβητή: 163 επί συνόλου 206.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προσπάθησαν και πάλι να προβάλουν την ιδέα ότι αρμόδιο επί ζητημάτων που αφορούν την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου από την Επιτροπή είναι μόνον το Δικαστήριο και όχι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Η διαμάχη αυτή επεξηγείται λεπτομερέστερα στην ίδια την ετήσια έκθεση. Θα ήθελα να πω απλώς, ελπίζοντας ότι είναι η τελευταία φορά που χρειάζεται να το υπογραμμίσω, ότι η μη τήρηση του νόμου, δηλαδή των κανόνων ή αρχών που δεσμεύουν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, ουδέποτε μπορεί να αποτελέσει χαρακτηριστικό χρηστής διοίκησης. Στις δύο ευρωπαϊκές χώρες όπου οι διαμεσολαβητές του

κράτους δεν είναι αρμόδιοι να χειρίζονται υποθέσεις για τις οποίες προβλέπεται ένδικο μέσο διευθετήσεως, ο εν λόγω περιορισμός τάσσεται ρητώς από την ίδια τη νομοθεσία, αντιθέτως προς ό,τι συμβαίνει με την εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, η οποία θεσπίστηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Επίσης, αν η δραστηριότητα του Διαμεσολαβητή μπορεί να προλάβει μη απαραίτητες δικαστικές διαμάχες και να ελαφρύνει έτσι τον σημερινό μεγάλο φόρτο εργασίας των Δικαστηρίων, αυτό δεν μπορεί παρά να είναι θετικό για όλα τα μέρη. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, λόγω των περιορισμών που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο για την πρόσβαση στα δικαστήρια, σε πολλές περιπτώσεις εικαζόμενων παρανόμων ενεργειών των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών η προσφυγή στον Διαμεσολαβητή μοιάζει να είναι η μόνη δυνατότητα που διαθέτει ο πολίτης. Είναι αυτονόητο ότι οι αποφάσεις του Διαμεσολαβητή ακολουθούν πάντα τη νομολογία των κοινοτικών Δικαστηρίων.

Μια άλλη χρονοβόρος διαμάχη με την Επιτροπή αφορά το δικαίωμα του Διαμεσολαβητή να επιθεωρεί έγγραφα. Το θέμα αυτό εξετάστηκε λεπτομερέστερα στην Ετήσια Έκθεση 1998. Παρόλο που το 1999 επετεύχθη και πάλι ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα μετά τις συνήθεις παρανοήσεις και τα περιεργα επιχειρήματα, υπέβαλα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρωτοβουλία για την αναθεώρηση του μέρους του καθεστώτος του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή που δημιουργεί τις εν λόγω διαφορές. Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι για όλες τις υπηρεσίες διαμεσολαβητών είναι σημαντικό να υπάρξει απεριόριστη πρόσβαση στα έγγραφα που είναι απαραίτητα για τη διερεύνηση μιας καταγγελίας, όπως δόθηκε πρόσφατα στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF). Διαφορετικά, οι πολίτες δεν έχουν εμπιστοσύνη στις έρευνες του Διαμεσολαβητή. Συγχρόνως, είναι απολύτως σαφές ότι ο Διαμεσολαβητής πρέπει να τηρεί την εμπιστευτικότητα των εγγράφων, όταν επιβάλλεται ορθώς, και να μην δημοσιοποιεί το περιεχόμενό τους. Ελπίζω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ασχοληθεί ενεργά με την εν λόγω πρωτοβουλία και ότι τα λοιπά θεσμικά όργανα θα συμφωνήσουν με τα επιχειρήματά μου για το θέμα.

ΑΝΟΙΚΤΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Κατά τη διάρκεια του έτους δεν επετεύχθη σημαντική πρόοδος στον τομέα της διαφάνειας ή του ανοικτού χαρακτήρα. Η Επιτροπή ανεμένετο να ετοιμάσει σχέδιο κανονισμού για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα στο πλαίσιο του άρθρου 255 ΕΚ, αλλά το κείμενο δεν δημοσιεύθηκε κατά τη διάρκεια του έτους. Διέρρευσαν ορισμένα μόνον αποσπάσματα των διατάξεών του, τα οποία, στις περισσότερες περιπτώσεις, επικριθήκαν ιδιαίτερα από οργανώσεις δημοσιογράφων και άλλων ατόμων που δραστηριοποιούνται στον εν λόγω τομέα. Για τον Διαμεσολαβητή το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό, διότι η έλλειψη ενημέρωσης ή η εσφαλμένη ενημέρωση παραμένει ο συχνότερος ισχυρισμός που περιέχεται στις καταγγελίες (23 %).

Ο λόγος που προβάλλεται συχνά για τη διατήρηση της παραδοσιακής εμπιστευτικότητας — η αποτελεσματικότητα — μοιάζει μάλλον παράδοξος. Ήταν όντως αποτελεσματική η κατάρρευση της Επιτροπής Santer τον Μάρτιο, η οποία απετέλεσε τροχοπέδη για τις δραστηριότητες της Ένωσης επί ένα εξάμηνο ελλείψει καθοδήγησης από ενεργό Επιτροπή; Ένας σημαντικός λόγος για την κατάρρευση ήταν όσα έγιναν πίσω από το προπέτασμα της εμπιστευτικότητας. Περαιτέρω, η εμπειρία αποδεικνύει ότι η ανοικτή διοίκηση, την οποία εφαρμόζουν πολλά κράτη μέλη, φαίνεται να αποτελεί αποτελεσματικό εργαλείο κατά της απάτης και της διαφθοράς, ενώ η κλειστή και εμπιστευτική διεκπεραίωση των δημοσίων υποθέσεων φαίνεται να προσφέρει ευκαιρίες για απάτη και διαφθορά. Θεωρώ ανησυχητικό ότι όσοι αντιτίθενται στα αυξανόμενα αιτήματα για μεγαλύτερο άνοιγμα παραβλέπουν αυτό το σημαντικό σημείο.

Όποια και αν είναι τα επιχειρήματα και οι λόγοι που επικαλούνται, παραμένει το γεγονός ότι η πείσμων αντίστασή τους στο απαραίτητο άνοιγμα της διοίκησης της Ένωσης κατά σύγχρονο τρόπο συσκοτίζει τις λεπτομέρειες της χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενός από τους τομείς για τους οποίους η Ένωση επικρίνεται περισσότερο. Η πρόληψη είναι καλύτερη από οτιδήποτε άλλο, διότι ακόμα και η καλύτερη αστυνομική δύναμη μπορεί να αντιμετωπίσει εκ των υστέρων μικρό μόνον μέρος από τις ανεπιθύμητες δραστηριότητες που μπορεί να λάβουν χώρα σε αυτόν τον τομέα.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΧΡΗΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ;

Στην Ετήσια Έκθεση 1997 παρουσιάσαμε έναν ορισμό της έννοιας της κακής διοίκησης με τον οποίο συμφώνησε ομόφωνα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και είναι πλέον γενικά αποδεκτός. Αλλά για να προχωρήσουμε περισσότερο παρουσιάσαμε τον Ιούλιο 1999 πρόταση κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης. Η Επιτροπή ετοιμάζει δική της εκδοχή ανάλογου κώδικα από το 1997, αλλ' όταν κατέρρευσε τον Μάρτιο το θέμα φάνηκε να ξεχνιέται.

Ήταν λοιπόν καιρός να αναλάβει την πρόκληση της δημοσίευσης κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή. Ο κώδικας του Διαμεσολαβητή δεν αφορά τις σχέσεις μεταξύ διοίκησης και δημοσίων υπαλλήλων. Ασχολείται με τις σχέσεις μεταξύ πολιτών και δημοσίων υπαλλήλων. Εστιάζεται στις υπηρεσίες τις οποίες οι Ευρωπαίοι πολίτες έχουν δικαίωμα να αναμένουν από την ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση. Για να προωθήσουμε την ιδέα, αναλάβαμε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για το θέμα.

Η γενική στάση μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών ήταν θετική. Ορισμένα μας δήλωσαν ότι είχαν ήδη εγκρίνει ανάλογο κώδικα. Ένα από αυτά, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων που εδρεύει στο Λονδίνο, υιοθέτησε το σχέδιο που συστήσαμε με μερικές θετικές αλλαγές, ενώ άλλα άρχισαν να συντάσσουν δικές τους εκδοχές. Η Επιτροπή ανήγγειλε ότι είχε προβεί σε πρώτη ανάγνωση της δικής της εκδοχής, πριν να αρχίσει διαπραγματεύσεις με το προσωπικό, και κάλεσε τον Διαμεσολαβητή να το σχολιάσει. Εκ πρώτης όψεως, η εν λόγω εκδοχή φαίνεται αρκετά ασαφής από τη σκοπιά των Ευρωπαίων πολιτών.

Ένας υψηλής ποιότητας κώδικας συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης θα πρέπει να δίνει στους Ευρωπαίους πολίτες το θετικό μήνυμα μιας διοίκησης προσανατολισμένης στην εξυπηρέτηση του πολίτη. Αυτό θα ήταν χρήσιμο για τη φήμη της Ένωσης στα κράτη μέλη ως σύνολο. Παράλληλα, θα παρείχε στους Ευρωπαίους πολίτες σαφείς πληροφορίες για το είδος των υπηρεσιών που δικαιούνται να αναμένουν και θα υποδείκνυε στους υπαλλήλους τι πρέπει να προσπαθούν να προσφέρουν. Όλες οι αρχές που περιέχονται στον κώδικα μπορούν να επιτευχθούν με κατάλληλη δέσμευση της διοίκησης και κατάρτιση του προσωπικού. Η έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας συνεχίζει να εκκρεμεί, αλλά, κατά τη γνώμη μου, το ευρύ φάσμα απαντήσεων που έχουν ήδη ληφθεί υποδηλώνει ότι θα ήταν ίσως καλύτερο να εξεταστεί το ενδεχόμενο νομικής πρωτοβουλίας για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Διοικητικού Δικαίου σχετικά με τη συμπεριφορά χρηστής διοίκησης, κατά το παράδειγμα πολλών κρατών μελών. Αυτό σημαίνει ότι είτε η Επιτροπή θα πρέπει να κινηθεί μόνη της τη διαδικασία με την έγκριση ανάλογου κώδικα ως πρώτο βήμα, είτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάληψης πρωτοβουλίας για το θέμα σε εύθετο χρόνο. Η έγκριση ανάλογου κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης θα αποδείκνυε στους Ευρωπαίους πολίτες ότι η Ένωση διαθέτει σύγχρονη και με μέλημα την παροχή υπηρεσιών διοίκησης που είναι έτοιμη να εργαστεί προς το συμφέρον των πολιτών και ότι δεν πρέπει να ανάγεται σε αποδιοπομπαίο τράγο για όλα τα προβλήματα της Ευρώπης.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Όταν κάτι δεν λειτουργεί στον δημόσιο τομέα, η παραδοσιακή στάση έγκειται στο να ζητούμε περισσότερα χρήματα ή περισσότερες εξουσίες και όχι να προσπαθούμε να επιτύχουμε αποτελέσματα με περισσότερο διάλογο και μεγαλύτερη συνεργασία.

Το ποσοστό καταγγελιών που δεν εμπίπτουν στα πλαίσια της εντολής παραμένει περίπου 70 %. Πολλές από αυτές περιέχουν ισχυρισμούς ότι τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ορθώς το κοινοτικό δίκαιο. Κατά τη διάρκεια του 1999 συμβουλευσαμε 314 καταγγέλλοντες (έναντι 259 το 1998) να απευθυνθούν στις υπηρεσίες των εθνικών ή περιφερειακών διαμεσολαβητών, ή να υποβάλουν αναφορά στο οικείο Κοινοβούλιο. Ανάλογες πληροφορίες δόθηκαν σε πολλούς άλλους πολίτες που ήλθαν σε επαφή με την υπηρεσία εγγράφως, τηλεφωνικά, ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για να ζητήσουν συμβουλές. Με την προοδευτική υλοποίηση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, και ιδίως των διατάξεων που αφορούν τον χώρο δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας, τα κράτη μέλη θα εφαρμόζουν όλο και περισσότερο το κοινοτικό δίκαιο σε όλα τα επίπεδα και θα υπάρχει όλο και μεγαλύτερη ανάγκη γρήγορων και αποτελεσματικών δικαστικών και εξοδικών διευθετήσεων. Εμείς αποδεχθήκαμε την ευθύνη της ενημέρωσης των υπηρεσιών των επιτρόπων διοικήσεως κρατών μελών και περιφερειών και των αντιστοίχων επιτροπών αναφορών για το κοινοτικό δίκαιο. Δημιουργήσαμε επίσης δίκτυο που θα τους παρέχει στήριξη και συμβουλές, χρησιμοποιώντας προς τον σκοπό αυτό το Ίντερνετ στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Η συνάντηση των εθνικών διαμεσολαβητών και συναφών οργάνων τον Σεπτέμβριο στο Παρίσι, καθώς και η συνάντηση με περιφερειακούς διαμεσολαβητές και επιτροπές αναφορών στη Φλωρεντία τον Οκτώβριο, απέδειξαν ότι όλα αυτά τα όργανα και οργανισμοί είναι έτοιμα να δραστηριοποιηθούν περαιτέρω στον εν λόγω τομέα.

Αυτό σημαίνει ότι μία επικοδομητική συνεργασία σε πραγματικό πνεύμα επικουρικότητας και ισότητας είναι ίσως η καλύτερη οδός προς τα εμπρός για την παροχή βοήθειας προς τους Ευρωπαίους πολίτες, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν αυτό που δικαιούνται δυνάμει του κοινοτικού δικαίου ασχέτως του πού και σε ποίο επίπεδο ανακύπτει διαφορά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατ' αυτόν τον τρόπο το κοινοτικό δίκαιο θα καταστεί ζωντανή πραγματικότητα για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες.

Jacob Söderman
Στρασβούργο, 31 Δεκεμβρίου 1999.

2. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το σημαντικότερο καθήκον του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή είναι να ασχολείται με τα κρούσματα κακής διοίκησης στις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση του δικαιодоτικού τους ρόλου. Τα πιθανά κρούσματα κακής διοίκησης τίθενται υπόψη του Διαμεσολαβητή κυρίως μέσω καταγγελιών που υποβάλλουν οι Ευρωπαίοι πολίτες. Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να διεξάγει έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας.

Κάθε Ευρωπαίος πολίτης ή πολίτης τρίτου κράτους που ζει σε κράτος μέλος, μπορεί να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή. Στον Διαμεσολαβητή μπορούν επίσης να προσφύγουν και επιχειρήσεις, ενώσεις και άλλοι συλλογικοί φορείς που έχουν έδρα στην Ένωση. Οι καταγγελίες μπορούν να υποβληθούν στο Διαμεσολαβητή είτε απευθείας είτε μέσω βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι καταγγελίες προς τον Διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονται δημοσίως, εκτός αν ο καταγγέλλων ζητήσει εμπιστευτικότητα. Είναι σημαντικό ο Διαμεσολαβητής να ενεργεί όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και με διαφάνεια, ούτως ώστε οι Ευρωπαίοι πολίτες να μπορούν να παρακολουθήσουν και να κατανοήσουν το έργο του και να αποτελέσει καλό παράδειγμα για άλλους.

Κατά το 1999, ο Διαμεσολαβητής διεκπεραίωσε 1 860 υποθέσεις. Οι 1 577 αφορούσαν νέες καταγγελίες που παρελήφθησαν το 1999. Από αυτές 1 458 είχαν αποσταλεί απευθείας από μεμονωμένους πολίτες, 90 προέρχονταν από ενώσεις και 23 από εταιρίες. 11 καταγγελίες διαβιβάστηκαν από βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. 278 υποθέσεις είχαν μεταφερθεί από το 1998. Ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε επίσης και 5 έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας.

Όπως ανακοινώθηκε για πρώτη φορά στην ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995, υπάρχει συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής Αναφορών και του Διαμεσολαβητή σχετικά με την αμοιβαία διαβίβαση καταγγελιών και αναφορών, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. Κατά το 1999, 3 αναφορές διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή με τη συγκατάθεση του αναφέροντος προκειμένου να αντιμετωπιστούν ως καταγγελίες. 71 καταγγελίες διαβιβάστηκαν με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αντιμετωπιστούν ως αναφορές. Επιπλέον, υπήρξαν και 142 περιπτώσεις στις οποίες ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στον καταγγέλλοντα να υποβάλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (βλ. Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία, σ. 168).

2.1. Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 195 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τους καταστατικούς κανόνες του Διαμεσολαβητή⁽¹⁾ και τις εκτελεστικές διατάξεις που εγκρίνει ο Διαμεσολαβητής δυνάμει του άρθρου 14 των καταστατικών κανόνων. Το κείμενο των εκτελεστικών διατάξεων σε όλες τις επίσημες γλώσσες δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (<http://www.euroombudsman.eu.int>). Το κείμενο διατίθεται επίσης και από το γραφείο του Διαμεσολαβητή.

Οι εκτελεστικές διατάξεις αναφέρονται στην εσωτερική λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, προκειμένου να αποτελέσουν έγγραφο που θα είναι κατανοητό και χρήσιμο στους πολίτες, περιλαμβάνουν και υλικό που αφορά άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς και που περιλαμβάνεται ήδη στους καταστατικούς κανόνες του Διαμεσολαβητή.

Στις 30 Νοεμβρίου 1999 ο Διαμεσολαβητής τροποποίησε τις εκτελεστικές διατάξεις, ώστε να καταστεί σαφές ότι, μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, οι καταγγελίες μπορούν να υποβάλλονται και στα ιρλανδικά. Η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2000. Το φυλλάδιο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής — μπορεί να σας βοηθήσει;» και το έντυπο καταγγελίας προστέθηκαν στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή και στα ιρλανδικά.

Τον Ιούνιο 1999 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τροποποίησε τις διατάξεις του Κανονισμού του που αφορούν τη σχέση του Κοινοβουλίου με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, οι οποίες έλαβαν νέα αριθμηση ως άρθρα 177-179 του Κανονισμού. Οι τροποποιήσεις καθιστούν σαφές ότι τόσο η Ετήσια έκθεση όσο και οι Ειδικές εκθέσεις του Διαμεσολαβητή εξετάζονται από την ίδια αρμόδια επιτροπή (στην πράξη από την Επιτροπή Αναφορών).

2.2. Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Όλες οι καταγγελίες που αποστέλλονται στο Διαμεσολαβητή καταχωρίζονται και πιστοποιείται η παραλαβή τους. Η επιστολή πιστοποίησης της παραλαβής ενημερώνει τον καταγγέλλοντα σχετικά με τη διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας του (της) και αναγράφει το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του νομικού υπαλλήλου που τη χειρίζεται. Το επόμενο βήμα είναι να εξεταστεί κατά πόσον η καταγγελία εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή.

⁽¹⁾ Απόφαση 94/262/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994, L 113/15.

Η εντολή του Διαμεσολαβητή, όπως ορίζει το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ, του δίδει το δικαίωμα να παραλαμβάνει καταγγελίες από κάθε πολίτη της Ένωσης ή από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαμένει ή έχει καταστατική έδρα σε κράτος μέλος σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού του ρόλου. Συνεπώς, μια καταγγελία βρίσκεται εκτός της εντολής αυτής αν

1. ο καταγγέλλων δεν δικαιούται να υποβάλει καταγγελία,
2. η καταγγελία δεν αφορά κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό,
3. αφορά το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού τους ρόλου, ή
4. δεν αφορά πιθανή περίπτωση κακής διοίκησης.

2.2.1. «ΚΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ»

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να δώσει σαφή ορισμό της κακής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής περιέλαβε τον εξής ορισμό στην Ετήσια Έκθεση 1997:

Περίπτωση κακής διοίκησης σημειώνεται όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με κανόνα ή αρχή που το δεσμεύει.

Το 1998 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο χαιρέτιζε τον ορισμό.

Κατά τη διάρκεια του 1999 αντηλλάγη αλληλογραφία μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής, από την οποία κατέστη σαφές ότι και η Επιτροπή συμφωνεί με τον εν λόγω ορισμό.

Η εσφαλμένη νομική ερμηνεία αποτελεί περίπτωση κακής διοίκησης

Τον Οκτώβριο 1998 η υπηρεσία του Ιρλανδού διαμεσολαβητή απέστειλε ερώτημα στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 9 (2) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3887/92 της Επιτροπής. Το ερώτημα ανέκυψε μετά από πολλές καταγγελίες προς τον Ιρλανδό διαμεσολαβητή κατά του ιρλανδικού Υπουργείου Γεωργίας και Τροφίμων, το οποίο, ενεργώντας κατόπιν συμβουλής της Επιτροπής, απέρριψε ή περιόρισε τις πληρωμές προς ορισμένους δικαιούχους ενισχύσεων στο πλαίσιο των ειδικών προγραμμάτων πριμοδότησης βοοειδών και εκτατικοποίησης.

Το Φεβρουάριο 1999 η Επιτροπή επιβεβαίωσε την ερμηνεία του κανονισμού στην οποία είχε προβεί. Η υπηρεσία του Ιρλανδού διαμεσολαβητή ισχυρίστηκε τότε ότι η ερμηνεία της Επιτροπής ήταν αδικαιολόγητα περιοριστική και άδικη για τους ενδιαφερόμενους δικαιούχους. Τον Απρίλιο 1999 μετά από προσεκτική μελέτη ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κινηθεί έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για το θέμα και ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.

Τον Ιούνιο 1999 η Επιτροπή συμφώνησε να επανεξετάσει τη θέση της για την ερμηνεία της εν λόγω διάταξης. Εντούτοις, δήλωσε επίσης ότι:

«Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η νομική ερμηνεία άρθρου κανονισμού δεν αποτελεί περίπτωση κακής διοίκησης. Συμφώνως προς το άρθρο 220 (πρώην άρθρο 164) της Συνθήκης, το θέμα αυτό μπορεί να κριθεί ενδεχομένως από το Δικαστήριο».

Η απάντηση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προς την Επιτροπή για το εν λόγω σημείο περιελάμβανε τα εξής:

Ο Διαμεσολαβητής έχει πάντα υπόψη του ότι η υπάτη αρχή επί θεμάτων εννοίας και ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου είναι το Δικαστήριο. Επιπλέον, συμφώνως προς το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να διεξάγει έρευνες εφόσον για τα καταγγελλόμενα γεγονότα έχει ή είχε κινηθεί δικαστική διαδικασία (υπογράμμιση του Διαμεσολαβητή). Πρακτικά, εντούτοις, ούτε ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής ούτε ο Ιρλανδός πολίτης που υπέβαλε καταγγελία σε αυτόν κίνησαν, ή θα μπορούσαν εύκολα να κινήσουν, δικαστική διαδικασία για το θέμα. Θα πρέπει επίσης να επισημάνω ότι η έννοια του όρου «κακή διοίκηση» έχει θεμελιώδη σημασία για το έργο του Διαμεσολαβητή. Για τον λόγο αυτό ασχολήθηκα με το θέμα στην πρώτη Ετήσια Έκθεση του 1995, η οποία ανέφερε:

Η Συνθήκη και οι καταστατικοί κανόνες δεν ορίζουν την έννοια της «κακής διοίκησης». Είναι σαφές ότι περίπτωση κακής διοίκησης σημειώνεται όταν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με τις Συνθήκες και τις κοινοτικές πράξεις που το δεσμεύουν, ή παραλείπει να τηρήσει τους κανόνες και αρχές του δικαίου που έχει θέσει το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο.

Η Έκθεση περιείχε επίσης ενδεικτικό κατάλογο πιθανών περιπτώσεων κακής διοίκησης.

Η Ετήσια Έκθεση 1995 εξετάστηκε από την αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία δέχθηκε την προαναφερόμενη επεξήγηση της έννοιας της κακής διοίκησης. Η συζήτηση στην ολομέλεια, στην οποία συμμετείχε ο Επίτροπος Μαρίν, πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουνίου 1996. Η επεξήγηση του όρου κακή διοίκηση στην Ετήσια Έκθεση 1995 σχολιάστηκε θετικά και στη συνάντηση των διαμεσολαβητών των κρατών μελών που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο 1997.

Κατά τη συζήτηση της Ετήσιας Έκθεσης 1996 στο Κοινοβούλιο ζητήθηκε να οριστεί ακριβέστερα η κακή διοίκηση. Έτσι ανέλαβα κατά τη συζήτηση στην ολομέλεια να παράσχω έναν τέτοιο ορισμό. Ζήτησα από τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα των κρατών μελών να με ενημερώσουν για την έννοια που δίδεται στον όρο κακή διοίκηση στα κράτη μέλη τους. Από τις απαντήσεις που έλαβα φαίνεται ότι η θεμελιώδης αυτή έννοια μπορεί να οριστεί ως εξής:

Περίπτωση κακής διοίκησης σημειώνεται όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με κανόνα ή αρχή που το δεσμεύει

Ο εν λόγω ορισμός περιελήφθη στην Ετήσια Έκθεση 1997, με σχολιασμό ο οποίος υπογράμμισε ότι όταν ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής ερευνά αν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός έχει ενεργήσει σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές που το δεσμεύουν, «το πρώτο και ουσιαστικότερο καθήκον του πρέπει να είναι να διαπιστώσει αν το όργανο ή οργανισμός έχει ενεργήσει συννόμως».

Μετά από συζήτηση στην ολομέλεια στις 14 Ιουλίου 1998 κατά την οποία η Επίτροπος Gradin χαιρέτισε το γεγονός ότι προσδιορίστηκε πλέον σαφώς η έννοια του όρου «κακή διοίκηση», το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα στις 16 Ιουλίου 1998, με το οποίο χαιρέτιζε τον ορισμό της κακής διοίκησης και δήλωνε ότι ο ορισμός και τα παραδείγματα που αναφέρονται στην Ετήσια Έκθεση 1997 δίδουν σαφή εικόνα για το εύρος των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή⁽¹⁾. Ο ορισμός επαναλήφθηκε στην Ετήσια Έκθεση 1998, η οποία συζητήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 15 Απριλίου 1999 παρουσία του Επιτρόπου Monti.

Συνεπώς εκπλήσσομαι για το ότι η Επιτροπή επιθυμεί τώρα να ανοίξει και πάλι ένα θέμα το οποίο έχει ήδη ρυθμιστεί μέσω μιας διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας είχε κάθε δυνατότητα να γνωστοποιήσει τις απόψεις της.

Αν η Επιτροπή θεωρεί ότι ο περιορισμός της εντολής του Διαμεσολαβητή θα εξυπηρετούσε καλύτερα τα συμφέροντα των Ευρωπαίων πολιτών, έχει τη δυνατότητα να προτείνει αναθεώρηση της Συνθήκης, ούτως ώστε να εξαιρούνται περιπτώσεις στις οποίες ο καταγγέλλων πιθανόν διαθέτει κάποιο ένδικο μέσο. Ο περιορισμός αυτός θα ήταν εξαιρετικά ασυνήθης, όπως καθιστά σαφές ο ορισμός του ρόλου του διαμεσολαβητή από το Συμβούλιο της Ευρώπης, ο οποίος περιλαμβάνει την έρευνα του συννόμου των διοικητικών πράξεων⁽²⁾. Εντούτοις, ανάλογος περιορισμός υφίσταται στο δίκαιο που διέπει τα καθήκοντα του Κοινοβουλευτικού Επιτρόπου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Μέχρις ότου όμως τροποποιηθεί ενδεχομένως η Συνθήκη, ούτως ώστε να επιβληθεί ανάλογος περιορισμός στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο τελευταίος θα συνεχίσει να ασκεί την εντολή που του αναθέτει η παρούσα Συνθήκη, η οποία επιτρέπει τις έρευνες, εκτός αν για τα καταγγελλόμενα γεγονότα «έχει ή είχε κινηθεί δικαστική διαδικασία».

Η υπηρεσία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή δημιουργήθηκε για να τονώσει τις σχέσεις μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των Ευρωπαίων πολιτών. Στις περιπτώσεις που το θεσμικό όργανο εξηγεί ότι ενήργησε ορθώς συμφώνως προς τους κανόνες και τις αρχές που το δεσμεύουν, ο πολίτης ικανοποιείται πολλές φορές με την εξήγηση, ή τουλάχιστον κατανοεί καλύτερα τις ενέργειες του θεσμικού οργάνου.

Περαιτέρω, κατά τη διεξαγωγή των ερευνών του ο Διαμεσολαβητής έχει πάντα κατά νου ότι η υπάτη αρχή επί θεμάτων εννοίας και ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου είναι το Δικαστήριο, αλλά και τον υψηλό βαθμό εμπειρίας των υπαλλήλων της Επιτροπής για την ερμηνεία και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου στους διάφορους τομείς. Συνεπώς, το πιθανότερο είναι ότι στις περισσότερες περιπτώσεις ο Διαμεσολαβητής μετά το πέρας της έρευνάς του δεν θα έχει λόγους να αμφισβητήσει τη μελετηθείσα ερμηνεία νομικής διάταξης από την Επιτροπή.

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει έως τις 31 Ιουλίου 1999 αν αποδέχεται τον ορισμό της κακής διοίκησης που περιλαμβάνεται στην Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1997 και, αν όχι, να τον ενημερώσει για τους λόγους.

Στις 15 Ιουλίου 1999 ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής απάντησε δηλώνοντας ότι η Επίτροπος Gradin συμφώνησε με τον προαναφερθέντα ορισμό της κακής διοίκησης εξ ονόματος της Επιτροπής στις 14 Ιουλίου 1998 ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο Γενικός Γραμματέας επιβεβαίωσε επίσης ότι η Επιτροπή είχε αρχίσει να επανεξετάζει την ερμηνεία της σχετικής διάταξης και ότι θα ενημέρωνε εγκαίρως το Διαμεσολαβητή για την έκβαση αυτής της επανεξέτασης.

Q5/98/IJH — OI/3/99/IJH

2.2.2. Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Το Νοέμβριο 1998 ο Διαμεσολαβητής εγκαινίασε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για την ύπαρξη Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τους υπαλλήλους στις σχέσεις τους με το κοινό στα διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς και για την πρόσβαση του κοινού σε αυτόν. Στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας ερωτήθηκαν δεκαεννέα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί αν είχαν ήδη εγκρίνει, ή θα συμφωνούσαν να εγκρίνουν, ανάλογο Κώδικα για τους υπαλλήλους τους στις σχέσεις τους με το κοινό.

Στις 28 Ιουλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης υπό μορφή σχεδίου συστάσεων προς την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ανάλογα σχέδια συστάσεων απεστάλησαν στα λοιπά θεσμικά όργανα και οργανισμούς το Σεπτέμβριο 1999. Ο Κώδικας του Διαμεσολαβητή περιλαμβάνεται σε όλες τις γλώσσες στην ιστοσελίδα (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

(1) ΕΕ 1998 C 292, σ. 168.

(2) *The Administration and You: a handbook*, 1996, σ. 44.

Ο Διαμεσολαβητής προτίθεται να υποβάλει Ειδική Έκθεση για το θέμα προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις αρχές του 2000.

2.3. ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Για να επιίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή, μια καταγγελία πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια παραδεκτού πριν ο Διαμεσολαβητής αναλάβει έρευνα. Τα κριτήρια, όπως ορίζουν οι καταστατικοί κανόνες του Διαμεσολαβητή, είναι τα εξής:

1. η ταυτότητα του συντάκτη και το αντικείμενο της καταγγελίας πρέπει να προσδιορίζονται (άρθρο 2.3 των καταστατικών κανόνων).
2. ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρέμβει σε υποθέσεις που βρίσκονται ενώπιον των δικαστηρίων ούτε να αμφισβητήσει το βάσιμο δικαστικής απόφασης (άρθρο 1.3).
3. η καταγγελία θα πρέπει να υποβάλλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τα γεγονότα στα οποία βασίζεται περιήλθαν σε γνώση του καταγγέλλοντος (άρθρο 2.4).
4. των καταγγελιών πρέπει να έχουν προηγηθεί τα δέοντα διοικητικά διαβήματα προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό (άρθρο 2.4).
5. σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων τους ή του λοιπού προσωπικού τους, πριν υποβληθεί η καταγγελία θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών διαβημάτων και προσφυγών (άρθρο 2.8).

Παραδείγματα καταγγελιών που κρίθηκαν μη παραδεκτές διότι η υπόθεση εκκρεμούσε ενώπιον των Δικαστηρίων

Τον Ιούλιο 1998, η οργάνωση *Énergie pour l'Arménie* υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενη ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε να εξοφλήσει τιμολόγιο για εργασία που είχε εκτελεστεί σε εκπλήρωση συμβάσεως η οποία είχε υπογραφεί στο πλαίσιο του προγράμματος Tacis. Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή για την έκδοση γνώμης, την οποία η καταγγέλλουσα είχε τη δυνατότητα να σχολιάσει. Έγιναν επίσης μερικές περαιτέρω έρευνες.

Συμφώνως προς το άρθρο 195 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν διενεργεί έρευνες αν τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά αποτελούν αντικείμενο εκκρεμούσας ή περατωθείσας δικαστικής διαδικασίας.

Κατά τη διάρκεια των ερευνών επί της καταγγελίας η καταγγέλλουσα ενημέρωσε τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή ότι τα προβαλλόμενα με την καταγγελία πραγματικά περιστατικά αποτελούσαν αντικείμενο δικαστικής διαδικασίας ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων.

Συμφώνως προς το άρθρο 2 (7) των καταστατικών κανόνων του Διαμεσολαβητή, εάν ο Διαμεσολαβητής οφείλει να θέσει τέλος στην εξέταση καταγγελίας λόγω δικαστικής διαδικασίας, τα αποτελέσματα των ερευνών τις οποίες ενδεχομένως διεξήγαγε προηγουμένως τίθενται στο αρχείο. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Υπόθεση 739/98/ADB

Τον Ιούλιο 1999, η κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή σχετικά με την άρνηση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να δεχθεί τη συμμετοχή της στη γραπτή εξέταση του διαγωνισμού COM/A/12/98.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή για την έκδοση γνώμης. Τον Νοέμβριο 1999 η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η καταγγέλλουσα είχε κινηθεί νομική διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που είχε προβάλει με την καταγγελία. Λόγω του ότι η καταγγέλλουσα προσέφυγε ενώπιον του Πρωτοδικείου, ο Διαμεσολαβητής, αφού εξέτασε την καταγγελία ως προς αυτή την πτυχή, περάτωσε την εξέτασή της το Δεκέμβριο 1999 συμφώνως προς το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ.

Συμφώνως προς το άρθρο 2 (7) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, τα αποτελέσματα των ερευνών τις οποίες διεξήγαγε προηγουμένως ο Διαμεσολαβητής τίθενται στο αρχείο.

Υπόθεση 867/99/GG

2.4. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ο Διαμεσολαβητής μπορεί να ασχοληθεί με καταγγελίες που επιίπτουν στο πεδίο της εντολής του και πληρούν τα κριτήρια του παραδεκτού. Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής «διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες». Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να μην υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να αναλάβει ο Διαμεσολαβητής έρευνα, ακόμα και αν η καταγγελία είναι από τεχνικής σκοπιάς παραδεκτή. Όταν μια καταγγελία έχει ήδη αντιμετωπιστεί ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να αναλάβει έρευνα, εκτός εάν υποβληθούν νέα στοιχεία.

2.5. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Από τις 5 270 καταγγελίες που καταχωρήθηκαν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή, το 16 % προερχόταν από τη Γαλλία, το 14 % από τη Γερμανία, το 14 % από την Ισπανία, το 9 % από το ΗΒ και το 12 % από την Ιταλία. Πλήρης ανάλυση της γεωγραφικής προέλευσης των καταγγελιών παρατίθεται στο Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία.

Κατά το 1999 η διαδικασία εξέτασης των καταγγελιών για το κατά πόσον αυτές εμπίπτουν στο πλαίσιο της εντολής του Διαμεσολαβητή, πληρούν τα κριτήρια παραδεκτού και δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας, ολοκληρώθηκε στο 93 % των υποθέσεων. Το 27 % των καταγγελιών που εξετάστηκαν κρίθηκε ότι βρίσκονταν εντός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 243 πληρούσαν τα κριτήρια παραδεκτού, 42 όμως δεν φάνηκε να δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας. Συνεπώς, έρευνες ξεκίνησαν για 201 υποθέσεις.

Οι περισσότερες από τις καταγγελίες που οδήγησαν σε διαδικασία έρευνας αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (77 %). Εφόσον η Επιτροπή είναι το βασικό κοινοτικό θεσμικό όργανο το οποίο λαμβάνει αποφάσεις που έχουν άμεση επίπτωση στους πολίτες, είναι φυσιολογικό να αποτελεί και το βασικό αντικείμενο των καταγγελιών των πολιτών. Υποβλήθηκαν 24 καταγγελίες κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 7 καταγγελίες κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κυριότερες μορφές κακής διοίκησης που καταγγέλλθηκαν αφορούσαν την έλλειψη διαφάνειας (66 υποθέσεις), διακρίσεις (31 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες ή παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας (33 υποθέσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (32 υποθέσεις), δυνάμενη να αποφευχθεί καθυστέρηση (45 υποθέσεις), αμέλεια (29 υποθέσεις), παράλειψη διασφάλισης της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή παράλειψη από την Επιτροπή να ανταποκριθεί στο ρόλο του «θεματοφύλακα των Συνθηκών» έναντι των κρατών μελών (9 υποθέσεις) και νομικό σφάλμα (29 υποθέσεις).

2.6. ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Αν μια καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου εντολής ή είναι μη παραδεκτή, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί πάντοτε να συμβουλευτεί τον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία που θα μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία του. Αν αυτό είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής διαβιβάζει την καταγγελία απευθείας σε άλλη αρμόδια υπηρεσία με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος υπό την προϋπόθεση ότι η καταγγελία μοιάζει βάσιμη.

Το 1999 δόθηκαν συμβουλές σε 708 υποθέσεις, οι περισσότερες από τις οποίες αφορούσαν θέματα κοινοτικής νομοθεσίας. Σε 314 υποθέσεις δόθηκε συμβουλή στον καταγγέλλοντα να διαβιβάσει την καταγγελία του σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή ή συναφές όργανο. Επιπλέον, με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος, 8 καταγγελίες διαβιβάστηκαν απευθείας σε εθνικό διαμεσολαβητή ή συναφές όργανο. Δόθηκε συμβουλή σε 142 καταγγέλλοντες να υποβάλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενώ, επιπροσθέτως, 71 καταγγελίες διαβιβάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος προκειμένου να αντιμετωπιστούν ως αναφορές. Σε 149 υποθέσεις δόθηκε στους καταγγέλλοντες η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με την Επιτροπή. Ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει και ορισμένες υποθέσεις στις οποίες η καταγγελία κατά της Επιτροπής κρίθηκε απαράδεκτη, καθόσον δεν είχαν προηγηθεί

τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα προς την Επιτροπή. Σε 101 υποθέσεις δόθηκε στον καταγγέλλοντα η συμβουλή να έλθει σε επαφή με άλλες υπηρεσίες.

2.7. ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

Στην Ετήσια Έκθεση 1998 ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να διευκρινιστούν οι εξουσίες που διαθέτει κατά τη διενέργεια ερευνών, όσον αφορά τόσο την επιδεώρηση εγγράφων όσο και την εξέταση μαρτύρων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο καλούσε την Επιτροπή Θεσμικών Θεμάτων να εξετάσει το ενδεχόμενο τροποποίησης του άρθρου 3 (2) του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή, όπως προτείνεται στην έκθεση της Επιτροπής Αναφορών⁽¹⁾.

Για να προχωρήσει αυτή η διαδικασία, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε την ακόλουθη πρόταση τροποποίησης του άρθρου 3 (2) και τη διαβίβασε στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Δεκέμβριο 1999:

Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν στον διαμεσολαβητή τις πληροφορίες που τους ζητεί και να του επιτρέπουν την επιδεώρηση και τη λήψη αντιγράφων από τα σχετικά έγγραφα ή το περιεχόμενο οποιουδήποτε φορέα δεδομένων.

Επιτρέπουν την πρόσβαση σε έγγραφα που προέρχονται από ένα κράτος μέλος και καλύπτονται από απόρρητο δυνάμει νομοθετικής ή κανονιστικής διάταξης μόνο με τη συγκατάθεση του εν λόγω κράτους μέλους.

Επιτρέπουν την πρόσβαση σε άλλα έγγραφα που προέρχονται από ένα κράτος μέλος αφού ειδοποιηθούν σχετικά το εν λόγω κράτος μέλος.

Τα μέλη και το προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες, εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής. Παρέχουν πλήρεις και αληθείς πληροφορίες.

Ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του υποχρεούνται να μην κοινολογούν τις απόρρητες πληροφορίες ή έγγραφα που τίθενται υπόψη τους στο πλαίσιο των ερευνών.

Το ανωτέρω σχέδιο εμπνέεται εν μέρει από τον κανονισμό για τις εξουσίες έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF), ο οποίος προβλέπει ότι η υπηρεσία έχει δικαίωμα άμεσης και χωρίς προειδοποίηση πρόσβασης σε κάθε πληροφορία, καθώς και δικαίωμα να λαμβάνει αντίγραφα από κάθε έγγραφο που βρίσκεται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων και οργανισμών⁽²⁾

(1) Έκθεση της επιτροπής αναφορών για την Ετήσια Έκθεση δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή 1998 (A4-0119/99). Εισηγήτρια: Laura De Esteban Martin.

(2) Βλ. άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999, 1999 ΕΕ L 136, σ. 1.

2.7.1. Η ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Συμφώνως προς το άρθρο 3.2 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή:

«Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες, εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής. Ομιλούν εξ ονόματος και βάσει οδηγιών των διοικήσεων στις οποίες υπάγονται και δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο».

Κατά τη διάρκεια του 1999 ο Διαμεσολαβητής επικαλέστηκε την εν λόγω διάταξη σε δύο υποθέσεις που αφορούσαν την Επιτροπή. Η εξέταση της μιας (1140/97/IJH) περατώθηκε το 1999 και περιλαμβάνεται στην παρούσα έκδοση (σ. 92). Η εξέταση για την άλλη (995/98/OV) συνεχίστηκε το 2000.

Βάσει της εμπειρίας που αποκτήθηκε στην ακρόαση μαρτύρων, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή προς τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής στις 7 Ιουλίου 1999, με την οποία καθόρισε τη γενική διαδικασία που θα ακολουθείται σε μελλοντικές υποθέσεις:

1. Η ημερομηνία, χρόνος και τόπος λήψης των καταθέσεων συμφωνούνται μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής, η οποία ενημερώνει τον (τους) μάρτυρα(ες). Οι καταθέσεις λαμβάνονται στα γραφεία του Διαμεσολαβητή, συνήθως στις Βρυξέλλες.
2. Κάθε μάρτυρας καταθέτει μόνος χωρίς να συνοδεύεται από άλλο άτομο.
3. Η γλώσσα διεξαγωγής της διαδικασίας συμφωνείται μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής. Κατόπιν σχετικού προηγούμενου αιτήματος, η διαδικασία μπορεί να διεξαχθεί στη μητρική γλώσσα του μάρτυρα.
4. Οι ερωτήσεις και απαντήσεις μαγνητοφωνούνται και καταγράφονται από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή.
5. Αντίγραφο της κατάθεσης αποστέλλεται στο μάρτυρα προς υπογραφή. Ο μάρτυρας μπορεί να προτείνει γλωσσικές διορθώσεις των απαντήσεων. Εάν επιθυμεί να διορθώσει ή να συμπληρώσει μίαν απάντηση, η αναθεωρημένη απάντηση και η σχετική αιτιολογία περιλαμβάνονται σε χωριστό έγγραφο που επισυνάπτεται στην κατάθεση.
6. Η υπογεγραμμένη κατάθεση, συμπεριλαμβανομένων τυχόν συνημμένων εγγράφων, αποτελεί μέρος του φακέλου του Διαμεσολαβητή για την υπόθεση.

Στη συνέχεια διευκρινίστηκε ότι το σημείο 6 προϋποθέτει και ότι αντίγραφο της υπογεγραμμένης κατάθεσης αποστέλλεται στον καταγγέλλοντα, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις.

2.7.2. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Κατά τη διάρκεια του 1999 με διάφορες ευκαιρίες έγινε επίκληση των εξουσιών του Διαμεσολαβητή να επιθεωρεί έγγραφα και φακέλους.

Από την αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και του Διαμεσολαβητή κατέστη σαφές ότι το δικαίωμα επιθεώρησης περιλαμβάνει τη δυνατότητα ανάγνωσης των εγγράφων, λήψης σημειώσεων και φωτοτυπιών.

Οι οδηγίες του Διαμεσολαβητή προς το προσωπικό του σχετικά με την επιθεώρηση εγγράφων περιλαμβάνουν τα εξής σημεία:

Ο νομικός υπάλληλος δεν υπογράφει καμίας μορφής δέσμευση ή αναγνώριση, εκτός από έναν απλό κατάλογο των εγγράφων που επιθεωρούνται ή αντιγράφονται. Αν οι υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού κάνουν σχετική πρόταση, ο νομικός υπάλληλος διαβιβάζει αντίγραφο της στο Διαμεσολαβητή.

Αν οι υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού προσπαθήσουν να αποτρέψουν ή να επιβάλουν μη εύλογους όρους για την επιθεώρηση οποιουδήποτε εγγράφου, ο νομικός υπάλληλος τις ενημερώνει ότι η συμπεριφορά αυτή θεωρείται άρνηση.

Αν δεν επιτραπεί η επιθεώρηση οποιουδήποτε εγγράφου, ο νομικός υπάλληλος ζητεί από τις υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού να αναφέρουν τον δεόντως αιτιολογημένο λόγο απορρήτου στον οποίο βασίζεται η άρνηση.

Το πρώτο σημείο προσετέθη μετά από υπόθεση στην οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής πρότειναν να αναλάβει εγγράφως το προσωπικό του Διαμεσολαβητή την υποχρέωση να αποζημιώσει την Επιτροπή για κάθε ζημία που θα μπορούσε να προκληθεί σε τρίτο λόγω της δημοσιοποίησης των πληροφοριών που περιείχοντο στο έγγραφο.

2.8. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΔΙΕΝΗΡΓΗΣΕ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να κινήσει διαδικασία έρευνας για μια καταγγελία, το πρώτο βήμα είναι να αποστείλει την καταγγελία και τα συνημμένα σ' αυτήν έγγραφα στο εμπλεκόμενο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό για την έκδοση γνώμης. Μόλις ληφθεί η γνώμη, αποστέλλεται στον καταγγέλλοντα για υποβολή παρατηρήσεων.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, το ίδιο το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός λαμβάνει μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Αν η γνώμη και οι παρατηρήσεις δείχνουν ότι κάτι τέτοιο έγινε ήδη, η εξέταση της υπόθεσης περατώνεται ως «διευθετηθείσα από το όργανο». Σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις, ο καταγγέλλων αποφασίζει να παραιτηθεί της καταγγελίας, οπότε περατώνεται η εξέταση του φακέλου.

Αν η καταγγελία δεν διευθετηθεί από το όργανο ούτε αποσυρθεί από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής συνεχίζει τις έρευνές του. Αν οι έρευνες δεν αποκαλύψουν περίπτωση κακής διοίκησης, ο καταγγέλλων και το θεσμικό όργανο ή οργανισμός ενημερώνονται σχετικά και η εξέταση της υπόθεσης περατώνεται.

Αν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποκαλύψουν περίπτωση κακής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής επιζητεί διακανονισμό επί φιλικής βάσεως προκειμένου να επιλυθεί το θέμα και να ικανοποιηθεί ο καταγγέλλων.

Αν ο διακανονισμός επί φιλικής βάσεως δεν είναι εφικτός ή η προσπάθεια εξεύρεσης διακανονισμού επί φιλικής βάσεως ήταν ανεπιτυχής, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση επικρίσεως προς το θεσμικό όργανο ή οργανισμό ή διαπιστώνει επισήμως περίπτωση κακής διοίκησης και καταρτίζει σχέδιο συστάσεως.

Η διατύπωση επικρίσεως θεωρείται κατάλληλο μέσο για υποθέσεις όπου η περίπτωση κακής διοίκησης φαίνεται να μην έχει γενικές επιπτώσεις και δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα.

Σε περιπτώσεις όπου κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα (δηλαδή σε πιο σοβαρές περιπτώσεις κακής διοίκησης ή σε υποθέσεις με γενικές επιπτώσεις), ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να συντάξει σχέδιο συστάσεως προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Συμφώνως προς το άρθρο 3 (6) του καθεστώτος του Διαμεσολαβητή, το θεσμικό όργανο ή οργανισμός πρέπει να αποστείλει λεπτομερή γνώμη εντός τριών μηνών. Η λεπτομερής γνώμη μπορεί να αποτελεί αποδοχή της απόφασης του Διαμεσολαβητή και περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν για την εφαρμογή των συστάσεων.

Αν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά σε σχέδιο συστάσεως, το άρθρο 3 (7) προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής αποστέλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Η έκθεση μπορεί να περιλαμβάνει συστάσεις.

Το 1999 ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε 206 έρευνες, 201 σε σχέση με καταγγελίες και 5 έρευνες ίδια πρωτοβουλία. (Για περαιτέρω λεπτομέρειες, βλ. Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία)

Εξήντα δύο υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή οργανισμό, εκ των οποίων 39 ήταν περιπτώσεις στις οποίες η παρέμβαση του Διαμεσολαβητή είχε ως αποτέλεσμα την επίτευξη απάντησης σε μη απαντηθείσα αλληλογραφία (βλ. την Ετήσια Έκθεση 1998, κεφάλαιο 2.9, για περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία που ακολουθείται σε τέτοιες περιπτώσεις). Πέντε υποθέσεις αποσύρθηκαν από τον καταγγέλλοντα. Σε 107 υποθέσεις οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν περίπτωση κακής διοίκησης.

Επίκριση προς εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό διατυπώθηκε σε 27 υποθέσεις. Διακανονισμός επί φιλικής βάσεως επιτεύχθηκε σε 1 υπόθεση. Εκδόθηκαν δέκα σχέδια συστάσεων προς τα εμπλεκόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς το 1999. Δύο σχέδια συστάσεων έγιναν δεκτά από τα θεσμικά όργανα το 1999, ένα εκ των οποίων ήταν σχέδιο συστάσεως που εκδόθηκε το 1998 (υποθέσεις 1055/96/ΙΗ και 633/97/(PD)ΙΗ, βλ. σελίδες 267 και 269). Στην περίπτωση 8 άλλων σχεδίων συστάσεων που εκδόθηκαν το 1999 η προθεσμία αποστολής λεπτομερούς γνώμης από το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο δεν είχε λήξει έως τα τέλη του έτους.

Σε μία περίπτωση το σχέδιο συστάσεως ακολούθησε ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η υπόθεση αφορούσε την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας (1004/97/(PD)GG) για το απόρρητο που αποτελεί στοιχείο των διαδικασιών προσλήψεων της Επιτροπής.

Η έκθεση, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα⁽¹⁾ και στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή σε όλες τις γλώσσες, περιέχει την ακόλουθη σύσταση:

Στους διαγωνισμούς για την πρόσληψη προσωπικού στο μέλλον, και το αργότερο από 1ης Ιουλίου 2000 και εξής, η Επιτροπή πρέπει να παρέχει στους υποψηφίους και άμα τη αίτησή τους πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους.

Στις 7 Δεκεμβρίου 1999 ο Πρόεδρος της Επιτροπής ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι:

«Η Επιτροπή χαιρετίζει τις συστάσεις που υποβάλατε με την εν λόγω έκθεση και θα προτείνει τις αναγκαίες νομικές και οργανωτικές διευθετήσεις για να επιτραπεί η πρόσβαση των υποψηφίων στα βαθμολογημένα γραπτά τους, μετά από αίτηση, από την 1η Ιουλίου 2000 και εξής».

(¹) ΕΕ 1999 C 371.

3. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

3.1. ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΡΟΥΣΜΑ ΚΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

3.1.1. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1163/97/JMA κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο 1997, η κ. Μ. υπέβαλε καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή σχετικά με ορισμένες παρατυπίες στον ανοικτό διαγωνισμό Α 1/97 για την πρόσληψη Ισπανών διοικητικών υπαλλήλων, τον οποίο διοργάνωσε η Σοσιαλιστική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι ισχυρισμοί της αφορούσαν τη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και τη διαφάνεια των διαδικασιών του.

Η καταγγέλλουσα συμμετέχε στον εν λόγω ανοικτό διαγωνισμό το 1997. Κατ' αυτήν, παρόλο που κλήθηκε σε συνέντευξη από την εξεταστική επιτροπή, το όνομά της δεν περιελήφθη στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού.

Η κ. Μ. απέστειλε επιστολή στη Γραμματεία της εξεταστικής επιτροπής, με την οποία ζητούσε να της επιτραπεί η πρόσβαση στο γραπτό της. Η εξεταστική επιτροπή απήντησε ότι, εφόσον οι εργασίες της είναι εμπιστευτικές, όπως τάσσει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης και έχει αναγνωριστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν μπορούσε να της επιτρέψει την πρόσβαση στο γραπτό της. Η επιστολή προσέθετε ότι, παρόλο που είχε λάβει υψηλή βαθμολογία στη γραπτή εξέταση (83 στα 100), το όνομά της δεν μπορούσε να περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων δεδομένων των συνεντεύξεων που διεξήγαγε η εξεταστική επιτροπή.

Μετά από νέα αίτηση της καταγγέλλουσας, η εξεταστική επιτροπή την ενημέρωσε το Νοέμβριο 1997, ότι στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού περιελήφθησαν τρεις υποψήφιοι, δύο από τους οποίους είχαν επιλεγεί για την πλήρωση των διαθέσιμων θέσεων. Η επιστολή ανέφερε απλώς τα ονόματα των εν λόγω υποψηφίων. Η απάντηση δεν ανέφερε τα αποτελέσματα που είχαν επιτύχει οι υποψήφιοι, λόγω της εμπιστευτικής φύσης των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής. Η απόφαση αυτή επιβεβαιώθηκε από τον Πρόεδρο της πολιτικής ομάδας που ήταν υπεύθυνη για τη διοργάνωση του διαγωνισμού.

Έτσι, η καταγγέλλουσα υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, στην οποία προέβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Παραβίαση ορισμένων διατάξεων του εσωτερικού κανονισμού της Σοσιαλιστικής Ομάδας:
  - Άρθρο 8.1.5: κατά την προφορική εξέταση, δεν ήταν παρών εκπρόσωπος της Επιτροπής Προσωπικού· η εξεταστική επιτροπή περιελάμβανε περισσότερα από δύο μέλη της εθνικότητας/γλώσσας του διαγωνισμού (ισπανικής)· η απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή έφερε την υπογραφή ενός από τα μέλη της που δεν διέθετε δικαίωμα ψήφου.
  - Άρθρο 8.1.6: ο αριθμός των υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων ήταν μικρότερος από το τριπλάσιο του αριθμού των κενών θέσεων.
2. Παράλειψη παροχής πληροφοριών και έλλειψη διαφάνειας
  - Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι δεν έλαβε τις δέουσες εξηγήσεις όσον αφορά στα κριτήρια αξιολόγησης που ακολούθησε η εξεταστική επιτροπή για τη βαθμολόγηση των γραπτών. Σχετικά, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Ομάδας χρειάστηκε μεγάλο χρονικό διάστημα (2 μήνες) για να απαντήσει στις αιτήσεις της, καθώς και ότι η επιστολή της προς το μέλος της εξεταστικής επιτροπής που εκπροσωπούσε την Επιτροπή Προσωπικού είχε παραμείνει αναπάντητη.
  - Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε επίσης πως το γεγονός ότι ορισμένοι υποψήφιοι που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων είχαν εργασιακές σχέσεις με ορισμένα μέλη της εξεταστικής επιτροπής γεννούσε αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία της κρίσης της.

Η έρευνα

Η γνώμη του Κοινοβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο στη γνώμη του, αναφέρθηκε στα σχόλια που είχε υποβάλει η Σοσιαλιστική Ομάδα.

- Όσον αφορά την απουσία εκπροσώπου της Επιτροπής Προσωπικού στην εξεταστική επιτροπή, το Κοινοβούλιο επεσήμανε στη γνώμη του ότι για τη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής, ο Πρόεδρος της υπεχρεούτο απλώς να επαληθεύσει ότι ήταν παρών ο ελάχιστος αριθμός μελών για την επίτευξη απαρτίας. Επιπλέον, κανένας υποψήφιος δεν είχε εκφράσει αντιρρήσεις όσον αφορά αυτό το θέμα πριν την έναρξη των δοκιμασιών.
- Η Σοσιαλιστική Ομάδα εξήγησε ότι μόνο δύο πλήρη μέλη της εξεταστικής επιτροπής είχαν την ίδια εθνικότητα: ένας εκπρόσωπος της ισπανικής αντιπροσωπείας και ο Γενικός Γραμματέας της Πολιτικής Ομάδας. Ο τελευταίος ήταν μέλος της εξεταστικής επιτροπής βάσει του θεσμοθετημένου ρόλου του στην πολιτική ομάδα. Υπήρχε και ένας δεύτερος εκπρόσωπος της ισπανικής αντιπροσωπείας ο οποίος ήταν απλός παρατηρητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου. Συνεπώς, υπήρχε μόνον ένας εκπρόσωπος της ισπανικής αντιπροσωπείας με δικαίωμα ψήφου.

- Όσον αφορά τον αριθμό των υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων, επισημάνθηκε στη γνώμη ότι περιελήφθησαν μόνον οι υποψήφιοι που πληρούσαν τα κριτήρια επιλογής κατά τη γνώμη της εξεταστικής επιτροπής.
- Η γνώμη αμφισβήτησε τον ισχυρισμό περί μεροληψίας της εξεταστικής επιτροπής ο οποίος βασίστηκε στην ύπαρξη εργασιακών σχέσεων μεταξύ μερικών μελών της και ορισμένων υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων. Η Σοσιαλιστική Ομάδα εξήγησε ότι παρόμοιες σχέσεις υπήρχαν και με άλλους υποψηφίους που δεν επελέγησαν. Επιπλέον, εφόσον ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από πολιτική ομάδα, μόνον προηγούμενη εργασιακή σχέση με την εν λόγω ομάδα θα μπορούσε να είναι κρίσιμη.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς για την έλλειψη ενημέρωσης και διαφάνειας, η γνώμη ανέφερε ότι, λαμβανομένης υπόψη της προϋπόθεσης εμπιστευτικότητας στις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, είχαν δοθεί στην καταγγέλλουσα επαρκείς πληροφορίες. Συνεπώς, η εξεταστική επιτροπή δεν υπεχρεούτο να δώσει περαιτέρω πληροφορίες στην καταγγέλλουσα.

Η Σοσιαλιστική Ομάδα εξήγησε ότι η καθυστέρηση απάντησης από τον Πρόεδρο της Ομάδας οφείλετο στα συχνά ταξίδια που πραγματοποιούσε. Όσον αφορά την παράλειψη απάντησης από τον εκπρόσωπο της Επιτροπής Προσωπικού, παρατηρήθηκε ότι, υπό την ιδιότητα του μέλους της εξεταστικής επιτροπής, δεν είχε το δικαίωμα να προβαίνει σε δηλώσεις εξ ονόματος της εξεταστικής επιτροπής σε απάντηση του ισχυρισμού της καταγγέλλουσας.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Η καταγγέλλουσα υπογράμμισε τους ισχυρισμούς που είχε προβάλει ήδη με την καταγγελία της.

Αναφέρθηκε σε όλες τις πτυχές που αφορούσαν την παραβίαση των εσωτερικών κανόνων της Σοσιαλιστικής Ομάδας, η οποία έκρινε ότι αποτελούσε τη βάση των ισχυρισμών της:

- Πρώτον, όσον αφορά στην απουσία εκπροσώπου της Επιτροπής Προσωπικού, η καταγγέλλουσα έκρινε ότι η παρουσία εκπροσώπου της Επιτροπής Προσωπικού αποτελεί εγγύηση. Η απουσία του αποτελεί παραβίαση της διαδικασίας που τάσσει τόσο ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης, όσο και ο εσωτερικός κανονισμός της Σοσιαλιστικής Ομάδας. Επεσήμανε επίσης ότι δεν είχε αμφισβητήσει τη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής πριν από την έναρξη της δοκιμασίας, διότι υπέθετε ότι τα μέλη του ενεργούσαν καλή τη πίστει.

- Η καταγγέλλουσα απέρριψε επίσης την εξήγηση που έδωσε το Κοινοβούλιο για την παρουσία τρίτου Ισπανού πολίτη στην εξεταστική επιτροπή. Παρόλο που το Κοινοβούλιο είχε δηλώσει ότι το άτομο αυτό ασκούσε απλώς συμβουλευτικό ρόλο, η καταγγέλλουσα έκρινε ότι ο ρόλος αυτός θα έπρεπε να τον είχε εμποδίσει να υπογράψει την τελική απόφαση της εξεταστικής επιτροπής.
- Η καταγγέλλουσα επανέλαβε τους ισχυρισμούς της όσον αφορά τον εικαζόμενο χαμηλό αριθμό υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων.

Όσον αφορά την έλλειψη διαφάνειας, υπογράμμισε ότι η ευρεία ερμηνεία της αρχής του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής στη γνώμη του Κοινοβουλίου οδήγησε σε έλλειψη διαφάνειας και ενημέρωσης. Κατά την άποψή της, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των εργασιών της επιτροπής δεν θα επηρεάζετο από τη γνωστοποίηση των κριτηρίων επιλογής που χρησιμοποιήθηκαν για την τελική βαθμολόγησή της, όπως ζήτησε. Η καταγγέλλουσα στήριξε την άποψή της με αποσπάσματα πρόσφατης απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση 254/95 (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά *Innamorati*)⁽¹⁾.

Η καταγγέλλουσα απέρριψε την εξήγηση που έδωσε η Σοσιαλιστική Ομάδα για την καθυστέρηση απάντησης στις αιτήσεις της λόγω των ταξιδιών της Προέδρου της. Αναφέρθηκε στους κανόνες που εφαρμόζουν οι υπηρεσίες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, συμφώνως προς τους οποίους ο καταγγέλλων πρέπει να λαμβάνει απάντηση εντός ευλόγου προθεσμίας.

Περαιτέρω έρευνες

Το Φεβρουάριο 1999 η καταγγέλλουσα απέστειλε νέα επιστολή στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Μετά από συζήτηση με τον Πρόεδρο της ισπανικής σοσιαλιστικής αντιπροσωπείας, πίστευε ότι ήταν δυνατόν να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός με την προσθήκη του ονόματός της στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού. Στις 8 Μαρτίου 1999, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την πρόταση της καταγγέλλουσας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μετά από αρκετές αιτήσεις παράτασης της προθεσμίας, ο Διαμεσολαβητής έλαβε τα σχόλια της Σοσιαλιστικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 15 Ιουνίου 1999. Στην επιστολή της, η ομάδα ανέφερε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την πρόταση της καταγγέλλουσας. Επεσήμανε ότι ο πίνακας επιτυχόντων είχε ήδη καταρτιστεί βάσει των υποψηφίων που εθεωρούντο κατάλληλοι για τη θέση και ότι, την εποχή εκείνη, το όνομα της καταγγέλλουσας δεν ήταν μεταξύ των επιλεγέντων. Προσέθεσε ότι οποιαδήποτε τροποποίηση του πίνακα επιτυχόντων θα αποτελούσε διάκριση εις βάρος των λοιπών μη επιλεγέντων υποψηφίων.

⁽¹⁾ Υπόθεση C-254/95P, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά *Angelo Innamorati*, Συλλογή 1996 I-3423.

Η απόφαση

1. Έκταση των εξουσιών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

1.1. Δεδομένου ότι η υπόθεση στρέφεται βασικά κατά πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο, πριν εξετάσει την ουσία της υπόθεσης, να προβεί σε ορισμένες διαπιστώσεις όσον αφορά την έκταση των εξουσιών του.

1.2. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης αφορούν αποφάσεις εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού που διοργανώθηκε από πολιτική ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την επιλογή ορισμένων εκτάκτων υπαλλήλων που θα απασχολούσε η εν λόγω ομάδα.

1.3. Όπως τάσσει το άρθρο 2 § 1 των καταστατικών κανόνων του, «ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής συμβάλλει στη διαπίστωση κρουσμάτων κακής διοίκησης κατά τη δράση των κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών». Κρούσμα κακής διοίκησης υπάρχει όταν ένας δημόσιος οργανισμός δεν ενεργεί συμφώνως προς τους κανόνες ή τις αρχές που τον δεσμεύουν⁽¹⁾. Υπάρχουν όρια στο τι μπορεί να θεωρηθεί κρούσμα κακής διοίκησης. Έτσι, καταγγελίες κατά αποφάσεων πολιτικής μάλλον παρά διοικητικής φύσεως πρέπει να θεωρούνται απαράδεκτες, όπως για παράδειγμα καταγγελίες κατά του πολιτικού έργου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή των οργάνων του⁽²⁾, και ιδίως των δραστηριοτήτων των πολιτικών ομάδων του.

1.4. Εντούτοις, η διοργάνωση διαδικασίας πρόσληψης για την επιλογή εκτάκτων υπαλλήλων από πολιτικές ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν μπορεί να θεωρηθεί ακραιφνώς πολιτική δραστηριότητα. Συμφώνως προς το άρθρο 14 της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Ιουνίου 1997⁽³⁾, οι πολιτικές ομάδες μπορούν να επιλέγουν τους εκτάκτους υπαλλήλους τους και κατά την επιλογή αυτή ασκούν κατ' ανάθεση τις εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του οργάνου σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων.

Από αυτή την οπτική η διοργάνωση διαγωνισμών για την επιλογή εκτάκτων υπαλλήλων από τις πολιτικές ομάδες του Κοινοβουλίου αποτελεί διοικητική δραστηριότητα που υπόκειται σε ορισμένους κοινοτικούς κανόνες. Στο μέτρο αυτό, οι εν λόγω περιπτώσεις εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κοινοτικών δικαστηρίων, και συνεπώς τόσο το Πρωτοδικείο όσο και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είναι αρμόδια να εξετάζουν τη συμβατότητα των εν λόγω διαγωνισμών προς το κοινοτικό δίκαιο.

1.5. Έτσι, η έρευνα του Διαμεσολαβητή περιορίστηκε στο να αξιολογήσει κατά πόσον στην προκειμένη περίπτωση τηρήθηκαν δεόντως οι κοινοτικοί κανόνες και αρχές.

2. Εικαζόμενες παρατυπίες βάσει του εσωτερικού κανονισμού της πολιτικής ομάδας

2.1. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού διαπιστώθηκαν ορισμένες παρατυπίες, οι οποίες αφορούσαν:

α. Τη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής: απουσία εκπροσώπου της Επιτροπής Προσωπικού κατά την προφορική εξέταση, παρουσία περισσότερων από δύο μέλη της εθνικότητας/γλώσσας του διαγωνισμού στην εξεταστική επιτροπή, υπογραφή της τελικής πράξης της εξεταστικής επιτροπής από μέλος που δεν διέθετε δικαίωμα ψήφου και εργασιακές σχέσεις μεταξύ μελών της εξεταστικής επιτροπής και ορισμένων υποψηφίων.

β. Τον περιορισμένο αριθμό υποψηφίων που περιελήφθησαν στον πίνακα επιτυχόντων. Η καταγγέλλουσα υπογράμμισε ότι όλες αυτές οι παρατυπίες παραβίαζαν τον εσωτερικό κανονισμό της Σοσιαλιστικής ομάδας.

2.2. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι οι διατάξεις που εικάζεται ότι δεν τηρήθηκαν απευθύνονται στα μέλη πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ενόψει της πολιτικής φύσεως του έργου τους, η επίβλεψη της εφαρμογής των εν λόγω κανόνων δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή.

2.3. Παρόλα ταύτα, οι εικαζόμενες παρατυπίες έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια διαδικασίας πρόσληψης κατά την οποία η πολιτική ομάδα ενεργούσε κατ' εξουσιοδότηση και εξ ονόματος της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Από αυτή την άποψη, η διοργάνωση του διαγωνισμού αποτελεί διοικητική διαδικασία δυνάμει του κοινοτικού δικαίου και υπόκειται στον έλεγχο των κοινοτικών δικαστηρίων.

Έτσι, για να αξιολογήσει τις εικαζόμενες παρατυπίες, ο Διαμεσολαβητής προσπάθησε να διαπιστώσει αν η εξεταστική επιτροπή δεν ενήργησε συμφώνως προς κοινοτικό κανόνα ή αρχή που το δέσμευε.

2.4. Ορισμένοι από τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας αφορούσαν την παράτυπη συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής.

(1) Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής, Ετήσια Έκθεση 1997, σ. 23.

(2) Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής, Ετήσια Έκθεση 1995, σ. 17-18.

(3) PE 259.383/BUR

Όπως έχουν κρίνει τα κοινοτικά δικαστήρια, η συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί παράτυπη αν δεν εγυυάται αντικειμενική αξιολόγηση των προσόντων του υποψηφίου⁽¹⁾. Από τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε έλλειψη αντικειμενικότητας εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής κατά την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

2.5. Όσον αφορά τους υποψηφίους που έπρεπε να περιληφθούν στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού, η καταγγέλλουσα έκρινε ότι ο αριθμός των επιλεγέντων υποψηφίων έπρεπε να είναι τριπλάσιος του αριθμού των προς πλήρωση θέσεων. Στη γνώμη του Κοινοβουλίου, η Σοσιαλιστική Ομάδα ανέφερε ότι η εξεταστική επιτροπή περιέλαβε στον πίνακα επιτυχόντων μόνον τους υποψηφίους που κρίθηκαν κατάλληλοι βάσει του διαγωνισμού.

2.6. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, συμφώνως προς το άρθρο 5 § 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, Παράρτημα III

«... η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον κατάλογο επιτυχόντων [...] στο μέτρο που είναι δυνατό, ο κατάλογος αυτός πρέπει να περιλαμβάνει αριθμό υποψηφίων τουλάχιστον διπλάσιο από τον αριθμό των θέσεων που θα πληρωθούν...».

Ενόψει των προαναφερθεισών διατάξεων, η εξεταστική επιτροπή χαιρεί κάποιες διακριτικές ευχέρειας όσον αφορά τον αριθμό των κατάλληλων υποψηφίων που θα περιληφθούν στον πίνακα επιτυχόντων. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν διαπιστώνεται κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

3. **Ενημέρωση για τα κριτήρια αξιολόγησης των δοκιμασιών**

3.1. Η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι παρά τα επανειλημμένα αιτήματά της προς το γραμματέα της εξεταστικής επιτροπής, το μέλος του που εκπροσωπούσε την Επιτροπή Προσωπικού και προς τον Πρόεδρο της ομάδας, δεν της δόθηκε καμία εξήγηση όσον αφορά τα κριτήρια αξιολόγησης των δοκιμασιών. Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο ανέφερε ότι η καταγγέλλουσα πληροφορήθηκε τη βαθμολογία της στη γραπτή και στην προφορική εξέταση. Δεν ήταν δυνατόν να της δοθούν περαιτέρω πληροφορίες λόγω της εμπιστευτικής φύσεως των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής.

Συμφώνως προς την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, ο ισχυρισμός ότι το Κοινοβούλιο υποχρεούται να παράσχει λεπτομερείς πληροφορίες για τα κριτήρια που ακολούθησε η εξεταστική επιτροπή κατά την αξιολόγηση των εξεταζομένων στερείται νομικής βάσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

3.2. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή του Κοινοβουλίου στο γεγονός ότι, με το να ανακοινώνει στους υποψηφίους λεπτομερέστερες πληροφορίες για τα κριτήρια αξιολόγησης το Κοινοβούλιο θα αύξανε σημαντικά τη διαφάνεια κατά τις προσλήψεις ενώ παράλληλα θα ελάφρυνε το έργο των εξεταστικών επιτροπών για τη διεκπεραίωση αιτήσεων και καταγγελιών υποψηφίων.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συνεπώς ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Οι περισσότεροι ισχυρισμοί της καταγγέλλουσας αφορούσαν εικαζόμενες παραβιάσεις του εσωτερικού κανονισμού πολιτικής ομάδας. Όπως δήλωσε ήδη ο Διαμεσολαβητής, η εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής των εν λόγω κανόνων βρίσκεται εκτός του πεδίου της εντολής του. Παρόλα ταύτα, κατά τη διεξαγωγή διαδικασίας προσλήψεων για έκτακτο προσωπικό, η πολιτική ομάδα ενεργεί εξ ονόματος του Κοινοβουλίου ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του θεσμικού οργάνου, και συνεπώς πρέπει να τηρεί τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες και τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Επίσης, εφόσον οι διαδικασίες αυτού του είδους θεωρούνται συχνά από τους πολίτες επίσημοι κοινοτικοί διαγωνισμοί, το ίδιο το θεσμικό όργανο πρέπει να παίζει και ρόλο παρακολούθησης, ούτως ώστε να εξασφαλίζει ότι οι εν λόγω διαδικασίες προσλήψεων διεξάγονται κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, με τη δέουσα τήρηση των εφαρμοστέων νομικών κανόνων και αρχών. Με τον τρόπο αυτό, το Κοινοβούλιο θα συνέβαλλε στην τόνωση της σχέσης της Ένωσης με τους πολίτες της.

Εις απάντηση στις ως άνω παρατηρήσεις η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απηύθυνε επιστολή στον διαμεσολαβητή με ημερομηνία 14 Ιανουαρίου 2000. Στην επιστολή της η κ. Fontaine δήλωνε ότι οι πολιτικές ομάδες πρέπει να τηρούν τις αρχές της χρηστής διοίκησης στις διαδικασίες που ακολουθούν για την πρόσληψη προσωπικού, δεσμεύθηκε δε να ζητήσει από τη διοίκηση του Κοινοβουλίου να ελέγχει τη συμμόρφωση προς τις εν λόγω αρχές.

(1) Βλ. συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/89 και T-39/89, Γεώργιος Μαρκόπουλος κατά ΔΕΚ, Συλλογή 1990 II-0281, παρ. 37-41.

ΑΠΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΣ «ROBERT SCHUMAN»: ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ

Απόφαση επί της καταγγελίας 287/98/IP κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Το Μάρτιο 1998, ο κ. F. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την εικαζόμενη παράλειψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να απαντήσει στην αίτησή του για τη λήψη υποτροφίας «Robert Schuman».

Το Σεπτέμβριο 1996, ο καταγγέλλων είχε υποβάλει αίτηση για τη λήψη υποτροφίας «Robert Schuman» από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Κοινοβούλιο απέστειλε στον καταγγέλλοντα απόδειξη παραλαβής στις 16 Σεπτεμβρίου 1996, με την οποία τον ενημέρωνε ότι η απόφαση επί της αιτήσεώς του θα ελαμβάνετο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής το Νοέμβριο 1996.

Στην επιστολή του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι ουδέποτε έλαβε την προαναφερόμενη απόφαση του Κοινοβουλίου.

Η έρευνα

Η γνώμη του Κοινοβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η γνώμη του οποίου είχε συνοπτικά ως εξής:

Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι το Σεπτέμβριο 1996 οι υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Μελετών απέστειλαν στον καταγγέλλοντα απόδειξη παραλαβής της αίτησής του. Στην ίδια επιστολή, το θεσμικό όργανο έδωσε στον καταγγέλλοντα ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία επιλογής, και ιδίως τον ενημέρωνε ότι η απόφαση επί της αιτήσεώς του θα ελαμβάνετο κατά τη διαδικασία επιλογής το Νοέμβριο 1996.

Το θεσμικό όργανο επεσήμανε ότι περιορισμένος αριθμός αιτήσεων που δεν είχαν επιλεγεί το Νοέμβριο λόγω του μικρού αριθμού υποτροφιών, θα επανεξετάζοντο κατά τις επόμενες τρεις διαδικασίες επιλογής.

Περαιτέρω, το Κοινοβούλιο επεσύνανε αντίγραφο επιστολής που απέστειλε ο καταγγέλλων στο Κοινοβούλιο το Σεπτέμβριο 1996 με την οποία εξέφραζε τη διαφωνία του σχετικά με τις λεπτομέρειες της διαδικασίας επιλογής και ανακοίνωνε την απόφασή του να αποσύρει την υποψηφιότητά του.

Το Κοινοβούλιο υπογράμμισε ότι δεδομένων των ανωτέρω θεώρησε ότι δεν ήταν απαραίτητη περαιτέρω αλληλογραφία με τον καταγγέλλοντα. Παρόλα ταύτα, το θεσμικό όργανο απήντησε σε μεταγενέστερη επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 1998, εξηγώντας ότι μετά την απόσυρσή της η αίτησή του δεν είχε εξεταστεί.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στον καταγγέλλοντα, καλώντας τον να υποβάλει παρατηρήσεις. Δεν ελήφθη απάντηση στο αίτημα αυτό.

Η απόφαση

Εικαζόμενη παράλειψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να απαντήσει

1. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, οι δημόσιες αρχές πρέπει να απαντούν στα αιτήματα των πολιτών κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο.
2. Στην προκειμένη περίπτωση, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση για τη λήψη υποτροφίας «Robert Schuman» από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ισχυρίζεται ότι το θεσμικό όργανο παρέλειψε να του γνωστοποιήσει την απόφαση για την έκβαση της διαδικασίας επιλογής.
3. Το Κοινοβούλιο επεσήμανε ότι οι υπηρεσίες του είχαν αποστείλει δεόντως στον καταγγέλλοντα απόδειξη παραλαβής της αίτησής του. Στη συνέχεια, με επιστολή του από 26 Σεπτεμβρίου 1996, ο καταγγέλλων ζήτησε από το όργανο να αποσυρθεί η αίτησή του. Συνεπώς, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι δεν ήταν απαραίτητο να δοθεί κάποια περαιτέρω απάντηση στον καταγγέλλοντα.
4. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι στη γνώμη που διετύπωσε το Κοινοβούλιο είχε παράσχει εύλογες εξηγήσεις για την παράλειψή του να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της διαδικασίας επιλογής.
5. Περαιτέρω, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι το Κοινοβούλιο είχε απαντήσει και σε επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 1998, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους η αίτησή του δεν είχε εξεταστεί.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 689/98/BB κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1998, ο κ. C., BEK, υπέβαλε καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή σχετικά με αίτημα του Σώματος των Κοσμητόρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να επιστρέψει το 50 % των γενικών εξόδων του για την περίοδο αναφοράς Σεπτέμβριος 1996-Αύγουστος 1997.

Κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής περιόδου 1996-1997, ο καταγγέλλων αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα υγείας, και συνεπώς δεν μπόρεσε να παραστεί στο απαιτούμενο 50 % των κοινοβουλευτικών συνεδριάσεων. Στην πραγματικότητα, του έλειπαν δύο ημέρες για να συμπληρώσει το κατώτατο όριο του 50 %. Το γεγονός αυτό γνωστοποιήθηκε στον καταγγέλλοντα και του ζητήθηκε να επιστρέψει το 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων για την εν λόγω περίοδο.

Κατά τον καταγγέλλοντα, οι προαναφερθείσες δύο ημέρες αντιστοιχούσαν στις 14, 17 και 18 Ιουλίου 1996, περίοδο κατά την οποία νοσηλεύετο στο νοσοκομείο. Απέστειλε τα ιατρικά πιστοποιητικά μετά τις θερινές διακοπές, πιστεύοντας ότι το Κοινοβούλιο παραμένει κλειστό τον Αύγουστο. Τα πιστοποιητικά αυτά δεν έγιναν δεκτά με την αιτιολογία ότι υπερβλήθησαν μετά την προθεσμία του ενός μηνός. Ο καταγγέλλων ανέφερε ότι είχε ενεργήσει καλή τη πίστι και ότι επιθυμούσε να παρακρατήσει το ήμισυ των γενικών εξόδων.

Η έρευνα**Η γνώμη του Κοινοβουλίου**

Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Το άρθρο 28 (1) του Κανονισμού για τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των Βουλευτών προβλέπει τα εξής:

«Κάθε βουλευτής ο οποίος, κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής περιόδου (1 Σεπτεμβρίου έως 31 Αυγούστου) απουσιάζει επί τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό των ημερών που καθορίζονται από το Προεδρείο για τις συνεδριάσεις της ολομέλειας, επιστρέφει στο Κοινοβούλιο το πενήντα τοις εκατό της αποζημίωσης γενικών εξόδων του άρθρου 13 η οποία αφορά την εν λόγω περίοδο.»

Το άρθρο 28 (2) προβλέπει:

«Κάθε περίοδος απουσίας από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 μπορεί να κριθεί δικαιολογημένη από τον Πρόεδρο για λόγους υγείας ή σοβαρών οικογενειακών προβλημάτων, ή λόγω της συμμετοχής του Βουλευτή σε αποστολή για λογαριασμό του Κοινοβουλίου. Τα δικαιολογητικά έγγραφα υποβάλλονται στο Σώμα των Κοσμητόρων εντός μηνός το πολύ από την ημερομηνία έναρξης της απουσίας.»

Η προϋπόθεση να υποβάλλονται τα δικαιολογητικά έγγραφα εντός μηνός το πολύ από την ημερομηνία έναρξης της απουσίας ενσωματώθηκε στον Κανονισμό με απόφαση του Προεδρείου με ημερομηνία 15 Ιανουαρίου 1996. Τα πρακτικά του Προεδρείου διανέμονται σε όλους τους Βουλευτές μετά την έγκρισή τους δυνάμει του άρθρου 28 (1) του Κανονισμού.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο καταγγέλλων χρειαζόταν δύο ημέρες για να καλύψει το ελάχιστο όριο του 50 %. Το γεγονός αυτό του γνωστοποιήθηκε με επιστολή από 16 Σεπτεμβρίου 1997 και του ζητήθηκε να επιστρέψει το 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων για την εν λόγω περίοδο. Στις 26 Σεπτεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον αρμόδιο για τις οικονομικές υποθέσεις Κοσμήτορα, στην οποία επεσύνανε ιατρικό πιστοποιητικό με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1997 το οποίο αφορούσε ιατρικές εξετάσεις στις 14, 17 και 18 Ιουλίου 1997. Για να γίνει δεκτό, το ιατρικό πιστοποιητικό θα έπρεπε να είχε υποβληθεί εντός μηνός από την ημερομηνία έναρξης της απουσίας, δηλ. έως τις 14 Αυγούστου 1997.

Το θέμα συζητήθηκε κατά τη συνεδρίαση των Κοσμητόρων στις 22 Οκτωβρίου 1997. Το Σώμα των Κοσμητόρων ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι ο Κανονισμός για τα έξοδα και αποζημιώσεις των Βουλευτών όριζε σαφώς την προθεσμία ενός μηνός και επανέλαβε το αίτημα για επιστροφή του 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων. Η απόφαση κοινοποιήθηκε με επιστολή από 5 Δεκεμβρίου 1997.

Με επιστολή του στις 17 Δεκεμβρίου 1997 ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να εξετάσει το αίτημά του να του επιτραπεί να παρακρατήσει το σύνολο της αποζημίωσης γενικών εξόδων, επισημαίνοντας ότι η μη τήρηση εκ μέρους του της προθεσμίας ενός μηνός οφείλετο στην πεποίθησή του ότι οι διοικητικές υπηρεσίες του Κοινοβουλίου εθεωρούντο κλειστές τον Αύγουστο.

Το αίτημα διαβιβάστηκε από τον Πρόεδρο στο Σώμα των Κοσμητόρων και εξετάστηκε κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1998. Το Σώμα των Κοσμητόρων απάντησε με επιστολή από 11 Φεβρουαρίου 1998 ότι οι διοικητικές υπηρεσίες του Κοινοβουλίου συνεχίζουν να λειτουργούν τον Αύγουστο, σε συνεχή βάση, εφόσον απαιτείται, και ότι εν πάση περιπτώσει ο καταγγέλλων είχε τη δυνατότητα να υποβάλει εγκαίρως τα ιατρικά πιστοποιητικά του με τηλεομοιοτυπία ή συστημένη επιστολή. Έτσι, το Σώμα επεκύρωσε την προηγούμενη απόφασή του.

Στις 24 Μαρτίου 1998, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή προς τον αρμόδιο για τα οικονομικά θέματα Κοσμήτορα. Η επιστολή συζητήθηκε κατά τη συνεδρίαση του Σώματος των Κοσμητόρων την 1η Απριλίου 1998, αλλ' επικυρώθηκε η προηγούμενη απόφαση.

Συμφώνως προς το Κοινοβούλιο, η απαρέγκλιτη πρακτική του παρόντος και των προηγούμενων Σωμάτων Κοσμητόρων ήταν να εφαρμόζονται αυστηρά οι προϋποθέσεις του άρθρου 28 του Κανονισμού για τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των Βουλευτών και ιδίως η προϋπόθεση υποβολής των ιατρικών πιστοποιητικών εντός μηνός από την έναρξη της περιόδου απουσίας, σε περίπτωση ασθένειας.

Επιπλέον, η θέση την οποία υιοθέτησε το Σώμα είναι απολύτως σύμφωνη με προηγούμενες περιπτώσεις καθυστερημένης υποβολής ιατρικών πιστοποιητικών από άλλους Βουλευτές.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του.

Περαιτέρω έρευνες

Στις 30 Απριλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή προς τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου ζητώντας νέα στοιχεία για τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι ενήργησε καλή τη πίστι με όσον αφορά το ωράριο εργασίας των υπηρεσιών του Κοινοβουλίου κατά το καλοκαίρι. Στις 21 Ιουλίου 1999, το Σώμα των Κοσμητόρων απήντησε δηλώνοντας ότι ο καταγγέλλων είχε υποβάλει το ιατρικό πιστοποιητικό μόνον αφού έλαβε την επιστολή του αρμόδιου Κοσμήτορα. Επίσης, ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να ισχυριστεί ότι αγνοούσε το ωράριο λειτουργίας των υπηρεσιών του Κοινοβουλίου το καλοκαίρι και συνεπώς να υποστηρίξει ότι ενήργησε καλή τη πίστι.

Στις 19 Ιουλίου 1999, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή προς το Διαμεσολαβητή στην οποία δήλωνε ότι επιθυμούσε να επιμείνει στην καταγγελία του.

Η απόφαση

Αιτούμενη επιστροφή του 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων για το διάστημα 1996/1997

1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι δεν μπόρεσε να τηρήσει την προθεσμία ενός μηνός για την υποβολή ιατρικών πιστοποιητικών διότι πίστευε καλή τη πίστι ότι οι διοικητικές υπηρεσίες του Κοινοβουλίου παρέμεναν κλειστές τον Αύγουστο.
2. Συμφώνως προς το Κοινοβούλιο, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε με επιστολή από 16 Σεπτεμβρίου 1997 ότι του έλειπαν δύο ημέρες από το ελάχιστο όριο παρουσίας 50 %. Του ζητήθηκε συνεπώς να επιστρέψει το 50 % της αποζημίωσης γενικών εξόδων για την εν λόγω περίοδο. Στις 26 Σεπτεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον αρμόδιο για οικονομικά θέματα Κοσμήτορα, στην οποία επεσώναψε ιατρικό πιστοποιητικό με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1997 για ιατρικές εξετάσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 14, 17 και 18 Ιουλίου 1997. Για να γίνει δεκτό, το ιατρικό πιστοποιητικό θα έπρεπε να έχει υποβληθεί εντός μηνός από την ημερομηνία έναρξης της απουσίας, δηλ. στις 14 Αυγούστου 1997.
3. Βάσει των ερευνών του, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι το Κοινοβούλιο είχε ακολουθήσει τη συνήθη πρακτική του παρόντος και των προηγούμενων Σωμάτων Κοσμητόρων να εφαρμόζουν αυστηρά τις προϋποθέσεις του άρθρου 28 του Κανονισμού για τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των

βουλευτών, και ιδίως την προϋπόθεση υποβολής των ιατρικών πιστοποιητικών εντός μηνός από την έναρξη της περιόδου απουσίας, σε περίπτωση ασθένειας. Επιπλέον, η στάση που ακολούθησε το Κοινοβούλιο και το Σώμα των Κοσμητόρων ήταν απολύτως σύμφωνη με προηγούμενες περιπτώσεις που αφορούσαν την καθυστερημένη υποβολή ιατρικών πιστοποιητικών από άλλους βουλευτές. Φαίνεται ότι ο καταγγέλλων δεν αντέδρασε παρά μετά τη λήψη της κοινοποίησης. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του ότι δεν απέστειλε το ιατρικό πιστοποιητικό εντός της προθεσμίας ενός μηνός διότι πίστευε ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου παρέμεναν κλειστές τον Αύγουστο ήταν αβάσιμος. Έτσι, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.2. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 59/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο του 1998, ο κ. S. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να του αποστείλει αντίγραφο του πρωτοκόλλου περιουσιακών στοιχείων των μελών της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων απηύθυνε στις 5 Δεκεμβρίου 1997 επιστολή στο Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής αιτούμενος αντίγραφο του πρωτοκόλλου περιουσιακών στοιχείων των μελών της Επιτροπής. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή δεν του χορήγησε αντίγραφο του πρωτοκόλλου, καλώντας τον να το συμβουλευθεί επιτόπου στα γραφεία της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Αυτός όμως δεν μπορούσε να διαθέσει το ποσό που χρειαζόταν για ένα ταξίδι στις Βρυξέλλες με το σκοπό αυτό. Υπέβαλε λοιπόν καταγγελία στο Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή του αρνήθηκε την πρόσβαση στο πρωτόκολλο, το οποίο δεν ήταν διαθέσιμο για το κοινό ούτε στις διάφορες αντιπροσωπείες της Επιτροπής στα κράτη μέλη.

Στις 3 και 10 Μαρτίου και την 1η Ιουνίου 1998, ο καταγγέλλων απέστειλε και νέες επιστολές με τις οποίες κατήγγελλε επίσης την έλλειψη πρόσβασης στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK. Προκειμένου να διασαφηνίσει την καταγγελία του, του ζητήθηκε να συμπληρώσει το πρότυπο έντυπο καταγγελίας. Ωστόσο, όπως συνάγεται από το εν λόγω έντυπο καταγγελίας, ο καταγγέλλων δεν είχε προηγουμένως προβεί σε διοικητικές ενέργειες προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έτσι, το γραφείο του Διαμεσολαβητή τον συμβούλευσε να απευθυνθεί εγγράφως στο Σώμα των Κοσμητόρων. Στις 17 Δεκεμβρίου 1998, ο Διαμεσολαβητής έλαβε από τη γραμματεία των BEK και τον Κοσμητόρα Richard Balfe φάκελο σχετικά με την αντιμετώπιση της εν λόγω καταγγελίας από το Σώμα των Κοσμητόρων.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι στις 24 Μαρτίου 1998 αποφάσισε να αποστείλει στον καταγγέλλοντα τα έγγραφα που είχε ζητήσει. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή επισύναψε αντίγραφο της επιστολής που απηύθυνε στον καταγγέλλοντα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Ο καταγγέλλων απέστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο επιστολής την οποία απηύθυνε στις 23 Απριλίου 1998 στο Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής και με την οποία εξέφραζε τη δυσαρέσκειά του για το περιεχόμενο του πρωτοκόλλου που του απέστειλε η Επιτροπή. Διατεινόταν μεταξύ άλλων ότι οι δηλώσεις περιουσιακών στοιχείων ορισμένων επιτρόπων δεν είχαν ημερομηνία, ότι άλλες δηλώσεις δεν είχαν ενημερωθεί και ότι κάποιες από αυτές είχαν συνταχθεί στη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα χωρίς αγγλική μετάφραση. Η επιστολή έδτε επίσης διάφορα ερωτήματα σχετικά με τις υποχρεώσεις των επιτρόπων όσον αφορά στις δηλώσεις περιουσιακών στοιχείων τους.

Πέρα από τις προαναφερόμενες παρατηρήσεις, ο καταγγέλλων απευθυνόταν επίσης στο Διαμεσολαβητή για το ζήτημα της πρόσβασης στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK, καθώς το πρωτόκολλο δεν ήταν διαθέσιμο στο γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λονδίνο. Ο καταγγέλλων επισύναψε σχετικές επιστολές τις οποίες είχαν ανταλλάξει η βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Pauline Green, με την οποία είχε έλθει σε επαφή ο ίδιος, και ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου. Στην απάντησή του στην κ. Pauline Green με ημερομηνία 2 Μαρτίου 1998, ο πρόεδρος παρατηρούσε ότι επί του παρόντος το κοινό μπορούσε να συμβουλευτεί το πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων αποκλειστικά στους τρεις τόπους εργασίας του Κοινοβουλίου. Η τρέχουσα διατύπωση του παραρτήματος I του Κανονισμού διαδικασίας βασίζεται στη δεύτερη έκδοση Nordmann της 30ης Μαΐου 1996 (A4-0177/96), η οποία εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στις 17 Ιουλίου 1996. Ο πρόεδρος προσέθετε, ωστόσο, ότι το ζήτημα της πρόσβασης

του κοινού στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK βρισκόταν υπό συζήτηση τόσο στην Επιτροπή Κανονισμού όσο και στο Σώμα των Κοσμητόρων.

Η απόφαση

1. Η πρόσβαση στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων της Επιτροπής

1.1. Το αντικείμενο της καταγγελίας αφορούσε την πρόσβαση στις δηλώσεις περιουσιακών στοιχείων των μελών της Επιτροπής και έπρεπε επομένως να εξεταστεί βάσει της απόφασης της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής⁽¹⁾. Στις 5 Δεκεμβρίου 1997 ο καταγγέλλων απηύθυνε σύντομη επιστολή στο Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής ζητώντας ένα αντίγραφο του πρωτοκόλλου περιουσιακών στοιχείων των μελών της, χωρίς ωστόσο να λάβει απάντηση. Σύμφωνα με το άρθρο 2.4 της εν λόγω απόφασης, στην περίπτωση που δεν υπάρξει απάντηση σε αίτηση πρόσβασης σε έγγραφο, μετά την πάροδο ενός μηνός από την υποβολή της, θεωρείται ότι υπάρχει πρόθεση απόρριψης της υποβληθείσας αίτησης. Όμως, μετά την παρέμβαση του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή αποφάσισε στις 24 Μαρτίου 1998 να αποστείλει στον καταγγέλλοντα το έγγραφο που είχε ζητήσει. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμμορφώθηκε με την αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα και ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αναγκαίο να προβεί σε περαιτέρω παρατηρήσεις.

1.2. Όσον αφορά στους διάφορους ισχυρισμούς που προέβαλε ο καταγγέλλων στις παρατηρήσεις του και τις οποίες είχε συμπεριλάβει στην επιστολή του προς το Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι συνιστούσαν νέες αιτιάσεις οι οποίες δε θίγονταν στην αρχική καταγγελία και ότι, συνεπώς, δεν μπορούσαν να αντιμετωπιστούν βάσει της παρούσας διαδικασίας. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε επίσης ότι ο καταγγέλλων, στην αίτηση που υπέβαλε στην Επιτροπή την 5η Δεκεμβρίου 1997 για πρόσβαση σε έγγραφα, δε ζητούσε λεπτομέρειες σχετικά με το πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων, αλλά απλώς ένα αντίγραφο του. Επομένως, αποστέλλοντάς του τα έγγραφα που είχε ζητήσει, η Επιτροπή ικανοποίησε δεόντως το αρχικό του αίτημα και συνεπώς δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης.

2. Η καταγγελία κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

2.1. Όσον αφορά στην καταγγελία σχετικά με το πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK, από το έντυπο καταγγελίας κατέστη σαφές ότι ο καταγγέλλων δεν είχε προηγουμένως προβεί στις σχετικές διοικητικές ενέργειες. Έτσι, το γραφείο του Διαμεσολαβητή συμβούλευσε τον καταγγέλλοντα να απευθυνθεί εγγράφως στο Σώμα Κοσμητόρων του Κοινοβουλίου που είναι το αρμόδιο όργανο για τέτοιου είδους υποθέσεις, δεδομένου ότι οι Κοσμητόρες είναι υπεύθυνοι για τα διοικητικής και οικονομικής φύσης θέματα που αφορούν άμεσα τους βουλευτές (άρθρο 25 του κανονισμού διαδικασίας).

⁽¹⁾ ΕΕ 1994 L 46, σ. 58.

2.2. Στις 17 Δεκεμβρίου 1998, ο βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Κοσμητόρας Richard Balfe απέστειλε στο Διαμεσολαβητή έναν ογκώδη φάκελο για το χειρισμό της καταγγελίας από το Σώμα των Κοσμητόρων. Από το φάκελο συνάγεται ότι το Σώμα των Κοσμητόρων είχε απαντήσει διεξοδικά στις επιστολές του καταγγέλλοντα, στις 5 και 19 Νοεμβρίου και στις 14 Δεκεμβρίου 1998. Το Σώμα του διέθεσε ευρεία τεκμηρίωση (γύρω στις 100 σελίδες) για το θέμα της πρόσβασης στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK. Συγκεκριμένα, το Σώμα των Κοσμητόρων του απέστειλε αντίγραφο της δεύτερης έκθεσης Nordmann (A4-0177/96) και του παραρτήματός της, έκθεση η οποία αποτελεί επισκόπηση των κανόνων περί δήλωσης περιουσιακών στα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών. Το Σώμα απέστειλε επίσης αντίγραφο του εντύπου δήλωσης περιουσιακών στοιχείων των BEK και της συνοδευτικής εξηγηματικής ανακοίνωσης του Προέδρου προς τους BEK, καθώς και αντίγραφο των πρακτικών για τη συνεδρίαση του Σώματος των Κοσμητόρων της 18ης Σεπτεμβρίου 1998. Τέλος, το Σώμα του απέστειλε αντίγραφο δύο εκθέσεων σχετικά με τη δωροδοκία⁽¹⁾.

2.3. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Παραρτήματος I του Κανονισμού διαδικασίας⁽²⁾ του Κοινοβουλίου, «Το πρωτόκολλο είναι δημόσιο». Υπό τις παρούσες συνθήκες, αυτό σημαίνει ότι το κοινό μπορεί να συμβουλευτεί το πρωτόκολλο στους τρεις τόπους εργασίας του Κοινοβουλίου. Μέχρι στιγμής, το Κοινοβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση για διάθεση του πρωτοκόλλου στα γραφεία πληροφοριών του στα κράτη μέλη, ούτε αντιγράφων του σε πολίτες που διατυπώνουν σχετικό αίτημα. Στην επιστολή του προς τον καταγγέλλοντα, ο βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Κοσμητόρας κ. Richard Balfe ανέφερε ότι στη συνεδρίαση του Σώματος των Κοσμητόρων της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, είχε ζητήσει να διατίθεται το πρωτόκολλο στο κράτος μέλος στο οποίο εκλέγεται κάθε BEK. Τέλος, στην επιστολή του προς τη βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Pauline Green με ημερομηνία 2 Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ανέφερε ότι το ζήτημα της πρόσβασης του κοινού στο πρωτόκολλο περιουσιακών στοιχείων των BEK βρισκόταν υπό συζήτηση τόσο στην Επιτροπή Κανονισμού όσο και στο Σώμα των Κοσμητόρων. Λαμβάνοντας υπόψη τις ενέργειες στις οποίες προχώρησε η διοίκηση του Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αναγκαίο να προβεί σε περαιτέρω παρατηρήσεις.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ

μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.3. ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ: ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 41/97/(VK)OV κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο του 1996, ο κ. Ν. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή με αντικείμενο τη μονομερή καταγγελία της σύμβασής του από το Κέντρο Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΚΒΑ), ένα κοινό όργανο ΑΚΕ (κράτη Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού)-ΕΚ το οποίο συστήθηκε στο πλαίσιο της Σύμβασης της Λομέ και χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης.

Ο καταγγέλλων είχε προσληφθεί ως ανώτερος σύμβουλος στη διάρκεια της Σύμβασης Λομέ III (1985-1990) με σύμβαση πενταετούς διάρκειας. Όμως, στις 30 Ιουνίου 1987, ο διευθυντής του ΚΒΑ κατήγγειλε μονομερώς τη σύμβαση χωρίς ειδοποίηση και χωρίς χρηματική αποζημίωση. Στις 5 Ιανουαρίου 1988, ο καταγγέλλων εισήλθε σε διαδικασία διαιτησίας με το ΚΒΑ. Στις 5 Απριλίου 1990 το διαιτητικό δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του ερήμην του ΚΒΑ επιδικάζοντάς του καταβολή αποζημίωσης ύψους 6 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, καθώς και πληρωμή τόκων και των εξόδων διαιτησίας. Η απόφαση τέθηκε σε ισχύ με διάταξη του Πρωτοδικείου των Βρυξελλών στις 17 Απριλίου 1990. Το ΚΒΑ άσκησε έφεση εναντίον της διάταξης αυτής με την οποία ζητούσε ακύρωση της απόφασης διαιτησίας, επικαλούμενο μεταξύ άλλων τη ασυλία του. Με την απόφαση της 13ης Μαρτίου 1992 το Πρωτοδικείο απέρριψε την έφεση, με το σκεπτικό ότι, αποδεχόμενο τη διαδικασία διαιτησίας, το ΚΒΑ παραιτήθηκε της ασυλίας του.

Καθώς το ΚΒΑ αρνούνταν να εκτελέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Βρυξελλών η οποία επιβεβαίωνε την απόφαση διαιτησίας, ο καταγγέλλων απηύθυνε το Δεκέμβριο του 1996 επιστολή στο Διαμεσολαβητή υποστηρίζοντας ότι το ΚΒΑ δεν είχε ακόμη καταβάλει τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτησίας. Ο καταγγέλλων επιστόυσε την προσοχή στο γεγονός ότι το ΚΒΑ συστήθηκε στο πλαίσιο της Σύμβασης της Λομέ, στην οποία συμβαλλόμενα μέρη είναι, αφενός, οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες και, αφετέρου, τα κράτη ΑΚΕ, ότι το ΚΒΑ είναι ένα κοινό όργανο ΑΚΕ-ΕΚ χρηματοδοτούμενο από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης, καθώς και ότι η ΓΔ VIII της Επιτροπής είναι η αρμόδια Γενική Διεύθυνση για θέματα που αφορούν τη Σύμβαση της Λομέ.

(1) Έκθεση της 3ης Μαρτίου 1998 για τις δικαστικές διώξεις με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (A4-0082/98, Εισηγητής κ. Theato, BEK) και έκθεση της 24ης Ιουλίου 1998 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την πολιτική της Ένωσης κατά της δωροδοκίας (A4-0285/98, Εισηγητής κ. Bontempi, BEK).

(2) Παράρτημα I (Διατάξεις σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1 — Διαφάνεια και οικονομικά συμφέροντα των βουλευτών).

Η έρευνα

Οι γνώμες του Συμβουλίου και της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο και την Επιτροπή το Μάρτιο του 1997. Στις παρατηρήσεις τους, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ανέφεραν ότι, παρά το γεγονός ότι συστήθηκε δυνάμει της Σύμβασης της Λομέ, το ΚΒΑ δε συνιστά ούτε κοινοτικό όργανο ούτε κοινοτικό οργανισμό υπό την ευθύνη τους. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι δεν είχε στην κατοχή της φάκελο της καταγγελίας και ότι δε γνώριζε καν ότι είχε επιληφθεί του θέματος αυτού. Και τα δύο όργανα παρατήρησαν ότι οι διατάξεις που δέχονται σήμερα τη λειτουργία του ΚΒΑ είναι τα άρθρα 87-97 της τέταρτης Σύμβασης της Λομέ, τα οποία συμπληρώνονται από αποφάσεις του Συμβουλίου Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ και της Επιτροπής των Πρέσβων ΑΚΕ-ΕΚ.

Βάσει των διατάξεων αυτών, το Συμβούλιο και η Επιτροπή απέστειλαν εκπρόσωπο υπό την ιδιότητα του απλού παρατηρητή στο διοικητικό συμβούλιο του ΚΒΑ, το οποίο αποτελείται από έξι ανεξάρτητα, υψηλά καταρτισμένα πρόσωπα που διορίζονται στη βάση της ίσης εκπροσώπησης μεταξύ των χωρών ΑΚΕ και της Κοινότητας και διαθέτουν σημαντική εμπειρία στον ιδιωτικό ή δημόσιο βιομηχανικό ή τραπεζικό τομέα ή στο σχεδιασμό και την προώθηση της βιομηχανικής ανάπτυξης. Αυτό σημαίνει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν εκπροσωπούνται στο διοικητικό συμβούλιο του ΚΒΑ. Η νομοθεσία που ισχύει για το ΚΒΑ και το διοικητικό του συμβούλιο απορρέει από τη Σύμβαση της Λομέ η οποία τίθεται σ' εφαρμογή με τις αποφάσεις ΑΚΕ-ΕΚ. Πιο συγκεκριμένα, η μικτή επιτροπή βιομηχανικής συνεργασίας εποπτεύει το ΚΒΑ (άρθρο 92) και υποβάλλει έκθεση στη μικτή Επιτροπή των Πρέσβων ΑΚΕ-ΕΚ (άρθρο 87) η οποία εγκρίνει το νομικό καθεστώς, το δημοσιονομικό κανονισμό, το καθεστώς στο οποίο υπάγεται το προσωπικό του και τον εσωτερικό κανονισμό του (άρθρο 93).

Ως εκ τούτου, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή κατέληξαν ότι δεν είχαν άμεση διοικητική ευθύνη για το ΚΒΑ και ότι, συνεπώς, η καταγγελία δεν ενέπιπε στο πεδίο αρμοδιοτήτων τους. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της Επιτροπής στο διοικητικό συμβούλιο του ΚΒΑ δεν έχει δικαίωμα ψήφου ούτε δικαίωμα να θέτει θέματα στην ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων του συμβουλίου, η Επιτροπή ανέφερε στις παρατηρήσεις της προς το Διαμεσολαβητή ότι θα ενημέρωνε το διευθυντή του ΚΒΑ για το αίτημα του Διαμεσολαβητή και θα εισηγούνταν τη συζήτησή του στην επόμενη συνεδρίαση του συμβουλίου.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων ανέφερε κατά πρώτον ότι η Σύμβαση της Λομέ, βάσει της οποίας συστήθηκε το ΚΒΑ, βρίσκεται υπό την άμεση ευθύνη της Επιτροπής, ότι η διοίκηση του ΚΒΑ διορίζεται πάντοτε μετά από ρητή έγκριση της Επιτροπής και ότι ο προϋπολογισμός του ΚΒΑ αποτελεί επιχορήγηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης και ότι, κατά συνέπεια, η αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή ως προς τη συγκεκριμένη καταγγελία ήταν κάτι που δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί. Ο καταγγέλλων

ανέφερε επίσης ότι η καταγγελία του έπρεπε να υποβληθεί απ' ευθείας στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ με καθορισμένη προθεσμία για τη λήψη απόφασης.

Στις 6 Οκτωβρίου 1997 ο καταγγέλλων απέστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο επιστολής την οποία απηύθυνε στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ και με την οποία ζητούσε ανάληψη άμεσης δράσης από το ΚΒΑ για το διακανονισμό της καταγγελίας. Σε άλλη επιστολή με την ίδια ημερομηνία ο καταγγέλλων ενημέρωνε το Διαμεσολαβητή ότι το σημείωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν έφτασε ποτέ στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ. Στις 22 Απριλίου 1998, ο καταγγέλλων ζήτησε από το Διαμεσολαβητή να αποστείλει την καταγγελία απ' ευθείας στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε διαβιβάσει την καταγγελία του στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου. Ανταποκρινόμενος στο αίτημα αυτό, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε στις 25 Μαΐου 1998 το φάκελο της καταγγελίας στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου. Στις 2 Οκτωβρίου 1998, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή προκειμένου να ενημερωθεί για την έκβαση της καταγγελίας, χωρίς να λάβει απάντηση από το ΚΒΑ. Σε επιστολή του με ημερομηνία 4 Δεκεμβρίου 1998 ο καταγγέλλων απέστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο επιστολής την οποία απηύθυνε στο πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ με την οποία επέκρινε τη συνεχιζόμενη κακή διοίκηση του ΚΒΑ το οποίο δεν είχε προχωρήσει στην εκτέλεση της απόφασης διατησίας που τέθηκε σε ισχύ από την απόφαση του Πρωτοδικείου των Βρυξελλών.

Η απόφαση

1. Η καταγγελία κατά του ΚΒΑ

Το άρθρο 138Ε της συνθήκης ΕΚ παρέχει το δικαίωμα στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή να ερευνά πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Κατά συνέπεια, εφόσον το ΚΒΑ δεν αποτελεί ούτε κοινοτικό όργανο ούτε κοινοτικό οργανισμό υπό την έννοια του άρθρου 138Ε της συνθήκης ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής δε είναι αρμόδιος να χειριστεί την καταγγελία στο μέτρο που απευθύνεται κατά του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ. Με την επιστολή του της 27ης Νοεμβρίου 1996, ο Διαμεσολαβητής είχε ήδη πληροφορήσει τον καταγγέλλοντα ότι δεν μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία που υποβλήθηκε στις 26 Αυγούστου 1996 κατά του ΚΒΑ.

2. Η καταγγελία κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής

Όσον αφορά στην καταγγελία κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι η Σύμβαση της Λομέ δεν καθιστά τα όργανα αυτά άμεσα υπεύθυνα για τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ. Ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή διαθέτουν δικαίωμα ψήφου στο διοικητικό συμβούλιο του ΚΒΑ. Το άρθρο 92.1 της τέταρτης Σύμβασης της Λομέ προβλέπει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο συμμετέχουν ως απλοί παρατηρητές στις εργασίες του διοικητικού συμβουλίου. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι το διοικητικό συμβούλιο του ΚΒΑ δεν προχώρησε σε εκτέλεση της απόφασης διατησίας δεν μπορεί να θεωρηθεί περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Συμβουλίου ή της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Όσον αφορά στην Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η Σύμβαση της Λομέ ως μηχανισμός εμπίπτει άμεσα στο πεδίο ευθύνης της. Πιο συγκεκριμένα, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η Γενική Διεύθυνση VIII της Επιτροπής είναι η αρμόδια Διεύθυνση Ανάπτυξης και συνεργασίας και με τα κράτη ΑΚΕ δυνάμει της Σύμβασης της Λομέ, ότι ο προϋπολογισμός της Σύμβασης χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης και ότι η Επιτροπή διαθέτει εκπρόσωπο στην Επιτροπή των Πρέσβων, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης. Φαίνεται, επομένως, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ασκεί σημαντική επιρροή στην εφαρμογή της Σύμβασης της Λομέ. Όσον αφορά στο ΚΒΑ, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι πρόκειται για ένα κοινό όργανο ΑΚΕ-ΕΚ, το οποίο χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης. Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις προς την Επιτροπή:

Σε μια κοινωνία όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση που διέπεται από τις αρχές του κράτους δικαίου, οι αποφάσεις και οι εντολές των δικαστηρίων πρέπει να εκτελούνται δεόντως. Κατά τη σύσταση οργανισμών όπως το ΚΒΑ στο πλαίσιο Συμβάσεων, η Επιτροπή πρέπει να μεριμνά ώστε να μπορεί να εγγυηθεί τη συμμόρφωση των εν λόγω οργανισμών με το κράτος δικαίου και με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Με βάση τα σημερινά δεδομένα φαίνεται πως στη ΓΔ VIII της Επιτροπής υπάρχει υπηρεσία υπεύθυνη για τις σχέσεις με το ΚΒΑ. Η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της προς το Διαμεσολαβητή υποσχέθηκε ότι θα εισηγούνταν τη συζήτηση της καταγγελίας στην επόμενη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου. Φαίνεται όμως από τις πληροφορίες που προσκόμισε ο καταγγέλλων πως η υπόσχεση αυτή δεν υλοποιήθηκε.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ενδεδειγμένο να προβεί η Επιτροπή στις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να επισύρει την προσοχή της Επιτροπής Βιομηχανικής Συνεργασίας, η οποία εποπτεύει τη λειτουργία του διοικητικού συμβουλίου του ΚΒΑ, στην υποτιθέμενη μη συμμόρφωση του ΚΒΑ με την απόφαση διατησίας η οποία τέθηκε σε ισχύ με την διάταξη του Πρωτοδικείου των Βρυξελλών στις 17 Απριλίου 1990. Η Επιτροπή πρέπει επίσης να εξετάσει αν είναι σκόπιμο να θέσει το θέμα αυτό υπόψη του διευθυντή του ΚΒΑ.

3.1.4. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΑΡΚΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 106/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο του 1997, ο κ. Β. υπέβαλε καταγγελία εξ' ονόματος της οργάνωσης Friends of the Lake District, με αντικείμενο την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να περατώσει την εξέταση μιας καταγγελίας που είχε υποβληθεί στην Επιτροπή εναντίον των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Η καταγγελία υποστήριζε επί της ουσίας ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της ότι οι βρετανικές αρχές δεν ενήργησαν κατά παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 85/337.

Το ιστορικό της καταγγελίας έχει συνοπτικά ως εξής: τον Αύγουστο του 1995, η οργάνωση υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Η καταγγελία αφορούσε μια αίτηση οικοδομικής άδειας για την κατασκευή μιας Μονάδας Χαρακτηρισμού Πετρωμάτων (Rock Characterisation Facility, RCF). Η οργάνωση θεωρούσε ότι κατά την εξέταση της αίτησης αυτής οι βρετανικές αρχές παραβίασαν την οδηγία 85/337 για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Η οργάνωση έκρινε ότι δεν έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ του έργου RCF και της σχεδιαζόμενης εγκατάστασης μεγάλου βάθους για την οριστική απόθεση ραδιενεργών αποβλήτων. Μόνον αν τα δύο σχέδια εξετάζονταν ως ένα, θα μπορούσε η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων να οδηγήσει σε σωστά συμπεράσματα. Η οργάνωση θεωρούσε ότι η προγενέστερη διοικητική πρακτική της Επιτροπής συνηγορούσε υπέρ της άποψης αυτής.

Εξάλλου, η οργάνωση έκρινε ότι η παράλειψη των βρετανικών αρχών να ζητήσουν από την αιτούσα εταιρεία να προσκομίσει και να δημοσιοποιήσει πληροφορίες σχετικά με πιθανές εναλλακτικές λύσεις στο έργο RCF συνιστούσε παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

Αφού ερευνήσε το θέμα, η Επιτροπή ενημέρωσε την οργάνωση ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ παραχωρεί μεγάλο βαθμό διακριτικής ευχέρειας στα κράτη μέλη όσον αφορά στις περιβαλλοντικές εκτιμήσεις. Η προσκόμιση πληροφοριών κρίνεται αναγκαία μόνον εάν το κράτος μέλος θεωρήσει ότι οι πληροφορίες είναι σημαντικές βάσει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών ενός συγκεκριμένου σχεδίου και των ενδεχόμενων περιβαλλοντικών παραμέτρων. Με βάση τις πληροφορίες που της προσκομίστηκαν, η Επιτροπή δε διαπίστωσε παράβαση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ από το Ηνωμένο Βασίλειο και αποφάσισε, συνεπώς, να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Κρίνοντας την απάντηση της Επιτροπής μη ικανοποιητική, η οργάνωση υπέβαλε την παρούσα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή. Στην καταγγελία, υποστήριζε επί της ουσίας ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς το ότι έγινε διάκριση του έργου RCF από μια πιθανή κατασκευή εγκατάστασης μεγάλου βάθους για την οριστική απόθεση ραδιενεργών αποβλήτων, καθώς και το ότι δε θεώρησε απαραίτητη την προσκόμιση πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες.

Η έρευνα

Προς αποφυγή τυχόν παρεξηγήσεων, υπενθυμίζεται ότι η συνθήκη ΕΚ παρέχει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή το δικαίωμα να διερευνά πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης αποκλειστικά όσον αφορά στη δράση των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Το καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητά ότι οι καταγγελίες που υποβάλλονται στο Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να αφορούν ενέργειες άλλης αρχής ή προσώπου.

Επομένως, η έρευνα του Διαμεσολαβητή όσον αφορά στη συγκεκριμένη καταγγελία περιορίστηκε στο κατά πόσο επρόκειτο για περίπτωση κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή επανέλαβε επί της ουσίας την επιχειρηματολογία που είχε προηγουμένως εκδώσει στους καταγγέλλοντες.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Στις παρατηρήσεις της, η οργάνωση επέμεινε στην καταγγελία.

Περαιτέρω έρευνες

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε απαντήσει επαρκέστερα στα σχετικά επιχειρήματα που προέβαλε ο καταγγέλλων. Ζητήθηκε, συνεπώς, από την Επιτροπή να διευκρινίσει, κατά πρώτον, γιατί έγινε διάκριση μεταξύ του έργου RCF και του σχεδιαζόμενου έργου για την οριστική απόθεση ραδιενεργών αποβλήτων και, κατά δεύτερον, με βάση ποιο σκεπτικό κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παράλειψη των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου να ζητήσουν από την αιτούσα εταιρεία να προσκομίσει πληροφορίες σχετικά με τις εναλλακτικές λύσεις δε συνιστούσε παράβαση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Στην απάντησή της, η Επιτροπή επανέλαβε πως δεν υπήρχαν αποδείξεις ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ενήργησε βάσει των υποχρεώσεων που πηγάζουν από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ. Το γεγονός ότι δε ζήτησε τη δημοσιοποίηση των εναλλακτικών προτάσεων έργου δε συνιστούσε επομένως παράβαση εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου. Όσον αφορά στο ενδεχόμενο διάκρισης,

επισημάνει ότι εφόσον η κατασκευή εγκατάστασης οριστικής απόθεσης πυρηνικών αποβλήτων θα απαιτούσε ξεχωριστή αίτηση για οικοδομική άδεια, συνεπώς ήταν δυνατό να γίνει διάκριση μεταξύ του έργου RCF και των όποιων σχεδίων για την κατασκευή εγκατάστασης οριστικής απόθεσης πυρηνικών αποβλήτων.

Οι περαιτέρω παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις της, η οργάνωση επέμεινε στην καταγγελία.

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της δεύτερης γνώμης της Επιτροπής και των περαιτέρω παρατηρήσεων του καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να αναπτύξει περαιτέρω τους λόγους για τους οποίους, κατά την άποψή της, μπορούσε να γίνει διάκριση του RCF και γιατί δεν θεωρήθηκε απαραίτητη η προσκόμιση πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες.

Η τρίτη γνώμη της Επιτροπής

Στην τρίτη γνώμη της, η Επιτροπή προχώρησε αρχικά σε περαιτέρω διευκρίνιση της έννοιας της διάκρισης. Αναφορικά με τις εναλλακτικές προτάσεις για το έργο, η Επιτροπή θεώρησε ότι εφόσον είναι εφικτή η διάκριση μεταξύ των δύο έργων, το έργο RCF ενέπιπτε στο παράρτημα II της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Επομένως, το ζήτημα εξετάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 4 (2) της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπου ορίζεται ότι τα σχέδια έργου τα οποία υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II υποβάλλονται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη θεωρούν ότι το απαιτούν τα χαρακτηριστικά τους. Με δεδομένο ότι θεωρήθηκε ότι ήταν δυνατή διάκριση μεταξύ του έργου RCF από την ενδεχόμενη κατασκευή εγκατάστασης οριστικής απόθεσης πυρηνικών αποβλήτων, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν απαραίτητη η προσκόμιση πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα για την τρίτη γνώμη της Επιτροπής

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την τρίτη γνώμη της Επιτροπής, η οργάνωση επέμεινε ιδιαίτερα στην αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε επαρκώς την απόφασή της σχετικά με το ζήτημα των εναλλακτικών τοποθεσιών.

Η απόφαση

Παράλειψη επαρκούς αιτιολόγησης

1. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην εκάστοτε διοίκηση να αιτιολογεί επαρκώς τις αποφάσεις που λαμβάνει βάσει των παρατηρήσεων που υποβάλλονται από τους πολίτες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ήταν προφανές ότι η Επιτροπή παρέλειψε να παράσχει επαρκή αιτιολόγηση για τα δύο ζητήματα που απασχολούσαν τον καταγγέλλοντα, η διάκριση του έργου RCF και το αναγκαίο της προσκόμισης πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες.

2. Εντούτοις, στην πορεία της έρευνας, η Επιτροπή ανέπτυξε τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι ήταν δυνατή διάκριση του έργου RCF και έκρινε ότι δεν ήταν απαραίτητη η προσκόμιση πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες. Συνάγεται ότι η Επιτροπή θεώρησε επί της ουσίας ότι το έργο RCF ήταν ένα διαχωριστό σχέδιο και ότι μπορούσε να εξεταστεί ανεξάρτητα από την ενδεχόμενη κατασκευή εγκατάστασης οριστικής απόθεσης πυρηνικών αποβλήτων. Εφόσον το σχέδιο κρίθηκε ανεξάρτητο, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν απαραίτητη η προσκόμιση πληροφοριών για εναλλακτικές τοποθεσίες. Το σκεπτικό αυτό δεν φαινόταν αβάσιμο.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε, συνεπώς, στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αποκατέστησε την αρχική της παράλειψη να παράσχει επαρκή αιτιολόγηση.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 298/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1997, ο κ. C., BEK, υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της οργάνωσης Save Our Shoreline Southport (SOS). Η καταγγελία ανέφερε τη μη εφαρμογή εκ μέρους της Επιτροπής της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και διαδικαστικές παρατυπίες στο χειρισμό των καταγγελιών της οργάνωσης SOS.

Το ιστορικό της καταγγελίας έχει συνοπτικά ως εξής: στις 10 Δεκεμβρίου 1995, η οργάνωση SOS υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία, σύμφωνα με την οποία οι βρετανικές αρχές είχαν παραβεί την κοινοτική νομοθεσία με τη χορήγηση αδειών για την κατασκευή κυματοθραύστη από σκυρόδεμα στην τοποθεσία Southport. Η οργάνωση έκρινε ότι οι τοπικές αρχές που ενέκριναν τη χορήγηση οικοδομικών αδειών το 1993 και 1995 δεν συμμορφώθηκαν με την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία. Η οργάνωση ήλθε σε επαφή με την κεντρική διοίκηση του Ηνωμένου Βασιλείου που επέλεξε να μην προχωρήσουν σε επανεξέταση ή ανατροπή της απόφασης των τοπικών αρχών να χορηγήσουν τις οικοδομικές άδειες.

Στην καταγγελία της προς την Επιτροπή, η οργάνωση SOS υπογράμμιζε το προστατευόμενο καθεστώς της περιοχής όπου επρόκειτο να κατασκευαστεί ο κυματοθραύστης από σκυρόδεμα, καθεστώς το οποίο προβλέπεται από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τους φυσικούς οικότοπους και την οδηγία 79/409/ΕΟΚ περί αγρίων πτηνών. Η οργάνωση έκρινε ότι ο κυματοθραύστης θα προκαλούσε άμεση βλάβη στην πανίδα και τη χλωρίδα, καθώς και

έμμεση βλάβη καθώς θα διευκόλυνε τη σημαντική αύξηση της κυκλοφορίας. Η οργάνωση ζητούσε συνεπώς από την Επιτροπή να εκτιμήσει κατά πόσο οι τοπικές αρχές είχαν παραβεί τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από τις προαναφερθείσες οδηγίες.

Το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ προβλέπει τα εξής για τις προστατευόμενες ζώνες:

«Κάθε σχέδιο, μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, το οποίο όμως είναι δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά τον εν λόγω τόπο,... εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του στον τόπο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτίμησης των επιπτώσεων στον τόπο και εξαιρουμένης της περίπτωσης των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν για το οικείο σχέδιο μόνον αφού βεβαιωθούν ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του τόπου περί του οποίου πρόκειται και, ενδεχομένως, αφού εκφρασθεί πρώτα η δημόσια γνώμη». (Η υπογράμμιση δεν απαντά στο πρωτότυπο· η ίδια διάταξη ισχύει και για την οδηγία 79/409/ΕΟΚ, βλέπε άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ)

Η οργάνωση έκρινε ότι η κατασκευή του κυματοθραύστη θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στην περιοχή. Αντιθέτως, οι τοπικές αρχές θεώρησαν ότι ο κυματοθραύστης δεν ήταν «δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά» την περιοχή και, κατά συνέπεια, δεν προχώρησε στη διενέργεια ολοκληρωμένης εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η οργάνωση αμφισβήτησε τα συμπεράσματα των τοπικών αρχών υποστηρίζοντας ότι θα έπρεπε να έχει εξεταστεί η επιλογή μιας φυσικής εναλλακτικής λύσης αντί του κυματοθραύστη από σκυρόδεμα. Σύμφωνα με την οργάνωση, ικανοποιητική εναλλακτική λύση θα ήταν η δημιουργία θινών. Η οργάνωση διατύπωσε επίσης την υποψία ότι η επιλογή ενός κυματοθραύστη από σκυρόδεμα έγινε σκόπιμα προκειμένου να καταστεί δυνατή η αύξηση της κυκλοφορίας, στόχος που θα συνεπαγόταν βλάβη για το περιβάλλον της περιοχής. Η βλάβη αυτή θα έπρεπε να έχει εξεταστεί στην εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων δυνάμει της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

Στις 4 Ιουλίου 1996, η Επιτροπή ζήτησε από τις βρετανικές αρχές να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί του θέματος. Η αρχή που επιφορτίστηκε με το καθήκον αυτό ήταν ο οργανισμός English Nature, ένας δημόσιος οργανισμός υπό την αιγίδα του βρετανικού Υπουργείου Περιβάλλοντος, Μεταφορών και Περιφερειών (Department of Environment, Transport and the Regions). Η γνωμοδότηση του οργανισμού English Nature κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το υπό αμφισβήτηση σχέδιο κατασκευής κυματοθραύστη δεν θα συνιστούσε παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Πέραν των στοιχείων από τον οργανισμό English Nature, η Επιτροπή διενήργησε επιτόπια επιθεώρηση στις αρχές Σεπτεμβρίου 1996. Στις 30 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν προέκυπτε παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας και στις 3 Φεβρουαρίου 1997 η οργάνωση ενημερώθηκε για την απόφαση αυτή.

Δυσανεστημένοι από τα πορίσματα της Επιτροπής και από το χειρισμό της καταγγελίας εκ μέρους της, η οργάνωση απευθύνθηκε εγγράφως στον τοπικό της βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ο οποίος διαβίβασε το θέμα στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Η οργάνωση υποστήριξε επί της ουσίας ότι η Επιτροπή:

- δεν ζήτησε τη συμμετοχή της οργάνωσης στην επιτόπια επίθεωση στις αρχές Σεπτεμβρίου 1996·
- δεν ενημέρωσε εγκαίρως την οργάνωση σχετικά με τα αποτελέσματα της έρευνάς της·
- ερμήνευσε εσφαλμένα την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία. Οι οικοδομικές άδειες θα έπρεπε να κριθούν παράνομες γιατί κατά τη χορήγησή τους δεν εξετάστηκε η εναλλακτική λύση του φυσικού κυματοθραύστη με σχηματισμό θινών σύμφωνα με τους στόχους και τις απαιτήσεις διατήρησης βάσει των οδηγιών 92/43/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ.

Η έρευνα

Προς αποφυγή τυχόν παρεξηγήσεων, υπενθυμίζεται ότι η συνθήκη ΕΚ παρέχει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή το δικαίωμα να διερευνά πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης που αφορούν αποκλειστικά τη δράση των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Το καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητώς ότι οι καταγγελίες που υποβάλλονται στο Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να αφορούν ενέργειες άλλης αρχής ή προσώπου.

Επομένως, η έρευνα του Διαμεσολαβητή όσον αφορά στη συγκεκριμένη καταγγελία περιορίστηκε στο κατά πόσο επρόκειτο για περίπτωση κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Επιγραμματικά, η γνώμη της Επιτροπής περιλάμβανε τα εξής: Όσον αφορά στην πρώτη αιτίαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι η επίσκεψη των εκπροσώπων της Επιτροπής είχε ανεπίσημο χαρακτήρα και διενεργήθηκε κατόπιν αιτήματος του τοπικού συμβουλίου. Η Επιτροπή πραγματοποίησε την επίσκεψη αυτή με μοναδική πρόθεση να διαμορφώσει, ιδίως όμμασι, εικόνα της παράκτιας περιοχής και της ακριβούς τοποθεσίας του έργου. Δεδομένου του περιορισμένου ρόλου της επίσκεψης, δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη μια συζήτηση με την οργάνωση. Η Επιτροπή προσέθετε ότι είχε λάβει σημαντικό όγκο αλληλογραφίας και υλικού σχετικά με τις πιθανές περιβαλλοντικές επιπτώσεις του σχεδίου από την οργάνωση και αντιλαμβάνονταν πλήρως τις ανησυχίες της αναφορικά με την προτεινόμενη κατασκευή.

Όσον αφορά στη δεύτερη αιτίαση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η καθυστέρηση ήταν υπερβολική και ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για τα μέτρα που είχαν ληφθεί ώστε να αποφευχθούν παρόμοιες καθυστερήσεις στο μέλλον.

Αναφορικά με την τρίτη αιτίαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι το έναυσμα για την εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας που προβλέπονται στις προαναφερθείσες οδηγίες είναι η δυνατότητα πρόκλησης σημαντικών επιπτώσεων σε έναν τόπο από την υλοποίηση κάποιου σχεδίου. Η δυνατότητα δεν κρίνεται βάσει του συγκεκριμένου σχεδίου και μόνο, αλλά και σε σχέση με άλλα σχέδια. Αφού μελέτησε τα στοιχεία που προσκόμισαν οι βρετανικές αρχές, η Επιτροπή κατέληξε ότι το έργο δεν θα παραβίαζε την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία ή πολιτική, εφόσον δεν προέκυψε αρνητική εκτίμηση όσον αφορά τις επιπτώσεις στον τόπο με βάση, πάντοτε, τους στόχους διατήρησής του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Επί της ουσίας, η οργάνωση επέμεινε στην καταγγελία της.

Περαιτέρω έρευνες

Κατόπιν επισταμένης μελέτης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων της οργάνωσης, κατέστη σαφές ότι παρέμεναν εκκρεμείς διαφορές μεταξύ της Επιτροπής και της οργάνωσης, ιδιαίτερα αναφορικά με το ερώτημα αν η Επιτροπή είχε διερευνήσει την επιλογή του φυσικού κυματοθραύστη με σχηματισμό θινών καθώς και γιατί η Επιτροπή έκρινε ότι το σχέδιο δε θα είχε σημαντική επίπτωση στη συγκεκριμένη περιοχή υπό την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει γνώμη σχετικά με τα ζητήματα αυτά.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή απάντησε πιο διεξοδικά, αναφέροντας ότι αφού εξέτασε τα στοιχεία που της υπέβαλαν οι βρετανικές αρχές έκρινε ότι κανένα από τα στάδια της κατασκευής του κυματοθραύστη δεν θα είχε σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στην προστατευόμενη ζώνη. Ήταν σε θέση επίσης να επιβεβαιώσει ότι η εκτίμηση των βρετανικών αρχών είχε διενεργηθεί σύμφωνα με τις ορθές διαδικασίες. Όσον αφορά στην υποτιθέμενη παράλειψη να μελετήσει τις εναλλακτικές λύσεις, η Επιτροπή επανέλαβε ότι το άρθρο 6(3) της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ απαιτεί από τις αρχές να αναζητούν εναλλακτικές λύσεις μόνον αν κρίνουν ότι το προτεινόμενο σχέδιο θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στην προστατευόμενη ζώνη. Στην προκειμένη περίπτωση, κρίθηκε ότι το έργο δεν θα είχε σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις στη συγκεκριμένη περιοχή και, συνεπώς, δεν υπήρχε νομική υποχρέωση για αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων. Η Επιτροπή προσέθετε ότι παρόλο που δεν δεσμεύονταν από κάποια νομική υποχρέωση, οι βρετανικές αρχές είχαν ωστόσο διερευνήσει την εναλλακτική λύση του φυσικού κυματοθραύστη με σχηματισμό θινών. Εξήγησαν στην Επιτροπή ότι αφού εξέτασαν επισταμένως το θέμα, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ένας φυσικός κυματοθραύστης δεν θα μπορούσε βραχυπρόθεσμα, αλλά ούτε και μεσοπρόθεσμα, να παράσχει το βαθμό προστασίας από τα κύματα που προσφέρουν οι σταδερές (από σκυρόδεμα) κατασκευές.

Προκειμένου να τεκμηριώσει και να προσκομίσει αποδείξεις για τα συμπεράσματα αυτά, η Επιτροπή κατέθεσε στο Διαμεσολαβητή όλη τη σχετική εμπιστευτική αλληλογραφία μεταξύ των υπηρεσιών της και των βρετανικών αρχών.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Επί της ουσίας, η οργάνωση επέμεινε στην καταγγελία της.

Η απόφαση

1. Προκαταρκτική παρατήρηση

- 1.1. Στα έγγραφα που υπέβαλε, η οργάνωση έθιξε ζητήματα τα οποία δεν είχε συμπεριλάβει στην αρχική καταγγελία, ιδιαίτερα τις ανησυχίες της σχετικά με σχέδια για ενίσχυση και αύξηση της χρήσης των παράκτιων δρόμων στο Southport.
- 1.2. Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι έχει λάβει καταγγελία και από άλλη οργάνωση σχετικά με τα σχέδια για ενίσχυση και αύξηση της χρήσης των παράκτιων δρόμων στο Southport, την καταγγελία υπ' αριθμόν 813/98/PD.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ουσία των νέων αυτών ζητημάτων διερευνήθηκε καλύτερα στο πλαίσιο της έρευνας για τη δεύτερη αυτή καταγγελία και, ως εκ τούτου, δεν έκρινε σκόπιμη τη λήψη απόφασης επί των ζητημάτων αυτών στην παρούσα έρευνα.

2. Η συμμετοχή του καταγγέλλοντα στην επιτόπια συνάντηση

- 2.1. Η οργάνωση θεώρησε ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει εξασφαλίσει τη συμμετοχή της οργάνωσης στην επιτόπια συνάντηση που οργάνωσαν οι βρετανικές αρχές.
- 2.2. Ο αποκλεισμός του καταγγέλλοντα από μια συνάντηση με σκοπό τη διαπραγμάτευση ή, άλλως, τη συζήτηση του αντικείμενου της καταγγελίας θα ήταν εκ πρώτης όψεως αδικαιολόγητη σε μια κανονική διοικητική διαδικασία στην οποία ο καταγγέλλων είναι ένας εκ των μερών. Επιπρόσθετα, πέρα από το προσωπικό ενδιαφέρον του καταγγέλλοντα για συμμετοχή σε αυτές τις συναντήσεις, η συμμετοχή του μπορεί να συμβάλει σε μια πιο ουσιαστική ενημέρωση και διαβούλευση διασφαλίζοντας, κατά συνέπεια, μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στην ορθότητα των τελικών συμπερασμάτων της Επιτροπής.

Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση, η επιτόπια επιθεώρηση είχε πολύ περιορισμένους στόχους, συν το ότι διενεργήθηκε μετά από πρόσκληση των τοπικών βρετανικών αρχών. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε ότι η Επιτροπή ενήργησε αδικαιολόγητα μη μεριμνώντας να διασφαλίσει τη συμμετοχή της οργάνωσης. Παρά ταύτα, η συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας ώθησε το Διαμεσολαβητή να απευθύνει περαιτέρω παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

3. Παράλειψη έγκαιρης ενημέρωσης του καταγγέλλοντα σχετικά με τα αποτελέσματα της έρευνας της Επιτροπής

- 3.1. Η οργάνωση θεώρησε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να την ενημερώσει εγκαίρως για τα αποτελέσματα των ερευνών της.
- 3.2. Το 1997 ο Διαμεσολαβητής διενήργησε μία έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας με τα στοιχεία 303/97/PD σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής σε καταγγελίες όπως η παρούσα. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή ανέλαβε να κρατά τους καταγγέλλοντες ενημερούς για την εξέλιξη των υποθέσεών τους, ιδιαίτερα όσον αφορά στην ενδεχόμενη πρόθεσή της να περατώσει την εξέταση κάποιας από αυτές, ώστε ο καταγγέλλων να έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά⁽¹⁾. Ωστόσο, η ανάληψη της υποχρέωσης αυτής έγινε μετά τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, συνεπώς δεν μπορεί να απαιτηθεί από τις διοικητικές υπηρεσίες να συμμορφωθούν με υποχρεώσεις τις οποίες δεν είχαν αναλάβει όταν συνέβαιναν τα υπό αμφισβήτηση γεγονότα. Εξάλλου, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση η καθυστέρηση που παρατηρήθηκε στην ενημέρωση της οργάνωσης σχετικά με την τελική της απόφαση να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας ήταν υπερβολική. Ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι είχαν ληφθεί μέτρα ώστε να αποφευχθούν παρόμοιες περιπτώσεις καθυστέρησης στο μέλλον. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε, συνεπώς, ότι δεν ήταν απαραίτητο να προβεί σε περαιτέρω έρευνα για το συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

4. Τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη μη παράβαση

- 4.1. Τα βασικά επιχειρήματα που προτάθηκαν από την οργάνωση ήταν, κατά πρώτον, ότι η Επιτροπή συμπεράνε εσφαλμένα πως το έργο κατασκευής κυματοθραύστη δεν θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στον συγκεκριμένο προστατευόμενο τόπο και, κατά δεύτερο, ότι θα έπρεπε να έχουν εξεταστεί πιο αποδεκτές περιβαλλοντικά εναλλακτικές λύσεις αντί του κυματοθραύστη από σκυρόδεμα. Η οργάνωση παρέπεμπε στις οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ.
- 4.2. Η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι οι εναλλακτικές λύσεις πρέπει να μελετώνται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ εάν θεωρείται ότι το εξεταζόμενο έργο είναι «δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά» τον τόπο. Το όλο ζήτημα εξαρτώνταν συνεπώς από την εκτίμηση της Επιτροπής για το κατά πόσο ήταν δυνατόν ή όχι «να επηρεάζει σημαντικά». Η έρευνα του Διαμεσολαβητή προσανατολίστηκε στο κατά πόσο η Επιτροπή είχε ενεργήσει ορθώς και επιμελώς κατά τη διενέργεια της εκτίμησης αυτής.

(1) Ετήσια έκθεση 1997, κεφάλαιο 3.7.

Σε υποθέσεις όπως η παρούσα, η εκτίμηση της Επιτροπής περιορίζεται κανονικά στο να ελέγχει αν οι εθνικές αρχές συμμορφώνονται με τους διαδικαστικούς κανόνες, αν η έκθεση των γεγονότων γίνεται με ακρίβεια και αν έχει διαπραχθεί καταφανές σφάλμα εκτίμησης ή κατάχρηση εξουσίας.

- 4.3. Η οργάνωση αμφισβήτησε την ορθότητα και τη συνάφεια των στοιχείων που προσκόμισαν οι βρετανικές αρχές. Η εμπιστευτική αλληλογραφία την οποία η Επιτροπή διέδωσε στο Διαμεσολαβητή έδειξε ότι τα έγγραφα που υπέβαλαν οι βρετανικές αρχές περιείχαν συναφή και αντικειμενικά κριτήρια. Κατά συνέπεια, η έρευνα δεν έφερε στο φως στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι η εμπιστοσύνη της Επιτροπής στα στοιχεία που προσκόμισαν οι εθνικές αρχές ήταν παράλογη ή αδικαιολόγητη συνιστώντας, ως εκ τούτου, περίπτωση κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Συνάγεται ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση μια τοπική οργάνωση υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία σχετικά με ένα τοπικό σχέδιο, διατείνόμενη ότι το σχέδιο παραβίαζε την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία. Στην πορεία της εξέτασης της καταγγελίας, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν μέρος σε επιτόπια επιθεώρηση του σχεδίου, μετά από πρόσκληση των εμπλεκόμενων αρχών. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι σε μια τέτοια κατάσταση, κατά την οποία οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποιούν επιτόπια επίσκεψη για λόγους που συνδέονται με την καταγγελία, θα πρέπει να μεριμνούν ώστε να συναντώνται και με τον καταγγέλλοντα.

ΑΡΝΗΣΗ ΣΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 365/97/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1997, ο περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Καταλωνίας στην Ισπανία, διαβίβασε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή μια καταγγελία την οποία υπέβαλε η κ. Ε.

Τον Σεπτέμβριο του 1996, η κ. Ε. είχε λάβει μέρος στις γραπτές εξετάσεις του γενικού διαγωνισμού EUR/LA/97. Τον Νοέμβριο του 1996, πληροφορήθηκε από την εξεταστική επιτροπή ότι η

βαθμολογία της στην πρώτη γραπτή δοκιμασία (3,51 με άριστα το 20) ήταν χαμηλότερη της ελάχιστης απαιτούμενης βαθμολογίας και ότι, επομένως, είχε αποτύχει στη δοκιμασία.

Η καταγγέλλουσα ζήτησε αντίγραφο της βαθμολογημένης δοκιμασίας της τον Νοέμβριο του 1996 και τον Ιανουάριο 1997, προκειμένου να ελέγξει αν η βαθμολογία της αντιστοιχούσε στις διορθώσεις που είχαν γίνει στο γραπτό. Και οι δύο αιτήσεις απορρίφθηκαν από την εξεταστική επιτροπή, με επιχείρημα τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών της. Δεδομένης της ακαδημαϊκής και επαγγελματικής της εμπειρίας, η καταγγέλλουσα εξέφρασε τον προβληματισμό της για τη χαμηλή βαθμολογία της και ζήτησε από το Διαμεσολαβητή να λάβει αντίγραφο της βαθμολογημένης δοκιμασίας. Παρατήρησε επίσης ότι οι αρνήσεις στα αιτήματα της από την εξεταστική επιτροπή έρχονταν σε αντίθεση με τις αρχές της δημοσιότητας και της διαφάνειας.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η γνώμη της ήταν συνοπτικά η εξής:

Η Επιτροπή εξέθεσε αρχικά το ιστορικό της υπόθεσης. Εξήγησε ότι η καταγγέλλουσα επιδίωξε να λάβει μέρος στο διοργανικό διαγωνισμό EUR/LA/97 ο οποίος οργανώθηκε για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μεταφραστών (LA6/LA7) με μητρική γλώσσα την ισπανική⁽¹⁾. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οργάνωσε τις δοκιμασίες και ενήργησε ως διορίζουσα αρχή. Ωστόσο, στην εξεταστική επιτροπή συμμετείχαν υπάλληλοι προερχόμενοι από τα διάφορα όργανα.

Η προκήρυξη διαγωνισμού της Επιτροπής για τις γραπτές δοκιμασίες (σημεία VII.A και VII.B), εξήγησε ότι η πρώτη γραπτή δοκιμασία (α) θα περιλάμβανε μετάφραση ενός κειμένου 25 γραμμών περίπου προς τα ισπανικά χωρίς χρήση λεξικού. Η δεύτερη γραπτή δοκιμασία (β) θα αποτελούνταν από μια σειρά ερωτημάτων πολλαπλών επιλογών με αντικείμενο την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και τις πολιτικές της ΕΚ. Οι δύο αυτές δοκιμασίες θα βαθμολογούνταν πρώτες. Για να κριθεί επιτυχών ένας υποψήφιος έπρεπε να λάβει μια ελάχιστη βαθμολογία και στις δύο δοκιμασίες (10 με άριστα το 20 για τη δοκιμασία (α) και 5 με άριστα το 10 για τη δοκιμασία (β)) και, επίσης, να συγκαταλέγεται μεταξύ των 144 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία.

Η κ. Ε., έχοντας βαθμολογηθεί μόλις με 3,51 στην πρώτη γραπτή δοκιμασία (α), απορρίφθηκε, κατά συνέπεια, από το διαγωνισμό. Απαντώντας στο αίτημά της για αντίγραφο της δοκιμασίας της, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής εξήγησαν ότι το αποτέλεσμα αντιστοιχούσε στη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 62Α.

Η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι η άρνησή της να επιτρέψει στους υποψηφίους την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους απορρέει από τις ευρείες εξουσίες των εξεταστικών επιτροπών να αξιολογούν τις ικανότητες των υποψηφίων, όπως έχει αναγνωριστεί και από το Δικαστήριο. Στο πλαίσιο αυτό, μοναδική υποχρέωση των εξεταστικών επιτροπών είναι η δέουσα αιτιολόγηση της απόφασής τους. Εν προκειμένω, το καθήκον αυτό επιτελέστηκε όταν η εξεταστική επιτροπή γνωστοποίησε στην καταγγέλλουσα τη βαθμολογία που έλαβε καθώς και τα κριτήρια βάσει των οποίων διενεργείται η διόρθωση των δοκιμασιών. Το γεγονός ότι όλες οι δοκιμασίες είχαν διορθωθεί από δύο βαθμολογητές, οι οποίοι είχαν επιλεγεί μεταξύ έμπειρων μεταφραστών, αποδείκνυε ότι η βαθμολόγηση των δοκιμασιών δεν επηρεάστηκε από υποκειμενικούς παράγοντες.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας περί έλλειψης διαφάνειας, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι η εξεταστική επιτροπή λειτούργησε με τον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό διαφάνειας, και με τον δέοντα σεβασμό στο κράτος δικαίου και στις αρχές του απορρήτου. Το άρθρο 6 του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης επιβάλλει την υποχρέωση του απορρήτου στο έργο των εξεταστικών επιτροπών, προκειμένου να αποτραπεί ενδεχόμενη άσκηση πιέσεων στα μεμονωμένα μέλη τους.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της επί των σχολίων της Επιτροπής, η καταγγέλλουσα εξέφρασε κάποιες εύλογες επιφυλάξεις αναφορικά με την εξαιρετικά χαμηλή βαθμολογία της, ιδιαίτερα δεδομένης της σταδιοδρομίας και της επαγγελματικής της εμπειρίας. Η καταγγέλλουσα εξήγησε ότι είχε ειδικευτεί στην αγγλική φιλολογία, με μεταπτυχιακό (Master) στη φωνητική και τη γλωσσολογία στο University College του Λονδίνου, όπου παρακολούθησε και διδακτορικές σπουδές ύστερα από χορηγία της British Academy. Εξάλλου, τόνισε ότι η πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της δε θα μπορούσε να έχει επίπτωση ούτε στην αποτελεσματικότητα της εξεταστικής επιτροπής ούτε στη διαφάνεια του έργου της Επιτροπής.

Περαιτέρω έρευνες

Τον Ιούλιο του 1998, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε και πάλι εγγράφως στην Επιτροπή, αιτούμενος αντίγραφο της γραπτής δοκιμασίας της κ. Ε. στο γενικό διαγωνισμό EUR/LA/97, μαζί με τις διορθώσεις που έγιναν και τη βαθμολογία που δόθηκε από την εξεταστική επιτροπή.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή επέμεινε στην άρνησή της να χορηγήσει αντίγραφα των βαθμολογημένων δοκιμασιών, παραπέμποντας στην επιχειρηματολογία που είχε εκθέσει στο πλαίσιο μιας προγενέστερης καταγγελίας (ίδια πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή 1004/97), συγκεκριμένα στην ανάγκη για διαφύλαξη του απόρρητου χαρακτήρα του έργου της εξεταστικής επιτροπής όπως διατυπώνεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Η Επιτροπή εξήγησε επίσης ότι το έργο της εξεταστικής επιτροπής στο συγκεκριμένο τύπο διαγωνισμού περιλαμβάνει εκτός των άλλων και σύγκριση των ικανοτήτων των υποψηφίων. Η συγκριτική αυτή αξιολόγηση δεν θα μπορούσε να διενεργηθεί σωστά με την εξέταση ενός γραπτού μεμονωμένα χωρίς συσχέτισή του με τα υπόλοιπα. Με βάση τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι δεν μπορούσε να ικανοποιήσει το αίτημα του Διαμεσολαβητή.

Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι τα συνήθη μέσα που έχουν στη διάθεσή τους οι υποψήφιοι για να προσβάλουν τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής είναι η προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και η προσφυγή στα κοινοτικά δικαστήρια.

Αντιμέτωπος με την άρνηση της Επιτροπής να παράσχει πρόσβαση στα αιτούμενα έγγραφα, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής Jacques Santer στις 2 Οκτωβρίου 1998, υπενθυμίζοντας στο εν λόγω θεσμικό όργανο την υποχρέωση του δυνάμει του άρθρου 3 (2) του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή⁽¹⁾. Ο Διαμεσολαβητής ανέφερε επίσης στην επιστολή του ότι πρόθεσή του ήταν να εξεταστεί το έγγραφο από μέλος της γραμματείας του στα γραφεία της Επιτροπής, προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν παρεξηγήσεις αναφορικά με την πιθανή χρήση του αντιγράφου που θα του παραχωρούνταν. Στην απάντησή της, η Επιτροπή συμφώνησε να πραγματοποιηθεί συνάντηση «προκειμένου να συζητηθεί η φύση των επιφυλάξεών μας, καθώς η Επιτροπή δεν είναι σε θέση, στην παρούσα φάση, να ικανοποιήσει πλήρως το αίτημά σας».

Η συνάντηση έλαβε χώρα στις 25 Νοεμβρίου 1998 στα γραφεία της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Στη συνάντηση αυτή οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής εξήγησαν τη διαδικασία που ακολουθήθηκε στη διενέργεια των διαγωνισμών και, ιδιαίτερα, τον τρόπο με τον οποίο έγιναν και εποπτεύτηκαν οι διορθώσεις από την εξεταστική επιτροπή. Συνεκτιμώντας τις εγγυήσεις που παρέχει η εν λόγω διαδικασία και τους περιορισμούς που έχει επιβάλει η νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων, διατυπώθηκε η πεποίθηση πως υπήρχαν επαρκή στοιχεία ώστε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο περίπτωσης κακής διοίκησης στο έργο της εξεταστικής επιτροπής.

Όσον αφορά στο αίτημα για εξέταση του φακέλου, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής δήλωσαν ότι δεν μπορούσαν να λάβουν τελική θέση επί του ζητήματος πριν αυτό συζητηθεί στο πλαίσιο μιας διοργανικής συνάντησης των «προϊσταμένων διοίκησης».

Καθώς μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου 1998 δεν είχε λάβει επίσημη απάντηση εκ μέρους της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε και πάλι εγγράφως στις υπηρεσίες της, με αίτημα να εξετάσει τους σχετικούς φακέλους, προσθέτοντας ότι

«Αν η Επιτροπή αρνηθεί να παράσχει στο Διαμεσολαβητή πρόσβαση στους σχετικούς φακέλους, σας ζητώ [Πρόεδρε Santer] να αιτιολογήσετε δεόντως τους λόγους του απορρήτου στους οποίους βασίζεται η απόφαση.»

Προκειμένου να διασφαλιστεί η έγκαιρη υποβολή ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα παρακαλούσα να έχω λάβει απάντησή σας έως και τις 11 Ιανουαρίου 1999»

⁽¹⁾ «Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Μπορούν να αρνηθούν μόνο για λόγους απορρήτου δεόντως αιτιολογημένους».

Με επιστολή που έφερε την υπογραφή του κ. Trojan, Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, και ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή συμφώνησε εν τέλει να οριστεί μια συνάντηση προκειμένου να εξετάσει ο Διαμεσολαβητής τα γραπτά της καταγγέλλουσας στην παρούσα υπόθεση.

Η εξέταση πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες, στα γραφεία της Επιτροπής στις 11 Ιανουαρίου 1999. Μια ομάδα τριών μελών της γραμματείας του Διαμεσολαβητή εξέτασε τα έγγραφα που προσκόμισαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, στα οποία περιλαμβάνονταν η πρωτότυπη γραπτή δοκιμασία της καταγγέλλουσας, δύο βαθμολογημένα αντίγραφα της διορθωμένης δοκιμασίας και η βαθμολογία που δόθηκε από τους δύο βαθμολογητές, καθώς και τα κριτήρια που καθορίστηκαν από την εξεταστική επιτροπή και χρησιμοποιήθηκαν από τους βαθμολογητές στην αξιολόγηση των δοκιμασιών. Απαντώντας στις ερωτήσεις των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής διευκρίνισαν ότι τα κριτήρια που όρισε η εξεταστική επιτροπή για τη βαθμολόγηση των δοκιμασιών και τη διαδικασία που ακολουθήθηκε ώστε να διασφαλιστεί ότι τα βαθμολογημένα αντίγραφα αντιστοιχούσαν στην πρωτότυπη δοκιμασία της καταγγέλλουσας. Οι εκπρόσωποι του Διαμεσολαβητή εξέτασαν τη μετάφραση της καταγγέλλουσας από το πρωτότυπο αγγλικό κείμενο στην ισπανική γλώσσα καθώς και τις διορθώσεις και τη βαθμολογία που έδωσε καθένας από τους δύο βαθμολογητές.

Η απόφαση

1. Ρόλος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

- 1.1. Στη διάρκεια της έρευνας του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, η Επιτροπή ανέφερε ότι τα συνήθη μέσα που έχουν στη διάθεσή τους οι υποψήφιοι για να προσβάλουν δυσμενείς αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής είναι η προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και η προσφυγή στα κοινοτικά δικαστήρια. Άφησε επίσης να εννοηθεί ότι το έργο των εξεταστικών επιτροπών περιλαμβάνει επαρκείς εσωτερικούς ελέγχους και εγγυήσεις ώστε να αποκλείονται ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης.
- 1.2. Ο θεσμός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, όπως θεσπίστηκε από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, είχε σκοπό να υπογραμμίσει τη δέσμευση της Ένωσης σε δημοκρατικές, διαφανείς και υπόλογες μορφές διοίκησης. Προκειμένου να υλοποιηθεί ο στόχος αυτός, ο Διαμεσολαβητής συμβάλλει στη διαπίτωση κρουσμάτων κακής διοίκησης κατά τη δράση των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών και στην υποβολή συστάσεων για τη θεραπεία των κρουσμάτων αυτών⁽¹⁾. Οι κοινοτικές δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εντολής του, αναφέρονται συγκεκριμένα στο καταστατικό του⁽²⁾.

1.3. Καμία δραστηριότητα που συνδέεται με την οργάνωση, ή τη διενέργεια, ενός διαγωνισμού, πόσο μάλλον με τις αποφάσεις των εξεταστικών επιτροπών, δεν έχει αποκλειστεί από την προσφυγή στο Διαμεσολαβητή. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έχει τη δικαιοδοσία να διενεργεί έρευνες σχετικά με ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης στο συγκεκριμένο τύπο υποθέσεων.

1.4. Όσον αφορά στα μέσα προσβολής των αποφάσεων των εξεταστικών επιτροπών, εκτός από τη χρήση του άρθρου 90, παρ. 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και την προσφυγή στο Πρωτοδικείο, οι υποψήφιοι έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Τίποτε δεν εμποδίζει τους καταγγέλλοντες στις υποθέσεις αυτές να ασκούν το δικαίωμα που κατέχουν ως ευρωπαίοι πολίτες να προσφεύγουν στο Διαμεσολαβητή.

2. Αξίωση της καταγγέλλουσας για πρόσβαση στις βαθμολογημένες δοκιμασίες της

2.1. Η καταγγέλλουσα υποστήριξε επανειλημμένα ότι το δικαίωμα πρόσβασης στα γραπτά της μετά τη βαθμολόγησή τους από την εξεταστική επιτροπή συνιστούσε μέσο επιβεβαίωσης της διαφάνειας και σεβασμού του κράτους δικαίου κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας.

Η Επιτροπή είχε απορρίψει τα αιτήματά της με το σκεπτικό ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής έχουν απόρρητο χαρακτήρα όπως ορίζεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

2.2. Η τρέχουσα κοινοτική νομοθεσία δεν παρέχει νομική βάση στο επιχείρημα ότι η Επιτροπή υποχρεούται να χορηγεί αντίγραφα των διορθωμένων γραπτών εξετάσεων στους υποψηφίους. Για το θέμα αυτό, ο Διαμεσολαβητής προσέφυγε παρά ταύτα σε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας με αντικείμενο τη μεγαλύτερη διαφάνεια στις διαδικασίες προσλήψεων που ακολουθεί η Επιτροπή (αριθ. 1004/97/PD).

Εξάλλου, προκειμένου να μην υπάρχουν υποψίες σχετικά με τις διορθώσεις που έγιναν στο γραπτό της κ. Ε., ο Διαμεσολαβητής προέβη σε εξέταση των σχετικών εγγράφων στις 11 Ιανουαρίου 1999.

3. Αξιολόγηση της γραπτής δοκιμασίας της κ. Ε

3.1. Σύμφωνα με την κοινοτική νομολογία, οι εξεταστικές επιτροπές απολαύουν ευρείας διακριτικής ευχέρειας κατά τη διόρθωση των δοκιμασιών. Η εξουσία αυτή, ωστόσο, δεν είναι απεριόριστη. Μπορεί να ελέγχεται ώστε να διαπιστωθεί αν η άσκηση της, η οποία πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, έχει καταστεί αναποτελεσματική λόγω καταφανών σφαλμάτων ή κατάχρησης εξουσίας, ή αν η εξεταστική επιτροπή έχει φανερά υπερβεί τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς της⁽³⁾.

⁽¹⁾ Άρθρο 138Ε της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· άρθρο 2, παρ. 1, καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

⁽²⁾ Λόγου χάρι, υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον δικαστικών αρχών ή συνδέονται με δικαστική απόφαση (άρθρο 1, παρ. 3) ή οι δραστηριότητες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου όταν ασκούν τα δικαιωδωτικά τους καθήκοντα (άρθρο 2, παρ. 2).

⁽³⁾ Βλέπε υπόθεση T-46/93, Φωτεινή Michael-Χίου κατά Επιτροπής [1994] Συλλογή II 929, παρ. 48· υπόθεση 40/86, Γεώργιος Κολυβάς κατά Επιτροπής [1987] Συλλογή 2643, παρ. 11.

3.2. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εξεταστική επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια ενεργώντας εντός των ορίων της εξουσίας της, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε αίτημα για εξέταση των εγγράφων που σχετίζονταν με τη συγκεκριμένη υπόθεση, συγκεκριμένα της γραπτής δοκιμασίας της καταγγέλλουσας στον γενικό διαγωνισμό EUR/LA/97 και της αξιολόγησής της από την εξεταστική επιτροπή.

3.3. Έχοντας ελέγξει τα έγγραφα που σχετίζονταν με τη συγκεκριμένη υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής δε βρήκε ενδείξεις που να θέτουν υπό αμφισβήτηση τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε, συνεπώς, στο συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ενεργήσει εντός των ορίων της νομικής εξουσίας της. Δε φάνηκε να υφίσταται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά στο συγκεκριμένο σκέλος της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Απόφαση επί κοινής καταγγελίας 531/97/PD και 535/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγελίες

Τον Απρίλιο και τον Ιούνιο του 1997, η κ. S. και ο κ. P. υπέβαλαν καταγγελία στο Διαμεσολαβητή σχετικά με δήλωση της Επιτροπής η οποία αφορούσε τα διπλώματα οδοντιατρικής της Αργεντινής. Επί της ουσίας, υποστήριζαν ότι η Επιτροπή δυσφήμιζε άδικα τους Αργεντινούς οδοντιάτρους.

Το ιστορικό των καταγγελιών είχε ως εξής:

Στην Ισπανία, που έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας το 1986, ζουν και εργάζονται εδώ και πολλά χρόνια Λατινοαμερικανοί οδοντίατροι. Στους οδοντιάτρους αυτούς επιτρέπεται η άσκηση επαγγέλματος βάσει διεθνών συμφωνιών μεταξύ της Ισπανίας και διαφόρων Λατινοαμερικανικών χωρών. Στα τέλη της δεκαετίας του '80, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένα διπλώματα οδοντιατρικής της Λατινικής Αμερικής δεν πληρούσαν τις ελάχιστες απαιτήσεις που έχουν καθοριστεί για τα διπλώματα οδοντιατρικής με τις οδηγίες 78/686/ΕΟΚ και 78/687/ΕΟΚ περί του συντονισμού και περί της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων οδοντιάτρου (ΕΕ 1978 L 233, σ. 1 και ΕΕ 1978 L 233, σ. 10). Έτσι, το 1990 η Επιτροπή άρχισε να διενεργεί έρευνες με σκοπό να υποβάλει προσφυγή επί παραβάσει κατά της Ισπανίας σύμφωνα με το άρθρο 169 της συνθήκης ΕΚ. Η Ισπανία υπερασπίστηκε αρχικά τον εαυτό της, παραπέμποντας στο άρθρο 1(4) της οδηγίας 78/687 όπου προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να προβαίνουν σε εσωτερικές ρυθμίσεις για την αναγνώριση των διπλωμάτων τρίτων χωρών. Αργότερα, η Ισπανία τροποποίησε τη νομοθεσία της ικανοποιώντας την Επιτροπή η οποία αποφάσισε το 1997 να μην προσφύγει στο Δικαστήριο.

Στις ετήσιες εκθέσεις της σχετικά με τον έλεγχο της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας, η Επιτροπή συμπεριέλαβε μεταξύ άλλων την ακόλουθη δήλωση σε σχέση με την πορεία των συνεχιζόμενων ερευνών κατά των ισπανικών αρχών (βλέπε, λόγου χάρι, την 14η ετήσια έκθεση (1996), η οποία δημοσιεύθηκε στην ΕΕ 1997 C 332, σ. 1):

«διαδικασία παράβασης κατά της Ισπανίας η οποία αναγνωρίζει την εγκατάσταση στο έδαφος της οδοντιάτρων, οι οποίοι διαθέτουν κατάρτιση εμφανώς κατώτερη εκείνης που προβλέπεται από την οδηγία, η οποία έχει αποκτηθεί στις ισπανοαμερικανικές χώρες».

Αυτή ήταν η δήλωση που αποτέλεσε το έναυσμα για την υποβολή των καταγγελιών στο Διαμεσολαβητή. Οι καταγγέλλοντες θεώρησαν ότι η δήλωση αυτή δυσφήμιζε άδικα τους κατόχους διπλωμάτων οδοντιατρικής από την Αργεντινή. Στις καταγγελίες υποστηριζόταν, επί της ουσίας:

- ότι η Επιτροπή παρερμήνευσε την εφαρμοστέα νομοθεσία και, συνεπώς, προχώρησε εσφαλμένα στη διενέργεια ερευνών κατά της Ισπανίας, και
- ότι η εν λόγω δήλωση βασιζόταν σε περιορισμένη ενημέρωση σχετικά με τα λατινοαμερικανικά διπλώματα οδοντιατρικής και επομένως μπορεί να της καταλογιστεί ανεπαρκής εξέταση των υπό εκτίμηση ζητημάτων.

Για να στηρίξουν τον πρώτο ισχυρισμό, οι καταγγέλλοντες παρέπεμψαν στο προαναφερθέν άρθρο 1(4) της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια να αναγνωρίζουν διπλώματα από τρίτες χώρες.

Για να στηρίξουν το δεύτερο ισχυρισμό, οι καταγγέλλοντες ανέφεραν, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή προφανώς δεν είχε έλθει σε επαφή με τους ενδεδειγμένους φορείς για επαρκή ενημέρωση, λόγου χάρι με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Λατινικής Αμερικής. Εξάλλου, οι ίδιοι προσκόμισαν υλικό που αποδείκνυε ότι τα συστήματα κατάρτισης οδοντιάτρων της Αργεντινής υπήρξαν πρότυπο για την ισπανική κατάρτιση στην οδοντιατρική.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Οι καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή. Η γνώμη της Επιτροπής περιλάμβανε, επί της ουσίας, τα εξής:

Ως προς την άποψη ότι τα διπλώματα τρίτων χωρών που αναγνωρίζονται από μεμονωμένα κράτη μέλη πρέπει να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται από τις οδηγίες περί οδοντιάτρων, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο στόχος των οδηγιών αυτών επιτάσσει μια τέτοια ερμηνεία. Η παραχώρηση σε μεμονωμένα κράτη μέλη της ευχέρειας να δημιουργήσουν κατηγορίες οδοντιάτρων οι οποίοι δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις των κοινοτικών οδηγιών θα μπορούσε να βλάψει τη δημόσια υγεία και την ελευθερία διακίνησης. Η αναγνώριση διπλωμάτων Λατινοαμερικανών οδοντιάτρων, που δεν πληρούν τις απαιτήσεις των οδηγιών, θέτει φραγμούς στην ελεύθερη διακίνηση των ευρωπαϊών οδοντιάτρων.

Ός προς την δήλωση που συμπεριλήφθηκε στην ετήσια έκθεση της, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η δήλωση δε συνιστούσε ακριβή «τεχνική» αξιολόγηση. Η συγκεκριμένη δήλωση είχε απλώς ως στόχο να ενημερώσει επιγραμματικά σχετικά με ένα πραγματικό γεγονός. Όσον αφορά στην ουσιαστική αξιολόγηση που συνεπάγεται η δήλωση αυτή, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε διεξαχθεί σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική και με τη δέουσα επιμέλεια.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Στις παρατηρήσεις τους οι καταγγέλλοντες επέμειναν στην καταγγελία.

Περαιτέρω έρευνες

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να εξετάσει το φάκελο στον οποίο βασίστηκε η δήλωση της Επιτροπής. Με επιστολή του στις 2 Ιουλίου 1998, υπέβαλε αίτημα στην Επιτροπή ώστε να προχωρήσει στις απαραίτητες ρυθμίσεις για τη διενέργεια της εξέτασης. Σκοπός της εξέτασης αυτής ήταν να διαπιστωθεί αν η Επιτροπή είχε μελετήσει δεόντως το φάκελο που αποτέλεσε τη βάση για την δήλωση. Στις 11 και 12 Ιανουαρίου 1999, δύο ανώτεροι υπάλληλοι από το γραφείο του Διαμεσολαβητή προχώρησαν στην εξέταση. Κατά τη διάρκειά αλλά και μετά την εξέταση του φακέλου, οι έξι υπάλληλοι της Επιτροπής που εκπροσωπούσαν τη ΓΔ XV, τη Νομική Υπηρεσία και τη Γενική Γραμματεία απάντησαν επίσης στα ερωτήματα που τους έθεσαν οι υπάλληλοι του Διαμεσολαβητή.

Η απόφαση

1. Οι κατηγορίες

Οι καταγγέλλοντες προέβαλαν δύο ισχυρισμούς. Κατά πρώτον, αμφισβητούσαν τη νομική ερμηνεία της Επιτροπής, διατενόμενοι κατ' ουσία ότι η κοινοτική νομοθεσία δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν διπλώματα από τρίτες χώρες τα οποία δεν πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις της οδηγίας 78/687. Κατά δεύτερον, υποστήριζαν ότι η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την επανεξέταση των λατινοαμερικανικών διπλωμάτων οδοντιατρικής ήταν άστοχη.

2. Η ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου από την Επιτροπή

2.1. Η Επιτροπή διατύπωσε την άποψη ότι οι συγκεκριμένες οδηγίες δεν παρέχουν στα κράτη μέλη την ευχέρεια να αναγνωρίζουν διπλώματα τρίτων χωρών τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που έχουν οριστεί για τα κοινοτικά διπλώματα οδοντιατρικής. Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν την άποψη αυτή, παραπέμποντας στο άρθρο 1 (4) της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ, το οποίο προβλέπει ότι:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει με κανένα τρόπο την ευχέρεια των Κρατών μελών να επιτρέπουν στην επικράτειά τους, σύμφωνα με την νομοθεσία τους, την ανάληψη και την άσκηση των δραστηριοτήτων του οδοντιάτρου στους κατόχους διπλωμάτων... που δεν έχουν αποκτηθεί σε ένα Κράτος μέλος».

2.2. Πρέπει να αναγνωριστεί ότι, αν ερμηνευθεί κατά γράμμα, η διάταξη αυτή φαίνεται να παραχωρεί απόλυτη ελευθερία στα κράτη μέλη όσον αφορά στην αναγνώριση των διπλωμάτων τρίτων χωρών. Εντούτοις, η Επιτροπή θεώρησε ότι η διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί βάσει του πλαισίου της και υπό το πρίσμα των στόχων της οδηγίας, στόχοι στους οποίους περιλαμβάνονται η δημόσια υγεία και η ελεύθερη διακίνηση των προσώπων. Ανέφερε μεταξύ άλλων ότι οι οδοντίατροι από άλλα κράτη μέλη που επιθυμούν να μεταβούν στην Ισπανία θα αδικούνταν σε σύγκριση με οδοντιάτρους που ενδεχομένως διέθεσαν λιγότερο χρόνο και προσπάθεια για να αποκτήσουν το δίπλωμά τους.

2.3. Με βάση τα προαναφερθέντα, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η ερμηνεία της Επιτροπής φαινόταν εύλογη και εμπειριστωμένη. Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή όσον αφορά στην ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

3. Η εξέταση της υπόθεσης από την Επιτροπή

3.1. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν επί της ουσίας ότι η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τα λατινοαμερικανικά διπλώματα οδοντιατρικής οφειλόταν σε πλημμελή εξέταση των γεγονότων και των ζητημάτων στα οποία στηρίζεται η δήλωση αυτή. Για να υποστηρίξουν τον ισχυρισμό αυτό, ανέφεραν ότι η Επιτροπή δεν είχε έλθει σε επαφή με εκπαιδευτικά ιδρύματα κατάρτισης οδοντιάτρων της Λατινικής Αμερικής.

3.2. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την προσεκτική και επιμελή εξέταση εκ μέρους της Επιτροπής όλων των συναφών πτυχών της εν λόγω μεμονωμένης υπόθεσης.

3.3. Εξετάζοντας αν η Επιτροπή συμμορφώθηκε με την παραπάνω επιταγή στη συγκεκριμένη υπόθεση, επισημαίνεται κατ' αρχήν ότι η εν λόγω δήλωση δεν παρέπεμπε καθ' αυτήν στο σύνολο των λατινοαμερικανικών οδοντιάτρων. Πληροφορούσε απλώς ότι στην Ισπανία εργάζονταν οδοντίατροι των οποίων τα διπλώματα έχουν αποκτηθεί στη Λατινική Αμερική και δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις που ισχύουν για τα κοινοτικά διπλώματα. Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο Διαμεσολαβητή, φάνηκε επίσης ότι η Ισπανία — που αρχικά εξέφρασε επιφυλάξεις ως προς τη προσφυγή επί παραβάσει — δεν αμφισβήτησε το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι οδοντίατροι αυτοί διέθεταν πράγματι άδεια άσκησης επαγγέλματος στην ισπανική επικράτεια. Οι ενστάσεις της Ισπανίας αφορούσαν τη νομική ερμηνεία των εν λόγω οδηγιών από την Επιτροπή, ζήτημα το οποίο εξετάστηκε πιο πάνω.

3.4. Κατά δεύτερον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο έλεγχος του φακέλου της Επιτροπής έδειξε ότι η Επιτροπή είχε συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό αντιγράφων διπλωμάτων, που είχαν απονεμηθεί σε διάφορες λατινοαμερικανικές χώρες, τα οποία δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις των οδηγιών.

3.5. Με βάση τα δεδομένα αυτά, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δε διαπιστώθηκε μη συμμόρφωση της Επιτροπής προς την επιταγή για προσεκτική και επιμελή εξέταση της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

Απόφαση επί της καταγγελίας 536/97/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Νοέμβριο του 1996 και τον Απρίλιο του 1997, ο κ. C. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, διατεινόμενος ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί δεόντως την καταγγελία που είχε υποβάλει ενώπιόν της. Το ιστορικό της καταγγελίας είχε συνοπτικά ως εξής:

Ο καταγγέλλων ήταν κάτοικος Ισπανίας όπου λειτουργεί ο αγγλόφωνος συνδρομητικός τηλεοπτικός σταθμός World Service Television (WSTV) υπό τη διεύθυνση του British Broadcasting Corporation (BBC). Ο σταθμός εκπέμπει δορυφορικά σε όλη την Ευρώπη. Για να μπορεί κάποιος να παρακολουθεί το σταθμό αυτό, πρέπει να προμηθευτεί έναν αποκωδικοποιητή και να γίνει συνδρομητής. Λόγω μιας αλλαγής στην προδιαγραφή μετάδοσης και στο σύστημα κωδικοποίησης, οι τηλεθεατές υποχρεώθηκαν να αγοράσουν νέους αποκωδικοποιητές. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι αυτό αποτελούσε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης και αντέβαινε το άρθρο 86 της συνθήκης ΕΚ.

Έτσι, το Νοέμβριο του 1992 ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσημη καταγγελία στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17/62, σχετικά με την εν λόγω κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Στις 28 Απριλίου 1994, η ΓΔ IV απέστειλε στον καταγγέλλοντα «προσωρινό συμπέρασμα ότι η καταγγελία του ήταν αβάσιμη». Ο καταγγέλλων απάντησε προβαίνοντας σε διόρθωση των σφαλμάτων που αφορούσαν τα γεγονότα και ζητώντας επανεξέταση της υπόθεσης.

Στις 4 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή απέστειλε αναθεωρημένη έκδοση της επιστολής της στην οποία δήλωνε ότι η καταγγελία εξακολουθούσε να παραμένει αβάσιμη. Ο καταγγέλλων απέρριψε και πάλι το συμπέρασμα και προσκόμισε νέα στοιχεία στη ΓΔ IV.

Το Δεκέμβριο του 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε εγγράφως τον καταγγέλλοντα ότι επανεξέταξε το ζήτημα και ότι οι έρευνες συνεχίζονταν.

Τον Απρίλιο του 1996, η Επιτροπή ενημέρωσε εγγράφως τον καταγγέλλοντα ότι είχε ζητήσει πληροφορίες από το BBC και ότι θα επικοινωνούσε μαζί του σε εύθετο χρονικό διάστημα.

Ο καταγγέλλων επιχείρησε τότε να συναντηθεί με τους υπαλλήλους της Επιτροπής που χειρίζονταν την καταγγελία του. Η Επιτροπή απάντησε ότι οι υπάλληλοί της δεν μπορούσαν να συναντήσουν τον καταγγέλλοντα την προτεινόμενη ημερομηνία.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, ο καταγγέλλων υπέβαλε την καταγγελία στο Διαμεσολαβητή. Υποστήριξε ότι η υπόθεσή του αντιμετωπίστηκε με αναβλητικότητα κι αγένεια από την Επιτροπή. Υποστήριξε επίσης ότι είχε επιδειχθεί αργοπορία και αναποτελεσματικότητα που θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Όσον αφορά στην υποτιθέμενη αναποτελεσματική και βραδεία διαδικασία, η Επιτροπή ανέφερε ότι η ΓΔ IV διερεύνησε δεόντως την καταγγελία. Σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού αριθ. 17/62, στις 25 Νοεμβρίου 1992, 27 Ιανουαρίου 1993, 11 Δεκεμβρίου 1995 και 16 Απριλίου 1996 υποβλήθηκαν στο BBC αιτήματα για παροχή πληροφοριών. Με βάση τις πληροφορίες που διέθεσε το BBC απαντώντας στα αιτήματα αυτά, η Επιτροπή δεν έκρινε ενδεδειγμένη την έγκριση απόφασης για επιτόπια έρευνα στα γραφεία του BBC στην υπόθεση αυτή.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η ΓΔ IV απευθύνθηκε εγγράφως στον καταγγέλλοντα στις 14 Μαΐου 1993 ενημερώνοντάς τον ότι δεν πίστευε πως η καταγγελία του ήταν βάσιμη. Στις 28 Απριλίου 1994 στάλθηκε στον καταγγέλλοντα προκαταρκτική επιστολή βάσει του άρθρου 6. Στην επιστολή, η Επιτροπή κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το WSTV/BBC δε κατείχε δεσπόζουσα θέση και ότι, ακόμη και αν ίσχυε κάτι τέτοιο, δεν υφίστατο κατάχρηση κατά παράβαση του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΚ.

Κατόπιν τούτου, στις 4 Οκτωβρίου 1994 στάλθηκε στον καταγγέλλοντα επιστολή βάσει του άρθρου 6. Η Επιτροπή ανέφερε ότι ο καταγγέλλων εξέφρασε διαφωνία ως προς την επιστολή αυτή. Έτσι, η Επιτροπή άρχισε να επεξεργάζεται μια επίσημη απόφαση την οποία θα ενέκρινε και θα απέστειλε στον καταγγέλλοντα πριν την παρέλευση του έτους 1997.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του.

Περατέρω έρευνες

Αφού μελέτησε δεόντως τη γνώμη της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε και πάλι επιστολή στην Επιτροπή. Καθώς η Επιτροπή είχε αναφέρει ότι επρόκειτο να αποστείλει επίσημη απόφαση στον καταγγέλλοντα μέχρι το τέλος του έτους, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε να πληροφορηθεί αν η επίσημη αυτή απόφαση είχε εγκριθεί και αποσταλεί.

Στην απάντησή της με ημερομηνία 27 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε οριστικοποιηθεί ένα σχέδιο απόφασης που απέρριπτε την καταγγελία. Ανέφερε επίσης ότι η απόφαση επρόκειτο να εγκριθεί τις αμέσως επόμενες εβδομάδες. Στη συνέχεια, θα κοινοποιούνταν στον καταγγέλλοντα. Επίσης, η Επιτροπή εξέφραζε τη λύπη της για το γεγονός ότι η διαδικασία αποδείχθηκε πιο χρονοβόρα απ' όσο αναμενόταν.

Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επικοινωνήσαν κατόπιν τηλεφωνικά με την Επιτροπή ζητώντας να πληροφορηθούν αν η απόφαση είχε τελικά αποσταλεί στον καταγγέλλοντα. Η Επιτροπή ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι η επίσημη απόφαση στάλθηκε στον καταγγέλλοντα στις 30 Οκτωβρίου 1998. Ο Διαμεσολαβητής έλαβε αντίγραφο της απόφασης μεταγενέστερα.

Η απόφαση

Ισχυρισμός περί αναποτελεσματικότητας και αναβλητικότητας κατά το χειρισμό της καταγγελίας:

1. Ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι υπήρξε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης από το BBC στην περίπτωση του συνδρομητικού του σταθμού WSTV στην Ισπανία, κατά παράβαση του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΚ. Η καταγγελία καταχωρήθηκε. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία του ήταν αβάσιμη. Ο καταγγέλλων προσέβαλε το συμπέρασμα αυτό. Η υπόθεση παρέμεινε εκκρεμής. Ο καταγγέλλων εκδήλωσε την επιθυμία να λάβει επίσημη απόφαση της Επιτροπής επί του θέματος. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή χειρίστηκε την υπόθεσή του με αναβλητικότητα και αναποτελεσματικότητα.
2. Το διαδικαστικό πλαίσιο εντός του οποίου εξετάζονται οι καταγγελίες αυτές από την Επιτροπή οριοθετείται κατά κύριο λόγο από τον κανονισμό αριθ. 17/62 του Συμβουλίου και από τον κανονισμό αριθ. 99/63 της Επιτροπής.
3. Η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάζει διεξοδικά όλες τις υποβαλλόμενες καταγγελίες. Το άρθρο 6 του κανονισμού αριθ. 99/63 προβλέπει ότι αν η Επιτροπή κρίνει ότι τα στοιχεία που έχει στην διάθεσή της δεν δικαιολογούν

την αποδοχή της αιτήσεως, πληροφορεί σχετικά τους προσφεύγοντες και τους καθορίζει προθεσμία για να υποβάλουν γραπτώς τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους.

4. Η Επιτροπή ζήτησε λεπτομερείς πληροφορίες από το BBC. Κατόπιν, απέστειλε στον καταγγέλλοντα τη λεγόμενη προκαταρκτική επιστολή βάσει του άρθρου 6 στις 28 Απριλίου 1994 με την οποία τον ενημέρωνε ότι το WSTV/BBC δεν κατείχε δεσπόζουσα θέση και ότι, ακόμη και αν ίσχυε κάτι τέτοιο, δεν υφίστατο κατάχρηση κατά παράβαση του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΚ.
5. Στη συνέχεια η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα επιστολή βάσει του άρθρου 6 την οποία ο καταγγέλλων προσέβαλε. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να προβεί στη λήψη επίσημης απόφασης επί του ζητήματος. Η επίσημη απόφαση εγκρίθηκε και στάλθηκε στον καταγγέλλοντα. Ο καταγγέλλων δύναται να προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων, εάν το επιθυμεί.
6. Συνάγεται, επομένως, ότι η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες. Η Επιτροπή ζήτησε επίσης συγγνώμη για τη μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας και ενέκρινε απόφαση με την οποία έλαβε οριστική θέση σε σχέση με τις αιτιάσεις του καταγγέλλοντα βάσει του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, δεν κρίθηκε σκόπιμη η συνέχιση της έρευνας σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή είχε επιδείξει αναβλητικότητα.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΟΙΝΟΛΟΓΗΣΗ ΕΚΘΕΣΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Απόφαση επί κοινής καταγγελίας 620/97/PD και 306/98/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγελίες

Τον Ιούνιο του 1997, ο κ. C, BEK, υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της σουηδικής εφημερίδας «Västerbottens-Kuriren». Η καταγγελία αφορούσε άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να του χορηγήσει αντίγραφο έκθεσης αξιολόγησης η οποία είχε συνταχθεί από εταιρεία συμβούλων για λογαριασμό της Επιτροπής στο πλαίσιο έρευνας κατά της Σουηδίας σχετικά με τη χορήγηση των κρατικών ενισχύσεων.

Το Μάρτιο του 1998, ο Διαμεσολαβητής έλαβε μια καταγγελία η οποία αφορούσε την πρόσβαση στην ίδια έκθεση, την καταγγελία 306/98/PD, την οποία υπέβαλαν δύο άλλοι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι κκ. S. και W. Προκειμένου να αντιμετωπίσει τις καταγγελίες όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να τις χειριστεί από κοινού.

Το ιστορικό των καταγγελιών ήταν συνοπτικά το εξής: η έκθεση στην οποία ζητούσαν να τους παρασχεθεί πρόσβαση οι καταγγέλλοντες είχε συνταχθεί από μια εταιρεία συμβούλων, την Price Waterhouse, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής. Η έκθεση αφορούσε ένα εργοστάσιο της Volvo στα βόρεια της Σουηδίας και η Επιτροπή τη χρησιμοποίησε στις έρευνες που διεξήγε προκειμένου να διαπιστώσει αν ήταν συμβατή με την Κοινή Αγορά η χορήγηση από τη Σουηδία κρατικής ενίσχυσης στο συγκεκριμένο εργοστάσιο.

Αρνούμενη την πρόσβαση, η Επιτροπή προέβαλε τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- κατά πρώτον, οι πληροφορίες επιχειρηματικού χαρακτήρα που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή για την κατάρτιση της έκθεσης είχαν ρητώς χαρακτηριστεί «απόρρητες» από τις σουηδικές αρχές.
- Κατά δεύτερον, η έκθεση αποτελούσε μέρος έρευνας που διεξήγαγε η Επιτροπή. Η δημοσιοποίηση της έκθεσης θα μπορούσε να αποδειχθεί επιζήμια για την έρευνα καθώς η έκθεση θα βρισκόταν εκτός του ευρύτερου πλαισίου της.

Οι καταγγέλλοντες θεώρησαν ότι τα επιχειρήματα αυτά δε δικαιολογούσαν την άρνηση πρόσβασης. Συγκεκριμένα, παρατήρησαν και προσκόμισαν σχετικές αποδείξεις ότι, όταν εκφράστηκε η άρνηση, οι σουηδικές αρχές και το εργοστάσιο της Volvo δεν απαιτούσαν πλέον τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που περιέχονταν στην έκθεση.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η έκθεση περιείχε επιχειρηματικά μυστικά και επομένως δεν μπορούσε να δημοσιοποιηθεί για λόγους προστασίας του εμπορικού και βιομηχανικού απορρήτου· λόγοι τους οποίους δύναται να επικαλεστεί η Επιτροπή προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση βάσει της απόφασής της αριθ. 94/90 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της.

Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι τα αιτήματα τήρησης του απορρήτου που είχαν διατυπώσει η σουηδική κυβέρνηση και η εταιρεία Volvo τη δέσμευαν να μην δημοσιοποιήσει την έκθεση.

Τέλος, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η κοινολόγηση θα έβλαπτε την έρευνα της Επιτροπής και θα έπληττε τα δικαιώματα υπεράσπισης.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Οι καταγγελίες παρέμειναν ως είχαν. Οι καταγγέλλοντες πρόσθεσαν ότι η Επιτροπή μπορούσε να έχει αποφασίσει να δημοσιοποιήσει αντίγραφο της έκθεσης χωρίς τα εμπορικά ευαίσθητα στοιχεία, παρέχοντας έτσι δυνατότητα για μερική κοινολόγησή της.

Περαιτέρω έρευνες

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι έπρεπε να διενεργηθεί εξέταση της έκθεσης. Σκοπός της εξέτασης θα ήταν να διαπιστωθεί αν η άρνηση της Επιτροπής να παράσχει πρόσβαση ήταν σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που θεσμοθετεί η απόφαση 94/90. Η εξέταση αποκάλυψε ότι η έκθεση, με εξαίρεση μία σελίδα η οποία περιείχε τις αξιολογήσεις του συμβούλου σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων, δεν περιείχε παρά πραγματικά περιστατικά που είχαν γνωστοποιηθεί οι σουηδικές αρχές και το εργοστάσιο της Volvo.

Οι προσπάθειες του Διαμεσολαβητή να επιτύχει φιλικό διακανονισμό

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει την έκθεση συνιστούσε εκ πρώτης όψεως περίπτωση κακής διοίκησης. Ζήτησε, συνεπώς, από την Επιτροπή να επανεξετάσει τη θέση της με σκοπό την επίτευξη φιλικού διακανονισμού, παρατηρώντας ότι η διαδικασία για την οποία συντάχθηκε η έκθεση είχε πλέον περατωθεί και το αίτημα περί εμπιστευτικότητας είχε ανακληθεί.

Στην απάντησή της η Επιτροπή συμφώνησε να κοινολογήσει τα πραγματικά γεγονότα που περιείχε η έκθεση. Η Επιτροπή δεν μπορούσε, ωστόσο, να συγκατατεθεί στην κοινολόγηση του μέρους της έκθεσης που περιείχε την αξιολόγηση καθώς η εμπιστευτικότητα ήταν απαραίτητη για να μπορέσει να διεξαγάγει σωστά το ερευνητικό της έργο. Το γεγονός ότι η εν λόγω έρευνα είχε ολοκληρωθεί και η σχετική απόφαση είχε ληφθεί δε συνιστούσε κατά την άποψη της Επιτροπής καθοριστικό παράγοντα.

Στις απαντήσεις τους προς το Διαμεσολαβητή, οι καταγγέλλοντες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την κοινολόγηση του μέρους της έκθεσης που αφορούσε τα πραγματικά περιστατικά. Ωστόσο, επέμειναν ότι η Επιτροπή έπρεπε να επιτρέψει επίσης την πρόσβαση στο αξιολογικό μέρος της έκθεσης.

Η απόφαση

Μερική κοινολόγηση της έκθεσης

Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν πρόσβαση στην εν λόγω συμβουλευτική έκθεση. Οι έρευνες έδειξαν ότι το αίτημα ήταν δικαιολογημένο για το μεγαλύτερο μέρος της έκθεσης. Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε συνεπώς πρόταση για φιλικό διακανονισμό. Η Επιτροπή δέχτηκε και δημοσιοποίησε το μεγαλύτερο μέρος της έκθεσης,

διατηρώντας την εμπιστευτικότητα της μονοσελίδης αξιολόγησης της έκθεσης. Βάσει της τρέχουσας κοινοτικής νομοθεσίας, φαίνεται πως η Επιτροπή δικαιούται να αρνηθεί την πρόσβαση στο αξιολογικό μέρος της έκθεσης (1). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δε φαίνεται να έχει παραβιάσει κάποιον δεσμευτικό για αυτή κανόνα ή αρχή. Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή όσον αφορά στην ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 632/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο του 1997, ο κ. Μ. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος δύο ολλανδικών γεωργικών οργανώσεων και τριών ιδιωτών. Η καταγγελία αφορούσε το χειρισμό από την Επιτροπή καταγγελίας που της είχε υποβληθεί το 1994 σχετικά με έναν ολλανδικό φορέα δημοσίου δικαίου, το Landbouwschap. Με επιστολή της στις 11 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία είχε καταχωρηθεί ως καταγγελία κατά των Κάτω Χωρών με αριθ. 94/4890/SG (94)A/18715. Η καταγγελία διαβιβάστηκε στη ΓΔ VI για εξέταση βάσει των διατάξεων της συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων.

Καθώς η Επιτροπή δεν ενημέρωσε καθόλου τον καταγγέλλοντα για το χειρισμό της καταγγελίας, ο καταγγέλλων υπέβαλε την παρούσα καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Στην καταγγελία του, υποστήριζε πως είχε επίγνωση του γεγονότος ότι η Επιτροπή λειτουργεί κάτω από μεγάλο φόρτο εργασίας, αλλά θεωρούσε απαράδεκτη την παράλειψή της να του παράσχει την όποια ουσιαστική πληροφορία σχετικά με την καταγγελία του για διάστημα τριών ετών.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

Η καταγγελία αφορούσε όλες τις δραστηριότητες του Landbouwschap, μιας γεωργικής διεπαγγελματικής οργάνωσης των Κάτω Χωρών. Η εξέταση της καταγγελίας προϋπέθετε λεπτομερή αξιολόγηση των διαφόρων προγραμμάτων ενισχύσεων του Landbouwschap και των εισφορών των εξομοιούμενων προς φόρους που τα χρηματοδοτούν. Υπάρχουν γύρω στα 80 προγράμματα τα οποία χρηματοδοτούνται από αντίστοιχο περίπου αριθμό εισφορών εξομοιούμενων προς φόρους. Ο όγκος εργασίας που συνεπαγόταν η εξέταση αυτή ήταν πάρα πολύ μεγάλος. Ενδεικτικά, αναφερόταν ότι ο συνολικός αριθμός υποθέσεων κρατικών ενισχύσεων που εξέτασε η αρμόδια υπηρεσία της ΓΔ VI της Επιτροπής ήταν 276 για το 1995 και 336 για το 1996.

Οι φάκελοι ταξινομούνται σε δύο κατηγορίες: α) κοινοποιηθείσες ενισχύσεις και β) μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις. Η εξέταση των κοινοποιηθεισών ενισχύσεων γίνεται κατά προτεραιότητα καθώς το Δικαστήριο έχει επιβάλει προθεσμία δύο μηνών για την προκαταρκτική εξέταση, βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 1973 στην υπόθεση C-10/73, Lorenz, [1973] Συλλογή 1471.

Η εν λόγω καταγγελία αφορούσε μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση. Αυτό εξηγεί το μεγάλο διάστημα που απαιτείται για την εξέταση, δεδομένου ότι η Επιτροπή πρέπει να θέτει κάποιες προτεραιότητες λόγω του περιορισμένου προσωπικού και του υπάρχοντος φόρτου εργασίας. Αυτό σημαίνει ότι η εξέταση μιας μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο μέσα στα όρια των τεχνικών δυνατοτήτων της αρμόδιας υπηρεσίας.

Παρά ταύτα, στο διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της καταγγελίας η Επιτροπή είχε εξετάσει δέκα προγράμματα ενισχύσεων τα οποία είχαν ήδη κοινοποιηθεί από τις ολλανδικές αρχές και τα οποία κάλυπτε η καταγγελία. Στις υποθέσεις αυτές, η Επιτροπή δε διαπίστωσε παράβαση της Συνθήκης.

Με επιστολή της στις 5 Δεκεμβρίου 1997, αντίγραφο την οποίας έλαβε και ο Διαμεσολαβητής, η Επιτροπή διέθεσε στον καταγγέλλοντα το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του υπαλλήλου που ήταν υπεύθυνος για το φάκελο ώστε να μπορέσει ο καταγγέλλων να έλθει σε επαφή μαζί του αν το επιθυμούσε. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης στην επιστολή της ότι θα ήταν χρήσιμο να προσδιορίσει πιο συγκεκριμένα ο καταγγέλλων τα προγράμματα του Landbouwschap που θεωρούσε ότι παραβιάζουν την κοινοτική νομοθεσία.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων ανέφερε ότι η γνώμη της Επιτροπής δεν τον ικανοποιούσε καθώς δεν προσέθετε καμιά νέα πληροφορία σχετικά την εξέταση της καταγγελίας του.

(1) Βλέπε απόφαση της 5ης Μαρτίου 1997 στην υπόθεση T-105/95, WWF κατά Επιτροπής, [1997] Συλλογή II-313 και την εντολή του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση T-610/97 R, Carlsen κ.ά. κατά Συμβουλίου, [1998] Συλλογή II-485.

Περατέρω έρευνες

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε και πάλι στην Επιτροπή. Στην επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι η Επιτροπή έχει επανειλημμένα αναγνωρίσει ότι οι καταγγελίες ιδιωτών παραμένουν η σημαντικότερη πηγή στην οποία βασίζεται η Επιτροπή για την παρακολούθηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Όσον αφορά στις καταγγελίες που αφορούν το άρθρο 169 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει ότι οι καταγγελίες πρέπει κανονικά να αντιμετωπίζονται μέσα σε διάστημα ενός έτους από την καταχώρισή τους. Η προσήλωση στη δέσμευση αυτή φαίνεται να έχει ιδιαίτερη σημασία στην περίπτωση των κρατικών ενισχύσεων, καθώς η Επιτροπή είναι το μόνο όργανο αρμόδιο για την αξιολόγηση της συμβατότητας προς τη συνθήκη ΕΚ. Με βάση τα δεδομένα αυτά, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε να πληροφορηθεί ποια μέτρα επρόκειτο να ληφθούν προκειμένου να δοθεί μια απάντηση στην αρχική καταγγελία του καταγγέλλοντα.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο χρονικός ορίζοντας του ενός έτους για την εξέταση των καταγγελιών που αφορούν το άρθρο 169 δεν μπορεί γενικά να ισχύσει για τις καταγγελίες σχετικά με κρατικές ενισχύσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψη επικοινωνίας με τον καταγγέλλοντα που είχε παρατηρηθεί στην εξέταση της καταγγελίας και ανέφερε ότι σύντομα θα ενημέρωνε και πάλι τον καταγγέλλοντα για την πορεία της υπόθεσης, πράγμα που έγινε με επιστολή στις 23 Σεπτεμβρίου 1998, αντίγραφο της οποίας έλαβε ο Διαμεσολαβητής. Με την επιστολή αυτή, η Επιτροπή γνωστοποίησε το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του νέου υπαλλήλου που ήταν υπεύθυνος για το φάκελο. Επίσης, επανέλαβε ότι θα ήταν χρήσιμο να προσδιορίσει πιο συγκεκριμένα ο καταγγέλλων τα προγράμματα του Landbouwschap που θεωρούσε ότι συνιστούν παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας. Η Επιτροπή θα προχωρούσε τότε σε εξέταση των προγραμμάτων αυτών κατά προτεραιότητα.

Οι περαιτέρω παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Δε διατυπώθηκαν παρατηρήσεις σχετικά με τη δεύτερη γνώμη της Επιτροπής.

Η απόφαση

Η καθυστέρηση στην εξέταση της αρχικής καταγγελίας του καταγγέλλοντα

1. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να χειρίζεται με επιμέλεια και σε εύλογο χρονικό διάστημα τα αιτήματα που υποβάλλονται από τους πολίτες. Οι υψηλές απαιτήσεις που δικαίως έχουν οι πολίτες από τη διοίκηση της Κοινότητας δε δικαιολογούν καθυστερήσεις υποθέσεων επί σειρά ετών ούτε την άγνοια των ενδιαφερόμενων πολιτών σχετικά με την εξέταση των υποθέσεών τους. Συνεπώς, η Επιτροπή έχει συν τοις άλλοις την υποχρέωση να κρατά ενήμερους τους πολίτες.

Όσον αφορά στις καταγγελίες που αφορούν το άρθρο 169 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή παραδέχτηκε πως οι προαναφερθείσες αρχές συνεπάγονται ότι οι καταγγελίες πρέπει να διεκπεραιώνονται μέσα σε διάστημα ενός έτους, εκτός εάν υφίστανται ειδικοί λόγοι.

2. Όσον αφορά στον τομέα της παρούσας υπόθεσης, δηλαδή στις κρατικές ενισχύσεις, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή είναι το μόνο αρμόδιο όργανο για την αξιολόγηση της συμβατότητας των κρατικών ενισχύσεων με τη Συνθήκη. Κατά συνέπεια, αν ένας πολίτης θεωρεί ότι μια κρατική ενίσχυση δεν είναι συμβατή με τη Συνθήκη, μπορεί να απευθυνθεί μόνο στην Επιτροπή για αξιολόγηση. Προσβλέποντας στις αρχές της χρηστής διοίκησης και στους θεμελιώδεις κανόνες της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή πρέπει, συνεπώς, να προχωρά σε επιμελή εξέταση των καταγγελιών για ασυμβατότητα με τη συνθήκη, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.
3. Όσον αφορά στις κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις, το Δικαστήριο έχει ορίσει προθεσμία δύο μηνών για τη διενέργεια προκαταρκτικής έρευνας σχετικά με την ενίσχυση.
4. Όσον αφορά στις μη κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις, τίποτε δε φαίνεται να επιτάσσει την ύπαρξη διαφορετικού χρονικού ορίζοντα για την εξέταση των καταγγελιών που αφορούν τις ενισχύσεις αυτές σε σχέση με την προθεσμία του ενός έτους που ισχύει για τις καταγγελίες σχετικά με την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας από τα κράτη μέλη, δηλαδή τις καταγγελίες που αφορούν το άρθρο 169. Συνεπώς, ο χρονικός ορίζοντας για την εξέταση των καταγγελιών που αφορούν μη κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις δεν πρέπει να υπερβαίνει το ένα έτος, εκτός εάν υφίστανται ειδικοί λόγοι.
5. Στην παρούσα υπόθεση πέρασαν τρία χρόνια από την υποβολή της αρχικής καταγγελίας στην Επιτροπή, χωρίς να ενημερωθεί ο καταγγέλλων σχετικά με την εξέταση της καταγγελίας του. Το γεγονός αυτό αντιβαίνει τις αρχές της χρηστής διοίκησης.
6. Ωστόσο, φαίνεται επίσης από τη δεύτερη γνώμη της Επιτροπής ότι η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της γι' αυτό, επικοινωνήσε με τον καταγγέλλοντα και προέβη σε ενέργειες ώστε να διασφαλιστεί η ενδεδειγμένη εξέταση της υπόθεσης. Με βάση τα δεδομένα αυτά, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε σκόπιμη τη συνέχιση της έρευνας σχετικά με την καταγγελία.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΧΟΙΡΕΙΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1007/97/ΙΙΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή επέτρεψε σκοπίμως να εξελιχθεί μια κατάσταση που παραβιάζει τη νομοθεσία ανταγωνισμού και στρεβλώνει τις δυνάμεις της αγοράς. Συμφώνως προς την καταγγελία, αυτό συνέβη διότι η Επιτροπή επέτρεψε στο Ηνωμένο Βασίλειο να αναστείλει σχέδιο επιδότησης γεωργικών επενδύσεων, με αποτέλεσμα η παραγωγή χοιρείου κρέατος να επιδοτείται πλέον σε άλλα κράτη μέλη, αλλ' όχι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, η οποία δήλωσε ότι δεν είχαν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα. Παρόλα ταύτα, έδωσε τις εξής πληροφορίες:

Ο κανονισμός 866/90⁽¹⁾ αφορά τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Επιτρέπει στα κράτη μέλη να προτείνουν σχέδια για τη διαρθρωτική βελτίωση των τομέων διαφόρων προϊόντων και να ζητούν κοινοτική συγχρηματοδότηση έως 50 %.

Με την απόφαση 94/836/ΕΟΚ⁽²⁾, η Επιτροπή ενέκρινε Ενιαίο Έγγραφο Προγραμματισμού για κοινοτικά διαρθρωτικά μέτρα που αφορούσαν τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων στο Ηνωμένο Βασίλειο από το 1994 έως το 1999.

Στις 15 Δεκεμβρίου 1995 οι αρχές του ΗΒ υπέβαλαν αίτηση αναστολής του σχεδίου στην Αγγλία μετά την 31η Μαρτίου 1996. Συμφώνως προς τις αρχές του ΗΒ, το αίτημα αυτό βασίζεται στην ανάγκη συγκράτησης των δημοσίων δαπανών του ΗΒ και χρηματοδότησης άλλων προτεραιοτήτων.

Πριν κινηθούν τη διαδικασία έγκρισης της αίτησης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις αρχές του ΗΒ να δώσουν πλήρεις διευκρινίσεις για το θέμα.

Το Φεβρουάριο 1996, το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλε στην Επιτροπή ενημερωμένο Ενιαίο Έγγραφο Προγραμματισμού. Εφόσον η Επιτροπή έκρινε ότι το αναθεωρημένο έγγραφο πληρούσε και πάλι τις προϋποθέσεις κοινοτικής συγχρηματοδότησης που

τάσσει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 866/90, το βρετανικό αίτημα αναστολής του σχεδίου στην Αγγλία έγινε δεκτό με την απόφαση 96/388/ΕΟΚ της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Σχολιάζοντας το ζήτημα των προηγούμενων διοικητικών διαβημάτων, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ο BEK Robin Teverson είχε επανειλημμένα ζητήσει διευκρινίσεις από την Επιτροπή για το θέμα της επιδότησης της παραγωγής χοιρείου κρέατος.

Όσον αφορά το ουσιαστικό μέρος, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι η Επιτροπή φαίνεται να εξέτασε απλώς αν το αναθεωρημένο Ενιαίο Έγγραφο Προγραμματισμού του Ηνωμένου Βασιλείου πληρούσε τις προϋποθέσεις κοινοτικής συγχρηματοδότησης. Κατά την άποψή του, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε λάβει υπόψη ότι η έγκριση της απόφασης 388/96 με την οποία έγινε δεκτή η πρόταση του Ηνωμένου Βασιλείου, δημιουργούσε στρέβλωση στην αγορά.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Μετά από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, προέκυψε ότι η διαφωνία μεταξύ των μερών αφορά δύο σημεία:

- i) αν της καταγγελίας προηγήθηκαν ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα, όπως τάσσει το άρθρο 2 (4) των καταστατικών κανόνων του Διαμεσολαβητή,
- ii) αν η απόφαση 96/388 έλαβε υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό.

Όσον αφορά το σημείο (i), ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή ότι θα συνέχιζε να εξετάζει την καταγγελία για τους λόγους που εξηγούνται κατωτέρω, στο μέρος 1 της απόφασης.

Όσον αφορά το σημείο (ii), ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει αν, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έγκριση της απόφασης 96/388, είχε εξετάσει τις πιθανές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και, αν ναι, ποιά μέτρα έλαβε για να εξασφαλίσει ότι η ενημέρωσή της για το θέμα ήταν η κατάλληλη.

Η Επιτροπή απάντησε ότι η διαδικασία που οδήγησε στην έγκριση της απόφασης 96/388/ΕΚ της επέτρεψε να λάβει υπόψη τις ενδεχόμενες επιπτώσεις του μέτρου, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεών του στον ανταγωνισμό και στην αγορά. Ζητήθηκε η γνώμη του τμήματος που ασχολείται με τον ανταγωνισμό στη γεωργία και του τμήματος που ασχολείται με την αγορά χοιρείου κρέατος. Επιπλέον, η απόφαση ήταν σύμφωνη με τη γνώμη της Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων και Αγροτικής Ανάπτυξης (επιτροπή Star).

⁽¹⁾ 1990 ΕΕ L 91, σ. 1.

⁽²⁾ 1994 ΕΕ L 352, σ. 12.

Αφού μελέτησε τη γνώμη της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει λεπτομερή στοιχεία για τον τρόπο κατά τον οποίο τα θέματα ανταγωνισμού λήφθηκαν υπόψη κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έγκριση της απόφασης 96/388/EK.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή διαβίβασε στο Διαμεσολαβητή λεπτομερή έκθεση των διαφόρων σταδίων της διαδικασίας που οδήγησε στην έγκριση της απόφασης 96/388/EK, καθώς και αντίγραφα των σχετικών εγγράφων.

Ο καταγγέλλων δήλωσε συνοπτικά στην απάντησή του ότι από τα έγγραφα προκύπτει ότι η Επιτροπή ζήτησε τη δέουσα συμβουλή, αλλ' η συμβουλή αυτή ήταν εσφαλμένη, καθόσον οι επιπτώσεις της αναληφθείσας ενέργειας δεν μπορεί να ήταν γνωστές οι δε επιπτώσεις στη βρετανική βιομηχανία χοιρείου κρέατος ήσαν τεράστιες.

Η απόφαση

1. Προηγούμενα διοικητικά διαβήματα

- 1.1. Συμφώνως προς το άρθρο 2 (4) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, προ της καταγγελίας «πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς τα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς». Το άρθρο 2 (4) αποτελεί σημαντική εγγύηση της αποτελεσματικότητας, διότι παρέχει στο ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό τη δυνατότητα να επιλύει προβλήματα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας.
- 1.2. Στο τυποποιημένο έγγραφο με το οποίο υποβλήθηκε η καταγγελία, ο καταγγέλλων ανέφερετο σε συζητήσεις με υπαλλήλους της Επιτροπής. Εντούτοις, η Επιτροπή δήλωσε στη γνώμη της ότι ο καταγγέλλων δεν είχε αποταθεί προηγουμένως στην Επιτροπή. Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος αναφέροντο σε προηγούμενες επαφές του BEK του καταγγέλλοντος, κ. Robin Teverson με την Επιτροπή.
- 1.3. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή ότι θα συνέχιζε να ασχολείται με την καταγγελία, δεδομένου ότι ο κατάλληλος τρόπος αντιμετώπισης των ζητημάτων ουσίας που παρέμεναν άλυτα μετά τη γνώμη της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος δεν ήταν η ανάληψη περαιτέρω διοικητικών διαβημάτων.

2. Η έγκριση της απόφασης 96/388/EOK

- 2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή σκοπίμως επέτρεψε να εξελιχθεί μια κατάσταση που παραβιάζει τη νομοθεσία ανταγωνισμού και στρεβλώνει τις δυνάμεις της αγοράς, στο μέτρο που η παραγωγή χοιρείου κρέατος επιδοτείται σε άλλα κράτη μέλη, αλλ' όχι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

- 2.2. Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι το 1994, η Επιτροπή ενέκρινε σχέδιο επιδότησης γεωργικών επενδύσεων για το Ηνωμένο Βασίλειο⁽¹⁾, συγχρηματοδοτούμενο από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου και την Κοινότητα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90⁽²⁾. Το 1996, με την απόφαση 96/388/EK⁽³⁾, η Επιτροπή ενέκρινε αίτημα των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου να ανασταλεί το σχέδιο στην Αγγλία. Οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στήριξαν το αίτημά τους στην ανάγκη συγκράτησης των δημοσίων δαπανών και χρηματοδότησης άλλων προτεραιοτήτων στην Αγγλία.

- 2.3. Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή αποκαλύφθηκαν επίσης λεπτομέρειες για τις διαδικασίες της Επιτροπής οι οποίες οδήγησαν στην έγκριση της απόφασης 96/388/EK: το αρμόδιο τμήμα της ΓΔ VI ετοίμασε έγγραφο εργασίας και σχέδιο απόφασης, για τα οποία διεξήχθησαν διαβουλεύσεις με άλλα τμήματα της ΓΔ VI, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ήσαν αρμόδια για τον ανταγωνισμό και για τον τομέα του χοιρείου κρέατος, καθώς και με άλλες Γενικές Διευθύνσεις και με τη Νομική Υπηρεσία. Στη συνέχεια, το θέμα εξετάστηκε με προφορική διαδικασία κατά την εβδομαδιαία συνεδρίαση της Επιτροπής και αποφασίστηκε ότι μπορούσε να εγκριθεί κατ' εξουσιοδότηση, αφού διαβιβαστεί στην Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων και Αγροτικής Ανάπτυξης (επιτροπή Star), η οποία εξέδωσε ομόφωνη ευνοϊκή γνώμη.

- 2.4. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Διαμεσολαβητή τα έγγραφα που εξετάστηκαν κατά τις προαναφερόμενες διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων: του εγγράφου εργασίας και του σχεδίου απόφασης, όλων των εγκριτικών σημειωμάτων από τις υπηρεσίες της Επιτροπής των οποίων ζητήθηκε η γνώμη, των εγγράφων που ετοιμάστηκαν για την προφορική διαδικασία της Επιτροπής και των πρακτικών της σχετικής συνεδρίασης της επιτροπής Star.

- 2.5. Ο καταγγέλλων δέχθηκε ότι από τα προαναφερόμενα έγγραφα προκύπτει πως η Επιτροπή ζήτησε τη δέουσα συμβουλή, αλλ' έκρινε ότι η συμβουλή αυτή ήταν εσφαλμένη, καθόσον οι επιπτώσεις της αναληφθείσας ενέργειας δεν μπορεί να ήταν γνωστές οι δε επιπτώσεις στη βρετανική βιομηχανία χοιρείου κρέατος ήσαν τεράστιες.

(1) Η έγκριση δόθηκε με την απόφαση της Επιτροπής 94/836/EOK (1994 EE L 352, σ. 12) σχετικά με την έγκριση του Ενιαίου Εγγράφου Προγραμματισμού για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά την περίοδο από το 1994 μέχρι το 1999.

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 866/90 του Συμβουλίου της 29ης Μαρτίου 1990 για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων, 1990 EE L 91, σ. 1.

(3) Απόφαση 96/388/EOK της Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 1996, 1996 EE L 155, σ. 58.

2.6. Ακόμα κι αν η αξιολόγηση του καταγγέλλοντος για τις επιπτώσεις της αναστολής των ενισχύσεων μεταποίησης και εμπορίας στην Αγγλία είναι ορθή, από την έρευνα του Διαμεσολαβητή δεν αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή, με την έγκριση της απόφασης 96/388/ΕΟΚ, παραβίασε κάποιο κανόνα ή αρχή που τη δεσμεύει. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης κατά την έγκριση της απόφασης 96/388/ΕΟΚ.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατήρηση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει τη συνεχιζόμενη ανησυχία του καταγγέλλοντος ότι η αναστολή των επενδυτικών επιδοτήσεων μετά από αίτηση της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου κατέστησε τη βιομηχανία χοιρείου κρέατος στην Αγγλία μη ανταγωνιστική σε σύγκριση με τη βιομηχανία χοιρείου κρέατος σε άλλα κράτη μέλη, όπου συνεχίζουν να δίδονται επιδοτήσεις. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης ότι ο καταγγέλλων έχει το δικαίωμα να υποβάλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για κάθε θέμα το οποίο άπτεται των πεδίων δραστηριότητας της Κοινότητας και τον αφορά αμέσως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΕ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1037/97/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Νοέμβριο του 1997, η κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή απέρριψε αδικώς την προσφορά που είχε υποβάλει σε διαδικασία διαγωνισμού για τη σύναψη συμβάσεων μετάφρασης.

Η καταγγέλλουσα, επαγγελματίας μεταφράστρια, υπέβαλε αίτηση για σύμβαση μετάφρασης στο πλαίσιο του προγράμματος προκήρυξης υποβολής προσφορών της Επιτροπής. Η αίτησή της δεν έγινε αποδεκτή με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε το κριτήριο επιλεξιμότητας του σημείου 13στ⁽¹⁾. Βάσει του σημείου 13στ οι αιτούντες έπρεπε να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ότι είχαν μεταφράσει τουλάχιστον 1 500 σελίδες προς τη γλώσσα-στόχο στη διάρκεια καθορισμένης τριετούς περιόδου.

Η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι οι μεταφραστές από τα ανατολικά κρατίδια στη Γερμανία δεν ήταν σε θέση να ικανοποιήσουν την απαίτηση αυτή καθώς είχαν λιγότερες ευκαιρίες να μεταφρά-

σουν έναν τόσο υψηλό αριθμό σελίδων. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, στην προανατολισμένη στις εξαγωγές περιφερειακή αγορά της δεν υπήρχε μεγάλη ζήτηση για μεταφράσεις από τη γαλλική προς τη γερμανική γλώσσα.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η γνώμη της Επιτροπής ήταν συνοπτικά η εξής:

Το γραφείο μετάφρασης της Επιτροπής δημοσίευσε προκήρυξη υποβολής προσφορών για μεταφραστικές υπηρεσίες στη γερμανική γλώσσα προκειμένου να καταρτίσει ένα νέο πλαίσιο συμβάσεων και να συνεχίσει να καλύπτει τις ανάγκες της σε εξωτερικές μεταφραστικές υπηρεσίες απρόσκοπτα.

Για να γίνει η επιλογή των αιτούντων, η αναθέτουσα αρχή έπρεπε να προσδιορίσει τις τεχνικές και οικονομικές ικανότητες αυτών που θα ανταποκρίνονταν στην προκήρυξη υποβολής προσφορών. Τα κριτήρια επιλογής που παρατίθενται στο σημείο 13 της προκήρυξης συνιστούσαν ένα σύνολο απαιτήσεων στις οποίες ένας καθιερωμένος, επαγγελματίας μεταφραστής πλήρους απασχόλησης μπορεί λογικά να ανταποκριθεί. Οι αιτούντες έπρεπε να πληρούν όλες τις απαιτήσεις που όριζε το σημείο 13 της προκήρυξης του διαγωνισμού προκειμένου να εκλεγούν.

Οι αιτούντες που δεν προσκόμισαν πλήρη και ικανοποιητικά στοιχεία για όλα τα υποσημεία του μέρους 13 απορρίφθηκαν.

Η Μονάδα Εξωτερικής Μετάφρασης τηρεί αρχείο με τα λεπτομερή στοιχεία όλων των αιτούντων και τους παροτρύνει να ενημερώνουν το φάκελό τους με κάθε νέο στοιχείο που μπορεί να παρουσιάζει ενδιαφέρον. Κατ' αυτό τον τρόπο έχουν τη δυνατότητα να ενημερώνονται για τις μελλοντικές προκηρύξεις υποβολής προσφορών που μπορεί να δημοσιεύσει η Επιτροπή για την παροχή μεταφραστικών υπηρεσιών στις επίσημες γλώσσες της.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα επέμεινε στην καταγγελία της.

Η απόφαση

1. Βάσει του σημείου 13στ των κριτηρίων επιλογής οι αιτούντες έπρεπε να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία για 1 500 τουλάχιστον μεταφρασμένες σελίδες προς τη γερμανική γλώσσα στη διάρκεια καθορισμένης τριετούς περιόδου.
2. Η Επιτροπή επιλέγει τα τεχνικά κριτήρια για την σύναψη των συμβάσεων. Η Επιτροπή εξήγησε το σκεπτικό της σχετικά με την υιοθέτηση του εν λόγω κριτηρίου. Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή δεν προέκυψαν στοιχεία ότι το κριτήριο ήταν αντικειμενικά αβάσιμο.
3. Η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει το κριτήριο αυτό λόγω των αποκλίσεων που μπορεί να παρουσιαστούν όσον αφορά τη δυνατότητα των αναδόχων από διαφορετικές περιφέρειες να ικανοποιήσουν το κριτήριο αυτό.

⁽¹⁾ Περιορισμένη προσφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Εξωτερικό Μεταφραστικό Τμήμα 97/Σ62 — 36298/FR.

4. Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κάποιο νομικό κανόνα ή αρχή που να εμποδίζει την Επιτροπή από το να χρησιμοποιεί ένα αντικειμενικά βάσιμο κριτήριο σε μια προκήρυξη υποβολής προσφορών λόγω των αποκλίσεων που μπορεί να παρουσιαστούν στη δυνατότητα των αναδόχων από διαφορετικές περιφέρειες να ικανοποιήσουν το κριτήριο αυτό.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΠΕΡΑΤΩΘΕΙ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 169 (ΝΕΟ ΑΡΘΡΟ 226)

Απόφαση επί της καταγγελίας 1060/97/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Νοέμβριο του 1997, η κ. V., πρόεδρος της Medasset («Οργάνωση για την Προστασία των Θαλασσιών Χελωνών της Μεσογείου») υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε η Επιτροπή την καταγγελία της με ημερομηνία 15 Ιουνίου 1994 στην οποία ισχυριζόταν ότι η ελληνική κυβέρνηση, στο νησί της Ζακύνθου, είχε ενεργήσει κατά παράβαση της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου και του εθνικού και διεθνούς δικαίου περί προστασίας των θαλάσσιων χελωνών.

Στις 15 Ιουνίου 1994, η Medasset υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία η οποία αφορούσε παράβαση εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, στον κόλπο του Λαγανά στη Ζάκυνθο, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ⁽¹⁾ για τη διατήρηση των θαλάσσιων χελωνών (Καρέτα Καρέτα). Η καταγγέλλουσα υποστήριζε συγκεκριμένα ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν είχε προχωρήσει σε μεταφορά της οδηγίας 92/43 στην ελληνική εθνική νομοθεσία εντός της διετούς προθεσμίας που ορίζεται στην οδηγία. Στην καταγγελία της η Medasset επισύρει επίσης την προσοχή της Επιτροπής σε διάφορες παραβιάσεις από την ελληνική κυβέρνηση του εθνικού και διεθνούς δικαίου, συγκεκριμένα της σύμβασης περί διατήρησης της ευρωπαϊκής άγριας χλωρίδας και πανίδας και των φυσικών οικοτόπων (σύμβαση «της Βέρνης», Συμβούλιο της Ευρώπης). Η καταγγέλλουσα ανανέωνε από το 1994 την καταγγελία της κάθε χρόνο και ενημέρωνε τακτικά τη ΓΔ XI (Περιβάλλον) της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στη Ζάκυνθο αποστέλλοντας φωτογραφικό υλικό και ειδικές εκθέσεις παρακολούθησης της κατάστασης των

θαλάσσιων χελωνών στη Ζάκυνθο, εκθέσεις τις οποίες η Medasset είχε καταθέσει στη Γενική Γραμματεία Περιβάλλοντος του Συμβουλίου της Ευρώπης⁽²⁾.

Στις 26 Απριλίου 1996, η Medasset έλαβε επιστολή από την Επιτροπή σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή δήλωνε ικανοποιημένη από τις προσπάθειες της κυβέρνησης να προστατέψει την Καρέτα Καρέτα στη Ζάκυνθο, δεδομένου ότι είχαν ληφθεί σημαντικά μέτρα για την ουσιαστική προστασία των θαλάσσιων χελωνών στον κόλπο του Λαγανά. Κατά συνέπεια, η εξέταση της καταγγελίας είχε ανασταλεί. Με επιστολή στις 11 Μαρτίου 1997, η καταγγέλλουσα οργάνωση πληροφορήθηκε τελικά από τον προϊστάμενο της μονάδας νομικών υποθέσεων της ΓΔ XI — Β ότι η εξέταση της υπόθεσης είχε περατωθεί.

Έτσι, η καταγγέλλουσα οργάνωση απευθύνθηκε εγγράφως στο Διαμεσολαβητή το Νοέμβριο του 1997 υποστηρίζοντας ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην προσφύγει κατά της ελληνικής κυβέρνησης στην υπόθεση αυτή ήταν αδικαιολόγητη και αυθαίρετη. Κατά δεύτερον, η καταγγέλλουσα υποστήριζε ότι το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της καταχώρισης της καταγγελίας και της επιστολής με την οποία η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι δε θα ασκούσε προσφυγή κατά της ελληνικής κυβέρνησης ήταν πολύ μεγάλο (πάνω από 2,5 χρόνια). Τέλος, τον Ιούνιο του 1997, η Medasset απηύθυνε διάφορα ερωτήματα επί του θέματος στην επίτροπο Bjerregaard, υπεύθυνη για θέματα περιβάλλοντος, χωρίς όμως να λάβει ποτέ απάντηση. Η καταγγέλλουσα επισύναψε εκτενέστατη τεκμηρίωση επί του αντικειμένου, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων παρακολούθησης που είχε καταθέσει στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή το Δεκέμβριο του 1997. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υπογράμμισε αρχικά ότι είχε ενεργήσει σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που ανέλαβε στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή (αριθ. 303/97/PD, απάντηση της Επιτροπής με ημερομηνία 24 Ιουλίου 1997), παρά το γεγονός ότι η καταγγελία προηγούνταν χρονικά της ανάληψης των υποχρεώσεων αυτών. Η Επιτροπή ανέφερε συγκεκριμένα ότι εξήγησε στην καταγγέλλουσα γιατί περατώθηκε η εξέταση της υπόθεσης. Η Επιτροπή περιέγραψε το χειρισμό της καταγγελίας ως εξής:

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, ΕΕ 1992 L 206, σ. 7.

⁽²⁾ Εκθέσεις παρακολούθησης που κατέθεσε η Medasset στη 13η, 14η, 15η, 16η και 17η συνεδρίαση της διαρκούς επιτροπής για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής άγριας χλωρίδας και πανίδας και των φυσικών οικοτόπων (διάσκεψη της Βέρνης), με θέμα την προστασία της θαλάσσιας χελώνας στη Ζάκυνθο (κόλπος Λαγανά).

Η Επιτροπή καταχώρισε την επιστολή καταγγελίας της 15ης Ιουνίου 1994 ως επίσημη καταγγελία (αριθ. Ρ 94/4667). Η καταγγελία υποστήριζε ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν είχε συμμορφωθεί με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ και τη σύμβαση της Βέρνης⁽¹⁾ όσον αφορά στην προστασία των θαλάσσιων χελωνών στον κόλπο του Λαγανά στη Ζάκυνθο. Μετά την καταχώριση της καταγγελίας, η Επιτροπή παρακολούθησε ενεργά την υπόθεση μέσω επίσημης αλληλογραφίας, συνεδριάσεων-πακέτων και στο πλαίσιο της σύμβασης της Βέρνης.

Αφού συγκέντρωσε τα σχετικά στοιχεία, μεταξύ άλλων και από το Συμβούλιο της Ευρώπης, η Επιτροπή απηύθυνε στις 3 Αυγούστου 1994 επιστολή στις ελληνικές αρχές θέτοντας υπόψη της τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας. Παρά το γεγονός ότι περιείχε θετικά στοιχεία και ανέφερε συγκεκριμένα μέτρα προστασίας των θαλάσσιων χελωνών, η απάντηση της ελληνικής κυβέρνησης με ημερομηνία 23 Νοεμβρίου 1994 δεν κρίθηκε ικανοποιητική από την Επιτροπή. Έτσι, στις 21 Ιουνίου 1995 η επίτροπος Bjerregaard απηύθυνε επιστολή στον Έλληνα υπουργό περιβάλλοντος με το αίτημα της λήψης άμεσων μέτρων. Το καλοκαίρι του 1995, ο υπουργός ανακοίνωσε επίσημα μια σειρά συγκεκριμένων μέτρων. Μετά από νέα επιστολή της Επιτροπής με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 1995, οι ελληνικές αρχές απάντησαν στις 27 Φεβρουαρίου 1996 ενημερώνοντας την Επιτροπή για μέτρα τα οποία είχαν ήδη εφαρμοστεί (μεταξύ άλλων το κλείσιμο των παράνομων επιχειρήσεων) και ανακοινώνοντας πρόσθετα μέτρα για το μέλλον (μεταξύ άλλων τη δημιουργία θαλάσσιου πάρκου).

Στις 18 Απριλίου 1996, η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα οργάνωση σχετικά με το περιεχόμενο της επιστολής των ελληνικών αρχών και ζήτησε τα σχόλιά της επί αυτής. Η καταγγέλλουσα δεν ικανοποιήθηκε με τα μέτρα, τα οποία χαρακτήρισε ανεπαρκή. Μια άλλη οργάνωση που είχε επίσης υποβάλει καταγγελία διατύπωσε συνοδικά θετικά σχόλια για την εξέλιξη της υπόθεσης. Οι θετικές εξελίξεις στις οποίες αναφέρθηκαν οι ελληνικές αρχές επιβεβαιώθηκαν επίσης από τα αποτελέσματα ενός προγράμματος που χρηματοδότησε η Επιτροπή με αντικείμενο της προστασία της Καρέτα Καρέτα.

Μετά την απάντηση αυτή καθώς και περαιτέρω συζητήσεις στη διάρκεια συνεδρίασης-πακέτου στην Αθήνα, η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης ελλείψει αποδείξεων για παράβαση του κοινοτικού δικαίου, συνέχισε όμως να παρακολουθεί το θέμα μέσω διμερών επαφών με τις ελληνικές αρχές προκειμένου να διασφαλιστεί η απτή υλοποίηση των μέτρων που ανακοινώθηκαν, ιδίως της δημιουργίας του θαλάσσιου πάρκου.

Με επιστολή στις 11 Μαρτίου 1997, η καταγγέλλουσα ενημερώθηκε σχετικά με την απόφαση για περάτωση εξέτασης της υπόθεσης, καθώς και για τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη της απόφασης αυτής. Η Επιτροπή θεώρησε ότι εξέθεσε στην καταγγέλλουσα όλους τους λόγους τους συναφείς με την απόφασή της, δηλαδή όσους αφορούσαν το χαρακτήρα των νομικών απαιτήσεων και τη φύση των πληροφοριών που διέθετε. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή συνέχισε να παρακολουθεί την εξέλιξη της

υπόθεσης απευθύνοντας στις 14 Μαρτίου 1997 επιστολή στις ελληνικές αρχές με αίτημα για πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων προστασίας και την πορεία των ενεργειών για τη δημιουργία του εθνικού θαλάσσιου πάρκου στον κόλπο του Λαγανά.

Στις 21 Ιουλίου 1997, οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή υπουργική απόφαση η οποία ενέκρινε ειδική περιβαλλοντική μελέτη για τον κόλπο του Λαγανά καθώς και σχέδιο προεδρικού διατάγματος για τη δημιουργία του εθνικού θαλάσσιου πάρκου Ζακύνθου. Περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την πορεία έγκρισης του προεδρικού διατάγματος διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 22 Σεπτεμβρίου 1997. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής μελέτησαν τις πληροφορίες που τους παρασέθηκαν από τις ελληνικές αρχές και έκριναν ότι το προεδρικό διάταγμα θα είχε θετικές συνέπειες για το οικοσύστημα της περιοχής στο σύνολό του.

Η καταγγέλλουσα που ενημερώθηκε για τις εξελίξεις αυτές με την επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1997, κλήθηκε από την Επιτροπή να προσκομίσει όποιο σχετικό στοιχείο αποδεικνυε παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, οπότε η Επιτροπή θα ασκούσε προσφυγή επί παραβάσει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 169.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή απέρριψε τις τρεις κατηγορίες της καταγγέλλουσας. Κατά πρώτον, αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η απόφαση να μην ασκήσει προσφυγή κατά των ελληνικών αρχών ήταν αδικαιολόγητη και αυθαίρετη, η Επιτροπή ανέφερε ότι μεριμνούσε για την αντιμετώπιση του ζητήματος των θαλάσσιων χελωνών και ότι κρατούσε το φάκελο ανοικτό μέχρι να βεβαιωθεί ότι έχουν ληφθεί ουσιαστικά μέτρα προστασίας και επομένως, δεν υφίσταται παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Όσον αφορά στο δεύτερο ισχυρισμό, η Επιτροπή έκρινε ότι κατά την περίοδο των 2,5 ετών που μεσολάβησε μεταξύ της καταχώρισης της καταγγελίας και της απόφασης να μην προχωρήσει σε προσφυγή επί παραβάσει, είχε παρακολουθήσει ενεργά την υπόθεση η οποία συνιστούσε ένα σύνθετο και δύσκολο πρόβλημα προστασίας του περιβάλλοντος, που δεν άφηνε περιθώρια για βεβαιωμένες κινήσεις. Τρίτον, όσον αφορά στον ισχυρισμό για παράλειψη της επιτροπής Bjerregaard να απαντήσει, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η επίτροπος ανέθεσε το καθήκον αυτό στις υπηρεσίες της οι οποίες φρόντισαν για την ικανοποιητική ενημέρωση της καταγγέλλουσας για τις εξελίξεις, ιδίως με την επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1997 με την οποία την ενημέρωσαν για τις πιο πρόσφατες εξελίξεις μετά τη συνάντηση με την επίτροπο τον Ιούνιο του 1997.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Τον Ιανουάριο του 1998, ύστερα από την επιστολή της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 1997 με την οποία η καταγγέλλουσα καλούνταν να προσκομίσει νέα στοιχεία που να αποκαλύπτουν ενδεχόμενη παράβαση του κοινοτικού δικαίου, η καταγγέλλουσα

⁽¹⁾ Διάσκεψη για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής άγριας χλωρίδας και πανίδας και των φυσικών οικοτόπων, η οποία πραγματοποιήθηκε στη Βέρνη στις 19 Σεπτεμβρίου 1979, ΕΕ 1982 L 38/1.

απέστειλε στην Επιτροπή αντίγραφο της έκθεσής της για τη συνάντηση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης της Βέρνης (Συμβούλιο της Ευρώπης, Δεκέμβριος 1997). Η καταγγέλλουσα επισήμαινε ότι η κατάσταση των θαλάσσιων χελωνών στη Ζάκυνθο δεν είχε μεταβληθεί τα τρία τελευταία χρόνια, καθώς εξακολουθούν να υπάρχουν παράνομα κτίσματα και οι ταβέρνες συνέχιζαν να λειτουργούν παράνομα, και ότι το εθνικό θαλάσσιο πάρκο παρέμενε στα χαρτιά. Το προεδρικό διάταγμα δεν είχε ακόμη εγκριθεί. Η καταγγέλλουσα επισύναπτε στις παρατηρήσεις της αντίγραφο έκθεσης που είχε συντάξει η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Θαλάσσιας Χελώνας η οποία ευθυγραμμιζόταν σε μεγάλο βαθμό με τη δική της έκθεση. Η καταγγέλλουσα ανέφερε επίσης ότι οι ενέργειες της ΓΔ XI βασιζόνταν αποκλειστικά στις εξαγγελίες της ελληνικής κυβέρνησης αγνοώντας πλήρως την πραγματική κατάσταση στη Ζάκυνθο και τη θέση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης της Βέρνης. Καταλήγοντας ότι η ελληνική κυβέρνηση ενεργούσε κατά παράβαση της οδηγίας 92/43/ΕΚ και της σύμβασης της Βέρνης, η καταγγέλλουσα ζητούσε να παραμείνει ο φάκελος της υπόθεσης ανοικτός.

Η καταγγέλλουσα απέστειλε περαιτέρω στοιχεία στην Επιτροπή στις 29 Ιουνίου, στις 10 και στις 14 Ιουλίου 1998, επισύροντας την προσοχή της στην παντελή έλλειψη προόδου αναφορικά με την κατάσταση στη Ζάκυνθο καθώς και στην παρέλευση της προθεσμίας της 25ης Μαρτίου 1998 για την ίδρυση του εθνικού θαλάσσιου πάρκου όπως είχε συμφωνηθεί μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης, της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης της Βέρνης και της ΕΕ. Η Επιτροπή (ΓΔ XI — Δ/2) διεξήγαγε επιτόπια έρευνα τον Ιούλιο του 1998, όμως σύμφωνα με την καταγγέλλουσα οι τοπικές αρχές είχαν λάβει μέτρα ώστε να παρουσιάσουν μια παραπλανητική και ωραιοποιημένη κατάσταση, την οποία διέψευδε το φωτογραφικό αποδεικτικό υλικό που προσκομίστηκε από την καταγγέλλουσα στην Επιτροπή. Στις 6 Οκτωβρίου 1998 η καταγγέλλουσα απέστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της πιο πρόσφατης έκθεσης που κατέθεσε στη 18η συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης της Βέρνης.

Περαιτέρω έρευνες

Προκειμένου να πληροφορηθεί σε ποιες ενέργειες προχώρησε η Επιτροπή μετά τα νέα στοιχεία που προσκόμισε η καταγγέλλουσα και την επιτόπια έρευνα που διενήργησε τον Ιούλιο του 1998, το γραφείο του Διαμεσολαβητή επικοινωνήσε με την αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής (ΓΔ XI — Δ/2). Η Επιτροπή ενημέρωσε το γραφείο του Διαμεσολαβητή ότι μετά την επιτόπια έρευνα του Ιουλίου 1998, αποφάσισε τον Οκτώβριο του 1998 να κινήσει ex officio νέα διαδικασία επί παραβάσει κατά των ελληνικών αρχών, η οποία ανακοινώθηκε με δελτίο τύπου. Η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα οργάνωση για τη νέα διαδικασία επί παραβάσει το Δεκέμβριο του 1998 στη 18η συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης της Βέρνης στο Στρασβούργο.

Η απόφαση

1. Ο ισχυρισμός ότι ήταν αδικαιολόγητη και αυθαίρετη η απόφαση να περατωθεί η εξέταση της καταγγελίας

1.1. Η καταγγέλλουσα οργάνωση υποστήριξε ότι η απόφαση της Επιτροπής να κλείσει το φάκελο της καταγγελίας και να μην προσφύγει κατά των ελληνικών αρχών ήταν αδικαιολόγητη και αυθαίρετη. Το συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας υποστήριξε ότι στα πλαίσια της διοικητικής διαδικασίας για το χειρισμό μια καταγγελίας για παράβαση του κοινοτικού δικαίου από κράτος μέλος (διαδικασία του άρθρου 169) διαπιστώθηκε κακή διοίκηση. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει ή να περατώσει την εξέταση μιας υπόθεσης, υποχρεούται να εκθέτει τους λόγους για την απόφαση αυτή και να ανακοινώνει τους λόγους αυτούς στον καταγγέλλοντα. Αυτή η υποχρέωσή της να αιτιολογεί τις αποφάσεις που λαμβάνει μπορεί επίσης να αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου από το Διαμεσολαβητή. Η έρευνα του Διαμεσολαβητή στο συγκεκριμένο μέρος της καταγγελίας εστιάστηκε, συνεπώς, στο αν η Επιτροπή αιτιολόγησε δεόντως την απόφασή της να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας.

1.2. Η καταγγέλλουσα ενημερώθηκε για την απόφαση να κλείσει ο φάκελος με την επιστολή του προϊστάμενου της μονάδας νομικών υποθέσεων της ΓΔ XI — Διεύθυνση Β στις 11 Μαρτίου 1997. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, στη λεπτομερή αυτή επιστολή των δύο σελίδων, η Επιτροπή ενημέρωνε πρώτα την καταγγέλλουσα ότι έλαβε υπόψη τις νέες δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι ελληνικές αρχές στη συνάντησή της Αθήνας το Μάιο του 1996. Η Επιτροπή προχώρησε στη συνέχεια σε αξιολόγηση των στοιχείων που είχε προσκομίσει η καταγγέλλουσα με επιστολή της στην επίτροπο Bjerregaard στις 17 Φεβρουαρίου 1997, καθώς και άλλων στοιχείων που ήταν στη διάθεση των υπηρεσιών της.

1.3. Η Επιτροπή αποφάσισε ότι τα στοιχεία αυτά δε στοιχειοθετούσαν παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι ελληνικές αρχές είχαν προχωρήσει στη λήψη μιας σειράς συγκεκριμένων μέτρων ώστε να προστατευθούν οι τόποι αναπαραγωγής και οι φωλιές της θαλάσσιας χελώνας στη Ζάκυνθο. Η επιστολή περιλάμβανε περιγραφή των μέτρων αυτών.

1.4. Όσον αφορά στη δημιουργία του θαλάσσιου πάρκου, η Επιτροπή παρέπεμψε στην υποχρέωση που ανέλαβαν οι ελληνικές αρχές για ολοκλήρωση των έργων πριν τις 25 Μαρτίου 1998. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι μπορεί απλώς να εποπτεύει αν οι ελληνικές αρχές συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από την οδηγία 92/43/ΕΚ, δεν μπορεί όμως να επεμβαίνει στο είδος των μέτρων υλοποίησης, διότι αυτό εμπίπτει στο πεδίο των εθνικών αρμοδιοτήτων.

1.5. Η Επιτροπή ενημέρωσε τέλος την καταγγέλλουσα οργάνωση ότι η ΓΔ XI θα παρακολουθούσε την πορεία υλοποίησης των μέτρων και, σε περίπτωση στασιμότητας, θα κινούσε τη διαδικασία επί παραβάσει. Η επιστολή έκλεινε αναφέροντας ότι η καταγγέλλουσα θα ενημερωνόταν για την έκβαση της υπόθεσης.

1.6. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η Επιτροπή εξέθεσε δεόντως τους λόγους για την απόφασή της να κλείσει το φάκελο και ενημέρωσε λεπτομερώς την καταγγέλλουσα οργάνωση για τους λόγους αυτούς. Εξάλλου, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει ex officio τη διαδικασία επί παραβάσει κατά των ελληνικών αρχών μετά την επιτόπια έρευνα. Η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα για αυτή της την απόφαση το Δεκέμβριο του 1998. Η Επιτροπή ενήργησε συνεπώς εντός των ορίων της νομικής εξουσίας της και δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης.

2. **Ο ισχυρισμός για μεσολάβηση υπερβολικά μεγάλο χρονικού διαστήματος μεταξύ της καταχώρισης της καταγγελίας και την απόφασης να κλείσει ο φάκελος**

2.1. Όσον αφορά στην κατηγορία ότι το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την καταχώριση της καταγγελίας έως την απόφαση να κλείσει ο φάκελος ήταν υπερβολικά μεγάλο, η Επιτροπή παρατήρησε ότι ήταν φανερό από τα λεπτομερή στοιχεία που προσκόμισε ότι στη διάρκεια της περιόδου αυτής είχε ασχοληθεί ενεργά με το θέμα. Η Επιτροπή υπογράμμισε επίσης ότι στις σύνθετες και δύσκολες υποθέσεις προστασίας του περιβάλλοντος δεν επιτρέπονται βεβιασμένες κινήσεις.

2.2. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, αναφορικά με τη διαδικασία του άρθρου 169, η Επιτροπή ανέφερε, στις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή 303/97/PD, ότι, βάσει του εσωτερικού κανονισμού της, η απόφαση να περατωθεί η εξέταση μιας υπόθεσης χωρίς να αναληφθεί δράση ή η απόφαση για έναρξη επίσημης διαδικασίας επί παραβάσει πρέπει να λαμβάνεται για όλες τις καταγγελίες μέσα σε περίοδο που δεν πρέπει να υπερβαίνει το ένα έτος από την ημερομηνία καταχώρισής τους, εκτός από ειδικές υποθέσεις, στις οποίες πρέπει να εκτίθενται οι λόγοι εξαιρέσεως⁽¹⁾. Οι λόγοι αυτοί μπορεί να συνδέονται με τις χρονοβόρες διαδικασίες συζήτησης και ανταλλαγών με τις εθνικές αρχές.

2.3. Στην παρούσα υπόθεση, όπου η απόφαση να κλείσει ο φάκελος ελήφθη μετά από 3 περίπου έτη, φαίνεται πως η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς την παρέλευση του μακρού αυτού διαστήματος. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η καταγγελία αφορούσε πράγματι μια σύνθετη και δύσκολη περίπτωση προστασίας του περιβάλλοντος. Τόσο από τα στοιχεία που προσκόμισε η καταγγέλλουσα όσο και από τα λεπτομερή στοιχεία που εξέθεσε η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της συνάγεται, ότι μεταξύ Ιουλίου 1994 και Μαρτίου 1997, η Επιτροπή διερευνούσε ενεργά τη συγκεκριμένη

καταγγελία, με τη συμμετοχή μάλιστα της καταγγέλλουσας στις έρευνες. Συγκεκριμένα, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, αφού καταχώρισε την καταγγελία και συγκέντρωσε τα σχετικά στοιχεία, μεταξύ άλλων και από το Συμβούλιο της Ευρώπης, η Επιτροπή απηύθυνε τον Αύγουστο του 1994 επιστολή στις ελληνικές αρχές οι οποίες απάντησαν το Νοέμβριο του 1994. Μη ικανοποιημένη από την απάντηση των ελληνικών αρχών, η Επιτροπή απηύθυνε και πάλι επιστολές τον Ιούνιο και το Δεκέμβριο του 1995 με αίτημα να ενημερωθεί για τα μέτρα που είχαν ληφθεί. Το Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 1995 υπήρξε ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της επιτρόπου Bjerregaard και της καταγγέλλουσας η οποία διατήρησε επίσης στενή επαφή με τη ΓΔ XI. Το Φεβρουάριο του 1996 οι ελληνικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή για τα μέτρα που είχαν ήδη υλοποιηθεί και για πρόσθετα μέτρα που επρόκειτο να ληφθούν. Τον Απρίλιο του 1996 η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα, με μια τρισέλιδη επιστολή, για τα μέτρα αυτά και ζήτησε τα σχόλιά της. Τον Ιούνιο του 1996 η καταγγέλλουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

2.4. Μετά την απάντηση της καταγγέλλουσας και τις συζητήσεις κατά τη διάρκεια της συνάντησης στην Αθήνα το Μάιο του 1996, η Επιτροπή αποφάσισε τελικά να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης και ενημέρωσε την καταγγέλλουσα για την απόφασή της το Μάρτιο του 1997.

2.5. Συνάγεται συνεπώς από τα παραπάνω ότι, με δεδομένη την εκτεταμένη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής, των ελληνικών αρχών και της καταγγέλλουσας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίπτωση κακής διοίκησης το μακρό χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της καταχώρισης της καταγγελίας και της απόφασης να κλείσει ο φάκελος.

3. **Ο ισχυρισμός για παράλειψη της επιτρόπου Bjerregaard να απαντήσει**

3.1. Όσον αφορά στον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι η επίτροπος Bjerregaard δεν απάντησε εγγράφως στα ερωτήματα που της είχαν τεθεί στη διάρκεια της επίσκεψής της στην Αθήνα τον Ιούνιο του 1997, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η επίτροπος ανέθεσε το καθήκον αυτό στις υπηρεσίες της, οι οποίες ενημέρωσαν ικανοποιητικά την καταγγέλλουσα για τις εξελίξεις, ιδίως με την επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1997.

3.2. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η καταγγέλλουσα είχε πράγματι λάβει απάντηση από τις υπηρεσίες της Επιτροπής με την επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1997. Με την επιστολή αυτή, η οποία αφορά συγκεκριμένα τα ερωτήματα που τέθηκαν υπόψη της επιτρόπου Bjerregaard τον Ιούνιο του 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλλουσα για τις τελευταίες εξελίξεις (αλληλογραφία με τις ελληνικές αρχές το Μάρτιο, Ιούλιο και Σεπτέμβριο 1997) και κάλεσε την καταγγέλλουσα να προσκομίσει στην Επιτροπή κάθε νέο και

⁽¹⁾ 303/97/PD, η οποία περιέχεται στην ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή για το 1997, σ. 272.

σχετικό στοιχείο που θα καταδεικνύει πιθανή παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά στο συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1086/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Νοέμβριο του 1997, ο κ. L. υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή κατά της άρνησης της Επιτροπής να του παράσχει αντίγραφα των οκτώ επιλεγμένων προτάσεων οι οποίες είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο του προγράμματος SAVE II.

Το ιστορικό της καταγγελίας ήταν το εξής: το 1997, η Επιτροπή δημοσίευσε προκήρυξη για την υποβολή προτάσεων για την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος εξοικονόμησης ενέργειας «SAVE II». Ο καταγγέλλων υπέβαλε πρόταση η οποία δεν επελέγη από την Επιτροπή. Όταν ενημερώθηκε ότι το σχέδιό του δεν είχε επιλεγεί, απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή με το αίτημα να του χορηγηθούν αντίγραφα των οκτώ προτάσεων που είχαν επιλεγεί βάσει της διαδικασίας. Η επιστολή του καταγγέλλοντα προς την Επιτροπή έδειχνε ότι επιθυμούσε να εκτιμήσει αν οι προτάσεις που επιλέχθηκαν εξασφάλιζαν εξίσου ή περισσότερο απόδοση σε σχέση με το κόστος όσο το δικό του σχέδιο.

Στην απάντησή της στον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή τον παρέπεμψε στην προκήρυξη για την υποβολή προτάσεων που είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, όπου αναφερόταν ότι: «Τα στοιχεία που παρέχονται στην Κοινότητα σε σχέση με αιτήσεις υποβολής πρότασης ή τις συμβάσεις θεωρούνται απόρρητα.»

Στη βάση αυτή, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσε να χορηγήσει στον καταγγέλλοντα αντίγραφα των προτάσεων των άλλων υποψηφίων.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή του είχε αρνηθεί άδικα την πρόσβαση στις οκτώ επιλεγμένες προτάσεις και ότι σπατάλησε δημόσιο χρήμα επιλέγοντας αδικαιολόγητα δαπανηρά σχέδια.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή επανέλαβε ότι δεσμευόταν από την υποχρέωση που είχε αναλάβει στην πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων να σεβαστεί το απόρρητο όλων των προτάσεων του διαγωνισμού.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του.

Η απόφαση

1. Όσον αφορά στον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντα, ήταν σαφές ότι η Επιτροπή στην πρόσκλησή της για την υποβολή προτάσεων δεσμεύθηκε έναντι των υποψηφίων αιτούντων ότι οι προτάσεις θα ήταν απόρρητες. Η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να σεβαστεί τη δέσμευση αυτή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, κατά συνέπεια, ότι η συμμόρφωση της Επιτροπής με την υποχρέωση που είχε αναλάβει δε συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης. Ωστόσο, το γεγονός ότι η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση αυτή ώθησε το Διαμεσολαβητή να απευθύνει στη συνέχεια περαιτέρω παρατηρήσεις στην Επιτροπή.
2. Όσον αφορά στο δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντα περί κατασπατάλησης του δημόσιου χρήματος, δε φάνηκε να υπάρχει κανένα στοιχείο που να συνηγορεί υπέρ αυτού του ισχυρισμού. Ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε, συνεπώς, σκόπιμη τη συνέχιση της έρευνας για το θέμα αυτό.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Υπό το πρίσμα των δεδομένων της παρούσας υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε σκόπιμο να διατυπώσει τις ακόλουθες παρατηρήσεις. Όπως φάνηκε η Επιτροπή είχε αναλάβει την ευρεία δέσμευση να σεβαστεί το απόρρητο όλων των πληροφοριών που θα λάμβανε από τους συμμετέχοντες στην εν λόγω διαδικασία. Είναι προφανές ότι η Επιτροπή υποχρεούται να σεβαστεί τη δέσμευση αυτή. Είναι επίσης προφανές ότι μια τέτοια δέσμευση πλήττει τη διαφάνεια και το δικαίωμα των συμμετεχόντων στην ενημέρωση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής εισηγείται στην Επιτροπή να επανεξετάσει τη σκοπιμότητα μιας τόσο ευρείας δέσμευσης με στόχο τη μεγαλύτερη διαφάνεια στις δραστηριότητές της.

ΑΚΥΡΩΣΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙ' ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (ΑΡΘΡΟ 226 ΕΚ)

Απόφαση επί της καταγγελίας 1140/97/ΙΙΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η καταγγελία υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή το Νοέμβριο 1997. Ο καταγγέλλων είναι δικηγόρος που ενεργεί για λογαριασμό πελάτη, της κοινοπραξίας Casino d'Athènes. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, τα πραγματικά περιστατικά έχουν ως εξής:

Η κοινοπραξία Casino d'Athènes έλαβε άδεια εκμετάλλευσης καζίνο από την Ελληνική κυβέρνηση στις 13 Ιανουαρίου 1995, μετά από διεθνή πρόσκληση υποβολής προσφορών. Μετά από χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, η Ελληνική κυβέρνηση ανακάλεσε την άδεια.

Στις 20 Δεκεμβρίου 1996, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή για λογαριασμό πελάτη του, ισχυριζόμενος ότι η Ελληνική κυβέρνηση είχε παραβιάσει τις κοινοτικές οδηγίες περί δημοσίων προμηθειών. Στις 24 Φεβρουαρίου 1997, ο Επίτροπος Monti πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι το θέμα θα εξετάζετο από τη ΓΔ XV/B/3.

Στις 20 Ιουνίου και 17 Ιουλίου 1997, ο καταγγέλλων συναντήθηκε με τον Προϊστάμενο της ΓΔ XV/B, κ. Mattera, ενώ σε μεταγενέστερη ημερομηνία παρέδωσε επιπλέον στοιχεία σχετικά με την καταγγελία. Συμφωνήθηκε ότι η ΓΔ XV θα συνέχιζε να ερευνά την υπόθεση.

Την εβδομάδα 13-18 Οκτωβρίου 1997, οι πελάτες του καταγγέλλοντος διάβασαν στον ελληνικό τύπο ότι η Επιτροπή είχε περατώσει την εξέταση της υπόθεσής τους. Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή είχε περατώσει την εξέταση του φακέλου σε συνεδρίαση που έλαβε χώρα στις 15 Οκτωβρίου 1997.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων προέβαλε τους εξής ισχυρισμούς:

- i) η Επιτροπή έπρεπε να τον είχε προειδοποιήσει ότι προεβλέπετο να ληφθεί απόφαση περάτωσης της εξέτασης του φακέλου και να τον καλέσει να υποβάλει παρατηρήσεις εντός εύλογης περιόδου, συμφώνως προς τη δέσμευση που είχε αναλάβει έναντι του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή κατά την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για τη διαδικασία παράβασης
- ii) η απόφαση περάτωσης της εξέτασης του φακέλου ελήφθη σε συνεδρίαση των προϊσταμένων των ιδιαίτερων γραφείων των Επιτρόπων, πριν περατωθεί η εξέταση της υπόθεσης από την αρμόδια υπηρεσία.

Η έρευνα

Προς αποφυγή παρεξηγήσεων, έχει σημασία να υπενθυμιστεί ότι η Συνθήκη ΕΚ επιτρέπει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να ερευνά

εικαζόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης που αφορούν τις δραστηριότητες αποκλειστικώς των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητώς ότι η δράση οποιασδήποτε άλλης αρχής ή προσώπου δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή. Συνεπώς, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας στράφηκαν στην εξέταση πιθανού κρούσματος κακής διοίκησης στις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Επιτροπής είχε συνοπτικά ως εξής. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής εξέτασαν προσεκτικά την καταγγελία που υπεβλήθη για λογαριασμό της κοινοπραξίας Casino d'Athènes. Με επιστολή της από 23 Απριλίου 1997, η Επιτροπή ζήτησε από τις ελληνικές αρχές εξηγήσεις για το θέμα. Οι ελληνικές αρχές απήντησαν στις 6 Ιουνίου 1997 και το θέμα συζητήθηκε σε διμερή συνάντηση μεταξύ της Επιτροπής και των ελληνικών αρχών, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στα τέλη Ιουνίου 1997.

Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων ζήτησε να συναντηθεί με τις υπηρεσίες της Επιτροπής ούτως ώστε να ενημερωθεί για τις εξελίξεις σχετικά με την υπόθεση. Σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιουλίου 1997, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για τη διαδικασία και για την αξιολόγηση της ουσίας της υπόθεσης από τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Κατά τη συνάντηση αυτή, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εξέφρασαν την ελπίδα να λάβουν συμπληρωματικά στοιχεία από τον καταγγέλλοντα, ούτως ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν την εξέταση της υπόθεσης. Εντούτοις, δεν υποβλήθηκε κανένα νέο στοιχείο.

Όσον αφορά στον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή ανέφερε στη γνώμη της ότι έχει πλέον λάβει όλα τα απαιτούμενα εσωτερικά μέτρα για να ενημερώσει τις υπηρεσίες της σχετικά με τη δέσμευση που ανέλαβε έναντι του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της έρευνάς του για τις διαδικασίες παράβασης. Εντούτοις, όταν ελήφθη η απόφαση να περατωθεί η εξέταση του φακέλου, η Επιτροπή δεν είχε ακόμα θέσει σε εφαρμογή τα εσωτερικά μέτρα για την υλοποίηση της εν λόγω δέσμευσης.

Όσον αφορά στο δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι υπό το φως των απαντήσεων των ελληνικών αρχών και εφόσον οι καταγγέλλοντες δεν είχαν παράσχει νέες πληροφορίες, η Επιτροπή εξέτασε το φάκελο σε μια από τις τακτικές συνεδριάσεις που ασχολούνται με εικαζόμενες παραβάσεις. Η συνεδρίαση αυτή είχε προετοιμαστεί, ως συνήθως, από ειδική συνεδρίαση των επικεφαλής των ιδιαίτερων γραφείων, κατά την οποία είχε προταθεί η περάτωση της εξέτασης του φακέλου. Δεδομένου ότι οι απόψεις του καταγγέλλοντος είχαν ακουστεί πριν ληφθεί η απόφαση για την περάτωση της εξέτασης του φακέλου, η εν λόγω απόφαση ελήφθη βάσει επαρκών πληροφοριών. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για την απόφαση και τους λόγους που οδήγησαν σε αυτή με επιστολή από 11 Νοεμβρίου 1997.

Η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με την πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις, πράγμα το οποίο, όμως, δεν έπραξε.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Περαιτέρω έρευνες

Το Δεκέμβριο 1998, μετά από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε αντίγραφο της επιστολής της Επιτροπής προς τον καταγγέλλοντα από 11 Νοεμβρίου 1997. Η Επιτροπή διαβίβασε την επιστολή τον Ιανουάριο 1999.

Την 1η Μαρτίου 1999, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε ολοκληρώσει την έρευνά του όσον αφορά στην πρώτη πτυχή της καταγγελίας. Όσον αφορά στη δεύτερη πτυχή της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι οι υπηρεσίες του έπρεπε να ερευνήσουν το σχετικό φάκελο της Επιτροπής συμφώνως προς το άρθρο 3 (2) 1ο εδάφιο (1) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή.

Στην απάντησή της με ημερομηνία 14 Απριλίου 1999, η Επιτροπή έδωσε περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία η οποία κατέληξε στην περάτωση της εξέτασης του φακέλου σχετικά με την καταγγελία της κοινοπραξίας Casino d'Athènes. Η Επιτροπή δήλωσε ότι συμφώνως προς τις εσωτερικές διαδικασίες παράβασης που ακολουθεί, η υπόθεση επρόκειτο να συζητηθεί κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής στις 15 Οκτωβρίου 1997.

«Για την προετοιμασία αυτής της συνεδρίασης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ετοίμασαν (3 Σεπτεμβρίου 1997) το απαραίτητο "δελτίο παράβασης", στο οποίο ανέφεραν ότι ανέμεναν περαιτέρω πληροφορίες που θα υπέβαλε πιθανόν ο καταγγέλλων. Έως τις 30 Σεπτεμβρίου, η πρόταση των υπηρεσιών είχε παραμείνει η ίδια, αλλ' ήτο προφανές ότι δεν επρόκειτο να ληφθούν επιπλέον στοιχεία, εφόσον είχε περάσει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δύο μηνών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος. Ενόψει αυτών των στοιχείων, όταν η υπόθεση συζητήθηκε στη συνεδρίαση των προϊσταμένων των ιδιαιτέρων γραφείων στις 9 Οκτωβρίου 1997, εφόσον ήταν σαφές ότι δεν θα έπρεπε να αναμένονται άλλες πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα, ελήφθη η απόφαση να προταθεί στην Επιτροπή η περάτωση της εξέτασης του φακέλου. Η Επιτροπή ακολούθησε αυτή την πρόταση και περάτωσε την εξέταση του φακέλου στις 15 Οκτωβρίου 1997.»

Η Επιτροπή επεσύναψε επίσης, σε εμπιστευτική βάση, αντίγραφο του τυποποιημένου εντύπου που χρησιμοποιεί για να καταγράφει την πρόοδο κάθε έρευνας της Επιτροπής για εικαζόμενη παραβίαση (δελτίο παράβασης), καθώς και χρονολογική έκθεση των γεγονότων. Η Επιτροπή δήλωσε ότι αυτά ήσαν τα μόνα έγγραφα του φακέλου τα οποία αφορούν τις συνθήκες περάτωσης της εξέτασης του και, για το λόγο αυτό, έλαβε την πρωτοβουλία να τα αποστείλει στο Διαμεσολαβητή, αντί να μπει το προσωπικό του στον κόπο να τα εξετάσει επιτόπου.

(1) Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν στο Διαμεσολαβητή τις πληροφορίες που τους ζητά και να του επιτρέπουν την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Μπορούν να αρνηθούν μόνον για λόγους απορρήτου δέντως αιτιολογημένους.

Η Επιτροπή υπογράμμισε επίσης ότι με την επιστολή της προς τον καταγγέλλοντα στις 11 Νοεμβρίου 1997 οι υπηρεσίες της τον ενημέρωσαν ότι μπορεί να κινηθεί νέα διαδικασία παράβασης, εφόσον παράσχει τα αιτούμενα επιπλέον στοιχεία και επιχειρήματα, αλλά δεν έλαβε απάντηση στην πρόσκλησή της.

Η έρευνα του φακέλου και η λήψη προφορικών καταθέσεων

Στις 22 Απριλίου 1999 ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή με την οποία ευχαριστούσε την Επιτροπή για τις επιπλέον πληροφορίες και για τα αντίγραφα των εγγράφων και επαναλάμβανε το αίτημα να ερευνήσει το φάκελο. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή ότι, μετά από προσεκτική εξέταση των πληροφοριών και των εγγράφων που του διαβίβασε η Επιτροπή στις 14 Απριλίου 1999, έκρινε απαραίτητο να λάβει προφορικές καταθέσεις από τους υπαλλήλους της ΓΔ XV οι οποίοι ασχολήθηκαν με την καταγγελία της κοινοπραξίας Casino d'Athènes, συμφώνως προς το άρθρο 3 (2) 4ο εδάφιο του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή (2).

Στην απάντησή της, η Επιτροπή κάλεσε το Διαμεσολαβητή να έλθει σε επαφή με τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής ώστε να γίνουν οι απαραίτητες ρυθμίσεις για την εξέταση του φακέλου και τη λήψη των προφορικών καταθέσεων και τον ενημέρωσε ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι της ΓΔ XV ήταν ο κ. Alfonso Mattera, διευθυντής, και ο κ. Κωνσταντίνος Τομάρας, διοικητικός υπάλληλος.

Μετά από νέα αλληλογραφία σχετικά με τις διαδικασίες λήψης των προφορικών καταθέσεων, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή προέβησαν στην επιδεώρηση του φακέλου και στη λήψη των προφορικών καταθέσεων στις 24 Ιουνίου 1999.

Οι προφορικές καταθέσεις ελήφθησαν με την ακόλουθη διαδικασία:

1. Η ημερομηνία, χρόνος και τόπος λήψης των καταθέσεων συμφωνήθηκαν μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής, η οποία ενημέρωσε τους μάρτυρες. Οι καταθέσεις ελήφθησαν στα γραφεία του Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες.
2. Κάθε μάρτυρας κατέθεσε μόνος χωρίς να συνοδεύεται από άλλο άτομο.
3. Η γλώσσα διεξαγωγής της διαδικασίας συμφωνήθηκε μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής. Μετά από αίτημα των μαρτύρων, η διαδικασία διεξήχθη στη γαλλική.
4. Σε κάθε μάρτυρα δόθηκαν εξηγήσεις για τη διαδικασία πριν τη λήψη της κατάθεσής του.

(2) Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής ομιλούν εξ' ονόματος και βάσει οδηγιών των διοικήσεων στις οποίες υπάγονται και δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

5. Οι ερωτήσεις και απαντήσεις μαγνητοφωνήθηκαν και κατεγράφησαν από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή.
6. Αντίγραφο κάθε κατάθεσης απεστάλη στο μάρτυρα προς υπογραφή. Οι μάρτυρες κλήθηκαν να προτείνουν γλωσσικές διορθώσεις των απαντήσεών τους. Ενημερώθηκαν ότι αν επιθυμούσαν να διορθώσουν ή να συμπληρώσουν μian απάντηση, η αναθεωρημένη απάντηση και η σχετική αιτιολογία θα περιελαμβάνοντο σε ξεχωριστό έγγραφο που θα επεσυνάπτετο στο έγγραφο της κατάθεσης. Οι υπογεγραμμένες καταθέσεις περιελήφθησαν στο φάκελο του Διαμεσολαβητή για την υπόθεση.

Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ενημέρωσαν τον καταγγέλλοντα τηλεφωνικώς ότι είχε πραγματοποιηθεί εξέταση του φακέλου και είχαν ληφθεί προφορικές καταθέσεις. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι ο πελάτης του δεν ενδιαφέρονταν πλέον για την υπόθεση και ότι συνεπώς δεν επιθυμούσε να σχολιάσει τις προφορικές καταθέσεις.

Η απόφαση

1. Επί του πρώτου ισχυρισμού του καταγγέλλοντος

- 1.1. Ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία προς την Επιτροπή ισχυριζόμενος ότι οι ελληνικές αρχές παραβίασαν το κοινοτικό δίκαιο στην υπόθεση Casino d'Athènes. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή περάτωσε την εξέταση του φακέλου τον Οκτώβριο 1997, πριν του δώσει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, αντιθέτως προς τη δέσμευση που είχε αναλάβει έναντι του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή κατά την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για τη διαδικασία παράβασης.
- 1.2. Τον Απρίλιο 1997, ο Διαμεσολαβητής άρχισε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για τη δυνατότητα βελτίωσης της ποιότητας των διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής όσον αφορά το χειρισμό καταγγελιών σχετικά με την παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας από κράτη μέλη⁽¹⁾. Κατά την έρευνα, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να εξασφαλίζει ότι ο καταγγέλλων θα ενημερώνεται για την πρόθεσή της να περατώσει την εξέταση του φακέλου και για τους λόγους απόρριψης της καταγγελίας, με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου η καταγγελία είναι εμφανώς αστήρικτη και τις περιπτώσεις όπου δεν υπήρξε απάντηση εκ μέρους του καταγγέλλοντος. Συνεπώς, οι καταγγέλλοντες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν απόψεις και επικρίσεις σχετικά με την άποψη της Επιτροπής, πριν ληφθεί η απόφαση περάτωσης της εξέτασης του φακέλου.

- 1.3. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι κατά το χρόνο λήψης της απόφασης περάτωσης της εξέτασης του φακέλου της προκειμένης υπόθεσης, δεν είχε ακόμα λάβει εσωτερικά μέτρα για την υλοποίηση της προαναφερόμενης δέσμευσης. Ωστόσο, δήλωσε επίσης ότι έχει πλέον λάβει όλα τα απαραίτητα εσωτερικά μέτρα για να ενημερώσει τις υπηρεσίες της σχετικά με τη δέσμευση.
- 1.4. Η απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την εξέταση του φακέλου της υπόθεσης Casino d'Athènes ελήφθη συγχρόνως με την επιστολή της 13ης Οκτωβρίου 1997 με την οποία ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή για την περάτωση της προαναφερθείσας έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας. Στην επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωνε επίσης την Επιτροπή για τη σημασία την οποία αποδίδει στη δέσμευση που είχε αναλάβει η τελευταία. Συνεπώς, η εξήγηση της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν ακολούθησε τη δέσμευση αυτή στην προκειμένη υπόθεση μοιάζουν εύλογοι. Επιπλέον, φαίνεται ότι η Επιτροπή έχει πλέον λάβει όλα τα απαραίτητα εσωτερικά μέτρα για την υλοποίηση της δέσμευσης. Συνεπώς, δεν διαπιστώνεται κρούσμα κακής διοίκησης σχετικά με την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

2. Ο δεύτερος ισχυρισμός του καταγγέλλοντος

- 2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση για την περάτωση της εξέτασης του φακέλου της καταγγελίας του σχετικά με εικαζόμενη παράβαση του κοινοτικού δικαίου από τις ελληνικές αρχές ελήφθη σε συνεδρίαση των προϊσταμένων των γραφείων των Επιτροπών, ενώ η αρμόδια υπηρεσία, η ΓΔ XV, δεν είχε ακόμα διεκπεραιώσει την υπόθεση.
- 2.2. Συμφώνως προς το άρθρο 211 της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή έχει αναλάβει το ρόλο του «θεματοφύλακα της Συνθήκης» και είναι επιφορτισμένη με το καθήκον να μεριμνά για την εφαρμογή της Συνθήκης και των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει αυτής από τα θεσμικά όργανα.
- 2.3. Συμφώνως προς τις έγγραφες καταθέσεις των υπαλλήλων της Επιτροπής, η υπόθεση Casino d'Athènes επρόκειτο να εξεταστεί από την Επιτροπή στη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 1997, στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας διεκπεραίωσης των εικαζόμενων παραβάσεων. Στις 3 Σεπτεμβρίου 1997, η ΓΔ XV πρότεινε να παραμείνει η υπόθεση ανοικτή περιμένοντας νέες πληροφορίες τις οποίες θα υπέβαλλε ίσως ο καταγγέλλων, πρόταση η οποία δεν μεταβλήθηκε μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1997. Όταν η υπόθεση συζητήθηκε στη συνεδρίαση των προϊσταμένων των ιδιαίτερων γραφείων, στις 9 Οκτωβρίου 1997, ελήφθη η απόφαση να προταθεί στην Επιτροπή να περατώσει την εξέταση του φακέλου, εφόσον ήταν σαφές ότι δεν έπρεπε

(1) 303/97/PD, που περιελήφθη στην Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για το 1997 σ. 270-274, και 15η Ετήσια Έκθεση της Επιτροπής για την Παρακολούθηση της Εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου (1997), Εισαγωγή σ. III-IV (COM(1998) 317 τελικό).

πλέον να αναμένονται άλλες πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα. Η Επιτροπή ακολούθησε την εν λόγω πρόταση και περάτωσε την εξέταση του φακέλου.

- 2.4. Βάσει των εξηγήσεων και των εγγράφων που παρέσχε η Επιτροπή, δεν αποκλείεται η πιθανότητα να ελήφθη η απόφαση για την περάτωση της εξέτασης του φακέλου από τους προϊσταμένους των ιδιαιτέρων γραφείων, πριν δοθεί στην αρμόδια υπηρεσία επαρκής χρόνος για την ολοκλήρωση της απαιτούμενης έρευνας της καταγγελίας. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής εξήτασε τον φάκελο της Επιτροπής για την καταγγελία και έλαβε προφορικές καταθέσεις τόσο από τον προϊστάμενο της μονάδας της ΓΔ XV που ασχολήθηκε με την υπόθεση, κ. Mattera, όσο και από τον υπάλληλο που ασχολήθηκε με το φάκελο, κ. Τομάρα.
- 2.5. Από την εξέταση του φακέλου δεν προέκυψαν έγγραφα που να περιέχουν τους λόγους για τους οποίους οι προϊστάμενοι των ιδιαιτέρων γραφείων είχαν προφανώς προτείνει να περατωθεί η εξέταση του φακέλου της καταγγελίας, παρόλο που η αρμοδία υπηρεσία είχε προτείνει να συνεχιστεί.
- 2.6. Βάσει των απαντήσεων στις ερωτήσεις των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή, οι οποίες περιέχονται στις προφορικές καταθέσεις του κ. Mattera και του κ. Τομάρα, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στα εξής συμπεράσματα όσον αφορά τα πραγματικά γεγονότα. Η ΓΔ XV ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα σε συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούνιο και τον Ιούλιο 1997 ότι: (i) δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται παράβαση του κοινοτικού δικαίου, εφόσον ένας διαγωνισμός μπορεί να ακυρωθεί αν συντρέχουν λόγοι γι' αυτό, (ii) οι ελληνικές αρχές είχαν ανακοινώσει αυτούς τους λόγους και (iii) η εξέταση της καταγγελίας δεν μπορούσε συνεπώς να συνεχιστεί, αν ο καταγγέλλων δεν παρείχε νέα στοιχεία, όπως ενδεχομένως αποδείξεις ότι ο διαγωνισμός ακυρώθηκε για να ευνοηθεί κάποιος ανταγωνιστής. Στις 3 Σεπτεμβρίου 1997, η ΓΔ XV πρότεινε να παραμείνει η υπόθεση ανοικτή, ούτως ώστε να δοθεί στον καταγγέλλοντα άλλη μια ευκαιρία να υποβάλει νέα στοιχεία. Πριν από τη συνάντηση των προϊσταμένων των ιδιαιτέρων γραφείων, στις 9 Οκτωβρίου 1997, η αρμόδια υπηρεσία της ΓΔ XV ερωτήθηκε αν κατά τη γνώμη της, η υπόθεση μπορούσε πλέον να κλείσει. Η υπηρεσία απήντησε θετικά, εφόσον ο καταγγέλλων δεν είχε παράσχει νέα αποδεικτικά στοιχεία. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι μπορούσε να κινηθεί νέα διαδικασία παράβασης, υπό την προϋπόθεση ότι θα παρείχε τα απαιτούμενα πρόσθετα πραγματικά περιστατικά και επιχειρήματα.
- 2.7. Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης ως προς αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Συνεπώς ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΕΡΓΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ THERMIE: ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απόφαση επί των συνεξετασθεισών καταγγελιών 1152/97/OV, 142/98/OV και 149/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο 1997 (1152/97/OV) και τον Ιανουάριο 1998 (142/98/OV, 149/98/OV) αντιστοίχως, η κ. Μ., ο κ. και η κ. Η., ο κ. και η κ. Φ. υπέβαλαν καταγγελίες προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με τους όρους υπό τους οποίους η Επιτροπή χορήγησε ενίσχυση από το κοινοτικό πρόγραμμα Thermie για το έργο κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorddu, Ceredigion, της Ουαλλίας (αριθ. πρωτ. WE/225/91-UK-DK). Δεδομένου ότι οι καταγγελίες αφορούσαν το ίδιο θέμα, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να τις διερευνήσει από κοινού.

Ένας από τους ισχυρισμούς που περιλαμβάνοντο στις καταγγελίες αφορούσε το ότι δεν είχε γίνει εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου στο περιβάλλον. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός είχε ήδη εξεταστεί στο πλαίσιο των αναφορών αριθ. 71/96, 155/96 και 160/96. Βάσει της κοινής θέσης της Επιτροπής για τις εν λόγω καταγγελίες, η Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχε αποφασίσει να περατώσει την εξέτασή τους. Για το λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες στις 26 Μαρτίου 1998 ότι δεν υπάρχει λόγος διεξαγωγής ερευνών γι' αυτό το τμήμα των καταγγελιών.

Συμφώνως προς τους καταγγέλλοντες, τα πραγματικά περιστατικά έχουν ως εξής: Οι οργανισμοί National Power plc., Nordtank Energy Group, και ο Dr. H. υπέβαλαν αίτηση ενίσχυσης από το πρόγραμμα Thermie. Στις 13 Αυγούστου 1991, η Επιτροπή έκανε δεκτή την πρόταση και γνωστοποίησε στους αιτούντες ότι επρόκειτο να τους χορηγηθεί ενίσχυση περίπου 1,3 εκατομμυρίου λιρών.

Ο κύριος ισχυρισμός των καταγγελλόντων αφορούσε το γεγονός ότι το έργο κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorddu προωδείτο ως «καινοτόμο σχέδιο κινούμενο από τους αγρότες και με τοπικό προσανατολισμό» και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο πληρούσε τις προϋποθέσεις για λήψη ενίσχυσης από το Πρόγραμμα Thermie, ενώ στην πραγματικότητα εκινείτο από πολυεθνικά εμπορικά συμφέροντα. Τον Ιούνιο 1991 συνεστήθη η εταιρεία Mynydd Gorddu Windfarm Ltd από τις ήδη υφιστάμενες National Power plc. και National Wind Power Ltd, για να διαχειριστεί το έργο ως εμπορική επιχείρηση. Δύο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της συμμετείχαν σε 50 περίπου άλλες εταιρείες αιολικών πάρκων κάθε ένας, οι οποίες δεν φαίνεται να αντιστοιχούν στην «καινοτόμο» περιγραφή του έργου. Για τους λόγους αυτούς, το έργο, αντιθέτως προς την παρουσίασή του, δεν είχε κανένα δεσμό με την τοπική κοινότητα, η οποία δεν θα επωφελείτο καθόλου από αυτό.

Επιπλέον, η τοπική κοινότητα θα υπέφερε από τις ποικίλες αρνητικές επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον, πράγμα που οφείλετο στο γεγονός ότι οι εταιρείες που υπέβαλαν την πρόταση του έργου δεν προέβησαν σε εκτίμηση των επιπτώσεών του στο περιβάλλον ασκώντας πιέσεις στην επιτροπή πολεοδομίας για να επιτύχουν την έκδοση οικοδομικής άδειας. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν περαιτέρω ότι το Συμβούλιο της Κομητείας Ceredigion διέπραξε σοβαρό σφάλμα με το να χορηγήσει την άδεια χωρίς να απαιτήσει μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φαίνεται ότι έκανε δεκτό με υπερβολική ευκολία το έργο των αιτούντων, χωρίς να κάνει οποιαδήποτε προσπάθεια, πριν από τη χορήγηση της χρηματοδότησης, επιτόπου επιθεώρησης ή λεπτομερούς επαλήθευσης των πληροφοριών που περιέχονται στην πρόταση.

Το 1996 υπεβλήθησαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρκετές καταγγελίες σχετικά με την έλλειψη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον, μια από τις οποίες υπεγράφετο από κοινού από την κ. Μ., τον κ. και την κ. F., και από άλλους κατοίκους. Επίσης, από το Μάιο 1996 υπεβλήθησαν και διάφορες αναφορές προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από τον καθηγητή T. (αριθ. 71/96), τον κ. Μ. (αριθ. 155/96) και τον κ. F. (αριθ. 160/96). Επιπλέον, όλοι οι καταγγέλλοντες της προκειμένης υπόθεσης, καθώς και άλλοι κάτοικοι, απέστειλαν επιστολές στη Διεύθυνση F (Μονάδα συντονισμού για την καταπολέμηση των περιπτώσεων απάτης — ΟΣΚΠΑ) της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής και στη ΓΔ XVII (Ενέργεια) το Νοέμβριο και Δεκέμβριο 1997.

Απαντώντας στους καταγγέλλοντες, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου την είχαν ενημερώσει ότι, παρόλο που ο κατασκευαστής αιολικού πάρκου δεν υποχρεούται να υποβάλει μελέτη των επιπτώσεων στο περιβάλλον, η τοπική πολεοδομική αρχή είχε διεξαγάγει ευρείες διαβουλεύσεις σχετικά με την πρόταση. Ειδικότερα, πριν από τη λήψη της απόφασης έγκρισης των έργων, έλαβε υπόψη τις απόψεις συμβούλων, του κοινού και του συμβούλου αρχιτέκτονα τοπίου. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι, από τη θέσπιση νέας νομοθεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Απρίλιο 1994, οι αρμόδιες αρχές μπορούν πλέον να υποβάλλουν τις προτάσεις αιολικών πάρκων σε εκτίμηση των επιπτώσεων του στο περιβάλλον πριν την έγκριση εκτέλεσης των έργων. Εντούτοις, η Επιτροπή προσέθεσε ότι δύναμη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾, μπορεί να απαιτηθεί εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τα αιολικά πάρκα, εφόσον τα κράτη μέλη κρίνουν ότι τα χαρακτηριστικά τους απαιτούν κάτι τέτοιο. Συνεπώς, η Επιτροπή δήλωσε ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν μεγάλα περιθώρια διακριτικής ευχέρειας για να αποφασίσουν αν κάποιο έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή έκρινε ότι στην προκειμένη περίπτωση, δεν είχε παραβιαστεί το κοινοτικό δίκαιο για το περιβάλλον.

Η ίδια απάντηση απετέλεσε και την κοινή θέση της Επιτροπής για τις αναφορές αριθ. 71/96, 155/96 και 160/96, βάσει της οποίας η Επιτροπή Αναφορών περάτωσε την εξέταση των αναφορών τον Ιανουάριο 1998.

Οι καταγγέλλοντες, οι οποίοι δεν ικανοποιήθηκαν με την απάντηση αυτή, απέστειλαν επιστολή προς το Διαμεσολαβητή. Εκτός από την καταγγελία σχετικά με την έλλειψη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον, με το οποίο είχε ασχοληθεί η Επιτροπή Αναφορών, προέβησαν δύο άλλες καταγγελίες:

1. Πρώτον, επανέλαβαν ότι η Επιτροπή είχε χορηγήσει ενίσχυση από το πρόγραμμα Thermie στο έργο κατασκευής του αιολικού πάρκου Mynydd Gorrddu χωρίς ουσιαστική έρευνα, για παράδειγμα με επιτόπου επιθεώρηση, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα να χορηγηθεί ενίσχυση σε έργο που ενεφανίζετο ως καινοτόμο, κινούμενο από τους αγρότες και με τοπικό προσανατολισμό, το οποίο όμως στην πραγματικότητα εκινείτο από πολυεθνικά εμπορικά συμφέροντα.
2. Δεύτερον, οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στις επιστολές που απέστειλαν προς τη ΓΔ XVII και τη Διεύθυνση F (ΟΣΚΠΑ) της Γενικής Γραμματείας. Οι καταγγέλλοντες επεσύναψαν στην καταγγελία τους διάφορα παραρτήματα, μεταξύ των οποίων το έγγραφο «Mynydd Gorrddu: Συνοπτική παρουσίαση», το οποίο περιγράφει λεπτομερώς το όλο παρασκήνιο της έγκρισης του έργου κατασκευής του αιολικού πάρκου.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η ενίσχυση του έργου κατασκευής του αιολικού πάρκου Mynydd Gorrddu χορηγήθηκε στο πλαίσιο του Προγράμματος Thermie (κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2008/90 του Συμβουλίου), το άρθρο 2 του οποίου προβλέπει ότι η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση μπορεί να παρασχεθεί σε δύο είδη σχεδίων και συγκεκριμένα α) καινοτόμα σχέδια και β) σχέδια διάδοσης. Υπεύθυνη για την επιλογή των έργων είναι η Επιτροπή, συνεπικουρούμενη από την «επιτροπή Thermie», η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και είναι αρμόδια για την επιλογή των σχεδίων (άρθρα 9 και 10).

Στο πλαίσιο της πρόσκλησης υποβολής προσφορών του 1991, η Επιτροπή έλαβε την πρόταση για το έργο κατασκευής αιολικού πάρκου που υπέβαλαν η National Power Plc. (επιχείρηση κοινής ωφελείας στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας-Ηνωμένο Βασίλειο), η Nordtank AF 1998 A/S (κατασκευάστρια αεροστροβίλων-Δανία, που μετονομάστηκε στη συνέχεια Nordtank Energy Group A/S) και ο Dr. H. (κύριος της γης-Ηνωμένο Βασίλειο). Η πρόταση αφορούσε την εγκατάσταση αιολικού πάρκου 6 MW στο Mynydd Gorrddu της Ουαλλίας, το οποίο θα απετελείτο από είκοσι αεροστροβίλους των 300kW. Το συνολικό κόστος του έργου ανήρχετο σε 8,2 εκατ. Ecu.

Το έργο αξιολογήθηκε ως «σχέδιο διάδοσης» διότι αφορούσε τη μεταφορά τεχνολογίας που είχε ήδη αποδειχθεί αξιόπιστη υπό διαφορετικές γεωγραφικές συνθήκες. Παρόλο που η πρόταση ανέφερε ότι θα χρησιμοποιείτο τοπικό ειδικευμένο εργατικό δυναμικό, εφόσον αυτό ήταν δυνατόν, το έργο δεν περιεγράφετο ως σχέδιο κινούμενο από τους αγρότες και με τοπικό προσανατολισμό. Κατά τη διαδικασία επιλογής, στην οποία συμμετείχαν δύο ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες και ένας εμπειρογνώμονας της Επιτροπής, εξετάστηκε κατά πόσον, βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν, η πρόταση πληρούσε τα κριτήρια επιλεξιμότητας για χρηματοδοτική στήριξη, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων που αναφέρονται αμέσως στο καθεστώς και στις ικανότητες των εταιρειών που πρότειναν το έργο (εδάφια ε και στ του άρθρου 6 του κανονισμού). Μετά την ευνοϊκή γνώμη της επιτροπής Thermie,

(1) Οδηγία του Συμβουλίου 85/337/ΕΟΚ της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ΕΕ 1985 L 175, σ. 40.

η Επιτροπή έλαβε την απόφαση να χορηγήσει χρηματοδοτική στήριξη προς το έργο ποσού 1 830 924 Ecu κατ' ανώτατο όριο.

Μετά τη λήψη της απόφασης της Επιτροπής, η National Power Plc. συγχωνεύθηκε με την British Aerospace Plc. και την Taylor Woodrow Construction Holding Ltd., και συνέστησαν την εταιρεία National Wind Power Ltd., για τη συνέχιση των έργων κατασκευής αιολικών πάρκων και του συναφούς ερευνητικού έργου της National Power Plc. Οι εταιρείες που είχαν προτείνει το έργο ζήτησαν από την Επιτροπή να δεχθεί την αντικατάσταση της National Power Plc. από τη National Wind Power Ltd. Η Επιτροπή δέχθηκε την αντικατάσταση. Στις 15 Ιανουαρίου 1992, υπεγράφη η σύμβαση αριθ. WE/225/91 μεταξύ της Κοινότητας και των National Wind Power Ltd., Nordtank Energy Group A/S, και Dr. H. Η Επιτροπή υπέγραψε τροποποίηση της σύμβασής στις 23 Δεκεμβρίου 1996, όταν η συντονίστρια εταιρεία National Wind Power Ltd. ζήτησε να αποσυρθεί από τη σύμβαση και αντικαταστάθηκε από τη Nordtank Energy Group.

Η υπόθεση εξετάστηκε από την ΟΣΚΠΑ, η οποία δεν έκρινε απαραίτητη την ανάληψη έρευνας. Οι κύριοι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν αφορούσαν θέματα περιβάλλοντος, διακινδύνευσης της ασφάλειας, και όχι υποψίες αθέμιτης χρησιμοποίησης κοινοτικών κονδυλίων. Οι πληροφορίες που ελήφθησαν από το διατάκτη, ο οποίος εξέτασε το θέμα επιβεβαίωσαν ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι ενδέχεται να επλήγησαν τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας.

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό των καταγγελλόντων, η Επιτροπή παρατήρησε ότι έλαβε την απόφαση να παράσχει στήριξη προς το έργο, το οποίο ήταν σχέδιο διάδοσης, διότι πληρούντο απολύτως όλες οι προϋποθέσεις του προγράμματος Thermie, τα κριτήρια επιλεξιμότητας και οι προϋποθέσεις επιλογής. Στην υποβληθείσα πρόταση, το έργο δεν περιεγράφετο ως κινούμενο από τους αγρότες σχέδιο με τοπικό προσανατολισμό, ούτε αυτό θα ήταν απαραίτητο ή κρίσιμο βάσει των διατάξεων του κανονισμού. Παρόλο που κατά τη διαδικασία επιλογής δίδεται προτεραιότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (άρθρο 6.3), ο κανονισμός δεν περιέχει ειδικά κριτήρια ή όρια όσον αφορά το μέγεθος των εταιρειών που προτείνουν τα σχέδια.

Όσον αφορά την εικαζόμενη παράλειψη απάντησης εκ μέρους της ΓΔ XVII, η Επιτροπή παρατήρησε ότι το Νοέμβριο 1997, η ΓΔ XVII ενημερώθηκε από την κ. Μ. ότι η Επιτροπή είχε παραπλανηθεί σχετικά με το έργο αριθ. WE/225/91. Στα τέλη Νοεμβρίου 1997, η κ. Μ. υπέβαλε αποδεικτικά στοιχεία και ενημερώθηκε από την Επιτροπή ότι θα ελάμβανε γραπτή απάντηση σε εύθετο χρόνο. Μετά από την οριστικοποίηση της εις βάθος ανάλυσης, κατά την οποία δεν αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή είχε παραπλανηθεί, η ΓΔ XVII απήντησε στην κ. Μ. στις 28 Απριλίου 1998.

Και η ΟΣΚΠΑ έλαβε πολλές επιστολές από τους καταγγέλλοντες και άλλους πολίτες. Μετά την τελική ανάλυση όλων των στοιχείων, η ΟΣΚΠΑ ενημέρωσε όλους τους καταγγέλλοντες, στις 19 Μαΐου 1998, ότι δεν είχε αρχίσει έρευνες.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Οι καταγγέλλοντες δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις. Εντούτοις, στην κοινή τους επιστολή της 30ης Απριλίου 1998, οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ότι δεν συμφωνούσαν με τον τρόπο διεκπεραίωσης των αναφορών τους από την Επιτροπή Αναφορών, όσον αφορά την έλλειψη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον, η οποία αποτελούσε το αντικείμενο των αναφορών 71/96, 155/96 και 160/96. Ισχυρίστηκαν ότι τα πραγματικά περιστατικά που περιείχοντο στις αναφορές τους είχαν προδήλως παρανοηθεί και είχαν μεταφερθεί εσφαλμένα.

Οι καταγγέλλοντες επέμειναν για άλλη μια φορά στο γεγονός ότι θα έπρεπε να είχε διενεργηθεί εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου στο περιβάλλον, αλλά το Συμβούλιο της Κομητείας Ceredigion αγνόησε τις σχετικές εισηγήσεις διαφόρων οργάνων. Οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν επίσης λεπτομέρειες σχετικά με τα εμπορικά συμφέροντα που είναι αναμειγμένα στο έργο κατασκευής του αιολικού πάρκου Mynydd Gorrddu.

Η απόφαση

1. **Ο ισχυρισμός σχετικά με τον τρόπο διεκπεραίωσης των αναφορών από την Επιτροπή Αναφορών**
  - 1.1. Ο πρώτος ισχυρισμός των καταγγελλόντων ήταν ότι δεν είχε διενεργηθεί εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorrddu για το περιβάλλον. Συνεπώς, οι καταγγέλλοντες επέκριναν τον τρόπο κατά τον οποίο η Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχε χειριστεί και είχε περατώσει την εξέταση των αναφορών 71/96, 155/96 και 160/96. Στις εν λόγω αναφορές, οι καταγγέλλοντες προέβαλλαν την έλλειψη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον.
  - 1.2. Εφόσον η διεκπεραίωση αναφορών από την Επιτροπή Αναφορών, η οποία αποτελεί πολιτικό όργανο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αποτελεί πολιτικό καθήκον του Κοινοβουλίου, οι καταγγελίες που αφορούν εικαζόμενη περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής Αναφορών δεν εμπιπτουν στο πεδίο της εντολής του Διαμεσολαβητή. Για το λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να ερευνησει αυτή την πτυχή των καταγγελιών.
2. **Η εικαζόμενη ανευ ερεύνης χορήγησης ενίσχυσης από το Πρόγραμμα Thermie στο έργο κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorrddu**
  - 2.1. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή χορήγησε ενίσχυση από το Πρόγραμμα Thermie στο έργο κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorrddu, χωρίς να προβεί στα ενδεδειγμένα διαβήματα, για παράδειγμα με τη διενέργεια έρευνας επιτόπου, με αποτέλεσμα να χρηματοδοτηθεί ένα

έργο που προεβάλλετο ως καινοτόμο σχέδιο, κινούμενο από τους αγρότες και με τοπικό προσανατολισμό, αλλά το οποίο στην πραγματικότητα εκκινείτο από πολυεθνικά εμπορικά συμφέροντα. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι έλαβε την απόφαση παροχής στήριξης προς το έργο, το οποίο ήταν σχέδιο διάδοσης, διότι πληρούσε απολύτως όλες τις προϋποθέσεις του Προγράμματος Thermie, τα κριτήρια επιλεξιμότητας και τις προϋποθέσεις επιλογής. Στην υποβληθείσα πρόταση, το έργο δεν περιγράφεται ως σχέδιο κινούμενο από τους αγρότες με τοπικό προσανατολισμό, πράγμα που εν πάση περιπτώσει δεν ήταν απαραίτητο ούτε εκρίνεται δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 2008/90.

2.2. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι οι προϋποθέσεις λήψης χρηματοδοτικής στήριξης από το πρόγραμμα Thermie εκτίθενται στο άρθρο 6 του κανονισμού, καθώς και στο σημείο 4 τόσο της πρόσκλησης υποβολής προσφορών⁽¹⁾, όσο και του ενημερωτικού φυλλαδίου και του εντύπου αίτησης του προγράμματος Thermie. Όσον αφορά ειδικότερα το καθεστώς των δικαιούχων χρηματοδότησης, το άρθρο 6(στ) του κανονισμού προβλέπει ότι κάθε σχέδιο συνολικού κόστους ίσου ή μεγαλύτερου από 6 εκατ. Ecu πρέπει να υποβάλλεται από δύο ή περισσότερα ανεξάρτητα φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη. Στην περίπτωση του έργου κατασκευής του αιολικού πάρκου Mynydd Gorddu Windfarm Project, όπου το συνολικό κόστος ανήρχετο σε 8,2 εκατ. Ecu, η πρόταση είχε πράγματι υποβληθεί από εταιρείες εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη, συγκεκριμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο (National Power Plc. και Dr H.) και στη Δανία (Nordtank Energy Group A/S) αντιστοίχως. Έτσι, το έργο κατασκευής του αιολικού πάρκου πληρούσε αυτή την προϋπόθεση του κανονισμού.

2.3. Όσον αφορά το μέγεθος των επιχειρήσεων που υποβάλλουν προτάσεις, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο κανονισμός δεν περιέχει ειδικά κριτήρια ή περιορισμούς που να αποκλείουν τη χρηματοδότηση μεγάλων εταιρειών από το Πρόγραμμα Thermie. Είναι αλήθεια ότι το άρθρο 6.3(β) του κανονισμού προβλέπει ότι κατά την επιλογή των σχεδίων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, εκτός από τα υπόλοιπα κριτήρια, την προτεραιότητα που πρέπει να δοθεί στα σχέδια που προτείνονται από μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) ή από ένωση τέτοιων επιχειρήσεων. Εντούτοις, η εν λόγω διάταξη, η οποία αφήνει μεγάλη διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή, δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε να αποκλείει την επιλογή εταιρειών που δεν είναι ΜΜΕ. Επιπλέον, το σημείο 5 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών αναφέρεται στην προτίμηση αυτή ως επικουρικό κριτήριο επιλογής.

2.4. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η ΟΣΚΠΑ εξέτασε το θέμα, αλλά δεν έκρινε απαραίτητη την ανάληψη έρευνας. Οι πληροφορίες που έλαβε η ΟΣΚΠΑ από το διατάκτη επιβεβαίωσαν ότι από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ενδεχόμενη βλάβη των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.

Για τους λόγους αυτούς, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τη χρηματοδότηση του έργου κατασκευής αιολικού πάρκου στο Mynydd Gorddu από το πρόγραμμα Thermie.

3. Η εικαζόμενη παράλειψη απάντησης από τη ΓΔ XVII και τη Διεύθυνση F (ΟΣΚΠΑ) της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής

3.1. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι πολλές επιστολές που απέστειλαν στη ΓΔ XVII, καθώς και στη Διεύθυνση F (ΟΣΚΠΑ) της Γενικής Γραμματείας το Νοέμβριο και Δεκέμβριο 1997 δεν απαντήθηκαν από την Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή παρατήρησε ότι μετά την τελική ανάλυση των υποβληθέντων ισχυρισμών τόσο η ΓΔ XVII όσο και η ΟΣΚΠΑ απάντησαν στους καταγγέλλοντες στις 28 Απριλίου 1998 και στις 19 Μαΐου 1998 αντιστοίχως. Η Επιτροπή επεσύναψε αντίγραφα των εν λόγω απαντήσεων.

3.2. Όσον αφορά στην εικαζόμενη απάντηση στις επιστολές που απεστάλησαν στην ΓΔ XVII στις 18 και 21 Νοεμβρίου 1997 από τον καταγγέλλοντα στην υπόθεση 1152/97/OV, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η Επιτροπή απήντησε στις 28 Απριλίου 1998. Στην επιστολή της, η Επιτροπή αρχικά ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρηση απάντησης και στη συνέχεια απήντησε στα διάφορα ζητήματα που έθετε ο καταγγέλλων. Εξήγησε τους λόγους για τους οποίους το έργο κατασκευής του αιολικού πάρκου είχε λάβει κοινοτική χρηματοδότηση, συγκεκριμένα διότι είχε θεωρηθεί σχέδιο διάδοσης, καθώς και ότι ο κανονισμός δεν προβλέπει ειδικά κριτήρια όσον αφορά το μέγεθος των δικαιούχων ενίσχυσης. Η Επιτροπή ανακοίνωσε επίσης τα ονόματα και τις διευκύνσεις των κατασκευαστών του έργου, προς τους οποίους είχαν διενεργηθεί οι πληρωμές της χρηματοδότησης. Όσον αφορά το αίτημα παροχής αντιγράφου του εντύπου αίτησης που είχαν υποβάλει οι κατασκευαστές, η Επιτροπή επέστησε την προσοχή του καταγγέλλοντος στους όρους του υποδείγματος σύμβασης, οι οποίοι περιορίζουν το δικαίωμα της Επιτροπής να ανακοινώνει εμπιστευτικές πληροφορίες σε τρίτους.

3.3. Η ΟΣΚΠΑ απήντησε σε όλους τους καταγγέλλοντες στις 19 Μαΐου 1998. Ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρηση και ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες ότι, σύμφωνα με την τεκμηρίωση που διαθέτει η Επιτροπή, δεν υπήρχαν λόγοι παρέμβασης της ΟΣΚΠΑ. Επέστησε την προσοχή των καταγγελλόντων στη δυνατότητα να εξεταστεί η υπόθεση στο πλαίσιο της σχετικής εν ισχύ νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου. Δεδομένου λοιπόν ότι τόσο η ΓΔ XVII όσο και η ΟΣΚΠΑ απήντησαν και ζήτησαν συγγνώμη για την καθυστέρηση, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

(1) ΕΕ 1990 C 215, σ. 11.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, εκτός από τους ισχυρισμούς περί κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι καταγγελίες περιελάμβαναν διαφόρους άλλους ισχυρισμούς περί κακής διοίκησης στον τρόπο κατά τον οποίο οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου (Συμβούλιο Κομητείας Ceredigion) χορήγησαν οικοδομική άδεια για το έργο κατασκευής του αιολικού πάρκου χωρίς να πραγματοποιηθεί εκτίμηση των επιπτώσεων του στο περιβάλλον. Για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω, οι ισχυρισμοί αυτοί δεν μπορούν να εξεταστούν στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας.

Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή των καταγγελλόντων στη δυνατότητα να περιληφθούν οι ισχυρισμοί αυτοί σε καταγγελία προς τον Επίτροπο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ουαλλία (Derwen House, Court Road, Bridgend, Mid Glamorgan, UK-Wales CF31 1BN, τηλ: 165 666 1325, φαξ: 165 665 8317).

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΚΙΝΗΣΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 77/187/ΕΟΚ ΚΑΙ 76/207/ΕΟΚ.

Απόφαση επί της καταγγελίας 33/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο 1998, ο κ. D. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με εικαζόμενη άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να προσφύγει ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κατά του Ηνωμένου Βασιλείου για παραβίαση των οδηγιών του Συμβουλίου 77/187/ΕΟΚ (μεταβίβαση επιχειρήσεων)⁽¹⁾ και 76/207/ΕΟΚ (ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών)⁽²⁾. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, τα πραγματικά περιστατικά έχουν ως εξής:

(1) Οδηγία του Συμβουλίου 77/187/ΕΟΚ της 14ης Φεβρουαρίου 1977 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ 1977 L 61, σ. 26).

(2) Οδηγία του Συμβουλίου 76/207/ΕΟΚ της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ 1976 L 39, σ. 40).

Ο καταγγέλλων, υπάλληλος της Εκπαιδευτικής Αρχής Κεντρικού Λονδίνου (ILEA), τέθηκε καταχρηστικώς σε διαθεσιμότητα μαζί με 30 000 άλλους υπαλλήλους μετά το Νόμο περί Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης του 1988 (και δύο νομοθετικά διατάγματα) που κατήργησε την ILEA από 1ης Απριλίου 1990. Για το λόγο αυτό, υπέβαλε καταγγελία προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το Σεπτέμβριο 1997 χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο καταγγελίας 89/C26/07 και ισχυριζόμενος ότι οι αρχές του ΗΒ παραβίασαν τις οδηγίες 77/187/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ, διότι χιλιάδες πρώην υπάλληλοι της ILEA δεν προσελήφθησαν στη διάδοχο αρχή και διότι ορισμένοι πρώην υπάλληλοι έτυχαν ευνοϊκότερης μεταχείρισης από άλλους στην παροχή νέων θέσεων εργασίας. Συνεπώς, ο καταγγέλλων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή έπρεπε να προσφύγει στο Δικαστήριο κατά των αρχών του ΗΒ.

Το Νοέμβριο 1997, έλαβε επιστολή από τη ΓΔ V (Απασχόληση, Εργασιακές Σχέσεις και Κοινωνικές Υποθέσεις) από την οποία κατάλαβε ότι η Επιτροπή δεν επρόκειτο να κινήσει διαδικασία παράβασης κατά του Ηνωμένου Βασιλείου. Με την επιστολή αυτή, που είχε ημερομηνία 6 Νοεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε ότι οι δύο οδηγίες είχαν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου και ότι συνεπώς, αρμόδιες να αποφανθούν επί της ορθής εφαρμογής του εθνικού δικαίου είναι, κατά κύριο λόγο, οι δικαστικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου. Σε μια διαφορά, το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο μπορεί παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί σχετικά με την ερμηνεία του εφαρμοστέου κοινοτικού δικαίου. Η ΓΔ V πληροφορήθηκε επίσης τον καταγγέλλοντα ότι δεν υπάρχει κοινοτική νομοθεσία που να αφορά ειδικά την ατομική απόλυση.

Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στον Πρόεδρο Santer στις 15 Νοεμβρίου 1997 ζητώντας αναθεώρηση της απόφασης. Δήλωσε πως το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είχε μεταφέρει τις οδηγίες στην εθνική νομοθεσία δεν σημαίνει ότι άλλες νομοθετικές πράξεις του Ηνωμένου Βασιλείου μπορούν να τις παραβιάζουν. Ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ V απήντησε στις 21 Ιανουαρίου 1998 επαναλαμβάνοντας ότι δεν υπάρχει εμφανής παραβίαση του κοινοτικού δικαίου και ότι το αντικείμενο της καταγγελίας φαίνεται μάλλον ότι θα πρέπει να διευθετηθεί στο πλαίσιο του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου. Μη ικανοποιηθείς από την απόφαση της Επιτροπής, ο καταγγέλλων κατέθεσε την παρούσα καταγγελία ενώπιον του Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να προσφύγει κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή το Μάιο 1998. Στη γνώμη της, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η επιστολή του καταγγέλλοντος προς αυτή με ημερομηνία 26 Σεπτεμβρίου 1997 καταχωρήθηκε από τη Γενική Γραμματεία στις 2 Οκτωβρίου 1997.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής εξέτασαν την καταγγελία και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η καταχώρηση της επιστολής ως καταγγελίας δεν θα ήταν βάσιμη. Η Γενική Γραμματεία ενημερώθηκε σχετικά με επιστολή με ημερομηνία 29 Οκτωβρίου 1997 και η ΓΔ V απέστειλε επίσης απάντηση προς τον καταγγέλλοντα στις 6 Νοεμβρίου 1997.

Όσον αφορά στην εικαζόμενη παράβαση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί μεταβιβάσεων επιχειρήσεων και τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η εφαρμογή του Νόμου περί Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης του 1988 οδήγησε στην καταχρηστική απόλυσή του, η Επιτροπή δήλωσε ότι η νομοθεσία αυτή δεν παραβίαζε κατ' ουδένα τρόπο την οδηγία. Ο Νόμος περί Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, και συγκεκριμένα το άρθρο 172 («Εξουσία μετάθεσης προσωπικού») αφορά εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και τη μετάθεση ορισμένων κατηγοριών προσωπικού μετά την κατάργηση της ΙΛΕΑ, και συνεπώς αποβλέπει στην προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων των υπαλλήλων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων. Η Επιτροπή επεσήμανε επίσης ότι το άρθρο 4 της οδηγίας δεν απαγορεύει τις απολύσεις που πραγματοποιούνται για οργανωτικούς λόγους οι οποίοι επιφέρουν μεταβολές στο εργατικό δυναμικό.

Η Επιτροπή παρατήρησε ότι κάθε διαφορά που αφορά τα κριτήρια και τις πρακτικές ρυθμίσεις που καθορίζουν ποιοι υπάλληλοι εκτελούν καθήκοντα συναφή προς τη μεταβίβαση εμπίπτει στη δικαιοδοσία των αρμοδίων εθνικών οργάνων, και συγκεκριμένα των αρμοδίων δικαστηρίων, στα οποία μπορεί να προσφύγει ο καταγγέλλων, αν συντρέχει λόγος.

Όσον αφορά στην εικαζόμενη παράβαση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ για την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι ορισμένοι πρώην υπάλληλοι της ΙΛΕΑ έτυχαν ευνοϊκότερης μεταχείρισης από άλλους, η Επιτροπή παρατήρησε ότι από τις πληροφορίες που παρέσχε ο καταγγέλλων κατέστη σαφές ότι δεν αναφερόταν σε διακρίσεις λόγω φύλου, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής.

Η απόφαση

Η εικαζόμενη παράλειψη της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία παράβασης κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου για παραβίαση των οδηγιών 77/187/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ

1. Ο κύριος ισχυρισμός του καταγγέλλοντος αφορούσε το ότι η Επιτροπή δεν κίνησε διαδικασία παράβασης κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου για παραβίαση των οδηγιών

77/187/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ, λόγω της καταχρηστικής απόλυσής του μετά το Νόμο περί Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης του 1988. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι δεν υπήρχε παραβίαση των εν λόγω οδηγιών και ότι είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα στις 6 Νοεμβρίου 1997 για την απόφασή της να μην δώσει συνέχεια στην υπόθεση.

2. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η καταγγελία αφορούσε εικαζόμενη περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας διεκπεραίωσης καταγγελίας για παράβαση του κοινοτικού δικαίου από κράτος μέλος (διαδικασία του άρθρου 226). Όσον αφορά στη διοικητική διαδικασία, η Επιτροπή οφείλει να συμμορφώνεται με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή 303/97/PD⁽¹⁾, συμφώνως προς τις οποίες, ο καταγγέλλων τηρείται ενήμερος σχετικά με την έκβαση της έρευνας επί της καταγγελίας του, είτε αποφασίζεται να μην αναληφθεί δράση, είτε κινείται η διαδικασία παράβασης, ενώ η απόφαση να περατωθεί η εξέταση του φακέλου χωρίς την ανάληψη δράσης πρέπει να λαμβάνεται εντός μεγίστης περιόδου ενός έτους από την ημερομηνία καταχώρησης της καταγγελίας.
3. Εν προκειμένω, προκύπτει ότι η επιστολή του καταγγέλλοντος από 26 Σεπτεμβρίου 1997 προς την Επιτροπή καταχωρήθηκε στη Γενική Γραμματεία στις 2 Οκτωβρίου 1997 και ότι η απάντηση απεστάλη στον καταγγέλλοντα στις 6 Νοεμβρίου 1997. Προκύπτει επίσης ότι στις 21 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή απάντησε στη δεύτερη επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 15 Νοεμβρίου 1997 που απευθυνόταν στον Πρόεδρο Santer και ζητούσε αναθεώρηση της προηγούμενης απάντησης.
4. Και στις δύο απαντήσεις, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν υπήρχε εμφανής παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, ότι οι εν λόγω οδηγίες είχαν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου και συνεπώς, ο καταγγέλλων θα έπρεπε να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου που έχουν δικαιοδοσία για ανάλογες διαφορές. Η Επιτροπή υπέδειξε επίσης στον καταγγέλλοντα ότι, σε περίπτωση διαφοράς, το αποφανόμενο δικαστήριο του κράτους μέλους μπορεί να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επί της εμνηνίας του εφαρμοστέου κοινοτικού δικαίου.
5. Στη γνώμη της προς το Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή παρέσχε στον καταγγέλλοντα ακόμα περισσότερες λεπτομέρειες για τους λόγους για τους οποίους δεν υπήρχε παράβαση του

(1) 303/97/PD, που περιέχεται στην Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το 1997, σ. 270-274. Βλ. και 15η Ετήσια Έκθεση της Επιτροπής για την Παρακολούθηση της Εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου (1997), Εισαγωγή σελ III-IV (COM(1998) 317 τελικό).

κοινοτικού δικαίου. Όσον αφορά την εικαζόμενη παράβαση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ περί ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, η Επιτροπή παρατήρησε ότι από τις πληροφορίες που είχε παράσχει ο καταγγέλλων καθίστατο σαφές ότι δεν αναφερόταν σε δικαρίσεις λόγω φύλου, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Όσον αφορά την εικαζόμενη παράβαση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί μεταβίβασης επιχειρήσεων, η Επιτροπή δήλωσε ότι ο Νόμος περί Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, και ειδικότερα το άρθρο 172 («Εξουσία μετάθεσης προσωπικού»), αφορά εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και τη μετάθεση ορισμένων κατηγοριών προσωπικού μετά την κατάργηση της ΙΛΕΑ, και συνεπώς αποσκοπεί στην προστασία κεκτημένων δικαιωμάτων των υπαλλήλων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων.

6. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή είχε τηρήσει τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 226 και είχε εξηγήσει στον καταγγέλλοντα τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Έτσι, η Επιτροπή ενήργησε συμφώνως με τους κανόνες που τη δεσμεύουν και δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της προκειμένης καταγγελίας, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 568/98/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1998, ο κ. Τ. υπέβαλε καταγγελία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για λογαριασμό δύο εταιρειών. Από το 1992, οι δύο καταγγέλλουσες εταιρείες είχαν ασχοληθεί με διάφορα ερευνητικά σχέδια χρηματοδοτούμενα από την Κοινότητα, χωρίς η εργασία τους να έχει δημιουργήσει κάποιο πρόβλημα.

Τον Οκτώβριο 1996, το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβη σε έλεγχο των δύο εταιρειών. Τον Φεβρουάριο 1997, το Ελεγκτικό Συνέδριο ενημέρωσε τη ΓΔ XIII της Επιτροπής ότι ο έλεγχος είχε αποκαλύψει την ύπαρξη προβλημάτων. Στη συνέχεια, η Επιτροπή αναθεώρησε την έκταση των συμβατικών δεσμεύσεων της έναντι των δύο εταιρειών. Φαίνεται ότι υπήρχαν συνολικά 17 συμβάσεις, των οποίων τη διαχείριση είχαν διαφορετικές υπηρεσίες και των οποίων οι νομικές βάσεις ήταν διάφορες. Στους κόλπους της Επιτροπής, ο φάκελος που αφορούσε τις δύο εταιρείες ανατέθηκε στη Μονάδα Συντονισμού για την Καταπολέμηση των Περιπτώσεων Απάτης, την ΟΣΚΠΑ.

Τον Ιούλιο 1997, οι εταιρείες πληροφορήθηκαν ότι όλες οι πληρωμές από την Επιτροπή προς αυτές αναστέλλοντο. Από τις 7 έως τις 10 Οκτωβρίου 1997, η Επιτροπή διενήργησε επιτόπια επιθεώρηση στα γραφεία των εταιρειών, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι των εταιρειών. Τον Οκτώβριο 1997 επίσης, άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής αρνήθηκαν να συνάψουν συμβάσεις σχεδίων στα οποία θα συμμετείχαν οι δύο εταιρείες.

Στις 10 Μαρτίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε από τις εταιρείες να παράσχουν συμπληρωματικά στοιχεία επιπλέον αυτών που παρέσχον κατά την επιθεώρηση. Ο καταγγέλλων απήντησε στην επιστολή αυτή με επιστολή του με ημερομηνία 24 Μαρτίου 1998. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή είχε λάβει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και η συμπεριφορά της ήταν επιζήμια για τις δύο εταιρείες.

Αυτό είναι το ιστορικό της καταγγελίας που υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή είχε συμπεριφερθεί καταχρηστικά προς τις εταιρείες. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ιδίως ότι

- παρόλο που οι δύο εταιρείες ενημέρωναν τακτικά την Επιτροπή κατά τη διάρκεια περιόδου μεγαλύτερης των έξι ετών για την εκτέλεση των συμβάσεων, η Επιτροπή δεν είχε αντιδράσει σε αυτές τις πληροφορίες, δημιουργώντας έτσι καταχρηστικώς στις εταιρείες την εντύπωση ότι όλα ήσαν εντάξει,
- η Επιτροπή είχε αναστείλει καταχρηστικώς τις πληρωμές προς τις δύο εταιρείες, χωρίς πρώτα να τους επιτρέψει να εκδώσουν τις απόψεις τους,
- η Επιτροπή είχε αποκλείσει καταχρηστικώς τις εταιρείες από τη συμμετοχή σε σχέδια, και
- η Επιτροπή είχε ενεργήσει με αδικαιολόγητη καθυστέρηση μετά την επιθεώρηση.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία δήλωσε ότι από τον έλεγχο τον οποίο διεξήγαγε το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπιστώθηκαν σοβαρές αταξίες στον τρόπο με τον οποίο οι δύο εταιρείες διαχειρίζοντο την κοινοτική χρηματοδότηση. Συνεπώς, η Επιτροπή έλαβε αμέσως προληπτικά μέτρα, δηλ. ανέστειλε τις πληρωμές προς τις δύο εταιρείες. Συμφώνως προς την Επιτροπή, η επιτόπια επιθεώρηση που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της επιβεβαίωσε τα πορίσματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Συγκεκριμένα:

- οι καταστάσεις δαπανών δεν βασιζόντο στις πραγματικές δαπάνες, αλλά συστηματικά και ουσιαστικά εμφάνιζαν μεγαλύτερες, ιδίως όσον αφορά τις δαπάνες προσωπικού και τα γενικά έξοδα,
- έλειπαν αποδεικτικά έγγραφα και κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών και
- οι εταιρείες δεν είχαν συμμορφωθεί με υποχρέωση συγχρηματοδότησης που τους επέβαλλαν οι εν λόγω συμβάσεις.

Η έκθεση για την επιτόπου επιθεώρηση, η οποία περιείχε τα εν λόγω πορίσματα, συνετάγη τελικώς στις 15 Μαΐου 1998 και ανακοινώθηκε στις δύο εταιρείες, οι οποίες είχαν, τόσο κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επιθεώρησης, όσο και αργότερα, τη δυνατότητα να προβάλουν τις απόψεις τους. Μετά τη σύνταξη της έκθεσης, η Επιτροπή προχώρησε στην ανάληψη των ποσών που είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως.

Όσον αφορά συγκεκριμένα το πρώτο παράπονο του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή ανέφερε συνοπτικά ότι οι εκθέσεις τις οποίες απέστειλαν όλα τα προηγούμενα έτη οι εταιρείες δεν είχαν αποκαλύψει προβλήματα όσον αφορά τη συμμόρφωση προς την αλήθεια. Έτσι, η Επιτροπή δεν είχε κανένα λόγο να αρχίσει έρευνες ενωρίτερα για τη χρησιμοποίηση των κονδυλίων από τις εταιρείες. Μόνο μετά τον έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο έκρινε σκόπιμο να προβεί σε επιθεώρηση σε βάθος, με έλεγχο των αποδεικτικών εγγράφων, τα οποία δεν επεσυνάπτοντο στις εκθέσεις που υποβάλλοντο τα προηγούμενα έτη.

Όσον αφορά το δεύτερο παράπονο, η Επιτροπή δήλωσε ότι είναι υποχρεωμένη να προστατεύει τα οικονομικά της Κοινότητας, όταν, όπως εν προκειμένω, βρίσκεται αντιμέτωπη με σοβαρές παρατυπίες εις βάρος τους. Συνεπώς, η αναστολή των πληρωμών από την Επιτροπή, μέχρις ότου ερευνηθεί περαιτέρω το θέμα, ήταν δικαιολογημένη. Αυτό προέκυψε και από την επιτόπια επιθεώρηση, εφόσον υπήρχαν μάλιστα σημαντικά ποσά, ήδη καταβληθέντα, τα οποία έπρεπε να επιστραφούν.

Όσον αφορά το τρίτο παράπονο, η Επιτροπή δήλωσε ότι έχει το δικαίωμα να αποφασίσει ότι δεν επιθυμεί να συνάψει νέες συμβάσεις με τις δύο εταιρείες. Περαιτέρω, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι ίδιες οι εταιρείες είχαν δεχθεί να αποσυρθούν από δύο μελλοντικά σχέδια.

Όσον αφορά το τέταρτο παράπονο, η Επιτροπή έκρινε ότι, δεδομένης της πολυπλοκότητας της νομικής κατάστασης και της μη παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών από τις εταιρείες, είχε διεκπεραιώσει την υπόθεση εγκαίρως και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Ανέφερε ότι κατά το χρόνο μεταξύ της επιθεώρησης και της σύνταξης της έκθεσης, είχαν πραγματοποιηθεί πολλές συνεδριάσεις στο εσωτερικό της Επιτροπής για την εξασφάλιση του συντονισμού.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του. Τόνισε ιδίως ότι οι εταιρείες είχαν συμμορφωθεί προς όλους τους εφαρμοστέους κανόνες του ελληνικού δικαίου.

Η απόφαση

1. Αντικείμενο της έρευνας

1.1. Οι καταγγέλλουσες εταιρείες είχαν συμμετάσχει σε 17 συμβάσεις με την Επιτροπή, οι οποίες χρηματοδοτούντο από κοινοτικούς πόρους. Μετά από περίπου έξι έτη, το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβη σε οικονομικό έλεγχο των εταιρειών, μετά τον οποίο η Επιτροπή ανέστειλε τις πληρωμές προς τις εταιρείες δυνάμει των συμβάσεων. Η Μονάδα της Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Απάτης προέβη σε επιτόπια επιθεώρηση των γραφείων των εταιρειών, κατά την οποία, συμφώνως προς την Επιτροπή, διαπιστώθηκαν σοβαρές παρατυπίες. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν θέλησε να συνάψει νέες συμβάσεις με τις εταιρείες και εξέδωσε εντολές επιστροφής για ποσά που είχαν καταβληθεί στο πλαίσιο υφισταμένων συμβάσεων. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν καταχρηστική και ότι η Επιτροπή είχε ενεργήσει με αναιτιολόγητη καθυστέρηση.

Έτσι, η υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των δύο ενδιαφερομένων εταιρειών και ο καταγγέλλων, κατά βάση, αμφισβητεί τις εξουσίες που διαθέτει η Επιτροπή όταν δεν μένει ικανοποιημένη από την εκτέλεση σύμβασης εκ μέρους αντισυμβαλλομένου.

1.2. Συνεπώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι αποστολή του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή δεν είναι να διαπιστώνει αν οποιοσδήποτε από τους συμβαλλομένους ενήργησε συμφώνως προς τη σύμβαση. Το ζήτημα αυτό μπορεί να επιλυθεί αποτελεσματικά μόνον από αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο θα έχει τη δυνατότητα να ακούσει τους ισχυρισμούς των διαδίκων στο πλαίσιο της σχετικής νομοθεσίας του κράτους μέλους και να αξιολογήσει αλληλοσυγκρουόμενα αποδεικτικά στοιχεία για τα αμφισβητούμενα πραγματικά περιστατικά. Εντούτοις, συμφώνως προς τη χρηστή διοικητική συμπεριφορά, μια δημόσια αρχή που είναι αναμειγμένη σε συμβατική διαφορά με ιδιώτη θα πρέπει να είναι πάντοτε σε θέση να εκθέσει κατά συνεκτικό τρόπο στο Διαμεσολαβητή τη νομική βάση των ενεργειών της και τους λόγους για τους οποίους κρίνει τη στάση της αιτιολογημένη.

2. Καταχρηστική μεταχείριση εκ μέρους της Επιτροπής

2.1. Με το πρώτο του παράπονο, ο καταγγέλλων κατηγορεί την Επιτροπή ότι δεν αντέδρασε στις εκθέσεις των εταιρειών επί έτη. Συμφώνως προς την Επιτροπή, οι σημειωθείσες αταξίες ήταν τέτοιας φύσεως, ώστε η Επιτροπή δεν θα ήταν σε θέση να τις διαπιστώσει επί τη βάσει των περιοδικών εκθέσεων των εταιρειών προς αυτή και δεν μπορούσαν να δημιουργήσουν στον καταγγέλλοντα την πεποίθηση ότι όλα ήσαν εντάξει.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εξήγηση της Επιτροπής για την παράλειψή της να ενεργήσει ήταν εύλογη και δεν στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης εις βάρος των δύο ενδιαφερομένων εταιρειών.

2.2. Όσον αφορά το δεύτερο και τρίτο παράπονο ότι η Επιτροπή δεν εδικαιούτο να αναστείλει τις πληρωμές και να αποφύγει τη σύναψη νέων συμβάσεων με τις εταιρείες, προκύπτει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο για να προστατεύσει τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας απέναντι σε περιστατικά που τόσο το Ελεγκτικό Συνέδριο, όσο και η ίδια, θεωρούσαν ότι αποτελούν σοβαρές παρατυπίες επί πολλά έτη. Θα πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι στην προκειμένη υπόθεση, η πρόνοια αυτού του μέτρου φαίνεται να επιβεβαιώθηκε από τις εντολές επιστροφής που εξέδωσε στη συνέχεια η Επιτροπή εις βάρος των εταιρειών. Τα προς επιστροφή ποσά ήσαν σημαντικά. Μπροστά σε περιστατικά που τόσο το Ελεγκτικό Συνέδριο όσο και η ίδια θεωρούσαν ότι αποτελούν σοβαρές παρατυπίες, φαίνεται εύλογο να προσπαθεί η Επιτροπή να περιορίσει την έκταση της οικονομικής ζημίας στην οποία έκρινε ότι είχε εκτεθεί.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τις εν λόγω πτυχές της υπόθεσης.

2.3. Όσον αφορά το τέταρτο παράπονο του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή ενήργησε με ανατιολόγητη καθυστέρηση, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι από την επιθεώρηση της Επιτροπής (Οκτώβριος 1997), έως τη σύνταξη της έκθεσης που περιείχε τα πορίσματα της επιθεώρησης (Μάιος 1998), πέρασαν περίπου επτά μήνες. Συμφώνως προς την Επιτροπή, αυτό το χρονικό διάστημα κατέστη απαραίτητο λόγω της περίπλοκης νομικής κατάστασης και της μη παροχής επιπλέον πληροφοριών από τις εταιρείες. Επίσης, πραγματοποιήθηκαν πολλές συνεδριάσεις στο εσωτερικό της Επιτροπής για την εξασφάλιση του συντονισμού.

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, η διοίκηση οφείλει να ενεργεί εντός ευλόγου χρόνου για την επίλυση των θεμάτων που της υποβάλλονται. Ο εύλογος χρόνος πρέπει να προσδιορίζεται σε σχέση με τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως για παράδειγμα η πολυπλοκότητα της εξεταζόμενης υπόθεσης, η σημασία των ενεργειών που πρέπει να γίνουν για τους ενδιαφερομένους και το γενικό πλαίσιο. Εν προκειμένω, η εξέταση εκ μέρους της Επιτροπής αφορούσε μεγάλο αριθμό συμβάσεων που είχαν διαρκέσει αρκετά έτη και απαιτούσαν την ανάμειξη διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής. Σε αυτά πρέπει να προστεθεί η διαφωνία μεταξύ της Επιτροπής και των καταγγελλόντων σχετικά με επιπλέον πληροφορίες. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο χρόνος που δαπάνησε η Επιτροπή για τη σύνταξη της έκθεσης δεν φαίνεται ανατιολόγητος και συνεπώς δεν αποτελεί περίπτωση κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΤΙΜΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 619/98/(ΙΗ)/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κανονισμός αριθ. 1001/98 εγκρίθηκε στις 13 Μαΐου 1998 και δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα στις 14 Μαΐου 1998. Συμφώνως προς το άρθρο 2 ο κανονισμός άρχισε να ισχύει την εβδόμη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα. Ο κανονισμός προέβλεπε ορισμένα πρόστιμα σε περίπτωση που οι αγοραστές (δηλ. οι γαλακτοκομικές επιχειρήσεις στις οποίες παραδίδουν το γάλα οι παραγωγοί) δεν ενημερώσουν τις αρμόδιες εθνικές αρχές για τις παραδόσεις έως την 14η Μαΐου κάθε έτους.

Τον Ιούνιο 1998, ένα μέλος περιφερειακής αρχής της Ιταλίας υπέβαλε καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενο ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ δεν θα έπρεπε να είχαν εγκρίνει κανονισμό την προηγούμενη ημέρα της έναρξης ισχύος του και να τον είχαν δημοσιεύσει την ίδια ημέρα έναρξης ισχύος. Κατά τη γνώμη του, το γεγονός αυτό δυσχέραινε εξαιρετικά τη συμμόρφωση με τον κανονισμό, ενόψει του ότι η εθνική αρχή της Ιταλίας δεν διέθετε ακόμα τις σχετικές οδηγίες και έντυπα στη γερμανική γλώσσα.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η υποχρέωση των αγοραστών να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες στις εθνικές αρχές πριν τη 15η Μαΐου κάθε έτους είχε θεσπιστεί με το άρθρο 3 (2) πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 (το οποίο δεν τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1001/98). Το άρθρο 3 (2) δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 προέβλεπε ορισμένα πρόστιμα, σε περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές δεν δίδονταν εγκαίρως. Το οφειλόμενο πρόστιμο ήταν ίσο με το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για υπέρβαση που αντιστοιχεί σε 0,1 % των ποσοτήτων αναφοράς, αλλά δεν μπορούσε να υπερβεί τα 20 000 Ecu.

Το πρόστιμο ήταν το ίδιο, ανεξαρτήτως του αν ο αγοραστής καθυστέρουσε να παράσχει τις πληροφορίες μία ημέρα ή τρεις μήνες. Η Επιτροπή θεώρησε ότι αυτό δεν ήταν σωστό. Συνεπώς, το άρθρο 3 (2) δεύτερο εδάφιο, τροποποιήθηκε με τον κανονισμό αριθ. 1001/98. Η νέα εκδοχή του εδαφίου προβλέπει το ίδιο πρόστιμο ύψους ίσου με το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για υπέρβαση που αντιστοιχεί σε 0,1 % των ποσοτήτων γάλακτος που έχει παραδοθεί, όπως η παλαιά εκδοχή του ίδιου εδαφίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες παρέχονται μετά τη 14η Μαΐου, αλλά πριν από την 1η Ιουνίου. Ωστόσο προβλέπονται αυξημένα πρόστιμα για την περίπτωση που η ανακοίνωση γίνεται μετά την 31η Μαΐου, αλλά πριν από την 16η Ιουνίου, μετά τη 15η Ιουνίου, αλλά πριν από την 1η Ιουλίου, και μετά την 30η Ιουνίου.

Επίσης, καθορίζονται πλέον ελάχιστα ποσά προστίμου για όλες τις περιπτώσεις. Εντούτοις, συμφώνως προς το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1001/98, αυτά τα ελάχιστα ποσά αρχίζουν να ισχύουν από το 1999.

Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

1. Η προθεσμία υποβολής των σχετικών πληροφοριών (14 Μαΐου) δεν τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1001/98.
2. Για ανακοινώσεις που γίνονται μεταξύ 15ης και 31ης Μαΐου, το επιβαλλόμενο πρόστιμο είναι ακριβώς το ίδιο με το επιβαλλόμενο δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 536/93, με τη μόνη διαφορά ότι καθορίζεται ελάχιστο ποσό προστίμου.
3. Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1001/98 προβλέπει ρητώς ότι τα ελάχιστα πρόστιμα δεν εφαρμόζονται πριν το 1999.
4. Συνεπώς, η θέση του αγοραστή δεν μεταβάλλεται λόγω των τροποποιήσεων, εκτός αν καθυστερήσει να διαβιβάσει την ανακοίνωση μετά την 31 Μαΐου 1998.

Όσον αφορά στη δυσχέρεια τήρησης της προθεσμίας της 14ης Μαΐου λόγω της ανυπαρξίας οδηγιών και εντύπων στα γερμανικά, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η υποχρέωση των αγοραστών να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες είχε θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 και εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 1993. Συνεπώς, οι αγοραστές όλων των κρατών μελών γνωρίζουν καλά την εν λόγω προθεσμία. Κατά την άποψη της Επιτροπής, είναι αδύνατον να γίνει οποιαδήποτε σύνδεση μεταξύ της ύπαρξης τέτοιων οδηγιών και εντύπων στα γερμανικά και των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1001/98, δεδομένου ότι οι οδηγίες και τα έντυπα πρέπει να παρασχεθούν από τις ιταλικές αρχές.

Τέλος, η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε προβεί σε κανένα προηγούμενο διοικητικό διάβημα προς αυτήν.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Δεν ελήφθη καμία παρατήρηση από τον καταγγέλλοντα επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής.

Η απόφαση

1. Παραδεκτό

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επέσυρε την προσοχή στο γεγονός ότι ο καταγγέλλων δεν είχε προβεί σε κανένα προηγούμενο διοικητικό διάβημα προς αυτήν. Πρέπει να επισημανθεί, εντούτοις, ότι συμφώνως προς το άρθρο 2 (4) του Καθεστώτος του Διαμεσολαβητή⁽¹⁾, της καταγγελίας πρέπει να προηγούνται τα «ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα». Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η προκειμένη υπόθεση αφορά το δημόσιο συμφέρον (*actio popularis*), οπότε η προηγούμενη διενέργεια διοικητικών διαβημάτων δεν είναι πάντοτε ενδεδειγμένη.

2. Έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1001/98

2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98 εγκρίθηκε την προηγούμενη της έναρξης εφαρμογής του ημέρα και δημοσιεύθηκε την ίδια ημέρα έναρξης εφαρμογής του (14 Μαΐου). Συνεπώς, ήταν δύσκολο για τους αγοραστές (δηλ. τις γαλακτοκομικές επιχειρήσεις στις οποίες παραδίδουν το γάλα οι παραγωγοί) να συμμορφωθούν με την υποχρέωσή τους να διαβιβάζουν πληροφορίες για τις παραδόσεις στις αρμόδιες εθνικές αρχές έως τη 14η Μαΐου. Η Επιτροπή απήντησε ότι η ημερομηνία αυτή είχε καθοριστεί ήδη από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 και ότι, με την επιφύλαξη των τροποποιήσεων σχετικά με τα πρόστιμα για την μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής, τις οποίες θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98, οι αγοραστές δεν βρέθηκαν σε διαφορετική θέση από ό,τι πριν, εκτός αν δεν είχαν διαβιβάσει την ανακοίνωση έως τις 31 Μαΐου 1998.

2.2. Η Επιτροπή επεσήμανε ορθώς ότι η υποχρέωση των αγοραστών να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες στις εθνικές αρχές έως τη 14η Μαΐου κάθε έτους είχε θεσπιστεί ήδη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 το 1993. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98 αναφέρεται μόνον στα πρόστιμα που επιβάλλονται σε περιπτώσεις μη τήρησης αυτής της προθεσμίας. Συνεπώς, δεν έχει καμία επίπτωση στη δυνατότητα των αγοραστών να τηρούν την υποχρέωση παροχής πληροφοριών που τους επιβάλλει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 και έτσι το γεγονός ότι δημοσιεύθηκε την 14η Μαΐου δεν παίζει κανένα ρόλο από την άποψη αυτή.

2.3. Παρόλο που δεν αναφέρεται ρητώς στο θέμα, η καταγγελία μπορεί να ερμηνευθεί ότι αμφισβητεί τη δυνατότητα έγκαιρης εφαρμογής των νέων προστίμων που θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98. Η Επιτροπή τουλάχιστον

(1) Απόφαση αριθ. 94/262/ΕΚΑΧ, ΕΚ, ΕΚΑΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του.

φαίνεται ότι ερμήνευσε την καταγγελία κατ' αυτόν τον τρόπο, εφόσον συνέκρινε τα πρόστιμα που επέβαλαν οι δύο αντίστοιχοι κανονισμοί και αναφέρθηκε στο θέμα της έναρξης εφαρμογής των νέων κυρώσεων. Σχετικά, η Επιτροπή επεσήμανε ορθώς ότι τα νέα κατώτατα πρόστιμα που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98 δεν θα αρχίσουν να εφαρμόζονται (δυνάμει του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού) πριν το 1999.

3. **Ανυπαρξία οδηγιών και εντύπων στα γερμανικά**

3.1. Ο καταγγέλλων βασίστηκε στο γεγονός ότι οι ιταλικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με τα θέματα των ποσοτώσεων γάλακτος δεν διέθεταν τις απαραίτητες οδηγίες και έντυπα στα γερμανικά γλώσσα πριν από τις 14 Μαΐου 1998. Η Επιτροπή αντέκρουσε ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1001/98 δεν είχε καμία σχέση με την προθεσμία της 14ης Μαΐου, η οποία είχε καθοριστεί ήδη από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 536/93, καθώς και ότι εν πάση περιπτώσει, οι οδηγίες και τα έντυπα έπρεπε να παρασχεθούν από τις ιταλικές αρχές.

3.2. Όπως επεσήμανε η Επιτροπή, η υποχρέωση των αγοραστών να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες είχε ήδη θεσπιστεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 536/93. Έτσι, οι αγοραστές όφειλαν να γνωρίζουν την εν λόγω υποχρέωση τουλάχιστον από το 1993. Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από την εικαζόμενη ανυπαρξία πληροφοριών και εντύπων στη γερμανική γλώσσα. Εν πάση περιπτώσει, φαίνεται ότι υπεύθυνες για την παροχή των εν λόγω οδηγιών και εντύπων είναι οι ιταλικές αρχές. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να ερευνήσει την εικαζόμενη παράλειψη των ιταλικών αρχών, διότι η εντολή του έγκειται στην έρευνα πιθανών περιπτώσεων κακής διοίκησης εκ μέρους κοινοτικών οργάνων και οργανισμών.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 75/99/ΜΕ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο καταγγέλλων είναι εθνικός εκπρόσωπος μικρών επιχειρήσεων. Μια από τις επιχειρήσεις που αντιπροσωπεύει, η Microwave Ovenware Ltd. (MOL), ισχυρίστηκε ότι αναγκάστηκε να σταματήσει τις εμπορικές της δραστηριότητες το 1989 λόγω της συμπεριφοράς μιας άλλης εταιρείας, της Dynorack, που εδρεύει

στη Νορβηγία. Η MOL κατήγγειλε στην Επιτροπή το Μάιο 1988 παραβιάσεις των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρα 85 και 86) από τη Dynorack. Η Επιτροπή εξέτασε την καταγγελία, αλλά δεν διαπίστωσε παραβίαση του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού. Το 1994, ενημέρωσε τελικά τη MOL ότι περάτωσε την εξέταση του σχετικού φακέλου.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η MOL προσπάθησε επί πολλά έτη να λάβει πληροφορίες και απαντήσεις σε ερωτήματα που ανέκυψαν από την καταγγελία που υποβλήθηκε στην Επιτροπή. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στη MOL τις αιτούμενες πληροφορίες, ενώ και ο χειρισμός του φακέλου, καθώς και η εξέταση των υποβληθέντων εγγράφων δεν ήταν οι ενδεδειγμένοι. Περαιτέρω, η Επιτροπή δήλωσε ανακριβώς ότι το εμπόριο μεταξύ Νορβηγίας και Ηνωμένου Βασιλείου δεν θεωρείται εμπόριο μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού.

Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή παρέσχε στη MOL τις πληροφορίες που ζητούσε επί πολλά χρόνια μόνον κατά τη διάρκεια συνάντησης το Σεπτέμβριο 1997. Από τις πληροφορίες προέκυψε ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί την υπόθεση συμφώνως προς την ενδεδειγμένη και ορθή διαδικασία. Το Μάιο 1998, η Επιτροπή δέχθηκε ότι το εμπόριο μεταξύ της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου εξομοιούται προς το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Παρόλα ταύτα, αρνήθηκε να επανεξετάσει το φάκελο.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν είναι ανακριτικό όργανο, αλλά στηρίζεται στα υποβαλλόμενα έγγραφα, καθώς και ότι οι διοικητικές της εξουσίες είναι ανεπαρκείς. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, αυτό δεν είναι αληθές, δεδομένου ότι οι ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής είναι απολύτως θεμελιωμένες, ιδίως στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού.

Επιπλέον, η Επιτροπή ουδέποτε απήντησε στην επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 21 Ιουλίου 1998.

Περαιτέρω πληροφορίες

Το Μάρτιο 1999, ο κ. Elliott, BEK, απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή σχετικά με την υπόθεση της MOL και αντίγραφο της επιστολής αυτής στο Διαμεσολαβητή. Με την επιστολή του απηύθυνε συνοπτικά στην Επιτροπή τις ακόλουθες τέσσερις ερωτήσεις σχετικά με την υπόθεση της MOL:

— Με ποιόν τρόπο ήλεγξε η Επιτροπή την ακρίβεια των δηλώσεων που της υποβλήθηκαν, λαμβανομένου υπόψη του ισχυρισμού της MOL ότι τα υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία ήταν αναληθή·

— Ο κ. Elliott υπέβαλε ερώτηση προς το Κοινοβούλιο το Μάρτιο 1999 σχετικά με το προαναφερόμενο ερώτημα. Στην απάντησή της, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορούσε να προβεί σε κανένα σχόλιο για λόγους απορρήτου. Με ποιά αιτιολογία ελήφθη η απόφαση ότι ισχύει το επαγγελματικό απόρρητο και ποιές ενέργειες ανελήφθησαν σε σχέση με τους ισχυρισμούς περί αναληθών αποδεικτικών στοιχείων·

- Η Επιτροπή δήλωσε ότι η συμπεριφορά της Dynorack δεν φαίνεται να είχε επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, χωρίς να αιτιολογήσει αυτή την ερμηνεία. Με ποιά αιτιολογία ελήφθη αυτή η απόφαση και γιατί η MOL δεν ενημερώθηκε δεόντως γι' αυτό;
- Η Επιτροπή δήλωσε ότι η MOL δεν είχε υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία για την εικαζόμενη παράβαση. Εντούτοις, η MOL δήλωσε ότι δεν είχε λάβει καμμία ουσιαστική απάντηση στο αίτημά της να αναφέρει ημερομηνίες και περιπτώσεις αυτών των αιτημάτων. Συνεπώς, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ήταν ανακριβής·
- Ο κ. Elliott ζήτησε από την Επιτροπή να περιλάβει τις απαντήσεις στις εν λόγω ερωτήσεις στην απάντησή της προς το Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η εταιρεία Microwave Ovenware Ltd. (MOL) υπέβαλε το 1988 καταγγελία προς την Επιτροπή, ισχυριζόμενη ότι είχε υποστεί ζημίες λόγω της συμπεριφοράς της Dynorack, εταιρείας που προμήθευε προηγούμενως στη MOL εξαρτήματα για χρησιμοποίηση σε φούρνους μικροκυμάτων. Κατά τα έτη 1988 έως και 1993, η ΓΔ IV της Επιτροπής εξέτασε την καταγγελία και είχε πολυάριθμες επαφές με την καταγγέλλουσα μέσω επιστολών και ατύπων συζητήσεων, όπως αποδεικνύεται από πίνακα που επεσύνανε η Επιτροπή και σκιαγραφεί τις ανακοινώσεις και επαφές μεταξύ της Επιτροπής και της MOL. Εντούτοις, το 1993, η Επιτροπή απέστειλε στη MOL επιστολή δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ για να την ενημερώσει ότι επρόκειτο να απορρίψει την καταγγελία. Στην επιστολή αυτή, η Επιτροπή ενημέρωνε την καταγγέλλουσα ότι δεν πληρούντο οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (ήδη άρθρο 81): δεν επηρεαζόταν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Μετά την εν λόγω επιστολή, η καταγγέλλουσα δεν υπέβαλε νέα αποδεικτικά στοιχεία για την υποστήριξη της καταγγελίας της και το 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τη MOL ότι είχε περατωθεί η εξέταση της υπόθεσης.

Μετά από τριήμισιο και πλέον έτη, το 1997, η MOL ζήτησε να επαναληφθεί η εξέταση της υπόθεσης προβάλλοντας εικαζόμενη κακοδιοίκηση κατά τη διεκπεραίωση του φακέλου της και αμφισβητώντας τους λόγους που δόθηκαν για την έλλειψη επιπτώσεων στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Κατά τις επαφές που επακολούθησαν, αποκαλύφθηκε επίσης ότι η MOL είχε σταματήσει τις εμπορικές της δραστηριότητες από το 1989. Η Επιτροπή ενημέρωσε λεπτομερώς τη MOL με επιστολή από 16 Ιουλίου 1998 σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η υπόθεση δεν μπορούσε να επανεξεταστεί. Στην επιστολή της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην αποκαλούμενη επιστολή του άρθρου 6 και στην επιστολή της του 1994, με την οποία ενημέρωνε τη MOL ότι είχε περατωθεί η εξέταση της υπόθεσης. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι μετά την αλληλογραφία αυτή, η MOL δεν πρόεβη σε καμμία ενέργεια και δεν ζήτησε να ληφθεί επίσημη απόφαση απόρριψης της

καταγγελίας, ούτως ώστε να μπορέσει να προσφύγει ενώπιον του Πρωτοδικείου. Όσον αφορά το αίτημα να ανοίξει και πάλι ο φάκελος, η Επιτροπή επεσήμανε ότι αυτό θα σήμαινε επανεξέταση γεγονότων που είχαν λάβει χώρα μεταξύ 1988 και 1993 και αφορούσαν επιχείρηση που είχε εν τω μεταξύ παύσει κάθε οικονομική δραστηριότητα. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι συμφώνως προς τη νομολογία του Πρωτοδικείου (υπόθεση T-77/95, SFEI και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997 II-1, παρ. 57) η Επιτροπή δεν υποχρεούται να δώσει συνέχεια σε καταγγελία με την οποία καταγγέλλθηκαν πρακτικές που έπαυσαν αργότερα. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επανεξέταση της υπόθεσης θα απαιτούσε χρησιμοποίηση πόρων της δυσανάλογα υψηλών σε σχέση με τη σημασία της εικαζόμενης παράβασης για τη λειτουργία της κοινής αγοράς. Συνεπώς, δεν έκρινε ότι υπήρχε επαρκές κοινοτικό συμφέρον που να δικαιολογεί την επανάληψη της έρευνας για την καταγγελία της MOL.

Η Επιτροπή θεώρησε την επιστολή του καταγγέλλοντος από 21 Ιουλίου 1998 ως απόδειξη παραλαβής της δικής της επιστολής από 16 Ιουλίου 1998, εφόσον επαναλάμβανε τα ίδια επιχειρήματα και έτσι έκρινε ότι δεν απαιτούσε απάντηση.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν διαθέτει τα ίδια μέσα με δικαστήριο κράτους μέλους για την εξέταση μαρτύρων και συνεπώς δεν μπορεί να αποφανθεί περί της αληθείας των πληροφοριών που παρέχουν τρίτοι.

Επιπλέον, το εν λόγω θέμα απετέλεσε αντικείμενο δύο γραπτών ερωτήσεων του κ. Elliott, BEK, προς την Επιτροπή. Ο κ. Elliott απέστειλε επίσης επιστολή απευθείας στον Sir Leon Brittan και έλαβε απάντηση από αυτόν το 1991.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων προέβαλε συνοπτικά τα εξής επιχειρήματα: Δεν είναι δυνατόν να σχολιαστεί πλήρως ο κατάλογος επιστολών και απαντήσεων που επεσύνανε στη γνώμη της η Επιτροπή, διότι έλειπε η σελίδα τρία του καταλόγου. Δεν είχαν πραγματοποιηθεί πολυάριθμες άτυπες συζητήσεις μεταξύ της MOL και της Επιτροπής. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυπτε ότι ο φάκελος είχε πράγματι εξεταστεί.

Όσον αφορά το θέμα κατά πόσον επηρεάστηκε το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η εν λόγω προϋπόθεση δεν φαίνεται να πληρούται. Εντούτοις, ουδέποτε εξήγησε γιατί μετέβαλε άποψη για το θέμα αυτό και, μέχρι τη συνάντηση του Σεπτεμβρίου 1997, ουδέποτε απήγγησε στο αίτημα της MOL για σχετικές διευκρινίσεις. Τέλος, το 1998, η Επιτροπή δέχθηκε ότι το εμπόριο μεταξύ της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου θεωρείται εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Περαιτέρω, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αιτιολογήσει γιατί η υπόθεση εξετάστηκε στο

πλαίσιο του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (ήδη άρθρο 82) και γιατί επιτράπη η υποβολή νέων στοιχείων στο πλαίσιο του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (ήδη άρθρο 81), αν δεν υπήρχε κίνδυνος να επηρεαστεί το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Η MOL δεν προέβη σε καμία ενέργεια μεταξύ 1994 και 1997 διότι είχε θεωρήσει σαφές ότι η Επιτροπή δεν είχε καμία πρόθεση να της απαντήσει. Επανελάβε τις επαφές με την Επιτροπή μέσω του επιχειρηματικού εκπροσώπου της μόνον όταν φίλοι και δικηγόροι τη συμβούλευσαν ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να της είχε απαντήσει.

Όσον αφορά στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να ενεργεί επί καταγγελιών σχετικών με πρακτικές που έχουν τερματιστεί, ο καταγγέλλων υπέβαλε άρθρο εφημερίδας που δήλωνε ότι η Επιτροπή στην πραγματικότητα ενεργεί για ορισμένες τέτοιες περιπτώσεις.

Η Επιτροπή δεν απήντησε στην επιστολή της 21ης Ιουλίου 1998, η οποία, αντιθέτως προς ό,τι δήλωσε η Επιτροπή, περιέχει νέους ισχυρισμούς.

Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της, η Επιτροπή διαθέτει ελεγκτικές εξουσίες στο πλαίσιο του άρθρου 14 του κανονισμού 17. Συνεπώς, ο καταγγέλλων διεφώνησε με τη δήλωση της Επιτροπής ότι δεν μπορεί να αποφανθεί σχετικά με την αλήθεια των ισχυρισμών που της υποβάλλονται, διότι είναι απλώς διοικητικό όργανο.

Όσον αφορά στη δήλωση της Επιτροπής ότι προσπάθησε ματαίως να εξεύρει πειστικές αποδείξεις για τη στήριξη των ισχυρισμών της MOL, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι είχε αποστείλει στην Επιτροπή, μεταξύ άλλων, αντίγραφα τιμολογίων και υπογεγραμμένων εντολών, ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα εισαγωγής/εξαγωγής και κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών. Αν αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία δεν επαρκούν, ο καταγγέλλων ζήτησε να διευκρινίσει η Επιτροπή τι θεωρεί απόδειξη.

Τέλος, ο καταγγέλλων εξέφρασε την ελπίδα να απαντήσει πλήρως η Επιτροπή τόσο στην καταγγελία, όσο και στα τέσσερα ερωτήματα που της υπέβαλε ο κ. Elliott, BEK.

Η απόφαση

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων επεσήμανε νέα σημεία όσον αφορά την αρχική καταγγελία. Τα σημεία αυτά αφορούν αιτήσεις παροχής πληροφοριών και διευκρινίσεων από την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της απάντησης στις ερωτήσεις που έθεσε ο κ. Elliott. Ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε απαραίτητο να αναληφθεί έρευνα για τα νέα σημεία που επεσήμανε ο καταγγέλλων με τις παρατηρήσεις του, δεδομένου ότι υπερβαίνουν το αντικείμενο της αρχικής καταγγελίας και αποτελούν μάλλον απλή αίτηση παροχής πληροφοριών.

2. Η διεκπεραίωση του φακέλου από την Επιτροπή

2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν διεκπεραίωσε ούτε εξέτασε το φάκελο· επίσης ότι δεν απήντησε στην επιστολή του της 21ης Ιουλίου 1998.

2.2. Η Επιτροπή δήλωσε ότι εξέτασε την καταγγελία κατά τα έτη 1988 έως 1993 και ότι πραγματοποίησε πολυάριθμες επαφές με τον καταγγέλλοντα, όπως αποδεικνύεται από τον κατάλογο που επεσύναψε στη γνώμη της. Περαιτέρω, έκρινε ότι δεν απαιτείτο απάντηση στην επιστολή της 21ης Ιουλίου 1998, δεδομένου ότι δεν επεσημείωνε νέα σημεία.

2.3. Όσον αφορά τη διεκπεραίωση της υπόθεσης, η Επιτροπή επεσύναψε κατάλογο των ανακοινώσεων και επαφών με τη MOL, αλλά, όπως επεσήμανε ο καταγγέλλων, η σελίδα τρία του καταλόγου αυτού έλειπε. Εντούτοις, ο κατάλογος περιείχε μόνον τα βασικά έγγραφα του φακέλου. Ωστόσο, τα έγγραφα που υπέβαλαν τόσο η Επιτροπή όσο και ο καταγγέλλων (όπως αντίγραφα αλληλογραφίας) επέτρεπαν την πρόσφορη αξιολόγηση του χειρισμού της υπόθεσης. Από τα έγγραφα προέκυπτε μεγάλος όγκος αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και της MOL κατά τη διάρκεια πολλών ετών. Κατά την περίοδο αυτή, η Επιτροπή απαντούσε τακτικά στην καταγγέλλουσα. Παρόλο που η Επιτροπή δεν απαντούσε, ούτε απέστειλε αποδείξεις παραλαβής κάθε επιστολής, συχνά επειδή η καταγγέλλουσα απέστειλε τόσο συχνά επιστολές, απαντούσε κάθε φορά που το έκρινε σκόπιμο και είναι σαφές ότι υπήρχε τακτική αλληλογραφία. Επίσης, σε υποθέσεις ανταγωνισμού, όπως η προκειμένη, ο καταγγέλλων δεν θα πρέπει να αναμένει αντίδραση της Επιτροπής για κάθε στοιχείο που της αποστέλλει, εφόσον ανταλλάσσεται τόσο συχνή αλληλογραφία σε τόσο μακρά χρονική περίοδο. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης ότι παρόλο που είχαν σημειωθεί παρεξηγήσεις μεταξύ της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας, καθώς και ορισμένα πρακτικά προβλήματα, από το φάκελο προέκυπτε ότι η Επιτροπή έδιδε στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να λάβει προσηκόντως μέρος στις διαδικασίες. Επιπλέον, η Επιτροπή τήρησε την προβλεπόμενη διαδικασία για υποθέσεις ανταγωνισμού, για παράδειγμα όσον αφορά την αποστολή της αποκαλούμενης επιστολής του άρθρου 6. Συνεπώς, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν είχε διεκπεραιώσει το φάκελο κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο.

2.4. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι ο φάκελος δεν εξετάστηκε, θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή στην επιστολή του άρθρου 6 με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1993 δήλωσε ότι είχε μελετήσει λεπτομερώς την υπόθεση και είχε πλήρη γνώση αυτής. Από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι η δήλωση της Επιτροπής ήταν ανακριβής ή ότι δεν είχε εξετάσει την υπόθεση κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο.

2.5. Όσον αφορά την επιστολή του καταγγέλλοντος της 21ης Ιουλίου 1998, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, κατά γενικό κανόνα, οι επιστολές πρέπει να απαντώνται. Από την αξιολόγηση των επιστολών εκ μέρους του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η επιστολή του καταγγέλλοντος της 21ης Ιουλίου 1998 περιείχε ερωτήσεις σχετικά με την περάτωση του φακέλου από την Επιτροπή και το καθήκον της Επιτροπής να παράσχει σαφείς οδηγίες όσον αφορά την πρόοδο της διαδικασίας. Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την εξέταση του φακέλου, η Επιτροπή, στην επιστολή της της 16ης Ιουλίου 1998 αναφέρθηκε στην επιστολή του άρθρου 6 με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1993, η οποία ασχολείτο με το θέμα κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο. Όσον αφορά το καθήκον της Επιτροπής να παράσχει σαφείς οδηγίες, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή ακολούθησε πράγματι τις προβλεπόμενες διαδικασίες για υποθέσεις ανταγωνισμού και συνεπώς δεν έκρινε απαραίτητο να εξεταστεί περαιτέρω το εν λόγω σημείο της καταγγελίας.

2.6. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης σχετικά με την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

3. Η γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά το εάν το εμπόριο μεταξύ Νορβηγίας και Ηνωμένου Βασιλείου θεωρείται εμπόριο μεταξύ κρατών μελών

3.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή αρχικά έκρινε ότι το εμπόριο μεταξύ της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου εξομοιούται με το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών από άποψη κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού (άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ), αλλά στη συνέχεια άλλαξε εσφαλμένως γνώμη. Μόνον το 1998 συμφώνησε και πάλι με την άποψη των καταγγελλόντων ότι το εμπόριο αυτό πρέπει να θεωρηθεί εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

3.2. Η Επιτροπή αναφέρθηκε στην επιστολή του άρθρου 6 με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1993 και δήλωσε ότι εφόσον δεν επηρεάζεται το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, δεν πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ.

3.3. Για το εν λόγω θέμα, είναι απαραίτητο να αναφερθεί η επιστολή του άρθρου 6 με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1993, η οποία έχει ως εξής:

*Όσον αφορά το άρθρο 85(1) ΕΟΚ, από τα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι το εμπόριο το οποίο επηρεάζεται από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά είναι το άμεσο εμπόριο μεταξύ Νορβηγίας και Ηνωμένου Βασιλείου. Παρόλο που αυτό δεν σημαίνει ότι η καταγγελλόμενη συμπεριφορά δεν ενδέχεται να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, από κανένα στοιχείο της προκειμένης υπόθεσης δεν προκύπτουν επιπτώσεις άξιες λόγου για τέτοιου είδους εμπόριο. Έτσι, και αν ακόμα η Επιτροπή δεχθεί ασυζητητί ότι η κατάσταση έχει όπως ισχυρίζεσθε και ότι η *Dynopack* και οι Βρετανοί διανομείς ή υποκαταστήματά της σας «πέταξαν έξω» από τις αγορές σας στο Ηνωμένο*

Βασίλειο, δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι πληρούται μια από τις ουσιώδεις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85 (1) ΕΟΚ. Προσπαθήσαμε να σας δώσουμε κάθε ευκαιρία να αποδείξετε το αντίθετο και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν περατώσαμε ενωρίτερα την εξέταση του φακέλου. Πρέπει να συμπεράνουμε, εντούτοις, ότι δεν μπορείτε να εμφανίσετε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο για άξιες λόγου επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, παρόλο που συχνά τονίσαμε ότι αυτό αποτελεί το κύριο εμπόδιο για να δοθεί συνέχεια στην καταγγελία σας.

3.4. Διαβάζοντας την επιστολή του άρθρου 6 με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1993, ο καταγγέλλων προφανώς παρενόησε τη θέση της Επιτροπής. Από την επιστολή είναι σαφές ότι η Επιτροπή δεν δήλωσε ότι το εμπόριο μεταξύ Νορβηγίας και Ηνωμένου Βασιλείου ουδέποτε μπορεί να θεωρηθεί εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Με τη διατύπωση «Παρόλο που αυτό δεν σημαίνει ότι η καταγγελλόμενη συμπεριφορά δεν ενδέχεται να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ...», η Επιτροπή υποστηρίζει μάλλον την αντίθετη άποψη. Εντούτοις, φαίνεται ότι η Επιτροπή δεν διαπίστωσε στην προκειμένη περίπτωση «επιπτώσεις άξιες λόγου για τέτοιου είδους εμπόριο». Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προέκυψε ότι η Επιτροπή πράγματι δήλωσε πως το εμπόριο μεταξύ Νορβηγίας και Ηνωμένου Βασιλείου δεν μπορεί να θεωρηθεί εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Αυτό που πράγματι δήλωσε η Επιτροπή, εντούτοις, είναι ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπάρχουν άξιες λόγου επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

3.5. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν διαπιστώνεται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

4. Οι ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής

4.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε ισχυριστεί ανακριβώς ότι δεν είναι ανακριτικό όργανο, αλλά βασίζεται σε έγγραφα και ότι οι διοικητικές της εξουσίες είναι ανεπαρκείς. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, ο ισχυρισμός αυτός είναι αναληθής, δεδομένου ότι οι ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής είναι αδιαμφισβήτητες, ιδίως στον κλάδο του δικαίου του ανταγωνισμού.

4.2. Η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν διαθέτει τα ίδια μέσα με τα δικαστήρια των κρατών μελών για να εξετάζει μάρτυρες και συνεπώς δεν μπορεί να αποφανθεί επί της αλήθειας των πληροφοριών που παρέχουν τρίτοι.

4.3. Οι ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής σε υποθέσεις ανταγωνισμού περιέχονται στον κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 17⁽¹⁾ και στη νομολογία του Δικαστηρίου. Παρόλο που αναγνωρίζεται ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρείες ελεγκτικές εξουσίες στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει τη δυνατότητα να εξετάζει μάρτυρες ή να ελέγχει την αλήθεια των εγγράφων που της υποβάλλονται.

(¹) ΕΕ 1962 13, σ. 204.

Συμφώνως προς το άρθρο 14 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα «να ζητεί επιτόπου προφορικές διευκρινίσεις». Εντούτοις, το άρθρο 14 εφαρμόζεται σε ελέγχους που πραγματοποιεί η Επιτροπή στις εγκαταστάσεις επιχειρήσεων. Από την άλλη πλευρά, η νομολογία του Δικαστηρίου έχει αναγνωρίσει περιορισμένο δικαίωμα του εξεταζομένου να αρνηθεί να καταθέσει στοιχεία εις βάρος του εαυτού του υπό την έννοια ότι μια επιχείρηση δεν μπορεί να υποχρεωθεί να δίδει σε ερωτήσεις απαντήσεις από τις οποίες θα αποδεικνυόταν η ύπαρξη της παραβάσεως που ερευνά η Επιτροπή⁽¹⁾. Εξάλλου, δεν υπάρχει θεσμοθετημένο δικαίωμα της Επιτροπής να καλεί μάρτυρες ή να ζητεί προφορικές διευκρινήσεις εκτός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 17.

Παρόλο που, δυνάμει του άρθρου 3 (2) (β) του κανονισμού αριθ. 17, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που επικαλείται έννομο συμφέρον νομιμοποιείται να υποβάλει καταγγελία, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς ότι το δικαίωμα αυτό δεν περιλαμβάνει και το δικαίωμα να απαιτήσει την έκδοση απόφασης κατά την έννοια του άρθρου 249 της Συνθήκης ΕΚ, επί της υπάρξεως ή της ανυπαρξίας της εικαζόμενης παράβασης⁽²⁾. Περαιτέρω δε προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να ερευνά την ακρίβεια των εγγράφων που της υποβάλλονται.

4.4. Φαίνεται ότι η Επιτροπή, δηλώνοντας ότι δεν διαθέτει τα ίδια μέσα με τα δικαστήρια των κρατών μελών για να εξετάζει μάρτυρες και ότι δεν είναι σε θέση να διαπιστώνει την αλήθεια των υποβαλλομένων πληροφοριών, δεν παραβίασε κανέναν από τους κανόνες ή τις αρχές που τη δεσμεύουν. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης ως προς την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

5. Η άρνηση της Επιτροπής να επανεξετάσει το φάκελο

5.1. Μετά την επανάληψη των επαφών του με την Επιτροπή, ο καταγγέλλων ζήτησε την επανεξέταση του φακέλου. Η Επιτροπή, σε επιστολή της προς τη MOL από 16 Ιουλίου 1998, εξέδωσε τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να επανεξεταστεί η αρχική υπόθεση. Η επιστολή της Επιτροπής ανέφερε:

«Όσον αφορά το αίτημά σας, το οποίο υποβλήθηκε το 1997 και επαναλήφθηκε το 1998, να επαναληφθεί η εξέταση της υπόθεσης, με λύπη επισημαίνω ότι αφορά απλώς την επανεξέταση από την Επιτροπή γεγονότων που συνέβησαν μεταξύ 1988 και 1993. Η αιτιολογία την οποία προβάλλετε είναι ότι τότε είχαν παρασχεθεί ψευδή αποδεικτικά στοιχεία. Εντούτοις, σεις ο ίδιος παραδέχεσθε ότι η εικαζόμενη παράβαση έχει παύσει και ότι σήμερα δεν ασκείτε καμμία σχετική οικονομική δραστηριότητα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υποχρεούται να δώσει συνέχεια σε καταγγελία με την οποία καταγγέλλθηκαν πρακτικές που έπαυσαν αργότερα (Πρωτοδικείο, υπόθεση T-77/95 SFEI και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997 II-1, παράγραφος 57). Η επανεξέταση της υπόθεσής σας θα σήμαινε χρησιμοποίηση πόρων της Επιτροπής δυσανάλογα υψηλών σε σχέση με τη σημασία της εικαζόμενης παράβασης για τη λειτουργία της κοινής αγοράς. Συνεπώς, δεν υπάρχει επαρκές κοινοτικό συμφέρον που να δικαιολογεί την επανάληψη της έρευνας επί της καταγγελίας.»

5.2. Η Επιτροπή έχει τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίζει σε ποιές ενέργειες θα προβεί επί υποθέσεων ανταγωνισμού, εφόσον αιτιολογεί την απόφασή της. Στην επιστολή της από 16 Ιουλίου 1998, η Επιτροπή εξήγησε τους λόγους για τους οποίους δεν έκρινε απαραίτητη την επανεξέταση της υπόθεσης. Οι λόγοι που αναφέρθηκαν ήταν, πρώτον, ότι η MOL είχε παύσει να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες, πράγμα που σήμαινε ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούτο να εξετάσει περαιτέρω την υπόθεση. Και αν ακόμα αποδεικνυότο ότι η Επιτροπή συνεχίζει να ερευνά ορισμένες υποθέσεις που αφορούν δραστηριότητες οι οποίες έχουν παύσει (όπως υποστηρίζει ο καταγγέλλων), η Επιτροπή έχει την εξουσία να αποφασίζει ποιές υποθέσεις επιθυμεί να εξετάσει. Δεύτερον, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπάρχει επαρκές κοινοτικό συμφέρον που να αιτιολογεί την επανεξέταση της υπόθεσης. Οι λόγοι τους οποίους επικαλέστηκε η Επιτροπή για να αρνηθεί την επανεξέταση της υπόθεσης φαίνεται να είναι σύμφωνοι με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να επανεξετάσει την υπόθεση, ενήργησε εντός των ορίων της νομικής εξουσίας της.

5.3. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης ως προς την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν διαπιστώνεται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.5. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΛΩΣΣΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 281/99/VK κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Η καταγγελία

Το Μάρτιο, ο κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Ο καταγγέλλων είχε απευθυνθεί προς το διευθυντή εξωτερικών

(1) Υπόθεση 374/87, ORKEM SA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, 3283.

(2) Υπόθεση 125/78, GEMA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1979, 3173.

σχέσεων της Τράπεζας, Dr. Manfred Körber, σχετικά με το ότι οι πληροφορίες στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είναι διαθέσιμες μόνον στα αγγλικά και όχι σε άλλες κοινοτικές γλώσσες. Στην απάντησή του, ο Dr. Körber αναφέρθηκε στο κόστος της παρουσίασης πληροφοριών σε όλες τις γλώσσες. Δήλωσε επίσης ότι η ιστοσελίδα της ΕΚΤ περιέχει συνδέσεις με τις ιστοσελίδες όλων των εθνικών τραπεζών, από τις οποίες μπορούν να ληφθούν οι απαραίτητες πληροφορίες στις υπόλοιπες γλώσσες.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η ΕΚΤ πρέπει να πληροί τους ίδιους γλωσσικούς κανόνες, όπως και τα λοιπά κοινοτικά θεσμικά όργανα και ότι η παροχή πληροφοριών από την ιστοσελίδα μόνον στα αγγλικά εισάγει διακρίσεις.

Η έρευνα

Η γνώμη της Κεντρικής Τράπεζας

Στη γνώμη της, η ΕΚΤ δήλωσε ότι σκοπός της ιστοσελίδας της είναι να προσφέρει στο κοινό ένα χρήσιμο μέσο απευθείας επικοινωνίας. Τα περισσότερα έγγραφα της ΕΚΤ συντάσσονται στα αγγλικά. Η δημοσίευση στα αγγλικά έχει το πλεονέκτημα ότι προσφέρει στο κοινό πρωτότυπες πληροφορίες από πρώτο χέρι και χωρίς καθυστέρηση. Αν τα έγγραφα συνταχθούν σε άλλες γλώσσες, διατίθενται στην ιστοσελίδα και στις γλώσσες αυτές. Επιπλέον, όλα τα σημαντικά δημοσιεύματα της ΕΚΤ, όπως το Μηνιαίο Δελτίο και η Ετήσια Έκθεση, δημοσιεύονται συγχρόνως σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες. Η ΕΚΤ παρέχει επίσης διάφορες γλωσσικές εκδοχές μέσω συνδέσεων με τις ιστοσελίδες των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Η ΕΚΤ δήλωσε ότι, ενόψει της ανάγκης για τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα και ταχύτητα, αλλά και των δημοσιονομικών περιορισμών, έκρινε ότι η λύση την οποία υιοθέτησε αποτελεί προς το παρόν δικαιολογημένο συμβιβασμό. Η Τράπεζα επεσήμανε επίσης ότι ιδρύθηκε πριν μόλις ένα έτος και ότι έχει την πεποίθηση πως τα πρώτα βήματα προς την κατεύθυνση που προτείνει ο καταγγέλλων θα γίνουν ορατά σε εύθετο χρόνο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Η απόφαση

1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η παροχή πληροφοριών από την ιστοσελίδα της ΕΚΤ μόνον στα αγγλικά εισάγει διακρίσεις. Θεωρεί ότι η ΕΚΤ πρέπει να τηρεί τους ίδιους γλωσσικούς κανόνες με τα υπόλοιπα κοινοτικά θεσμικά όργανα.

2. Η ΕΚΤ εξήγησε ότι τα περισσότερα από τα έγγραφα της συντάσσονται στα αγγλικά και δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της στην ίδια γλώσσα για λόγους αποτελεσματικότητας από άποψη κόστους, αλλά και για να δημοσιοποιηθούν το συντομότερο δυνατόν. Η ιστοσελίδα της περιέχει συνδέσεις με τις ιστοσελίδες των εθνικών κεντρικών τραπεζών, οι οποίες περιέχουν πληροφορίες στις λοιπές γλώσσες.

3. Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κατά πόσον οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου για τη χρήση των γλωσσών⁽¹⁾ θα μπορούσαν να παρεμποδίσουν κοινοτικό οργανισμό από το να δημοσιεύσει σε ιστοσελίδα, ως δημόσια υπηρεσία, έγγραφα στη γλώσσα στην οποία είναι συντεταγμένα.

4. Η αποτελεσματική επικοινωνία απαιτεί να παρέχουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί, στο μέτρο του δυνατού, πληροφορίες προς τους πολίτες στη γλώσσα των πολιτών. Από τη γνώμη της ΕΚΤ προκύπτει ότι η Τράπεζα μελετά την προοδευτική ανάπτυξη της παροχής πληροφοριών από την ιστοσελίδα της στις λοιπές κοινοτικές γλώσσες.

Συμπέρασμα

Βάσει των ανωτέρω, δεν διαπιστώνεται κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Για την εξυπηρέτηση των πολιτών θα ήταν χρήσιμο να εξηγηθεί σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες η ιστοσελίδα της ΕΚΤ την πολιτική ενημέρωσης της Τράπεζας και να περιλαμβάνει όλο το σχετικό υλικό, και ιδίως τα νομικά κείμενα, που υπάρχουν ήδη σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.

Σημείωση: φαίνεται ότι η ΕΚΤ διαθέτει πλέον στην ιστοσελίδα της (<http://www.ecb.int>) corpus των νομικών πράξεών της σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

3.2. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

3.2.1. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΑCIS: ΑΡΝΗΣΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 739/98/ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Στις 16 Ιουλίου 1998, η οργάνωση Énergie pour l'Arménie υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή ισχυρίζο-

⁽¹⁾ Κανονισμός αριθ. 1/58 όπως τροποποιήθηκε, 1958 ΕΕ 17/385, άρθρο 217 ΕΚ.

μενη ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε να εξοφλήσει τιμολόγιο για εργασία που είχε εκτελεστεί σε εκπλήρωση συμβάσεως η οποία είχε υπογραφεί στο πλαίσιο του προγράμματος Tacis. Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή για την έκδοση γνώμης, την οποία η καταγγέλλουσα είχε τη δυνατότητα να σχολιάσει. Έγιναν επίσης μερικές περαιτέρω έρευνες.

Συμφώνως προς το άρθρο 195 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν διενεργεί έρευνες αν τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά αποτελούν αντικείμενο εκκρεμούσας ή περατωθείσας δικαστικής διαδικασίας.

Κατά τη διάρκεια των ερευνών επί της καταγγελίας, η καταγγέλλουσα ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι τα προβαλλόμενα με την καταγγελία πραγματικά περιστατικά αποτελούσαν αντικείμενο δικαστικής διαδικασίας ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων.

Συμφώνως προς το άρθρο 2 (7) του Καθεστώτος του Διαμεσολαβητή, εάν ο Διαμεσολαβητής οφείλει να θέσει τέλος στην εξέταση καταγγελίας λόγω δικαστικής διαδικασίας, τα αποτελέσματα των ερευνών τις οποίες ενδεχομένως διεξήγαγε προηγουμένως τίθενται στο αρχείο.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ COM/A/12/98

Απόφαση επί της καταγγελίας 867/99/GG κατά της Ευρωπαϊκής

Επιτροπής Τον Ιούλιο 1999, η κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με την άρνηση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να δεχθεί τη συμμετοχή της στη γραπτή εξέταση του διαγωνισμού COM/A/12/98.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή για την έκδοση γνώμης. Το Νοέμβριο 1999, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η καταγγέλλουσα είχε κινηθεί νομική διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που είχε προβάλει με την καταγγελία.

Λόγω του ότι η καταγγέλλουσα προσέφυγε ενώπιον του Πρωτοδικείου, ο Διαμεσολαβητής, αφού εξέτασε την καταγγελία ως προς αυτή την πτυχή, περάτωσε την εξέτασή της το Δεκέμβριο 1999 συμφώνως προς το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ.

Συμφώνως προς το άρθρο 2 (7) των καταστατικών κανόνων του Διαμεσολαβητή, τα αποτελέσματα των ερευνών τις οποίες διεξήγαγε προηγουμένως ο Διαμεσολαβητής τίθενται στο αρχείο.

3.3. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.3.1. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ: ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΑΠΟΣΤΕΙΛΕΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 245/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο του 1998, ο κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή στην οποία υποστήριζε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να του αποστείλει βεβαίωση παραλαβής της καταγγελίας του με αντικείμενο πιθανή παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας από τις ελληνικές αρχές.

Στις 6 Αυγούστου 1997, ο καταγγέλλων, ενεργώντας εξ' ονόματος ελληνικής αναγνωρισμένης μη κερδοσκοπικής οικολογικής οργάνωσης, υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία με την οποία διατεινόταν ότι οι ελληνικές αρχές ενήργησαν κατά παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας με την κατασκευή φράγματος στον Αμαριανό ποταμό στην περιοχή του Ρεθύμνου Κρήτης. Στις 27 Νοεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή υπόμνησης ζητώντας να του αποσταλεί βεβαίωση παραλαβής. Καθώς δεν έλαβε απάντηση, επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 5 Φεβρουαρίου 1998. Μη λαμβάνοντας απάντηση, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε εγγράφως στο Διαμεσολαβητή με το αίτημα να διενεργηθεί έρευνα σχετικά με τη διοικητική διαδικασία που ακολουθήθηκε όσον αφορά στη συγκεκριμένη καταγγελία.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι ο κ. Π. είχε υποβάλει καταγγελία τον Αύγουστο του 1997 και αποστείλει επιστολή υπόμνησης στις 27 Νοεμβρίου 1997. Ωστόσο, εξαιτίας ενός ατυχούς διοικητικού σφάλματος, η επιστολή που παραλήφθηκε από τον καταγγέλλοντα δεν καταχωρήθηκε αμέσως ως καταγγελία. Η Επιτροπή επισήμανε ότι για να επανορθώσει την παράλειψή της, καταχώρισε την επιστολή του καταγγέλλοντα ως καταγγελία υπ' αριθ. 98/4483 και ότι απέστειλε βεβαίωση παραλαβής στον καταγγέλλοντα στις 4 Ιουνίου 1998 ενημερώνοντάς τον ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής εξέταζαν την καταγγελία. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι η εξέταση της καταγγελίας γινόταν σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία. Στην γνώμη της, η Επιτροπή αναφερόταν επίσης στους ισχυρισμούς της αρχικής καταγγελίας, οι οποίοι ήταν ότι:

- α) δεν είχαν ληφθεί υπόψη οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα σχετικά με το κατασκευαστικό έργο, όπως θα έπρεπε να είχε γίνει σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 85/337⁽¹⁾, και ότι
- β) το έργο θα επηρεάσει αρνητικά το φαράγγι των Πρασίων, περιοχή που υπάγεται σε καθεστώς ειδικής προστασίας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Δεν υπήρξαν παρατηρήσεις από την πλευρά του καταγγέλλοντα. Ωστόσο, ο καταγγέλλων απηύθυνε στις 18 Ιανουαρίου 1999 επιστολή στην οποία ανέφερε ότι η καταγγελία του είχε απλώς καταχωρηθεί χάρη στην παρέμβαση του Διαμεσολαβητή, αλλά ότι από τον Ιούνιο του 1998 δεν είχε περαιτέρω πληροφόρηση από την Επιτροπή. Υπενθύμισε επίσης ότι είχε υποβάλει την αρχική του καταγγελία τον Αύγουστο του 1997. Ζήτησε λοιπόν από το Διαμεσολαβητή να διερευνήσει την έκβαση της καταγγελίας.

Η απόφαση

Παράλειψη της Επιτροπής να αποστείλει βεβαίωση παραλαβής

1. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν απέστειλε βεβαίωση παραλαβής για την καταγγελία που της είχε υποβάλει στις 6 Αυγούστου 1997 ούτε απάντησε στην επιστολή υπόμνησης της 27ης Νοεμβρίου 1997 με την οποία ζητούσε συγκεκριμένα να του αποσταλεί βεβαίωση παραλαβής. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι η καταγγελία δεν είχε καταχωρηθεί εξαιτίας ατυχούς διοικητικού σφάλματος. Για να αποκαταστήσει την παράλειψη αυτή η Επιτροπή καταχώρισε τελικά την καταγγελία, απέστειλε τη βεβαίωση παραλαβής της στις 4 Ιουνίου 1998 και ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι οι υπηρεσίες της μελετούσαν την υπόθεση. Συνεπώς, με την καταχώριση της καταγγελίας και την αποστολή της βεβαίωσης παραλαβής, η Επιτροπή διευθέτησε το θέμα.
2. Ωστόσο, με επιστολή του στις 18 Ιανουαρίου 1999 ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι μετά τη βεβαίωση παραλαβής του Ιουνίου 1998, δεν είχε περαιτέρω πληροφόρηση από τις υπηρεσίες της Επιτροπής σχετικά με την έκβαση της καταγγελίας του. Ο καταγγέλλων επεσήμανε το γεγονός ότι, στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η καταγγελία θα εξεταζόταν σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία.

Συμπέρασμα

Όσον αφορά στον ισχυρισμό για παράλειψη της Επιτροπής να αποστείλει βεβαίωση παραλαβής, συνάγεται από τη γνώμη της Επιτροπής και από τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα ότι η

Επιτροπή είχε προβεί σε ενέργειες για τη διευθέτηση του ζητήματος ικανοποιώντας έτσι τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Όσον αφορά στο ανωτέρω σημείο 1.2, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της ίδιας της Επιτροπής στα πλαίσια έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας με τα στοιχεία 303/97/PD⁽²⁾ που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής, οι καταγγέλλοντες πρέπει να είναι ενήμεροι των ενεργειών στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή σε σχέση με την καταγγελία τους. Από την επιστολή του καταγγέλλοντα τον Ιανουάριο του 1999 συνάγεται ότι από τον Ιούνιο του 1998 δεν είχε καμιά πληροφόρηση σχετικά με την πορεία της καταγγελίας του. Ο Διαμεσολαβητής πιστεύει ότι η Επιτροπή θα ενημερώνει δεόντως τον καταγγέλλοντα σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει για τις υποθέσεις αυτές.

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΠΑΡΟΧΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΘΥΜΑΤΑ ΒΙΑΣ ΣΤΗ
ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 669/98/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1998 ο περιφερειακός επίτροπος διοικήσεως της Χώρας των Βάσκων (Ararteko), στην Ισπανία, διαβίβασε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή καταγγελία που υπέβαλε προς αυτόν ο καταγγέλλων εξ ονόματος ΜΚΟ. Η καταγγελία αφορούσε την εικαζόμενη ανατιολόγητη άρνηση της Επιτροπής να παρατείνει την προθεσμία περάτωσης του σχεδίου 96/018 («Intervención Psicoterapéutica con Víctimas de la Violencia de Origen Político-Ideológico»), που χρηματοδοτείται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής (ΓΔ ΙΑ/Α).

Το 1996, η Επιτροπή χορήγησε 50 000 Ecu στη μη κυβερνητική οργάνωση που εδρεύει στο Σαν Σεμπασιάν για την κάλυψη των εξόδων παροχής ψυχολογικής βοήθειας προς τα θύματα πολιτικής βίας στη Χώρα των Βάσκων της Ισπανίας. Η ενίσχυση αυτή επρόκειτο να καταβάλλεται επί 12 μήνες αρχής γενομένης το Σεπτέμβριο 1996, στο πλαίσιο του Προγράμματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τον Εκδημοκρατισμό.

Στο τέλος της συμφωνηθείσας περιόδου, το Σεπτέμβριο 1997, η ΜΚΟ υπέβαλε έκθεση και ζήτησε παράταση για περίοδο έξι μηνών. Το αίτημα υποβλήθηκε επισήμως και με επιστολή που εστάλη το Δεκέμβριο 1997. Η Επιτροπή έκρινε ότι το αίτημα δεν ήταν σύμφωνο με τη βάση του Προγράμματος, δεδομένου ότι υποβλήθηκε μόνον μετά τη λήξη της αρχικής σύμβασης, και συνεπώς δεν το έκανε δεκτό.

(1) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ΕΕ 1985 L 175, σ. 40.

(2) Ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για το 1997, σ. 270.

Περαιτέρω, ο καταγγέλλων ενημέρωσε την Επιτροπή ότι εφόσον η αρμόδια ΜΚΟ δεν γνώριζε την ακριβή ημερομηνία λήξης του σχεδίου, συνέχιζε να εκτελεί τις συμφωνηθείσες εργασίες (παροχή βοήθειας σε θύματα της τρομοκρατίας). Έτσι, κατά τη διάρκεια αυτής της επιπλέον περιόδου δαπάνησε 1 989 020 ΡΤΑ., ποσό που υπερέβαινε το ποσό που δεν είχε δαπανηθεί (1 238 765 ΡΤΑ.).

Συνεπώς, η Επιτροπή ζήτησε από την ΜΚΟ να επιστρέψει τη μη δαπανηθείσα χρηματοδότηση. Η ένωση, η οποία έκρινε ότι η απόφαση ήταν ανατιολόγητη και δεν ελάμβανε δεόντως υπόψη τις επιπτώσεις του σχεδίου για σημαντικές ομάδες πολιτών στη Χώρα των Βάσκων, υπέβαλε καταγγελία στον περιφερειακό επίτροπο διοικήσεως, ο οποίος διαβίβασε την υπόθεση στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία προέβη, συνοπτικά, στα εξής σχόλια:

Η Επιτροπή διευκρίνησε, πρώτον, το ιστορικό της υπόθεσης. Εξήγησε ότι η απορριπτική απόφασή της ακολούθησε τους ισχύοντες κανόνες δημοσιονομικής διαχείρισης. Το αίτημα παράτασης της περιόδου διάρκειας του σχεδίου είχε ληφθεί πολύ χρόνο μετά τη λήξη της σύμβασης και συνεπώς δεν μπορούσε να θεωρηθεί απλή τροποποίηση της σύμβασης, διότι προϋπέθετε αναδρομική έγκριση δαπάνης.

Η Επιτροπή είχε ζητήσει από την ΜΚΟ να υποβάλει οικονομικές εκθέσεις που να καλύπτουν τη συγκεκριμένη περίοδο της αρχικής σύμβασης, ούτως ώστε να προσδιορίσει το ακριβές ποσό που δαπανήθηκε νομίμως. Επίσης, ζητήθηκε να επιστραφούν τα κονδύλια της ενίσχυσης που δεν είχαν δαπανηθεί. Η Επιτροπή έκρινε ότι αυτό απαιτεί «η χρηστή διαχείριση δημοσίων πόρων συμφώνως προς την εφαρμοστέα διαδικασία».

Το Μάρτιο 1998, η Επιτροπή επανεξέτασε το φάκελο λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η στάση της θα σήμαινε επιστροφή σημαντικού ποσού το οποίο είχε δαπανηθεί από την ΜΚΟ εκτός της συμβατικής περιόδου. Δεδομένου ότι το αίτημα επιστροφής ενδέχεται να είχε ακραίες συνέπειες για τον καταγγέλλοντα, καθώς και ότι τα ποσά αυτά είχαν δαπανηθεί για την επίτευξη των στόχων που προσδιόριζε αρχικά η αίτηση έγκρισης του σχεδίου, η Επιτροπή αναθεώρησε τη στάση της. Αποφάσισε να δεχθεί τη στάση που πρότεινε η ΜΚΟ και την ενημέρωσε για τη νέα της θέση. Στην απάντησή της, η Επιτροπή επεσύναψε έντυπο συμφωνίας επίλυσης διαφοράς, δυνάμει του οποίου ο αντισυμβαλλόμενος δέχεται να δαπανήσει το οφειλόμενο ποσό για νέες δραστηριότητες συμφώνως με τους αρχικά συμφωνηθέντες όρους.

Η πρόταση της Επιτροπής για ρύθμιση του θέματος χρονολογείτο από τον Ιούλιο 1998 και κάλυπτε την περίοδο για την οποία μπορούσε να γίνει δεκτή δαπάνη έως τα τέλη Σεπτεμβρίου 1998.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής, ο καταγγέλλων, πρώτον, εξέφρασε τις ευχαριστίες του εξ ονόματος της ΜΚΟ για την ικανοποιητική επίλυση του θέματος από τον Διαμεσολαβητή.

Ο καταγγέλλων έκανε επίσης ορισμένες παρατηρήσεις για τα εξής σημεία:

Εξ αρχής, οι σχέσεις τους με την Επιτροπή ήταν δύσκολες, ιδίως όσον αφορά τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με την εξέταση του σχεδίου. Παρόλο που ο καταγγέλλων αναγνώρισε την έλλειψη εμπειρίας του σε κοινοτικά θέματα, ενημέρωνε πάντα την Επιτροπή για τις εργασίες. Έτσι, πριν σταλεί η τελική έκθεση (Σεπτέμβριος 1997) η ΜΚΟ είχε αποστείλει έκθεση δραστηριοτήτων το Φεβρουάριο. Ο καταγγέλλων αναγνώρισε επίσης ότι η ΜΚΟ είχε υπερεκτιμήσει την εργασία που μπορούσε να πραγματοποιηθεί κατά την αρχική διάρκεια της σύμβασης.

Ενόψει της ανάπτυξης των σημαντικών στόχων του σχεδίου, ο καταγγέλλων ζήτησε επίσης από το Διαμεσολαβητή να υποστηρίξει το αίτημα της ΜΚΟ για σύναψη νέας σύμβασης με την Επιτροπή. Εφόσον η πτυχή αυτή δεν περιλαμβανόταν στην αρχική καταγγελία και εφόσον συνεπώς το θεσμικό όργανο δεν είχε τη δυνατότητα να τη σχολιάσει, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε ορθό να εξετάσει τη νέα αυτή πτυχή. Επιπλέον, συμφώνως προς τη Συνθήκη ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής έχει το δικαίωμα να ερευνά μόνον περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Συνεπώς, το να μεσολαβεί σε κοινοτικό θεσμικό όργανο για να στηρίξει αίτηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης συγκεκριμένου σχεδίου βρίσκεται εκτός των ορίων της εντολής του.

Το Μάιο 1999, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στο Διαμεσολαβητή, στην οποία ανέφερε ότι παρά τις διαβεβαιώσεις της Επιτροπής, δεν είχε πραγματοποιηθεί ακόμα η τελική πληρωμή της ενίσχυσης. Αφού ήλθε σε επαφή με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι είχε ήδη πραγματοποιηθεί το τραπεζικό έμβασμα προς τον καταγγέλλοντα. Αντίγραφο της τραπεζικής πράξης διαβιβάστηκε στο Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο 1999.

Η απόφαση

Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο καταγγέλλων και της γνώμης που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διευθέτησε το θέμα κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 968/98/ΜΕ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Σεπτέμβριο, η κ. Κ. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή σχετικά με την αντιμετώπιση αίτησής της για χορήγηση υποτροφίας στο πλαίσιο του προγράμματος Σωκράτης και, συγκεκριμένα, σχετικά με το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε επιστροφή της υποτροφίας.

Το Φεβρουάριο του 1996, η κ. Κ., δασκάλα σε δημόσιο σχολείο ενηλίκων, υπέβαλε αίτηση υποτροφίας στο πλαίσιο του προγράμματος Σωκράτης της ΓΔ XXII της Επιτροπής. Η υποτροφία είχε ως στόχο να διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες γυναικών χαμηλής μόρφωσης μέσω της γνωριμίας με ανθρώπους του ίδιου επιπέδου σε άλλα κράτη μέλη. Η καταγγέλλουσα έπρεπε να ενημερωθεί σχετικά με την απόφαση για τη χορήγηση της υποτροφίας τον Ιούνιο του 1996. Μόλις το Σεπτέμβριο του 1996, πληροφορήθηκε ότι της είχε χορηγηθεί υποτροφία ύψους 2 000 Ecu για την πραγματοποίηση προκαταρκτικών επισκέψεων. Έλαβε τελικά το ποσό το Μάιο του 1997, δηλαδή 8-9 μήνες αργότερα.

Το Μάιο του 1997, όταν έλαβε τα χρήματα, η καταγγέλλουσα ήταν απασχολημένη με τις εξετάσεις και αναγκάστηκε να αναβάλει την πραγματοποίηση του προγράμματος. Αποδείχθηκε όμως ότι οι σχολές που είχαν προσκαλέσει την καταγγέλλουσα για προκαταρκτικές επισκέψεις την άνοιξη του 1996 δεν ενδιαφέρονταν πλέον για τη συνέχιση του προγράμματος. Έτσι, η καταγγέλλουσα απηύθυνε δύο επιστολές στην Επιτροπή, ζητώντας να πληροφορηθεί αν μπορούσε να αναβάλει την επίσκεψη για τον Ιανουάριο του 1998. Δεν έλαβε απαντήσεις, γεγονός που η ίδια εξέλαβε ως θετική απάντηση. Τον Ιανουάριο του 1998, μετέβη στο Kensington-Chelsea College στο Λονδίνο με το οποίο σύναψε συμφωνία συνεργασίας.

Το Μάρτιο του 1998, η Επιτροπή απηύθυνε στην καταγγέλλουσα αίτηση επιστροφής της υποτροφίας. Η καταγγέλλουσα απέστειλε επιστολή στη Επιτροπή εξηγώντας την κατάσταση και επισυνάπτοντας όλα τα σχετικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του αντιγράφου της συμφωνίας συνεργασίας με το Kensington-Chelsea College. Η καταγγέλλουσα έλαβε κατόπιν επιστολή υπόμνησης της αίτησης επιστροφής με την οποία απαιτούνταν άμεση καταβολή. Απέστειλε και πάλι επιστολή εξηγώντας την κατάσταση. Μετά από αυτό έλαβε μια επιστολή γραμμένη σε αυστηρό τόνο η οποία επέμενε στην επιστροφή. Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι για την καθυστερημένη καταβολή της υποτροφίας υπεύθυνη ήταν η καταγγέλλουσα που δεν είχε στείλει τα στοιχεία του τραπεζικού της λογαριασμού. Αυτό ήταν κάτι που η καταγγέλλουσα πληροφορούνταν για πρώτη φορά.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξήγησε εν συντομία το σκοπό του προγράμματος Σωκράτης. Στη συνέχεια υπογράμμισε ότι η καθυστέρηση της καταβολής, από το Σεπτέμβριο του 1996 έως το Μάιο του 1997, οφειλόταν στο γεγονός ότι η καταγγέλλουσα δεν έστειλε στην Επιτροπή τα στοιχεία του τραπεζικού της λογαριασμού και την υπογραφή του νόμιμου εκπροσώπου του σχεδίου. Ωστόσο, η Επιτροπή εξέφρασε την κατανόησή της για το γεγονός ότι οι περαιτέρω καθυστερήσεις είχαν δημιουργήσει προβλήματα στην καταγγέλλουσα.

Η Επιτροπή επισήμανε ότι η προκαταρκτική επίσκεψη πραγματοποιήθηκε εκτός των χρονικών ορίων που οριζόταν στη σύμβαση και ότι η καταγγέλλουσα, αλλάζοντας εταίρο συνεργασίας, είχε αποφασίσει να προχωρήσει σε μονομερή τροποποίηση των όρων της σύμβασης. Επομένως, σύμφωνα με την Επιτροπή, το γραφείο τεχνικής βοήθειας ορθώς απαιτούσε από την καταγγέλλουσα να επιστρέψει την υποτροφία. Ωστόσο, το γραφείο τεχνικής βοήθειας δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο να σημειώθηκαν διοικητικές παρατυπίες κατά την απαίτηση επιστροφής. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός και έκρινε ότι έπρεπε να λάβει υπόψη τα προβλήματα που υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει η καταγγέλλουσα. Αποφάσισε, συνεπώς, να παρατείνει τη διάρκεια της συμφωνίας έτσι ώστε οι επισκέψεις της καταγγέλλουσας να είναι εντός προθεσμίας.

Η Επιτροπή υπογράμμισε τέλος ότι η καταγγέλλουσα υποχρεούνταν να τηρήσει όλες τις δεσμεύσεις που απέρρεαν από τους όρους της συμφωνίας. Σε αυτές περιλαμβανόταν η υποχρέωση να παράσχει στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία σχετικά με την αλλαγή του εταίρου συνεργασίας καθώς και την τελική έκθεση. Η Επιτροπή θα προχωρούσε κατόπιν στην τελική έγκριση του σχεδίου.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα ανέφερε τα εξής:

Η καταγγέλλουσα εξέφρασε την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το γραφείο τεχνικής βοήθειας δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο διοικητικών παρατυπιών κατά τη διαδικασία αίτησης επιστροφής του δανείου της υποτροφίας.

Η καταγγέλλουσα αμφισβήτησε τον ισχυρισμό ότι προχώρησε σε μονομερή τροποποίηση των όρων της σύμβασης, παραπέμποντας στις επιστολές που είχε απευθύνει στο γραφείο τεχνικής βοήθειας, με τις οποίες ζητούσε αναβολή της επίσκεψης και στο γεγονός ότι δεν έλαβε καμία απάντηση από το γραφείο. Η καταγγέλλουσα τόνισε επίσης ότι, δεν είχε επ' ουδενί την πρόθεση να αθετήσει τις δεσμεύσεις που απέρρεαν από τη σύμβαση. Ανέφερε ότι αυτό ήταν

σαφές από την επιστολή της τής 10ης Ιουνίου 1998, με την οποία αποδεχόταν πρόθυμα το αίτημα για αξιολόγηση και υποβολή της τελικής έκθεσης.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία του γραφείου του Διαμεσολαβητή με την καταγγέλλουσα, η καταγγέλλουσα εξέφρασε την ικανοποίησή της για την ανάκληση της απαίτησης επιστροφής της υποτροφίας.

Η απόφαση

Η απαίτηση της Επιτροπής για επιστροφή της υποτροφίας

Η Επιτροπή απαίτησε επιστροφή της υποτροφίας με την αιτιολογία ότι η καταγγέλλουσα πραγματοποίησε την προκαταρκτική επίσκεψη εκτός του χρονοδιαγράμματος που όριζε η σύμβαση και ότι η καταγγέλλουσα προχώρησε σε μονομερή τροποποίηση των όρων της σύμβασης. Ωστόσο, ανέφερε ότι δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο να σημειώθηκαν διοικητικές παρατυπίες κατά την απαίτηση επιστροφής της υποτροφίας. Η Επιτροπή αποφάσισε, συνεπώς, να παρατείνει τη διάρκεια της συμφωνίας έτσι ώστε οι επισκέψεις της καταγγέλλουσας να είναι εντός της προθεσμίας.

Συμπέρασμα

Από τα σχόλια της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας συνάγεται ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε ενέργειες για τη διευθέτηση του θέματος ικανοποιώντας κατ' αυτό τον τρόπο την καταγγέλλουσα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΕΚΔΩΣΕΙ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ ΣΥΜΒΑΣΗΣ PHARE

Απόφαση επί της καταγγελίας 1123/98/ΙΙΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο 1995, υπεγράφη σύμβαση Phare μεταξύ αφενός της Επιτροπής και αφετέρου του Δημοτικού Συμβουλίου Γλασκώβης και του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Δήμων και Περιφερειών. Το 1995, τα διαχειριστικά όργανα έκριναν ότι μεγάλο μέρος των πόρων του σχεδίου θα παρέμεναν αδιάθετοι. Μετά από συζητήσεις με την Επιτροπή, αποφασίστηκε πώς θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν οι αδιάθετοι πόροι. Στη συνέχεια, η Επιτροπή δήλωσε στα διαχειριστικά όργανα ότι θα χρειαζόταν να υπογραφεί προσάρτημα, οι προετοιμασίες για το οποίο άρχισαν τον Ιούνιο 1996. Τον Ιούλιο 1997, η Επιτροπή δέχθηκε επισήμως την ανάγκη εκδόσεως προσαρτήματος και ζήτησε πληροφορίες από τους καταγγέλλοντες, οι οποίες της δόθηκαν τον Οκτώβριο 1997. Λόγω της παράλειψης της Επιτροπής να εκδώσει το προσάρτημα της σύμβασης, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή τον Οκτώβριο 1998.

Η έρευνα

Περαιτέρω πληροφορίες από τους καταγγέλλοντες

Το Φεβρουάριο 1999, οι καταγγέλλοντες ενημέρωσαν το Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή είχε πλέον εκδώσει το προσάρτημα της σύμβασης, παρόλο που δεν είχε πραγματοποιηθεί ακόμα καμία πληρωμή συμφώνως προς τους όρους του.

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε επανεξετάσει τη θέση της και είχε διευθετήσει τη διαφορά με τους καταγγέλλοντες.

Οι παρατηρήσεις από τους καταγγέλλοντες

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από τους καταγγέλλοντες να σχολιάσουν τη γνώμη της Επιτροπής, αλλ' οι καταγγέλλοντες δεν υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις. Εντούτοις, σε τηλεφωνική επικοινωνία των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή με τους καταγγέλλοντες, οι τελευταίοι επιβεβαίωσαν ότι το προσάρτημα είχε υπογραφεί και ότι η υπόθεση είχε διευθετηθεί όσον αφορά την αρχική καταγγελία. Δήλωσαν περαιτέρω ότι δεν είχαν ακόμα λάβει καμία πληρωμή βάσει των όρων του προσαρτήματος, αλλά φάνηκε ότι δεν επιθυμούσαν να δοθεί συνέχεια στο θέμα των πληρωμών στο παρόν στάδιο.

Η απόφαση

Οι καταγγέλλοντες κατήγγειλαν την παράλειψη της Επιτροπής να εκδώσει προσάρτημα σύμβασης Phare. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή επανεξέτασε τη θέση της και εξέδωσε το προσάρτημα της συμβάσεως. Οι καταγγέλλοντες εξέφρασαν ικανοποίηση για την ενέργεια της Επιτροπής.

Συμπέρασμα

Από τη γνώμη της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις των καταγγέλλοντων προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του θέματος ικανοποιώντας έτσι τους καταγγέλλοντες. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΑΚΥΡΩΘΗΣΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1288/98/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Νοέμβριο 1998 ο κ. S. υπέβαλε καταγγελία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις 14 Σεπτεμβρίου 1998 η Επιτροπή διοργάνωσε γραπτή δοκιμασία για το διαγωνισμό COM/A/11/98. Λίγο μετά τη δοκιμασία η Επιτροπή θεώρησε ότι έπρεπε να την ακυρώσει, ιδίως διότι σημειώθηκε διαρροή των ερωτήσεων στις οποίες εξετάστηκαν οι υποψήφιοι.

Ο καταγγέλλων συμμετέσχε στη δοκιμασία, στον τόπο διεξαγωγής των εξετάσεων στο Ντύσελντορφ. Ο καταγγέλλων κατοικούσε στη Νέα Υόρκη και αναγκάστηκε να υποβληθεί στα έξοδα του εισιτηρίου για το ταξίδι Νέα Υόρκη — Ντύσελντορφ με επιστροφή. Λόγω της μεταγενέστερης ακύρωσης της δοκιμασίας, θεώρησε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να του επιστρέψει αυτά τα έξοδα. Απευθύνθηκε για το θέμα στην Επιτροπή, αλλ' εις μάτην.

Κατόπιν αυτών υπέβαλε την καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της διότι αναγκάστηκε να ακυρώσει την εν λόγω δοκιμασία. Επίσης εξήγησε ότι κανονικά δεν διαθέτει επαρκείς πόρους για την επιστροφή των εξόδων των υποψηφίων. Εντούτοις, λόγω του εξαιρετικού χαρακτήρα της κατάστασης, είχε αποφασίσει να επιστρέψει τα έξοδα ταξιδιού των υποψηφίων, υπό την προϋπόθεση ότι θα συμμετάσχουν στη δοκιμασία που θα διοργανωθεί σε αντικατάσταση της ακυρωθείσας. Η επιστροφή θα υπόκειται σε ανώτατο όριο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις. Ελλείπει παρατηρήσεων, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ήλθαν σε επαφή με τον καταγγέλλοντα, ο οποίος εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ενέργεια της Επιτροπής και ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για την παρέμβασή του.

Η απόφαση

Επιστροφή εξόδων ταξιδιού

Από τη γνώμη της Επιτροπής προκύπτει ότι έλαβε μέτρα για την ικανοποίηση της απαίτησης του καταγγέλλοντος.

Συμπέρασμα

Από τη γνώμη της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του θέματος ικανοποιώντας έτσι τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1331/98/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο 1998 ο κ. J. απέστειλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της FIAB, μιας ισπανικής ομοσπονδίας, σχετικά με την παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να καταβάλει τα ποσά που όφειλε στο πλαίσιο σύμβασης που συνήφθη με το θεσμικό όργανο (ALR/B7-311/95 138/E3/001), καθώς και να απαντήσει δεόντως στις πολυάριθμες γραπτές αιτήσεις του.

Το Φεβρουάριο 1998, η FIAB συνήψε σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος AI-Invest. Δυνάμει των όρων της σύμβασης, ο καταγγέλλων έπρεπε να εκτελέσει μια σειρά πρωτοβουλιών σχετικά με διάσκεψη μεταξύ εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Mercosur, η οποία επρόκειτο να πραγματοποιηθεί στις 2 και 3 Μαρτίου 1998. Οι πληρωμές που προέβλεπε η σύμβαση επρόκειτο να πραγματοποιηθούν με δόσεις: 30 % του συνολικού ποσού επρόκειτο να καταβληθεί μετά την υπογραφή της σύμβασης, 40 % μετά το πέρας της συνάντησης και το υπόλοιπο μετά την έγκριση της οριστικής έκθεσης.

Παρά το ότι η FIAB διαβίβασε όλες τις σχετικές πληροφορίες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι πληρωμές που αντιστοιχούσαν στη δεύτερη και στην τελευταία δόση δεν πραγματοποιήθηκαν. Ο καταγγέλλων ήλθε σε επαφή με τις υπηρεσίες της Επιτροπής με πολλές ευκαιρίες, τόσο τηλεφωνικά, όσο και με επιστολή από 17 Σεπτεμβρίου 1998. Κατά τους ισχυρισμούς του, οι απαντήσεις που δόθηκαν στους αναδόχους σχετικά με την κατάσταση των πληρωμών τους δεν ήταν ικανοποιητικές.

Δεδομένου ότι η κατάσταση δεν βελτιώθηκε, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της FIAB. Στην επιστολή του, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε καταβάλει τα οφειλόμενα ποσά και ότι δεν είχε απαντήσει κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο στις αιτήσεις του για την παροχή πληροφοριών.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η γνώμη της οποίας είχε συνοπτικά ως εξής:

Το Πρόγραμμα AI-Invest παρέχει βοήθεια προς λατινοαμερικανικές επιχειρήσεις με τη δημιουργία δικτύων κέντρων στήριξης, καθώς και ειδικευμένων συναντήσεων και εταιρικών σχέσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η FIAB υπέβαλε πρόταση για τη διοργάνωση συνάντησης, η οποία επρόκειτο να συγχρηματοδοτηθεί από ιδιωτικούς και κοινοτικούς πόρους. Η κοινοτική συνεισφορά δεν μπορούσε να υπερβαίνει το ήμισυ της συνολικής προϋπολογιζόμενης δαπάνης.

Η Επιτροπή κατέβαλε το πρώτο τμήμα της συνδρομής της τον Απρίλιο 1998. Η δεύτερη δόση ύψους 40 % δεν ήταν πληρωτέα αμέσως, εφόσον η Επιτροπή έπρεπε πρώτα να εγκρίνει τα έγγραφα που θα υπέβαλλε η FIAB. Συμφώνως προς την Επιτροπή, η FIAB δεν διαβίβασε το σύνολο των εγγράφων εγκαίρως.

Η τελική έκθεση της FIAB υποβλήθηκε μόλις στις 12 Νοεμβρίου 1998. Εντούτοις, λόγω του ότι δεν περιείχε όλα τα σχετικά έγγραφα, η Επιτροπή αναγκάστηκε να υπενθυμίσει στον καταγγέλλοντα, μερικές ημέρες αργότερα, ότι έπρεπε να υποβάλει τα ελλείποντα έγγραφα ως προϋπόθεση για την καταβολή της δεύτερης και της τελευταίας δόσης.

Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η καθυστέρηση πληρωμής οφειλετο στο ότι οι υπηρεσίες εξωτερικών σχέσεων της είχαν αναδιοργανωθεί εκ βάρδρων το 1998, με τη δημιουργία της Κοινής Υπηρεσίας Relex (SCR). Η μεταφορά αρχείων και οι αλλαγές των υπευθύνων δυσχέραναν τη διεκπεραίωση περίπου 2 000 σχεδίων, συμπεριλαμβανομένου και του παρόντος. Παρά τα προβλήματα αυτά και κάποιες ηλεκτρονικές εμπλοκές, οι SCR κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες για να κλείσουν όλοι οι εκκρεμείς φάκελοι AI-Invest πριν τα τέλη 1998. Βάσει αυτής της δέσμευσης, η Επιτροπή δήλωσε ότι τα τιμολόγια της FIAB είχαν ήδη εξοφληθεί.

Όσον αφορά στην εικαζόμενη παράλειψη των υπηρεσιών της να παράσχουν ικανοποιητική απάντηση στις επανειλημμένες αιτήσεις πληρωμής του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή έκρινε ότι οι υπηρεσίες της είχαν απαντήσει όσο καλύτερα μπορούσαν. Επιπλέον, ο αναπληρωτής προϊστάμενος της ΓΔ IB είχε εξηγήσει τηλεφωνικώς την κατάσταση στον καταγγέλλοντα με πολλές ευκαιρίες, παρόλο που δεν ήταν αρμόδιος για θέματα πληρωμών.

Τέλος, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση των πληρωμών, παρόλο που έκρινε ότι οι υπηρεσίες της είχαν κάνει το καλύτερο στο πλαίσιο των συνθηκών.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε ότι η Επιτροπή είχε τελικά καταβάλει τα οφειλόμενα ποσά και εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς το Διαμεσολαβητή. Δέχθηκε, εξ' ονόματος της FIAB, τη συν γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ανέφερε επίσης ότι παρόλο που η οργάνωσή του θα μπορούσε να απαιτήσει τόκους για την καθυστέρηση πληρωμής, είχε αποφασίσει να μην πράξει κάτι τέτοιο. Περαιτέρω, ο καταγγέλλων υπογράμμισε ότι το πρόβλημα αποδείκνυε την αναποτελεσματικότητα της διαδικασίας της Επιτροπής και την ανάγκη σαφέστερων κανόνων. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι λόγω της έλλειψης σαφών διαδικαστικών κατευθυντηρίων γραμμών σε κοινοτικό επίπεδο, οι Ευρωπαίοι πολίτες δεν γνώριζαν τί να αναμένουν από την κοινοτική διοίκηση, ή σε ποιόν να απευθυνθούν.

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, θα ήταν σκόπιμο να θεσπιστεί μια σειρά κανόνων που να διέπουν τις κοινοτικές διοικητικές διαδικασίες, ανάλογων με αυτούς που ακολουθούν πολλά κράτη μέλη.

Η απόφαση

Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο καταγγέλλων και των παρατηρήσεων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διευθέτησε την υπόθεση κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε πολλές καταγγελίες σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης που θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν εδίδοντο σαφείς πληροφορίες για τα διοικητικά καθήκοντα του κοινοτικού προσωπικού έναντι των πολιτών. Για να θεραπευθεί αυτή η έλλειψη, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας, στις 11 Νοεμβρίου 1998, για την ύπαρξη κώδικα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς των υπαλλήλων στις σχέσεις τους με το κοινό στα διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς και τη δυνατότητα προσέλασης του κοινού σε αυτόν (ΟΙ/1/98/OV).

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ — ΔΙΑΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 19/99/(XD)ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο 1996, ο καταγγέλλων απέστειλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύο επιστολές εξ' ονόματος δύο οργάνωσεων. Η μία απευθύνετο στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) XIII και ζητούσε πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα απευθείας χρηματοδοτικής ενίσχυσης εκ μέρους της Επιτροπής για σχέδια προώθησης της χρήσης της *interlingua* (σύγχρονης Λατινικής). Η άλλη απευθύνετο στη ΓΔ XVI και είχε ως στόχο να ενημερώσει την Επιτροπή για την ίδρυση οργάνωσης για την προώθηση της «Occitanie» (περιοχών της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας όπου ομιλείται η «langue d'oc»). Ο καταγγέλλων ζήτησε να πληροφορηθεί αν, και με ποιόν τρόπο, η Επιτροπή μπορούσε να βοηθήσει αυτή τη νέα οργάνωση.

Λόγω του ότι δεν έλαβε καμία απάντηση σε αυτές τις επιστολές, ο καταγγέλλων επικοινωνήσε και πάλι με τη ΓΔ XIII στις 26 Δεκεμβρίου 1996 και με τη ΓΔ XVI στις 14 Νοεμβρίου 1997, αναφερόμενος ρητώς στις προηγούμενες επιστολές του. Ούτε και οι τελευταίες αυτές επιστολές απαντήθηκαν. Λόγω του ότι ο καταγγέλλων έκρινε τη στάση αυτή της Επιτροπής απέναντι στις δύο σημαντικές πρωτοβουλίες του εξαιρετικά αρνητική, ζήτησε από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή να ερευνησει το θέμα.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί της καταγγελίας έχει συνοπτικά ως εξής: 'Όσον αφορά τις επιστολές που απεστάλησαν στη ΓΔ XIII, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι είχαν ληφθεί και είχαν ανατεθεί στον πρώην προϊστάμενο της Μονάδας XIII/E/6. Η Επιτροπή εξέφρασε τη βαθιά της λύπη για το ότι δεν δόθηκε η ενδεδειγμένη συνέχεια και τόνισε ότι η παράλειψη απάντησης οφείλετο σε κάποια διοικητικά προβλήματα, τα οποία κατ' ουδένα τρόπο σήμαιναν αρνητική στάση έναντι των ζητημάτων που απασχολούσαν τον καταγγέλλοντα. Μετά τη γενική αναδιοργάνωση της ΓΔ XIII, τα καθήκοντα της μονάδας XIII/E/6 διαβιβάστηκαν στη μονάδα XIII/E/4, η οποία ετοίμασε απάντηση στις επιστολές του καταγγέλλοντος στις 22 Μαρτίου 1999.

'Όσον αφορά τις επιστολές που απευθύνοντο στη ΓΔ XVI, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το ότι δεν απεστάλη στον καταγγέλλοντα η απαιτούμενη απάντηση και δήλωσε ότι αυτό κατ' ουδένα τρόπο σήμαινε αρνητική στάση απέναντι στην κουλτούρα της Occitanie. Ανέφερε ότι ο μεγάλος όγκος εργασίας την οποία διεκπεραιώνει η ΓΔ DG XVI ενδέχεται να εξηγεί την παράλειψη απάντησης, χωρίς ωστόσο να τη δικαιολογεί. Στη γνώμη της προς το Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή εξήγησε ότι το σχέδιο του καταγγέλλοντος μπορούσε να χρηματοδοτηθεί μόνον στο πλαίσιο γενικής διαδικασίας διαγωνισμού. Κατά την περίοδο 1996-1998, οι δύο στις τρεις πρόσκλησεις υποβολής προσφορών έπρεπε να αφορούν χώρες της κεντρικής Ευρώπης. Μεταξύ 2000 και 2006 εντούτοις, θα χρηματοδοτηθούν σχέδια διαπεριφερειακής συνεργασίας στο πλαίσιο του προγράμματος Interreg.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε τη γνώμη της Επιτροπής στον καταγγέλλοντα, καλώντας τον να υποβάλει παρατηρήσεις. Ο καταγγέλλων δεν απέστειλε παρατηρήσεις.

Την 1η Σεπτεμβρίου 1999, οι υπηρεσίες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επικοινωνήσαν τηλεφωνικώς με τον καταγγέλλοντα, ο οποίος ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι είχε πράγματι λάβει επιστολή από τη ΓΔ XIII και ότι, στο μεταξύ, είχε λάβει διάφορες πρόσκλησεις υποβολής προσφορών που θα μπορούσαν να ενδιαφέρουν την οργάνωσή του.

Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για την παρέμβασή του και, παρόλο που εξέφρασε τη λύπη του για τις καθυστερήσεις που σημειώθηκαν, δήλωσε πλήρως ικανοποιημένος με τις πληροφορίες που είχε λάβει από την Επιτροπή.

Η απόφαση**Παράλειψη απάντησης σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών**

1. Ο καταγγέλλων απευθύνθηκε σε δύο διαφορετικές διευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ζήτησε πληροφορίες τις οποίες δεν έλαβε, παρόλο που απέστειλε δύο επιστολές υπενθύμισης.

2. Μετά την παρέμβαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι αυτή η παράλειψη απάντησης οφείλετο σε κάποια διοικητικά προβλήματα, ζήτησε συγγνώμη γι' αυτό και προέβη σε ενέργειες για τη διευθέτηση του θέματος. Ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε λάβει καθυστερημένες, αλλά πλήρως ικανοποιητικές, απαντήσεις στα αιτήματά του, καθώς και ορισμένες προσκλήσεις υποβολής προσφορών που είχαν ενδιαφέρον για την οργάνωσή του.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, φαίνεται ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του θέματος κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

EIKAZOMENH PARALIEYH PLHRΩMHS EK MEPOYΣ THΣ EΠITPOΠHΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 478/99/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο 1999, ο κ. Α. κατέθεσε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την παράλειψη της ΓΔ X της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να καταβάλει 100 ευρώ για τη συμμετοχή του στην πρόσκληση υποβολής προσφορών αριθ. PR — AMI/96-08, το 1997.

Ο καταγγέλλων είχε υποβάλει σχέδιο για την εκστρατεία προώθησης του ευρώ την οποία ανέλαβε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω της πρόσκλησης υποβολής προσφορών αριθ. PR — AMI/96-08. Όπως ανέφερε το άρθρο 2.5 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, όλοι οι υποψήφιοι θα ελάμβαναν το ποσό των 100 ευρώ για τη συμμετοχή τους, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της διαδικασίας επιλογής.

Παρά τη διάταξη αυτή και αρκετές επαφές με τις υπηρεσίες της Επιτροπής επί δύο έτη, ο κ. Α. δεν έλαβε το ποσό αυτό. Συνεπώς, τον Απρίλιο 1999, κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την παράλειψη της Επιτροπής να του καταβάλει το εν λόγω ποσό.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, η οποία επιβεβαίωσε στη γνώμη της ότι η πληρωμή πραγματοποιήθηκε τελικά τον Ιούνιο 1999.

Η Επιτροπή εξήγησε ότι η μεγάλη καθυστέρηση οφείλετο τόσο στη λανθασμένη διαβίβαση των τραπεζικών στοιχείων από τον καταγγέλλοντα, όσο και στην αρχική άρνηση της τράπεζας του καταγγέλλοντος να δεχθεί πληρωμή σε ευρώ.

Η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι για την επίλυση του προβλήματος είχε ανταλλάξει μεγάλος όγκος αλληλογραφίας μεταξύ των υπηρεσιών της και του καταγγέλλοντος. Αφού ελήφθησαν όλες οι τραπεζικές λεπτομέρειες και στοιχεία το Φεβρουάριο 1999, χρειάστηκε να αρχίσει νέα διαδικασία για την πληρωμή. Συνεπώς, το ποσό των 100 ευρώ δεν μπόρεσε να εμβασθεί στον καταγγέλλοντα πριν από τον Ιούνιο 1999.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από τον καταγγέλλοντα να σχολιάσει τη γνώμη της Επιτροπής. Δεν ελήφθησαν γραπτές παρατηρήσεις. Εντούτοις, σε τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και του καταγγέλλοντος, ο τελευταίος επιβεβαίωσε ότι η πληρωμή είχε διενεργηθεί τον Ιούνιο 1999 κατά τρόπο ικανοποιητικό γι' αυτόν. Επίσης, ο καταγγέλλων ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για τις προσπάθειες του να επιλυθεί ικανοποιητικά η υπόθεση.

Η απόφαση

Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο καταγγέλλων και της γνώμης που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, διαπιστώθηκε ότι η υπόθεση διευθετήθηκε από την Επιτροπή κατά τρόπο απολύτως ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 500/99/ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο καταγγέλλων εκαλείτο κατά περίπτωση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμμετάσχει, ως εμπειρογνώμων, σε συνεδριάσεις στις Βρυξέλλες. Η Επιτροπή επέστρεψε τα έξοδα ταξιδιού του· εντούτοις, ο καταγγέλλων έκρινε τη διαδικασία εξαιρετικά βραδεία. Για παράδειγμα, χρειάστηκε να περιμένει επτάμισι μήνες για μια επιστροφή. Έτσι, ο καταγγέλλων ήλθε σε επαφή με αξιωματούχους της Επιτροπής και βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για να εκφράσει τη δυσαρέσκειά του. Μάλιστα, αρνήθηκε να συμμετάσχει σε μία συνεδρίαση λόγω αυτού του προβλήματος.

Δεδομένου ότι είχε επανειλημμένως δηλωθεί στον καταγγέλλοντα ότι οι καθυστερήσεις είναι «εγγενείς» στο σύστημα, έκρινε ότι αυτό πρέπει να αλλάξει και ζήτησε από τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή να ερευνήσει το θέμα.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί της καταγγελίας ήταν συνοπτικά η εξής:

Στόχος των υπηρεσιών της Επιτροπής είναι να επιστρέφουν τα έξοδα ταξιδιού στους εμπειρογνώμονες οι οποίοι συμμετέχουν σε συνεδριάσεις που οργανώνει η Επιτροπή εντός 60 ημερών. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) που οργανώνει τη συνεδρίαση συλλέγει τα τραπεζικά στοιχεία του εμπειρογνώμονα. Στη συνέχεια, η ΓΔ ΙΧ προσδιορίζει το ποσό που θα επιστραφεί και ζητεί να διενεργηθεί η πληρωμή, η οποία πρέπει να εγκριθεί από τη ΓΔ XX και να εκτελεστεί από τη ΓΔ XIX.

Η Επιτροπή ανέλαβε να αντικαταστήσει το μηχανογραφημένο λογιστικό της σύστημα με νέο (Sincorn 2) έως τα τέλη 1998. Αυτή η σημαντική αλλαγή, η οποία έγινε για να επιταχυνθεί η διαδικασία των επιστροφών, οδήγησε σε ορισμένα προβλήματα και καθυστερήσεις, τα οποία επιλύθηκαν τελικά το Μάρτιο 1999, αλλ' ενδέχεται να επηρέασαν τη διεκπεραίωση του φακέλου του καταγγέλλοντος. Επίσης, η Επιτροπή τόνισε ότι οι καθυστερήσεις που υπέστη ο καταγγέλλων αυξήθηκαν λόγω του ότι παρέλειψε να παράσχει βασικές πληροφορίες εγκαίρως.

Εντούτοις, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την ταλαιπωρία και δήλωσε ότι είναι αποφασισμένη να αποφύγει ανάλογες καταστάσεις.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον καταγγέλλοντα και τον κάλεσε να υποβάλει παρατηρήσεις. Στην απάντησή του της 18ης Αυγούστου 1999 ο καταγγέλλων εξέφρασε ικανοποίηση για την εργασία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, καθώς και για τις προσπάθειες που κατέβαλε η Επιτροπή για να βελτιώσει το σύστημα επιστροφών, τονίζοντας ότι στόχος της καταγγελίας του προς το Διαμεσολαβητή ήταν να επισημάνει ένα γενικό πρόβλημα και όχι να εστιάσει την προσοχή στη συγκεκριμένη περίπτωση του.

Ο καταγγέλλων, εντούτοις, απέρριψε τους ισχυρισμούς που προέβαλε η Επιτροπή σχετικά με το ότι εκείνος καθυστέρησε να παράσχει πληροφορίες απαραίτητες για την επιστροφή. Δήλωσε ότι είχε ακολουθήσει, καλή τη πίστει και χωρίς να εκφραστούν αντιρρήσεις από τους αξιωματούχους της Επιτροπής, τη διαδικασία που ίσχυε στο πλαίσιο του παλαιού συστήματος επιστροφών. Στη συνέχεια, πληροφορήθηκε ότι η διαδικασία είχε αλλάξει και του ζητήθηκε να παράσχει και πάλι πληροφορίες, πράγμα που έκανε αμέσως. Συνεπώς, ο καταγγέλλων έκρινε ότι πλήρως υπεύθυνη για την καθυστέρηση ήταν η Επιτροπή.

Η απόφαση

Οι καθυστερήσεις στην επιστροφή των εξόδων ταξιδιού

1. Ο καταγγέλλων, εμπειρογνώμονας ο οποίος εκαλείτο περιστασιακά από την Επιτροπή να συμμετάσχει σε συνεδριάσεις που οργανώνοντο στις Βρυξέλλες, υπέβαλε καταγγελία

κατά της Επιτροπής λόγω των καθυστερήσεων στην καταβολή των εξόδων ταξιδιού. Εξέφρασε την επιθυμία να βελτιωθεί το σύστημα επιστροφών. Η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε δεσμευθεί να βελτιώσει το σύστημα και ότι οι καθυστερήσεις που είχαν σημειωθεί στην περίπτωση του καταγγέλλοντος οφειλόντο ακριβώς σε δυσκολίες που ανέκυψαν κατά την εγκατάσταση νέου συστήματος.

2. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η Επιτροπή είχε δεσμευθεί να προβαίνει στην επιστροφή εξόδων ταξιδιού εντός περιόδου 60 ημερών και ότι εξέφρασε συγγνώμη για την τλαιπωρία που δημιούργησε η εγκατάσταση νέου, αποτελεσματικότερου λογιστικού συστήματος.
3. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίησή του για τις προσπάθειες της Επιτροπής να βελτιώσει τη διαδικασία επιστροφών και ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η συγκεκριμένη περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής την οποία ανέφερε στην καταγγελία του ήταν απλώς ένα παράδειγμα της δυσλειτουργίας του συστήματος. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπάρχει λόγος συνέχισης των ερευνών για το θέμα.

Συμπέρασμα

Από τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του θέματος κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.4. ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.4.1. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΝΤΟΚΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 955/97/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Σεπτέμβριο 1997 ο κ. McGowan BEK υπέβαλε καταγγελία για λογαριασμό του κ. Μ. Συμφώνως προς την καταγγελία, τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά είχαν ως εξής. Το Νοέμβριο 1995 ο κ. Μ. διορίστηκε παρατηρητής μακροχρόνιας απασχολήσεως (ΠΜΑ) για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τις εκλογές του Παλαιστινιακού Συμβουλίου που θα διεξήγοντο το 1996. Ως ΠΜΑ θα εισέπραττε ημερήσια αποζημίωση. Όταν έφθασε στην

Ανατολική Ιερουσαλήμ, ο αναπληρωτής επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας του ζήτησε να αναλάβει καθήκοντα τοπικού συντονιστή και του προσέφερε ανάλογη αμοιβή γι αυτά τα καθήκοντα. Ο καταγγέλλων δέχθηκε και εργάστηκε ως συντονιστής μέχρι την ολοκλήρωση της αποστολής το Φεβρουάριο 1996. Εντούτοις, όταν ζήτησε από την Επιτροπή να του καταβάλει το ποσό αμοιβής που αναλογεί σε συντονιστή, η Επιτροπή αρνήθηκε να προβεί σε οποιαδήποτε συμπληρωματική πληρωμή.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να του καταβάλει τη διαφορά μεταξύ του ποσού αμοιβής συντονιστή και της ημερήσιας αποζημίωσης ΠΜΑ, την οποία υπολόγισε σε 4 073 αγγλικές λίρες.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της η Επιτροπή δήλωσε ότι η άσκηση καθηκόντων παρατηρητή κατά τις παλαιστινιακές εκλογές δεν αφορά δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που ασκείται ευθύνη της Επιτροπής, αλλά κοινή δράση που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου I.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Η κοινή δράση χρηματοδοτήθηκε από το γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με ευθύνη της Επιτροπής. Έτσι, η Επιτροπή διέθεσε τα απαραίτητα κονδύλια και ενήργησε ως δημοσιονομικός διαχειριστής της κοινής δράσης συμφώνως προς τα άρθρα I.11 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και 205 της Συνθήκης ΕΚ. Οι μισθοί, ημερήσιες αποζημιώσεις και άλλες οικονομικές αμοιβές των παρατηρητών, συντονιστών κ.λπ. καθορίστηκαν από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις και το Συμβούλιο. Η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να διορίζει τοπικούς συντονιστές ή να καθορίζει μονομερώς τους οικονομικούς όρους της απασχολήσεώς τους, ούτε έπραξε κάτι τέτοιο.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι αγνοούσε τις συμφωνίες του καταγγέλλοντος με τον αναπληρωτή επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας (ΕΕΜ), ο οποίος δεν είναι υπάλληλος της Επιτροπής, ούτε την εκπροσωπεί καθ' οιονδήποτε τρόπο. Εν πάση περιπτώσει, η ΕΕΜ δεν είναι αρμόδια να διορίζει τοπικούς συντονιστές, διότι ένας τέτοιος διορισμός θα έπρεπε να γίνει από το Συμβούλιο. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να δεχθεί το αίτημα του καταγγέλλοντος για επιπλέον πληρωμή κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας, αλλ' είναι πρόθυμη να διαβιβάσει το θέμα στο Συμβούλιο προς λήψη απόφασης.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Συνοπτικά, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε στις παρατηρήσεις του ότι τα όρια των εξουσιών της ΕΕΜ τα οποία εκτίθενται στη γνώμη της Επιτροπής του ήταν άγνωστα την εποχή εκείνη. Ο αναπληρωτής επικεφαλής της ΕΕΜ τον είχε διαβεβαιώσει καλή τη πίστι ότι θα αποζημιώνετο για την άσκηση των καθηκόντων του συντονιστή και είχε αισθανθεί αμηχανία για το ότι δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει την υποχρέωση που είχε αναλάβει, όταν τελείωσε η αποστολή.

Περαιτέρω έρευνες

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1998, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε στην Επιτροπή επιστολή με την οποία απεδέχεται την πρότασή της να διαβιβάσει την καταγγελία στο Συμβούλιο και ζητούσε να λάβει πληροφορίες για την απάντηση του Συμβουλίου έως τις 31 Οκτωβρίου 1998. Στις 15 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή διαβίβασε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της επιστολής που απέστειλαν οι υπηρεσίες της προς το Συμβούλιο στις 14 Οκτωβρίου 1998, ζητώντας του να ρυθμίσει το θέμα όπως κρίνει καλύτερο και να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής δεν έλαβε περαιτέρω πληροφορίες από την Επιτροπή ή το Συμβούλιο, απέστειλε νέα επιστολή την 1η Μαρτίου 1999, ζητώντας να πληροφορηθεί τα αποτελέσματα του διαβήματος προς το Συμβούλιο. Στις 30 Μαρτίου 1999, η Επιτροπή απήντησε εσωκλείοντας σχέδιο απάντησης των συμβούλων Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, το οποίο περιείχε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

«1. Η απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1995 (95/403/ΚΕΠΠΑ L 238 της 6.10.95, σ. 4) προβλέπει ρητώς ότι τα μέλη της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας μπορεί να χρειαστεί να εκτελέσουν προπαρασκευαστικές εργασίες, για τις οποίες θα λάβουν ανάλογη αμοιβή (πρβλ. Παράρτημα 1, παρ. 6). Συνεπώς, αν αποδειχθεί ότι ο κ. Μ. εξετέλεσε πράγματι, σε προσωρινή βάση, ανάλογα καθήκοντα μετά από αίτημα του επικεφαλής της Μονάδας ή του Αναπληρωτή του, το Συμβούλιο θεωρεί ότι [ο καταγγέλλων] δεν απαιτείται να αποδείξει κάποιο ειδικό τρόπο διορισμού.

2. Ο επικεφαλής της Εκλογικής Μονάδας και ο αναπληρωτής του εκπροσωπούν την Προεδρία κατά την άσκηση των εξουσιών που της χορηγεί το άρθρο 1.5 (2) της Συνθήκης ΕΚ. Οι αποφάσεις και οι ενέργειές τους τεκμαίρεται ότι υλοποιούν μέτρο της ΚΕΠΠΑ βάσει έγκυρης εξουσιοδότησης. Αν από τα πραγματικά περιστατικά — τα οποία βρίσκονται εκτός της σφαιρας επιρροής του Συμβουλίου — προκύψει ότι στην προκειμένη περίπτωση σημειώθηκε υπέρβαση των εν λόγω εξουσιών, το γεγονός αυτό δεν θα πρέπει να είναι εις βάρος τρίτων όπως [ο καταγγέλλων].»

Η Επιτροπή παρατήρησε επίσης ότι δεν είχε λάβει εξουσιοδότηση, οδηγίες ή πόρους για να εξοφλήσει τον καταγγέλλοντα.

Μετά από ανεπιτυχή προσπάθεια να λάβει πληροφορίες από τις υπηρεσίες του Συμβουλίου μέσω τηλεφώνου ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή στις 30 Απριλίου 1999 προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, με την οποία ζητούσε να επιβεβαιωθεί το προαναφερθέν σχέδιο δήλωσης και οι πληροφορίες σχετικά με τις λεπτομέρειες ενδεχόμενης εξόφλησης του καταγγέλλοντος. Το Συμβούλιο ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή, με επιστολή από 25 Μαΐου 1999, την οποία ο Διαμεσολαβητής έλαβε στις 21 Ιουνίου 1999, ότι το σχέδιο δήλωσης είχε εγκριθεί επισήμως από το Συμβούλιο στις

30 Μαρτίου 1999. Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι οι δημοσιονομικές αρμοδιότητες του Συμβουλίου δυνάμει της σχετικής διατάξεως της Συνθήκης περιορίζονται στο να αποφασίζει την εγγραφή συγκεκριμένου ποσού στον κοινοτικό προϋπολογισμό, ενώ αρμόδια για την υλοποίηση του προϋπολογισμού είναι η Επιτροπή. Εφόσον φαίνεται ότι στην προκειμένη περίπτωση δημιουργήθηκε παρανόηση μεταξύ Συμβουλίου και Επιτροπής, και για να επιταχυνθούν τα πράγματα, το Συμβούλιο απέστειλε αντίγραφο της επιστολής στο Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής.

Στη συνέχεια, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επικοινωνήσαν τηλεφωνικά με τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής και ζήτησαν να ενεργήσουν οι υπηρεσίες της Επιτροπής για την επίλυση του θέματος πριν από τα τέλη Ιουλίου 1999.

Στις 16 Ιουλίου 1999 ο καταγγέλλων διαβίβασε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο επιστολής που του είχαν αποστείλει οι υπηρεσίες της Επιτροπής, από το οποίο προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε διευθετήσει το θέμα μέσω της διαδικασίας επίλυσης συμβατικών διαφορών και είχε συμφωνήσει να καταβάλει στον καταγγέλλοντα ολόκληρο το ποσό που ζητούσε πλέον τόκων. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι το θέμα είχε λήξει ικανοποιητικά.

Η απόφαση

1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή έπρεπε να του καταβάλει τη διαφορά μεταξύ της ημερήσιας αποζημίωσης που είχε λάβει ως παρατηρητής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τις παλαιστινιακές εκλογές του 1995-96 και του ποσού αμοιβής για τα καθήκοντα τοπικού συντονιστή, τα οποία είχε πράγματι εκτελέσει μετά από αίτημα της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας.
2. Οι εργασίες της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας διεξάγονται στο πλαίσιο κοινής δράσης του Συμβουλίου στον τομέα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας. Η Επιτροπή ενήργησε ως δημοσιονομικός διαχειριστής της κοινής δράσης.
3. Το Συμβούλιο δέχθηκε κατ' αρχήν ότι ο καταγγέλλων έπρεπε να πληρωθεί για την εργασία την οποία παρέσχε πράγματι μετά από αίτημα της Ευρωπαϊκής Εκλογικής Μονάδας.
4. Στη συνέχεια, η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει το συνολικό ποσό που ζήτησε ο καταγγέλλων, και μάλιστα εντόκως. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι το θέμα διευθετήθηκε ικανοποιητικά.

Συμπέρασμα

Μετά την έρευνα του Διαμεσολαβητή, διαπιστώθηκε ότι επετεύχθη φιλικός διακανονισμός της διαφοράς μεταξύ του καταγγέλλοντος και της Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.5. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.5.1. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 466/97/PD κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Το Μάιο του 1997, ο κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή σχετικά με τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό ΡΕ/81/Α για την πρόσληψη γερμανόφωνων αναπληρωτών υπαλλήλων διοίκησης, ο οποίος διοργανώθηκε το 1995 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό αυτό και πέτυχε στις εξετάσεις. Εντούτοις, δε συμπεριλήφθηκε στον εφεδρικό πίνακα, καθώς η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε ότι μόνο οι δέκα επιτυγχόντες με την καλύτερη βαθμολογία θα συμπεριλαμβάνονταν στον κατάλογο. Ο καταγγέλλων δεν ήταν μεταξύ των δέκα επιτυχόντων με την καλύτερη βαθμολογία, πράγμα για το οποίο ενημερώθηκε με επιστολή.

Στη συνέχεια, υπήρξε ανταλλαγή επιστολών μεταξύ του καταγγέλλοντα και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στην αλληλογραφία αυτή, ο καταγγέλλων ζήτησε να του επιτραπεί πρόσβαση στα γραπτά του και να ενημερωθεί για τους λόγους αποτυχίας του στο διαγωνισμό. Τέλος, υποστήριξε ότι υπήρξε θύμα διάκρισης. Τα γεγονότα στα οποία βασιζόνταν οι κατηγορίες αυτές ήταν τα εξής: στη διάρκεια της προετοιμασίας για το διαγωνισμό, οι γερμανικές αρχές επικοινωνήσαν με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για να μάθουν αν το Κοινοβούλιο ήταν πρόθυμο να συμπεριλάβει ένα πληροφοριακό έντυπο στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Το έντυπο περιείχε πληροφορίες σχετικά με σεμινάρια που μπορούσαν να παρακολουθήσουν οι υποψήφιοι στα πλαίσια της προετοιμασίας τους για το διαγωνισμό. Τα σεμινάρια αυτά διοργάνωναν δύο γερμανικά ινστιτούτα ευρωπαϊκής πολιτικής. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι υπήρξε θύμα διάκρισης επειδή δεν έλαβε το πληροφοριακό αυτό έντυπο.

Απαντώντας στις επιστολές του καταγγέλλοντα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον ενημέρωσε για τη βαθμολογία του στις διάφορες δοκιμασίες. Όμως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν του επέτρεψε την πρόσβαση στα γραπτά του, ούτε του εξέδωσε λεπτομερέστερα τους λόγους της αποτυχίας του στο διαγωνισμό. Και στις δύο περιπτώσεις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επικαλέστηκε τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία, κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών στοιχειοθετεί παραβίαση του μυστικού χαρακτήρα των διαβουλεύσεων της εξεταστικής επιτροπής. Αναφορικά με το ζήτημα της διάκρισης, το Κοινοβούλιο ανέφερε ότι είχε εξαντλήσει κάθε περιθώριο όσον αφορά στη διάδοση σχετικών πληροφοριών προκειμένου να διασφαλίσει την ίση μεταχείριση των υποψηφίων.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, ο καταγγέλλων υπέβαλε την καταγγελία στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή. Στην καταγγελία υποστήριζε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε υποπέσει στο παράπτωμα της κακής διοίκησης καθώς

- δεν του επέτρεψε πρόσβαση στα γραπτά του
- δεν του εξέδωσε τους λόγους της αποτυχίας του στο διαγωνισμό
- προέβη σε διάκριση εις βάρος του.

Για να στηρίξει τον πρώτο ισχυρισμό του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, κάθε υποψήφιος απολαμβάνει συνήθως του δικαιώματος να ενημερώνεται για στοιχεία που τον αφορούν. Αναφορικά με το δεύτερο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν την αιτιολόγηση αποφάσεων όπως η συγκεκριμένη.

Όσον αφορά στον τρίτο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δε μερίμνησε ώστε να λάβουν όλοι οι υποψήφιοι το εν λόγω πληροφοριακό έντυπο. Ανέφερε μεταξύ άλλων ότι είχε έλθει σε επαφή με τα γραφεία πληροφοριών της Κοινότητας στη Γερμανία, τόσο της Επιτροπής όσο και του Κοινοβουλίου, τα οποία δεν είχαν καμία ενημέρωση για το πληροφοριακό αυτό έντυπο. Το γεγονός ότι ο ίδιος δεν το έλαβε μείωνε αυτομάτως τις πιθανότητες επιτυχίας του στο διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, υπήρξε θύμα διάκρισης σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψήφιους.

Η έρευνα

Η γνώμη του Κοινοβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στη γνώμη του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέμεινε στη θέση που είχε λάβει στην αλληλογραφία που προηγήθηκε της καταγγελίας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία.

Περαιτέρω έρευνες

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης του Κοινοβουλίου και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητώντας λεπτομερέστερα στοιχεία για τις διαδικασίες που ακολούθησε το Κοινοβούλιο προκειμένου να διασφαλίσει η διανομή του πληροφοριακού εντύπου σε όλους τους υποψήφιους. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε να εξετάσει το φάκελο του Κοινοβουλίου.

Η δεύτερη γνώμη του Κοινοβουλίου

Στη δεύτερη γνώμη του, το Κοινοβούλιο εξήγησε τη διαδικασία που ακολούθησε ώστε να διασφαλίσει τη διανομή του πληροφοριακού εντύπου. Στην αναγγελία του διαγωνισμού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οριζόταν ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να απευθύνονται στις κεντρικές υπηρεσίες του Κοινοβουλίου ή στο γραφείο πληροφοριών της Βόννης προκειμένου να προμηθευτούν την προκήρυξη του διαγωνισμού. Οι υπηρεσίες αυτές διέθεταν και το πληροφοριακό έντυπο. Επιπλέον, για την περίπτωση των υποψηφίων που απευθύνονταν σε άλλες αντιπροσωπείες ή γραφεία πληροφοριών των Κοινοτήτων σε γερμανόφωνες χώρες, το Κοινοβούλιο απευθύνθηκε στα γραφεία αυτά προκειμένου να υπογραμμίσει τη σημασία της διανομής του εν λόγω πληροφοριακού εντύπου στους υποψηφίους που ζητούσαν να λάβουν την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Το Κοινοβούλιο επισήμαινε επίσης ότι η συμμετοχή στο προπαρασκευαστικό σεμινάριο δε συνιστούσε εγγύηση επιτυχίας στο διαγωνισμό και ότι θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να αποδειχθεί ότι η αποτυχία ενός υποψηφίου στο διαγωνισμό οφειλόταν στην απουσία του πληροφοριακού εντύπου.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι προφανώς δεν υπάρχει επίσημη νομική βάση για τη συναίνεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διανείμει τις εν λόγω πληροφορίες για τα προπαρασκευαστικά σεμινάρια. Επανάλαβε επίσης ότι είχε έλθει σε επαφή με τα γραφεία πληροφοριών στη Γερμανία, τα οποία δεν είχαν καμία ενημέρωση για το πληροφοριακό αυτό έντυπο.

Η εξέταση

Σκοπός της εξέτασης ήταν να επαληθεύσει ότι τα γραπτά του καταγγέλλοντα είχαν βαθμολογηθεί σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Οι εξεταστικές επιτροπές απολαμβάνουν ευρείας διακριτικής ευχέρειας στην αξιολόγηση των υποψηφίων σε ένα διαγωνισμό και εξαιρέσεις σε μια τέτοια αξιολόγηση μπορούν να γίνουν δεκτές μόνον σε περίπτωση καταφανούς παραβίασης ενός κανόνα ή μιας αρχής που είναι δεσμευτική για την εξεταστική επιτροπή. Από την εξέταση δε διαπιστώθηκε τέτοια παραβίαση. Ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι το Κοινοβούλιο δε διέθετε το διορθωμένο αντίγραφο ενός από τα γραπτά του καταγγέλλοντα.

Η απόφαση

1. Πρόσβαση στα γραπτά των εξετάσεων

Σύμφωνα με την τρέχουσα κοινοτική νομοθεσία, φαίνεται ότι δεν υφίσταται νομική υποχρέωση των εξεταστικών επιτροπών να κοινοποιούν τα γραπτά των εξετάσεων στους υποψηφίους που διατυπώνουν σχετικό αίτημα. Από την άλλη, δεν φαίνεται

να υφίσταται υποχρέωση των εξεταστικών επιτροπών για άρνηση της κοινοποίησης. Το ερώτημα, συνεπώς, είναι αν οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στις διοικητικές αρχές να επιτρέπουν την πρόσβαση στα γραπτά των εξετάσεων. Το ερώτημα αποτέλεσε το αντικείμενο μιας άλλης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή, υπ' αριθ. 1004/97/PD. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν προέβη σε περαιτέρω έρευνα του συγκεκριμένου σκέλους της παρούσας καταγγελίας.

2. Παράλειψη αιτιολόγησης

Φαίνεται από τα προαναφερθέντα ότι, σύμφωνα με την τρέχουσα κοινοτική νομοθεσία, δεν υφίσταται νομική υποχρέωση των εξεταστικών επιτροπών να κοινοποιούν τα γραπτά των εξετάσεων στους υποψηφίους που διατυπώνουν σχετικό αίτημα. Με αυτό ως δεδομένο και λαμβάνοντας υπόψη την ευρεία διακριτική ευχέρεια των εξεταστικών επιτροπών, η οποία έχει αναγνωριστεί και από τα κοινοτικά δικαστήρια, η συμμόρφωση των εξεταστικών επιτροπών με τις απαιτήσεις που πηγάζουν από τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και τις αρχές της χρηστής διοίκησης αποκτά πολύ μεγαλύτερη σημασία. Κατά συνέπεια, οι εξεταστικές επιτροπές οφείλουν να αιτιολογούν επαρκώς τις αποφάσεις τους ώστε αυτές να γίνονται κατανοητές από τους υποψηφίους. Στην παρούσα υπόθεση, η εξεταστική επιτροπή απλώς κοινοποίησε στον υποψήφιο τη βαθμολογία που είχε λάβει. Αυτό δε φαίνεται να πληροί τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε για το σκοπό αυτό κριτική παρατήρηση προς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Διάκριση

3.1. Κατά πρώτον, επισημαίνεται ότι δε φαίνεται να υπάρχουν διατάξεις που να εμποδίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδεχτεί το αίτημα μιας κυβέρνησης για διανομή πληροφοριών σχετικά με προπαρασκευαστικά σεμινάρια για ένα διαγωνισμό. Αποδεχόμενο ένα τέτοιο αίτημα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει, όπως είναι σαφές, να συμμορφώνεται με τους κανόνες και τις αρχές που το δεσμεύουν.

3.2. Είναι προφανές ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όφειλε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίσει τη διανομή του πληροφοριακού εντύπου που είχε αναλάβει να διανείμει και είναι απολύτως βέβαιο ότι ο καταγγέλλων δεν το έλαβε. Το ερώτημα είναι αν το γεγονός αυτό συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης με τις νομικές συνέπειες που αυτό συνεπάγεται.

Κατά την εξέταση του ερωτήματος αυτού, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των πληροφοριών που το Κοινοβούλιο υποχρεούται να γνωστοποιεί σε όλους τους υποψηφίους ως διοργανωτής του διαγωνισμού και των πληροφοριών άλλου τύπου. Είναι σαφές ότι η αρχή θα είχε παραβιαστεί αν το Κοινοβούλιο δεν είχε, λόγω χάρη, δώσει σε όλους τους υποψηφίους την ολοκληρωμένη διατύπωση των ζητημάτων των εξετάσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι εν λόγω πληροφορίες δεν αποτελούσαν μέρος της διαδικασίας διενέργειας του διαγωνισμού και το Κοινοβούλιο είχε αναλάβει να τις διανείμει χάριν των γερμανικών αρχών· εξάλλου δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η κατοχή των πληροφοριών αυτών θα είχε επίπτωση στην απόδοση του υποψηφίου στο διαγωνισμό. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής κρίνει πώς το γεγονός ότι ένας ή και περισσότεροι υποψήφιοι δεν έλαβαν το εν λόγω πληροφοριακό έντυπο δε συνιστά παραβίαση της αρχής περί ίσης μεταχείρισης. Καθώς δεν υπάρχουν πειστικές αποδείξεις ότι το Κοινοβούλιο δεν προχώρησε στη λήψη των απαραίτητων μέτρων για τη διασφάλιση της διανομής του πληροφοριακού εντύπου, δε φαίνεται να υφίσταται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου όσον αφορά στο συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία αυτή, κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι εξεταστικές επιτροπές, σύμφωνα με τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οφείλουν να παρέχουν στους υποψήφιους την αιτιολόγηση που είναι απαραίτητη ώστε να γίνονται κατανοητές οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το Κοινοβούλιο ενήργησε πλημμελώς διότι, παρά το αίτημα του καταγγέλλοντα, το Κοινοβούλιο δεν τον ενημέρωσε εκτενέστερα για τους λόγους αποτυχίας του στο διαγωνισμό.

Δεδομένου ότι η παρούσα πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Από την εξέταση του φακέλου του Κοινοβουλίου, διαπιστώθηκε ότι ο φάκελος δεν ήταν πλήρης. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, ο φάκελος δεν περιείχε το διορθωμένο αντίγραφο ενός από τα γραπτά του καταγγέλλοντα. Δεν περιείχε επίσης τα κριτήρια αξιολόγησης που είχε θεσπίσει η εξεταστική επιτροπή. Αυτό ώθησε το Διαμεσολαβητή να διατυπώσει τις εξής περαιτέρω παρατηρήσεις: το Κοινοβούλιο οφείλει να διασφαλίζει ότι ο φάκελος ενός διαγωνισμού περιέχει τα βαθμολογημένα αντίγραφα των γραπτών των υποψηφίων καθώς και τα κριτήρια αξιολόγησης που θεσπίζονται από την εξεταστική επιτροπή.

3.5.2. ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 451/98/PD κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Ο κ. Ν. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή για λογαριασμό του ιδρύματός του κατά του Συμβουλίου της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, ισχυριζόμενος ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να απαντήσει σε επιστολή του ιδρύματός του.

Συμφώνως προς τη συνήθη πρακτική που ακολουθεί ο Διαμεσολαβητής σε περιπτώσεις που αφορούν παράλειψη απάντησης σε επιστολές πολιτών, οι υπηρεσίες του ήλθαν σε τηλεφωνικές επαφές με το Συμβούλιο για να μάθουν πότε θα εδίδετο απάντηση. Οι επαφές αυτές απέβησαν μάταιες και έτσι ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να αναλάβει έρευνα.

Η έρευνα

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο ανέφερε ότι είχε λάβει και είχε καταχωρήσει την επιστολή. Μετά ενδελεχή εξέταση, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Συμβουλίου σημείωσαν προσεκτικά τη δήλωση που περιείχε η επιστολή. Λόγω του ότι η επιστολή περιείχε απλώς μια δήλωση, και όχι συγκεκριμένα ερωτήματα, οι υπηρεσίες αποφάσισαν ότι δεν ήταν απαραίτητο να απαντηθεί.

Το Συμβούλιο απήντησε ότι γενικά, προσπαθεί να απαντήσει όλες τις εισερχόμενες επιστολές, τουλάχιστον με απόδειξη παραλαβής ή, εφόσον τίθενται ερωτήματα, με ουσιαστικές παρατηρήσεις.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Η παράλειψη απάντησης στην εν λόγω επιστολή

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, η διοίκηση υποχρεούται να απαντά στα διαβήματα των πολιτών. Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο αποφάσισε να μην απαντήσει στον καταγγέλλοντα, επειδή η εν λόγω επιστολή περιείχε απλώς μια δήλωση. Εντούτοις, από τη στιγμή που η καταγγελία υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή, κατέστη σαφές στο Συμβούλιο ότι ο καταγγέλλων ανέμενε απάντηση. Παρόλα ταύτα, το Συμβούλιο δεν απήντησε και συνεπώς ενήργησε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε προς το Συμβούλιο επίκριση, διότι θα έπρεπε να είχε απαντήσει στην εν λόγω επιστολή. Λόγω του ότι το θέμα της επιστολής είχε χάσει την επικαιρότητά του, ο Διαμεσολαβητής δεν συνέχισε την έρευνα επί της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες που διενήργησε ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής επί της καταγγελίας, φαίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η εξής επίκριση:

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, η διοίκηση υποχρεούται να απαντά στα διαβήματα των πολιτών. Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο αποφάσισε να μην απαντήσει στον καταγγέλλοντα, επειδή η εν λόγω επιστολή περιείχε απλώς μια δήλωση. Εντούτοις, από τη στιγμή που η καταγγελία υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή, κατέστη σαφές στο Συμβούλιο ότι ο καταγγέλλων ανέμενε απάντηση. Παρόλα ταύτα, το Συμβούλιο δεν απήντησε και συνεπώς ενήργησε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.5.3. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΕΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ ΣΕ ΕΡΓΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚ

Απόφαση επί της καταγγελίας 194/97/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο του 1997, ο περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Ανδαλουσίας διαβίβασε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή καταγγελία στην οποία υποστηριζόταν ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε σωστά τις περιβαλλοντικές συνέπειες ορισμένων έργων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής και τα διαρθρωτικά ταμεία στην περιοχή Garrucha της Αλμερίας.

Τον Ιανουάριο του 1997, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε εγγράφως στο γενικό διευθυντή της ΓΔ XVI της Επιτροπής, ενημερώνοντας τον ότι οι υπηρεσίες του χρηματοδοτούσαν δύο γειτονικά έργα στην πόλη Garrucha της Αλμερίας, τα οποία ήταν φύσει ασύμβατα. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι με την ενέργεια αυτή η Επιτροπή είχε προκαλέσει έντονη ανησυχία στον τοπικό πληθυσμό, ιδιαίτερα στους αλιείς και τους τουρίστες. Αντίγραφο της επιστολής συνοδευόμενο από ορισμένα πρόσθετα στοιχεία στάλθηκε επίσης στον περιφερειακό Διαμεσολαβητή της Ανδαλουσίας, ο οποίος προέβη σε έρευνα του θέματος σχετικά με το ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην έγκριση των έργων και ενημέρωσε τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή αναφορικά με τους ισχυρισμούς περί κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ένα από τα έργα αφορούσε την αποκατάσταση της παραλίας Garrucha. Το έργο πραγματοποιούνταν με κοινοτική συμμετοχή που ανερχόταν στο 85 % της συνολικής δαπάνης. Κοινοτική χρηματοδότηση είχε επίσης χορηγηθεί για την επέκταση του εμπορικού λιμένα της ίδιας πόλης. Τα δύο έργα βρίσκονταν σε μικρή απόσταση μεταξύ τους.

Με την επέκταση του λιμένα της Garrucha, μεγάλα πλοία θα μπορούσαν να ελλιμενίζονται κοντά στην υπό ανάπλαση παραλία, γεγονός που, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, θα είχε ως αποτέλεσμα να μην ανταποκρίνονται τα ύδατα της περιοχής στα τρέχοντα περιβαλλοντικά πρότυπα της ΕΚ για τις παραλίες κολυμβητών. Επιπλέον, το έργο είχε εγκριθεί ενάντια στη βούληση της πλειονότητας του τοπικού πληθυσμού που προτιμούσε την επιλογή ενός γειτονικού λιμανιού στην περιοχή Carboneras.

Ο καταγγέλλων σημείωνε επίσης ότι η περιφερειακή διοίκηση είχε παράσχει παραπλανητικές πληροφορίες στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής προκειμένου να εξασφαλίσει την κοινοτική χρηματοδότηση. Συνεπώς, η τεκμηρίωση που κατατέθηκε σε σχέση με την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου ήταν ανακριβής και δεν περιλάμβανε τις σχετικές παραμέτρους.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή επισήμανε ότι η κατάσταση είχε τεθεί υπόψη της ήδη από το 1995. Και τα δύο έργα είχαν λάβει κοινοτική χρηματοδότηση: η ανάπλαση της παραλίας Garrucha μέσω του Ταμείου Συνοχής και η επέκταση του λιμένα της πόλης μέσω των διαρθρωτικών ταμείων. Η Επιτροπή ενέκρινε τη χρηματοδότηση των έργων αυτών, καθώς έδειχναν να πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας και να συμμορφώνονται με όλες τις σχετικές κοινοτικές περιβαλλοντικές διατάξεις.

Όσον αφορά στην επέκταση του τοπικού λιμένα, η Επιτροπή ανέφερε ότι το έργο τηρούσε όλους τους εφαρμοστέους κανόνες, συγκεκριμένα τις διατάξεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον. Έτσι, ο ανάδοχος του έργου προχώρησε στη σύνταξη εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον, η οποία υποβλήθηκε στις παρατηρήσεις του κοινού. Μετά τη διαβούλευση αυτή, οι αρμόδιες ισπανικές αρχές συνέταξαν την τελική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων η οποία περιλάμβανε ορισμένα διορθωτικά μέτρα. Το έγγραφο δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της επαρχίας της Αλμερίας στις 11 Ιουλίου 1995. Με βάση τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το έργο ήταν σύμφωνο προς τις διατάξεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

Η Επιτροπή επισήμανε ότι η αρχική επιλογή είχε γίνει από την τοπική αυτοδιοίκηση της Ανδαλουσίας, η οποία συμπεριέλαβε το συγκεκριμένο αυτό έργο στο επιχειρησιακό της πρόγραμμα για την περίοδο 1994-1999. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η επιλογή είχε γίνει από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο άσκησης των εξουσιών τους και με τον δέοντα σεβασμό για τα κριτήρια διαχείρισης των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων, διαχείριση η οποία βασίζεται στις αρχές της επικουρικότητας και της συνεργασίας.

Έχοντας ενημερωθεί για την ενδεχόμενη ασυμβατότητα των δύο έργων, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έδωσαν το θέμα ενώπιον των ισπανικών αρχών. Το ισπανικό Υπουργείο Μεταφορών και Περιβάλλοντος ενημέρωσε εγγράφως την Επιτροπή ότι το έργο της επέκτασης του λιμένα δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την επιμήκυνσή του και, επομένως, οι επιπτώσεις του στην παρακείμενη παραλία θα ήταν αμελητέες.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τίποτε δεν εμπόδιζε τη χρηματοδότηση και των δύο έργων, αφού, όπως φαινόταν, τα έργα αυτά συμμορφώνονταν με τις κοινοτικές περιβαλλοντικές οδηγίες ενώ, επιπρόσθετα, δε φαινόταν να υπάρχει ασυμβατότητα μεταξύ τους.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων πρόεβαλε ενστάσεις σχετικά με την άποψη της Επιτροπής ότι η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου για την επέκταση του τοπικού λιμένα ήταν σύμφωνη με τις κοινοτικές απαιτήσεις. Όπως ανέφερε ο καταγγέλλων, η περιβαλλοντική αναφορά που συνέταξε ο ανάδοχος του έργου δεν αποτέλεσε αντικείμενο της απαιτούμενης δημόσιας διαβούλευσης. Εξάλλου, περιείχε αρκετά λάθη και περιλάμβανε παραπλανητικές πληροφορίες. Από την τελική περιβαλλοντική εκτίμηση έλειπαν επίσης σημαντικές πληροφορίες όπως οι επιπτώσεις του επεκταθέντος λιμένα στην παρακείμενη παραλία. Βασικό μόνον στους ισχυρισμούς αυτούς, το Ανώτατο Δικαστήριο της Ανδαλουσίας αποφάσισε να αναστείλει προσωρινά την εκτέλεση του έργου μέχρι να κριθεί η υπόθεση.

Για να υποστηρίξει τους ισχυρισμούς του, ο καταγγέλλων επισύναψε φωτογραφίες που μαρτυρούσαν την εγγύτητα των πλοίων που εισέρχονταν στον επεκταθέντα λιμένα με την υπό ανάπλαση παραλία.

Συμπληρωματικά στοιχεία

Τον Νοέμβριο του 1997, ο περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Ανδαλουσίας απηύθυνε επιστολή στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή με την οποία τον ενημέρωνε ότι το γραφείο του αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της έρευνάς του σχετικά με την καταγγελία αυτή, καθώς είχε πληροφορηθεί ότι ένα περιφερειακό δικαστήριο είχε επιληφθεί του θέματος, συγκεκριμένα του ερωτήματος αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές ενήργησαν κατά παράβαση της νομοθεσίας εγκρίνοντας ένα από τα εν λόγω έργα.

Η απόφαση

1. Πεδίο της υπόθεσης που τέθηκε ενώπιον του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

1.1. Το πρόβλημα που έθεσε ο καταγγέλλων έχει τις ρίζες του στις υποτιθέμενα παραπλανητικές πληροφορίες που

προσκόμισαν οι αρμόδιες ισπανικές αρχές στην Επιτροπή ώστε να εξασφαλίσουν κοινοτική χρηματοδότηση για δύο έργα.

1.2. Υπενθυμίζεται ότι η συνθήκη της ΕΚ παρέχει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή το δικαίωμα να διερευνά πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης που αφορούν αποκλειστικά στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών. Το καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητά ότι οι καταγγελίες που υποβάλλονται στο Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να αφορούν ενέργειες άλλης αρχής ή προσώπου.

1.3. Με βάση τα προαναφερθέντα, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή περιορίστηκαν, επομένως, στο αν υπήρξε κακή διοίκηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Ισχυρισμός περί παρατυπιών της Επιτροπής

2.1. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε όπως αρμοζε τις παρατυπίες που είχαν τεθεί υπόψη της σχετικά με τα δύο έργα που χρηματοδοτούνταν με κοινοτικούς πόρους στην Garrucha της Αλμερίας. Οι ισχυρισμοί του αφορούσαν (i) τη μη συμμόρφωση του έργου για την επέκταση του λιμένα της Garrucha με τις σχετικές κοινοτικές περιβαλλοντικές διατάξεις και (ii) την ασυμβατότητα των δύο έργων.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, φαινόταν ότι η επέκταση του λιμένα στην Garrucha είχε αποτελέσει το αντικείμενο εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει η οδηγία 85/337/ΕΟΚ. Συνεπώς, η Επιτροπή δε διέθετε στοιχεία ώστε να μπορεί να διαπιστώσει μια ενδεχόμενη παράβαση της οδηγίας στην υπόθεση αυτή. Ως προς το ασυμβίβαστο μεταξύ της επέκτασης του λιμένα και της ανάπλασης μιας παρακείμενης παραλίας, η Επιτροπή αποφάσισε να παραβλέψει τον ισχυρισμό αυτό, βασισμένη στις διαβεβαιώσεις των ισπανικών αρχών.

2.2. Για να μπορέσει να εκτιμηθεί αν στη συγκεκριμένη υπόθεση υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής, ήταν πρώτα απαραίτητο να προσδιοριστούν οι σχετικές νομικές υποχρεώσεις που δεσμεύουν το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο.

Οι κανόνες σχετικά με την επίτευξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής όπως προβλέπεται στο άρθρο 130Α της συνθήκης της ΕΚ καθορίζονται, μεταξύ άλλων από τον

κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/93⁽¹⁾ ο οποίος αναφέρεται σε όλα τα υπάρχοντα χρηματοδοτικά όργανα, καθώς και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1164/94⁽²⁾ που αφορά συγκεκριμένα το Ταμείο Συνοχής.

Η ανάγκη εναρμόνισης του εν λόγω τύπου χρηματοδότησης με τους κοινοτικούς κανόνες διατυπώνεται με σαφήνεια στο άρθρο 7, παρ. 1 του κανονισμού 2052/88⁽³⁾:

«Οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία [...] ή από άλλο υφιστάμενο χρηματοδοτικό όργανο πρέπει να συμφωνούν με τις διατάξεις των συνθηκών και των πράξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτών, καθώς και με τις κοινοτικές πολιτικές, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν [...] την προστασία του περιβάλλοντος.»

Η εφαρμογή της διάταξης αυτής έχει ανατεθεί στην Επιτροπή⁽⁴⁾. Κατά την επιδίωξη του στόχου αυτού, η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίζει την αποτελεσματική παρακολούθηση, εκτίμηση και αξιολόγηση της συνδρομής που παρέχεται από τα ταμεία, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη⁽⁵⁾. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών, η Επιτροπή έχει δικαίωμα να ζητά από τις εθνικές αρχές να της διαθέτουν λεπτομερή στοιχεία, εθνικές εκθέσεις ελέγχου ή έγγραφα σχετικά με δαπάνες, ενώ εξουσιοδοτείται, αν αυτό κρίνεται αναγκαίο, να διεξάγει επιτόπιους ελέγχους⁽⁶⁾.

- 2.3. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να εκτελεί τα καθήκοντά της βάσει του άρθρου 7, παρ. 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 με τη δέουσα επιμέλεια. Αυτό συνεπάγεται ότι, σε περίπτωση σοβαρών κατηγοριών για ενδεχόμενες παρατυπίες σε σχέση με κοινοτικά χρηματοδοτούμενα έργα, η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα των στοιχείων που διαθέτει.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2081/93 του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και το συντονισμό των παρεμβάσεων τους μεταξύ τους, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1993 L 193, σ. 5).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 1994 για την ίδρυση του ταμείου συνοχής (ΕΕ 1994 L 130, σ. 1).

(3) Παρόμοια διάταξη περιέχεται στο άρθρο 8 του κανονισμού αριθ. 1164/94 σχετικά με τη χρήση των πόρων από το Ταμείο Συνοχής.

(4) Άρθρο 18 του κανονισμού αριθ. 2052/88, και άρθρο 13 του κανονισμού αριθ. 1164/94.

(5) Άρθρα 25, παρ. 1 και 26, παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988 L 374, σ. 1).

(6) Άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου.

Εν προκειμένω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε λάβει χώρα παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας και ότι, συνεπώς, η χρηματοδότηση μπορούσε να συνεχιστεί κανονικά. Η Επιτροπή οδηγήθηκε στο συμπέρασμα αυτό, βασιζόμενη στο γεγονός ότι για το ένα από τα έργα είχε πραγματοποιηθεί επίσημη εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές ανέφεραν σε έγγραφη απάντησή τους ότι τα δύο έργα ήταν συμβατά. Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο Διαμεσολαβητή, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε ποτέ τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντα σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες ώστε να βεβαιωθεί ότι τα εν λόγω έργα που χρηματοδοτούνταν από την Κοινότητα ήταν σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και πολιτική.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνές του σχετικά με την παρούσα καταγγελία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο να διατυπώσει την ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να εκτελεί τα καθήκοντά της βάσει του άρθρου 7, παρ. 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 με τη δέουσα επιμέλεια. Αυτό συνεπάγεται ότι, σε περίπτωση σοβαρών κατηγοριών για ενδεχόμενες παρατυπίες σε σχέση με έργα χρηματοδοτούμενα από την Κοινότητα, η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες προκειμένου να εξακριβώσει την ορθότητα των στοιχείων που διαθέτει.

Εν προκειμένω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε λάβει χώρα παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας και ότι, συνεπώς, η χρηματοδότηση μπορούσε να συνεχιστεί κανονικά. Η Επιτροπή οδηγήθηκε στο συμπέρασμα αυτό, βασιζόμενη στο γεγονός ότι για το ένα από τα έργα είχε πραγματοποιηθεί επίσημη εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές ανέφεραν σε έγγραφη απάντησή τους ότι τα δύο έργα ήταν συμβατά. Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο Διαμεσολαβητή, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε ποτέ τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντα σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες ώστε να βεβαιωθεί ότι τα εν λόγω κοινοτικά χρηματοδοτούμενα έργα ήταν σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και πολιτική.

Δεδομένου ότι οι παρούσες πτυχές της υπόθεσης αφορούσαν διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΠΕΡΑΤΩΣΗ
ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 323/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής
Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1997, η κ. J. κατήγγειλε στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δε μερίμνησε για τη συμμόρφωση των ισπανικών αρχών με τις υποχρεώσεις τους βάσει της οδηγίας 89/48.

Η καταγγέλλουσα, Βελγίδα υπήκοος, είναι κάτοχος βελγικού διπλώματος «Licence en traduction» από το Πανεπιστήμιο της Mons. Το 1992, η καταγγέλλουσα ζήτησε αναγνώριση του διπλώματός της από τις ισπανικές αρχές ώστε να μπορέσει να εργαστεί στην Ισπανία ως καθηγήτρια ξένων γλωσσών. Υπέβαλε το αίτημά της βάσει της οδηγίας 89/48 η οποία καθορίζει το γενικό πλαίσιο για την αναγνώριση των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τα οποία χορηγούνται μετά την ολοκλήρωση επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με ελάχιστη διάρκεια τριών ετών (ΕΕ 1989 L 19/16).

Η οδηγία αυτή δεν αφορά την αμιγώς ακαδημαϊκή αναγνώριση, αλλά την αναγνώριση με σκοπό την άσκηση των λεγόμενων κατοχυρωμένων νομοθετικά επαγγελματιών. Τα επαγγέλματα που θεωρούσε η καταγγέλλουσα ότι ήταν κατοχυρωμένα νομοθετικά υπό την έννοια της οδηγίας στην Ισπανία ήταν τα «profesor de escuelas oficiales de idiomas» και «profesor de educación secundaria».

Όσον αφορά στο πρώτο επάγγελμα, η καταγγέλλουσα υπέβαλε αίτηση στα πλαίσια διαγωνισμού για πρόσληψη στο ισπανικό δημόσιο ως «profesor de escuelas oficiales de idiomas». Όπως φαίνεται, η καταγγέλλουσα ήταν μεταξύ των επιτυχόντων αλλά η πρόσληψή της στη συνέχεια ακυρώθηκε με την αιτιολογία ότι δεν είχε προσκομίσει τα απαιτούμενα έγγραφα που θα πιστοποιούσαν ότι είναι κάτοχος του απαραίτητου για τη θέση διπλώματος.

Όσον αφορά στο δεύτερο επάγγελμα, η καταγγέλλουσα υπέβαλε αίτηση στην ισπανική αρχή που ήταν αρμόδια για την αναγνώριση του διπλώματός της ώστε να μπορεί να διδάσκει γαλλικά και ισπανικά. Η ισπανική αρχή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με τη βελγική νομοθεσία, το δίπλωμα που κατείχε της παρείχε δικαίωμα διδασκαλίας μόνον αν ήταν κάτοχος «Agrégation» ή «Certificat d' Aptitude Pédagogique» (CAP). Απίσης, παρατήρησε ότι η ισπανική νομοθεσία προϋπέθετε επίσης κατοχή διπλώματος CAP. Ωστόσο, η απαίτηση αυτή ήταν δυνατό να παρακαμφθεί αν ο αιτών είχε διδακτική εμπειρία ενός έτους σε ίδρυμα του αντίστοιχου επιπέδου. Καθώς η καταγγέλλουσα δεν ήταν εκείνη την εποχή κάτοχος διπλώματος CAP, η ισπανική αρχή απέρριψε το αίτημα της καταγγέλλουσας.

Εντούτοις, το άρθρο 5 της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να διευκολύνουν την αναγνώριση ενός διπλώματος παρέχοντας στον πολίτη τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει το μέρος εκείνο της εκπαίδευσης που του/της λείπει προκειμένου να εξασφαλίσει την αναγνώριση. Σύμφωνα με τα παραπάνω, η καταγγέλλουσα απέκτησε το απαιτούμενο CAP σε ισπανικό εκπαιδευτικό ίδρυμα και το 1994 της χορηγήθηκε άδεια άσκησης επαγγέλματος ως «profesor de educación secundaria» για τη διδασκαλία της γαλλικής και της αγγλικής γλώσσας.

Ωστόσο, η καταγγέλλουσα έκρινε ότι η αρχική αντιμετώπιση των ισπανικών αρχών αντέβαινε στις διατάξεις της προαναφερθείσας οδηγίας. Έτσι, ζήτησε να της χορηγηθεί άδεια άσκησης επαγγέλματος με αναδρομική ισχύ. Το σκεπτικό της άποψης αυτής, όσον αφορά στο επάγγελμα του «profesor de educación secundaria», μπορεί να συνοψιστεί ως εξής: στις ανακοινώσεις διαγωνισμών για την πρόσληψη στο ισπανικό δημόσιο ως «profesor de enseñanza secundaria», περιλαμβανόταν διάταξη σύμφωνα με την οποία όποιος διέθετε διδακτική εμπειρία ενός έτους εξαιρείτο της απαίτησης του CAP. Η καταγγέλλουσα διέθετε διετή διδακτική εμπειρία στα ισπανικά, εμπειρία την οποία είχε αποκτήσει στο Βέλγιο μεταξύ των ετών 1983-1985. Θεώρησε, συνεπώς, ότι η εμπειρία της από το Βέλγιο έπρεπε να ληφθεί υπόψη.

Η καταγγέλλουσα ήλθε σε επαφή με τις ισπανικές αρχές για το θέμα αυτό, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Έτσι, στις 2 Φεβρουαρίου 1995 η καταγγέλλουσα υπέβαλε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με επιστολή της 16ης Μαρτίου 1995, η ΓΔ XV της Επιτροπής απέστειλε βεβαίωση παραλαβής της καταγγελίας. Η καταγγελία είχε ως αποτέλεσμα την έναρξη εκτενέστατης αλληλογραφίας μεταξύ της καταγγέλλουσας, των αρμόδιων υπηρεσιών της Επιτροπής και των βελγικών και ισπανικών αρχών. Επίσης, κάποια στιγμή η καταγγέλλουσα ξεκίνησε αλληλογραφία με τη ΓΔ V. Η καταγγέλλουσα και οι υπηρεσίες της Επιτροπής βρίσκονταν επίσης σε τηλεφωνική επικοινωνία. Κατά την εξέταση της καταγγελίας από την Επιτροπή, η καταγγέλλουσα συνέχισε τις επαφές της με τις ισπανικές αρχές με σκοπό να πετύχει αλλαγή της θέσης τους.

Με επιστολή της στις 27 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην καταγγέλλουσα ότι αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας. Η επιστολή αποτελούνταν από δύο παραγράφους: στην πρώτη αναφερόταν ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης: η δεύτερη ανέφερε ότι, με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι ιδιώτες δεν έχουν δικαίωμα να προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής ούτε να κινήσουν τη διαδικασία επί παραβάσει.

Αυτό ήταν εν συντομία το ιστορικό βάσει του οποίου η καταγγέλλουσα προχώρησε στην υποβολή της καταγγελίας στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή.

Στην καταγγελία υποστηριζόταν κατά πρώτον ότι η Επιτροπή είχε καθυστερήσει υπέρ το δέον να διεκπεραιώσει την αρχική καταγγελία. Κατά δεύτερον, διατυπώνονταν ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να κλείσει την υπόθεση καθώς οι ισπανικές αρχές συνέχιζαν να αρνούνται να αναγνωρίσουν την επαγγελματική εμπειρία της καταγγέλλουσας με την αιτιολογία ότι η εμπειρία αυτή δεν είχε αποκτηθεί στην Ισπανία αλλά στο Βέλγιο. Στην καταγγελία, η καταγγέλλουσα αναφερόταν αποκλειστικά στην εξέταση της υπόθεσής της από την Επιτροπή όσον αφορά στο επάγγελμα του «profesor de educación secundaria».

Στην καταγγελία είχε επισυναφθεί σειρά πιστοποιητικών από τις βελγικές αρχές σχετικά με τη διδακτική εμπειρία της καταγγέλλουσας. Από τα πιστοποιητικά αυτά συναγόταν ότι στο διάστημα μεταξύ 1983 και 1985 η καταγγέλλουσα παρέδιδε μαθήματα ισπανικών σε ενήλικες σε επίπεδο αντίστοιχο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα από τα πιστοποιητικά ανέφερε συγκεκριμένα ότι το δίπλωμα της καταγγέλλουσας καλυπτόταν από την οδηγία 89/48. Επίσης, επισυναπτόταν επιστολή με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1996 από τη ΓΔ V προς την καταγγέλλουσα. Σύμφωνα με την επιστολή αυτή, η άρνηση των ισπανικών αρχών να λάβουν υπόψη την εμπειρία της στο Βέλγιο απλώς και μόνο με την αιτιολογία ότι είχε αποκτηθεί εκτός Ισπανίας ερχόταν σε αντίθεση με το άρθρο 48 της συνθήκης της ΕΚ.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στην γνώμη της η Επιτροπή ανέφερε κατά πρώτον ότι η απόφαση να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει εναντίον ενός κράτους μέλους ανήκει στη διακριτική της ευχέρεια και ότι τα έγγραφα που διαβιβάστηκαν στο Διαμεσολαβητή δε συνιστούσαν επ' ουδενί αντιπροσωπευτικό δείγμα του φακέλου της υπόθεσης. Η Επιτροπή επισύναψε κατάλογο της αλληλογραφίας που περιλαμβάνονταν στο φάκελο.

Αναφορικά με τη διάρκεια εξέτασης της καταγγελίας, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η εξέταση της καταγγελίας, για την οποία χρειάστηκε διάστημα δύο ετών, υπερέβη τα συνήθη χρονικά όρια που έχουν οριστεί για την αντιμετώπιση των καταγγελιών πολιτών. Όμως, η Επιτροπή παρατήρησε ότι μετά την υποβολή της καταγγελίας, η καταγγέλλουσα εξακολούθησε να προσκομίζει συνεχώς νέα και ορισμένες φορές αντικρουόμενα στοιχεία τα οποία η Επιτροπή έπρεπε να λαμβάνει υπόψη στην εξέταση της καταγγελίας. Επίσης, δεδομένου του αντικειμένου, δηλαδή της αναγνώρισης διπλωμάτων, η Επιτροπή έπρεπε να βρίσκεται σε επαφή τόσο με τις ισπανικές όσο και με τις βελγικές αρχές και οι απαντήσεις αυτών έφταναν με μεγάλες καθυστερήσεις.

Αναφορικά με την απόφαση να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι η πιστοποίηση που είχαν χορηγήσει οι βελγικές αρχές ερχόταν σε αντίθεση με άλλα στοιχεία του φακέλου και τις πληροφορίες γενικού χαρακτήρα που διέθετε η Επιτροπή για τον συγκεκριμένο τύπο διπλώματος. Η Επιτροπή επικοινωνήσε τότε με τις βελγικές αρχές οι οποίες επιβεβαίωσαν ότι το δίπλωμα «Licence» καθ'εαυτό, χωρίς «Agrégation» ή CAP, δεν μπορεί να θεωρηθεί δίπλωμα υπό την έννοια της οδηγίας 89/48. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι

βασική προϋπόθεση για αναγνώριση βάσει της οδηγίας είναι η αναγνώριση του εν λόγω διπλώματος για άσκηση του επαγγέλματος στο κράτος προέλευσης. Η οδηγία ισχύει αν ο κάτοχος του διπλώματος μπορεί να εξασκεί, στο κράτος προέλευσης, το επάγγελμα για το οποίο επιδιώκει αναγνώριση σε άλλο κράτος μέλος.

Συνεπώς, βάσει των στοιχείων από τις βελγικές αρχές, ορθώς έκριναν οι ισπανικές αρχές ότι η περίπτωση της καταγγέλλουσας δεν ενέπιπτε στις διατάξεις της οδηγίας.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό ότι οι ισπανικές αρχές αρνούνταν να αναγνωρίσουν την επαγγελματική εμπειρία της καταγγέλλουσας με την αιτιολογία ότι είχε αποκτηθεί στο Βέλγιο, η Επιτροπή ανέφερε ότι παρακολούθησε με επιμονή το θέμα αυτό, τόσο πριν όσο και μετά την υποβολή της καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή. Η Επιτροπή είχε με σαφήνεια διατυπώσει την άποψη ότι ένας τέτοιος όρος ήταν αντίθετος με το άρθρο 48 της συνθήκης της ΕΚ και είχε επιδιώξει και επιτύχει αποδοχή της άποψης αυτής από τις ισπανικές αρχές. Η επιτροπή γνωστοποίησε την εξέλιξη αυτή στην καταγγέλλουσα.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της η καταγγέλλουσα επέμεινε στην καταγγελία της. Απέστειλε επίσης πρόσθετη τεκμηρίωση, από την οποία φάνηκε ότι

- η καταγγέλλουσα είχε προσφύγει στην ισπανική δικαιοσύνη για το θέμα αυτό,
- οι βελγικές αρχές είχαν ενημερώσει τις ισπανικές αρχές ότι το «Licence» παρέχει στον κάτοχο του δικαίωμα να διδάσκει μόνον σε περίπτωση μη εύρεσης κατόχου «Licence» και CAP ή «Agrégation» στην αγορά εργασίας,
- η Επιτροπή είχε εκφράσει δύο φορές την άποψη ότι το επάγγελμα του δημοσίου «profesor de escuelas oficiales de idiomas» συνιστούσε κατοχυρωμένο νομοθετικά επάγγελμα υπό την έννοια που όριζε η οδηγία, και
- οι ισπανικές αρχές επέμειναν στην άποψη ότι οι «profesores de escuelas oficiales de idiomas» του δημοσίου δεν ανήκαν στα κατοχυρωμένα νομοθετικά επαγγέλματα, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται από την οδηγία.

Η τεκμηρίωση δεν καθιστούσε σαφές αν η διευθέτηση της τελευταίας αυτής της διάστασης απόψεων μεταξύ της Επιτροπής και των ισπανικών αρχών θα είχε επίπτωση στην θέση της καταγγέλλουσας.

Η απόφαση

1. Η διάρκεια χειρισμού της καταγγελίας

- 1.1. Η καταγγέλλουσα θεώρησε πως το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει την καταγγελία της μέσα σε διάστημα μικρότερο των δύο ετών, καθυστέρηση που θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί, συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.
- 1.2. Λαμβάνοντας θέση επί του ζητήματος, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η καταγγελία δεν ήταν απλή και ότι η Επιτροπή προσκόμισε αποδείξεις ότι, για σημαντικό διάστημα, η καταγγελία παρέμενε εκκρεμής λόγω των απαντήσεων που αναμένονταν από τις εθνικές αρχές στις οποίες η Επιτροπή είχε αποστείλει επιστολές υπόμνησης. Ο κατάλογος της αλληλογραφίας που κατέθεσε η Επιτροπή δε μαρτυρούσε αδράνεια από την πλευρά της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υφίστατο περίπτωση κακής διοίκησης από την Επιτροπή όσον αφορά στο συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

2. Η απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

- 2.1. Η καταγγέλλουσα θεώρησε ότι η απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης ήταν αδικαιολόγητη καθώς η ίδια συνέχιζε να αντιμετωπίζει προβλήματα σε σχέση με την αναγνώριση από τις ισπανικές αρχές του διπλώματός της με ισχύ από το 1992.
- 2.2. Λαμβάνοντας θέση επί του ζητήματος, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε κατά πρώτον ότι η καταγγελία κατέδειξε τα προβλήματα που είναι δυνατό να αντιμετωπίσει ένας πολίτης σε σχέση με την αναγνώριση των διπλωμάτων κατά την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης, δικαίωμα που αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της Κοινότητας. Στην περίπτωση που αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους προβλήματα, οι πολίτες δύνανται να απευθύνονται στην Επιτροπή που είναι ο θεματοφύλακας των συνθηκών και διαθέτει τη σχετική εμπειρογνομosύνη. Οι πολίτες δικαίως προσδοκούν την επιμελή και αποτελεσματική εξέταση της υπόθεσής τους από την Επιτροπή.
- 2.3. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπήρχε, με βάση τα αντίγραφα των επιστολών της Επιτροπής που προσκομίστηκαν, λόγος να αμφισβητηθεί η ενεργός και επιμελής εξέταση της εν λόγω καταγγελίας από την Επιτροπή.
- 2.4. Ωστόσο, η απόφαση της Επιτροπής να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης ήταν λακωνική και η Επιτροπή δεν εξέθεσε τους λόγους για την απόφαση αυτή. Αν και η απόφαση αυτή έπρεπε να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα της προηγούμενης αλληλογραφίας με την καταγγέλλουσα, παρά ταύτα άφησε αναπάντητα θεμελιώδη ερωτήματα, σημαντικά για την καταγγέλλουσα, όπως, λ.χ. αν η Επιτροπή δεν διαπίστωσε παράβαση ή αν είχε πράγματι διαπιστώσει την ύπαρξη παράβασης για την οποία όμως αποφάσισε να μην κινήσει τη διαδικασία που

προβλέπεται στα πλαίσια άσκησης της διακριτικής της ευχέρειας. Η απόφαση δεν επέτρεπε στο Διαμεσολαβητή να εξακριβώσει αν η Επιτροπή είχε ενεργήσει μέσα στα όρια της νομικής εξουσίας της.

- 2.5. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην εκάστοτε διοίκηση να αιτιολογεί στους ενεχόμενους πολίτες τις αποφάσεις που λαμβάνει. Η αιτιολόγηση αυτή είναι ουσιαστικής σημασίας για την εμπιστοσύνη των πολιτών στη διοίκηση και για τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της διοίκησης. Εν προκειμένω φαίνεται ότι η Επιτροπή δεν εξέθεσε καθόλου τους λόγους για την απόφασή της να περατώσει την εξέταση σχετικά με την καταγγελία του εν λόγω πολίτη. Η έλλειψη αιτιολόγησης αμβλύνεται από την προγενέστερη αλληλογραφία της Επιτροπής με την καταγγέλλουσα. Ωστόσο, η παράλειψη αιτιολόγησης άφησε αναπάντητα θεμελιώδη ερωτήματα της καταγγέλλουσας. Η Επιτροπή, συνεπώς, δεν επέδειξε συμμόρφωση με την απαίτηση που απορρέει από τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Δεδομένου ότι, όπως συνάγεται, η καταγγέλλουσα έχει προσφύγει στη δικαιοσύνη κατά των ισπανικών αρχών σχετικά με το αντικείμενο της καταγγελίας της προς την Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν ήταν σκόπιμη η συνέχιση της έρευνας για το συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνές του σχετικά με την παρούσα καταγγελία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο να διατυπώσει την ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην εκάστοτε διοίκηση να αιτιολογεί στους ενεχόμενους πολίτες τις αποφάσεις που λαμβάνει. Η αιτιολόγηση αυτή είναι ουσιαστικής σημασίας για την εμπιστοσύνη των πολιτών στη διοίκηση και για τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της διοίκησης. Εν προκειμένω φαίνεται ότι η Επιτροπή δεν εξέθεσε καθόλου τους λόγους για την απόφασή της να περατώσει την εξέταση σχετικά με την καταγγελία του εν λόγω πολίτη. Η έλλειψη αιτιολόγησης αμβλύνεται από την προγενέστερη αλληλογραφία της Επιτροπής με την καταγγέλλουσα. Ωστόσο, η παράλειψη αιτιολόγησης άφησε αναπάντητα θεμελιώδη ερωτήματα της καταγγέλλουσας. Η Επιτροπή, συνεπώς, δεν επέδειξε συμμόρφωση με την απαίτηση που απορρέει από τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Δεδομένου ότι το παρόν σκέλος της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΝ ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 480/97/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Μάιο 1997 ο κ. R. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την εικαζόμενη παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παρακολουθήσει κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο την εκταμίευση κονδυλίων μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στην περιφέρεια της Καμπανίας της Ιταλίας και να παράσχει σχετικές πληροφορίες προς τον καταγγέλλοντα.

Ο καταγγέλλων προσπάθησε να λάβει κοινοτική βοήθεια για λογαριασμό επιχειρήσεων από την ιταλική περιφέρεια της Καμπανίας για την υλοποίηση διαφόρων σχεδίων. Το αίτημα αυτό επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί μέσω προγράμματος του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στην εν λόγω περιφέρεια.

Δεδομένου του αιτήματος που υπέβαλαν οι περιφερειακές αρχές, η Επιτροπή χορήγησε χρηματοδότηση από το ΕΚΤ για ορισμένα σχέδια που επρόκειτο να εκτελεστούν στην Καμπανία. Τα κονδύλια θα εκταμιεύοντο σε δύο περιόδους: από το 1990 έως το 1994 και από το 1994 έως το 1996.

Εντούτοις, οι πληρωμές προς τους τελικούς αποδέκτες από τις αρχές της Καμπανίας συνάντησαν σοβαρά προβλήματα. Τρία χρόνια μετά τις πρώτες εκταμιεύσεις εκ μέρους της Επιτροπής, οι πληρωμές αυτές δεν είχαν διενεργηθεί ακόμα. Δεδομένης της κατάστασης αυτής, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Σεπτέμβριο 1996, κατά των αρχών της περιφέρειας της Καμπανίας. Στην επιστολή του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι είχαν σημειωθεί πολυάριθμες παρατυπίες κατά τη διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων από τις αρμόδιες περιφερειακές αρχές.

Το Νοέμβριο 1996, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στη Γενική Γραμματεία V της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ζήτησε αντίγραφο μιας από τις αποφάσεις της Επιτροπής που αφορούσαν τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης (Απόφαση αριθ. 3233 της 12ης Δεκεμβρίου 1994). Κατά τον καταγγέλλοντα, οι όροι της εν λόγω απόφασης ενδέχεται να ήσαν κρίσιμοι για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του. Εφόσον δεν έλαβε απάντηση από την Επιτροπή, ο καταγγέλλων απέστειλε και νέα επιστολή το Φεβρουάριο 1997, ζητώντας περαιτέρω πληροφορίες για την έκβαση της καταγγελίας του.

Επειδή ο καταγγέλλων έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει ικανοποιητικά στους ισχυρισμούς του, απέστειλε επιστολή στο Διαμεσολαβητή το Μάιο 1997, στην οποία δήλωνε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε παραλείψει να:

1. Παρακολουθήσει αν η Περιφέρεια της Καμπανίας είχε κατανείμει δεόντως τις πληρωμές του ΕΚΤ προς τους τελικούς δικαιούχους.
2. Κινήσει διαδικασία παράβασης κατά των ιταλικών αρχών, εφόσον το θεσμικό όργανο είχε ήδη αποφασίσει να αναστείλει τις πληρωμές του ΕΚΤ προς την περιφέρεια.
3. Ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τις εξελίξεις σχετικά με τις δύο επιστολές επίσημων καταγγελιών που απέστειλε στις υπηρεσίες της το Σεπτέμβριο 1996 και το Φεβρουάριο 1997.
4. Απαντήσει στο αίτημα του καταγγέλλοντος να του αποστείλει αντίγραφο απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη χορήγηση βοήθειας στην Καμπανία (Απόφαση αριθ. 3233 της 12ης Δεκεμβρίου 1994).

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι η Συνθήκη ΕΚ του δίδει το δικαίωμα να ερευνά πιθανά κρούσματα κακής διοίκησης αποκλειστικά κατά τη δράση των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Το καθεστώς του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητώς ότι η δράση οποιασδήποτε άλλης αρχής ή προσώπου δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή. Συνεπώς, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή είχαν ως αντικείμενο τη διαπίστωση του κατά πόσον είχε σημειωθεί κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η γνώμη της οποίας είχε συνοπτικά ως εξής:

Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι δικαιούχος της χρηματοδοτικής συνδρομής ήταν η περιφέρεια της Καμπανίας, και συνεπώς οι αρχές της ήταν οι μόνες αρμόδιες για την εκταμίευση των κονδυλίων προς τους δικαιούχους. Εις επίρρωση της θέσης της, ανέφερε τις διατάξεις του άρθρου 21.1 του κανονισμού αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 2082/93⁽¹⁾.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) του Συμβουλίου αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2082/93 της 20ης Ιουλίου 1993 εκθέτοντας τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88 όσον αφορά στο συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων, ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 20. Άρθρο 21, παρ. 1: «η πληρωμή της χρηματοδοτικής συνδρομής πραγματοποιείται [...] στην εθνική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή οργανισμό που ορίζεται στην αίτηση που υποβάλλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει, κατά κανόνα, τους δύο μήνες από την ημερομηνία παραλαβής μιας παραδεκτής αίτησης».

Η Επιτροπή εξήγησε ότι οι αρμόδιες αρχές της Καμπανίας δεν είχαν υποβάλει τα σχετικά έγγραφα που δικαιολογούν την περάτωση των χρηματοδοτικών δράσεων όσον αφορά την εν λόγω βοήθεια το 1993, όπως απαιτεί το άρθρο 21 παρ. 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93⁽¹⁾. Συνακόλουθα, η Επιτροπή ζήτησε από τις αρχές της Καμπανίας να παράσχουν τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία που να πιστοποιούν τη διενέργεια των πληρωμών προς τους τελικούς δικαιούχους κοινοτικής βοήθειας.

Η Επιτροπή παρέσχε περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με άλλες παρατυπίες που διαπιστώθηκαν κατά την υλοποίηση του προγράμματος. Κατ' αυτήν, η ύπαρξη ενδεχομένων προβλημάτων αποκαλύφθηκε για πρώτη φορά το Μάρτιο 1995, μετά από επιτόπια επίσκεψη που πραγματοποίησε ομάδα εμπειρογνομόνων της Επιτροπής. Από την εν λόγω επιθεώρηση προέκυψε ότι οι περιφερειακές αρχές είχαν διαπράξει ορισμένες διοικητικές παρατυπίες κατά την υλοποίηση του προγράμματος.

Για τις παρατυπίες αυτές, οι οποίες αφορούσαν την εκταμίευση κοινοτικών πόρων στην περιφέρεια, κινήθηκε και δικαστική διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους. Ενόψει της κατάστασης, η Επιτροπή αποφάσισε να αναστείλει τη χρηματοδοτική συνδρομή της, ως προληπτικό μέτρο για την προστασία του γενικού συμφέροντος της Κοινότητας, τουλάχιστον μέχρις ότου ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία.

Όσον αφορά στο αίτημα του καταγγέλλοντος να του επιτραπεί η πρόσβαση σε αντίγραφο της απόφασης αριθ. 3233 της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή δήλωσε ότι εφόσον το έγγραφο απευθύνετο σε κράτος μέλος και δεν προορίζεται για δημοσίευση, το αίτημα πρόσβασης σε αυτό στερείται νομικής βάσης.

Η Επιτροπή, τέλος, υπογράμμισε τη σημασία που είχε δώσει στην υπόθεση, όπως αποδεικνύεται από τον αριθμό επιστολών που αντηλλάγησαν με τον καταγγέλοντα και τις εθνικές αρχές, καθώς και από τις επιθεωρήσεις που πραγματοποιήθηκαν.

Η γνώμη της Επιτροπής δεν περιελάμβανε καμία αναφορά σε δύο από τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, συγκεκριμένα στην ανάγκη κίνησης της διαδικασίας παράβασης κατά των ιταλικών αρχών λόγω της δημιουργηθείσας κατάστασης και στην εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης του καταγγέλλοντος όσον αφορά τη διεκπεραίωση των δύο επιστολών καταγγελίας του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής, ο καταγγέλλων επέμεινε στους αρχικούς ισχυρισμούς του και υπογράμμισε την παράλειψη της Επιτροπής να παρακολουθήσει

κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο την ορθή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου από τις εθνικές αρχές. Κατά την άποψη του, η Επιτροπή δεν εξετέλεσε ορθώς τα καθήκοντά της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι, εφόσον η Επιτροπή είχε αποφασίσει να αναστείλει τη χρηματοδοτική στήριξη προς την περιφέρεια, θα έπρεπε και να κινήσει τη διαδικασία παράβασης κατά των αρμοδίων ιταλικών αρχών βάσει του άρθρου 226 (πρώην άρθρο 169) της Συνθήκης ΕΚ.

Όσον αφορά το αίτημα να του επιτραπεί η πρόσβαση σε αντίγραφο της απόφασης αριθ. 3233 της 12ης Δεκεμβρίου 1994, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την εξήγηση που έδωσε η Επιτροπή και επανέλαβε ότι έχει δικαίωμα πρόσβασης στην εν λόγω απόφαση.

Η απόφαση

1. Εικαζόμενη παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παρακολουθήσει την εκταμίευση κοινοτικών κονδυλίων κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο

1.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν παρακολούθησε την εκταμίευση κονδυλίων του ΕΚΤ στην περιφέρεια της Καμπανίας κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, όπως αποδεικνύει η ύπαρξη πολυάριθμων παρατυπιών. Ο καταγγέλλων ανέφερε ιδίως ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει κατά τρόπο που να εγγυάται την έγκαιρη πληρωμή προς τους τελικούς δικαιούχους από τις εθνικές αρχές.

1.2. Η Επιτροπή αναγνώρισε την ύπαρξη ορισμένων προβλημάτων κατά την υλοποίηση του προγράμματος ΕΚΤ από τις περιφερειακές αρχές της Καμπανίας. Ειδικότερα, αναγνώρισε ότι οι περιφερειακές αρχές κατέβαλαν την ενίσχυση προς τους τελικούς δικαιούχους με αδικαιολόγητη καθυστέρηση και ότι παρέλειψαν να υποβάλουν οικονομική έκθεση για τις πράξεις που διενεργήθηκαν το 1993. Για να αξιολογήσουν το μέγεθος αυτών των εικαζόμενων παρατυπιών, οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε επιτόπιες επιθεωρήσεις το Μάρτιο και το Νοέμβριο 1995 και το Μάιο-Ιούνιο 1996.

Υπό το φως των ευρημάτων αυτών των αποστολών και λαμβανομένου υπόψη ότι κινήθηκαν δικαστικές διαδικασίες εναντίον των περιφερειακών αρχών, η Επιτροπή αποφάσισε να αναστείλει κάθε περαιτέρω εκταμίευση κονδυλίων δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93.

Όσον αφορά στην καθυστέρηση πληρωμής προς τους δικαιούχους, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι το θέμα αυτό εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών. Εντούτοις, οι υπηρεσίες της απέστειλαν στις 8 Ιουνίου 1995 επιστολή προς τις αρχές της Καμπανίας ζητώντας περαιτέρω λεπτομέρειες για τις αιτίες της παράλειψής τους να εξοφλήσουν τους τελικούς δικαιούχους.

(1) Άρθρο 21 παρ. 4: «η πληρωμή [...] πραγματοποιείται εάν η αρμόδια αρχή ή οργανισμός της παραγράφου 1 υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση πληρωμής εντός έξι μηνών από το τέλος του εν λόγω έτους ή την υλική περάτωση της δράσης».

1.3. Μία από τις βασικές αρχές της κοινοτικής πολιτικής για την οικονομική και κοινωνική συνοχή είναι η αποκαλούμενη «εταιρική σχέση» μεταξύ των διαφόρων παραγόντων που εμπλέκονται στη διαδικασία. Όπως καθορίζουν οι κανόνες που διέπουν τα κοινοτικά διαρθρωτικά ταμεία, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει να εκτελούνται με στενή συνεργασία ανάμεσα στην Επιτροπή, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο. Η εν λόγω εταιρική σχέση οργανώνεται με πλήρη τήρηση των αντιστοιχών θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών αρμοδιοτήτων καθενός των εταίρων⁽¹⁾.

1.4. Όσον αφορά στην εξόφληση των κονδυλίων του ΕΚΤ, οι ισχύουσες διατάξεις περιέχουν σαφή διαχωρισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων παραγόντων, κατ' εφαρμογή της αρχής της εταιρικής σχέσης. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τις πληρωμές προς τις εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές που ορίζονται στην αίτηση συνδρομής την οποία υποβάλλει το κράτος μέλος⁽²⁾. Εντούτοις, υπεύθυνο για την πληρωμή προς τους τελικούς δικαιούχους είναι το κράτος μέλος, το οποίο «φροντίζει ώστε οι δικαιούχοι να λαμβάνουν τα ποσά των προκαταβολών και των πληρωμών το συντομότερο δυνατό»⁽³⁾.

Όταν διαπιστώνει παρατυπίες στις συνθήκες υλοποίησης του προγράμματος, η Επιτροπή υποχρεούται να προβεί σε κατάλληλη έρευνα, και αφού ακούσει τις αρμόδιες αρχές, μπορεί να μειώσει ή να αναστείλει τη συνδρομή για το σχετικό πρόγραμμα ή δράση⁽⁴⁾.

1.5. Ενόψει αυτών των διατάξεων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν παρέλειψε να ενεργήσει έναντι των τελικών αποδεκτών της χρηματοδοτικής συνδρομής της, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στο κράτος μέλος. Σεβόμενο την αρχή της εταιρικής σχέσης, το θεσμικό όργανο δεν διαθέτει την εξουσία να λάβει τη θέση ή να υποκαταστήσει τις αρμόδιες εθνικές αρχές διοχετεύοντας τη συνδρομή του κατευθείαν στους τελικούς δικαιούχους.

1.6. Όσον αφορά στα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή για την αντιμετώπιση των εικαζομένων παρατυπιών κατά τη διαχείριση των πιστώσεων του ΕΚΤ στην περιφέρεια, φαίνεται ότι ευθυγραμμίζονται προς τις εφαρμοστέες νομοθετικές διατάξεις που διέπουν το ρόλο του θεσμικού οργάνου στην παρακολούθηση και αξιολόγηση της βοήθειας που

καταβάλλουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία. Από τις πληροφορίες που υπέβαλε ο καταγγέλλων δεν προκύπτουν ενδείξεις ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες της ή παρέλειψε να ενεργήσει συμφώνως προς αυτές. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν διαπιστώνεται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

2. Χρησιμοποίηση της διαδικασίας παραβάσεως που προβλέπει το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ

2.1. Η Επιτροπή, κάνοντας χρήση των εξουσιών που της απονέμει το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93⁽⁵⁾, αποφάσισε να αναστείλει τη συνδρομή από το ΕΚΤ προς την Καμπανία. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι το θεσμικό όργανο έπρεπε να κινήσει παράλληλα και τη διαδικασία παράβασης κατά των ιταλικών αρχών.

2.2. Όπως έχουν κρίνει τα κοινοτικά δικαστήρια σε ανάλογες περιπτώσεις, η διαδικασία για την αναστολή ή μείωση της κοινοτικής χρηματοδότησης (άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88) είναι ανεξάρτητη από τη διαδικασία αναγνώρισης της παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου από κράτος μέλος (άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ). Οι δύο αυτές διαδικασίες υπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς και διέπονται από διαφορετικούς κανόνες⁽⁶⁾.

2.3. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης δεν στοιχειοθετεί περίπτωση κακής διοίκησης.

3. Πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον καταγγέλλοντα σχετικά με τις επιστολές καταγγελίας του

3.1. Στις 3 Σεπτεμβρίου 1996 και 12 Φεβρουαρίου 1997 ο καταγγέλλων απέστειλε δύο επίσημες επιστολές καταγγελίας προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και οι δύο ακολουθούσαν το τυποποιημένο υπόδειγμα που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Κοινοτήτων το 1989 («Καταγγελία προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για μη συμμόρφωση προς την κοινοτική νομοθεσία»)⁽⁷⁾. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής δεν τον είχαν ενημερώσει δεόντως για τη συνέχεια που δόθηκε στις καταγγελίες του.

(1) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 2081/93 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και το συντονισμό των παρεμβάσεων τους μεταξύ τους, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων, ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 5, άρθρ. 4.

(2) Βλ. ανωτέρω, κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93, άρθρο 21, παρ. 1.

(3) Βλ. ανωτέρω, κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93, άρθρο 21, παρ. 5.

(4) Άρθρο 24, παρ. 1-2.

(5) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 της 19ης Δεκεμβρίου 1988 για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων, ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1.

(6) Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11.07.1996, Υπόθεση C-325/94P, *An Taisce - The National Trust for Ireland* και *WWF* κατά *Επιτροπής*, Συλλογή 1996, I-3727, παρ. 25.

(7) ΕΕ C 26 της 1.2.1989, σ. 7.

3.2. Η Επιτροπή στη γνώμη της δεν αναφέρθηκε ειδικά στην εν λόγω πτυχή της υπόθεσης, αλλ' απλώς επεσήμανε ότι είχε ανταλλάξει σημαντικός όγκος αλληλογραφίας με τον καταγγέλλοντα.

3.3. Στο τυποποιημένο έντυπο καταγγελίας που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, η Επιτροπή επισημαίνει ρητώς ότι «κάθε ιδιώτης μπορεί να υποβάλει καταγγελία προς την Επιτροπή σχετικά με πρακτική ή μέτρο που παραβιάζει, κατά τη γνώμη του, κοινοτική διάταξη». Περαιτέρω, αναφέρεται σε ορισμένες διοικητικές εγγυήσεις τις οποίες αναλαμβάνει το θεσμικό όργανο προς όφελος του καταγγέλλοντος. Οι εγγυήσεις αυτές περιλαμβάνουν τα εξής:

— «αμέσως μόλις καταχωρηθεί η καταγγελία, θα αποσταλεί στον καταγγέλλοντα απόδειξη παραλαβής·

— ο καταγγέλλων θα τηρείται ενήμερος για τη δράση που θα αναληφθεί σχετικά με την καταγγελία του, συμπεριλαμβανομένων των διαβημάτων προς αρμόδιες εθνικές αρχές, κοινοτικούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις·

— ο καταγγέλλων θα τηρείται ενήμερος για ενδεχόμενη διαδικασία παράβασης που σκοπεύει να κινήσει η Επιτροπή κατά κράτους μέλους ως αποτέλεσμα της καταγγελίας [...].»

3.4. Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο καταγγέλλων, και τις οποίες δεν αντέκρουσε η Επιτροπή, κατά τη διεκπεραίωση των δύο επισήμων επιστολών καταγγελίας που απέστειλε ο καταγγέλλων δεν τηρήθηκε καμία από τις προαναφερθείσες διοικητικές εγγυήσεις που περιλαμβάνονται στο τυποποιημένο έντυπο καταγγελίας το οποίο έχει δημοσιεύσει η Επιτροπή. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παράλειψη αυτή της Επιτροπής στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

4. Πρόσβαση του κοινού στην απόφαση για τη χορήγηση κονδυλίων του ΕΚΤ στην περιφέρεια

4.1. Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να απορρίψει το αίτημά που υπέβαλε στις 13 Νοεμβρίου 1996 να του επιτραπεί η πρόσβαση σε αντίγραφο της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη χρηματοδοτική συνδρομή προς την περιφέρεια της Καμπανίας μέσω του ΕΚΤ (απόφαση αριθ. 3233 της 12ης Δεκεμβρίου 1994). Η άρνηση αυτή ήταν, κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, ανατιολόγητη. Περαιτέρω, ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να υπερασπιστεί δεόντως τα δικαιώματά του, λόγω του ότι δεν είχε πρόσβαση σε έγγραφο που θα μπορούσε να είναι κρίσιμο για τη δικαστική διαδικασία που είχε ήδη τεθεί σε κίνηση ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους.

4.2. Στη γνώμη της η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι αυτό το είδος αποφάσεων απευθύνεται στα κράτη μέλη και συνεπώς δεν

προορίζεται για δημοσίευση. Περαιτέρω, το αίτημα πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα στερείται νομικής βάσης.

4.3. Στο σημείο αυτό, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι στις 8 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή ενέκρινε απόφαση για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής⁽¹⁾. Στόχος της εν λόγω απόφασης είναι να υλοποιήσει την αρχή της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης των πολιτών σε πληροφορίες, ενόψει της ενίσχυσης της δημοκρατικής φύσης των θεσμικών οργάνων και της εμπιστοσύνης του κοινού προς τη διοίκηση. Όπως έχουν κρίνει τα κοινοτικά δικαστήρια, η απόφαση 94/90 αποτελεί μέτρο που απονέμει στους πολίτες νομικά δικαιώματα στα έγγραφα που κατέχει η Επιτροπή⁽²⁾, και προορίζεται να έχει εφαρμογή γενικά στα αιτήματα πρόσβασης σε έγγραφα⁽³⁾.

4.4. Η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφα της μόνον βάσει των εξαιρέσεων τις οποίες προβλέπει ο Κώδικας Συμπεριφοράς που προσαρτάται στην απόφαση. Οι εν λόγω εξαιρέσεις αφορούν την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, όπως δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομισματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες, του ατόμου και του ιδιωτικού βίου, του εμπορικού και βιομηχανικού απορρήτου, των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και της εμπιστευτικότητας.

4.5. Καμία από τις εν λόγω εξαιρέσεις δεν αφορά την ταυτότητα του πιθανού αποδέκτη εγγράφου, ή την ενδεχόμενη δημοσίευσή του. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν βασίστηκε σε κάποια από τις συγκεκριμένες εξαιρέσεις που προβλέπει η απόφαση 94/90 για να αιτιολογήσει την άρνησή της να παράσχει το έγγραφο που ζήτησε ο καταγγέλλων. Ελλείψει ανάλογης αιτιολογίας, ο καταγγέλλων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν εξήτασε δεόντως το αίτημα υπό το φως της απόφασης της Επιτροπής 94/90. Η εν λόγω παράλειψη αποτελεί περίπτωση κακής διοίκησης και ο Διαμεσολαβητής θα πρέπει να απευθύνει επίκριση προς την Επιτροπή όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της υπόθεσης στοιχειοθετήθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κρίθηκε συνεπώς απαραίτητο να γίνουν οι εξής επικρίσεις:

(1) ΕΕ L 46 της 18.2.1994, σ. 58.

(2) Υπόθεση T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997-II-0313, παρ. 55.

(3) Υπόθεση T-124/96, Interporc κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998-II-0231, παρ. 48.

1. Στο τυποποιημένο έντυπο καταγγελίας που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, η Επιτροπή επισημαίνει ρητώς ότι «κάθε ιδιώτης μπορεί να υποβάλει καταγγελία προς την Επιτροπή σχετικά με πρακτική ή μέτρο που παραβιάζει, κατά τη γνώμη του, κοινοτική διάταξη». Περαιτέρω, αναφέρεται σε ορισμένες διοικητικές εγγυήσεις τις οποίες αναλαμβάνει το θεσμικό όργανο προς όφελος του καταγγέλλοντος. Οι εγγυήσεις αυτές περιλαμβάνουν τα εξής:

«— αμέσως μόλις καταχωρηθεί η καταγγελία, θα αποσταλεί στον καταγγέλλοντα απόδειξη παραλαβής·

— ο καταγγέλλων θα τηρείται ενήμερος για τη δράση που θα αναληφθεί σχετικά με την καταγγελία του, συμπεριλαμβανομένων των διαβημάτων προς αρμόδιες εθνικές αρχές, κοινοτικούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις·

— ο καταγγέλλων θα τηρείται ενήμερος για ενδεχόμενη διαδικασία παράβασης που σκοπεύει να κινήσει η Επιτροπή κατά κράτους μέλους ως αποτέλεσμα της καταγγελίας [...].»

Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο καταγγέλλων, και τις οποίες δεν αντέκρουσε η Επιτροπή, κατά τη διεκπεραίωση των δύο επίσημων επιστολών καταγγελίας που απέστειλε ο καταγγέλλων δεν τηρήθηκε καμία από τις προαναφερθείσες διοικητικές εγγυήσεις.

Δεδομένου ότι αυτές οι πτυχές της υπόθεσης αφορούν διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφα της μόνον βάσει των εξαιρέσεων τις οποίες προβλέπει ο Κώδικας Συμπεριφοράς που προσαρτάται στην απόφαση. Οι εν λόγω εξαιρέσεις αφορούν την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, όπως δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομισματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες, του ατόμου και του ιδιωτικού βίου, του εμπορικού και βιομηχανικού απορρήτου, των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και της εμπιστευτικότητας.

Καμία από τις εν λόγω εξαιρέσεις δεν αφορά την ταυτότητα του πιθανού αποδέκτη εγγράφου, ή την ενδεχόμενη δημοσίευσή του. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν βασίστηκε σε κάποια από τις συγκεκριμένες εξαιρέσεις που προβλέπει η απόφαση 94/90 για να αιτιολογήσει την άρνησή της να παράσχει το έγγραφο που ζήτησε ο καταγγέλλων. Ελλείψει ανάλογης αιτιολογίας, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν εξήτασε δεόντως το αίτημα υπό το φως της απόφασης της Επιτροπής 94/90.

Η απόφαση 94/90 της Επιτροπής τάσσει ρητώς ότι ο αιτών του οποίου η επιβεβαιωτική αίτηση παροχής πρόσβασης σε έγγραφα απορρίπτεται πρέπει να ενημερώνεται για τη δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή. Συμφώνως προς την επίκριση που διετύπωσε ο Διαμεσολαβητής, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 13 Νοεμβρίου 1996 και να επιτρέψει την πρόσβαση στα αιτούμενα έγγραφα, εκτός αν εφαρμόζεται μια από τις εξαιρέσεις που προβλέπει η απόφαση 94/90. Εφόσον αρμόδια να διενεργήσει την εν λόγω επανεξέταση και να ανακοινώσει το αποτέλεσμα στον καταγγέλλοντα είναι η Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 506/97/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο του 1997, δικηγόροι οι οποίοι ενεργούσαν εξ ονόματος μιας ομάδας Ιταλών οινοπαραγωγών υπέβαλαν καταγγελία στο Διαμεσολαβητή με αντικείμενο την υποτιθέμενη αδικαιολόγητη άρνηση της Επιτροπής να τους επιτρέψει την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα.

Με επιστολές στις 13 Φεβρουαρίου 1997 και στις 24 Μαρτίου 1997, τις οποίες απηύθυναν στη Γενική Διεύθυνση VI και στο Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής αντιστοίχως, οι καταγγέλλοντες διατύπωσαν αίτημα για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα της Επιτροπής. Το αίτημα αφορούσε τα έγγραφα εργασίας που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει την υποχρεωτική απόσταση για τους παραγωγούς επιτραπέζιων οίνων κατά την οικική περίοδο 1993/94.

Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν τα έγγραφα αυτά προκειμένου να αποδείξουν ότι υπήρξαν διακρίσεις κατά τον υπολογισμό της ποσότητας που όφειλε να αποσταξει κάθε κράτος μέλος με αποτέλεσμα να βρεθεί η Ιταλία σε σημαντικά μειονεκτικότερη θέση. Υποστήριξαν ότι οι Ιταλοί οινοπαραγωγοί υποχρεώθηκαν να αποστάξουν μεγαλύτερη ποσότητα οίνου από τους οινοπαραγωγούς γειτονικών κρατών μελών με παρεμφερείς συνθήκες παραγωγής και ότι ο τρόπος υπολογισμού της Επιτροπής ήταν ακατανόητος. Συγκεκριμένα, οι καταγγέλλοντες πίστευαν ότι η Επιτροπή είχε εφαρμόσει διαφορετικό ποσοστό αναφοράς στα διάφορα κράτη μέλη κατά τον καθορισμό των αντίστοιχων ποσοτήτων προς απόσταξη και ότι η ποσότητα των 12 150 000 εκατολιτρων που ορίστηκε για την Ιταλία είχε υπολογιστεί με βάση ανακριβή εθνικά στοιχεία.

Η καταγγελία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της απόφασης 94/90⁽¹⁾ της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ: Απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, ΕΕ L 46 της 18.2.1994, σ. 58-61.

Η Επιτροπή απέρριψε την αρχική αίτηση. Σε απάντησή τους με ημερομηνία 12 Μαρτίου 1997, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν τους καταγγέλλοντες ότι, επειδή η απόφαση της Επιτροπής να προχωρήσει σε υποχρεωτική απόσταξη για την οινική περίοδο 1993/94 ήταν αντικείμενο δικαστικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, η Επιτροπή είχε την ευχέρεια να αρνηθεί την κοινοποίηση των σχετικών εγγράφων βάσει της εξαίρεσης που προβλέπεται στην απόφαση 94/90, σχετικά με την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Αναφορικά με την επαναληπτική αίτηση των καταγγελλόντων, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής τους ενημέρωσε κατά πρώτον ότι, λόγω του μεγάλου όγκου των απαιτούμενων εγγράφων, η απόφασή του δεν θα λαμβανόταν κατά πάσα πιθανότητα μέσα σε διάστημα ενός μήνα. Το Μάιο του 1997, ο Γενικός Γραμματέας απέστειλε άλλη επιστολή στους καταγγέλλοντες, με την οποία επιβεβαιωνόταν η απόρριψη της επαναληπτικής αίτησής τους. Στην επιστολή επισημαινόταν επίσης ότι οι καταγγέλλοντες μπορούσαν να απευθύνουν το αίτημά τους απ' ευθείας στο Δικαστήριο, καθώς είναι η μόνη αρχή με δικαιοδοσία κοινοποίησης διαδικαστικών εγγράφων, όπως ορίζεται στο άρθρο 21 του καταστατικού του και στο άρθρο 45 (2) του κανονισμού του.

Μετά την απόρριψη από την Επιτροπή, οι καταγγέλλοντες ζήτησαν από το Διαμεσολαβητή να διερευνήσει το θέμα αυτό και να διαπιστώσει αν υφίστατο περίπτωση κακής διοίκησης.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, η γνώμη της Επιτροπής ανέφερε τα εξής:

Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής τα οποία αφορούσαν τους υπολογισμούς για την υποχρεωτική απόσταξη επιτραπέζιων οίνων κατά την οινική περίοδο 1993/94. Τα έγγραφα αυτά είχαν χρησιμοποιηθεί από την Επιτροπή ως το υλικό αναφοράς και άντλησης στοιχείων για τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/94 της 15ης Φεβρουαρίου 1994 για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως από τους παραγωγούς επιτραπέζιων οίνων για την οινική περίοδο 1993/94⁽¹⁾.

Η Επιτροπή επισήμανε ότι η νομιμότητα του κανονισμού αυτού και η συμμόρφωσή του με την κοινοτική νομοθεσία αποτελούσαν το αντικείμενο εκκρεμώσας αίτησης έκδοσης προδικαστικής απόφασης ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (C-375/96). Με δεδομένη την κατάσταση αυτή, η Επιτροπή δεν μπορούσε να συγκατατεθεί στην κοινολόγηση των αιτούμενων

εγγράφων, γιατί η ενέργεια αυτή θα έθετε σε κίνδυνο την υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος στη δικαστική διαδικασία. Συνεπώς, η Επιτροπή θεώρησε ότι είχε δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση, βάσει της εξαίρεσης που προβλέπεται στην απόφαση περί πρόσβασης του κοινού. Η εξαίρεση αυτή παρέχει τη δυνατότητα άρνησης της πρόσβασης σε έγγραφα σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η κοινολόγηση θα μπορούσε να υπονομεύσει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Επίσης, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι καταγγέλλοντες έπρεπε να έχουν απευθύνει το αίτημά τους για κοινολόγηση των εγγράφων απ' ευθείας στο Δικαστήριο. Αν το θεσμικό αυτό όργανο διέτασσε την κοινολόγηση των εγγράφων, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να αρνηθεί την πρόσβαση σε αυτά με εξαίρεση την περίπτωση ιδιαίτερα σοβαρών «λόγων υψίστης σημασίας».

Αναφέρθηκε στο γεγονός ότι μια υπόθεση με πολλές ομοιότητες εκκρεμούσε στο Πρωτοδικείο (υπόθεση T-124/96 Interporc Im- und Export GmbH κατά Επιτροπής)⁽²⁾.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Στις παρατηρήσεις τους, οι καταγγέλλοντες αμφισβήτησαν τους λόγους που εξέθεσε η Επιτροπή για την άρνησή της να κοινολογήσει τα αιτούμενα έγγραφα. Διαφώνησαν με τη θεώρηση των εγγράφων ως μέρους της δικαστικής διαδικασίας και με τη συνακόλουθη εφαρμογή της εξαίρεσης που συνδέεται με την προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι ακόμη και αν τα έγγραφα σχετιζόνταν με εκκρεμοδικία ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν μέρος της δικαστικής διαδικασίας γιατί δεν είχαν καταρτιστεί για τη συγκεκριμένη υπόθεση, αλλά υπήρχαν ανεξαρτήτως της διαδικασίας. Έπρεπε, συνεπώς, να αντιμετωπιστούν ως απλά διοικητικά έγγραφα.

Επίσης, οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι, με βάση την υπάρχουσα κοινοτική νομολογία, όταν η Επιτροπή αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα χρησιμοποιώντας μια εξαίρεση της απόφασης 94/90, οφείλει να προσδιορίζει τους λόγους για κάθε ένα από τα αιτούμενα έγγραφα, αιτιολογώντας κατ' αυτό τον τρόπο την άρνησή⁽³⁾.

Οι καταγγέλλοντες διατείνονταν ότι στην προκειμένη περίπτωση, αντιθέτως, η Επιτροπή είχε απλώς αρνηθεί την πρόσβαση με την αιτιολογία της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, χωρίς να παραθέσει τους ακριβείς λόγους και χωρίς να πετύχει μια χρυσή τομή μεταξύ του δικαιώματος υπεράσπισής της και των δικαιωμάτων των πολιτών να έχουν πρόσβαση στα έγγραφα.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/94 της Επιτροπής της 15ης Φεβρουαρίου 1994 για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου και για την παρέκκλιση ορισμένων σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο 1993/94, ΕΕ L 44 της 17.2.1994, σ. 9.

(2) Υπόθεση T-124/96. Απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 1998 Interporc Im- und Export GmbH κατά Επιτροπής, [1998] Συλλογή II-0231.

(3) Υπόθεση T-105/95, WWF UK (World Wide Fund for Nature) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1997] Συλλογή II-0313.

Η απόφαση**1. Άρνηση της πρόσβασης σε έγγραφα που σχετίζονται με δικαστική διαδικασία**

1.1. Η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα εργασίας της βάσει των οποίων εκτιμήθηκε η υποχρεωτική απόσταση για την περίοδο 1993/94 επικαλούμενη την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο των εξαιρέσεων της απόφασης 94/90 της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

1.2. Απαντώντας στην επαναληπτική αίτηση, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα αιτούμενα έγγραφα διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/94 της Επιτροπής για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως για την περίοδο 1993/94, για τη νομιμότητα του οποίου έχει ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου⁽¹⁾. Υποστήριξε ότι οι καταγγέλλοντες έπρεπε να έχουν απευθύνει το αίτημά τους για τα έγγραφα απ' ευθείας στο Δικαστήριο.

Η Επιτροπή κατέληξε συνεπώς ότι:

«Η προστασία του δημόσιου συμφέροντος στην περίπτωση δικαστικής διαδικασίας της παρέχει το δικαίωμα, στο πλαίσιο του κώδικα συμπεριφοράς, να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφα που σχετίζονται με εκκρεμή δικαστική υπόθεση.»

1.3. Η εξαίρεση στη γενική αρχή της πρόσβασης στα έγγραφα της Επιτροπής, η οποία στηρίζεται στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος όταν τα εν λόγω έγγραφα σχετίζονται με δικαστική διαδικασία, έχει περιληφθεί στην απόφαση 94/90. Το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει ήδη κληθεί να καθορίσει το πεδίο αυτής της εξαίρεσης στη γενική αρχή⁽²⁾. Το δικαστήριο ανέφερε ότι

«[...] πρέπει να γίνει διάκριση των εγγράφων τα οποία καταρτίζει η Επιτροπή αποκλειστικά για μια συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία [...], και άλλων εγγράφων, τα οποία υφίστανται ανεξαρτήτως μιας τέτοιας διαδικασίας. Η εφαρμογή της εξαίρεσεως που στηρίζεται στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος δεν μπορεί να δικαιολογείται παρά μόνο όσον αφορά την πρώτη κατηγορία εγγράφων⁽³⁾.»

⁽¹⁾ Η υπόθεση έχει ήδη εκδικαστεί με απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Οκτωβρίου 1998· Υπόθεση C-375/96, *Galileo Zaninotto κατά Ispettorato Centrale Repressione Frodi* (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: Pretura circondariale di Treviso — Ιταλία)· μη περιληφθείσα προς το παρόν σε συλλογή

⁽²⁾ Υπόθεση T-83/96, *Gerard van der Wal κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [1998] Συλλογή II-545.

⁽³⁾ Ανωτέρω υπόθεση T-83/96, παρ. 50.

1.4. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι τα αιτούμενα από τους καταγγέλλοντες έγγραφα είχαν καταρτιστεί προκειμένου να εκτιμηθούν οι νομοθετικές επιλογές της Επιτροπής και όχι για την εξυπηρέτηση ενός συγκεκριμένου σκοπού στο πλαίσιο μιας δικαστικής διαδικασίας. Τα έγγραφα αυτά ήταν, συνεπώς, ανεξάρτητα από τη δικαστική διαδικασία σχετικά με τη νομιμότητα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/94 της Επιτροπής, παρά το γεγονός ότι συντέλεσαν στην προπαρασκευή του.

1.5. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε την πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής με την αιτιολογία ότι τα εν λόγω έγγραφα σχετίζονταν με δικαστική διαδικασία. Η ενέργεια αυτή συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης και ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο να απευθύνει κριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή σε σχέση με το συγκεκριμένο σκέλος της υπόθεσης.

2. Αιτιολόγηση άρνησης για κάθε μεμονωμένο έγγραφο

2.1. Στην επιστολή τους προς το Διαμεσολαβητή, οι καταγγέλλοντες υποστήριζαν επίσης ότι η απόρριψη του αιτήματός τους από την Επιτροπή ήταν αντίθετη προς την κοινοτική νομολογία καθώς δεν αναφερόταν στο κάθε μεμονωμένο έγγραφο.

2.2. Εφόσον ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή έπρεπε να επανεξετάσει την απόφασή της στην παρούσα υπόθεση, δε συνέτρεχε λόγος να εκτιμηθεί το περιεχόμενο του ισχυρισμού αυτού.

Συμπέρασμα

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή στην συγκεκριμένη υπόθεση έφεραν στο φως περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κρίθηκε συνεπώς αναγκαίο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι τα αιτούμενα από τους καταγγέλλοντες έγγραφα είχαν καταρτιστεί προκειμένου να εκτιμηθούν οι νομοθετικές επιλογές της Επιτροπής και όχι για την εξυπηρέτηση ενός συγκεκριμένου σκοπού στο πλαίσιο μιας δικαστικής διαδικασίας. Τα έγγραφα αυτά ήταν, συνεπώς, ανεξάρτητα από τη δικαστική διαδικασία σχετικά με τη νομιμότητα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/94 της Επιτροπής, παρά το γεγονός ότι συντέλεσαν στην προπαρασκευή του.

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε την πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής με την αιτιολογία ότι τα εν λόγω έγγραφα σχετίζονταν με δικαστική διαδικασία. Η ενέργεια αυτή συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

Η απόφαση 94/90 της Επιτροπής προβλέπει ρητά ότι οι αιτούντες των οποίων οι επαναληπτικές αιτήσεις για πρόσβαση σε έγγραφα απορρίπτονται από την Επιτροπή ενημερώνονται για τη δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή. Η κριτική παρατήρηση του Διαμεσολαβητή είχε την έννοια ότι η Επιτροπή όφειλε να επανεξετάσει την επαναληπτική αίτηση των καταγγελλόντων με ημερομηνία 24 Μαρτίου 1997 και να επιτρέψει πρόσβαση στα αιτούμενα έγγραφα, εκτός εάν ίσχυε κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στην απόφαση 94/90. Καθώς αυτή η επανεξέταση και γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων στους καταγγέλλοντες επαφίονταν στην Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ (ΑΡΘΡΟ 226 ΕΚ)

Απόφαση επί της καταγγελίας 749/97/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο 1997 ο κ. Μ. υπέβαλε καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή κατά της ΓΔ XI της Επιτροπής. Προηγουμένως, είχε υποβάλει καταγγελία προς την Επιτροπή σχετικά με τη σχεδιαζόμενη κατασκευή, με κοινοτική συγχρηματοδότηση, αυτοκινητοδρόμου δύο κατευθύνσεων στο Ballyseedy Wood, Tralee, της Κομητείας Kerry στην Ιρλανδία, τοποθεσία που είχε χαρακτηριστεί οικότοπος προτεραιότητας δυνάμει της οδηγίας περί οικοτόπων (οδηγία 92/43/ΕΕΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας χλωρίδας και πανίδας). Επειδή δεν έμεινε ικανοποιημένος από τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή διερευνούσε το θέμα, υπέβαλε καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή, στην οποία προέβαλλε, συνοπτικά, τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- (i) Η Επιτροπή δεν είχε εξασφαλίσει την κατάλληλη επιστημονική αξιολόγηση του σχεδιαζόμενου αυτοκινητοδρόμου δύο κατευθύνσεων. Δεν είχε επιμείνει να υποβάλουν οι ιρλανδικές αρχές Εκτίμηση των Επιπτώσεων για το Περιβάλλον συμφώνως προς την οδηγία 85/337/ΕΟΚ. Δεδομένης της αναμφισβήτητης περιβαλλοντικής σημασίας του δάσους Ballyseedy, το να βασιστεί μια απόφαση μόνον σε ανεπίσημες πληροφορίες που υπέβαλαν οι ιρλανδικές αρχές ήταν αντίθετο προς την οδηγία. Επίσης, η Επιτροπή δεν είχε προβεί σε επίσκεψη επιτόπου, ούτε είχε αποστείλει δικούς της εμπειρογνώμονες, ούτως ώστε να αποκτήσει ανεξάρτητες πληροφορίες.
- (ii) Η διαδικασία την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή ήταν καταχρηστική υπό την έννοια ότι οι ιρλανδικές αρχές τέθηκαν σε πολύ καλύτερη θέση από όσους αντετίθεντο στο έργο, οι οποίοι διαθέτουν εξαιρετικά περιορισμένους πόρους. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή είχε δώσει στις ιρλανδικές αρχές χρονικό περιθώριο άνω του έτους για να απαντήσουν στην έρευνά της, ενώ είχε δώσει μόνον έξι μήνες σε όσους αντετίθεντο στο έργο για να σχολιάσουν τη θέση των ιρλανδικών αρχών. Επίσης, η Επιτροπή δεν του διαβίβασε τις εκθέσεις που είχαν υποβάλει οι ιρλανδικές αρχές, αλλά τον παρέπεμψε στο Συμβούλιο της Κομητείας Kerry για να του επιτρέψει την πρόσβαση στις εκθέσεις.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι το δάσος Ballyseedy έχει χαρακτηριστεί υποδειγματικό αλλουβιακό δάσος το οποίο αποτελεί τύπο οικοτόπου προτεραιότητας κατά την έννοια της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Οι ιρλανδικές αρχές είχαν δηλώσει ότι το δάσος Ballyseedy είναι ένας από τους 14 τόπους της Ιρλανδίας που θα προταθούν ως ειδικές ζώνες προστασίας για τον τύπο οικοτόπου που ρυθμίζεται από την οδηγία.

Όσον αφορά στις διαδικασίες, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι διεκπεραιώθηκαν ορθώς και ότι όσοι αντετίθεντο στο έργο είχαν τύχει δίκαιης μεταχείρισης. Η καταγγελία καταχωρήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1996 με αριθμό Ρ95/5006. Στις 14 Μαρτίου 1996 και στις 3 Ιουλίου 1996 έλαβε χώρα αρχική αξιολόγηση και διαβήματα προς το κράτος μέλος. Στις 20 Αυγούστου 1996 απεστάλη στον καταγγέλλοντα επιστολή που επεξηγούσε τα διαβήματα που είχαν γίνει προς το κράτος μέλος. Οι ιρλανδικές αρχές απήντησαν στις 21 Μαΐου 1997 και στις 13 Ιουνίου 1997, ενώ η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για την απάντηση αυτή την 1η Ιουλίου 1997, καλώντας τον να τη σχολιάσει εντός έξι εβδομάδων. Έκτοτε, η Επιτροπή αξιολογούσε τις ληφθείσες πληροφορίες. Περαιτέρω, δεν είχαν χορηγηθεί ακόμα κοινοτικά κονδύλια στο έργο, εφόσον η Επιτροπή ανέμενε την έκβαση των ερευνών.

Η Επιτροπή σχολίασε επίσης τη διάρκεια της έρευνάς της, η οποία υπερέβη την περίοδο ενός έτους που προβλέπεται γενικά για την ολοκλήρωση έρευνας επί καταγγελίας. Την δικαιολόγησε λόγω του ότι η καταγγελία είχε ανακινήσει ορισμένα πολύπλοκα τεχνικά και επιστημονικά ζητήματα, απαιτώντας έτσι περισσότερο χρόνο για πρόσφορη αξιολόγηση. Εφόσον το έργο δεν είχε προχωρήσει κατά το χρόνο της έρευνας, δεν είχε προκληθεί κάποια ζημία. Η Επιτροπή επεσήμανε περαιτέρω πως το γεγονός ότι οι ιρλανδικές αρχές δεν είχαν ολοκληρώσει τον επίσημο ιρλανδικό κατάλογο των ζωνών προστασίας συμφώνως προς την οδηγία 92/43/ΕΟΚ αποτελούσε αντικείμενο ξεχωριστής διαδικασίας παράβασης που αφορούσε το συγκεκριμένο θέμα.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι το διάστημα των έξι εβδομάδων για το σχολιασμό της απάντησης των ιρλανδικών αρχών ήταν πολύ μικρό, η Επιτροπή δήλωσε ότι η θέση του καταγγέλλοντος διαφέρει από τη θέση του κράτους μέλους. Το κράτος μέλος υποχρεούται να παράσχει πληροφορίες στην Επιτροπή. Στον καταγγέλλοντα δεν επιβάλλεται ανάλογη υποχρέωση. Επίσης, αν το κράτος μέλος δεν τηρήσει την προθεσμία που επιβάλλει η Επιτροπή, υπόκειται σε κάποιες συνέπειες, πράγμα που δεν συμβαίνει με τον καταγγέλλοντα. Περαιτέρω, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι έξι εβδομάδες είναι εύλογο χρονικό διάστημα, αν συγκριθεί με ανάλογες διαδικασίες εν ισχύ στα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι οι εσωτερικοί της κανόνες που διέπουν την πρόσβαση σε έγγραφα δεν επέτρεπαν να παράσχει τις εκθέσεις στον καταγγέλλοντα, εφόσον συντάκτης τους δεν είναι η ίδια. Από την άλλη πλευρά, το Συμβούλιο της Κομητείας Kerry υποχρεούται να επιτρέψει την πρόσβαση στις εκθέσεις δυνάμει της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ για την ελευθερία πρόσβασης σε πληροφορίες που αφορούν το περιβάλλον.

Η συμμόρφωση του έργου προς την οδηγία 85/337/ΕΟΚ ήτο υπό διερεύνηση. Ο καταγγέλλων είχε κληθεί να σχολιάσει την απάντηση των ιρλανδικών αρχών και τα σχόλιά του θα ελαμβάνοντο υπόψη.

Όσον αφορά στο ερώτημα αν η Επιτροπή θα απέστειλε εμπειρογνώμονές της για επίσκεψη επιτόπου, η Επιτροπή δήλωσε ότι η πιθανότητα επίσκεψης επιτόπου δεν αποκλείετο. Τέτοιες επισκέψεις πραγματοποιούνται συχνά σε σχέση με σημαντικούς απειλούμενους οικοτόπους. Εντούτοις, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή, δεν είχε απαιτηθεί επίσκεψη επιτόπου, δεδομένου ότι η λήψη και η αξιολόγηση των πληροφοριών μπορούσε να πραγματοποιηθεί κανονικώς δι' αλληλογραφίας.

Τέλος, η Επιτροπή δήλωσε ότι ο καταγγέλλων είχε τηρηθεί πλήρως ενήμερος όλων των κρίσιμων σταδίων της έρευνας και ότι το φθινόπωρο 1997 είχε πραγματοποιηθεί συνάντηση μεταξύ του καταγγέλλοντος και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Τέλος, η Επιτροπή δήλωσε ότι θα συνέχιζε να ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για τις περαιτέρω εξελίξεις.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του και επεσήμανε τα εξής:

Όταν ανακοινώθηκε στους αντιδρώντες ότι διέθεταν έξι εβδομάδες για να σχολιάσουν διάφορες ογκώδεις εκθέσεις των ιρλανδικών αρχών, έχασαν κάθε ελπίδα να συγκεντρώσουν τα χρήματα και να ανεύρουν εμπειρογνώμονες για να αντικρούσουν τα επιχειρήματα που είχαν προβληθεί. Ο χρόνος που δόθηκε ήταν εντελώς παράλογος. Αυτό ήταν ιδιαίτερος ατυχής, διότι οι εκθέσεις ήταν γεμάτες σφάλματα. Αν η Επιτροπή επιθυμεί ακριβή διαδικασία, θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι τόσο οι ιρλανδικές αρχές, όσο και οι καταγγέλλοντες διαθέτουν τους απαραίτητους εμπειρογνώμονες, και σε αντίθετη περίπτωση, να τους διαθέσει η ίδια. Η ανάγκη για εμπειρογνώμονες της Επιτροπής είναι ακόμα μεγαλύτερη, διότι κάθε φορά που οι καταγγέλλοντες μπόρεσαν να εξασφαλίσουν γνώμη εμπειρογνώμονα, αποδείχθηκε ότι οι εκθέσεις των εμπειρογνώμωνων του ιρλανδικού δημοσίου περιείχαν σοβαρά σφάλματα.

Όσον αφορά στο γεγονός ότι έπρεπε να ζητήσει τις εκθέσεις από το Συμβούλιο της Κομητείας Kerry, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι η Επιτροπή αρχικά δήλωσε ότι θα προστάτευε την ανωνυμία των καταγγελλόντων και στη συνέχεια, τους παρέπεμψε στους αντιπάλους τους για τη λήψη των σχετικών εκθέσεων.

Ο καταγγέλλων υπογράμμισε επίσης ότι η καταγγελία του δεν εστρέφεται εναντίον του προσωπικού της Επιτροπής, αλλ' εναντίον των παγιωμένων διαδικασιών, οι οποίες ήταν άδικες για τους καταγγέλλοντες στο μέτρο που προσέφεραν παράλογα και άδικα πλεονεκτήματα στο κράτος μέλος με τους τεράστιους πόρους του.

Περαιτέρω έρευνες

Μετά από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι απαιτούνται περαιτέρω έρευνες. Προς τον σκοπό αυτό ο Διαμεσολαβητής ζήτησε πληροφορίες από την Επιτροπή, πρώτον, όσον αφορά τη γνώμη της ότι οι εσωτερικοί της κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα «δεν της επέτρεπαν» να παράσχει στον καταγγέλλοντα τις αιτούμενες εκθέσεις και, δεύτερον, όσον αφορά τα κριτήρια με βάση τα οποία η Επιτροπή κρίνει αν, και σε ποιο στάδιο, είναι σκόπιμο να πραγματοποιηθεί επίσκεψη επιτόπου.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι καταγγέλλοντες δεν είχαν υποβάλει επίσημη αίτηση για τη λήψη των εκθέσεων που είχε συντάξει το Συμβούλιο της Κομητείας Kerry. Εντούτοις, συμφώνως με τους κανόνες της για την πρόσβαση σε έγγραφα, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να παραπέμψει τον καταγγέλλοντα στο συντάκτη. Όσον αφορά τις πιθανότητες επίσκεψης επιτόπου, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι δεν υπάρχουν ειδικά κριτήρια για να αποφασιστεί αν και σε ποιο στάδιο θα ήταν σκόπιμη επίσκεψη επιτόπου, αλλά μάλλον οι επιτόπιες επισκέψεις πραγματοποιούνται γενικά όταν αυτό είναι απαραίτητο για την κατανόηση των πραγματικών περιστατικών. Πρακτικά, τέτοιες περιπτώσεις παρουσιάζουν συνήθως εξαιρετικά χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια η Επιτροπή εξήγησε ότι θα ήταν πρόωρο να προβεί σε επίσκεψη επιτόπου πριν το στάδιο υποβολής καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή. Εντούτοις, σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν έλαβε τα υπομνήματα του κράτους μέλους και των καταγγελλόντων, η Επιτροπή έκρινε απαραίτητο να προβεί σε μελέτη ορισμένων πτυχών της υπόθεσης. Η μελέτη δεν περιελάμβανε επίσκεψη του προσωπικού της Επιτροπής επιτόπου, αλλά πραγματοποιήθηκε επίσκεψη και συνεντεύξεις από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες που προσελήφθησαν για λογαριασμό της Επιτροπής. Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο προτεινόμενος αυτοκινητόδρομος δύο κατευθύνσεων του Tralee παραβιάζει την κοινοτική πολιτική και νομοθεσία από την άποψη της οδηγίας περί εκτίμησης των επιπτώσεων για το περιβάλλον και της οδηγίας περί οικοτόπων και ότι η απόφαση συγχρηματοδότησης του σχεδίου πρέπει να επανεξεταστεί.

Η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο της ως άνω μελέτης στο Διαμεσολαβητή. Παράλληλα, τον ενημέρωσε ότι αντίγραφο της μελέτης είχε σταλεί απευθείας στον καταγγέλλοντα.

Ο καταγγέλλων εξέφρασε ικανοποίηση με την έκβαση της μελέτης. Εντούτοις, επεσήμανε ότι δεν είχε λάβει περαιτέρω πληροφορίες ή κοινοποίηση τελικής απόφασης από την Επιτροπή.

Όσον αφορά στο γενικό ζήτημα της ακολουθούμενης διαδικασίας, ο καταγγέλλων εξέφρασε ανησυχία για το ότι δεν έγινε καμία μνεία ανεξάρτητης επιτροπής εμπειρογνομόνων μέχρι την υποβολή της καταγγελίας προς το Διαμεσολαβητή.

Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι με την υποβολή αίτησης για τη λήψη των εκθέσεων από το Συμβούλιο της Κομητείας Kerry είχε όντως αποκαλύψει την ταυτότητά του ως καταγγέλλων. Αφού ζήτησε και έλαβε τις εκθέσεις, ο καταγγέλλων έλαβε επιστολή του Συμβουλίου της Κομητείας Kerry με την οποία το Συμβούλιο του ζητούσε να του αποστείλει αντίγραφα των εγγράφων και επιστολών που είχε αποστείλει στην Επιτροπή.

Η απόφαση

1. Η εικαζόμενη παράλειψη εξασφάλισης κατάλληλης επιστημονικής αξιολόγησης του σχεδιαζόμενου αυτοκινητοδρόμου δύο κατευθύνσεων

1.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν εξασφάλισε κατάλληλη επιστημονική αξιολόγηση του σχεδιαζόμενου διπλού αυτοκινητοδρόμου του Tralee, διότι δεν επέμεινε στην υποβολή αξιολόγησης των επιπτώσεων για το περιβάλλον κατ'εφαρμογή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾ και διότι δεν προέβη σε επίσκεψη επιτόπου, ούτε έστειλε εμπειρογνώμονες για τη λήψη ανεξαρτήτων πληροφοριών.

1.2. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή οφείλει να βασίζει τις αποφάσεις που προϋποθέτουν επιστημονικές αξιολογήσεις σε ακριβείς πληροφορίες και να εξασφαλίζει, εφόσον απαιτείται, ότι δίδεται η δυνατότητα κριτικής αποτίμησης των σχετικών στοιχείων και ότι ακούγονται διάφορες γνώμες. Αν τα στοιχεία που υποβάλλει το κράτος μέλος και ο καταγγέλλων είναι απρόσφορα για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζει τη λήψη ακριβών πληροφοριών.

1.3. Κατά τη διάρκεια της έρευνας του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή χρησιμοποίησε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες για τη διενέργεια περιβαλλοντικής μελέτης για το σχεδιαζόμενο αυτοκινητόδρομο δύο κατευθύνσεων στο πλαίσιο της έρευνάς της για τη συμμόρφωση του έργου προς την οδηγία 85/337/ΕΟΚ. Ο καταγγέλλων εξέφρασε ικανοποίηση για τα συμπεράσματα της μελέτης.

1.4. Συνεπώς, όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της καταγγελίας, φαίνεται ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση του θέματος ικανοποιώντας έτσι τον καταγγέλλοντα.

2. Η δίκαιη διεξαγωγή της διαδικασίας

2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η διαδικασία την οποία ακολούθησε η Επιτροπή ήταν άδικη, διότι οι ιρλανδικές αρχές τέθηκαν σε πολύ καλύτερη θέση από ό,τι όσοι αντιδρούσαν στο έργο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή έδωσε στις ιρλανδικές αρχές ένα έτος προθεσμία για να απαντήσουν στην έρευνά της, ενώ οι αντιδρώντες είχαν μόνον έξι εβδομάδες για να σχολιάσουν την ιρλανδική απάντηση. Επίσης, ο καταγγέλλων παραπονέθηκε για το ότι η Επιτροπή δεν του παρέσχε τις εκθέσεις που υπέβαλαν οι ιρλανδικές αρχές, αλλά τον παρέπεμψε στο Συμβούλιο της Κομητείας Kerry, θέτοντας έτσι εν κινδύνω την ανωνυμία του ως καταγγέλλοντος.

2.2. Όσον αφορά στη γενική διαδικασία που ακολουθεί η Επιτροπή, από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η καταγγελία καταχωρήθηκε από την Επιτροπή και ότι ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για τα διαβήματα προς τις ιρλανδικές αρχές, καθώς και για την απάντηση των τελευταίων, την οποία κλήθηκε να σχολιάσει. Επίσης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής συναντήθηκαν με τον καταγγέλλοντα. Αφού αξιολόγησε την απάντηση του κράτους μέλους και τα σχόλια των αντιτιθεμένων προς το έργο, η Επιτροπή προσέλαβε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες για την εκτέλεση μελέτης επί ορισμένων πτυχών της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένης επίσκεψης επιτόπου. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της μελέτης. Παρόλο που ο χρόνος έρευνας υπερέβη την κανονική περίοδο ενός έτους, η Επιτροπή αιτιολόγησε την καθυστέρηση αναφερόμενη στα πολύπλοκα τεχνικά και επιστημονικά ζητήματα που τέθηκαν. Φαίνεται, συνεπώς, ότι γενικά η Επιτροπή ενήργησε συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης σεβόμενη τις διαδικασίες για τις οποίες είχε δεσμευθεί κατά την έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή 303/97/PD⁽²⁾. Περαιτέρω, η Επιτροπή δήλωσε ότι θα τηρούσε τον καταγγέλλοντα ενήμερο για την εξέλιξη της έρευνας, πράγμα που είναι επίσης σύμφωνο με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε κατά την έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή.

2.3. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η προθεσμία έξι εβδομάδων για απάντηση ήταν εξαιρετικά σύντομη, η Επιτροπή επεσήμανε ότι, αντιθέτως προς το κράτος μέλος, οι καταγγέλλοντες δεν υποχρεούνται να απαντήσουν. Περαιτέρω, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ο χρόνος των έξι εβδομάδων είναι συγκρίσιμος με το χρόνο που δίδεται σε ανάλογες διαδικασίες εν ισχύ στα κράτη μέλη. Όσον αφορά τη μη παροχή στον

(1) Οδηγία του Συμβουλίου 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ΕΕ 1985 L 175, σ. 40.

(2) Απόφαση επί της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας 303/97/PD. Βλ. Ετήσια Έκθεση 1997, κεφάλαιο 3.7, ΕΕ 1998 C 380, σ. 1.

καταγγέλλοντα των εκθέσεων για τις οποίες τον κάλεσε να υποβάλει σχόλια, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι εσωτερικοί της κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα δεν της επέτρεψαν να παράσχει τις εκθέσεις, εφόσον συντάκτες τους δεν είναι η ίδια. Εντούτοις, σε ερώτηση του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή απήγησε ότι οι κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα της επιτρέπουν να παραπέμψει τον καταγγέλλοντα στο συντάκτη των εκθέσεων.

- 2.4. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι προθεσμίες πρέπει να είναι εύλογες. Είναι εύλογο να βασίζεται η Επιτροπή την προθεσμία έξι εβδομάδων για την αποστολή σχολίων σε σύγκριση με ανάλογες εθνικές διαδικασίες. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν παρέσχε στον καταγγέλλοντα το υλικό που έπρεπε να σχολιάσει. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θα έπρεπε να δηλώσει ότι είναι πρόθυμη να παρατείνει την προθεσμία μετά από αίτημα του καταγγέλλοντος, ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη ο επιπλέον χρόνος που χρειαζόταν ο καταγγέλλων για να συλλέξει το σχετικό υλικό.
- 2.5. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, μια διοικητική αρχή πρέπει να πράττει ό,τι είναι δυνατόν για να τηρεί τις υποσχέσεις της προς τους πολίτες. Στο τυποποιημένο έντυπο με το οποίο καλεί τα άτομα να υποβάλλουν τις καταγγελίες τους, η Επιτροπή δεσμεύεται να τηρεί τους συνήθεις κανόνες εμπιστευτικότητας κατά την έρευνα επί των καταγγελιών⁽¹⁾. Παρόλο που ο καταγγέλλων δεν υποχρεούται να σχολιάσει την απάντηση του κράτους μέλους, το να του δοθεί η δυνατότητα αυτή αποτελεί σύνηθες τμήμα της διαδικασίας της έρευνας. Η Επιτροπή απήγησε από τον καταγγέλλοντα να ζητήσει τις εκθέσεις τις οποίες έπρεπε να σχολιάσει από αρχή του κράτους μέλους το οποίο αφορούσε η έρευνα. Συνεπώς, ο καταγγέλλων υποχρεώθηκε να θυσιάσει την ανωνυμία του, ούτως ώστε να μπορέσει να συμμετάσχει κανονικά στην έρευνα επί της καταγγελίας του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή δεν τήρησε την υπόσχεση που είχε αναλάβει με το τυποποιημένο έγγραφο.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της πρώτης πτυχής της καταγγελίας, προέκυψε από τα σχόλια της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης ικανοποιώντας τον καταγγέλλοντα.

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της δεύτερης πτυχής της καταγγελίας, κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθούν οι ακόλουθες επικρίσεις:

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι προθεσμίες πρέπει να είναι εύλογες. Είναι εύλογο να βασίζεται η Επιτροπή την προθεσμία έξι εβδομάδων για την αποστολή σχολίων σε σύγκριση με ανάλογες εθνικές διαδικασίες.

Εντούτοις, η Επιτροπή δεν παρέσχε στον καταγγέλλοντα το υλικό που έπρεπε να σχολιάσει. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θα έπρεπε να δηλώσει ότι είναι πρόθυμη να παρατείνει την προθεσμία μετά από αίτημα του καταγγέλλοντος, ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη ο επιπλέον χρόνος που χρειαζόταν ο καταγγέλλων για να συλλέξει το σχετικό υλικό.

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, μια διοικητική αρχή πρέπει να πράττει ό,τι είναι δυνατόν για να τηρεί τις υποσχέσεις της προς τους πολίτες. Στο τυποποιημένο έντυπο με το οποίο καλεί τα άτομα να υποβάλλουν τις καταγγελίες τους, η Επιτροπή δεσμεύεται να τηρεί τους συνήθεις κανόνες εμπιστευτικότητας κατά την έρευνα επί των καταγγελιών. Παρόλο που ο καταγγέλλων δεν υποχρεούται να σχολιάσει την απάντηση του κράτους μέλους, το να του δοθεί η δυνατότητα αυτή αποτελεί σύνηθες τμήμα της διαδικασίας της έρευνας. Η Επιτροπή απήγησε από τον καταγγέλλοντα να ζητήσει τις εκθέσεις τις οποίες έπρεπε να σχολιάσει από αρχή του κράτους μέλους το οποίο αφορούσε η έρευνα. Συνεπώς, ο καταγγέλλων υποχρεώθηκε να θυσιάσει την ανωνυμία του, ούτως ώστε να μπορέσει να συμμετάσχει κανονικά στην έρευνα επί της καταγγελίας του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή δεν τήρησε την υπόσχεση που είχε αναλάβει με το τυποποιημένο έγγραφο.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί η φιλική διευθέτηση της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατήρηση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η διαδικασία που ακολουθεί η Επιτροπή για τη διερεύνηση καταγγελιών σχετικά με παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου από κράτος μέλος δεν είναι ακόμα οργανωμένη ως κανονική διοικητική διαδικασία στην οποία ο καταγγέλλων να απολαύει μεταχείρισης διαδίκου. Στο πλαίσιο μιας κανονικής διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή θα έπρεπε να παράσχει η ίδια στον καταγγέλλοντα όλα τα έγγραφα τα οποία τον καλεί να σχολιάσει.

ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 102/98/(XD)ADB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο του 1998, ο κ. R. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δεν απαντούσε στις επιστολές του.

(1) 1989 ΕΕ C 26, σ. 6.

Το Νοέμβριο του 1997, ο κ. R. υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή σχετικά με τις γαλλικές εισφορές CSG (Contribution Sociale Généralisée) και CRDS (Contribution pour le Recouvrement de la Dette Sociale). Καθώς δεν έλαβε απάντηση, επικοινωνήσε με την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Παρίσι. Επιπρόσθετα, ζήτησε από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής στη Μασσαλία να τον ενημερώσει σχετικά με τις ενέργειες στις οποίες μπορούσε να προβεί για την παράλειψη απάντησης. Τέλος, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στην οργάνωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα «La Maison de l'Europe» στο Perpignan.

Μετά τις επαφές αυτές, ο καταγγέλλων δεν έλαβε ποτέ απάντηση, με εξαίρεση δύο φυλλάδια (το ένα μάλιστα αφορούσε τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή) από το «Centre d'Informations sur l'Europe — Sources d'Europe» στο Παρίσι.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η γνώμη της Επιτροπής επί της καταγγελίας ήταν συνοπτικά η εξής:

Το ζήτημα που έθεσε ο καταγγέλλων με την επιστολή του στην Επιτροπή, και το οποίο αποτελούσε αντικείμενο διαδικασίας επί παραβάσει ενώπιον του Δικαστηρίου, εξεταζόταν ταυτόχρονα από τις Γενικές Διευθύνσεις (ΓΔ) XV και V της Επιτροπής. Δεδομένου ότι οι υποθέσεις εξακολουθούσαν να εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου, η απάντηση επί της ουσίας του αιτήματος του καταγγέλλοντα αναβλήθηκε. Ωστόσο, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι σε όλο αυτό το διάστημα δεν είχε αποσταλεί στον καταγγέλλοντα επιστολή αναμονής.

Όσον αφορά στην πληροφορία που ζητήθηκε από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μασσαλία, η Επιτροπή ανέφερε ότι η μόνιμη κατοικία του καταγγέλλοντα δεν ανήκει στη γεωγραφική ζώνη αρμοδιότητας του εν λόγω γραφείου. Έτσι, το αίτημα διαβιβάστηκε στο Παρίσι και οι σχετικές πληροφορίες στάλθηκαν στον καταγγέλλοντα μέσω του «Sources d'Europe».

Απαντώντας στο αίτημα του Διαμεσολαβητή της 12ης Φεβρουαρίου 1998, η Επιτροπή επισύναψε αντίγραφο της επιστολής που απηύθυνε στον καταγγέλλοντα στις 20 Φεβρουαρίου 1998, με την οποία τον ενημέρωνε για τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της Γαλλίας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, μετά την απάντηση της Επιτροπής στις 20 Φεβρουαρίου 1998, ο ίδιος απευθύνθηκε στην Επιτροπή δύο φορές, στις 2 Μαρτίου 1998 και στις 8 Ιουνίου 1998 με επιστολή υπόμνησης. Επιθυμούσε να μάθει

αν η καταγγελία του είχε τελικά καταχωρηθεί ή αν έπρεπε να υποβάλει νέα καταγγελία, καθώς και αν θα ενημερωνόταν για την πρόοδο της διαδικασίας.

Στις 30 Αυγούστου 1998, ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι δεν είχε λάβει ακόμη απάντηση στις επιστολές του της 2ας Μαρτίου και της 8ης Ιουνίου 1998 και εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο η Επιτροπή πράγματι «λυπόταν» όπως ανέφερε στη γνώμη που κατέθεσε στο Διαμεσολαβητή.

Περαιτέρω έρευνες

Μετά τις πρόσθετες δυσχέρειες που αντιμετώπισε ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής επικοινωνήσε με την Επιτροπή στις 10 Σεπτεμβρίου 1998. Στις 30 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή απέστειλε βεβαίωση παραλαβής και καταχώρισε την αρχική καταγγελία του καταγγέλλοντα με ημερομηνία 1 Νοεμβρίου 1997. Στις 5 Οκτωβρίου 1998, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για την πρόοδο της διαδικασίας επί παραβάσει κατά της Γαλλίας.

Η αποφάση

1. Παράλειψη απάντησης στην καταγγελία

1.1. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι δεν έλαβε απάντηση σε καταγγελία που υπέβαλε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εξήγησε ότι οι καθυστερήσεις οφειλόταν στο γεγονός ότι το θέμα που έθεσε ο καταγγέλλων ήταν εκείνη την εποχή υπό εξέταση στο Δικαστήριο. Ωστόσο, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την απουσία απάντησης αναμονής.

1.2. Σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλάμβανε η γνώμη της Επιτροπής αναφορικά με τις εσωτερικές της διαδικασίες για το χειρισμό των καταγγελιών (την οποία απηύθυνε στο Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του τελευταίου υπ' αριθ. 303/97/PD):

«Όλες οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται από την Επιτροπή καταχωρίζονται από τη Γενική Γραμματεία, χωρίς εξαίρεση. (...) Όταν λαμβάνει μια καταγγελία, η Επιτροπή αποστέλλει κατά πρώτον βεβαίωση παραλαβής. Η επιστολή βεβαίωσης παραλαβής συνοδεύεται από παράρτημα το οποίο καθορίζει το σκοπό και περιγράφει τις λεπτομέρειες της διαδικασίας επί παραβάσει.»

1.3. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι στις 11 Ιουνίου 1998, στο πλαίσιο της έρευνας του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή παραδέχθηκε απεριφραστα το πρόβλημα και εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση και την απουσία απάντησης αναμονής. Ωστόσο, παρά την έκφραση της λύπης της και παρά τα δύο πρόσθετα αιτήματα του καταγγέλλοντα, η καταγγελία που υποβλήθηκε την 1η Νοεμβρίου 1997 καταχωρήθηκε επίσημα μόλις στις 30 Σεπτεμβρίου 1998 κατόπιν νέας παρέμβασης του Διαμεσολαβητή.

1.4. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της ίδιας της Επιτροπής στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή υπ' αριθ. 303/97/PD, δεν υπάρχουν εξαιρέσεις στον κανόνα ότι όλες οι καταγγελίες που λαμβάνει η Επιτροπή καταχωρούνται και αποστέλλεται εγκαίρως βεβαίωση παραλαβής. Στην παρούσα υπόθεση, το γεγονός ότι η Επιτροπή, που όταν της τέθηκε υπόψη η καθυστέρηση δε δίστασε να την παραδεχθεί και να εκφράσει τη λύπη της, δεν έσπευσε παρά ταύτα να καταχωρήσει την καταγγελία, συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

2. Παράλειψη να διατεθούν στον καταγγέλλοντα οι απαραίτητες πληροφορίες

2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι όταν απευθύνθηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μασσαλία δεν του παρασχέθηκε καμία πληροφορία. Η Επιτροπή εξήγησε ότι το αίτημά του είχε διαβιβαστεί στην κατά τόπο αρμόδια αντιπροσωπεία και ότι το «Centre d'Informations sur l'Europe — Sources d'Europe» στο Παρίσι του απέστειλε τις κατάλληλες πληροφορίες.

2.2. Η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μασσαλία ήλθε σε επαφή με τις αρμόδιες υπηρεσίες ώστε να παρασχεθούν στον καταγγέλλοντα οι κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τα υπάρχοντα ένδικα μέσα κατά της παράλειψης απάντησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά στο συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με το δεύτερο σκέλος της υπόθεσης, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

Όσον αφορά στο πρώτο σκέλος της υπόθεσης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο να διατυπώσει την ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της ίδιας της Επιτροπής στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή υπ' αριθ. 303/97/PD, δεν υπάρχουν εξαιρέσεις στον κανόνα ότι όλες οι καταγγελίες που λαμβάνει η Επιτροπή καταχωρούνται και αποστέλλεται εγκαίρως βεβαίωση παραλαβής. Στην παρούσα υπόθεση, το γεγονός ότι η Επιτροπή, που όταν της τέθηκε υπόψη η καθυστέρηση δε δίστασε να την παραδεχθεί και να εκφράσει τη λύπη της, δεν έσπευσε παρά ταύτα να καταχωρήσει την καταγγελία, συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

Δεδομένου ότι και τα δύο σκέλη της υπόθεσης αφορούσαν διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΚΥΡΩΣΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 130/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο 1998 η κ. Caroline Jackson, BEK, υπέβαλε καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος ιδρύματος για εικαζόμενο κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους της ΓΔ XXIII σε διαδικασία πρόσκλησης υποβολής προτάσεων. Τα σχετικά πραγματικά περιστατικά είχαν ως εξής:

Στις 13 Δεκεμβρίου 1996 το ίδρυμα (στο εξής αποκαλούμενο «το καταγγέλλον») υπέβαλε αίτηση ανταποκρινόμενο στην πρόσκληση υποβολής προτάσεων — 96/C 246/15 που προήρχετο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΓΔ XXIII) στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης της υπέρ συνεταιρισμών, εταιρειών αλληλοβοήθειας, ενώσεων και ιδρυμάτων.

Το καταγγέλλον δεν έλαβε καμία πληροφορία από τη ΓΔ XXIII σχετικά με την έκβαση της αίτησής του μέχρι τις 24 Αυγούστου 1997, οπότε η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα, με την οποία δήλωσε ότι το πρόγραμμα ακυρώθηκε, χωρίς ωστόσο να αναφέρει τους λόγους της εν λόγω ακύρωσης. Το καταγγέλλον ενημερώθηκε επισήμως για την ακύρωση από τη ΓΔ XXIII με επιστολή της 18ης Αυγούστου 1997. Στη συνέχεια, μετά την κοινοβουλευτική ερώτηση H-1717/97 του Οκτωβρίου 1997, η κ. Caroline Jackson, BEK, έμαθε ότι η πρόσκληση υποβολής προτάσεων ακυρώθηκε, διότι το πρόγραμμα ουδέποτε εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών και συνεπώς δεν διέθετε προϋπολογισμό. Το καταγγέλλον, το οποίο είχε έλθει το ίδιο σε επαφή με την Επιτροπή τον Μάρτιο και τον Ιούνιο 1997 για να λάβει πληροφορίες σχετικά με την έκβαση της αίτησής του, ουδέποτε ενημερώθηκε γι' αυτές τις εξελίξεις. Επίσης, στην απάντησή της προς το καταγγέλλον η ΓΔ XXIII ανέφερε ότι η αίτησή του δεν πληρούσε τα κριτήρια των 12 προγραμμάτων τα οποία τελικά εγκρίθηκαν προς χρηματοδότηση, αλλά το καταγγέλλον ουδέποτε ενημερώθηκε για τα εν λόγω κριτήρια.

Η BEK υπέβαλε την καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος του καταγγέλλοντος, ισχυριζόμενη, συνοπτικά, ότι η Επιτροπή: δημοσιοποίησε πρόσκληση υποβολής προτάσεων η οποία δεν είχε εγκριθεί από το Συμβούλιο, δεν ενημέρωσε το καταγγέλλον ότι το πρόγραμμα δεν διέθετε ακόμα την έγκριση του Συμβουλίου ούτε του γνωστοποίησε τις μετέπειτα εξελίξεις, καθυστέρησε υπερβολικά να ακυρώσει το πρόγραμμα και να ενημερώσει το καταγγέλλον για την ακύρωση, δεν ενημέρωσε το καταγγέλλον για τους λόγους ακύρωσης του προγράμματος ούτε και για το ότι η αίτησή του δεν πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι κατανοούσε την απογοήτευση που είχε δημιουργήσει η ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων, αλλά δεν συμφωνούσε με τον χαρακτηρισμό της ως κρούσματος κακής διοίκησης. Η Επιτροπή υπενθύμισε το ιστορικό και το νομικό μέρος της υπόθεσης:

Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων δημοσιεύθηκε στις 24 Αυγούστου 1996 (ΕΕ 1996 C 246, σ. 15) και αφορούσε τη συγχρηματοδότηση σχεδίων στα οποία θα συμμετείχαν συνεταιρισμοί, εταιρείες αλληλοβοήθειας, ενώσεις και ιδρύματα (ΣΑΕΙ) από το κονδύλιο του προϋπολογισμού για την κοινωνική οικονομία (κεφάλαιο Β5-321 του προϋπολογισμού 1997). Τα σχέδια αυτά έπρεπε να πληρούν τις αρχές που έτασσε η πρόταση της Επιτροπής για πολυετές (1994-1996) πρόγραμμα εργασίας για τους ΣΑΕΙ. Η εν λόγω πρόταση, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 17 Φεβρουαρίου 1994, υποβλήθηκε στο Συμβούλιο για την έκδοση απόφασης. Νομική βάση της απόφασης θα ήταν το άρθρο 235 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαιτεί ομοφωνία. Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων συνδέτο με το σχέδιο προγράμματος, το οποίο, όπως πίστευε η Επιτροπή, θα ενεκρινότο εγκαίρως. Εντούτοις, έως τα τέλη 1996 η πρόταση δεν είχε συγκεντρώσει τη γενική συναίνεση. Μετά τη δημοσίευση της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων η ΓΔ XXIII έλαβε 173 αιτήσεις χρηματοδότησης έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Η διυπηρεσιακή ομάδα που εξέτασε τα σχέδια κατά τους πρώτους μήνες του 1997 επέλεξε 22 σχέδια συμφώνως προς τα κριτήρια που έτασσε η πρόσκληση υποβολής προτάσεων και τις παρατηρήσεις στο κονδύλιο Β5-321 του προϋπολογισμού 1997.

Στο μεταξύ όμως μετά τη Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 1996 στις συνεδिकाσθείσες υποθέσεις C-239/96 R και C-240/96 R (Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων)⁽¹⁾, τέθηκαν σε αμφισβήτηση οι δαπάνες της Επιτροπής για τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια που δεν βασίζονται σε πράξεις εγκριθείσες από το Συμβούλιο. Λόγω αυτής της νομικής αβεβαιότητας η Επιτροπή αποφάσισε να αποσύρει την πρότασή της για το πρόγραμμα το οποίο αφορούσε η πρόσκληση. Στις 29 Ιουλίου 1997 έλαβε επισήμως την απόφαση να ακυρώσει την πρόσκληση υποβολής προτάσεων και να αποσύρει το σχέδιο προγράμματος. Εντούτοις, η Επιτροπή αποφάσισε να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης στην οποία προέβη η διυπηρεσιακή ομάδα, ούτως ώστε η εργασία που είχε επιτελεστεί μέχρι εκείνη την ημέρα τόσο από τους υποψηφίους όσο και από τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αποδειχθεί χρήσιμη. Έτσι, αποφάσισε να συγχρηματοδοτήσει περιορισμένο αριθμό σχεδίων (12 από τα 22) τα

οποία είχαν επιλεγεί από τα 173 σχέδια που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρότασης υποβολής προτάσεων. Η πρόταση του καταγγέλλοντος, εντούτοις, δεν κρίθηκε επιλέξιμη βάσει των κριτηρίων της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων.

Η απόφαση για τη συγχρηματοδότηση των 12 σχεδίων ελήφθη βάσει της ανακοίνωσης της Επιτροπής με ημερομηνία 6 Ιουλίου 1994 προς την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή όσον αφορά τις νομικές βάσεις και τα ανώτατα ποσά (SEC(94) 1106 τελικό). Τα επιλεγέντα σχέδια ήσαν «μη σημαντικά και πειραματικά σχέδια» κατά την έννοια της ανακοίνωσης του 1994. Στις 18 Αυγούστου 1997 η ΓΔ XXIII απέστειλε επιστολή σε όλους τους υποψηφίους των οποίων τα σχέδια δεν επελέγησαν, για να τους ενημερώσει για την κατάσταση. Βάσει αυτού του ιστορικού, η Επιτροπή έδωσε τις ακόλουθες εξηγήσεις για τα διάφορα ζητήματα που έθεσε η BEK κ. Jackson:

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής προτάσεων που δεν είχε εγκριθεί από το Συμβούλιο, η Επιτροπή παρατήρησε ότι πίστευε πως, συμφώνως προς τη συνήθη πρακτική, το πρόγραμμα θα ενεκρινότο και ότι η δράση για τη χρηματοδότηση σχεδίων θα συνεχιζόταν κατά το επόμενο οικονομικό έτος. Η θέση αυτή ενισχύθηκε από το γεγονός ότι η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή αποφάσισε ότι θα έπρεπε να εγγραφούν κονδύλια στη θέση για την κοινωνική οικονομία το 1997 με την ίδια αιτιολογία όπως και κατά τα προηγούμενα έτη.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό για καθυστέρηση στην ακύρωση του προγράμματος, η Επιτροπή παρατήρησε ότι απέσυρε το σχέδιο τον Ιούλιο 1997, αφού είχε ήδη καταστεί σαφές ότι δεν υπήρχε καμία περίπτωση ακόμα και καθυστερημένης έγκρισης του προγράμματος.

Όσον αφορά την εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης και την εικαζόμενη καθυστέρηση, η Επιτροπή δήλωσε, πρώτον, ότι η ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα ανέφερε σαφώς ότι το πρόγραμμα αποτελεί ακόμα απλή πρόταση που πρέπει να εγκριθεί από το Συμβούλιο. Αυτός ο τρόπος διεξαγωγής της διαδικασίας ήταν σύμφωνος με την τότε πρακτική για τη διενέργεια παρασκευαστικών δράσεων και καινοτόμων σχεδίων. Περαιτέρω, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η ΓΔ XXIII αποφάσισε να μην ετοιμάσει προκαταρκτικές απαντήσεις στα κατ'ιδίαν ερωτήματα πριν να επιλυθούν όλα τα νομικά προβλήματα τον Ιούλιο 1997. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορούσε να δώσει σαφή απάντηση στο καταγγέλλον το Μάρτιο ή τον Ιούνιο 1997. Η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι ενημέρωσε τους αιτούντες το συντομότερο δυνατόν μετά τη λήψη της απόφασης, δηλ. εντός 12 εργασιμίων ημερών από την 29η Ιουλίου 1997, χρονικό διάστημα το οποίο είναι εύλογο.

Όσον αφορά την εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης για τους λόγους ακύρωσης, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, εφόσον η ακύρωση της πρότασης προγράμματος είναι κατά βάση τεχνικό θέμα άσχετο με την αξιολόγηση των αιτήσεων, αποφάσισε ότι θα ήταν σκοπιμότερο να σταλεί τυποποιημένη επιστολή η οποία δεν θα υπεισέρχεται στους πολύπλοκους νομικούς και πολιτικούς λόγους ακύρωσης του προγράμματος.

(1) Συνεδिकाσθείσες υποθέσεις C-239/96 R και C-240/96 R, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, I-4475.

Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το καταγγέλλον ουδέποτε ενημερώθηκε ότι η αίτησή του δεν πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος, η Επιτροπή απάντησε ότι αποτελεί συνήθη πρακτική να ενημερώνονται οι αιτούντες μόνον όταν ληφθεί η τελική απόφαση και όχι σε κάθε στάδιο της διαδικασίας επιλογής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Το καταγγέλλον δεν υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις. Εντούτοις, σε τηλεφωνική συνομιλία με το γραφείο του Διαμεσολαβητή, ο εκπρόσωπος του καταγγέλλοντος δήλωσε ότι οι απαντήσεις που δόθηκαν στην καταγγελία του δεν το ικανοποιούν.

Η απόφαση

1. Η δημοσιοποίηση πρόσκλησης υποβολής προσφορών βασισμένη σε πρόγραμμα που δεν είχε ακόμα εγκριθεί από το Συμβούλιο

1.1. Ο πρώτος ισχυρισμός αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή ζήτησε να υποβληθούν αιτήσεις για πρόγραμμα που δεν είχε ακόμα εγκριθεί από το Συμβούλιο. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι πίστευε καλή τη πίστη ότι το πρόγραμμα θα ενεκρινότο εγκαίρως και η θέση αυτή ενισχύθηκε από το ότι η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή αποφάσισε ότι θα έπρεπε να εγγραφούν κονδύλια στη θέση για την κοινωνική οικονομία (B5-321) το 1997 με την ίδια αιτιολογία όπως και κατά τα προηγούμενα έτη.

1.2. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η πρόταση της Επιτροπής για απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με πολυετές πρόγραμμα εργασίας για τους ΣΑΕΙ απεστάλη στο Συμβούλιο στις 17 Φεβρουαρίου 1994. Η πρόσκληση υποβολής προτάσεων, η οποία βασίζεται στο εν λόγω σχέδιο προγράμματος δημοσιεύθηκε στις 24 Αυγούστου 1996. Φαίνεται ότι την εποχή εκείνη η Επιτροπή πίστευε ότι το Συμβούλιο θα ενέκρινε το πρόγραμμα. Η πληροφορία αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η ίδια η πρόσκληση υποβολής προτάσεων ανέφερε ρητώς στην υποσημείωση (1) ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή είχαν εκδόσει ευνοϊκή γνώμη κατά τις αντίστοιχες συνεδριάσεις της ολομέλειάς τους, αλλά ότι η εξέταση της πρότασης από το Συμβούλιο δεν είχε ολοκληρωθεί. Αυτός ο τρόπος διεξαγωγής της διαδικασίας ήταν σύμφωνος και με την πρακτική διεξαγωγής προπαρασκευαστικών δράσεων και καινοτόμων σχεδίων. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η δημοσίευση της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων 96/C246/15 σε ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή ανέμενε ακόμα την έγκριση του σχεδίου προγράμματός της από το Συμβούλιο δεν στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

2. Η εικαζόμενη καθυστέρηση ακύρωσης του προγράμματος τον Ιούλιο 1997

2.1. Όσον αφορά την εικαζόμενη καθυστέρηση ακύρωσης του προγράμματος, η Επιτροπή ανέφερε ότι απέσυρε το πρόγραμμά της μόνον τον Ιούλιο 1997, όταν κατέστη σαφές ότι δεν υπήρχε περίπτωση έστω και καθυστερημένης έγκρισης από το Συμβούλιο. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι αποφάσισε να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των αιτήσεων, ώστε η εργασία που είχε επιτελεστεί μέχρι εκείνη την ημέρα να αποδειχθεί χρήσιμη.

2.2. Οι αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν στην Επιτροπή να αποφεύγει τη μη αναγκαία καθυστέρηση στις ενέργειές της, ή να παρέχει εύλογες εξηγήσεις, όταν συμβαίνει μια τέτοια καθυστέρηση. Εν προκειμένω, τόσο από τα σχόλια της Επιτροπής όσο και από την απάντηση που δόθηκε στην κοινοβουλευτική ερώτηση E-3169/97⁽¹⁾ προκύπτει ότι το σχέδιο προγράμματος δεν είχε προσυπογραφεί από το Συμβούλιο μέχρι τα τέλη του 1996. Επιπλέον, τον Σεπτέμβριο 1996 ανέκυψε νομική αβεβαιότητα λόγω του ότι μετά τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 1996 στις συνεδिकाσθείες υποθέσεις C-239/96 R και C-240/96 R τέθηκαν σε αμφισβήτηση οι δαπάνες της Επιτροπής για τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια που δεν βασιζόντο σε πράξεις εγκριθείσες από το Συμβούλιο Υπουργών. Υπ' αυτές τις συνθήκες ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με τη δυνατότητα έστω και καθυστερημένης έγκρισης από το Συμβούλιο δύσκολα μπορεί να σταθεί.

2.3. Για τους λόγους αυτούς ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε αποδεκτή και συνεπή εξήγηση για να αιτιολογήσει γιατί απέσυρε το πρόγραμμά της μόλις στις 29 Ιουλίου 1997, εφόσον ήδη από τα τέλη του 1996, ήτοι 34 μήνες αφότου το σχέδιο προγράμματος εστάλη στο Συμβούλιο, είχε καταστεί σαφές ότι το πρόγραμμα δεν είχε προσυπογραφεί. Η παράλειψη της Επιτροπής να αποφύγει καθυστέρηση στη λήψη της απόφασής της να αποσύρει το πρόγραμμα και να ακυρώσει την πρόσκληση υποβολής προτάσεων αποτελεί συνεπώς κρούσμα κακής διοίκησης.

3. Η εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης του καταγγέλλοντος

3.1. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τους αιτούντες ότι το πρόγραμμα δεν είχε ακόμα εγκριθεί από το Συμβούλιο, η Επιτροπή απήντησε παραπέμποντας στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η προκήρυξη της πρόσκλησης υποβολής προσφορών ανέφερε πράγματι ότι η εξέταση της πρότασης από το Συμβούλιο δεν είχε ολοκληρωθεί. Συνεπώς, ο ισχυρισμός ότι οι αιτούντες δεν ήσαν ενήμεροι για το γεγονός αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

⁽¹⁾ Γραπτή ερώτηση αριθ. 3169/97 της Raymonde Dury προς την Επιτροπή, ΕΕ 1998 C 196, σ. 2.

3.2. Όσον αφορά την εικαζόμενη καθυστέρηση ενημέρωσης του καταγγέλλοντος σχετικά με την ακύρωση του προγράμματος και με τις προηγούμενες εξελίξεις που οδήγησαν στην ακύρωσή του, η Επιτροπή δήλωσε ότι έλαβε την επίσημη απόφαση να ακυρώσει το πρόγραμμα στις 29 Ιουλίου 1997 και ενημέρωσε τους αιτούντες στις 18 Αυγούστου 1997. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι μέχρι τη λήψη της τελικής απόφασης δεν ήταν δυνατόν να ετοιμαστούν προκαταρκτικές απαντήσεις σε ερωτήματα από μεμονωμένους υποψηφίους. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορούσε να δώσει σαφή απάντηση στο καταγγέλλον τον Μάρτιο ή τον Ιούνιο 1997.

3.3. Οι αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν στην Επιτροπή να τηρεί τα πρόσωπα ενήμερα σχετικά με την εξέλιξη του φακέλου που τα αφορά και να ανακοινώνει τα νέα νομικά ή πραγματικά περιστατικά του φακέλου. Εν προκειμένω, φαίνεται ότι ουδέποτε μετά τον Δεκέμβριο 1996, οπότε το σχέδιο προγράμματος της Επιτροπής δεν ενεκρίθη από το Συμβούλιο και ανέκυψε η νομική αβεβαιότητα μετά τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 1996, ενημερώθηκε για τα στοιχεία αυτά το καταγγέλλον. Συνεπώς η εν λόγω παράλειψη ενημέρωσης στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

4. Η εικαζόμενη παράλειψη γνωστοποίησης των λόγων ακύρωσης

4.1. Το καταγγέλλον ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν ανακοίνωσε τον λόγο ακύρωσης του προγράμματος, ούτε ενημέρωσε ενωρίτερα ότι η αίτηση του καταγγέλλοντος δεν πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι έκρινε σκοπιμότερο να σταλεί τυποποιημένη επιστολή η οποία δεν θα υπεισέρχεται στους πολύπλοκους νομικούς και πολιτικούς λόγους ακύρωσης του προγράμματος.

4.2. Όσον αφορά τον εν λόγω ισχυρισμό, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το καταγγέλλον ενημερώθηκε σε διάφορα στάδια της διαδικασίας τόσο για το ότι η αίτησή του δεν πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος όσο και για το ότι το πρόγραμμα ακυρώθηκε. Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι αυτές οι αντιφατικές πληροφορίες που δόθηκαν στο καταγγέλλον οφείλονται μόνον στη συγκεχυμένη από νομικής απόψεως κατάσταση που δημιούργησε η Επιτροπή ακυρώνοντας την πρόσκληση υποβολής προτάσεων ενώ συγχρόνως επέλεγε και συγχρηματοδοτούσε 12 σχέδια που είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο της ακυρωθείσας πρόσκλησης.

4.3. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς η Επιτροπή πρέπει να είναι συνεπής κατά τη διοικητική της δράση και τις αποφάσεις που λαμβάνει. Η ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών σημαίνει ότι η εν λόγω πρόσκληση είναι άκυρη και δεν μπορεί να έχει πλέον

έννομες συνέπειες. Στην παρούσα περίπτωση προκύπτει ότι η Επιτροπή ανήγγειλε την ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών με επίσημη ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, φύλο C 233 της 1ης Αυγούστου 1997.

4.4. Για τους λόγους αυτούς ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι ακυρώνοντας την πρόσκληση υποβολής προσφορών 96/C246/15 στις 29 Ιουλίου 1997 και στη συνέχεια συγχρηματοδοτώντας 12 σχέδια, τα οποία είχαν υποβληθεί και επελεγεί στο πλαίσιο αυτής της ακυρωθείσας πρόσκλησης, η Επιτροπή δεν ενήργησε με συνέπεια. Εξ άλλου, ενώ είχε γνωστοποιήσει στο καταγγέλλον ότι ο λόγος για τον οποίο η αίτησή του δεν έγινε δεκτή ήταν η ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, στην πράξη 12 σχέδια είχαν λάβει χρηματοδότηση βάσει της εν λόγω πρόσκλησης, στοιχείο που επίσης φανερώνει ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε με συνέπεια. Συνεπώς, τα γεγονότα αυτά στοιχειοθετούν κρούσματα κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθούν οι ακόλουθες επικρίσεις:

Οι αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν στην Επιτροπή να αποφεύγει τη μη αναγκαία καθυστέρηση στις ενέργειές της, ή να παρέχει εύλογες εξηγήσεις, όταν συμβαίνει μια τέτοια καθυστέρηση. Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε αποδεκτή και συνεπή εξήγηση για να αιτιολογήσει γιατί δεν απέσυρε το πρόγραμμά της πριν από τις 29 Ιουλίου 1997, εφόσον ήδη από τα τέλη του 1996, ήτοι 34 μήνες αφότου το σχέδιο προγράμματος εστάλη στο Συμβούλιο, είχε καταστεί σαφές ότι το πρόγραμμα δεν είχε προσυπογραφεί. Η παράλειψη της Επιτροπής να αποφύγει καθυστέρηση στη λήψη της απόφασής της να αποσύρει το πρόγραμμα και να ακυρώσει την πρόσκληση υποβολής προτάσεων αποτελεί συνεπώς κρούσμα κακής διοίκησης.

Οι ίδιες αρχές επιβάλλουν στην Επιτροπή να τηρεί τα πρόσωπα ενήμερα σχετικά με την εξέλιξη του φακέλου που τα αφορά και να ανακοινώνει τα νέα νομικά ή πραγματικά περιστατικά του φακέλου. Εν προκειμένω, φαίνεται ότι ουδέποτε από τον Δεκέμβριο 1996, οπότε το σχέδιο προγράμματος της Επιτροπής δεν ενεκρίθη από το Συμβούλιο και ανέκυψε η νομική αβεβαιότητα μετά τη Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, ενημερώθηκε για τα στοιχεία αυτά το καταγγέλλον. Συνεπώς, η εν λόγω παράλειψη ενημέρωσης στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

Οι αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν στην Επιτροπή να συμπεριφέρεται με συνέπεια κατά τη διοικητική της δράση και τις αποφάσεις που λαμβάνει.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι ακυρώνοντας την πρόσκληση υποβολής προσφορών 96/C246/15 στις 29 Ιουλίου 1997 και στη συνέχεια συγχρηματοδοτώντας 12 σχέδια τα οποία υποβλήθηκαν και επελέγησαν στο πλαίσιο αυτής της ακυρωθείσας πρόσκλησης η Επιτροπή δεν ενήργησε με συνέπεια. Εξ άλλου, ενώ είχε γνωστοποιήσει στο καταγγέλλον ότι ο λόγος για τον οποίο η αίτησή του δεν έγινε δεκτή ήταν η ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, στην πράξη 12 σχέδια είχαν λάβει χρηματοδότηση βάσει της εν λόγω πρόσκλησης, στοιχείο που επίσης φανερώνει ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε με συνέπεια. Συνεπώς τα γεγονότα αυτά στοιχειοθετούν κρούσματα κακής διοίκησης.

Λόγω του ότι οι εν λόγω πτυχές της υπόθεσης αφορούν συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί διακανονισμός του θέματος επί φιλικής βάσεως. Ως εκ τούτου ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΟ TACIS

Απόφαση επί της καταγγελίας 307/98/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Μάρτιο 1998, ο κ. L. υπέβαλε καταγγελία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, τα πραγματικά περιστατικά είχαν συνοπτικά ως εξής:

Από τον Οκτώβριο 1995 έως το Σεπτέμβριο 1996 ο καταγγέλλων απασχολήθηκε στην επιτόπου παρακολούθηση προγράμματος Tacis⁽¹⁾ χρηματοδοτούμενου από την Επιτροπή στην Κεντρική Ασία και τη Μογγολία. Είχε προσληφθεί με σύμβαση από εταιρεία συμβούλων. Το Φεβρουάριο 1996 πληροφορήθηκε από τον επικεφαλής της ομάδας του ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής στις Βρυξέλλες είχαν ζητήσει την απόλυσή του, κατά τα φαινόμενα μετά από καταγγελία που υπέβαλε εναντίον του ο επικεφαλής της συντονιστικής ομάδας προγράμματος Tacis της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην πραγματικότητα, ο καταγγέλλων συνέχισε να απασχολείται στην παρακολούθηση του προγράμματος έως την εκπνοή της σύμβασής του, το Σεπτέμβριο 1996. Εντούτοις, η σύμβασή του δεν ανανεώθηκε από την εταιρεία συμβούλων, ενώ στη συνέχεια δεν έγινε δεκτός για απασχόληση σε άλλα σχέδια Tacis.

Στις 7 Νοεμβρίου 1997 ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή προς τον ασκούντα καθήκοντα προϊστάμενου Μονάδας της ΓΔ1Α/С4 της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Εξήγησε τις συνθήκες υπό τις οποίες δεν ανανεώθηκε η σύμβασή του, τις μετέπειτα δυσκολίες που αντιμετώπισε για την ανεύρεση εναλλακτικής απασχόλησης,

καθώς και ότι θεωρούσε ότι η Επιτροπή τον είχε εγγράψει πρακτικά σε μαύρη λίστα. Ζήτησε τα σχόλια της Επιτροπής για τα σημεία αυτά. Επίσης, υπέβαλε ορισμένες συγκεκριμένες ερωτήσεις: ποιά ήταν η καταγγελία που έλαβε η Επιτροπή εις βάρος του το Φεβρουάριο 1996; γιατί η Επιτροπή δεν τον ενημέρωσε τότε ότι είχε υποβληθεί καταγγελία, καθώς και για το περιεχόμενό της; και γιατί η Επιτροπή δεν είχε έλθει σε επαφή μαζί του για να απαντήσει στην καταγγελία;

Στις 4 Δεκεμβρίου 1997, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απέστειλαν απάντηση τριών παραγράφων. Η πρώτη παράγραφος ανέφερε ότι όλα τα θέματα που αφορούσαν τη σύμβαση του καταγγέλλοντος έπρεπε να παραπεμφθούν στην εργοδοσία του εταιρεία. Οι άλλες δύο παράγραφοι είχαν ως εξής:

«Επιτρέψατέ μου επίσης να τονίσω ότι είναι αδύνατον να σχολιάσω τους λόγους για τους οποίους οι προσφορές εκ μέρους συμβούλων για σχέδια Tacis στις οποίες λάβατε μέρος δεν οδήγησαν σε ανάθεση εργασίας. Όπως ίσως γνωρίζετε, όλες οι διαδικασίες διαγωνισμών είναι εμπιστευτικές και ο καλύτερος τρόπος να μάθετε τους λόγους για τους οποίους μια εταιρεία συμβούλων δεν επελέγη σε διαγωνισμό είναι να ερωτήσετε την ίδια την εταιρεία. Ως τμήμα της ακολουθούμενης διαδικασίας, όλοι οι συμμετέχοντες λαμβάνουν επιστολή στην οποία αναφέρονται οι λόγοι μη επιλογής τους και το όνομα του αναδόχου.

Φαίνεται ότι προβαίνετε σε κάποιες εικασίες σχετικά με τη σχέση μεταξύ ενδεχόμενης καταγγελίας και της μη επιλογής εταιρείας συμβούλων. Ελπίζω να κατανοείτε ότι δεν αναλύω, ούτε σχολιάζω εικασίες.»

Επειδή δεν έμεινε ικανοποιημένος από αυτή την απάντηση, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή έπρεπε να τον ενημερώσει για την καταγγελία που υποβλήθηκε εναντίον του και να του δώσει την ευκαιρία να την αντικρούσει.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Επιτροπής περιελάμβανε τα ακόλουθα σημεία:

Η Επιτροπή δεν επηρεάζει άμεσα την πολιτική προσωπικού ενός αναδόχου έργου και δεν μπορεί να αποφασίσει τη λήξη της σύμβασης εργασίας εμπειρογνώμονα. Περιορίζεται σε ποιοτικό έλεγχο των εμπειρογνώμονων κατά την ανάθεση σύμβασης και μπορεί να παρέμβει στον ανάδοχο μόνον αν η απόδοση του προσωπικού του κατά την εκτέλεση των συμβατικών του υποχρεώσεων δεν είναι ικανοποιητική. Στην περίπτωση αυτή, ο ανάδοχος υποχρεούται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη βελτίωση της απόδοσής του.

(1) Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States (Τεχνική Βοήθεια προς την Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών).

Η Επιτροπή γνώριζε ότι υπήρχαν δυσκολίες συνεργασίας με τις τοπικές αρχές κατά την εκτέλεση των προκειμένων εργασιών, αλλά δεν έλαβε μέτρα, αφήνοντας τον ανάδοχο να επιλύσει τα προβλήματα προσωπικού του επιτόπου, ούτε άσκησε πίεση στον ανάδοχο για να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του καταγγέλλοντος.

Κατά την ανανέωση της σύμβασης παρακολούθησης το Δεκέμβριο, ο ανάδοχος πρότεινε μια κάπως διαφορετική ομάδα εμπειρογνομόνων που δεν περιελάμβανε τον καταγγέλλοντα. Όσον αφορά την Επιτροπή, οι αντικαταστάσεις αυτές είναι σύνηθες φαινόμενο, ιδίως στις πλέον μακροπρόθεσμες συμβάσεις.

Η Επιτροπή δεν ενέγραψε τον καταγγέλλοντα σε «μαύρη λίστα»: «οι ισχυρισμοί που προβάλλονται σχετικά στην καταγγελία βασίζονται κατά μέγα μέρος σε εικασίες και δεν στοιχειοθετούνται επαρκώς, ούτως ώστε να μπορούν να επαληθευθούν».

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Εφόσον δεν έλαβαν παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή προσπάθησαν να έλθουν σε επαφή μαζί του μέσω τηλεφώνου και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Σε ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε στις 21 Σεπτεμβρίου 1999, ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι από το Σεπτέμβριο 1998 έως τον Ιανουάριο 1999, είχε απασχοληθεί σε σχέδιο Tacis στη Ρωσία, ενώ από το Φεβρουάριο 1999, εργαζόταν στη Ρωσία ως επιτόπου επικεφαλής ομάδας του έργου «Know How Fund» του Ηνωμένου Βασιλείου. Επεσήμανε ότι η γνώμη της Επιτροπής παρέβλεπε ορισμένα σημεία της καταγγελίας του, αλλά παράλληλα ανέφερε ότι δεν ενδιαφερόταν πλέον να λάβει άλλες απαντήσεις από την Επιτροπή ενόψει του χρόνου που έχει περάσει από τα υπό εξέταση γεγονότα.

Η απόφαση

1. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι η σύμβασή του με εταιρεία συμβούλων Tacis δεν ανανεώθηκε λόγω πιέσεων από την Επιτροπή μετά από καταγγελία εις βάρος του. Απέστειλε επιστολή προς την Επιτροπή ερωτώντας τι αφορούσε η καταγγελία, γιατί δεν είχε ενημερωθεί για το περιεχόμενο της και γιατί δεν του είχε δοθεί η δυνατότητα να το αντικρούσει.
2. Στην απάντησή της στην επιστολή του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δεν απάντησε στα ερωτήματα αυτά, ούτε και επικαλέστηκε το απόρρητο ως λόγο μη παροχής των αιτουμένων πληροφοριών. Αλλ' ούτε και στη γνώμη της επί της καταγγελίας που υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή, δεν απάντησε στον καταγγέλλοντα όσον αφορά τα θέματα αυτά.

3. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι απαντήσεις σε επιστολές πρέπει να παρέχουν κάθε δυνατή βοήθεια και να απαντούν στα ερωτήματα που τίθενται. Οι υπεκφυγές της Επιτροπής, οι οποίες δεν παρείχαν καμία ουσιαστική βοήθεια στον καταγγέλλοντα, στοιχειοθετούν περίπτωση κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη επίκριση:

Στην απάντησή της στην επιστολή του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δεν απάντησε στα ερωτήματά του, ούτε και επικαλέστηκε το απόρρητο ως λόγο μη παροχής των αιτουμένων πληροφοριών. Αλλ' ούτε και στη γνώμη της επί της καταγγελίας που υποβλήθηκε στο Διαμεσολαβητή, δεν απάντησε στον καταγγέλλοντα όσον αφορά τα θέματα αυτά.

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι απαντήσεις σε επιστολές πρέπει να παρέχουν κάθε δυνατή βοήθεια και να απαντούν στα ερωτήματα που τίθενται. Οι υπεκφυγές της Επιτροπής, οι οποίες δεν παρείχαν καμία ουσιαστική βοήθεια στον καταγγέλλοντα, στοιχειοθετούν περίπτωση κακής διοίκησης.

Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν ενδιαφερότο πλέον να λάβει άλλες απαντήσεις από την Επιτροπή, δεν ήταν δυνατόν να επιδιωχθεί φιλική διευθέτηση του θέματος. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 440/98/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η καταγγελία αφορούσε το σχέδιο της εταιρείας Ecotourism Ltd «Μονοπάτια πολιτιστικής κληρονομιάς: ανασυγκρότηση της υπαίθρου μέσω αειφόρου τουρισμού σε περιοχές της Βουλγαρίας και της Σλοβενίας», που χρηματοδοτήθηκε από τη Μονάδα Τουρισμού της Επιτροπής, ΓΔ XXIII. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Ecotourism είχε πολύ καλές σχέσεις με τον υπεύθυνο του σχεδίου καθόλη τη διάρκεια υλοποίησής του, η οποία στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν χειρίστηκε προσεκτικώς τις οικονομικές πτυχές του σχεδίου προξενώντας στην Ecotourism σοβαρή οικονομική ζημία.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, ιδίως, τα εξής:

- (i) Ανατιολόγητη καθυστέρηση από την Επιτροπή όσον αφορά τόσο την ενδιάμεση όσο και την τελική πληρωμή (καθυστέρηση τεσσάρων και δέκα μηνών αντιστοίχως) και ασάφεια εκ

μέρους της Επιτροπής όσον αφορά το λογιστικό σύστημα που χρησιμοποιούσε και τα έγγραφα που έπρεπε να προσκομίσει η Ecotourism,

- (ii) Έλλειψη συνέχειας στη διαχείριση του σχεδίου. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, η Ecotourism διατηρούσε άριστες σχέσεις με τον υπεύθυνο του σχεδίου καθόλη τη διάρκεια υλοποίησής του και ήταν σαφές ότι το σχέδιο στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία. Εντούτοις, όταν ανέλαβε ο δημοσιονομικός ελεγκτής, η κατάσταση άλλαξε και ανακινούνται διαρκώς ζητήματα τα οποία είχαν συζητηθεί και συμφωνηθεί προηγουμένως με τον υπεύθυνο του σχεδίου,
- (iii) Η Επιτροπή μείωσε αισθητά την τελική πληρωμή αντικαθιστώντας, χωρίς να πληροφορηθεί σχετικά την Ecotourism, τον προϋπολογισμό με την οικονομική έκθεση, την οποία η Ecotourism είχε υποβάλει με την ενδιάμεση έκθεση. Επιπλέον, η Επιτροπή συνέστησε μια σειρά αλλαγών στην τελική οικονομική έκθεση, ορισμένες αυξήσεις και ορισμένες μειώσεις. Η Ecotourism προέβη σε όλες τις αλλαγές. Στη συνέχεια, η Επιτροπή προσέθεσε όλες τις μειώσεις του προϋπολογισμού και αγνόησε όλες τις αυξήσεις, καταλήγοντας έτσι σε μειωμένο προϋπολογισμό.
- (iv) Προβαίνοντας στην ενδιάμεση πληρωμή τον Ιούλιο 1996, η Επιτροπή δέχθηκε χωρίς σχόλια την ενδιάμεση έκθεση, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής έκθεσης. Η οικονομική έκθεση περιείχε μεταφορές μεταξύ επί μέρους κονδυλίων του προϋπολογισμού. Κατόπιν τούτου η Ecotourism συνέχισε το σχέδιο σε αυτή τη βάση. Εφόσον δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα με την ενδιάμεση έκθεση, δεν θα έπρεπε να υπάρχει πρόβλημα και με την τελική έκθεση, η οποία είναι ευθυγραμμισμένη με την ενδιάμεση έκθεση.
- (v) Η Επιτροπή αρνήθηκε να πληρώσει εργασία που εξετέλεσε η Ecotourism, δηλ. οδηγό που συνέταξε η Ecotourism σε συμφωνία με την Επιτροπή και μετάφραση εγγράφου στα γερμανικά μετά από αίτημα της Επιτροπής.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της η Επιτροπή δέχθηκε ότι οι διαφορές μεταξύ του καταγγέλλοντος και της Επιτροπής αφορούσαν τις οικονομικές και όχι τις τεχνικές πτυχές του σχεδίου. Παρόλα ταύτα, το γεγονός ότι οι τεχνικές πτυχές εκτελέστηκαν συμφώνως προς τη συμφωνία δεν απαλλάσσει τον καταγγέλλοντα από τη συμμόρφωση προς τους οικονομικούς όρους.

Εις αντίκρουση των διαφόρων ισχυρισμών, η Επιτροπή προέβαλε συνοπτικά τα εξής:

- (i) Όσον αφορά την ενδιάμεση πληρωμή, η ενδιάμεση έκθεση ελήφθη στις 5 Αυγούστου 1996 και η εντολή πληρωμής

εκδόθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1996. Η καθυστέρηση οφείλεται εν μέρει στο ότι η Ecotourism άλλαξε επωνυμία και αριθμό τραπεζικού λογαριασμού. Εντούτοις, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση.

Όσον αφορά την τελική πληρωμή, η Επιτροπή δήλωσε ότι η καθυστέρηση που σημειώθηκε δεν μπορούσε να αποφευχθεί. Η Ecotourism υπέβαλε την τελική της έκθεση και το λογαριασμό αποτελεσμάτων στις 16 Ιουνίου 1997, ενώ τον Αύγουστο 1997 διαβιβάστηκαν συμπληρωματικές πληροφορίες. Μετά από εξέταση του εν λόγω υλικού, το φθινόπωρο 1997, η Επιτροπή αποφάσισε να πραγματοποιήσει επίσκεψη ελέγχου στην Ecotourism, ούτως ώστε να διευκρινίσει την κατάσταση. Η επίσκεψη ελέγχου πραγματοποιήθηκε το Νοέμβριο 1997 και στη συνέχεια, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από την Ecotourism, οι οποίες της απεστάλησαν το Δεκέμβριο 1997. Ακολούθησε μια σειρά επιστολών σχετικά με την οριστικοποίηση της πληρωμής. Στις 20 Μαρτίου 1998, ο δημοσιονομικός ελεγκτής ενέκρινε την τελική πληρωμή, η οποία πραγματοποιήθηκε την 1η Απριλίου 1998.

- (ii) Η μείωση της τελικής πληρωμής οφείλεται στην προϋπόθεση ότι όλες οι δαπάνες πρέπει να γίνονται δεκτές ως επιλέξιμες. Το ποσό που αναγράφεται στη Διακήρυξη χρηματοδοτικής συνδρομής αποτελεί ανώτατο όριο. Η πραγματική πληρωμή εξαρτάται από τις αποδείξεις πραγματικής διενέργειας της δαπάνης, ενώ τα επί μέρους κονδύλια δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα αντίστοιχα κονδύλια που αναγράφονται στον συμφωνηθέντα προϋπολογισμό. Η Επιτροπή τόνισε ότι αυτό σημαίνει πως αν η πραγματικά πραγματοποιηθείσα δαπάνη είναι χαμηλότερη από την αναγραφόμενη στον προϋπολογισμό, η επιχορήγηση πρέπει να μειωθεί αναλόγως.

Η προσέγγιση της Επιτροπής για το σχέδιο της Ecotourism, η οποία είναι η ίδια για όλες τις επιδοτούμενες δράσεις στον τομέα του τουρισμού, ήταν η εξής:

- Εμμονή στην υποβολή αποδεικτικών στοιχείων όταν ζητείται η πληρωμή δαπάνης,
- Μείωση των ποσών επιλεξιμών δαπανών που ζητείται να πληρωθούν εφόσον υπάρχουν ενδείξεις ότι υπερβαίνουν το πραγματικό κόστος ή οι αποδείξεις δεν είναι επαρκείς,
- Απόρριψη δαπανών καθ' υπέρβαση των κονδυλίων που είναι εγγεγραμμένα στον εγκεκριμένο προϋπολογισμό.

Η τελική πληρωμή βασίστηκε στην οικονομική έκθεση που υπέβαλε η Ecotourism με την ενδιάμεση έκθεση. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η οικονομική έκθεση, αναλυόμενη στα επί μέρους κονδύλια, αντιπροσώπευε προσεκτική επανεκτίμηση των αναγκών του σχεδίου. Δεδομένου ότι το συνολικό ποσό δεν μπορούσε να αυξηθεί, εφόσον αυξάνοντο κάποια κονδύλια, έπρεπε να μειωθούν κάποια άλλα.

- Η στήριξη του τελικού υπολογισμού στον αναθεωρημένο προϋπολογισμό δεν ήταν παράτυπη και δεν ήταν επιζήμια για την Ecotourism. Στην πραγματικότητα, είχε ως συνέπεια μικρότερη μείωση της δαπάνης για το σχέδιο, παρά αν είχε χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό ο αρχικός προϋπολογισμός. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή αντικατέστησε τον προϋπολογισμό με την οικονομική έκθεση της Ecotourism για να δικαιολογήσει μεγάλες μειώσεις της τελικής πληρωμής ήταν αβάσιμος.
- (iii) Ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να πληρώσει εκτελεσθείσα εργασία ήταν αβάσιμος. Η Επιτροπή απλώς απέρριψε δαπάνες που κρίθηκαν μη επιλέξιμες. Σε περίπτωση εκτελεσθεισών εργασιών, η Επιτροπή ζητεί ημερολόγια εργασιών ως απόδειξη της εκτελεσθείσας εργασίας. Όσον αφορά τον οδηγό που συνέταξε η Ecotourism, η εταιρεία έλαβε το ποσό των 27 500 Ecu, για το οποίο υπέβαλε τιμολόγιο. Το υπόλοιπο ποσό 2 500 Ecu που ζητούσε η Ecotourism δεν μπορούσε να γίνει δεκτό λόγω έλλειψης αποδείξεων ότι η δαπάνη είχε πράγματι πραγματοποιηθεί.
- (iv) Το γεγονός ότι η ενδιάμεση έκθεση έγινε δεκτή χωρίς σχόλια δεν σημαίνει ότι η τελική έκθεση θα γινόταν αυτομάτως δεκτή. Η ενδιάμεση έκθεση δείχνει απλώς την πρόοδο του σχεδίου. Η έγκριση της ενδιάμεσης έκθεσης δεν προδικάζει την έγκριση της πραγματοποιηθείσας δαπάνης, διότι η τελική πληρωμή προϋποθέτει πάντοτε την υποβολή των απαραίτητων αποδείξεων για όλες τις αιτούμενες δαπάνες.
- (v) Δεν υπήρχε καμία ασάφεια όσον αφορά το λογιστικό σύστημα. Το γεγονός ότι μεγάλο μέρος του σχεδίου του καταγγέλλοντος υπήγετο σε δαπάνες «εις είδος» απαιτούσε ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της αναζήτησης αποδεικτικών στοιχείων. Η τήρηση ημερολογίων του σχεδίου και καταστάσεων μισθοδοσίας αποτελεί φυσιολογική και εύλογη απαίτηση για τις δαπάνες προσωπικού. Ο καταγγέλλων ήταν πλήρως ενήμερος της κατάστασης, ενώ η ανάγκη να τηρούν ημερολόγια οι ανάδοχοι που εισφέρουν παροχές «εις είδος» είχε ανακοινωθεί στην Ecotourism σε συνάντηση στις Βρυξέλλες το Φεβρουάριο 1996.
- (vi) Δεν υπήρξε έλλειψη συνέχειας στη διαχείριση του σχεδίου. Η συνήθης πρακτική είναι ο υπεύθυνος του σχεδίου, ο οποίος είναι αρμόδιος για τις τεχνικές πτυχές του, να μην ασχολείται με τα οικονομικά θέματα. Ο υπεύθυνος του σχεδίου ήταν διαθέσιμος για περαιτέρω τεχνικές ερωτήσεις μέχρι τα τέλη του 1997.
- (i) Η καθυστέρηση της ενδιάμεσης πληρωμής δεν εξηγήθηκε. Η Ecotourism αναγκάστηκε να πληρώσει για την καθυστέρηση και δήλωσε ότι η «λύση» της Επιτροπής δεν της αρκούσε. Όσον αφορά την τελική πληρωμή, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι πέρασαν πέντε μήνες μεταξύ της επίσκεψης στα γραφεία της Ecotourism και της πληρωμής, χωρίς η Επιτροπή να δώσει κάποια εξήγηση γι' αυτή την καθυστέρηση. Και στις δύο περιπτώσεις, οι καθυστερήσεις είχαν προκαλέσει σοβαρή οικονομική ζημία στην Ecotourism, την οποία θα χρειαζόταν αρκετά χρόνια για να ξεπεράσει.
- (ii) Η Επιτροπή δεν ενήργησε ελλόγως αντικαθιστώντας τον αρχικό προϋπολογισμό με την οικονομική έκθεση της ενδιάμεσης έκθεσης, προσδίδοντάς της έτσι τη σημασία συμβατικού εγγράφου χωρίς να ενημερώσει την Ecotourism.
- (iii) Η Επιτροπή δεν σχολίασε την άρνησή της να καταβάλει τα έξοδα της μετάφρασης που ζήτησε από την Ecotourism, ούτε αιτιολόγησε την άρνησή της να πληρώσει για τον οδηγό που συνέταξε η εταιρεία. Η άρνηση βασίστηκε στο ότι η Ecotourism δεν υπέβαλε ημερολόγια, πράγμα το οποίο η Επιτροπή δεν είχε διευκρινίσει εγκαίρως. Αν και ήταν εύκολο να αποδειχθεί ο χρόνος που δαπανήθηκε για τον οδηγό, η Επιτροπή ουδέποτε ζήτησε κάτι τέτοιο. Επίσης, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία για όλες τις δαπάνες, ενώ η Ecotourism παρέσχε όλες τις επιπλέον πληροφορίες που ζήτησε η Επιτροπή.
- (iv) Μετά την υποβολή της ενδιάμεσης έκθεσης, η Επιτροπή δεν έκανε κανένα σχόλιο γι' αυτήν, εκτός από ένα τηλεφώνημα του υπευθύνου του σχεδίου, ο οποίος επήνεσε την έκθεση. Αυτό αποτελέσει ένδειξη για το ότι οι μεταφορές μεταξύ κονδυλίων του προϋπολογισμού είχαν γίνει δεκτές από την Επιτροπή. Μεταφορές μεταξύ κονδυλίων του προϋπολογισμού ανάλογες προς εκείνες της ενδιάμεσης έκθεσης πραγματοποιήθηκαν καθόλη τη διάρκεια του σχεδίου.
- (v) Η Επιτροπή είχε κάθε δυνατότητα να ενημερώσει την Ecotourism αν ήταν απαραίτητη κάποια αλλαγή στις διαδικασίες της. Επίσης, το θέμα των ημερολογίων του σχεδίου δεν συζητήθηκε κατά τη συνάντηση του Φεβρουαρίου 1996. Κανένα έγγραφο δεν αποδεικνύει κάτι τέτοιο. Το μόνο πράγμα που συζητήθηκε ήταν το θέμα της τήρησης ημερολογίου για τους υπεργολάβους και τους εταίρους που εισέφεραν παροχές εις είδος. Η Ecotourism τήρησε ημερολόγια για όλες τις παροχές εις είδος, ενώ οι υπεργολάβοι εξέδωσαν τιμολόγια που ανέφεραν λεπτομερώς το χρόνο που δαπανήθηκε, μαζί με εκδόσεις για την εκτελεσθείσα εργασία.
- (vi) Όσον αφορά την εικαζόμενη έλλειψη συνέχειας, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι είχε συμμετάσχει σε άλλα σχέδια της Επιτροπής χωρίς να χρειαστεί να αντιμετωπίσει ανάλογο πρόβλημα. Για παράδειγμα, η ΓΔ 1 της Επιτροπής δίδει

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία δηλώνοντας ότι τα κύρια θέματα ήταν οι καθυστερήσεις των πληρωμών και η ανατιολόγητη παρακράτηση κονδυλίων από την Επιτροπή. Ο καταγγέλλων τόνισε ιδίως ότι:

- (vi) Όσον αφορά την εικαζόμενη έλλειψη συνέχειας, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι είχε συμμετάσχει σε άλλα σχέδια της Επιτροπής χωρίς να χρειαστεί να αντιμετωπίσει ανάλογο πρόβλημα. Για παράδειγμα, η ΓΔ 1 της Επιτροπής δίδει

κατευθυντήριες γραμμές κατά την έναρξη του σχεδίου και έχει υιοθετήσει διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένου οικονομικού ελέγχου, πριν από την έγκριση αλλαγών του σχεδίου. Εφόσον η ΓΔ 1 έκρινε απαραίτητο να υιοθετήσει μια τέτοια διαδικασία, ο καταγγέλλων αναρωτήθηκε γιατί δεν έκανε το ίδιο και η Μονάδα Τουρισμού.

Η απόφαση

1. Καθυστέρηση της ενδιάμεσης πληρωμής

1.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η ενδιάμεση πληρωμή καθυστέρησε επί τέσσερις μήνες, παρόλο που κατά την έναρξη του σχεδίου η Ecotourism είχε υπογράμμιση τη σημασία της έγκαιρης ενδιάμεσης πληρωμής. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση της ενδιάμεσης πληρωμής και εξήγησε ότι οφείλεται εν μέρει στο ότι η Ecotourism άλλαξε επωνυμία και αριθμό τραπεζικού λογαριασμού.

1.2. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, οι εκκρεμούσες πληρωμές πρέπει να πραγματοποιούνται εντός ευλόγου χρόνου. Συμφώνως προς το άρθρο 4α της Διακήρυξης χρηματοδοτικής συνδρομής (στο εξής αποκαλούμενης Διακήρυξη), η ενδιάμεση πληρωμή διενεργείται μετά τη λήψη και έγκριση της ενδιάμεσης έκθεσης. Το άρθρο 4γ της Διακήρυξης προβλέπει ότι το πληρωτέο ποσό πιστώνεται στον τραπεζικό λογαριασμό εντός 60 ημερών το πολύ από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής.

1.3. Η Επιτροπή έλαβε την ενδιάμεση έκθεση στις 5 Αυγούστου 1996, ενώ το ένταλμα πληρωμής εκδόθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1996, δηλαδή μετά από χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών, συμπεριλαμβανομένου μέρους των 60 ημερών που υπολογίζεται για τη λήψη της πληρωμής μετά την έγκριση. Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή χρειάστηκε περίπου δύο μήνες για να εγκρίνει την έκθεση και να λάβει υπόψη τις αλλαγές στην επωνυμία και τον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος. Η περίοδος αυτή δεν είναι εμφανώς υπερβολική, ακόμα και αν ληφθεί υπόψη το ότι ο καταγγέλλων ζήτησε ταχεία πληρωμή. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης ως προς την εν λόγω πτυχή της καταγγελίας.

2. Καθυστέρηση της τελικής πληρωμής και έλευση σαφήνειας

2.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η τελική πληρωμή διενεργήθηκε πέντε μήνες μετά την επίσκεψη ελέγχου. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή δεν κατέστησε επαρκώς σαφές ποιο λογιστικό σύστημα χρησιμοποιούσε και ποιά έγγραφα έπρεπε να υποβάλει η Ecotourism. Η Επιτροπή δήλωσε ότι η καθυστέρηση οφειλετο στο ότι ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε τα σχετικά έγγραφα, ότι η Ecotourism ήταν απολύτως ενήμερη για την κατάσταση και ότι για τη διεκπεραίωση του σχεδίου χρησιμοποιήθηκαν οι κανονικές μέθοδοι.

2.2. Συμφώνως προς το άρθρο 4α της Διακήρυξης, η τελική πληρωμή διενεργείται μετά τη λήψη και έγκριση των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 8γ της Διακήρυξης, δηλ. της τελικής έκθεσης και του λογαριασμού αποτελεσμάτων που πρέπει να προσδιορίζει όλες τις λεπτομέρειες για τα έσοδα και τις δαπάνες. Περαιτέρω, το άρθρο 4γ της Διακήρυξης προβλέπει ότι το πληρωτέο ποσό πιστώνεται στον τραπεζικό λογαριασμό εντός 60 ημερών το πολύ από την έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής.

2.3. Η τελική έκθεση υποβλήθηκε τον Ιούνιο 1997. Μετά από διάφορες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος, το καλοκαίρι και το φθινόπωρο 1997, πραγματοποιήθηκε επίσκεψη ελέγχου στην Ecotourism για να επιθεωρηθούν έγγραφα, στις 10 Νοεμβρίου 1997. Τα τελευταία έγγραφα σχετικά με το λογαριασμό αποτελεσμάτων φαίνεται ότι υποβλήθηκαν από τον καταγγέλλοντα στις αρχές Δεκεμβρίου 1997. Η πληρωμή εγκρίθηκε από το δημοσιονομικό ελεγκτή της Επιτροπής στις 20 Μαρτίου 1998 και το ένταλμα πληρωμής εκδόθηκε την 1η Απριλίου 1998. Συνεπώς, μεταξύ της υποβολής της τελικής έκθεσης και της παροχής των τελευταίων πληροφοριών που ζήτησε η Επιτροπή μεσολάβησε διάστημα πεντέμισυ μηνών περίπου. Στη συνέχεια, μεσολάβησε διάστημα τρισημίσιου μηνών περίπου για την έγκριση της πληρωμής από την Επιτροπή.

2.4. Όσον αφορά το διάστημα των πεντέμισυ μηνών, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει υπερβολική ή μη αναπόφευκτη καθυστέρηση εκ μέρους της Επιτροπής. Φαίνεται ότι ο καταγγέλλων εξεπλάγη τόσο από τον όγκο οικονομικών πληροφοριών που χρειάστηκε να παρασχεθούν, όσο και από τους ουσιαστικούς κανόνες που διέπουν τις επιλέξιμες δαπάνες. Εντούτοις, ο καταγγέλλων είχε ενημερωθεί για τις οικονομικές προϋποθέσεις που ίσχυαν για το σχέδιο και συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής έκανε μια περαιτέρω παρατήρηση για το εν λόγω σημείο κατωτέρω.

2.5. Όσον αφορά το διάστημα των τρισημίσιου μηνών, η Επιτροπή δεν περιέγραψε λεπτομερώς τις διαδικασίες που διέπουν την έγκριση πληρωμών. Εντούτοις, η Μονάδα Τουρισμού της ΓΔ XXIII ανέφερε τα εξής σε επιστολές της προς τον καταγγέλλοντα:

«Σας πληροφορώ ότι η τελική πληρωμή ύψους 71 647 Ecu ετοιμάζεται και θα ενημερωθείτε μετά την έγκρισή της από το Δημοσιονομικό Έλεγχο της Επιτροπής.» (Επιστολή της 16ης Φεβρουαρίου 1998)

«(...)Σας παραπέμω στην επιστολή μου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 (...). Όπως αναφέρεται στην εν λόγω επιστολή, αναμένεται η έγκριση της τελικής πληρωμής ύψους 71 647 Ecu από το Δημοσιονομικό Έλεγχο της Επιτροπής.» (Επιστολή της 4ης Μαρτίου 1998)

«Οι ρυθμίσεις για την πληρωμή του ποσού αυτού (71 647 Ecu) βρίσκονται σε εξέλιξη.» (Επιστολή της 27ης Μαρτίου 1998).

Οι εν λόγω επιστολές δεν περιείχαν κάποια εξήγηση εμφανή για τον καταγγέλλοντα σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή χρειάστηκε τρισήμισι μήνες για να εγκρίνει την πληρωμή, μετά την περίοδο των πεντέμισι μηνών κατά την οποία ζητούσε περαιτέρω πληροφορίες για διάφορες πτυχές της τελικής έκθεσης του καταγγέλλοντος. Οι επιστολές περιείχαν μόνον ασαφή διατύπωση και δεν ενημέρωναν σαφώς τον καταγγέλλοντα για το πότε εγκρίθηκε η πληρωμή και για το πότε τοποθετείται η έναρξη της περιόδου των 60 ημερών που αναφέρονται στο άρθρο 4γ της Διακήρυξης. Η Διακήρυξη είναι επίσης ασαφής σχετικά με την έγκριση από την Επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 4γ, διότι δεν είναι σαφές αν αναφέρεται στη ΓΔ XXIII, ή στη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικού Ελέγχου, ΓΔ XX, ή και στις δύο.

2.6. Οι αρχές της χρηστής διοικήσεως επιβάλλουν τη διεξαγωγή πληρωμών εντός ευλόγου χρόνου και την παροχή σαφών και κατανοητών πληροφοριών, όταν ζητούνται, σχετικά με τα αίτια τυχόν καθυστερήσεως. Στα κατ'επανάληψη διατυπωθέντα αιτήματα του καταγγέλλοντος για παροχή πληροφοριών, η Επιτροπή δεν εξήγησε επαρκώς για ποιο λόγο χρειαζόταν άλλους τρισήμισι μήνες για τη διενέργεια πληρωμής, και μάλιστα αφού είχαν παρέλθει πεντέμισι μήνες στη διάρκεια των οποίων είχε ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με διάφορες πτυχές της τελικής έκθεσης του καταγγέλλοντος. Δεν είναι επίσης σαφές εάν η έγκριση της πληρωμής στην οποία παραπέμπει η Διακήρυξη οικονομικής συνδρομής σημαίνει έγκριση από τη ΓΔ XXIII ή από τη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικού Ελέγχου, ΓΔ XX. Εκτός αυτού, η Επιτροπή δεν φαίνεται να πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα πότε τελικώς εγκρίθηκαν οι οικονομικές πτυχές του σχεδίου και πότε τοποθετείται η έναρξη της περιόδου των 60 ημερών εντός των οποίων προβλέπεται η καταβολή του ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

3. *Εικαζόμενη έλλειψη συνέχειας*

3.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο χειρισμός του σχεδίου εκ μέρους της Επιτροπής έπαυσε από έλλειψη συνέχειας. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, η Ecotourism διατηρούσε καλές σχέσεις με τον υπεύθυνο του σχεδίου και είχε έλθει σε συμφωνίες μαζί του για οικονομικά θέματα. Εντούτοις, η κατάσταση άλλαξε όταν αναμείχθηκε ο δημοσιονομικός ελεγκτής, ο οποίος δεν γνώριζε τι είχε συμφωνηθεί μεταξύ της Ecotourism και του υπευθύνου του σχεδίου.

3.2. Η Επιτροπή δήλωσε ότι κατά τη συνήθη πρακτική, ο υπεύθυνος του σχεδίου που είναι επιφορτισμένος με τις τεχνικές πτυχές του δεν ασχολείται με τα οικονομικά θέματα.

3.3. Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε ήδη επίκριση προς την Επιτροπή στην παράγραφο 2.6 ανωτέρω σχετικά με την παράλειψή της να παράσχει ενδεδειγμένες πληροφορίες στον καταγγέλλοντα σχετικά με τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι αρμόδιες για τη διεκπεραίωση των οικονομικών πτυχών του σχεδίου. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει την

ύπαρξη κάποιου κανόνα ή αρχής συμφώνως προς τον οποίο οι τεχνικές και οι οικονομικές πτυχές σχεδίου να πρέπει να διεκπεραιώνονται από το ίδιο πρόσωπο ή μονάδα. Όσον αφορά τις εικαζόμενες συμφωνίες μεταξύ του υπευθύνου του σχεδίου και της Ecotourism, το άρθρο 10 της Διακήρυξης προέβλεπε ότι οι τροποποιήσεις της Διακήρυξης πρέπει να συμφωνούνται εγγράφως. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

4. *Η εικαζόμενη αντικατάσταση του προϋπολογισμού με την οικονομική έκθεση*

4.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή αντικατέστησε, χωρίς να ενημερώσει την Ecotourism, τον προϋπολογισμό με την ενδιάμεση οικονομική έκθεση της Ecotourism, μειώνοντας έτσι την τελική πληρωμή. Συμφώνως προς την Επιτροπή, ο προϋπολογισμός αντικαταστάθηκε από την οικονομική έκθεση διότι αποκαλύφθηκε ότι η τελευταία αντιπροσώπευε, αν αναλύετο στα επί μέρους κονδύλια, προσεκτικά προετοιμασμένη αναθεώρηση των αναγκών του σχεδίου. Επίσης, η ενέργεια αυτή δεν παραβίαζε κανένα κανόνα και δεν ήταν επιζήμια για την Ecotourism, εφόσον κατέληγε σε μικρότερη μείωση των δαπανών του σχεδίου από ό,τι αν είχε χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό ο αρχικός προϋπολογισμός.

4.2. Ο Διαμεσολαβητής δεν έχει υπόψη του κάποιο κανόνα ή αρχή που να επιτρέπει στην Επιτροπή να αντικαθιστά μονομερώς συμφωνημένο προϋπολογισμό. Εντούτοις, εφόσον η Επιτροπή εξήγησε ότι το αποτέλεσμα της ενέργειάς της ήταν προς όφελος της Ecotourism, ενήργησε ευλόγως έναντι του καταγγέλλοντος. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με την εν λόγω πτυχή της καταγγελίας.

5. *Μεταφορές μεταξύ κονδυλίων του προϋπολογισμού*

5.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η έγκριση της ενδιάμεσης έκθεσης από την Επιτροπή αποτέλεσε ένδειξη για το ότι οι μεταφορές μεταξύ επί μέρους κονδυλίων του προϋπολογισμού γίνονται δεκτές, εφόσον η οικονομική έκθεση που υποβλήθηκε μαζί με την ενδιάμεση έκθεση περιείχε ανάλογες μεταφορές. Η Επιτροπή δήλωσε ότι η ενδιάμεση έκθεση δείχνει απλώς την πρόοδο του σχεδίου και η έγκρισή της δεν σημαίνει αυτομάτως ότι θα γίνει δεκτή και η τελική έκθεση. Η τελική πληρωμή εξαρτάται μάλλον σε κάθε περίπτωση από την παροχή των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων για τις αυτούμενες δαπάνες.

5.2. Συμφώνως προς το άρθρο 3α της Διακήρυξης, το Παράρτημα 2, το οποίο ορίζει τις λεπτομέρειες για τα έσοδα και έξοδα του σχεδίου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Διακήρυξης. Συμφώνως προς το άρθρο 10, οι τροποποιήσεις πρέπει να γίνονται εγγράφως και να εγκρίνονται από την

Επιτροπή. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν μεταφορές μεταξύ επί μέρους κονδυλίων χωρίς τροποποίηση της Διακήρυξης. Συνεπώς, η έγκριση της ενδιάμεσης έκθεσης από την Επιτροπή δεν μπορούσε να μεταβάλει τις προϋποθέσεις που τάσσει η Διακήρυξη. Έτσι, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης ως προς την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

6. Η μείωση της τελικής πληρωμής

- 6.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή μείωσε σημαντικά την τελική πληρωμή χωρίς αιτιολογία. Η Ecotourism παρέσχε όλες τις πληροφορίες που ζήτησε η Επιτροπή και διέδτε αποδείξεις για όλες τις δαπάνες της. Όσον αφορά το ζήτημα των ημερολογίων του σχεδίου, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η Ecotourism μπορούσε να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία για το χρόνο που δαπανήθηκε, αλλ' ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή ουδέποτε ζήτησε κάτι τέτοιο.
- 6.2. Η Επιτροπή αιτιολόγησε τη μείωση λόγω του ότι ορισμένες δαπάνες δεν ήταν επιλέξιμες. Αν δεν υποβάλλονται αποδεικτικά στοιχεία για την πραγματική δαπάνη, το ποσό δεν μπορεί να καταβληθεί. Όσον αφορά το θέμα των ημερολογίων, η Επιτροπή τόνισε ότι τα ημερολόγια αποτελούν φυσιολογική και εύλογη απαίτηση σε περίπτωση που ζητείται η επιστροφή δαπανών προσωπικού. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν δέχθηκε ότι τα επί μέρους κονδύλια δαπανών μπορούν να υπερβούν το αντίστοιχο κονδύλιο του προϋπολογισμού.
- 6.3. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορά το είδος των αποδείξεων για δαπάνες που πρέπει να υποβάλει ο δικαιούχος και το είδος των αποδείξεων που υπέβαλε πράγματι η Ecotourism. Η Διακήρυξη δεν εξηγούσε λεπτομερώς το είδος των εγγράφων που οφείλει να υποβάλει ο δικαιούχος, αλλ' ανέφερε απλώς ότι πρέπει να υποβληθεί «κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τα έσοδα και τα έξοδα». Αυτή η ευρύτατη διατύπωση φαίνεται να σημαίνει ότι η Ecotourism πρέπει να υποβάλει κάθε έγγραφο που μπορεί ευλόγως να αναμένεται να υποβληθεί στο πλαίσιο του σχεδίου. Ο Διαμεσολαβητής προέβη σε περαιτέρω παρατήρηση όσον αφορά το εν λόγω σημείο κατωτέρω.
- 6.4. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η διαφορά προέκυψε κατά κύριο λόγο από το γεγονός ότι η Ecotourism δεν υπέβαλε στην Επιτροπή ημερολόγια του σχεδίου. Η υποβολή ημερολογίων φαίνεται να αποτελεί εύλογη απαίτηση για την αιτιολόγηση των αιτουμένων δαπανών προσωπικού. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Ecotourism ήταν σε θέση να υποβάλει εναλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία για το χρόνο που δαπανήθηκε για τη σύνταξη οδηγού, για την οποία η Επιτροπή δεν ενέκρινε μέρος της δαπάνης. Η Επιτροπή θα έπρεπε να είναι σε θέση να αξιολογήσει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία, ούτως ώστε να προσδιορίσει αν είναι συγκρίσιμα προς ημερολόγιο του σχεδίου. Εντούτοις, δεν προέκυψε ότι

η Ecotourism υπέβαλε πράγματι τα εικαζόμενα αποδεικτικά στοιχεία της στην Επιτροπή. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης ως προς την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της προκειμένης καταγγελίας, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη επίκριση:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν τη διεξαγωγή πληρωμών εντός ευλόγου χρόνου και την παροχή σαφών και κατανοητών πληροφοριών, όταν ζητούνται, σχετικά με τα αίτια τυχόν καθυστερήσεων. Στα κατ'επανάληψη διατυπωθέντα αιτήματα του καταγγέλλοντος για παροχή πληροφοριών, η Επιτροπή δεν εξήγησε επαρκώς για ποιό λόγο χρειαζόταν άλλους τρισημίσις μήνες για τη διενέργεια πληρωμής, και τούτο αφού είχαν παρέλθει πεντέμισις μήνες στη διάρκεια των οποίων είχε ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με διάφορες πτυχές της τελικής έκθεσης του καταγγέλλοντος. Δεν είναι επίσης σαφές εάν η έγκριση της πληρωμής στην οποία παραπέμπει η Διακήρυξη οικονομικής συνδρομής σημαίνει έγκριση από τη ΓΔ XXIII ή από τη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικού Ελέγχου, ΓΔ XX. Εκτός αυτού, η Επιτροπή δεν φαίνεται να πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα τότε τελικώς εγκρίθηκαν οι οικονομικές πτυχές του σχεδίου και τότε τοποθετείται η έναρξη της περιόδου των 60 ημερών εντός των οποίων προβλέπεται η καταβολή του ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

Δεδομένου ότι η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Θα πρέπει να είναι προφανές για κάθε δικαιούχο κοινοτικής επιχορήγησης ότι η ευθύνη της Επιτροπής για την ορθή εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού της επιβάλλει αυστηρή συμμόρφωση προς τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας δαπανών που ισχύουν για την επιχορήγηση. Συνεπώς, είναι εύλογο να αναμένεται από τους δικαιούχους να διαβάζουν αυτές τις προϋποθέσεις και να ζητούν διευκρινήσεις, εφόσον απαιτείται. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε, εντούτοις, ότι η Διακήρυξη χρηματοδοτικής συνδρομής που χρησιμοποιήθηκε για το παρόν σχέδιο δεν φαίνεται να παρέχει ιδιαίτερος χρήσιμες κατευθυντήριες γραμμές προς τους δικαιούχους σχετικά με το τι αναμένεται πρακτικά από αυτούς. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει ίσως να εξετάσει κατά πόσον η Μονάδα Τουρισμού μπορεί να παράσχει εύκολα κατανοητές έγγραφες κατευθυντήριες γραμμές στους δικαιούχους επιχορήγησης, ούτως ώστε να συμβάλει στην αποφυγή πιθανών προβλημάτων και παρανοήσεων στο μέλλον.

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ TACIS ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 620/98/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο καταγγέλλων εργάστηκε στη Ρωσία το διάστημα μεταξύ Φεβρουαρίου 1995 και Φεβρουαρίου 1997 ως υπεύθυνος έργου σε μια εταιρεία συμβούλων η οποία είχε συνάψει σύμβαση με την Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος Tacis (1).

Σύμφωνα με τη σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και της εταιρείας, το εκπατριζόμενο προσωπικό από τα κράτη μέλη θα απαλλασσόταν από την καταβολή φόρου εισοδήματος στη Ρωσία. Ο καταγγέλλων αποδέχθηκε τη θέση του υπεύθυνου έργου πάνω σε αυτή τη βάση.

Το 1996, οι ρωσικές αρχές συμφώνησαν ότι ο καταγγέλλων δεν θα κατέβαλε φόρο για τις αποδοχές του το 1995. Ωστόσο, το 1997 του ζήτησαν να καταβάλει φόρο για τις αποδοχές του 1996. Η απαίτησή τους για καταβολή φόρου βασίστηκε στο γεγονός ότι το πρώτο κολλο που είχε υπογραφεί από την Επιτροπή και την πρώην ΕΣΣΔ στις 2 Αυγούστου 1991, σύμφωνα με το οποίο τα κοινοτικά κεφάλαια δεν χρηματοδοτούν την καταβολή φόρων, δεν επικυρώθηκε ποτέ από την πρώην ΕΣΣΔ ή τη Ρωσία.

Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή τον συμβούλευσε εσφαλμένα ότι το πρωτόκολλο θα τον κάλυπτε. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στις επιστολές του σχετικά με το θέμα αυτό και εγκατέλειψε στην τύχη τους τόσο τον ίδιο όσο και τους υπόλοιπους συμβούλους του Tacis στη Ρωσία.

Ο καταγγέλλων απαίτησε αποζημίωση για την οικονομική ζημία που υπέστη ως αποτέλεσμα της αμέλειας της Επιτροπής: συγκεκριμένα 25 000 δολάρια για τους φόρους που κατέβαλε για το 1996 και ένα αντίστοιχο ποσό το οποίο υπήρχε κίνδυνος να υποχρεωθεί να καταβάλει αναδρομικά για το 1995.

Ο καταγγέλλων επισήμανε επίσης ότι τα ποσά της ενίσχυσης Tacis χορηγούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για συγκεκριμένους σκοπούς και αποτελούν ήδη προϊόν φορολογίας. Η αποδοχή της φορολόγησης των χρημάτων αυτών χρηματοδοτεί έμμεσα τις πολιτικές της ρωσικής κυβέρνησης επί των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ασκεί κανέναν έλεγχο.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι το πρωτόκολλο του 1991 και οι «Γενικοί κανόνες που διέπουν τη λειτουργία της

τεχνικής συνδρομής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» (που υπογράφηκαν με τη Ρωσία τον Ιούλιο του 1997), απαλλάσσουν τους ιδιώτες που εργάζονται με συμβάσεις Tacis στη Ρωσία από την καταβολή φόρου εισοδήματος στο ρωσικό κράτος. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι, παρά τις εντατικές προσπάθειές της, ούτε το πρωτόκολλο ούτε οι γενικοί κανόνες έχουν επικυρωθεί από τη Δούμα ή με προεδρικό διάταγμα.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, πριν ανακύψει η παρούσα υπόθεση, είχαν βρεθεί πρακτικές λύσεις με την έκδοση από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μόσχα πιστοποιητικών που επικύρωναν την απαλλαγή από το φόρο. «Παρά το γεγονός ότι η νομική κατάσταση ίσως ήταν επισφαλής και εξακολουθεί να απέχει πολύ από το να χαρακτηρίζεται ικανοποιητική, η προσκόμιση των πιστοποιητικών αυτών στους αρμόδιους εφοριακούς σε συνδυασμό με την άρνηση καταβολής φόρου λύνει σε γενικές γραμμές το πρόβλημα».

Όσον αφορά στην προσωπική ζημία που υπέστη ο καταγγέλλων, η Επιτροπή επισήμανε ότι η συνθήκη σύμβαση Tacis ενημερώνει τους αναδόχους για τα φορολογικά προνόμια που προβλέπονται στο πρωτόκολλο, προειδοποιώντας τους όμως ταυτόχρονα ότι δεν αναλαμβάνει την οικονομική ευθύνη «στην περίπτωση που οι αρχές αρνηθούν να εφαρμόσουν τις προαναφερθείσες απαλλαγές και προνόμια υπέρ του αναδόχου». Η σύμβαση υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την υποστήριξη του αναδόχου στις συναλλαγές του με τις αρμόδιες αρχές.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ενημέρωσε τους αναδόχους Tacis σχετικά με το καθεστώς του πρωτοκόλλου και των γενικών κανόνων σε ενημερωτικές συναντήσεις το 1996/7, σε δύο από τις οποίες παρέστη και ο καταγγέλλων.

Η Επιτροπή υποστήριξε επίσης ότι παρείχε στον καταγγέλλοντα κάθε συνδρομή που θα μπορούσε εύλογα να αναμένει. Συγκεκριμένα, όταν κατέστη σαφές περί τα τέλη του 1997, ότι οι ρωσικές φορολογικές αρχές είχαν σκληρύνει τη στάση τους «ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας παρενέβη άμεσα και επανειλημμένα εξ' ονόματος του καταγγέλλοντα, χωρίς δυστυχώς να επιτευχθεί από αποτέλεσμα». Η Επιτροπή επισύναψε στη γνώμη της αντίγραφα των τεσσάρων επιστολών της Επιτροπής προς τις ρωσικές αρχές (με ημερομηνίες Νοεμβρίου 1997).

Η αντιπροσωπεία συζήτησε την κατάσταση με τον καταγγέλλοντα τον Απρίλιο του 1998 όταν οι ρωσικές φορολογικές αρχές διατύπωσαν την τελική τους απαίτηση για καταβολή. Προκειμένου να μην υπονομεύσει τις συνεχιζόμενες προσπάθειες της Επιτροπής να πετύχει έναν συνολικό διακανονισμό δίνοντας λάθος μήνυμα στις ρωσικές φορολογικές αρχές, συστήθηκε θερμά στον καταγγέλλοντα να επικαλεστεί και πάλι το πρωτόκολλο και να αρνηθεί την καταβολή φόρου.

(1) Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States (Τεχνική Βοήθεια στην Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών).

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε και προχώρησε σε επαναδιατύπωση της καταγγελίας.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στις επιστολές του και εγκατέλειψε τον ίδιο καθώς και τους άλλους συμβούλους του Tacis, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι η Επιτροπή δεν τον είχε στο παρελθόν ενημερώσει για τις επιστολές που απηύθυνε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας στις ρωσικές αρχές.

Οι παρατηρήσεις παραδέχονται ότι δεν υπάρχει συμβατική βάση για προσφυγή του καταγγέλλοντα ενώπιον δικαστηρίου. Ωστόσο, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή έχει καθήκον να μεριμνήσει, καθήκον το οποίο απορρέει από την εγγύτητα των μερών. Οι παρατηρήσεις υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή επέδειξε επανειλημμένα αμέλεια μη συνδέοντας τη χορήγηση περαιτέρω συνδρομής με την επικύρωση του πρωτοκόλλου και μην εξηγώντας δεόντως το καθεστώς του πρωτοκόλλου στους αναδόχους και συμβούλους του Tacis.

Επιπλέον, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η οικονομική του ζημία του ήταν προβλέψιμη και ότι η Επιτροπή φέρει την ευθύνη για τη ζημία αυτή. Η προτεινόμενη από την Επιτροπή στρατηγική της επίκληση του πρωτοκόλλου και της άρνησης καταβολής φόρου ήταν εσφαλμένη γιατί, εφόσον το πρωτόκολλο δεν είχε επικυρωθεί, δεν υπήρχε νομική κάλυψη κατά των φορολογικών απαιτήσεων των ρωσικών αρχών. Τα πιστοποιητικά απαλλαγής που εξέδιδε η Επιτροπή έδιναν ανακριβή εικόνα για το καθεστώς τόσο στους συμβούλους όσο και στις ρωσικές φοροιακές αρχές.

Οι παρατηρήσεις επανέρχονται επίσης στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή επέδειξε αμέλεια έναντι των Ευρωπαίων φορολογούμενων, καθώς τα κεφάλαια που χορηγούνται για προγράμματα ενισχύσεων φορολογούνται από τους Ρώσους και χρησιμοποιούνται για σκοπούς επί των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ασκεί κανέναν έλεγχο.

Η απόφαση

1. Οι ισχυρισμοί για παραπλανητικές συμβουλές και έλλειψη ενημέρωσης

1.1. Ο καταγγέλλων εργάστηκε στη Ρωσία για λογαριασμό εταιρείας η οποία είχε συνάψει σύμβαση με την Επιτροπή για την παροχή τεχνικής συνδρομής στο πλαίσιο του προγράμματος Tacis. Η πρότυπη σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και της εταιρείας περιλάμβανε την ακόλουθη διάταξη (παράρτημα ΣΤ, αριθ. 5.4):

Τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του εκπαιρισμένου προσωπικού, από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που εκτελούν συμβάσεις τεχνικής συνεργασίας χρηματοδοτούμενες από επιχορηγήσεις της ΕΚ απαλλάσσονται του φόρου επιχειρήσεων και εισοδήματος στα ΝΑΚ [Νέα Ανεξάρτητα Κράτη].

1.2. Σε πρωτόκολλο (1991) και στους γενικούς κανόνες (1997) περιλήφθηκε διάταξη για απαλλαγή από τη φορολογία, που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και της ΕΣΣΔ και της Ρωσίας αντίστοιχα. Ωστόσο, ούτε το πρωτόκολλο ούτε οι γενικοί κανόνες επικυρώθηκαν ποτέ από την ΕΣΣΔ ή τη Ρωσία.

1.3. Οι ρωσικές φορολογικές αρχές άσκησαν αξίωση για καταβολή φόρου εισοδήματος επί των αποδοχών του καταγγέλλοντος, την οποία αυτός ικανοποίησε. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή τον συμβούλευσε εσφαλμένα ότι το πρωτόκολλο θα τον κάλυπτε. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στις επιστολές του σχετικά με το θέμα αυτό και εγκατέλειψε στην τύχη τους τόσο τον ίδιο όσο και τους υπόλοιπους συμβούλους του Tacis στη Ρωσία.

1.4. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να μεριμνά ώστε να μην παρέχει παραπλανητικές πληροφορίες. Το 1995, η Επιτροπή συμπεριέλαβε στη σύμβασή της με την εταιρεία για την οποία ο καταγγέλλων εργαζόταν ως σύμβουλος του Tacis στη Ρωσία διάταξη η οποία αφορούσε απαλλαγή από τη φορολογία, παρ' όλο που γνώριζε ότι η σχετική διεθνής συμφωνία δεν είχε επικυρωθεί από τις σοβιετικές ή τις ρωσικές αρχές. Θα έπρεπε να αντιλαμβάνεται ότι αυτό θα μπορούσε να παραπλανήσει πιθανούς συμβούλους όσον αφορά στο φορολογικό τους καθεστώς.

1.5. Οι αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν επίσης στην Επιτροπή να απαντά στα αιτήματα των πολιτών. Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή συνάγεται ότι, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή παρενέβη ενώπιον των ρωσικών αρχών υπέρ του καταγγέλλοντα, παρέλειψε να τον ενημερώσει σε εύθετο χρονικό διάστημα.

2. Η απαίτηση για αποζημίωση

2.1. Οι ρωσικές αρχές απαιτήσαν από τον καταγγέλλοντα να καταβάλει 25 000 δολάρια ΗΠΑ ως φορολογία επί των αποδοχών του από το Tacis για το 1996. Ο καταγγέλλων παραδέχεται ότι δεν υπάρχει συμβατική βάση για προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου, ισχυρίζεται όμως ότι η οικονομική ζημία του ήταν προβλέψιμη και ότι η Επιτροπή φέρει την ευθύνη για τη ζημία αυτή. Η Επιτροπή αρνείται την ευθύνη.

2.2. Η εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας διέπεται από το άρθρο 235 ΕΚ και τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 288 ΕΚ⁽¹⁾. Σύμφωνα με την υπάρχουσα νομολογία, για να

⁽¹⁾ Άρθρο 235: «Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών αποζημίωσης που προβλέπονται στο άρθρο 288 δεύτερη παράγραφος». Άρθρο 288, δεύτερη παράγραφος: «Στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Κοινότητα υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους».

καταλογιστεί στην Επιτροπή εξωσυμβατική ευθύνη, ο καταγγέλλων πρέπει να αποδείξει τον παράνομο χαρακτήρα του εικαζόμενου χειρισμού του συγκεκριμένου θεσμικού οργάνου, την πραγματική ζημία και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ του χειρισμού και της εικαζόμενης ζημίας⁽¹⁾.

2.3. Εν προκειμένω, όλοι οι κανονισμοί σχετικά με το Tacis προβλέπουν ότι τα κοινοτικά κεφάλαια δε χρηματοδοτούν την καταβολή φόρων⁽²⁾. Ωστόσο, δεν είναι προφανές ότι η αδυναμία τήρησης της διάταξης αυτής οφείλεται σε ενέργεια ή παράλειψη που αποδίδεται στην Επιτροπή. Ακόμη και αν όντως οφείλεται σε μια τέτοια ενέργεια ή παράλειψη, δεν είναι προφανές ότι μπορεί να αποδειχθεί η αιτιώδης συνάφεια, δεδομένου του ρόλου των ρωσικών αρχών.

2.4. Όσον αφορά στην παροχή παραπλανητικών πληροφοριών, η νομολογία του Πρωτοδικείου βασίζει την εξωσυμβατική ευθύνη στην έννοια της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης⁽³⁾. Παρά το ότι ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε κριτική παρατήρηση όσον αφορά στους χειρισμούς της Επιτροπής (παρ. 1.4 ανωτέρω), δεν είναι προφανές ότι ο επικρινόμενος χειρισμός θα μπορούσε να δικαιολογήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη από την πλευρά του καταγγέλλοντα.

2.5. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει ότι ο καταγγέλλων μπόρεσε να αποδείξει ότι δικαιούται αποζημίωσης με βάση την υπάρχουσα νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων σχετικά με τις γενικές αρχές της εξωσυμβατικής ευθύνης που είναι κοινές στις νομοθεσίες των κρατών μελών. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων έχει τη δυνατότητα να ασκήσει την αξίωση του προσφεύγοντας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

3. **Ο ισχυρισμός περί αδυναμίας να προστατεύσει τα συμφέροντα των Ευρωπαϊών φορολογούμενων**

3.1. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή επέδειξε αμέλεια έναντι των Ευρωπαίων φορολογούμενων, καθώς τα κεφάλαια που χορηγούνται για προγράμματα ενισχύσεων φορολογούνται από τις ρωσικές αρχές και χρησιμοποιούνται για σκοπούς επί των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ασκεί κανέναν έλεγχο. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντα, κάποια στιγμή μετά την έναρξη του προγράμματος Tacis, η Επιτροπή έπρεπε να συνδέσει τη χορήγηση περαιτέρω συνδρομής προς τη Ρωσία με την επικύρωση του πρωτοκόλλου του 1991 και, αργότερα, των γενικών κανόνων που υπογράφηκαν το 1997.

3.2. Όπως σημειώνεται στην παράγραφο 2.3 ανωτέρω, όλοι οι κανονισμοί του Συμβουλίου σχετικά με το Tacis προβλέπουν ότι τα κοινοτικά κεφάλαια δε χρηματοδοτούν την καταβολή φόρων. Το εν λόγω σκέλος της καταγγελίας αφορά κυρίως την ευθύνη της Επιτροπής για την ορδή εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού. Φαίνεται συνεπώς να εμπίπτει στη αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου να «ελέγχει τη νομιμότητα και την κανονικότητα της πραγματοποίησης των εσόδων και εξόδων και να εξακριβώνει τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση» (άρθρο 248 (2) ΕΚ).

3.3. Σε εφαρμογή της αρχής σύμφωνα με την οποία τα εξειδικευμένα όργανα υπερισχύουν των εποπτικών οργάνων γενικής δικαιοδοσίας, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμη η συνέχιση της έρευνας σχετικά με το συγκεκριμένο σκέλος της καταγγελίας. Προτιμάται να ενημερώσει για την υπόθεση το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνές του σχετικά με την παρούσα καταγγελία, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαίο να διατυπώσει τις ακόλουθες κριτικές παρατηρήσεις:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να μεριμνά ώστε να μην παρέχει παραπλανητικές πληροφορίες. Το 1995, η Επιτροπή συμπεριέλαβε στη σύμβαση της με την εταιρεία για την οποία ο καταγγέλλων εργαζόταν ως σύμβουλος του Tacis στη Ρωσία διάταξη η οποία αφορούσε απαλλαγή από τη φορολογία, παρ' όλο που γνώριζε ότι η σχετική διεθνής συμφωνία δεν είχε επικυρωθεί από τις σοβιετικές ή τις ρωσικές αρχές. Θα έπρεπε να αντιλαμβάνεται ότι αυτό θα μπορούσε να παραπλανήσει πιθανούς συμβούλους όσον αφορά στο φορολογικό τους καθεστώς.

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν επίσης στην Επιτροπή να απαντά στα αιτήματα των πολιτών. Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή συνάγεται ότι, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή παρενέβη ενώπιον των ρωσικών αρχών υπέρ του καταγγέλλοντα, παρέλειψε να τον ενημερώσει σε εύθετο χρονικό διάστημα.

Αναφορικά με την περίπτωση κακής διοίκησης που διαπιστώθηκε στο σημείο 1 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει ότι ο καταγγέλλων μπόρεσε να αποδείξει ότι δικαιούται αποζημίωσης με βάση την υπάρχουσα νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων έχει τη δυνατότητα να ασκήσει την αξίωση του προσφεύγοντας ενώπιον του Πρωτοδικείου. Όσον αφορά στην περίπτωση κακής διοίκησης που διαπιστώθηκε στο σημείο 2 ανωτέρω, δεδομένου ότι το παρόν σκέλος της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

(1) Βλέπε, λ.χ. υπόθεση T-113/96, Édouard Dubois κατά Συμβουλίου και Επιτροπής [1998] Συλλογή-II 125.

(2) (1991-3) καν. 2157/91, 1991 ΕΕ L 201, σ. 2, άρθρο 6 (3); (1993-5) κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2053/93, ΕΕ 1993 L 187, σ. 1 άρθρο 7 (3); (1996-9) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1279/96, ΕΕ 1996 L165, σ. 1, άρθρο 6 (3).

(3) Υπόθεση T-203/96, Embassy Limousines κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1998.

ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΝΤΙΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

Απόφαση επί της καταγγελίας 650/98/(PD)/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία**Ιστορικό**

Τον Ιούνιο 1998, μια γερμανική εταιρεία κατήγγειλε την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να περατώσει διαδικασία αντιντάμπινγκ.

Οι ισχυρισμοί της καταγγέλλουσας

Η καταγγέλλουσα προέβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Η Επιτροπή είχε αξιολογήσει εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά
2. Η Επιτροπή είχε αλλοιώσει τα αποδεικτικά στοιχεία και
3. Τα υποβληθέντα στοιχεία και αποδείξεις είτε ερμηνεύθηκαν εσφαλμένα, είτε αγνοήθηκαν σκοπίμως από την Επιτροπή.

Οι ισχυρισμοί αυτοί βασίζονται στην εξής επιχειρηματολογία της καταγγέλλουσας:

Ο προσδιορισμός του σχετικού προϊόντος δεν ήταν ικανοποιητικός και θα έπρεπε να επεκταθεί. Κατά την κρίσιμη περίοδο, είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές στην ΕΚ από τρίτες χώρες, αλλ' η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, ούτε είχε ερευνήσει το θέμα. Είχαν υποβληθεί προσφορές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας για την προμήθεια του σχετικού προϊόντος σε πελάτες στην ΕΚ. Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι ο Κινέζος παραγωγός παρήγε διάφορα άλλα προϊόντα και συνεπώς δεν ήταν πιθανόν να ενδιαφερθεί για το εν λόγω προϊόν δεν προκύπτει από τα ληφθέντα υπόψη αποδεικτικά στοιχεία. Ο ισχυρισμός ότι η στροφή στην παραγωγή του σχετικού προϊόντος θα επεβάρυνε με σημαντικό κόστος τον Κινέζο παραγωγό έμεινε αναπόδεικτος. Το γεγονός ότι ο Κινέζος εξαγωγέας είχε ζητήσει επιθεώρηση της επιχείρησής του αποδεικνύει ότι ενδιαφερόταν όντως να εξαγάγει στην ΕΚ.

Η έρευνα

Η καταγγελία απεστάλη στην Επιτροπή για την υποβολή σχολίων.

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή έκανε τα ακόλουθα σχόλια όσον αφορά την καταγγελία:

Συμφώνως προς τις εκθέσεις της επιχείρησης που υπέβαλε ο εξαγωγέας και τα στοιχεία της Eurostat που διαθέτει η Επιτροπή, δεν πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος από το

1989. Κατά την έρευνα επιθεώρησης, η καταγγέλλουσα αρνήθηκε να παράσχει ουσιαστικές πληροφορίες στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εξέτασε όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν δικαιολογούνται πλέον βάσει των εξής πραγματικών περιστατικών: Πρώτον, υπήρξε σημαντική διαφοροποίηση από το εν λόγω προϊόν λόγω της εισαγωγής υποκαταστάτων προϊόντων. Αυτή η μείωση της ζήτησης ήταν η κύρια αιτία οποιασδήποτε ζημίας ενδέχεται να υπέστη η καταγγέλλουσα. Το συμπέρασμα αυτό επιρρωνύεται από την απουσία εισαγωγών από το 1989 έως σήμερα. Δεύτερον, παρόλο που η παραγωγή και οι πωλήσεις είχαν μειωθεί, οι τιμές για το εν λόγω προϊόν σημείωσαν κάποια σχετική βελτίωση και η τιμή για τη σημαντικότερη εισροή μειώθηκε. Συνεπώς, η καταγγέλλουσα μπόρεσε να επιτύχει ικανοποιητικό βαθμό κερδοφορίας. Τέλος, δεν θεωρήθηκε πιθανόν ότι θα επανεμφανίζετο ντάμπινγκ ή ζημία αν επιτρεπόταν η λήξη των μέτρων αντιντάμπινγκ.

Όσον αφορά την εικαζόμενη εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών, η άρνηση της καταγγέλλουσας να παράσχει ορισμένες ουσιώδεις πληροφορίες δεν άφησε στην Επιτροπή καμιά άλλη επιλογή από το χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που υπήρχαν ήδη στο φάκελο. Η καταγγέλλουσα δεν προέβαλε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα πορίσματα της Επιτροπής ήταν ανακριβή.

Το ίδιο ισχύει κατά μέγα μέρος και για τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή αλλοίωσε τα αποδεικτικά στοιχεία. Είναι εύλογο να υποτεθεί ότι, εφόσον δεν είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές από το 1989, τα ενδεχόμενα προβλήματα που ίσως αντιμετώπιζε η καταγγέλλουσα είχαν μειωθεί, αν όχι και εξαλειφθεί. Έτσι, οποιαδήποτε νύξη ότι τα αποδεικτικά στοιχεία αλλοιώθηκαν για να κατασκευαστεί σκοπίμως έκβαση δυσμενής για την καταγγέλλουσα, είναι απαράδεκτη.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, η μη παροχή πληροφοριών από την καταγγέλλουσα πρέπει να θεωρηθεί ουσιώδης. Είναι δύσκολο να αμεληθούν ή να παρερμηνευθούν πληροφορίες που δεν δόθηκαν. Τα αποδεικτικά στοιχεία που παρασχέθηκαν ήταν άσχετα. Η διεύρυνση του ελέγχου σε προϊόντα με διαφορετικό ορισμό θα απαιτούσε νέα έρευνα μετά από καταγγελία. Τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν όσον αφορά τις εισαγωγές απορρίφθηκαν ως ανεπαρκή. Ο στόχος των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν είναι να παρεμποδιστεί το εμπόριο, αλλά να αρθεί η ζημία που προκαλείται από αθέμιτη εμπορία αγαθών. Τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν δεν περιείχαν καμία ένδειξη για το ότι οι αναφερόμενες σε αυτά εισαγωγές είτε αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, σε επαρκείς ποσότητες ή σε τιμές που θα μπορούσαν να θεωρηθούν βλαπτικές, ή κατά παράβαση των προϋποθέσεων της επιχείρησης. Επίσης, δεν είχε υποβληθεί κάποια παραδεκτή απόδειξη για το ότι οι εικαζόμενες εισαγωγές ήταν κινεζικής προέλευσης. Κάποιες πληροφορίες τις οποίες είχε παράσχει η καταγγέλλουσα δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη, διότι αφορούσαν περίοδο άλλη

από την ερευνώμενη. Κανένα κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο δεν είχε σκοπίμως αγνοηθεί ή ερμηνευθεί εσφαλμένα.

Η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι η καταγγέλλουσα θα μπορούσε να είχε προσβάλει την αμφισβητούμενη απόφαση ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα επέμεινε στην καταγγελία της. Τόνισε ότι, κατά την άποψή της, το γεγονός ότι το σχετικό προϊόν δεν είχε εισαχθεί στην ΕΚ κατά την κρίσιμη περίοδο επιβεβαιώνεται και από τα ίδια τα στοιχεία της Eurostat.

Περαιτέρω έρευνες

Αίτηση παροχής περαιτέρω πληροφοριών

Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι για να προχωρήσει στην εξέταση της καταγγελίας χρειαζόταν περαιτέρω πληροφορίες. Έτσι, στην επιστολή του από 27 Μαρτίου 1999, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή (1) να δηλώσει αν έκρινε ότι το σχετικό προϊόν είχε (ή δεν είχε) εισαχθεί στην ΕΚ από το 1989 και, αν ναι, γιατί έκρινε ότι δεν είχε διαπιστωθεί ότι οι εν λόγω εισαγωγές ήταν κινεζικής προέλευσης, καθώς και να σχολιάσει τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι από τα στοιχεία της Eurostat (και της Ομοσπονδιακής Γερμανικής Στατιστικής Υπηρεσίας) αποδεικνύεται ότι πράγματι είχαν πραγματοποιηθεί τέτοιες εισαγωγές, τέλος δε να προσκομίσει τα στοιχεία της Eurostat στα οποία βασίστηκε, (2) να σχολιάσει τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι τα διάφορα προϊόντα που ανέφερε η Επιτροπή δεν είχαν κατασκευασθεί από τον Κινέζο παραγωγό, αλλά από άλλη εταιρεία και (3) να προσδιορίσει τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία είχε στηρίξει το συμπέρασμά της ότι ενόψει της δαπάνης που απαιτείτο για τη στροφή της παραγωγής στο εν λόγω προϊόν και με δεδομένη την υψηλή απόδοση άλλων προϊόντων δεν θα ήταν πιθανόν να εξαχθεί το εν λόγω προϊόν στην ΕΚ.

Στην απάντησή της από 27 Ιουλίου 1999, η Επιτροπή προέβη στις ακόλουθες δηλώσεις:

Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος από το 1989. Οι τελωνειακοί κωδικοί στους οποίους κατατάσσεται το σχετικό προϊόν είναι κωδικοί «ex», πράγμα που σημαίνει ότι δεν καλύπτουν μόνον το εν λόγω προϊόν, αλλά και άλλα προϊόντα. Για ακριβέστερη ανάλυση, απαιτείται η χρησιμοποίηση των κωδικών Taric (επίσημοι κωδικοί της Eurostat που χρησιμοποιεί η Επιτροπή κατά της διαχείριση των μέτρων αντιντάμπινγκ). Βάσει των 10 ψήφρων κωδικών Taric, προκύπτει ότι κάποιες ελάχιστες ποσότητες προϊόντων που εμπίπτουν στους σχετικούς κωδικούς εισήχθησαν στην Κοινότητα από την Κίνα. Εντούτοις, οι ποσότητες αυτές είναι αμελητέες και δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως απόδειξη ότι είναι πιθανόν να προκληθεί ουσιαστική ζημία σε κοινοτικό παραγωγό. Περαιτέρω, οι σχέσεις τιμής και ποσότητας διέφεραν τόσο από εκείνες που προέκυψαν από την έρευνα, ώστε η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το προϊόν

που εισήχθη με αυτούς τους 10 ψήφρους κωδικούς δεν ήταν το προϊόν που αφορούσε η έρευνα. Από την καταγγελία δεν αποδεικνύεται κάτι διαφορετικό. Δεν υπήρχε καμία αντίφαση στα σχόλια της Επιτροπής από 23 Σεπτεμβρίου 1998. Όπου γίνεται αναφορά, στη σελίδα 5 των εν λόγω σχολίων, σε εισαγωγές που «είτε αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, σε επαρκείς ποσότητες ή σε τιμές που θα μπορούσαν να θεωρηθούν βλαπτικές, ή κατά παράβαση των προϋποθέσεων της επιχείρησης», εννοούνται τα στοιχεία τα οποία η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι αποτελούσαν απόδειξη ντάμπινγκ κατά την εισαγωγή και όχι στα διαθέσιμα στην Επιτροπή στοιχεία της Eurostat, από τα οποία δεν προκύπτουν εισαγωγές του σχετικού προϊόντος από την Κίνα.

Η απουσία εισαγωγών επιβεβαιώθηκε και από την επίσκεψη επαλήθευσης που πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις του ανεξάρτητου εισαγωγέα που αναφέρεται στην παράγραφο 5 (γ) της αμφισβητούμενης απόφασης.

Η καταγγέλλουσα υπέβαλε στατιστικές της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Στατιστικής Υπηρεσίας που περιείχαν 11ψήφιο κωδικό για τις εισαγωγές από την Κίνα. Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί αυτά τα στοιχεία, διότι η καταγγέλλουσα δεν είχε αποδείξει ότι οι γερμανικές στατιστικές αφορούσαν το σχετικό προϊόν.

Οι πληροφορίες για τα προϊόντα που κατασκεύαζε ο Κινέζος παραγωγός και για το κόστος της στροφής της παραγωγής ευρίσκοντο στον μη εμπιστευτικό φάκελο και συνεπώς η καταγγέλλουσα τα είχε δει, χωρίς όμως να τα αμφισβητήσει.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα αμφισβήτησε τους ισχυρισμούς που προέβαλε η Επιτροπή. Κατά τη γνώμη της, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε ελέγξει όλες τις εισαγωγές από τρίτες χώρες στην ΕΕ. Η καταγγέλλουσα ζήτησε επίσης από το Διαμεσολαβητή να λάβει προσωπικά μέτρα κατά των υπαλλήλων της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένοι με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ, λόγω του ότι δεν εξεπλήρωσαν τα καθήκοντά τους.

Η απόφαση

1. Εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη ερμηνεία των υποβληθέντων στοιχείων

1.1. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή αξιολόγησε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά κατά τη λήψη της απόφασης λήξης των δασμών αντιντάμπινγκ. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα ή αγνόησε σκοπίμως αποδείξεις ή άλλα στοιχεία που είχε υποβάλει. Παρόλο που η καταγγέλλουσα προέβαλε δύο διακεκριμένους ισχυρισμούς σχετικά, η ουσία τους φαίνεται να είναι πρακτικά η ίδια. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να συνεξεταστούν.

- 1.2. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ιδίως ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι κατά την κρίσιμη περίοδο, πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές στην ΕΚ από τρίτες χώρες. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει ούτε τον ισχυρισμό της ότι ο Κινέζος παραγωγός παρήγγε διάφορα άλλα προϊόντα, καθώς και το επιχείρημα ότι η στροφή στην παραγωγή του σχετικού προϊόντος θα επεβάρυνε τον Κινέζο παραγωγό με σημαντικό κόστος, και συνεπώς δεν ήταν πιθανή.
- 1.3. Η Επιτροπή απήντησε ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος από την Κίνα από το 1989 και εξής και ότι είχε εξετάσει όλα τα διαθέσιμα στοιχεία πριν φθάσει στο συμπέρασμα ότι δεν δικαιολογείτο πλέον η διατήρηση των μέτρων αντιντάμπινγκ.
- 1.4. Η καταγγέλλουσα αρχικά προσέβαλε και την άρνηση της Επιτροπής να επεκτείνει την ισχύ των μέτρων αντιντάμπινγκ και σε άλλα προϊόντα. Εντούτοις, δεν φαίνεται να επέμεινε περισσότερο στο σημείο αυτό. Και στην αντίθετη όμως περίπτωση, η άποψη της Επιτροπής ότι μια τέτοια επέκταση θα απαιτούσε νέα καταγγελία, φαίνεται εύλογη.
- 1.5. Συμφώνως προς τη συμπεριφορά χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη όλα τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία κατά τη λήψη της απόφασης συνέχισης ή όχι μέτρων αντιντάμπινγκ. Στην αμφισβητούμενη απόφασή της, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές του σχετικού προϊόντος από το 1989. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε επίσης ότι η καταγγέλλουσα δεν είχε προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις που να στηρίζουν τον ισχυρισμό της ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ παρακάμφθηκαν με τη διαμετακόμιση εισαγωγών μέσω τρίτων χωρών, όπως η Ελβετία. Παρόλο που η Επιτροπή, για να στηρίξει το συμπέρασμά της ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν έπρεπε να συνεχιστούν, αναφέρθηκε και σε άλλους παράγοντες για τους οποίους δεν υπάρχει ουσιώδης διαφωνία μεταξύ των μερών (και συγκεκριμένα στη μείωση της ζήτησης), είναι σαφές ότι η απουσία εισαγωγών έπαιξε ουσιώδη ρόλο σχετικά.
- 1.6. Για να στηρίξει τον ισχυρισμό της ότι, αντιθέτως προς ό,τι πιστευε η Επιτροπή, είχαν όντως πραγματοποιηθεί τέτοιες εισαγωγές, η καταγγέλλουσα υπέβαλε στην Επιτροπή στατιστικές της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Στατιστικής Υπηρεσίας, στις οποίες εμφανίζονται εισαγωγές από την Κίνα. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήταν κρίσιμα, διότι αφορούσαν άλλο προϊόν. Εντούτοις, εκ πρώτης όψεως, από τα υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία φαίνεται να επιβεβαιώνεται ότι κατά την κρίσιμη περίοδο εισήχθη στην ΕΕ από την Κίνα προϊόν που ταίριαζε στον ορισμό του σχετικού προϊόντος. Έτσι, το επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή δεν κρίνεται πειστικό.
- 1.7. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε, εντούτοις, ότι για ακριβέστερη ανάλυση απαιτείται η χρησιμοποίηση των αποκαλούμενων κωδικών Taric. Και αν ακόμα αυτό είναι ορθό, παραμένει το γεγονός ότι οι στατιστικές της Eurostat, τις οποίες υπέβαλε η Επιτροπή μετά από αίτημα του Διαμεσολαβητή, εμφανίζουν πράγματι εισαγωγές από την Κίνα. Στην απάντησή της στο αίτημα παροχής περαιτέρω πληροφοριών, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι είχαν πραγματοποιηθεί εισαγωγές, αλλ' ισχυρίστηκε ότι οι «σχέσεις τιμής και ποσότητας» των εν λόγω εισαγωγών ήταν τέτοιες, ώστε το προϊόν που είχε εισαχθεί με αυτούς τους κωδικούς δεν μπορούσε να είναι το προϊόν που αφορούσε η έρευνα. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν διευκρίνησε ποιές ακριβώς ήταν αυτές οι «σχέσεις τιμής και ποσότητας» που ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη. Εκτός αυτού, η αμφισβητούμενη απόφαση δεν περιέχει καμμία μεία αναλόγων σκέψεων. Τέλος, και το σημαντικότερο, η Επιτροπή ισχυρίζεται έτσι ουσιαστικά ότι ακόμα και αυτές οι στατιστικές δεν επαρκούν για να επιβεβαιωθεί η φύση του σχετικού προϊόντος. Εντούτοις, η ίδια η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω στατιστικές χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση μέτρων αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή δεν έδωσε καμμία εξήγηση για να προσπαθήσει να επιλύσει αυτή την αντίφαση. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι οι στατιστικές της Eurostat που υπέβαλε η Επιτροπή φαίνεται να αποδεικνύουν *prima facie* ότι το σχετικό προϊόν εισήχθη στην ΕΚ από την Κίνα κατά την κρίσιμη περίοδο. Συνεπώς, το επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή δεν κρίνεται πειστικό.
- 1.8. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω ποσότητες ήταν «ελάχιστες» και κρίθηκαν «αμελητέες». Ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί του θέματος βάσει των παρασχεθέντων στοιχείων. Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι το εν λόγω επιχείρημα δεν περιλαμβάνεται στην αμφισβητούμενη απόφαση. Αντιθέτως, η απόφαση δηλώνει κατηγορηματικώς ότι δεν πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές και ότι η καταγγέλλουσα έχαιρε μονοπωλιακής θέσεως στην ΕΚ. Το να βασίζεται μια απόφαση όχι στα επιχειρήματα που αναφέρει, αλλά σε επιχειρήματα που ανακοινώνονται στον ενδιαφερόμενο μόνον όταν ο τελευταίος υποβάλει καταγγελία στο Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να θεωρηθεί χρηστή διοικητική πρακτική. Το ίδιο ισχύει και για τον ισχυρισμό ότι η απουσία εισαγωγών επιβεβαιώθηκε από την επίσκεψη επαλήθευσης που πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις του ανεξάρτητου εισαγωγέα. Ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε για πρώτη φορά στην απάντηση της Επιτροπής προς το αίτημα του Διαμεσολαβητή να του παρασχεθούν περαιτέρω πληροφορίες.
- 1.9. Αλλά και από τις στατιστικές της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Στατιστικής Υπηρεσίας που υπέβαλε η καταγγέλλουσα προέκυψαν ενδείξεις για σημαντικές εισαγωγές από την Ελβετία. Στην αμφισβητούμενη απόφαση, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι εισαγωγές αυτές ήταν άσχετες, πράγμα που δεν αποδεικνύεται από κανένα στοιχείο. Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι δεν αποδείχθηκε

παραδεκτά ότι οι εικαζόμενες εισαγωγές ήταν κινεζικής προέλευσης. Ο εν λόγω ισχυρισμός δεν φαίνεται να χρησιμοποιήθηκε στην απόφαση.

1.10. Εφόσον η καταγγέλλουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούσαν τις εν λόγω εισαγωγές, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η καταγγέλλουσα δεν υπέβαλε ουσιώδεις πληροφορίες δεν ισχύει όσον αφορά την παρούσα πτυχή της καταγγελίας.

1.11. Όσον αφορά τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι ο Κινέζος παραγωγός παρήγε και ορισμένα άλλα προϊόντα, πρέπει να επισημανθεί ότι το φυλλάδιο του Κινέζου παραγωγού που υπέβαλε η ίδια η καταγγέλλουσα ανέφερε παραγωγή άλλων προϊόντων. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο Διαμεσολαβητής είναι της γνώμης ότι δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι εσφαλμένα η Επιτροπή στηρίχθηκε στο γεγονός ότι ο Κινέζος παραγωγός κατασκεύαζε ορισμένα άλλα προϊόντα εκτός του συγκεκριμένου.

1.12. Τέλος, σε απάντηση του ισχυρισμού της καταγγέλλουσας ότι ο ισχυρισμός πως η στροφή στην παραγωγή του σχετικού προϊόντος θα επεβάρυνε τον Κινέζο παραγωγό με σημαντικό κόστος, και συνεπώς δεν ήταν πιθανή, δεν προέκυπτε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι σχετικές πληροφορίες περιλαμβάνοντο στο μη εμπιστευτικό φάκελο και συνεπώς ήταν προσπελάσιμες στην καταγγέλλουσα, αλλά δεν είχαν αμφισβητηθεί εγκαίρως. Εντούτοις, και αν ακόμα η καταγγέλλουσα είχε δει τα σχετικά έγγραφα (πράγμα που αρνείται), παραμένει το γεγονός ότι στην επιστολή της από 30 Μαρτίου 1998 αμφισβήτησε την άποψη της Επιτροπής. Το επιχείρημα στο οποίο στηρίχθηκε η καταγγέλλουσα σχετικά δεν στερείται πειστικότητας. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν φαίνεται να το έλαβε υπόψη κατά τη λήψη της απόφασής της.

1.13. Συμφώνως προς τη χρηστή διοικητική πρακτική, η Επιτροπή οφείλει κατά τη λήψη αποφάσεων να εξετάζει όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και ισχυρισμούς. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία και την επιχειρηματολογία της καταγγέλλουσας όσον αφορά τις εισαγωγές από τρίτες χώρες και το κόστος της στροφής της παραγωγής του Κινέζου παραγωγού στο σχετικό προϊόν. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή η παράλειψη αποτελεί κρούσμα κακής διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής επιθυμεί εντούτοις να προσθέσει ότι το συμπέρασμα αυτό δεν προδικάζει το κατά πόσον η απόφαση της Επιτροπής ήταν ορθή επί της ουσίας. Ασφαλώς, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να είχε καταλήξει η Επιτροπή, μετά από δέουσα εξέταση όλων των κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων και υποβληθέντων

εγγράφων, στο ίδιο συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε στην αμφισβητούμενη απόφαση.

2. Αλλοίωση αποδεικτικών στοιχείων

2.1. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή, κατά την λήψη της αμφισβητούμενης απόφασης, αλλοίωσε τα αποδεικτικά στοιχεία.

2.2. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι επενέβη στα αποδεικτικά στοιχεία ούτως ώστε να κατασκευάσει σκοπίμως έκβαση δυσμενή για την καταγγέλλουσα.

2.3. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, παρόλο που η Επιτροπή είχε κατά την άποψη του διαπράξει σφάλμα μη λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία και την επιχειρηματολογία της καταγγέλλουσας όσον αφορά τα δύο προαναφερθέντα ζητήματα, δεν αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή είχε επέμβει σκοπίμως στα αποδεικτικά στοιχεία.

2.4. Βάσει των ανωτέρω, δεν διαπιστώνεται κρούσμα κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό που προέβαλε η καταγγέλλουσα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αναγκαίο να εξετάσει το αίτημα που υπέβαλε η καταγγέλλουσα με την επιστολή της από 20 Σεπτεμβρίου 1999 να λάβει μέτρα κατά των υπαλλήλων της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένοι με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη επίκριση:

Συμφώνως προς τη χρηστή διοικητική πρακτική, η Επιτροπή οφείλει, κατά τη λήψη αποφάσεων, να εξετάζει όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και ισχυρισμούς. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία και την επιχειρηματολογία της καταγγέλλουσας όσον αφορά τις εισαγωγές από τρίτες χώρες και το κόστος της στροφής της παραγωγής του Κινέζου παραγωγού στο σχετικό προϊόν. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή η παράλειψη αποτελεί κρούσμα κακής διοίκησης.

Δεδομένου ότι η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης αφορούσε συγκεκριμένο γεγονός του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί διευθέτηση του θέματος επί φιλικής βάσεως. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 687/98/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο καταγγέλλων είχε συμμετάσχει στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/T/A/98. Είχε επιτύχει στις δύο γραπτές εξετάσεις και στις 27 Απριλίου 1998, παρουσιάστηκε στην προφορική εξέταση.

Στις 2 Απριλίου 1998, είχε υποστεί ατύχημα, το οποίο μετά μία εβδομάδα οδήγησε σε σοβαρή θρόμβωση στο πόδι του. Έτσι, ο καταγγέλλων ήταν ανίκανος προς εργασία επί περισσότερες των τριών εβδομάδων έως την ημέρα της προφορικής εξέτασης. Για να μπορέσει να συμμετάσχει στην εξέταση, επέστρεψε στην εργασία του. Δεν ζήτησε αναβολή της ημερομηνίας εξέτασης, διότι η επιστολή πρόσκλησης ανέφερε σαφώς ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατόν. Όταν έλαβε μέρος στην προφορική εξέταση, λάμβανε φαρμακευτική αγωγή κατόπιν εντολής του ιατρού. Τα φάρμακα του προξένησαν ασυνήθη κόπωση, κατάσταση που προσπάθησε να αντιμετωπίσει με ανάλογη κατανάλωση καφέ. Κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης, αντελήφθη ότι αυτό είχε αυξήσει τη νευρικότητά του.

Στις 15 Μαΐου 1998, η εξεταστική επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα επιστολή με την οποία τον ενημέρωνε για τα αποτελέσματα και του εξήγησε ότι είχε απορριφθεί, εφόσον είχε συγκεντρώσει μόνον 88,33 μονάδες, ενώ η απαιτούμενη ελάχιστη βαθμολογία ήταν 90.

Στις 25 Μαΐου 1998, ο καταγγέλλων άσκησε ένσταση, ζητώντας αναθεώρηση των αποτελεσμάτων των εξετάσεών του. Στις 10 Ιουνίου 1998, η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι βαθμοί του αντιστοιχούσαν ακριβώς στους βαθμούς που είχε δώσει η επιτροπή. Η επιτροπή εξέφρασε τη συμπάθειά της για την περίπτωση του καταγγέλλοντος και εξήγησε ότι θα μπορούσε να είχε επικοινωνήσει με το γραμματέα του διαγωνισμού για να εξηγήσει το πρόβλημά του, όταν επέστρεψε στην εργασία του, στις 14 Απριλίου 1998, ή, διαφορετικά, θα μπορούσε να είχε μιλήσει με τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής κατά την έναρξη της προφορικής εξέτασης, πράγμα που θα τους επέτρεπε να λάβουν οποιαδήποτε μέτρα έκριναν απαραίτητα, για παράδειγμα, να αναβάλουν την προφορική του εξέταση για μεταγενέστερη ημερομηνία.

Στις 23 Ιουνίου 1998, ο καταγγέλλων απέστειλε και πάλι επιστολή στον Πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής. Επεσήμανε ότι ανέλαβε και πάλι εργασία μόνον στις 27 Απριλίου 1998, την ημέρα της προφορικής εξέτασής του και ότι συνειδητοποίησε την αφύσικη αντίδραση του οργανισμού του υπό συνθήκες στρες μόνον κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης.

Η έρευνα**Η γνώμη της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή προέβαλε τα εξής επιχειρήματα:

Ο καταγγέλλων εμφανίστηκε κανονικά στην προφορική εξέταση, χωρίς να αναφέρει κάποιο πρόβλημα υγείας είτε πριν, είτε την ημέρα της εξέτασης.

Ο καταγγέλλων ενημέρωσε την εξεταστική επιτροπή για το ατύχημά του και τα προβλήματα υγείας του μόνον αφού πληροφορήθηκε τα αποτελέσματά του. Ο υποψήφιος δεν είχε έλθει σε επαφή με τον αρμόδιο για τη διοργάνωση του διαγωνισμού γραμματέα, ούτε είχε αναφέρει το θέμα στα μέλη της εξεταστικής επιτροπής κατά την προφορική εξέταση, ούτως ώστε να ληφθούν μέτρα για τον επαναπροσδιορισμό της ημερομηνίας του διαγωνισμού.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν μπορούσε να προσφέρει σε υποψήφιο τη δυνατότητα δεύτερης προφορικής εξέτασης, ούτε μπορούσε να κινήσει και πάλι κάποια διαδικασία, εφόσον ο διαγωνισμός είχε ολοκληρωθεί.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι τόσο η Μονάδα Προσλήψεων όσο και οι εξεταστικές επιτροπές, αν ενημερωθούν από υποψηφίους, λαμβάνουν κάθε δυνατό μέτρο που μπορεί να είναι απαραίτητο για την ορθή διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων, αν εξαιρετικές περιστάσεις εμποδίζουν υποψήφιο να προσέλθει την ημέρα που αναφέρεται στην πρόσκληση.

Για οργανωτικούς λόγους, δεν είναι δυνατόν να περιληφθεί στις προσκλήσεις προς τους υποψηφίους να προσέλθουν στον προφορικό διαγωνισμό, ρήτρα που να επιτρέπει στους υποψηφίους να μεταβάλουν την ημέρα και ώρα της συνέντευξής τους κατά το δοκούν. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, θα ενθαρρύνει τους υποψηφίους να παρουσιάζουν λόγους κάθε είδους (οικογενειακούς ή άλλους, συμπεριλαμβανομένου, για παράδειγμα, γάμου, γέννησης, διακοπών κλπ), όπως κάνουν ήδη, για τον επανακαθορισμό της ημέρας και ώρας της συνέντευξής τους.

Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι κάθε φορά που ανακύπτει πραγματικό πρόβλημα λαμβάνονται όλα τα δυνατά μέτρα, εφόσον οι υποψήφιοι ειδοποιούν εγκαίρως ή γίνεται αντιληπτό ότι υπάρχει πραγματικό πρόβλημα, πράγμα που δεν συνέβη εν προκειμένω.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του. Υπογράμμισε ότι η επιστολή πρόσκλησης ανέφερε ότι δεν ήταν δυνατόν να μεταβληθεί η ημερομηνία προφορικής εξέτασης. Αν γνώριζε τη δυνατότητα αλλαγής της ημερομηνίας προφορικής εξέτασής του, θα το είχε ζητήσει. Επίσης, η επιτροπή πίστευε ότι είχε επιστρέψει στην εργασία του δύο εβδομάδες ενωρίτερα από την πραγματική

ημερομηνία. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, το ιατρικό πρόβλημα παρουσιάστηκε για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης και συνεπώς δεν ήταν σε θέση να ειδοποιήσει κάποιον εκ των προτέρων.

Η απόφαση

1. Εξαιρετικές περιπτώσεις σε σχέση με προφορική εξέταση

1.1. Ο καταγγέλλον ισχυρίστηκε ότι κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης για τον εσωτερικό διαγωνισμό COM/T/A/98 ελάμβανε φαρμακευτική αγωγή μετά από εντολή του ιατρού, λόγω πρόσφατου ατυχήματος.

Κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης, συνειδητοποίησε για πρώτη φορά την αφύσικη αντίδραση του οργανισμού του υπό την επίρεια των φαρμάκων. Δεν είχε ζητήσει αναβολή της ημερομηνίας εξέτασης, διότι η επιστολή πρόσκλησης ανέφερε ρητώς ότι αυτό δεν ή το δυνατόν.

1.2. Στην επιστολή της στις 10 Ιουνίου 1998 η Επιτροπή εξήγησε στον καταγγέλλοντα ότι θα μπορούσε να είχε έλθει σε επαφή με το γραμματέα του διαγωνισμού, ή ακόμα και να είχε μιλήσει με τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής κατά την έναρξη της προφορικής διαδικασίας, πράγμα που θα τους επέτρεπε να λάβουν οποιοδήποτε μέτρο έκριναν απαραίτητο, δηλ. να αναβάλουν την προφορική εξέτασή του για μεταγενέστερη ημερομηνία. Περαιτέρω, η Επιτροπή επεσήμανε στη γνώμη της ότι τόσο η Μονάδα Προσλήψεων όσο και οι εξεταστικές επιτροπές, αν ενημερωθούν από υποψηφίους, λαμβάνουν κάθε δυνατό μέτρο που μπορεί να είναι απαραίτητο για την ορθή διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων, αν εξαιρετικές περιπτώσεις εμποδίζουν υποψήφιο να προσέλθει την ημέρα που αναφέρεται στην πρόσκληση.

1.3. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η επιστολή πρόσκλησης του υποψηφίου ανέφερε τα εξής:

«Je précise par ailleurs que l'organisation des épreuves ne permet pas de changer l'horaire qui vous a été indiquée.»

(«Διευκρινίζω εξάλλου ότι η διοργάνωση δεν επιτρέπει καμία αλλαγή στο χρονοδιάγραμμα που σας κοινοποιήθηκε.»).

Εντούτοις, όπως επισημάνθηκε στην παράγραφο 1.2 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή, τόσο στην επιστολή της 10ης Ιουνίου 1998, όσο και στη γνώμη της, εξέφρασε προθυμία να λάβει υπόψη εξαιρετικές περιπτώσεις.

1.4. Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι, πρακτικά, η Επιτροπή είναι πρόθυμη να λάβει κάθε δυνατό μέτρο για την ορθή διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων, σε περίπτωση που υποψήφιος εμποδίζεται από εξαιρετικές περιπτώσεις να παρευρεθεί κατά την ημέρα που αναφέρεται στην πρόσκληση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι για λόγους χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, η Επιτροπή θα πρέπει να περιλάβει στις προσκλήσεις για τις προφορικές εξετάσεις ρήτρα που να ενημερώσει τους υποψηφίους γι' αυτή τη δυνατότητα.

2. Άρνηση να επιτραπεί στον υποψήφιο να επαναλάβει την προφορική εξέταση

2.1. Ο καταγγέλλον, ο οποίος είχε λάβει μέρος στην προφορική εξέταση, παρόλο που ελάμβανε φαρμακευτική αγωγή κατ' εντολή του ιατρού, ζήτησε κατόπιν από την εξεταστική επιτροπή να του επιτρέψει να επαναλάβει την προφορική εξέταση, αφού έμαθε ότι είχε αποτύχει στο διαγωνισμό.

2.2. Κάθε διαγωνισμός πρέπει να διεξάγεται συμφώνως προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων. Η παραβίαση αυτής της αρχής μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση του διαγωνισμού, πράγμα που μπορεί να έχει σημαντικό οικονομικό και διοικητικό κόστος για τη διοίκηση.

2.3. Από τη γνώμη της Επιτροπής, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι μπορούσε να προσφέρει σε υποψήφιο τη δυνατότητα δεύτερης προφορικής εξέτασης. Ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε ότι από κανένα διαθέσιμο στοιχείο δεν προκύπτει πως η απόφαση της Επιτροπής να μην επιτρέψει στον υποψήφιο να επαναλάβει την προφορική εξέταση ελήφθη κατά παράβαση κάποιου κανόνα ή αρχής που δεσμεύει την Επιτροπή.

2.4. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη επίκριση:

Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι στην πράξη η Επιτροπή είναι πρόθυμη να λάβει κάθε δυνατό μέτρο για την ορθή διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων σε περίπτωση που υποψήφιος εμποδίζεται από εξαιρετικές περιπτώσεις να παρευρεθεί κατά την ημέρα που εμφανίζεται στην πρόσκληση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι για λόγους χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, η Επιτροπή θα πρέπει να περιλάβει στις προσκλήσεις για τις προφορικές εξετάσεις ρήτρα που να ενημερώσει τους υποψηφίους γι' αυτή τη δυνατότητα.

Δεδομένου ότι η παρούσα πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί διευθέτηση του θέματος επί φιλικής βάσεως. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Σημείωση: Στις 15 Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είναι πρόθυμη να περιλάβει στις προσκλήσεις για τις προφορικές εξετάσεις πρόταση που να αναφέρει ότι ο χρόνος και η ημέρα της εξέτασης μπορεί να μεταβληθεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Ο υποψήφιος πρέπει να υποβάλει γραπτή αίτηση στη Μονάδα που είναι αρμόδια για την πολιτική προσλήψεων και να παράσχει όλες τις απαραίτητες έγγραφες αποδείξεις.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 723/98/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο του 1998, ο κ. W. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή κατά της Επιτροπής για παράλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών, αδικαιολόγητη καθυστέρηση και αμέλεια να απαντήσει σε αλληλογραφία που της είχε απευθύνει.

Στις 28 Νοεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων είχε απευθύνει εγγράφως στην Επιτροπή καταγγέλλοντας ότι οι φινλανδικές αρχές είχαν παραβεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 και ότι οι Φινλανδοί τελωνειακοί υπάλληλοι είχαν παραβεί το φινλανδικό Νόμο 306/97 περί οινόπνευματων κατάσχοντας δύο φιάλες αιθυλικής αλκοόλης καθαρότητας 96 % vol. κατά την είσοδό τους στην Κοινότητα. Στις 20 Ιανουαρίου 1998, η ΓΔ XXI της Επιτροπής τον ενημέρωσε ότι η επιστολή του διαβιβάστηκε στη ΓΔ VI της Επιτροπής ώστε να εξεταστεί από το αρμόδιο τμήμα. Με την επιστολή αυτή, η Επιτροπή επισήμαινε ότι για κάθε περαιτέρω πληροφορία ο καταγγέλλων μπορούσε να επικοινωνεί με τον προϊστάμενο της δικαστικής μονάδας E.2 (ΓΔ VI).

Στις 27 Απριλίου 1998, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας E.2 με την οποία διατύπωνε αίτημα για παρέμβαση της Επιτροπής στις φινλανδικές αρχές. Επανάλαβε το αίτημα αυτό με επιστολή του στις 4 Ιουνίου 1998. Η Επιτροπή δεν απάντησε στις επιστολές αυτές.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε, συνοπτικά, τα εξής:

— ο καταγγέλλων εξήγησε ότι οι φινλανδικές αρχές είχαν κατάσχει δύο φιάλες αιθυλικής αλκοόλης 96 % vol. οι οποίες είχαν εισαχθεί από την Εσθονία, γεγονός που κατά την άποψή του συνιστούσε παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83·

— η Επιτροπή απέστειλε επιστολή στις 20 Ιανουαρίου 1998 ενημερώνοντας τον καταγγέλλοντα ότι το αρμόδιο τμήμα για την αντιμετώπιση του θέματος ήταν η διοικητική μονάδα E.2 της ΓΔ VI·

— στις 27 Απριλίου 1998, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας E.2 με την οποία διατύπωνε αίτημα για παρέμβαση της Επιτροπής ενόπιον των φινλανδικών αρχών. Επανάλαβε το αίτημα αυτό με επιστολή του στις 4 Ιουνίου 1998, με την οποία ο καταγγέλλων γνωστοποίησε την πρόθεσή του να υποβάλει καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή αν δεν ενημερωνόταν εκτενώς για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε το θέμα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·

— ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 δεν παρέχει απεριόριστο δικαίωμα για εισαγωγή των εν λόγω αγαθών ατελώς. Η ατέλεια ισχύει μόνο για προϊόντα που μπορούν να εισαχθούν νόμιμα και τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων για λόγους όπως η προστασία της υγείας των καταναλωτών·

— δεν υπάρχει κοινή οργάνωση αγοράς για τα οινόπνευματώδη σε κοινοτικό επίπεδο·

— στις 12 Φεβρουαρίου 1998, η φινλανδική κυβέρνηση ζήτησε από την Επιτροπή να συμπεριλάβει στην κοινοτική νομοθεσία διάταξη με την οποία να ορίζεται η ανώτατη περιεκτικότητα των αλκοολούχων ποτών σε οινόπνευμα στο 80 % vol.· το θέμα έχει συζητηθεί στην επιτροπή εφαρμογής για τα αλκοολούχα ποτά και οι συζητήσεις συνεχίζονται·

— το θέμα που έθεσε ο καταγγέλλων συνδέεται επίσης με το ευρύτερο ερώτημα για το μέλλον του μονοπωλίου των οινόπνευματων στη Φινλανδία, για το οποίο διεξάγει έρευνα η Επιτροπή·

— η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει απάντηση νωρίτερα, καθώς η καταγγελία του αφορούσε θέματα που ήταν υπό συζήτηση και, επομένως, η Επιτροπή δε διέθετε τα στοιχεία που απαιτούνταν ώστε να μπορέσει να δώσει μια οριστική απάντηση·

— η Επιτροπή υποσχέθηκε να αποστείλει χωρίς καθυστέρηση επιστολή στον καταγγέλλοντα, καθώς και αντίγραφο της στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή προς ενημέρωσή του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του, αναφέροντας ότι μέχρι τις 19 Νοεμβρίου 1998 δεν είχε λάβει απάντηση από την Επιτροπή και ότι, συνεπώς, η Επιτροπή δεν είχε τηρήσει τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Περαιτέρω έρευνες

Η Επιτροπή απέστειλε την απάντηση στον καταγγέλλοντα στις 30 Νοεμβρίου 1998. Ο καταγγέλλων παραδέχθηκε στη συνέχεια ότι έλαβε την απάντηση αυτή.

Πρέπει να αναφερθεί ότι στην απάντησή της στον καταγγέλλοντα η Επιτροπή δεν ζήτησε συγγνώμη για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Η απόφαση

Αδικαιολόγητη καθυστέρηση απάντησης σε αλληλογραφία

1. Ο καταγγέλλων διατεινόταν ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στην επιστολή του της 28ης Νοεμβρίου 1997 με την οποία κατήγγελλε παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας από τις φινλανδικές αρχές, αλλά ούτε και στις επιστολές υπόμνησης που απηύθυνε στη ΓΔ VI στις 27 Απριλίου και 4 Ιουνίου 1998.
2. Στις 20 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή απηύθυνε στον καταγγέλλοντα επιστολή βεβαίωσης παραλαβής ενημερώνοντάς τον ότι η επιστολή του είχε διαβιβαστεί προς εξέταση στο αρμόδιο τμήμα της ΓΔ VI — τη διοικητική μονάδα E.2. Στη γνώμη της, η Επιτροπή υποστήριζε ότι το θέμα που έθεσε ο καταγγέλλων ήταν υπό συζήτηση και ότι η Επιτροπή δε διέθετε τα στοιχεία που απαιτούνταν ώστε να μπορέσει να δώσει μια οριστική απάντηση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν απάντησε στις επιστολές του καταγγέλλοντα.
3. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να απαντά στους καταγγέλλοντες που της απευθύνουν επιστολές μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.
4. Η ΓΔ VI απάντησε ουσιαστικά στην επιστολή του καταγγέλλοντα της 28ης Νοεμβρίου 1997 μόλις στις 30 Νοεμβρίου 1998, και αφού ο Διαμεσολαβητής είχε ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής. Αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογο διάστημα για απάντηση αλληλογραφίας. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή απάντησε στην επιστολή του καταγγέλλοντα της 28ης Νοεμβρίου 1997 μόλις στις 30 Νοεμβρίου 1998 συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία αυτή, κρίθηκε απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στην Επιτροπή να απαντά στους καταγγέλλοντες που της απευθύνουν επιστολές σε εύλογο χρονικό διάστημα. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή απάντησε στην επιστολή του καταγγέλλοντα της 28ης Νοεμβρίου 1997 μόλις στις 30 Νοεμβρίου 1998 συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

Δεδομένου ότι το παρόν σκέλος της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που συνδέονταν με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, η επιδίωξη φιλικού διακανονισμού δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Η Επιτροπή εξήγούσε στη γνώμη της ότι δε διέθετε τα στοιχεία που απαιτούνταν ώστε να μπορέσει να δώσει μια οριστική απάντηση στον καταγγέλλοντα. Αυτό, εντούτοις, δεν δικαιολογούσε την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε αλληλογραφία μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

ΑΝΟΙΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΝΗΘΗΚΕ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΓΡΑΠΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1239/98/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Νοέμβριο 1999, ο καταγγέλλων, ο οποίος είχε συμμετάσχει στον ανοικτό διαγωνισμό COM/A/1049 για τη δημιουργία πίνακα επιτυχόντων κύριων διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της δημοσιονομικής διαχείρισης και του οικονομικού ελέγχου, υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, η οποία αφορούσε την άρνηση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού να του παράσχει λεπτομερείς πληροφορίες για τις διορθώσεις που έγιναν στα γραπτά του, καθώς και την άρνηση της Επιτροπής να του δώσει αντίγραφο των βαθμολογημένων γραπτών του.

Τον Ιούλιο 1998, ο Πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η βαθμολογία του στις εξετάσεις (β), (γ) και (δ) ήταν 14,748. Δεδομένου ότι η απαιτούμενη ελάχιστη βαθμολογία ήταν 15, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι τα γραπτά τους στις υπόλοιπες τρεις εξετάσεις (ε), (ζ) και (η) δεν θα διορθώνοντο. Ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στην εξεταστική επιτροπή και ζήτησε επανεξέταση των γραπτών του λόγω του ότι η διαφορά μεταξύ της βαθμολογίας που είχε λάβει και της ελάχιστης απαιτούμενης ήταν μόνον 0,252 μονάδες. Ζήτησε επίσης περισσότερες πληροφορίες για τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η επιτροπή κατά την αξιολόγηση των γραπτών, καθώς και αντίγραφο των βαθμολογημένων γραπτών του.

Η εξεταστική επιτροπή απήντησε ότι αφού συνέκρινε τους βαθμούς που έλαβε ο υποψήφιος με εκείνους στα διορθωμένα γραπτά από τους αξιολογητές δεν διαπίστωσε διαφορά. Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος να του επιτραπεί η πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του, η εξεταστική επιτροπή το απέρριψε προβάλλοντας τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών της.

Έτσι, ο κ. R. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή, στην οποία ισχυρίστηκε τα εξής:

- 1) κατά τη γνώμη του, η Επιτροπή απλώς επαλήθευσε την αντιστοιχία μεταξύ των βαθμών που έδωσαν οι διορθωτές και των βαθμών που του ανακοινώθηκαν, αντί να επανεξετάσει το περιεχόμενο των γραπτών του,
- 2) η Επιτροπή δεν του έδωσε περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά τα κριτήρια αξιολόγησης,
- 3) η Επιτροπή, μη επιτρέποντάς του την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του, παρέβη τον Κώδικα Συμπεριφοράς που προσαρτάται στην απόφαση της Επιτροπής για την πρόσβαση στα έγγραφα της (94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, ΕΚΑΕ).

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Όσον αφορά τις διορθώσεις στα γραπτά του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι μετά από έλεγχο με ανθρώπινο χέρι η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε ότι δεν υπήρχε λάθος. Ο καταγγέλλων έλαβε μόνον 14,748 βαθμούς στις δοκιμασίες (β), (γ) και (δ). Εφόσον δεν είχε επιτύχει την απαιτούμενη ελάχιστη βαθμολογία, αποκλείστηκε από το διαγωνισμό και ενημερώθηκε για τα αποτελέσματα με επιστολή του Προέδρου της εξεταστικής επιτροπής. Όπως αναφέρει το σημείο VII.B της προκήρυξης του διαγωνισμού, «οι εξετάσεις προεπιλογής (α), (β), (γ) και (δ) θα βαθμολογηθούν πρώτες. Οι εξετάσεις (ε), (ζ) και (η) θα βαθμολογηθούν μόνον στην περίπτωση των 100 υποψηφίων με τον υψηλότερο συνολικό βαθμό στις εξετάσεις (α), (β), (γ) και (δ), οι οποίοι θα πρέπει να έχουν λάβει τη ζητούμενη βαθμολογική βάση».

Η Επιτροπή ενημέρωσε για τους βαθμούς που έλαβε σε κάθε εξέταση και για τον τρόπο υπολογισμού τους, καθώς και για τα κριτήρια αξιολόγησης που ακολούθησε η εξεταστική επιτροπή. Εξήγησε επίσης λεπτομερώς το σύστημα βαθμολογίας που χρησιμοποιήθηκε στις διάφορες εξετάσεις.

Όσον αφορά την πρώτη εξέταση προεπιλογής, η οποία περιελάμβανε μια σειρά ερωτήσεων πολλαπλών επιλογών σχετικών με τους τομείς που εκάλυπτε ο διαγωνισμός, οι απαντήσεις βαθμολογήθηκαν ως εξής: +1 για κάθε ορθή απάντηση, «0» σε περίπτωση που

δεν δόθηκε απάντηση ή η δοθείσα διεγράφη και -0,333 για κάθε λανθασμένη απάντηση.

Όσον αφορά τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη δοκιμασία προεπιλογής, οι απαντήσεις βαθμολογήθηκαν με 0,333, 0,357 και 0,143 μονάδες αντιστοίχως για κάθε σωστή απάντηση, -0,111, -0,119 και -0,048 για κάθε λανθασμένη απάντηση και «0» σε περίπτωση που δεν δόθηκε απάντηση ή η δοθείσα διεγράφη.

Υπό το φως των εν λόγω κριτηρίων, το θεσμικό όργανο προσέθεσε τις διάφορες βαθμολογίες που έλαβε ο καταγγέλλων στα γραπτά του βάσει των ορθών και λανθασμένων απαντήσεών του, καθώς και των ερωτήσεων στις οποίες δεν δόθηκε απάντηση ή η δοθείσα διεγράφη.

Σχετικά με την άρνηση του θεσμικού οργάνου να επιτρέψει την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά, η Επιτροπή επανέλαβε τη θέση της και δικαιολόγησε την άρνηση λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, όπως τάσσει το άρθρο 6 του Παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του για τη γνώμη της Επιτροπής, ο καταγγέλλων επεσήμανε τα εξής:

Όσον αφορά το αίτημα επανεξέτασης των γραπτών του, ο καταγγέλλων υπογράμμισε ότι η εξεταστική επιτροπή απλώς ήλεγξε την αντιστοιχία μεταξύ των βαθμών που έδωσαν οι βαθμολογητές και εκείνων που του ανακοινώθηκαν, αντί να προβεί σε νέα διόρθωση των γραπτών του.

Όσον αφορά το αίτημα να ενημερωθεί για τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση των γραπτών, ο καταγγέλλων εξέφρασε ικανοποίηση για τις εξηγήσεις που έδωσε η εξεταστική επιτροπή. Εντούτοις, προσέθεσε ότι η βαθμολογία που έδωσε η εξεταστική επιτροπή για τις ορθές και λανθασμένες απαντήσεις, καθώς και για τη διαγραφή/έλλειψη απάντησης δεν αντιστοιχούσαν με τις πληροφορίες που δόθηκαν στους υποψηφίους κατά τη διάρκεια των εξετάσεων. Εις επίρρωση του ισχυρισμού του, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε στον «Οδηγό προς τους υποψηφίους» που διανεμήθηκε την ημέρα των εξετάσεων.

Πριν από κάθε εξέταση, δόθηκε στους υποψηφίους φυλλάδιο που περιείχε πρακτικές πληροφορίες (στοιχεία του διαγωνισμού, περιεχόμενο των εξετάσεων, επιτρεπόμενος χρόνος, σύστημα βαθμολόγησης των απαντήσεων) και τις σχετικές ερωτήσεις. Στο εξώφυλλο κάθε φυλλαδίου ανεφέρετο το σύστημα βαθμολόγησης για κάθε τύπο απάντησης: +1 για κάθε ορθή απάντηση, -0,333 για κάθε λανθασμένη απάντηση και «0» σε περίπτωση που δεν δίδεται απάντηση ή η δοθείσα διαγράφεται. Έτσι, η βαθμολογία κάθε τύπου απάντησης φαίνεται να αντιφάσκει προς τις πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή στη γνώμη της.

Ο καταγγέλλων αμφισβήτησε επίσης την άποψη της Επιτροπής όσον αφορά την άρνηση να του επιτραπεί η πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του, λόγω του απορρήτου των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής. Συμφώνησε με την Επιτροπή ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής πρέπει να θεωρούνται απόρρητες κατά τη διάρκεια της διόρθωσης ενόψει της εξασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αντικειμενικότητας της διαδικασίας. Αντιθέτως, από τη στιγμή που ολοκληρώνεται η διόρθωση, δεν θα πρέπει να υπάρχει κανένας λόγος να μην επιτρέπεται στους υποψηφίους η πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν εξασφάλισε την απαιτούμενη διαφάνεια της διαδικασίας προσλήψεων κατά παράβαση του Κώδικα Συμπεριφοράς για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της. Κατά την άποψή του, το βαθμολογημένο γραπτό υποψηφίου σε ανοικτό διαγωνισμό δεν εμπίπτει σε καμία από τις εξαιρέσεις της γενικής αρχής του Κώδικα για την «ευρύτερη δυνατή πρόσβαση σε έγγραφα που κατέχει η Επιτροπή».

Τέλος, ο καταγγέλλων υπογράμμισε επίσης ότι η επιστολή της εξεταστικής επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για πρόσβαση σε αντίγραφο των βαθμολογημένων γραπτών του, δεν ανέφερε ενδεχόμενα μέσα προσφυγής κατά της απορριπτικής απόφασης της εξεταστικής επιτροπής. Εντούτοις, ο Κώδικας τάσσει ρητώς ότι η απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίπτεται αίτημα πρόσβασης σε ορισμένα έγγραφα «πρέπει να αναφέρει τα διαθέσιμα μέσα προσφυγής, δηλ. δικαστική διαδικασία και καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή [...]».

Περαιτέρω έρευνες

Με επιστολή του από 5 Ιουλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή δεύτερη γνώμη επί της καταγγελίας. Στόχος της επιστολής ήταν να δοθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να σχολιάσει το παράπονο του καταγγέλλοντος ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του, δεν ανέφερε τα διαθέσιμα μέσα προσφυγής, κατά παράβαση του Κώδικα Συμπεριφοράς που προσαρτάται στην απόφαση περί πρόσβασης του κοινού. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να εκφέρει γνώμη σχετικά με την εικαζόμενη αντίφαση μεταξύ των κριτηρίων που ακολούθησε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση των γραπτών και τις πληροφορίες που δόθηκαν στους υποψηφίους πριν από κάθε εξέταση.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Όσον αφορά το πρώτο σημείο, η Επιτροπή απλώς απήντησε ότι οι υποψήφιοι που συμμετέχουν σε ανοικτό διαγωνισμό δικαιούνται, όπως όλοι οι πολίτες της Ένωσης, να προσφεύγουν στο Διαμεσολαβητή ή στις δικαστικές αρχές κατά της απόφασης που απορρίπτει το αίτημά τους για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα.

Όσον αφορά τα κριτήρια που ακολούθησε η εξεταστική επιτροπή για τη διόρθωση των γραπτών, το θεσμικό όργανο απήντησε ότι το παράπονο του καταγγέλλοντος για το σημείο αυτό ήταν αβάσιμο, διότι η διόρθωση είχε γίνει με σύστημα οπτικής ανάγνωσης.

Τέλος, όσον αφορά την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά των εξετάσεων, η Επιτροπή επέμεινε στην αρχική της θέση.

Η απόφαση

1. Επαναξιολόγηση των γραπτών του καταγγέλλοντος

1.1. Ο καταγγέλλων ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή την επανεξέταση των γραπτών του λόγω του ότι η διαφορά μεταξύ της βάσης που απαιτείτο για την επιτυχία στις πρώτες εξετάσεις και της βαθμολογίας που έλαβε ήταν ελάχιστη.

1.2. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι σε απάντηση της αίτησής του, είχε διενεργηθεί δεύτερος έλεγχος των γραπτών του καταγγέλλοντος με το χέρι. Από τα αποτελέσματα της δεύτερης αυτής αξιολόγησης, προέκυψε ότι δεν υπήρχε σφάλμα στον καθορισμό της βαθμολογίας που έλαβε ο καταγγέλλων.

1.3. Συμφώνως προς πάγια κοινοτική νομολογία, κατά την αξιολόγηση των εξετάσεων, οι εξεταστικές επιτροπές διαθέτουν διακριτική ευχέρεια, η οποία μπορεί να ελεγχθεί μόνον για να διαπιστωθεί αν η άσκηση της δεν πάσχει από πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας, ή αν δεν έγινε προφανής υπέρβαση των ορίων της⁽¹⁾.

Δεδομένων των πληροφοριών που υπέβαλε ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κανένα στοιχείο που να αμφισβητεί τις κρίσεις της εξεταστικής επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή ενήργησε εντός του πλαισίου της νομικής της εξουσίας. Έτσι, δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

2. Κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή για την επιλογή υποψηφίων

2.1. Η Επιτροπή διευκρίνισε στη γνώμη της τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή για την αξιολόγηση των γραπτών. Τα κριτήρια αναφέρονται γενικά στις μεθόδους βαθμολόγησης που εφαρμόστηκαν σε κάθε είδος απάντησης (ορθές/λανθασμένες απαντήσεις, έλλειψη/διαγραφή απάντησης) σε κάθε εξέταση.

2.2. Μετά από σύγκριση των εν λόγω τιμών με το σύστημα βαθμολόγησης που αναφέρεται στο φυλλάδιο το οποίο διανεμήθηκε σε όλους τους υποψηφίους πριν από κάθε εξέταση («Οδηγός προς τους υποψηφίους»), ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι τα κριτήρια αυτά δεν συμπίπτουν.

⁽¹⁾ Βλ. υπόθεση T-46/93, Φωτεινή Μιχαήλ-Χίου κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994 SC II-929, παρ. 48· υπόθεση 40/86, Γεώργιος Κολιβάς κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987 ECR 2643, παρ. 11.

2.3. Έτσι, το εξώφυλλο των εν λόγω φυλλαδίων ανέφερε ότι στις τέσσερις εξετάσεις το σύστημα βαθμολόγησης θα ήταν: +1 σε περίπτωση ορθής απάντησης, «0» σε περίπτωση που δεν δίδεται απάντηση ή η δοθείσα διαγράφεται και -0,333 σε περίπτωση λανθασμένης απάντησης.

Αντιθέτως, η Επιτροπή στη γνώμη της περιέγραψε διαφορετικό σύστημα βαθμολόγησης για κάθε εξέταση. Φαίνεται ότι μόνον οι πρώτες εξετάσεις βαθμολογήθηκαν με +1 σε περίπτωση ορθής απάντησης, «0» σε περίπτωση που δεν δόθηκε απάντηση ή η δοθείσα διαγράφηκε και -0,333 σε περίπτωση λανθασμένης απάντησης. Όσον αφορά τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη εξέταση προεπιλογής, οι απαντήσεις βαθμολογήθηκαν με 0,333, 0,357 και 0,143 σε περίπτωση ορθής απάντησης, -0,111, -0,119 και -0,048 σε περίπτωση λανθασμένης απάντησης και «0» σε περίπτωση που δεν δόθηκε απάντηση ή η δοθείσα διαγράφηκε.

2.4. Η βασική λειτουργία του Οδηγού που διανέμεται στους υποψηφίους κατά τη διάρκεια διαγωνισμού είναι να παράσχει στους υποψηφίους ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο των εξετάσεων και τη βαθμολογία τους. Ενόψει των πληροφοριών αυτών, οι υποψήφιοι μπορούν να αποφασίσουν εκ των προτέρων πώς να χειριστούν τις διάφορες εξετάσεις και αν θα απαντήσουν ή όχι σε κάθε ερώτηση.

2.5. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, το θεσμικό όργανο οφείλει να παρέχει σαφείς και ακριβείς πληροφορίες στους πολίτες.

Αυτό δεν συνέβη όσον αφορά τον Οδηγό που διανεμήθηκε στους υποψηφίους πριν από την έναρξη του ανοικτού διαγωνισμού COM/A/1049, δεδομένου ότι οι πληροφορίες για τη βαθμολόγηση των εξετάσεων που περιείχε δεν αντιστοιχούσαν με τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή για τη βαθμολόγηση των εξετάσεων προεπιλογής. Οι πληροφορίες που δόθηκαν στους υποψηφίους πριν από τις εξετάσεις, όσον αφορά την πραγματική βαθμολογία που θα εδίδετο σε κάθε απάντηση της εξέτασης, ενδέχεται να τους δημιούργησαν σύγχυση.

2.6. Για να διευκρινιστεί καλύτερα η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε νέα γνώμη από την Επιτροπή. Στην απάντησή του, το όργανο ανέφερε απλώς ότι λόγω του ότι η διόρθωση πραγματοποιήθηκε με σύστημα οπτικής ανάγνωσης, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ήταν αβάσιμος. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απάντησε ικανοποιητικά στο ζήτημα που έθεσε ο καταγγέλλων.

Τόσο η παράλειψη της Επιτροπής να παράσχει στους υποψηφίους σαφείς και μονοσήμαντες πληροφορίες για το περιεχόμενο και τη βαθμολογία των εξετάσεων όσο και το γεγονός ότι το όργανο δεν έδωσε ακριβή απάντηση στα θέματα που έθεσε ο καταγγέλλων με την καταγγελία του αποτελούν συνεπώς περίπτωση κακής διοίκησης.

3. Πρόσβαση στα γραπτά του καταγγέλλοντος

3.1. Ένα από τα αιτήματα του καταγγέλλοντος αφορούσε την άρνηση της εξεταστικής επιτροπής να του επιτρέψει την πρόσβαση σε αντίγραφο των βαθμολογημένων γραπτών του.

3.2. Το ουσιαστικό ζήτημα της πρόσβασης σε βαθμολογημένα γραπτά απετέλεσε αντικείμενο έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με το απόρρητο που αποτελεί στοιχείο των διαδικασιών προσλήψεων της Επιτροπής (έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας 1004/97/PD⁽¹⁾). Μετά το πέρας της εν λόγω έρευνας, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε ειδική έκθεση για το θέμα, η οποία απεστάλη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 18 Οκτωβρίου 1999.

3.3. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να συνεχιστεί η έρευνα όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης και ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της διαδικασίας.

4. Εικαζόμενη παραβίαση του Κώδικα συμπεριφοράς για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου

4.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά του δεν ανέφερε τα διαθέσιμα μέσα προσφυγής, και συγκεκριμένα τη δικαστική διαδικασία και την καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, όπως προβλέπει το κεφάλαιο περί Διεκπεραίωσης Επιβεβαιωτικής Αίτησης του Κώδικα συμπεριφοράς για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου.

4.2. Ο ισχυρισμός αυτός δεν προεβλήθη με την αρχική καταγγελία, αλλά με τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος. Επίσης, συνδέεται με το δικαίωμα πρόσβασης στα βαθμολογημένα των εξετάσεων, το οποίο ερευνάται ακόμα (σημείο 3 της απόφασης).

4.3. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν ήταν απαραίτητο να εξεταστεί η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης σε αυτό το πλαίσιο.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της δεύτερης πτυχής της προκειμένης καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής έκρινε απαραίτητο να διατυπώσει τις ακόλουθες επικρίσεις:

(¹) Μετά την έρευνα που διεξήχθη για το θέμα, ο Διαμεσολαβητής συνέστησε να επιτρέψει η Επιτροπή στους υποψηφίους στην πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους, εφόσον το ζητούν.

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, το θεσμικό όργανο οφείλει να παρέχει σαφείς και ακριβείς πληροφορίες στους πολίτες, πολύ περισσότερο στην περίπτωση πληροφοριών που δίδονται κατά τη διάρκεια ανοικτού διαγωνισμού, ο οποίος, για πολλούς πολίτες, μπορεί να αποτελέσει την πρώτη συνάντησή τους με την κοινοτική διοίκηση.

Αυτό δεν συνέβη όσον αφορά τον Οδηγό που διανεμήθηκε στους υποψηφίους πριν την έναρξη του ανοικτού διαγωνισμού COM/A/1049, δεδομένου ότι οι πληροφορίες για τη βαθμολόγηση των εξετάσεων που περιείχε δεν αντιστοιχούσαν με τα κριτήρια που χρησιμοποιήσε η εξεταστική επιτροπή για τη βαθμολόγηση των εξετάσεων προεπιλογής. Οι πληροφορίες που δόθηκαν στους υποψηφίους πριν τις εξετάσεις, όσον αφορά την πραγματική βαθμολογία που θα εδίδετο σε κάθε απάντηση της εξέτασης, ενδέχεται να τους δημιούργησαν σύγχυση.

Για να διευκρινιστεί καλύτερα η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε νέα γνώμη από την Επιτροπή. Στην απάντησή του, το όργανο ανέφερε απλώς ότι λόγω του ότι η διόρθωση πραγματοποιήθηκε με σύστημα οπτικής ανάγνωσης, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ήταν αβάσιμος. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απάντησε ικανοποιητικά στο ζήτημα που έθεσε ο καταγγέλλων.

Τόσο η παράλειψη της Επιτροπής να παράσχει στους υποψηφίους σαφείς και μονοσήμαντες πληροφορίες για το περιεχόμενο και τη βαθμολογία των εξετάσεων όσο και το γεγονός ότι το όργανο δεν έδωσε ακριβή απάντηση στα θέματα που έθεσε ο καταγγέλλων με την καταγγελία του αποτελούν συνεπώς περίπτωση κακής διοίκησης.

Λόγω του ότι οι εν λόγω πτυχές της υπόθεσης αφορούσαν διαδικασίες σχετικές με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν σκόπιμο να επιδιωχθεί διευθέτηση του θέματος επί φιλικής βάσεως. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή απέφυγε να απαντήσει στα σχόλια του καταγγέλλοντος και στη συγκεκριμένη ερώτηση που υπέβαλε προς το όργανο ο Διαμεσολαβητής με την επιστολή του από 5 Ιουλίου 1999.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, όπως είχε δηλώσει στην απόφαση, ότι αυτό αποτελεί κρούσμα κακής διοίκησης. Επιπλέον, θα ήθελε να υπογραμμίσει ότι αν αυτή η άκαρπη στάση καταστεί γενικός κανόνας στη λειτουργία της νέας Επιτροπής, θα καταστρέψει σύντομα τα επιτεύγματα μιας καρποφόρου και εποικοδομητικής συνεργασίας κατά τη διεκπεραίωση καταγγελιών και θα καταστήσει αδύνατο το έργο του Διαμεσολαβητή να τονώσει τις σχέσεις μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών και των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

3.6. ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.6.1. 'ΟΛΑ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΚΩΔΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Απόφαση επί της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/98/ΟV (Σχέδιο Συστάσεων)

Οι λόγοι ανάληψης της έρευνας

Στις 11 Νοεμβρίου 1998, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για την ύπαρξη, στα διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς, Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τους υπαλλήλους στις σχέσεις τους με το κοινό και τη δυνατότητα πρόσβασης του κοινού σε αυτόν.

Ένας από τους λόγους ανάληψης αυτής της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας ήταν ότι, κατά τη διάρκεια της θητείας του, ο Διαμεσολαβητής είχε λάβει πολυάριθμες καταγγελίες που επέσυραν την προσοχή του σε κρούσματα κακής διοίκησης που θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν είχαν δοθεί σαφείς πληροφορίες σχετικά με τα διοικητικά καθήκοντα του προσωπικού των κοινοτικών οργάνων έναντι των πολιτών.

Ο γενικότερος λόγος ήταν ότι η αποστολή του Διαμεσολαβητή έγκειται εν μέρει στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών και των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Η ίδρυση της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή απέβλεπε στο να υπογραμμίσει τη δέσμευση της Ένωσης για τη δημιουργία δημοκρατικής, διαφανούς και υπεύθυνης διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής οφείλει να προωθεί πρακτικές χρηστής διοίκησης βελτιώνοντας την ποιότητα της διοίκησης.

Έτσι, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε κατά την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας του ότι οι Κώδικες συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης μπορούν να παίξουν πολύτιμο ρόλο για τη βελτίωση της ποιότητας της κοινοτικής διοίκησης. Τέτοιοι κώδικες θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμοι για το προσωπικό κατά τη διεκπεραίωση αιτήσεων/καταγγελιών των πολιτών. Ο Κώδικας θα ενημερώνει το προσωπικό λεπτομερώς για τους κανόνες οι οποίοι πρέπει να τηρούνται κατά τη συναλλαγή με τους πολίτες που έρχονται σε επαφή με το θεσμικό όργανο. Αν οι κώδικες είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό, για παράδειγμα υπό μορφή απόφασης που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα, θα παρέχουν στους πολίτες πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά τους και τα πρότυπα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς που θα πρέπει να αναμένουν από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο χαρέτισε με ενθουσιασμό την ιδέα ενός τέτοιου Κώδικα για τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οργανισμούς⁽¹⁾ και τόνισε «τη σημασία να είναι ένας τέτοιος

⁽¹⁾ Βλ. Το ψήφισμα της 16ης Ιουλίου 1998 για την Ετήσια Έκθεση δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή για το 1997 (C4-0270/98).

Κώδικας, για λόγους ευκολότερης πρόσβασης και κατανόησης εκ μέρους του κοινού, όσο το δυνατόν ταυτόσημος για όλα τα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς».

Η έρευνα

Βάσει των εν λόγω σκέψεων, και δυνάμει του άρθρου 3.1 του Κανονισμού και των γενικών όρων που διέπουν την άσκηση των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας η οποία απευθύνετο σε δεκαοκτώ κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς (τέσσερα κοινοτικά θεσμικά όργανα κατά την έννοια του άρθρου 4 της Συνθήκης, τέσσερις οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί δυνάμει της Συνθήκης και δέκα «αποκεντρωμένες κοινοτικές υπηρεσίες»)⁽¹⁾. Το θέμα της έρευνας ήταν το εξής:

Πρώτον, ο Διαμεσολαβητής ερώτησε το θεσμικό όργανο ή οργανισμό αν έχει υιοθετήσει Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τους υπαλλήλους του στις σχέσεις τους με το κοινό, ο οποίος να είναι ευχερώς προσπελάσιμος στους πολίτες. Αν δεν υπάρχει ένας τέτοιος Κώδικας, ο Διαμεσολαβητής ερώτησε αν το θεσμικό όργανο ή οργανισμός θα συμφωνούσε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την υιοθέτηση Κώδικα συμπεριφοράς. Όσον αφορά το περιεχόμενο ενός τέτοιου Κώδικα, παρατήρησε ότι θα μπορούσε να περιλαμβάνει σε μια σειρά διατάξεων γενικά εφαρμοστέους κανόνες για τις ουσιαστικές και διαδικαστικές αρχές που προσδιορίζονται στο Παράρτημα της επιστολής του της 11ης Νοεμβρίου 1998.

Δεύτερον, θεωρώντας ότι ένας τέτοιος Κώδικας θα είναι αποτελεσματικότερος αν αποτελεί έγγραφο προσπελάσιμο στο κοινό που να περιέχει συγκεκριμένες διατάξεις, ο Διαμεσολαβητής ερώτησε επίσης το όργανο ή τον οργανισμό υπό ποια μορφή θα ενέκρινε τον Κώδικα.

Η γνώμη της Επιτροπής

Στις 10 Φεβρουαρίου 1999, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής απέστειλε στο Διαμεσολαβητή, καθώς και στους Γενικούς Γραμματείς του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αντίγραφο σχεδίου «Κώδικα συμπεριφοράς εφαρμοστέου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή», ο οποίος επρόκειτο να υποβληθεί στην Επιτροπή στις 10 Μαρτίου 1999. Η επιστολή προς τους Γενικούς Γραμματείς ανέφερε ότι η έγκριση του εν λόγω Κώδικα από την Επιτροπή και τα μέτρα εφαρμογής του αποσκοπούσαν και στην υλοποίηση της πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή.

(1) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ελεγκτικό Συνέδριο, Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, Επιτροπή των Περιφερειών, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκό Κέντρο Ανάπτυξης της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP), Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας, Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων (ΕΜΕΑ), Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά, Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας, Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία και Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών.

Το σχέδιο Κώδικα περιείχε πέντε μέρη: α) βασικές αξίες, β) δικαιώματα, γ) υποχρεώσεις, δ) επαγγελματικές ιδιότητες που πρέπει να προωθηθούν και ε) εξυπηρέτηση του κοινού. Ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε παρατηρήσεις για το σχέδιο Κώδικα στις 23 Φεβρουαρίου και στις 9 Μαρτίου 1999. Το σχέδιο απετέλεσε επίσης αντικείμενο συνάντησης μεταξύ των Γενικών Γραμματέων του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής και του Διαμεσολαβητή.

Το τελευταίο μέρος του σχεδίου Κώδικα με τίτλο «Εξυπηρέτηση του κοινού» το οποίο αντιστοιχούσε στο θέμα της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας, ελάμβανε υπόψη τις περισσότερες από τις ουσιαστικές και διαδικαστικές αρχές που πρότεινε ο Διαμεσολαβητής στο παράρτημα της επιστολής του της 11ης Νοεμβρίου 1998.

Στις 11 Μαρτίου 1999 ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή σχετικά με τρεις Κώδικες συμπεριφοράς που αφορούσαν αντιστοίχως τους Επιτρόπους, τις σχέσεις μεταξύ Επιτρόπων και υπηρεσιών της Επιτροπής και το σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι οι δύο πρώτοι Κώδικες είχαν εγκριθεί από την Επιτροπή στις 9 Μαρτίου 1999. Εντούτοις, όσον αφορά τον Κώδικα συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι βρισκόταν ακόμα στο στάδιο του σχεδίου το οποίο έπρεπε να συζητηθεί περαιτέρω μέσω διαβουλεύσεων με τους εκπροσώπους του προσωπικού και τα λοιπά ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, μετά το πέρας των οποίων θα ενεκρινετο επισήμως από την Επιτροπή.

Τέλος, στις 19 Απριλίου 1999, ο κ. Ebermann, Διευθυντής της Γενικής Γραμματείας, ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι, δυστυχώς, υπό τις παρούσες συνθήκες, δεν ήταν προς το παρόν δυνατόν να δοθεί επίσημη συνέχεια στο σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς, αλλ' οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήλπιζαν ότι θα ήσαν σε θέση να οριστικοποιήσουν σύντομα τον Κώδικα, μόλις ανελάμβανε καθήκοντα η νέα Επιτροπή.

Η γνώμη του Κοινοβουλίου

Στην απάντησή του με ημερομηνία 12 Φεβρουαρίου 1999, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου χαιρέτισε την πρωτοβουλία και δήλωσε ότι το Κοινοβούλιο είχε αρχίσει ήδη να εξετάζει το θέμα ενός Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης. Παρατήρησε ότι το θέμα είχε εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της συνάντησης μεταξύ του Γενικού Γραμματέα και των Γενικών Διευθυντών που πραγματοποιήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1999. Δήλωσε ότι, ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών, το σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης θα υπεβάλλετο στο Προεδρείο του Κοινοβουλίου και στη συνέχεια θα διαβιβάζετο στο Διαμεσολαβητή. Από τις 12 Φεβρουαρίου 1999, έως σήμερα, δεν έχει ληφθεί σχέδιο Κώδικα από το Κοινοβούλιο.

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στην απάντησή του με ημερομηνία 30 Μαρτίου 1999, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου αναφέρθηκε στη συνάντηση της 2ας Μαρτίου 1999 μεταξύ των Γενικών Γραμματέων του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής και του Διαμεσολαβητή, κατά την οποία είχε δηλώσει ότι τα μέτρα που προτείνει ο

Διαμεσολαβητής θα συμβάλουν αναμφιβόλως στο να έλθουν οι πολίτες πιο κοντά στα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Ο Γενικός Γραμματέας παρατήρησε επίσης ότι ο Κώδικας θα πρέπει να εγκριθεί υπό μορφή απόφασης του Συμβουλίου, και όχι απόφασης του Γενικού Γραμματέα. Δήλωσε ότι έχει δώσει οδηγίες στις υπηρεσίες του Συμβουλίου να εξετάσουν το θέμα υπό το φως των συγκεκριμένων περιστάσεων του Συμβουλίου και των πρωτοβουλιών που έχουν αναλάβει τα λοιπά κοινοτικά θεσμικά όργανα. Τέλος, ο Γενικός Γραμματέας δήλωσε ότι θα τηρεί το Διαμεσολαβητή ενήμερο για τη συνέχεια που θα δοθεί στο θέμα. Από τις 30 Μαρτίου 1999 μέχρι σήμερα δεν έχουν ληφθεί νέες πληροφορίες από το Συμβούλιο.

Οι γνώμες των λοιπών κοινοτικών θεσμικών οργάνων, οργανισμών και αποκεντρωμένων υπηρεσιών

Το Ελεγκτικό Συνέδριο ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή στις 24 Νοεμβρίου 1998 ότι μελετούσε τη μελλοντική κατάρτιση Κώδικα, ο οποίος θα πρέπει να είναι ακριβής και προσπελάσιμος στο κοινό.

Τόσο η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή όσο και η Επιτροπή των Περιφερειών χαιρέτισαν στις 6 Ιανουαρίου 1999 και στις 4 Δεκεμβρίου 1998 αντιστοίχως την πρόταση του Διαμεσολαβητή και δήλωσαν ότι είναι έτοιμες να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για την υιοθέτηση Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης. Η Επιτροπή των Περιφερειών δήλωσε ότι ο Κώδικας θα υιοθετηθεί υπό τη μορφή απόφασης του Προεδρείου της. Και οι δύο Επιτροπές υπογράμμισαν ότι είναι σημαντικό ο Κώδικας να είναι κοινός για όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή στις 2 Δεκεμβρίου 1998 ότι τον Απρίλιο 1997 είχε ήδη εγκριθεί Κώδικας συμπεριφοράς εφαρμοστέος στην ΕΤΕπ, αντίγραφο του οποίου επισύναψε. Ο Κώδικας εγκρίθηκε επισήμως από τη Διοικούσα Επιτροπή της Τράπεζας και συμπληρώνει τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης. Η Τράπεζα ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι το Κεφάλαιο 2 του Κώδικα, «Εξωτερικές Σχέσεις», περιέχει τις αρχές χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς του προσωπικού στις σχέσεις του με το κοινό και ότι η Νομική Υπηρεσία της Τράπεζας θα εξετάσει τη δυνατότητα να δοθεί μεγαλύτερη δημοσιότητα σε αυτό το τμήμα του εγγράφου.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή στις 4 Φεβρουαρίου 1999 ότι έχει ελάχιστες διοικητικές σχέσεις με το ευρύ κοινό, λόγω του ότι οι επαφές της διεξάγονται κατά κύριο λόγο με κεντρικές τράπεζες, τον χρηματοπιστωτικό κλάδο, κυβερνητικούς οργανισμούς και προμηθευτές αγαθών και υπηρεσιών. Η Τράπεζα παρατήρησε, εντούτοις, ότι θα εξετάσει την υιοθέτηση Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τις σχέσεις της με τους πολίτες, αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι συνθήκες και θα ενημερώσει το Διαμεσολαβητή για τα μέτρα που θα λάβει.

Εννέα από τις δέκα αποκεντρωμένες κοινοτικές υπηρεσίες υποδέχθηκαν θετικά την πρόταση του Διαμεσολαβητή και εξέφρασαν την πρόθεση να υιοθετήσουν Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης τον οποίο θα ενέκριναν τα αντίστοιχα Διοικητικά Συμβούλιά τους. Ο Διευθυντής του CEDEFOP, υπό την ιδιότητα του Προέδρου της ομάδας των διευθυντών/προέδρων των υπηρεσιών, ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή στις 26 Φεβρουαρίου 1999, εξ ονόματος όλων των αποκεντρωμένων υπηρεσιών, ότι συνεστήθη διύπηρεσιακή ομάδα εργασίας για την εξέταση του θέματος και ότι οι διάφορες αποκεντρωμένες υπηρεσίες θα ενέκριναν συντονισμένη προσέγγιση βασισμένη στο σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς της Επιτροπής, το οποίο θα αποτελέσει την κατευθυντήρια γραμμή για τον κώδικα συμπεριφοράς των υπηρεσιών. Ο Διαμεσολαβητής θα τηρείται ενήμερος σχετικά.

Στις 2 Δεκεμβρίου 1998, το Γραφείο για την Εναρμόνιση στην Εσωτερική Αγορά δήλωσε στο Διαμεσολαβητή ότι λόγω των ειδικών δραστηριοτήτων του στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν λειτουργεί ως κοινό διοικητικό όργανο, αλλά μάλλον ως ιδιωτική εταιρεία που οφείλει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να ικανοποιήσει τους πελάτες της. Έτσι, το Γραφείο περιέγραψε λεπτομερώς τις διάφορες διαδικαστικές και ουσιαστικές εγγυήσεις (θεσμοθετημένες με διάφορους κανονισμούς της Επιτροπής και του Συμβουλίου) τις οποίες προσφέρει σε όσους καταθέτουν κοινοτικό σήμα. Για το λόγο αυτό, το Γραφείο δήλωσε ότι προς το παρόν, συμμορφούται ήδη προς τις ουσιαστικές και διαδικαστικές αρχές που περιέχονται στην πρόταση του Διαμεσολαβητή για Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης (όπως η αποστολή απόδειξης παραλαβής εντός 15 ημερών, η άμεση επαφή με τον αρμόδιο υπάλληλο, τα δικαιώματα άμυνας, η υποχρέωση αιτιολόγησης των αποφάσεων, η πρόβλεψη δευτεροβάθμιας διαδικασίας, η ύπαρξη υπηρεσίας πληροφοριών και μονάδας συντονισμού των καταγγελιών).

Αξιολόγηση της υφισταμένης κατάστασης όσον αφορά την υιοθέτηση Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης

Βάσει των πληροφοριών που ελήφθησαν από τα διάφορα κοινοτικά όργανα, οργανισμούς και αποκεντρωμένες υπηρεσίες, φαίνεται ότι, προς το παρόν, κανένα δεν έχει υιοθετήσει Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, όπως προτείνει ο Διαμεσολαβητής.

Η Επιτροπή έχει αρχίσει να συντάσσει σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς για το προσωπικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το μέρος 5 του οποίου αφορά τις σχέσεις των υπαλλήλων της Επιτροπής με το κοινό. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής ενημερώθηκε ότι ο εν λόγω Κώδικας δεν έχει ακόμα εγκριθεί και ότι, λόγω της υφισταμένης κατάστασης, δεν είναι δυνατόν να δοθεί επίσημη συνέχεια στο σχέδιο Κώδικα.

Το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η Επιτροπή των Περιφερειών και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συμφώνησαν, αλλά δεν έχουν ακόμα εγκρίνει Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τους υπαλλήλους τους στις σχέσεις τους με το κοινό.

Από την άλλη πλευρά, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ενέκρινε ήδη τον Απρίλιο 1997 λεπτομερή Κώδικα συμπεριφοράς εφαρμοστέο στην ΕΤΕπ. Εντούτοις, φαίνεται ότι ο εν λόγω Κώδικας, ο οποίος συμπληρώνει τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, αφορά κυρίως τις σχέσεις του προσωπικού της ΕΤΕπ με το ίδιο το θεσμικό όργανο και ότι ακόμα και το Κεφάλαιο 2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξωτερικές σχέσεις» δεν περιέχει ουσιαστικά καμία διάταξη που να ρυθμίζει πράγματι τις σχέσεις με τους πολίτες.

Περαιτέρω, προκύπτει ότι εννέα από τις δέκα αποκεντρωμένες υπηρεσίες συμφώνησαν να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για την υιοθέτηση Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, αλλ' αναμένουν την οριστική έγκριση του Κώδικα της Επιτροπής για να υιοθετήσουν, κατά συντονισμένο τρόπο, παρόμοιους Κώδικες.

Τέλος, από την απάντηση του Γραφείου για την Εναρμόνιση στην Εσωτερική Αγορά προκύπτει ότι το Γραφείο συμμορφούται ήδη προς τις περισσότερες ουσιαστικές και διαδικαστικές αρχές που περιέχονται στην πρόταση του Διαμεσολαβητή για Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης. Εντούτοις, οι εν λόγω εγγυήσεις δεν αφορούν όλες τις σχέσεις με τους πολίτες, αλλά περιορίζονται στη διαδικασία του κοινοτικού σήματος.

Σχέδια Συστάσεων που έχουν ήδη αποσταλεί στην Επιτροπή, στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο

Τον Μάρτιο και Απρίλιο 1999, ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι ο Κώδικας συμπεριφοράς της Επιτροπής δεν είχε εγκριθεί και δεν ήταν δυνατόν να δοθεί επίσημη συνέχεια στο θέμα λόγω της υφισταμένης κατάστασης. Έτσι, αλλά και εκ του λόγου ότι οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες ιδίως αναμένουν την έγκριση του Κώδικα της Επιτροπής για να εγκρίνουν παρόμοιους Κώδικες, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το παρόν σχέδιο συστάσεων προς την Επιτροπή ήδη στις 28 Ιουλίου 1999. Στις 29 Ιουλίου 1999, το ίδιο σχέδιο συστάσεων απεστάλη προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ζητήθηκε από τα τρία όργανα να αποστείλουν τη γνώμη τους το αργότερο έως τις 30 Νοεμβρίου 1999.

Η απόφαση

Η ανάγκη θέσπισης Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης για τους υπαλλήλους της Κοινότητας στις σχέσεις τους με το κοινό

1. Κατά τη διάρκεια της θητείας του ο Διαμεσολαβητής έχει λάβει πολυάριθμες καταγγελίες που επέσυραν την προσοχή του σε κρούσματα κακής διοίκησης εκ μέρους των διαφόρων κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Οι καταγγελίες αυτές περιέχονται στις ετήσιες εκθέσεις του Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι πολλά από αυτά τα κρούσματα κακής διοίκησης θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν υπήρχε σαφής ενημέρωση, υπό τη μορφή Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, για τα διοικητικά καθήκοντα του προσωπικού της Κοινότητας έναντι των πολιτών.

2. Η αποστολή του Διαμεσολαβητή έγκειται, μεταξύ άλλων, στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των Ευρωπαίων πολιτών. Η ίδρυση της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή απέβλεπε στο να υπογραμμίσει τη δέσμευση της Ένωσης για τη δημιουργία δημοκρατικής, διαφανούς και υπεύθυνης διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής οφείλει ιδίως να βοηθά στην εξασφάλιση της θέσης των πολιτών προωθώντας πρακτικές χρηστής διοίκησης και βελτιώνοντας την ποιότητα της διοίκησης.

3. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ εισήγαγε ρητώς στη Συνθήκη την έννοια του ανοικτού χαρακτήρα για την Ευρωπαϊκή Ένωση τάσσοντας ότι «Η παρούσα Συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες» (Άρθρο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση). Σχετικά, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, για να έλθει η διοίκηση πιο κοντά στους πολίτες και να εξασφαλιστεί καλύτερη ποιότητα διοίκησης, είναι απαραίτητο να θεσπιστεί Κώδικας που να περιλαμβάνει τις βασικές αρχές της συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης κατά τις συναλλαγές με το κοινό. Ένας τέτοιος Κώδικας είναι χρήσιμος τόσο για τους κοινοτικούς υπαλλήλους, διότι τους ενημερώνει λεπτομερώς για τους κανόνες που πρέπει να ακολουθούν κατά τις συναλλαγές τους με το κοινό, όσο και για τους πολίτες, διότι τους παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις αρχές που εφαρμόζει η κοινοτική διοίκηση και τα πρότυπα συμπεριφοράς που πρέπει να αναμένουν στις συναλλαγές τους με την κοινοτική διοίκηση.

4. Ένας Κώδικας συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης μπορεί να είναι αποτελεσματικός μόνον αν είναι έγγραφο ευρέως προσπελάσιμο από τους πολίτες. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να δημοσιευθεί υπό τη μορφή απόφασης, όπως ο Κώδικας συμπεριφοράς που διεπει την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, ο οποίος περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής (94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, ΕΚΑΕ) της 8ης Φεβρουαρίου 1994⁽¹⁾. Επίσης, για να είναι κατανοητός και να μην δημιουργεί σύγχυση στο κοινό, ένας τέτοιος Κώδικας θα πρέπει να αποτελεί ενιαίο έγγραφο το οποίο να περιλαμβάνει κανόνες αποκλειστικά για τις σχέσεις των υπαλλήλων με το κοινό, και όχι για τις σχέσεις των υπαλλήλων με το θεσμικό όργανο στο οποίο εργάζονται (δικαιώματα και υποχρεώσεις, επεξήγηση διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης), όπως το σχέδιο Κώδικα συμπεριφοράς για το προσωπικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε περαιτέρω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στα ψηφίσματά του C4-0270/

⁽¹⁾ ΕΕ 1994 L 46/58.

98⁽¹⁾ και C4-0138/99, τόνισε την επείγουσα ανάγκη να συνταχθεί το συντομότερο δυνατόν Κώδικας συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης και τη σημασία που έχει το να είναι ένας τέτοιος Κώδικας, για λόγους ευχερούς πρόσβασης και κατανόησης από το κοινό, όσο το δυνατόν ταυτόσημος για όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Το Κοινοβούλιο επεσήμανε επίσης ότι ένας τέτοιος Κώδικας θα πρέπει να είναι προσπελάσιμος από όλους του Ευρωπαίους πολίτες και να δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

6. Βάσει των πληροφοριών που έδωσαν στο Διαμεσολαβητή τα διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα, οργανισμοί και αποκεντρωμένες υπηρεσίες, προκύπτει ότι κανένα δεν έχει υιοθετήσει Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, όπως προτείνει ο Διαμεσολαβητής.

Συμπέρασμα

Βάσει των προαναφερομένων σκέψεων, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κατά τη διάρκεια της θητείας του, διαπιστώθηκαν διάφορα κρούσματα κακής διοίκησης εκ μέρους των διαφόρων κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Ένας από τους λόγους γι' αυτά τα κρούσματα κακής διοίκησης είναι ότι δεν υπάρχουν σαφείς κανόνες για τις αρχές συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, τις οποίες θα πρέπει να σέβονται οι κοινοτικοί υπάλληλοι στις σχέσεις τους με το κοινό. Συνεπώς, για να προληφθεί η επανάληψη παρομοίων κρουσμάτων κακής διοίκησης στο μέλλον, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί πρέπει να υιοθετήσουν Κώδικα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς των υπαλλήλων τους στις σχέσεις τους με το κοινό. Ένας τέτοιος Κώδικας μπορεί να είναι αποτελεσματικός μόνον αν λάβει τη μορφή εγγράφου δημοσίως προσπελάσιμου από τους πολίτες. Έτσι, θα πρέπει να υιοθετηθεί υπό μορφή απόφασης που θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

Σχέδιο συστάσεων

Δεδομένων των ανωτέρω, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε συμφώνως προς το άρθρο 3(6) του Καταστατικού του, το ακόλουθο σχέδιο συστάσεων προς τα διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα, οργανισμούς και αποκεντρωμένες υπηρεσίες:

1. Το θεσμικό όργανο ή οργανισμός πρέπει να υιοθετήσει κανόνες που να διέπουν τη χρηστή διοικητική συμπεριφορά των υπαλλήλων του στις σχέσεις τους με το κοινό. Για την υιοθέτηση αυτών των κανόνων, το θεσμικό όργανο ή οργανισμός μπορεί να χρησιμοποιήσει ως κατευθυντήριες γραμμές τις διατάξεις που περιέχονται στον συνημμένο Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης.
2. Για να εξασφαλιστεί ότι είναι εύκολα κατανοητοί από τους πολίτες, οι κανόνες πρέπει να διέπουν αποκλειστικά τις

σχέσεις των υπαλλήλων με το κοινό. Αν το θεσμικό όργανο ή οργανισμός σκοπεύει να υιοθετήσει και κανόνες που να διέπουν τις σχέσεις των υπαλλήλων με το όργανο, μπορεί να το πράξει με ξεχωριστό, προσπελάσιμο από το κοινό, έγγραφο.

3. Για λόγους αποτελεσματικότητας και ευχερούς πρόσβασης των πολιτών, οι κανόνες πρέπει να υιοθετηθούν υπό μορφή απόφασης και να δημοσιευθούν στην Επίσημη Εφημερίδα.

Τα θεσμικά όργανα, οργανισμοί και αποκεντρωμένες υπηρεσίες ενημερώθηκαν για το εν λόγω σχέδιο συστάσεων και τους ζητήθηκε, συμφώνως προς το άρθρο 3(6) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, να αποστείλουν λεπτομερή γνώμη εντός τριών μηνών. Εν προκειμένω, η γνώμη πρέπει να σταλεί το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

3.6.2. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Σχέδιο σύστασης για τις συνεξετασθείσες καταγγελίες 507/98/OV (Εμπιστευτική), 515/98/OV, 576/98/OV και 818/98/OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Οι καταγγελίες

Το Μάιο και τον Ιούλιο 1998, ο Χ υπέβαλε καταγγελία (507/98/OV) προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά το διαγωνισμό σχεδίου (αριθ. 96/S 195-116670) για εργασίες στο Κτίριο Léopold του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες. Το Μάιο 1998 (515/98/OV), Ιούνιο 1998 (576/98/OV) και Απρίλιο 1998 (818/98/OV) αντιστοίχως, κατετέθησαν παρόμοιες καταγγελίες από άλλα πρόσωπα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να συνενώσει για τους σκοπούς της έρευνας τις τέσσερις καταγγελίες.

Συμφώνως προς τους καταγγέλλοντες, τα πραγματικά περιστατικά είχαν ως εξής: Οι τέσσερις καταγγέλλοντες είχαν υποβάλει αίτηση για το διαγωνισμό σχεδίου (αριθ. 96/S 195-116670) για την είσοδο VIP στο κτίριο D1 και την ανακατασκευή της εισόδου μεταξύ των πτερόγων D3 και D1 του Κτιρίου Léopold του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες. Ο διαγωνισμός αυτός δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, τεύχος S. 195/39 της 8ης Οκτωβρίου 1996. Μετά από πρώτη αξιολόγηση όλων των αιτήσεων, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού σχεδίου επέλεξε 15 αρχιτέκτονες/σχεδιαστές (μεταξύ των οποίων οι καταγγέλλοντες) από τους οποίους ζητήθηκε να υποβάλουν τα σχέδιά τους πριν τις 15 Ιανουαρίου 1997. Εντούτοις, μετά την εν λόγω ημερομηνία, οι καταγγέλλοντες δεν έλαβαν καμία άλλη πληροφορία όσον αφορά την έκβαση των αιτήσεών τους. Σε τρεις από τις τέσσερις περιπτώσεις, οι καταγγέλλοντες απέστειλαν διάφορες

(1) Κανονισμός της 16ης Ιουλίου 1998 για την Ετήσια Έκθεση δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για το 1997 (C4-270/98), ΕΕ 1998 C 292, σ. 168. Κανονισμός της 15ης Απριλίου 1999 για την Ετήσια Έκθεση δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για το 1998 (C4-138/99), ΕΕ 1999 C 219/456.

επιστολές στο Κοινοβούλιο εξηγώντας ότι είχαν εκτελέσει σημαντικό όγκο εργασίας και είχαν υποβληθεί σε έξοδα για την προετοιμασία των αιτήσεών τους, αλλά δεν έλαβαν απάντηση. Για παράδειγμα, ο καταγγέλλων στην υπόθεση 507/98/OV απέστειλε επιστολές στο Κοινοβούλιο στις 16 Μαρτίου, 8 Σεπτεμβρίου και 18 Νοεμβρίου 1997 ζητώντας ρητώς πληροφορίες για την έκβαση της αίτησής του, αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση

Στη συνέχεια ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε από δύο καταγγέλλοντες ότι μόνον στις 17 Ιουνίου 1998, δηλ. 17 μήνες μετά την προθεσμία υποβολής των αιτήσεων, ο Γενικός Διευθυντής Διοίκησης του Κοινοβουλίου ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες για την τελική απόφαση της εξεταστικής Επιτροπής να μην επιλέξει κανένα από τα 6 σχέδια (τα οποία είχε επιλέξει μεταξύ των 15 αιτήσεων η συμβουλευτική επιτροπή) για την ανακήρυξη νικητή του διαγωνισμού.

Έτσι, οι καταγγέλλοντες απευθύνθηκαν στο Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενοι ότι 1) από τις 15 Ιανουαρίου 1997 (προθεσμία υποβολής αιτήσεων), δεν είχαν λάβει καμία πληροφορία όσον αφορά την έκβαση των αιτήσεών τους και ότι 2) το Κοινοβούλιο παρέλειψε να απαντήσει στις επιστολές με τις οποίες ζητούσαν πληροφορίες για τα αποτελέσματα των αιτήσεών τους.

Η έρευνα

Η γνώμη του Κοινοβουλίου

Στη γνώμη του το Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η γνώμη της εξεταστικής Επιτροπής εκδόθηκε στις 29 Μαΐου 1998 και οι υποψήφιοι την πληροφορήθηκαν με προσωπική επιστολή, επεσώναμε δε αντίγραφα των επιστολών αυτών.

Το Κοινοβούλιο εξήγησε ότι η καθυστέρηση ενημέρωσης των υποψηφίων για τα αποτελέσματα του διαγωνισμού οφείλεται στο χρονικό διάστημα που χρειάστηκε η εξεταστική επιτροπή για να καταλήξει σε απόφαση, το οποίο με τη σειρά του οφείλεται στο φόρτο κοινοβουλευτικής εργασίας των μελών της. Το Κοινοβούλιο επεσήμανε επίσης ότι η μόνιμη απάντηση της διοίκησης στα τηλεφωνήματα των υποψηφίων ήταν ότι, εφόσον το Συμβούλιο Επιλογής δεν είχε ολοκληρώσει ακόμα τις συζητήσεις της, τα αποτελέσματα του διαγωνισμού δεν μπορούσαν ακόμα να δημοσιοποιηθούν.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε παρατηρήσεις από τους καταγγέλλοντες στην υπόθεση 576/98/OV. Οι καταγγέλλοντες εξέφρασαν απογοήτευση για το ότι δεν απονεμήθηκαν τα βραβεία του διαγωνισμού και για το ότι ουδείς υπέγραψε σύμβαση για την εκτέλεση του έργου. Οι καταγγέλλοντες έκριναν ανεπαρκή τη δικαιολογία του Κοινοβουλίου ότι δεν μπόρεσε να ενημερώσει τους αιτούντες λόγω φόρτου εργασίας. Οι καταγγέλλοντες παρατήρησαν επίσης ότι το Κοινοβούλιο μετέβαλε το χρονοδιάγραμμα του διαγωνισμού

και ότι, γενικά, δεν διεξήγαγε δίκαιο και εύλογο διαγωνισμό. Οι καταγγέλλοντες πίστευαν ότι το Κοινοβούλιο μετά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού αποφάσισε ότι δεν χρειαζόταν τις υπηρεσίες και απέκλισε τους περισσότερους αιτούντες λόγω αμελητέων τεχνικών ελλείψεων ή σχεδιαστικών λαθών, ούτως ώστε να αποφύγει να απονεμίσει βραβεία.

Ο Διαμεσολαβητής δεν έλαβε σχόλια από τους υπολοίπους καταγγέλλοντες.

Η απόφαση

1. Η εικαζόμενη παράλειψη έγκαιρης ενημέρωσης των καταγγελλόντων σχετικά με την έκβαση των αιτήσεών τους

1.1. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι από τις 15 Ιανουαρίου 1997 (προθεσμία υποβολής των αιτήσεων) δεν είχαν λάβει πληροφορίες σχετικά με την έκβαση των αιτήσεών τους. Το Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η καθυστέρηση ενημέρωσης των υποψηφίων για τα αποτελέσματα του διαγωνισμού οφείλεται στο χρονικό διάστημα που χρειάστηκε η εξεταστική επιτροπή για να καταλήξει σε απόφαση, το οποίο με τη σειρά του οφείλεται στο φόρτο κοινοβουλευτικής εργασίας των μελών της.

1.2. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το άρθρο 3.7 του κανονισμού του διαγωνισμού προβλέπει ότι η εξεταστική επιτροπή συνεδριάζει το πρώτο εξάμηνο του 1997 για να προβεί στην εξέταση των αιτήσεων, μετά από προκαταρκτική ανάλυση της συμβουλευτικής επιτροπής. Το άρθρο 3.9 του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι τα αποτελέσματα του διαγωνισμού δημοσιοποιούνται τις αμέσως επόμενες ημέρες μετά τη λήψη της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής.

1.3. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι εν προκειμένω, η τελική απόφαση της εξεταστικής Επιτροπής να μην επιλέξει κανένα από τα 15 σχέδια για την απονομή βραβείου ελήφθη στις 29 Μαΐου 1998. Στη συνέχεια, η απόφαση κοινοποιήθηκε στους καταγγέλλοντες στις 17 Ιουνίου 1998 και 4 Αυγούστου 1998. Από την απόφαση της εξεταστικής Επιτροπής προέκυψε ότι ήδη στις 26 Μαρτίου 1997 η συμβουλευτική επιτροπή έκρινε ότι 9 από τα 15 σχέδια (μεταξύ των οποίων 2 των καταγγελλόντων) δεν μπορούσαν να επιλεγούν. Περαιτέρω προέκυψε ότι στις 17 Απριλίου 1997 η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι κανένα από τα σχέδια δεν άξιζε τελικά να επιλεγεί. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώθηκε μετά από δεύτερη αξιολόγηση εκ μέρους της εξεταστικής Επιτροπής στις 3 Φεβρουαρίου 1998.

1.4. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι αιτούντες πρέπει να ενημερώνονται εγκαίρως για τις αποφάσεις της διοίκησης που επηρεάζουν τα συμφέροντά τους. Εν προκειμένω, φαίνεται ότι οι καταγγέλλοντες ενημερώθηκαν για την απόφαση της εξεταστικής Επιτροπής 17 ή 19 μόνον μήνες μετά την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η περίοδος αυτή είναι αδικαιολόγητα μακρά, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι ήδη στις

17 Απριλίου 1997, δηλ. τρεις μόνον μήνες μετά την εκπονή της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, η εξεταστική επιτροπή είχε ήδη καταλήξει στο συμπέρασμα ότι κανένα από τα 15 σχέδια δεν μπορούσε να επιλεγεί.

- 1.5. Το Κοινοβούλιο δεν έδωσε στο Διαμεσολαβητή εύλογες εξηγήσεις για την καθυστέρηση αυτή, αλλ' αναφέρθηκε απλώς στο φόρτο εργασίας των μελών της εξεταστικής επιτροπής. Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο δεν εξήγησε στο Διαμεσολαβητή γιατί η εξεταστική επιτροπή χρειάστηκε άλλους 13 μήνες, μετά τη συνεδρίασή της στις 17 Απριλίου 1997, όπου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να επιλεγεί κανένα από τα 15 σχέδια, απλώς για να επιβεβαιώσει το συμπέρασμα αυτό. Συνεπώς, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τους αιτούντες για την έκβαση των αιτήσεών τους με μη αναγκαία και αδικαιολόγητα μεγάλη καθυστέρηση, η οποία στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης.

2. Η εικαζόμενη παράλειψη απάντησης στις επιστολές των καταγγελλόντων

- 2.1. Οι καταγγέλλοντες στις υποθέσεις 507/98/OV, 576/98/OV και 817/98/OV ισχυρίστηκαν ότι το Κοινοβούλιο δεν απήντησε σε επιστολές τους με τις οποίες ζητούσαν πληροφορίες για την έκβαση των αιτήσεών τους. Ο καταγγέλλων στην υπόθεση 507/98/OV για παράδειγμα, απέστειλε επιστολές στο Κοινοβούλιο στις 16 Μαρτίου, 8 Σεπτεμβρίου και 18 Νοεμβρίου 1997, αλλά δεν έλαβε απάντηση. Το Κοινοβούλιο παρατήρησε απλώς ότι στα τηλεφωνήματα των υποψηφίων, η διοίκηση απαντούσε ότι τα αποτελέσματα του διαγωνισμού δεν μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν ακόμα.
- 2.2. Συμφώνως προς τις αρχές της συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, οι επιστολές των πολιτών προς τη διοίκηση του Κοινοβουλίου πρέπει να απαντώνται εντός ευλόγου προθεσμίας. Εν προκειμένω, προέκυψε ότι το Κοινοβούλιο παρέλειψε να απαντήσει στις διάφορες επιστολές του καταγγέλλοντος. Το Κοινοβούλιο δεν ανέφερε στο Διαμεσολαβητή κανένα σοβαρό λόγο για τον οποίο δεν μπορούσε να απαντήσει στους καταγγέλλοντες, έστω και ζητώντας τους να περιμένουν. Συνεπώς, αυτή η παράλειψη απάντησης στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης.

Συμπέρασμα

Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι αιτούντες πρέπει να ενημερώνονται εγκαίρως για τις αποφάσεις της διοίκησης που επηρεάζουν τα συμφέροντά τους. Εν προκειμένω, φαίνεται ότι

οι καταγγέλλοντες ενημερώθηκαν για την απόφαση της εξεταστικής Επιτροπής 17 ή 19 μόνον μήνες μετά την εκπονή της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η περίοδος αυτή είναι αδικαιολόγητα μακρά, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι ήδη στις 17 Απριλίου 1997, δηλ. τρεις μόνον μήνες μετά την εκπονή της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, η εξεταστική επιτροπή είχε ήδη καταλήξει στο συμπέρασμα ότι κανένα από τα 15 σχέδια δεν μπορούσε να επιλεγεί.

Το Κοινοβούλιο δεν έδωσε στο Διαμεσολαβητή εύλογες εξηγήσεις για την καθυστέρηση αυτή, αλλ' αναφέρθηκε απλώς στο φόρτο εργασίας των μελών της εξεταστικής επιτροπής. Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο δεν εξήγησε στο Διαμεσολαβητή γιατί η εξεταστική επιτροπή χρειάστηκε άλλους 13 μήνες, μετά τη συνεδρίασή της στις 17 Απριλίου 1997, όπου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να επιλεγεί κανένα από τα 15 σχέδια, απλώς για να επιβεβαιώσει το συμπέρασμα αυτό. Συνεπώς, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τους αιτούντες για την έκβαση των αιτήσεών τους με μη αναγκαία και αδικαιολόγητα μεγάλη καθυστέρηση, η οποία στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

Συμφώνως προς τις αρχές της συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης επίσης, οι επιστολές των πολιτών προς τη διοίκηση του Κοινοβουλίου πρέπει να απαντώνται εντός ευλόγου προθεσμίας. Εν προκειμένω, προέκυψε ότι το Κοινοβούλιο παρέλειψε να απαντήσει στις διάφορες επιστολές του καταγγέλλοντος. Το Κοινοβούλιο δεν ανέφερε στο Διαμεσολαβητή κανένα σοβαρό λόγο για τον οποίο δεν μπορούσε να απαντήσει στους καταγγέλλοντες, έστω και ζητώντας τους να περιμένουν. Συνεπώς, αυτή η παράλειψη απάντησης στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης.

Ενόψει αυτών των συμπερασμάτων και δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να εξευρεθεί διακανονισμός επί φιλικής βάσεως μεταξύ των δύο πλευρών για τα εν λόγω σημεία, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

Για λόγους χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, το Κοινοβούλιο θα πρέπει να ζητήσει συγνώμη από τους καταγγέλλοντες για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση να τους ενημερώσει για την έκβαση του διαγωνισμού καθώς και για το ότι παρέλειψε να απαντήσει στις διάφορες επιστολές των καταγγελλόντων με τις οποίες ζήτησαν ρητώς πληροφορίες για τα αποτελέσματα του διαγωνισμού.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πληροφορηθεί το εν λόγω σχέδιο σύστασης. Συμφώνως προς το άρθρο 3 (6) των καταστατικών κανόνων του Διαμεσολαβητή, το Κοινοβούλιο θα πρέπει να αποστείλει εντός τριών μηνών λεπτομερή γνώμη, η οποία μπορεί να συνίσταται σε αποδοχή της σύστασης του Διαμεσολαβητή και περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν για την υλοποίησή της.

3.6.3. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΝΕΥ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 489/98/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο 1998, ο κ. Ρ. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να τον επανεντάξει στην υπηρεσία μετά το πέρας της αδειάς του άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους και την άρνησή της να του καταβάλει αποζημίωση για την απώλεια μισθών και τη μειωμένη σύνταξη. Συμφώνως προς τον καταγγέλλοντα, τα πραγματικά περιστατικά είχαν ως εξής:

Ο καταγγέλλων, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με βαθμό Α4, έλαβε άδεια άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους για ένα έτος από την 1η Οκτωβρίου 1995 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1996. Κατήγγειλε ότι δύο μήνες μετά τη λήξη της αδειάς άνευ αποδοχών, η Επιτροπή δεν του είχε προσφέρει επανένταξη, ούτε υπήρχε κάποια προοπτική επανένταξής του στο μέλλον.

Έτσι, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στο Γενικό Διευθυντή της ΓΔ ΙΧ στις 25 Νοεμβρίου 1996, με την οποία τον ενημέρωνε ότι για να εξασφαλίσει μια τακτική πηγή εισοδήματος και δεδομένου ότι δεν είχε άλλη εναλλακτική λύση από την πρόωγη συνταξιοδότηση, παραιτείτο από την υπηρεσία από 1ης Οκτωβρίου 1996.

Στις 10 Ιουνίου 1997, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση δυνάμει του άρθρου 90(1) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης για χρηματική αποζημίωση λόγω της απώλειας μισθών από τη λήξη της αδειάς του έως την ημερομηνία της επιστολής παραίτησής του, καθώς και λόγω της μειωμένης σύνταξης. Στις 5 Αυγούστου 1997, η ΓΔ ΙΧ απάντησε στον καταγγέλλοντα ότι είχε υποβάλει ανεπιφύλακτη παραίτηση, όπως προβλέπει το άρθρο 48 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, και ότι συνεπώς η αίτησή του για αποζημίωση δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων άσκησε ένσταση ενώπιον της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής κατά της εν λόγω άρνησης δυνάμει του άρθρου 90(2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, επαναλαμβάνοντας το αίτημα χρηματικής αποζημίωσης. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απέρριψε το αίτημα του καταγγέλλοντος με επιστολή από 16 Φεβρουαρίου 1998. Έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε διαπράξει διοικητικές παρατυπίες και δεν ήταν υπεύθυνη για την παραίτηση του καταγγέλλοντος, και ότι συνεπώς δεν του όφειλε αποζημίωση. Έτσι, ο καταγγέλλων

υπέβαλε την παρούσα καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή δεν τον επανεντάξε μετά το τέλος της αδειάς του άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους και αρνήθηκε να του καταβάλει αποζημίωση α) για την απώλεια μισθών λόγω της μη επανένταξής του και β) της οικονομικής ζημίας που υπέστη λόγω της παραίτησής του.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή το Μάιο 1998. Στη γνώμη της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην απάντηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής από 16 Φεβρουαρίου 1998, με την οποία είχε υπενθυμίσει στον καταγγέλλοντα τη διάταξη του άρθρου 40(4)(δ) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης που επιβάλλει στο θεσμικό όργανο να επανεντάξει τον υπάλληλο μετά το τέλος της αδειάς άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους ήδη με την πρώτη χηρεία θέσεως της κατηγορίας του ή του κλάδου του που αντιστοιχεί στο βαθμό του, υπό την προϋπόθεση ότι κατέχει τις απαιτούμενες για τη θέση αυτή ικανότητες. Η διαδικασία εξακριβώσεως των ικανοτήτων του υπαλλήλου πρέπει να είναι πραγματική και να διεξάγεται κατά τρόπο που να μπορεί το οικείο θεσμικό όργανο να αποδείξει ότι η διάταξη τηρήθηκε. Η παράλειψη της εν λόγω εξακριβώσεως αποτελεί παράνομη πράξη ή παράλειψη η οποία γεννά ευθύνη της Επιτροπής έναντι του αιτούντος.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή παρατήρησε ότι από την εξέταση των διαβημάτων του καταγγέλλοντος, αφενός, και της Επιτροπής, αφετέρου, δεν προέκυψε κάποια παρατυπία στη διαδικασία επανένταξης. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έκρινε εύλογο το γεγονός ότι ο καταγγέλλων δεν είχε επανενταχθεί έως τα τέλη Νοεμβρίου 1996, δεδομένου ότι η άδεια του για προσωπικούς λόγους είχε λήξει δύο μήνες πριν, στις 30 Σεπτεμβρίου 1996. Για τους λόγους αυτούς, το αίτημα του καταγγέλλοντος για καταβολή αποζημίωσης απορρίφθηκε όσον αφορά την περίοδο από τη λήξη της αδειάς του για προσωπικούς λόγους έως την ημερομηνία της επιστολής παραίτησής του.

Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή επεσήμανε ότι το Δικαστήριο, στην απόφασή του της 1ης Ιουλίου 1976⁽¹⁾, έκρινε ότι σε περίπτωση αίτησης καταβολής αποζημίωσης λόγω μη επανένταξης μετά τη λήξη αδειάς για προσωπικούς λόγους, ο αιτών δεν μπορεί να ζητήσει, εφόσον δεν παρέσχε υπηρεσίες, αναδρομική καταβολή μισθών. Δικαιούται, εντούτοις, να λάβει αποζημίωση για την πραγματική ζημία που υπέστη λόγω της απώλειας των μισθών του η οποία οφείλεται στη αθέμιτη συμπεριφορά της διοικήσεως.

Όσον αφορά την αίτηση καταβολής αποζημίωσης από την ημερομηνία παραίτησης, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι εξαναγκάστηκε σε παραίτηση λόγω του ότι η διοίκηση τον άφησε χωρίς εισόδημα κατά τους δύο μήνες που ακολούθησαν τη λήξη

(1) Υπόθεση 58/75, *Sergy* κατά *Επιτροπής*, Συλλογή 1976, 1139.

της αδείας του. Η Επιτροπή υπενθύμισε την πάγια νομολογία, συμφώνως προς την οποία το κοινοτικό όργανο ευθύνεται υπό την προϋπόθεση ότι η εικαζόμενη συμπεριφορά είναι παράνομη, έχει πράγματι επέλθει ζημία και υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της εν λόγω συμπεριφοράς και της ζημίας.

Εν προκειμένω, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχής ήλεγξε ότι η Επιτροπή είχε πράγματι προβεί στα ενδεδειγμένα διαβήματα και ότι η περίοδος δύο μηνών μεταξύ της λήξεως της αδείας και της επιστολής παρατήσεως ήταν εύλογη, παρόλο που ο καταγγέλλων δεν είχε επανενταχθεί. Επίσης, η παραίτηση του καταγγέλλοντος ήταν αποτέλεσμα της ανεπιφύλακτης έγγραφης δηλώσεώς του ότι προτιμάει να εγκαταλείψει οριστικά την υπηρεσία του θεσμικού οργάνου, όπως τάσσει το άρθρο 48 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Δεδομένου λοιπόν ότι η παραίτηση ήταν εθελούσια πράξη του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν έφερε καμία άμεση ευθύνη στο θέμα και δεν μπορούσε να της επιρριφθεί φόνος. Συνεπώς, η αίτηση χρηματικής αποζημίωσης απορρίφθηκε.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του. Δήλωσε ότι, στην πραγματικότητα, την κρίσιμη περίοδο χήρευαν ορισμένες απολύτως κατάλληλες θέσεις και ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τις ικανότητές του για καμία από αυτές. Δήλωσε ότι τέσσερις κατάλληλες θέσεις φυλάσσοντο για άλλους συγκεκριμένους υποψηφίους ή για πρόσωπα από τα νέα κράτη μέλη. Συνεπώς, ο καταγγέλλων έκρινε ότι η δήλωση της Επιτροπής ότι δεν σημειώθηκαν παρατυπίες κατά τη διαδικασία επανένταξης ήταν ανακριβής. Τα διαβήματα της Επιτροπής δεν ήσαν αποτελεσματικά, δεδομένου ότι δεν είχαν καταλήξει έστω και σε μία προσφορά επανένταξης κατά τη διάρκεια των 3,5 μηνών από την ημέρα που επιβεβαίωσε την πρόθεσή του να επιστρέψει, ούτε και σε προοπτική επανένταξης στο μέλλον. Ο καταγγέλλων κατέληξε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν αμελής, ότι είχε υποστεί ζημία και ότι η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των δύο ήταν σαφής. Στις 22 Απριλίου 1999, ο καταγγέλλων απέστειλε περαιτέρω λεπτομέρειες όσον αφορά 4 θέσεις που ήσαν κενές κατά το χρόνο που ζητούσε επανένταξη.

Περαιτέρω έρευνες

Για να επαληθεύσει κατά πόσον η Επιτροπή εξήτασε λεπτομερώς τις ικανότητες του καταγγέλλοντος σε σχέση προς τις κενές θέσεις που αντιστοιχούσαν στο βαθμό του, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε στις 23 Απριλίου 1999, περαιτέρω σχόλια από την Επιτροπή επί τριών σημείων.

Πρώτον, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε να λάβει κατάλογο όλων των θέσεων (συμπεριλαμβανομένων των ικανοτήτων που απαιτούσαν) οι οποίες αντιστοιχούσαν στο βαθμό του καταγγέλλοντος (Α4) και ήσαν κενές κατά την περίοδο που ακολούθησε τη λήξη της αδείας του για προσωπικούς λόγους (30 Σεπτεμβρίου 1996).

Δεύτερον, ζητήθηκε από την Επιτροπή να απαντήσει στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι δεν εξέτασε τις ικανότητές του για καμία από τις κενές θέσεις διότι φυλάσσοντο για άλλους υποψηφίους.

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής ερώτησε πώς αιτιολογείται η κρίση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ότι οι κενές θέσεις δεν αντιστοιχούσαν στις ικανότητες του υποψηφίου (επιστολή του Επιτρόπου Liikanen με ημερομηνία 16 Φεβρουαρίου 1998, σελίδα 3, τελευταία παράγραφος).

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή απέστειλε στο Διαμεσολαβητή τους καταλόγους κενών διοικητικών θέσεων που δημοσιεύοντο κάθε εβδομάδα μεταξύ 18 Ιουλίου 1996 και 28 Νοεμβρίου 1996. Η Επιτροπή επανέλαβε ότι η παρούσα διαφορά είναι συνέπεια της μονομερούς αποφάσεως του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 25 Νοεμβρίου 1996 να παραιτηθεί από την Επιτροπή, λιγότερο από δύο μήνες μετά την 1η Οκτωβρίου 1996. Συνεπώς, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για την εν λόγω απόφαση ή τις επιπτώσεις της στο εισόδημα του καταγγέλλοντος.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι δεν εξέτασε τις ικανότητές του για καμία από τις κενές θέσεις, η Επιτροπή παρατήρησε ότι αναμφιβόλως, υπήρχαν κενές θέσεις Α5/Α4 μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1996 και 30 Νοεμβρίου 1996. Ο καταγγέλλων ανέφερε τέσσερις θέσεις Προϊσταμένου Μονάδας που ανέφερε ο καταγγέλλων. Η Επιτροπή επεσήμανε, πρώτον, ότι μία από τις θέσεις στις οποίες αναφέρθηκε ο καταγγέλλων ήταν θέση Α3, και συνεπώς δεν ήταν κρίσιμη. Έπρεπε λοιπόν να εξεταστεί αν το βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος αποδείκνυε ότι πληρούσε τις απαιτήσεις των τριών άλλων θέσεων.

Συμφώνως προς το βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος, ως υπάλληλος με βαθμό Α4 είχε ασκήσει καθήκοντα κύριου διοικητικού υπαλλήλου (Α5/4) και, στη συνέχεια, προϊσταμένου τμήματος στη ΓΔ ΙΙ (Οικονομικές και χρηματοπιστωτικές υποθέσεις) μεταξύ 1974 και 1990. Μετά 1990 και 1995 άσκησε καθήκοντα συμβούλου της ΓΔ Ι στο Παρίσι. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι το βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος ήταν σχηματικό όσον αφορά τη σταδιοδρομία και τα προσόντα του και ότι, έως το 1988, η θέση του προϊσταμένου τμήματος εδίδετο σε υπαλλήλους βαθμού Α3. Μετά το 1990, ο καταγγέλλων δεν ήταν πλέον προϊστάμενος τμήματος (ή μάλλον προϊστάμενος μονάδας).

Οι εν λόγω κενές θέσεις ήσαν οι θέσεις προϊσταμένου εξωτερικής διάστασης της μονάδας εσωτερικής αγοράς και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της ΓΔ XV, προϊσταμένου της μονάδας παρακολούθησης των επιπτώσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου στη ΓΔ V και προϊσταμένου της μονάδας Ηνωμένων Εθνών στη ΓΔ ΙΑ. Κάθε μία από αυτές τις θέσεις απαιτούσε ειδικά προσόντα. Η Επιτροπή δήλωσε ότι υπήρχαν εύλογες αμφιβολίες για το κατά

πόσον ο καταγγέλλων πληρούσε τις απαιτήσεις των εν λόγω θέσεων, τόσο σε σχέση με το επίπεδο ευθύνης (ο υποψήφιος για θέση προϊσταμένου μονάδας πρέπει να διαθέτει αποδεδειγμένα διοικητικά προσόντα), όσο και με τις λοιπές απαιτήσεις. Συνεπώς, δεν μπορούσε να επιρριφθεί ψόγος στη διοίκηση για τη μη άμεση επανένταξη του καταγγέλλοντος, διότι υπ' αυτές τις συνθήκες, έπρεπε να ζητήσει επιπλέον πληροφορίες από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Το ότι η Επιτροπή δεν το έπραξε οφείλεται στο ότι ο καταγγέλλων παρατήθηκε πριν μπορέσει αυτό να γίνει εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

Η ΓΔ ΙΧ της Επιτροπής ήλθε σε επαφή και με διάφορες Γενικές Διευθύνσεις, συμπεριλαμβανομένης της ΓΔ Ι, της ΓΔ ΙΙ, της ΓΔ VI και της ΓΔ XXI, σε μια προσπάθεια να εξευρεθεί κατάλληλη θέση για τον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, οι προσπάθειες αυτές δεν κατέληξαν στην επανένταξή του, διότι το βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος δεν περιελάμβανε επαρκείς λεπτομέρειες για τις ικανότητές του. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι το βιογραφικό σημείωμα ήταν υπερβολικά ασαφές και δεν επέτρεπε άμεση λήψη απόφασης.

Συνεπώς, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διοίκηση δεν υπήρξε σε καμία περίπτωση αδρανής για το θέμα και είχε αρχίσει διαβήματα για την επανένταξη του καταγγέλλοντος.

Οι συμπληρωματικές παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του επαναλαμβάνοντας ότι δεν του προτάθηκε καμία θέση κατά το διάστημα των 3,5 μηνών μετά την αίτηση επανένταξής του. Ο καταγγέλλων παρατήρησε επίσης ότι το βιογραφικό του σημείωμα αποσκοπούσε στο να συνοψίσει την επαγγελματική του εμπειρία, η οποία ήταν ήδη γνωστή στην Επιτροπή επί 22 έτη. Ο καταγγέλλων προσέθεσε ότι πράγματι κατείχε θέση Α3 ως προϊστάμενος τμήματος στη ΓΔ ΙΙ-Ε-2 από το 1986 έως το 1987. Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι οι θέσεις τις οποίες ανέφερε η Επιτροπή ήταν όλες ανάλογες με την εμπειρία και τις αρμοδιότητές του στην Αντιπροσωπεία των Παρισίων. Τέλος, παρατήρησε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το βιογραφικό του σημείωμα.

Η απόφαση

1. Η μη επανένταξη του καταγγέλλοντος από την Επιτροπή μετά το τέλος της αδειας του άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους

1.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να τον επανεντάξει μετά το τέλος της αδειας του άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους, στις 30 Σεπτεμβρίου 1996. Ειδικότερα, δύο μήνες μετά την εν λόγω ημερομηνία, δεν είχε ακόμα λάβει προσφορά επανένταξης, ούτε υπήρχε προοπτική επανένταξής του στο άμεσο μέλλον. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι από την εξέταση των διαβημάτων στα οποία προέβη,

προκύπτει ότι δεν σημειώθηκε καμία παρατυπία στη διαδικασία επανένταξης. Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή προσέθεσε ότι υπήρχαν εύλογες αμφιβολίες για το κατά πόσον ο καταγγέλλων πληρούσε τις απαιτήσεις των κενών θέσεων. Η Επιτροπή επεσήμανε επίσης ότι το βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος ήταν υπερβολικά ασαφές και δεν επέτρεπε τη λήψη άμεσης απόφασης σχετικά με την επανένταξή του.

1.2. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι συμφώνως προς το άρθρο 40(4)(δ) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, μετά τη λήξη της αδειας του, ο υπάλληλος πρέπει να επανεντάσσεται στην πρώτη κενή θέση της κατηγορίας του ή του κλάδου του που να αντιστοιχεί στο βαθμό του, με την προϋπόθεση ότι κατέχει τις απαιτούμενες για τη θέση αυτή ικανότητες. Συμφώνως προς τη νομολογία του Πρωτοδικείου, η διοίκηση οφείλει να ελέγξει συστηματικά, μέσω λεπτομερούς εξέτασης, τις ικανότητες του προς επανένταξη υπαλλήλου σε σχέση με κάθε κενή θέση που αντιστοιχεί στο βαθμό του. Συνεπώς, η διαδικασία εξακριβώσεως των ικανοτήτων των υπαλλήλων των οποίων εκκρεμεί η επανένταξη πρέπει να είναι πραγματική και να διεξάγεται κατά τρόπο που να μπορούν τα κοινοτικά όργανα να αποδεικνύουν ότι τηρήθηκε. Συναφώς, να μην δεν μπορεί να απαιτηθεί από τις αρμόδιες αρχές να αποδεικνύουν ότι προέβησαν στην έρευνα των ικανοτήτων του υπαλλήλου όταν υφίσταται πρόδηλη διαφορά μεταξύ των ικανοτήτων του και των ικανοτήτων που απαιτούνται για την κατάληψη συγκεκριμένης κενής θέσεως, η απόδειξη όμως αυτή πρέπει πάντως να προσκομίζεται σε όλες τις περιπτώσεις όπου η έλλειψη τέτοιας πρόδηλης διαφοράς καθιστά αναγκαίο τον πλήρη έλεγχο των ικανοτήτων του ενδιαφερομένου σε σχέση με την κενή θέση. Η παράλειψη συστηματικού ελέγχου των ικανοτήτων του ενδιαφερομένου σε σχέση με κάθε κενή θέση στην οποία θα μπορούσε να επανενταχθεί αποτελεί υπηρεσιακό πταίσμα που μπορεί να θεμελιώσει ευθύνη της διοικήσεως κατά το μέτρο που καθυστερεί την επανένταξη του ενδιαφερομένου⁽¹⁾.

1.3. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ήλεγξε κατά πόσον η Επιτροπή εν προκειμένω εξήτασε λεπτομερώς τις ικανότητες του καταγγέλλοντος σε σχέση με τις θέσεις που ήταν κενές. Φαίνεται ότι ο καταγγέλλων ζήτησε, στις 12 Αυγούστου 1996, να επανενταχθεί από 1ης Οκτωβρίου 1996. Στην τελική απόφασή της με ημερομηνία 16 Φεβρουαρίου 1998, επί της ένστασης που υπέβαλε ο καταγγέλλων δυνάμει του άρθρου 90(2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απλώς παρατήρησε ότι καμία Γενική Διεύθυνση δεν ήταν σε θέση να προτείνει θέση στον καταγγέλλοντα πριν τα τέλη Νοεμβρίου 1996, διότι «είτε δεν διέθεταν ανάλογες κενές θέσεις, είτε οι κενές θέσεις δεν αντιστοιχούσαν στις ικανότητες του καταγγέλλοντος». Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν παρέσχε καμία αιτιολογία για το συμπέρασμά της ότι οι ικανότητες

⁽¹⁾ Υπόθεση T-48/90, *Giordani κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1993, II-721, παράγραφος 50 έως 57· Υπόθεση T-276/94, *Bićić κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, II-667, παράγραφοι 34 έως 46· Υπόθεση T-205/96, *Bieber κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή 1998, II-723.

του καταγγέλλοντος δεν αντιστοιχούσαν στις ικανότητες που απαιτούσαν οι κενές θέσεις, ούτε αναφέρθηκε στις συγκεκριμένες θέσεις που ήταν κενές.

- 1.4. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε περισσότερες λεπτομέρειες για τον κατάλογο των θέσεων οι οποίες ήταν κενές κατά την περίοδο που ακολούθησε τη λήξη της άδειας του καταγγέλλοντος για προσωπικούς λόγους. Ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να γνωστοποιήσει την αιτιολογία στην οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στηρίξε το συμπέρασμά της ότι οι ικανότητες του καταγγέλλοντος δεν αντιστοιχούσαν σε εκείνες που απαιτούσαν οι κενές θέσεις. Από τους καταλόγους κενών θέσεων που δημοσιεύθηκαν μεταξύ 18 Ιουλίου 1996 και 28 Νοεμβρίου 1996, προέκυψε ότι κατά την εν λόγω περίοδο υπήρχαν περισσότερες από είκοσι πέντε κενές θέσεις A5/A4⁽¹⁾.
- 1.5. Εντούτοις, στη γνώμη της προς το Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δεν έκανε καμία μνεία συγκεκριμένης κενής θέσης A5/A4 από τους καταλόγους αυτούς, εκτός από τις 4 θέσεις που επισήμανε ο ίδιος ο καταγγέλλων, ούτε αιτιολόγησε, έστω και περιληπτικά, γιατί ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να επανενταχθεί σε μία από αυτές. Όσον αφορά τις τρεις από τις τέσσερις θέσεις που ανέφερε ο καταγγέλλων, η Επιτροπή και πάλι παρατήρησε απλώς, χωρίς λεπτομερή έλεγχο, ότι υπήρχε εύλογη αμφιβολία για το αν ο καταγγέλλων πληρούσε τις απαιτήσεις των εν λόγω θέσεων, τόσο σε σχέση με το επίπεδο ευθύνης (ανάγκη αποδεδειγμένων διοικητικών ικανοτήτων για θέσεις προϊσταμένου μονάδας), όσο και με τις λοιπές απαιτήσεις. Η Επιτροπή προσέδεσε ακόμα ότι, λόγω αυτής της πραγματικής αβεβαιότητας, η διοίκηση οφείλει, σε τέτοιες περιπτώσεις, να ζητεί επιπλέον πληροφορίες από τον ενδιαφερόμενο. Η απαίτηση αυτή έχει επιβεβαιωθεί και από τη νομολογία του Πρωτοδικείου⁽²⁾. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν προχώρησε σε αυτό το βήμα.
- 1.6. Από τα προαναφερθέντα, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε λεπτομερώς, όπως απαιτεί η νομολογία του Πρωτοδικείου, τις ικανότητες του καταγγέλλοντος σε σχέση με κάθε κενή θέση που αντιστοιχούσε στο βαθμό του. Αυτό επιβεβαιώθηκε και από το γεγονός ότι η Επιτροπή βάσισε την κρίση της στις ικανότητες του υποψηφίου σε σχέση με τις κενές θέσεις αποκλειστικά στο βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος, το οποίο έκρινε υπερβολικά ασαφές και σχηματικό, χωρίς να ζητήσει λεπτομερέστερες πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα. Προκύπτει επίσης ότι σε κανένα στάδιο δεν συμβουλευθήκε η Επιτροπή τις λεπτομέρειες του προσωπικού φακέλου του καταγγέλλοντος, πράγμα που θα μπορούσε να είχε κάνει, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων απησχολείτο στην Επιτροπή επί 22 έτη.
- 1.7. Από αυτές τις σκέψεις, προκύπτει συνεπώς ότι η παράλειψη της Επιτροπής να ελέγξει λεπτομερώς τις ικανότητες του

καταγγέλλοντος για τις εν λόγω θέσεις στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης που καθιστά την Επιτροπή υπεύθυνη έναντι του καταγγέλλοντος. Δεδομένου ότι, λόγω των αντιτιθεμένων απόψεων της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος δεν είναι δυνατόν να εξευρεθεί φιλική λύση μεταξύ των πλευρών για το συγκεκριμένο σημείο, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης.

2. **Το αίτημα του καταγγέλλοντος για την καταβολή χρηματικής αποζημίωσης λόγω της παράλειψης της Επιτροπής να τον επανεντάξει και οι οικονομικές επιπτώσεις της παραίτησής του**
- 2.1. Ο καταγγέλλων ζήτησε αποζημίωση 1) για την απώλεια μισθών (μεταξύ του τέλους της άδειας του άνευ αποδοχών και της ημερομηνίας παραίτησής του) λόγω παράλειψης της Επιτροπής να τον επανεντάξει μετά τη λήξη της άδειας του άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους και 2) για την οικονομική ζημία που οφείλεται στο ότι αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την Επιτροπή. Η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει τα δύο ποσά διότι έκρινε ότι, αφενός, δεν είχε διαπράξει κάποια παρατυπία κατά τη διαδικασία επανένταξης και, αφετέρου, δεν μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη μονομερή απόφαση του καταγγέλλοντος να παραιτηθεί από την Επιτροπή.
- 2.2. Όσον αφορά το πρώτο αίτημα καταβολής αποζημίωσης λόγω της παράλειψης της Επιτροπής να επανεντάξει τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, συμφώνως προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο αιτούμενος αποζημίωση για παράλειψη επανένταξης μετά τη λήξη άδειας για προσωπικούς λόγους δεν μπορεί, εφόσον δεν παρέσχε υπηρεσίες, να ζητήσει αναδρομική καταβολή μισθών. Παρόλα ταύτα, δικαιούται να λάβει αποζημίωση για την πραγματική ζημία την οποία υπέστη λόγω της απώλειας των μισθών του που οφείλεται στην αθέμιτη συμπεριφορά της διοίκησης⁽³⁾.
- 2.3. Συνεπώς, εν προκειμένω, η Επιτροπή πρέπει να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα για την άμεση υλική ζημία την οποία υπέστη ως αποτέλεσμα του υπηρεσιακού πταίσματος της Επιτροπής, το οποίο έγκειται στην παράλειψη λεπτομερούς ελέγχου των ικανοτήτων του καταγγέλλοντος για τις θέσεις που χήρευαν μετά τη λήξη της άδειας του για προσωπικούς λόγους. Ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί ότι είναι σε θέση να προσδιορίσει το ποσό της εν λόγω αποζημίωσης. Καλεί τα μέρη να συμφωνήσουν επί της αρχής και του ποσού χρηματικής αποζημίωσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης.

(1) Κενές θέσεις COM/088/96, COM/090/96, COM/093/96, COM/094/96, COM/095/96, COM/096/96, COM/R/5138/96, COM/036/96, COM/105/96, COM/104/96, COM/103/96, COM/109/96, COM/110/96, COM/065/96, COM/113/96, COM/118/96, COM/122/96, COM/120/96, COM/126/96, COM/115/96, COM/116/96, COM/128/96, COM/R/5659/96, COM/131/96, COM/155/96, COM/157/96, COM/163/96.

(2) Βλ. υπόθεση T-276/94 ανωτέρω, παράγραφος 43.

(3) Υπόθεση 58/75, *Sergy κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1976, 1139, παράγραφος 39.

2.4. Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, συμφώνως προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, το οικείο θεσμικό όργανο δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο για οποιαδήποτε οικονομική ζημία οφείλεται στην απόφαση του υπαλλήλου να εγκαταλείψει την εργασία του πριν του κοινοποιηθεί η επανένταξή του⁽¹⁾. Πράγματι, το άρθρο 40(4)(δ) *in fine* προβλέπει ότι μέχρι την ουσιαστική επανένταξη, ο υπάλληλος συνεχίζει να βρίσκεται σε άδεια άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη μονομερή απόφαση του καταγγέλλοντος να παραιτηθεί. Συνεπώς, το αίτημα του καταγγέλλοντος για καταβολή αποζημίωσης είναι αβάσιμο, ενώ δεν στοιχειοθετείται κρούσμα κακής διοίκησης όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Συμφώνως προς τη νομολογία του Πρωτοδικείου, η διοίκηση οφείλει να εξακριβώσει συστηματικά, μέσω λεπτομερούς ελέγχου, τις ικανότητες του υπαλλήλου του οποίου εκκρεμεί η επανένταξη σε σχέση με κάθε κενή θέση που αντιστοιχεί στο βαθμό του.

Εν προκειμένω, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν παρέσχε καμία αιτιολογία για το συμπέραμά της ότι οι ικανότητες του καταγγέλλοντος δεν αντιστοιχούσαν στις ικανότητες που απαιτούσαν οι κενές θέσεις. Επίσης η Επιτροπή δεν έκανε καμία μνεία συγκεκριμένης κενής θέσης A5/A4 από τους καταλόγους, εκτός από τις 4 θέσεις που επεσήμανε ο ίδιος ο καταγγέλλων, ούτε αιτιολόγησε, έστω και περιληπτικά, γιατί ο καταγγέλλων δεν μπορούσε να επανενταχθεί σε μία από αυτές. Η Επιτροπή βάσισε την κρίση της για τις ικανότητες του υποψηφίου σε σχέση με τις κενές θέσεις αποκλειστικά στο βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος, το οποίο έκρινε υπερβολικά ασαφές και σχηματικό, χωρίς να ζητήσει λεπτομερέστερες πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε λεπτομερή έλεγχο, συμφώνως προς τη νομολογία του Πρωτοδικείου, των ικανοτήτων του καταγγέλλοντος σε σχέση με κάθε κενή θέση που αντιστοιχούσε στο βαθμό του. Η παράλειψη αυτή στοιχειοθετεί κρούσμα κακής διοίκησης που καθιστά την Επιτροπή υπεύθυνη έναντι του καταγγέλλοντος.

Ενόψει των συμπερασμάτων αυτών (σημεία 1.7 και 2.3) και δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να εξευρεθεί φιλική λύση μεταξύ των μερών για το συγκεκριμένο σημείο, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

Η Επιτροπή οφείλει να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα για την άμεση υλική ζημία που υπέστη λόγω του υπηρεσιακού πταίσματος της Επιτροπής, το οποίο έγκειται στην παράλειψη

της να προβεί σε λεπτομερή έλεγχο των ικανοτήτων του καταγγέλλοντος για τις θέσεις που ήσαν κενές μετά τη λήξη της άδειας του για προσωπικούς λόγους.

3.7. ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.7.1. ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1055/25.11.96/STATE-WATCH/UK/IJH κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Στις 22 Νοεμβρίου 1996, ο κ. Β. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι το Συμβούλιο δεν τηρεί ούτε διαθέτει στο κοινό ενημερωμένο κατάλογο με τα μέτρα που εγκρίνει στο τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Διατεινόταν ότι για την ενημέρωση των πολιτών και τη συμμόρφωση με τις δημοκρατικές αρχές, το Συμβούλιο θα έπρεπε να τηρεί έναν τέτοιο κατάλογο και να τον διαθέτει κατόπιν αιτήματος.

Το σχέδιο συστάσεων

Με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1998, μετά από έρευνα σχετικά με την καταγγελία και προσπάθεια να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο συστάσεων στο Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 3 (6) του καταστατικού του Διαμεσολαβητή⁽²⁾:

Το Συμβούλιο οφείλει να διαθέτει στο κοινό κατόπιν αιτήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 93/731/ΕΚ του Συμβουλίου, τον κατάλογο όλων των μέτρων που εγκρίνονται στο τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων ο οποίος τηρείται από τη Γενική Γραμματεία του.

Τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την έρευνα, η προσπάθεια επίτευξης φιλικού διακανονισμού και το σχέδιο συστάσεων περιέχονται στην απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1998 του Διαμεσολαβητή, η οποία περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση για το 1998 (μέρος 3.6.1).

Η λεπτομερής γνώμη του Συμβουλίου

Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Συμβούλιο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 (6) του καταστατικού, όφειλε να αποστείλει λεπτομερή γνώμη έως την 31η Ιανουαρίου 1999 και ότι η λεπτομερής αυτή γνώμη θα μπορούσε να περιλαμβάνει αποδοχή του σχεδίου συστάσεων του Διαμεσολαβητή και περιγραφή του τρόπου με τον οποίο υλοποιήθηκε.

(2) Απόφαση 94/262 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994 L 113, σ. 15.

(1) Υπόθεση 292/87, Pizzio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, 5165.

Στις 29 Ιανουαρίου 1999, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου απέστειλε στο Διαμεσολαβητή την ακόλουθη λεπτομερή γνώμη η οποία εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 25 Ιανουαρίου 1999:

«1. Το Συμβούλιο αποδέχεται το σχέδιο συστάσεων του Διαμεσολαβητή ότι οφείλει να διαθέτει στο κοινό κατόπιν αιτήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 93/731/EK του Συμβουλίου, τον κατάλογο όλων των μέτρων που εγκρίνονται στο τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων ο οποίος τηρείται από τη Γενική Γραμματεία του.

2. Το Συμβούλιο έλαβε τα ακόλουθα μέτρα για την υλοποίηση των συστάσεων αυτών:

- Η βάση δεδομένων με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων που είχε ανακοινωθεί στην επιστολή του Συμβουλίου με ημερομηνία 13 Ιουλίου 1998 άρχισε να λειτουργεί και είναι προσπελάσιμη μέσω του Διαδικτύου (<http://ue.eu.int>). Παρέχει δυνατότητα πρόσβασης ανά πάσα στιγμή σε ενημερωμένο κατάλογο των μέτρων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο στον τομέα αυτό, με σειρά χρονολογική ή ανά θέμα.
- Επί του παρόντος, η βάση δεδομένων περιέχει τα μέτρα που υιοθετήθηκαν από το Συμβούλιο το 1998. Σύντομα, θα καλύπτει επίσης τα προηγούμενα έτη. Μέχρι να γίνει αυτό, ο κατάλογος των μέτρων που έχουν εγκριθεί στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων πριν το 1998 μπορεί να παραληφθεί από τη Γενική Γραμματεία κατόπιν αιτήματος.»

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της λεπτομερούς γνώμης του Συμβουλίου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα μέτρα που περιγράφει ήταν ικανοποιητικά για την υλοποίηση του σχεδίου συστάσεων.

Η λεπτομερής γνώμη του Συμβουλίου διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα, ο οποίος επικοινωνήσε τηλεφωνικά με το Διαμεσολαβητή στις 23 Φεβρουαρίου 1999 εκφράζοντας την ικανοποίησή του για το αποτέλεσμα.

Η απόφαση

Στις 8 Οκτωβρίου 1998, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο συστάσεων στο Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 3(6) του καταστατικού του:

Το Συμβούλιο οφείλει να διαθέτει στο κοινό κατόπιν αιτήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 93/731/EK του Συμβουλίου, τον κατάλογο όλων των μέτρων που εγκρίνονται στο τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων ο οποίος τηρείται από τη Γενική Γραμματεία του.

Στις 29 Ιανουαρίου 1999, το Συμβούλιο ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι αποδέχθηκε το σχέδιο συστάσεων του και εξέδωσε τα μέτρα που έχει λάβει για την υλοποίησή του. Τα μέτρα που περιέγραψε το Συμβούλιο κρίθηκαν ικανοποιητικά και ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.7.2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΜΗΤΡΩΟ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 633/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο 1997, ο κ. Ρ. προέβαλε δύο ισχυρισμούς κακής διοίκησης κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο πρώτος ισχυρισμός ήταν ότι οι κανόνες της Επιτροπής για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα εφαρμόζονται και επί εγγράφων ορισμένων επιτροπών που ασχολούνται με την εφαρμογή της νομοθεσίας που θεσπίζει το Συμβούλιο από την Επιτροπή — των καλουμένων επιτροπών επιτροπολογίας — και ότι συνεπώς, η Επιτροπή δεν πρέπει να αρνείται αυτομάτως την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

Ο δεύτερος ισχυρισμός αφορούσε την έλλειψη μητρώου των εγγράφων της Επιτροπής. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η μη δημιουργία τέτοιου μητρώου ισοδυναμεί με κρούσμα κακής διοίκησης, διότι περιορίζει σοβαρά την ικανότητα των πολιτών να χρησιμοποιούν τους κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχονται στην απόφαση της Επιτροπής 94/90, συμφώνως προς τους οποίους το κοινό πρέπει να διαθέτει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα της Επιτροπής.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Όσον αφορά στον πρώτο ισχυρισμό, η Επιτροπή ανέφερε συνοπτικά ότι οι εν λόγω επιτροπές δεν μπορούν να θεωρηθούν επιτροπές της Επιτροπής, διότι τα μέλη τους είναι εκπρόσωποι των κρατών μελών. Έτσι, τα έγγραφα που τις αφορούν δεν μπορούν να θεωρηθούν έγγραφα της Επιτροπής καλυπτόμενα από την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Η Επιτροπή παρατήρησε επίσης ότι το θέμα του καθεστώτος των εγγράφων που συνδέονται με διαδικασίες επιτροπολογίας αποτελεί αντικείμενο εκκρεμούσας δικαστικής διαδικασίας στην υπόθεση T-188/97, *Rothmans κατά Επιτροπής*.

Όσον αφορά στον δεύτερο ισχυρισμό, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν διαθέτει επίσημο μητρώο εγγράφων ανοικτό στο κοινό. Ωστόσο, εξέφρασε την κατανόησή της για την άποψη του καταγγέλλοντος ότι είναι δυσχερές για το κοινό να επιτύχει την πρόσβαση σε έγγραφα, αν η ύπαρξή τους του είναι άγνωστη. Συνεπώς, η Επιτροπή θα μελετήσει την πρόταση δημιουργίας μητρώων εγγράφων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του. Όσον αφορά την εκκρεμούσα δικαστική διαδικασία, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι δεν είναι διάδικος στην εν λόγω δίκη.

Περαιτέρω έρευνες

Εφόσον η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι οι κανόνες της σχετικά με την πρόσβαση του κοινού ισχύουν για τα έγγραφα επιτροπολογίας, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε στο Συμβούλιο για να ζητήσει τη γνώμη του σχετικά με το κατά πόσον τα έγγραφα επιτροπολογίας καλύπτονται από τους κανόνες του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο ανέφερε ουσιαστικά ότι οι εν λόγω επιτροπές δεν μπορούν να θεωρηθούν επιτροπές του Συμβουλίου και ότι, συνακόλουθα, τα σχετικά με αυτές έγγραφα δεν καλύπτονται από την απόφαση 93/731/EK του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο προσέθεσε ότι, φυσιολογικά, τα εν λόγω έγγραφα δεν θα βρίσκονται στην κατοχή του και επέστησε, με τη σειρά του, την προσοχή του Διαμεσολαβητή στην εκκρεμούσα υπόθεση Rothmans κατά Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με τη γνώμη του Συμβουλίου, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του.

Η απόφαση και το σχέδιο σύστασης

1. Πρόσβαση στα έγγραφα επιτροπολογίας

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν απαιτούνται περαιτέρω έρευνες ως προς την εν λόγω πτυχή της καταγγελίας, διότι το ζήτημα της πρόσβασης στα έγγραφα επιτροπολογίας έχει παραπεμφθεί στο Πρωτοδικείο με την εκκρεμούσα υπόθεση T-188/97 Rothmans International κατά Επιτροπής. Προκειμένου να καταλήξει στην προκειμένη απόφαση, ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη ότι παρόλο που ο καταγγέλλων δεν είναι διάδικος στην υπόθεση Rothmans, η καταγγελία του δεν αφορά κάποια συγκεκριμένα έγγραφα επιτροπολογίας, αλλά μάλλον το γενικό ζήτημα κατά πόσον οι κανόνες της Επιτροπής για την πρόσβαση του κοινού εφαρμόζονται στα εν λόγω έγγραφα. Φαίνεται ότι το ζήτημα αυτό θα επιλυθεί από το Πρωτοδικείο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης Rothmans.

2. Μητρώο εγγράφων

2.1. Συμφώνως προς βασική αρχή της χρηστής διοίκησης, κάθε δημόσια αρχή οφείλει να τηρεί κατάλληλο μητρώο των εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή της, συμπεριλαμβανομένων των εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων που

βρίσκονται στην κατοχή της. Ένα τέτοιο μητρώο βοηθεί να εξασφαλιστεί η συνέπεια και η συνέχεια των ενεργειών της αρχής, ενώ παράλληλα αυξάνει την αποτελεσματικότητά τους. Η έλλειψη μητρώου καθιστά δυσχερή τον ακριβή και ταχύ εντοπισμό των εγγράφων. Το μητρώο βοηθά επίσης να εξασφαλιστεί ότι τα διαβήματα των πολιτών απαντώνται εγκαίρως.

2.2. Κατά πάγια νομολογία, η πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα αποτελεί μέρος της προοδευτικής επιβεβαίωσης του δικαιώματος των πολιτών να λαμβάνουν γνώση των πληροφοριών που διαθέτει κάθε κοινοτικό θεσμικό όργανο. Η έλλειψη μητρώου εγγράφων αποτελεί εμπόδιο στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, εφόσον είναι δύσκολο για τους πολίτες να ζητήσουν πρόσβαση σε έγγραφα την ύπαρξη των οποίων αγνοούν. Το εν λόγω εμπόδιο μπορεί να αρθεί μέσω της εξουσίας εσωτερικής οργάνωσης του θεσμικού οργάνου.

2.3. Το γεγονός ότι ένα έγγραφο περιλαμβάνεται σε μητρώο δεν σημαίνει αυτομάτως ότι το έγγραφο καθίσταται δημόσιο. Το μητρώο επιτρέπει απλώς στους πολίτες να υποβάλουν αίτηση για πρόσβαση σε δεδομένο έγγραφο. Στη συνέχεια, το θεσμικό όργανο αποφασίζει επί του αιτήματος στο πλαίσιο των κανόνων του περί πρόσβασης του κοινού και απορρήτου. Έτσι, η δημιουργία τέτοιου μητρώου δεν αφαιρεί από το θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να σέβεται την εμπιστευτική φύση κάποιου εγγράφου.

2.4. Στα πλαίσια αυτά, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η μη τήρηση δημοσίου μητρώου εγγράφων από την Επιτροπή αποτελεί κρούσμα κακής διοίκησης. Δεδομένου ότι η κακή διοίκηση δεν αφορά θέμα που συνδέεται αποκλειστικώς με τον καταγγέλλοντα, δεν κρίνεται σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλική διευθέτηση δυνάμει του άρθρου 3 (5) του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε, δυνάμει του άρθρου 3 (6) του Καταστατικού του, το ακόλουθο σχέδιο σύστασης προς την Επιτροπή:

Η Επιτροπή οφείλει να τηρεί δημόσιο μητρώο των εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή της.

Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή ότι, συμφώνως προς το άρθρο 3 (6) του καθεστώτος του διαμεσολαβητή, οφείλει να αποστείλει έως τις 30 Απριλίου 1999 λεπτομερή γνώμη, η οποία μπορεί να έγκειται σε αποδοχή του σχεδίου σύστασης του Διαμεσολαβητή και περιγραφή του τρόπου με τον οποίον υλοποιήθηκε.

Η λεπτομερής γνώμη της Επιτροπής

Στις 30 Απριλίου 1999, η Επιτροπή απέστειλε στο Διαμεσολαβητή την ακόλουθη λεπτομερή γνώμη:

Η Επιτροπή συμερίζεται την άποψη του κ. Ρ. και του Διαμεσολαβητή ότι η δημιουργία μητρώου εγγράφων θα προσφέρει στο κοινό μια ένδειξη για τα υπάρχοντα έγγραφα στα οποία μπορεί να ζητήσει πρόσβαση, ενώ παράλληλα θα διευκολύνει την έρευνα των εγγράφων και θα αυξήσει την επίδραση στο κοινό της πολιτικής πρόσβασης σε έγγραφα.

Η Επιτροπή πιστεύει επίσης ότι τα μητρώα αποτελούν σημαντικό τρόπο ενημέρωσης του κοινού για τις δραστηριότητες του θεσμικού οργάνου και την εκτελούμενη εργασία. Από την άποψη αυτή, χρήσιμο εργαλείο αποτελεί και η δημιουργία του εξυπηρετητή Ευropa στο Internet. Το σύστημα αυτό έχει δυνατότητες περαιτέρω ανάπτυξης.

Εντούτοις, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι τα συστήματα που χρησιμοποιεί σήμερα η Επιτροπή για την καταχώρηση εγγράφων προορίζονται για τη διαχείριση της εισερχομένης και εξερχομένης αλληλογραφίας και δεν είναι οργανωμένα ενόψει εξωτερικής διανομής. Επίσης, σήμερα δεν υπάρχει ενιαίο σύστημα καταχώρησης και αρχειοθέτησης των εγγράφων της Επιτροπής. Η καταχώρηση εγγράφων είναι πλήρως αποκεντρωμένη και αποτελεί ευθύνη κάθε γενικής διεύθυνσης και υπηρεσίας.

Στο πλαίσιο της υλοποίησης του άρθρου 255 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο αναφέρεται στην πρόσβαση σε έγγραφα, η Επιτροπή μελετά τη δυνατότητα δημιουργίας μητρώου ανοικτού στο κοινό, στο οποίο θα καταχωρούνται κατά πρώτον έγγραφα των κατηγοριών που ζητούνται περισσότερο, βάσει των στατιστικών μας. Είναι προφανές ότι η πρόσβαση δεν θα περιορίζεται μόνον στα έγγραφα που περιλαμβάνονται στο μητρώο, διότι κάτι τέτοιο θα ήταν υπερβολικά περιοριστικό.

Το θέμα της δημιουργίας μητρώου και το πεδίο που θα καλύπτει θα πρέπει να εξεταστεί από την Επιτροπή σε συνάρτηση με την υλοποίηση του άρθρου 255. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ενδέχεται να εξετάσει και αναθεώρηση του συστήματος καταχώρησης που χρησιμοποιεί.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Η λεπτομερής γνώμη διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα, ο οποίος απήντησε ότι δεν την θεωρεί ικανοποιητική, διότι δεν περιέχει σαφή δέσμευση δημιουργίας και τήρησης μητρώου. Ανέφερε επίσης ότι κατά τη διάρκεια διάσκεψης τον Απρίλιο 1999, αξιωματούχος της Επιτροπής είχε απορρίψει την προοπτική δημιουργίας μητρώου από την Επιτροπή. Τέλος, έκρινε ότι η πρόταση της Επιτροπής να αρχίσει με μητρώο των εγγράφων που ζητούνται συχνά παραβλέπει το ενδεχόμενο να ζητούσε το κοινό πολλά άλλα σημαντικά έγγραφα αν περιήρχοντο στην προσοχή του.

Η απόφαση

1. Έγγραφα επιτροπολογίας

1.1. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής 94/90⁽¹⁾ για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα εφαρμόζεται και στα έγγραφα ορισμένων επιτροπών οι οποίες ασχολούνται με την υλοποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου από την Επιτροπή — των καλουμένων επιτροπών επιτροπολογίας — και ότι συνεπώς η Επιτροπή δεν θα πρέπει να αρνείται αυτομάτως την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

1.2. Με απόφασή του της 29ης Ιανουαρίου 1999, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν απαιτούνται περαιτέρω έρευνες για τον εν λόγω ισχυρισμό, διότι το θέμα της πρόσβασης στα έγγραφα επιτροπολογίας είχε παραπεμφθεί στο Πρωτοδικείο με την εκκρεμούσα υπόθεση T-188/97 Rothmans International κατά Επιτροπής. Προκειμένου να καταλήξει στην εν λόγω απόφαση, ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη ότι, παρόλο που ο καταγγέλλων δεν ήταν διάδικος στην υπόθεση Rothmans, η καταγγελία του δεν αφορούσε κάποια συγκεκριμένα έγγραφα επιτροπολογίας, αλλά μάλλον το γενικό ζήτημα κατά πόσον οι κανόνες της Επιτροπής για την πρόσβαση του κοινού ισχύουν για τα εν λόγω έγγραφα, το οποίο φαίνεται ότι θα εκρινετο από το Πρωτοδικείο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης Rothmans.

1.3. Στις 19 Ιουλίου 1999 το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση Rothmans⁽²⁾. Έκρινε ότι τα έγγραφα επιτροπολογίας θεωρούνται έγγραφα της Επιτροπής για το σκοπό της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων πρόσβασης σε έγγραφα. Συνεπώς, αρμόδια για τη διεκπεραίωση αιτήσεων πρόσβασης σε έγγραφα των επιτροπών αυτών δυνάμει της απόφασης 94/90 είναι η Επιτροπή.

1.4. Συνεπώς, προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο έκρινε επί της αρχής του θέματος κατά τρόπο που στηρίζει τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

2. Μητρώο εγγράφων της Επιτροπής

2.1. Στις 29 Ιανουαρίου 1999 ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης προς την Επιτροπή:

Η Επιτροπή οφείλει να τηρεί δημόσιο μητρώο των εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή της.

(1) Απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα της Επιτροπής ΕΕ 1994, L46/58.

(2) Υπόθεση T-188/97 Rothmans International κατά Επιτροπής, απόφαση της 19ης Ιουλίου 1999.

2.2. Στις 30 Απριλίου 1999 η Επιτροπή απήντησε με λεπτομερή γνώμη στην οποία αποδέχθηκε την αρχή δημιουργίας μητρώου εγγράφων που θα αποτελεί ένδειξη για το κοινό των εγγράφων που υπάρχουν και στα οποία μπορεί να ζητήσει πρόσβαση. Η λεπτομερής γνώμη επισημαίνει επίσης τα πρακτικά ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν πριν δημιουργηθεί μητρώο.

2.3. Παρόλο που ο καταγγέλλων δεν έκρινε ικανοποιητική την απάντηση της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής δέχθηκε ότι η Επιτροπή χρειάζεται επαρκή χρόνο για να ρυθμίσει τα πρακτικά θέματα που συναρτώνται με τη δημιουργία μητρώου όλων των υπαρχόντων εγγράφων στα οποία το κοινό μπορεί να ζητήσει πρόσβαση. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης σχετικά ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση Rothmans International κατά Επιτροπής επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή οφείλει να διεκπεραιώνει αιτήσεις για πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα επιτροπολογίας στο πλαίσιο της απόφασης 94/90. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει να περιλάβει και τα εν λόγω έγγραφα στο μητρώο της.

2.4. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε με λύπη ότι η σύνταξη του κανονισμού που προβλέπει το άρθρο 255 της Συνθήκης ΕΚ, με το οποίο εισάγεται στη Συνθήκη το δικαίωμα των πολιτών να απαιτούν πρόσβαση σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθυστέρησε λόγω της παραίτησης της Επιτροπής. Εντούτοις, ενόψει της παραγράφου 2.3 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε εύλογη την πρόταση της Επιτροπής να υλοποιήσει την αρχή της τήρησης μητρώου εγγράφων στο πλαίσιο της υλοποίησης του άρθρου 255 ΕΚ.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ικανοποιητική την απάντηση της Επιτροπής στο σχέδιο σύστασης και περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.8. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Ερώτημα από τον Ιρλανδό διαμεσολαβητή Q2/97/IJH

Το ερώτημα

Τον Ιούνιο του 1997, ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής απηύθυνε ερώτημα στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή σχετικά με την υπόθεση του Χ, ενός αγρότη ο οποίος είχε καταβάλει συμπληρωματική εισφορά για την γαλακτοπαραγωγή του. Στη συνέχεια ο Χ υπάχθηκε σε καθεστώς ποσόστωσης επί του γάλακτος και, έτσι, απόκτησε δικαίωμα επιστροφής του ύψους της συμπληρωματικής εισφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93⁽¹⁾. Ο Χ απαίτησε αποζημίωση από το ιρλανδικό Υπουργείο Γεωργίας,

Τροφίμων και Δασοκομίας για τη ζημία που υπέστη από την υποχρέωση να καταβάλει την συμπληρωματική εισφορά, το Υπουργείο όμως του απάντησε ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 δεν προβλέπει αποζημίωση. Ο Χ υπέβαλε καταγγελία στον Ιρλανδό διαμεσολαβητή.

Στο ερώτημα προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής αναφέρθηκε στη νομική αρχή του αδικαιολόγητου πλουτισμού και στον ισχυρισμό του Χ ότι μη καταβολή αποζημίωσης ήταν άδικη και καταχρηστική. Ζητούσε από τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή να διαβιβάσει τις λεπτομέρειες της καταγγελίας στο Συμβούλιο. Καθώς τα ζητήματα φαινόταν να αφορούν την ορθή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, ο Ευρωπαϊκός Διαμεσολαβητής πρότεινε, αντ' αυτού, παραπομπή του ερωτήματος στην Επιτροπή. Η πρόταση αυτή έγινε αποδεκτή από τον Ιρλανδό διαμεσολαβητή.

Η απάντηση της Επιτροπής

Η γνώμη με ημερομηνία 23 Οκτωβρίου 1997

Στη γνώμη της με ημερομηνία 23 Οκτωβρίου 1997, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο καθορισμός του δικαιώματος του Χ για αποζημίωση εξαρτώνταν από το αποτέλεσμα μιας εκκρεμούσας υπόθεσης ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικά με την υποχρέωση των κοινοτικών θεσμικών οργάνων να καταβάλλουν αποζημίωση στους γαλακτοπαραγωγούς «SLOM III».

Η συμπληρωματική απάντηση με ημερομηνία 20 Μαΐου 1998

Στις 20 Μαΐου 1998, η Επιτροπή απέστειλε συμπληρωματική απάντηση η οποία αναφερόταν στην απόφαση του Πρωτοδικείου σχετικά με την προαναφερθείσα υπόθεση⁽²⁾. Η απόφαση επέβαλε στο Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν αποζημιώσεις για πρόκληση ζημιών από την εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών στην περίπτωση των παραγωγών SLOM III. Η Επιτροπή αναφερόταν επίσης στην πιθανότητα έγκρισης μέσα στους αμέσως επόμενους μήνες κανονισμού ο οποίος θα προέβλεπε υπό ορισμένους όρους την παροχή αποζημίωσης στους ενεχόμενους παραγωγούς.

Στη συμπληρωματική απάντηση της Επιτροπής αναφέρονταν επίσης τα εξής:

Η καταγγελία σχετικά με τον [Χ] δεν είναι αρκετά λεπτομερής ώστε να δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να αντιληφθεί ακριβώς τη θέση του καταγγέλλοντα.

⁽¹⁾ ΕΕ 1993 L 187, σ. 8 και διόρθωση ΕΕ 1993 L 314, σ. 51.

⁽²⁾ Απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1997 επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-195/94 και T-202/94, *Friedhelm Quiller and Johann Heusmann κατά Συμβουλίου και Επιτροπής* [1997] Συλλογή II-2247.

Η Επιτροπή πιστεύει επομένως ότι πρέπει να υποδειχθεί στον Ιρλανδό διαμεσολαβητή πως θα ήταν ίσως ενδεδειγμένο να ενημερώσει τον [X] για τη λειτουργία των κανόνων σχετικά με τους χρονικούς περιορισμούς που αναφέρονται στην πρότυπη επιστολή [αποστέλλεται στους παραγωγούς που έχουν υποβάλει αιτήσεις στην Επιτροπή]. Ο [X] θα επιθυμούσε ίσως επίσης να συμβουλευθεί έναν οργανισμό παραγωγών με σκοπό να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή ώστε να διασφαλίσει τα δικαιώματά του...

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι μέχρι σήμερα ο [X] δεν έχει προβεί σε καμία διοικητική ενέργεια ενώπιον της.

Η συμπληρωματική απάντηση της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον Ιρλανδό διαμεσολαβητή.

Οι παρατηρήσεις του Ιρλανδού Διαμεσολαβητή

Στις 8 Ιανουαρίου 1999, ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής απευθύνθηκε και πάλι στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την υπόθεση του X, αναφερόμενος συγκεκριμένα στους όρους για τη άρση της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής με σκοπό την έγερση αξίωσης για αποζημίωση βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2330/98⁽¹⁾ (πρόκειται για τον κανονισμό στον οποίο είχε αναφερθεί η Επιτροπή στη συμπληρωματική απάντησή της της 20ης Μαΐου 1998).

Η επιστολή ανέφερε ότι, από τα διαθέσιμα στοιχεία, συνάγεται ότι ο X δεν είχε θέσει υπόψη των κοινοτικών οργάνων την περίπτωση του και τα πραγματικά περιστατικά της αξίωσής του πριν την 1η Αυγούστου 1998 (ημερομηνία έναρξης της προθεσμίας παραγραφής) και επομένως δεν ήταν επιλέξιμος για εξέταση της υπόθεσής του βάσει των κανονισμών.

Ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής επισήμανε ότι αν ο X είχε αποστείλει μέσω ταχυδρομείου το έγγραφο της αξίωσης του ή είχε προσφύγει κατά του Συμβουλίου ή της Επιτροπής πριν από την 1η Αυγούστου 1998, θα δικαιούνταν να εξεταστεί η αγωγή αποζημίωσής του βάσει του κανονισμού. Ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής εξέφρασε την άποψη ότι:

- (i) η αρχική αξίωση του X για αποζημίωση κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, μέσω του γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, πριν την 1η Αυγούστου 1998, και
- (ii) η κοινοποίηση αυτή είναι εύλογο να θεωρηθεί ως ισοδύναμη της ταχυδρομικής αποστολής του εγγράφου αξίωσης ή της προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

Ως εκ τούτου, ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο X έπρεπε να δικαιούται να επωφεληθεί από την άρση της θεσμοθετημένης προθεσμίας παραγραφής.

Ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής ζήτησε να διαβιβάστουν στην Επιτροπή οι περαιτέρω αυτές παρατηρήσεις του σχετικά με την υπόθεση του X. Κάλεσε επίσης τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί του θέματος.

Η περαιτέρω απάντηση της Επιτροπής

Οι παρατηρήσεις του Ιρλανδού διαμεσολαβητή διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή. Στην περαιτέρω απάντησή της, η Επιτροπή αναφέρεται στους διαδικαστικούς όρους άρσης της προθεσμίας παραγραφής που παρατίθενται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2330/98⁽²⁾. Διατυπώνει επίσης τις εξής επισημάνσεις:

«5. Ο καταγγέλλων δεν απηύθυνε ποτέ αίτηση σε κάποιο από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα που αναφέρονται στον κανονισμό ούτε προσέφυγε στο Δικαστήριο.

6. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Επιτροπή θεωρεί ότι λόγοι τυπικοί και ουσιαστικοί δεν της επιτρέπουν να θεωρήσει την καταγγελία που απηύθυνε ο [X] στον Ιρλανδό και στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ισοδύναμη της ταχυδρομικής αποστολής εγγράφου αξίωσης ή της προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου. Τέλος, το άρθρο 2.6 του καταστατικού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή ορίζει ότι καταγγελίες που υποβάλλονται στο Διαμεσολαβητή δεν έχουν ανασταλτικό χαρακτήρα όσον αφορά τις προθεσμίες σχετικά με την άσκηση δικαστικής ή διοικητικής προσφυγής.»

Οι παρατηρήσεις του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

1. Παρ' όλο που η περαιτέρω απάντηση της Επιτροπής αναφέρεται στην καταγγελία που απηύθυνε ο [X] στον Ιρλανδό και

(2) 1. Η αποζημίωση προσφέρεται μόνο για την περίοδο για την οποία δεν παραγράφηκε το δικαίωμα για αποζημίωση.

2. Για τον καθορισμό της περιόδου για την οποία προσφέρεται η αποζημίωση:

- (α) η ημερομηνία διακοπής της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής που καθορίζεται στο άρθρο 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου είναι η προγενέστερη των ακόλουθων γεγονότων:
  - σε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο ή στο Πρωτοδικείο η ημερομηνία της εγγραφής της προσφυγής στο πρωτόκολλό του,
  - σε περίπτωση αίτησης που απευθύνεται σε ένα κοινοτικό όργανο, η ημερομηνία λήψης της αίτησης από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή (οποιαδήποτε είναι προγενέστερη), με την προϋπόθεση ότι είτε ο αιτών προσέφυγε στο Πρωτοδικείο μέσα στην προθεσμία των δύο μηνών που ορίζεται στο άρθρο 43 του οργανισμού του Δικαστηρίου, ή ότι το κοινοτικό όργανο αποδέχθηκε γραπτώς ότι η αίτηση αυτή διέκοψε την προθεσμία παραγραφής·
- (β) η ημερομηνία έναρξης της περιόδου αποζημίωσης προηγείται κατά πέντε έτη της ημερομηνίας διακοπής της παραγραφής, χωρίς εντούτοις να είναι δυνατόν να είναι προγενέστερη της 2ας Απριλίου 1984 ή της ημερομηνίας λήξης της δέσμευσης για τη μη διάθεση σε εμπορία ή τη μετατροπή·
- (γ) η ημερομηνία λήξης της περιόδου αποζημίωσης είναι η 1η Αυγούστου 1993 ή η ημερομηνία κατά την οποία ο παραγωγός έλαβε μία ειδική ποσότητα αναφοράς, αν αυτή είναι προγενέστερη.

(1) ΕΕ 1998 L 291, σ. 4.

στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο Χ δεν υπέβαλε καμία καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο οποίος ασχολήθηκε με την υπόθεση αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο ενός ερωτήματος από τον Ιρλανδό διαμεσολαβητή.

2. Η διαδικασία αντιμετώπισης των ερωτημάτων καθορίστηκε στο σεμινάριο για τους εθνικούς διαμεσολαβητές και περιφερή όργανα που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο το Σεπτέμβριο του 1996.

«Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής δέχεται ερωτήματα από τους εθνικούς Διαμεσολαβητές σχετικά με την κοινοτική νομοθεσία και είτε παρέχει άμεση απάντηση ή διαβιβάζει το ερώτημα προς απάντηση στο κατάλληλο θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης.»

3. Η διαδικασία των ερωτημάτων δεν παρουσιάζει ομοιότητες με τη διαδικασία του άρθρου 177 ΕΚ, το οποίο προβλέπει ότι το Δικαστήριο εκδίδει προδικαστικές αποφάσεις για θέματα κοινοτικής νομοθεσίας τα οποία συνδέονται με υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Το καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητά ότι το πεδίο εντολής του περιορίζεται αποκλειστικά στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Αν και θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι τίποτε δεν τον εμποδίζει να προβεί σε αφηρημένη ερμηνεία ενός ζητήματος κοινοτικής νομοθεσίας σε μια καταγγελία που εκκρεμεί ενώπιον ενός εθνικού διαμεσολαβητή, μια τέτοια ερμηνεία θα αποφαινόταν ουσιαστικά υπέρ ή κατά της ενεχόμενης εθνικής αρχής.

4. Δεν αποκλείεται η διαδικασία διατύπωσης ερωτήματος μπορεί να οδηγήσει στη διενέργεια έρευνας από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, είτε ίδια πρωτοβουλία ή κατόπιν καταγγελίας, για τη διαπίστωση ενδεχόμενης περίπτωσης κακής διοίκησης από κοινοτικό όργανο ή οργανισμό, συμπεριλαμβανομένου του οργάνου ή οργανισμού στον οποίο διαβίβαστηκε το ερώτημα.

5. Στην παρούσα υπόθεση, η περαιτέρω απάντηση της Επιτροπής στο ερώτημα του Ιρλανδού διαμεσολαβητή δεν φαίνεται να παρερμηνεύει ή να εφαρμόζει εσφαλμένα τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2330/98. Εξάλλου, στη διάρκεια της διαδικασίας ερωτήματος η Επιτροπή έδωσε τις κατάλληλες συμβουλές σχετικά με τις ενέργειες στις οποίες έπρεπε να προβεί ο Χ προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματά του. Δε φαίνεται, συνεπώς, να προκύπτουν λόγοι για έρευνα του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με το ενδεχόμενο περίπτωσης κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΦΠΑ

Ερώτημα Q4/98/ADB

Στο πλαίσιο διάσκεψης που πραγματοποιήθηκε στη Βερόνα της Ιταλίας τον Σεπτέμβριο 1998 ο κ. Fraizzoli, επίτροπος διοικήσεως του Δήμου της Βερόνας, διαβίβασε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή το ερώτημα κατά πόσον είναι πράγματι νόμιμο να περιλαμβάνει μερικές φορές η βάση υπολογισμού του ΦΠΑ άλλους φόρους. Το θέμα είχε μεγάλη σημασία για πολλούς καταγγέλλοντες που είχαν απευθυνθεί σε αυτόν.

Διαβιβάζοντας το ερώτημά του στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο επίτροπος διοικήσεως της Βερόνας επιθυμούσε να λάβει επίσημη γνώμη από ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο. Εφόσον το θέμα αφορούσε πολύ συγκεκριμένη πτυχή του τομέα της έμμεσης φορολογίας, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ζητήσει απάντηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στην απάντησή της προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, η οποία διαβιβάστηκε προς τον επίτροπο διοικήσεως της Βερόνας, η Επιτροπή παρέθεσε την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία και νομολογία, καθώς και την ιταλική νομοθεσία. Συνοπτικά, η Επιτροπή εξήγησε ότι η κατάσταση την οποία ανέφερε ο επίτροπος διοικήσεως της Βερόνας δεν παραβίαζε καμία από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ούτε και καθιστούσε απαραίτητη τη νομοθετική παρέμβαση της Επιτροπής.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ερώτημα του Δανού διαμεσολαβητή, Q1/99/PD

Ερώτημα

Το Φεβρουάριο του 1999, ο Δανός διαμεσολαβητής υπέβαλε ερώτημα στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή για τις παρατηρήσεις του σε μια υπόθεση την οποία εξέταζε και η οποία αφορούσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 της Επιτροπής, και συγκεκριμένα τα άρθρα 2 (1) και 4 (2). Στην επιστολή του επισύναπτε νομική γνώμη επί της υπόθεσης, χωρίς ονόματα, στην οποία ο Δανός διαμεσολαβητής εξέθετε το προσωρινό συμπέρασμά του για την υπόθεση. Από τη γνώμη συναγόταν ότι ο Δανός Διαμεσολαβητής δε συμμερίζονταν την ερμηνεία του κανονισμού από τις δανικές αρχές σε σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Στην επιστολή του, ο Δανός διαμεσολαβητής ζητούσε από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να μην υποβάλει την υπόθεση αυτή σε άλλη αρχή, συμπεριλαμβανομένης της Επιτροπής, καθώς η υπόθεση περιείχε ευαίσθητες πληροφορίες.

Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής διατύπωσε την εξής προκαταρκτική παρατήρηση:

Καθώς η συνεργασία με τους εθνικούς διαμεσολαβητές είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη λειτουργία του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κάνει κάθε δυνατή προσπάθεια να την ενισχύσει μέσα στα όρια της εντολής του.

Το προοίμιο του καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ορίζει ότι:

...πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα συνεργασίας μεταξύ του διαμεσολαβητή και των παρεμφερών αρχών που υπάρχουν σε ορισμένα κράτη μέλη, τηρουμένων των ισχυουσών εθνικών νομοθεσιών·

Επίσης, το αρ. 12 των διατάξεων εφαρμογής ορίζει:

Ο Διαμεσολαβητής μπορεί να συνεργάζεται με διαμεσολαβητές και τις αυτού τύπου αρχές στα κράτη μέλη με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας τόσο των δικών του ερευνών όσο και των ερευνών που διεξάγονται από διαμεσολαβητές και τις αυτού τύπου αρχές στα κράτη μέλη και την πιο αποτελεσματική μέριμνα για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων και συμφερόντων των Ευρωπαίων πολιτών.

Σε αυτή τη βάση, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δύναται να δέχεται ερωτήματα από εθνικούς διαμεσολαβητές σχετικά με την κοινοτική νομοθεσία και είτε παρέχει άμεση απάντηση ή διαβιβάζει το ερώτημα προς απάντηση στο κατάλληλο θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης. Ωστόσο, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν έχει δικαίωμα να προχωρά σε διαδικασίες όπως η διαδικασία του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, ερμηνεύοντας κοινοτικές νομοθετικές διατάξεις σε εκκρεμούσες υποθέσεις που αφορούν τις εθνικές αρχές. Αν και θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι τίποτε δεν εμποδίζει μια αφηρημένη ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, μια τέτοια ερμηνεία θα αποφαινόταν ουσιαστικά υπέρ ή κατά της ενεχόμενης εθνικής αρχής. Δέουσα προσοχή πρέπει επίσης να δοθεί στο γεγονός ότι το καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προβλέπει ρητά ότι το πεδίο εντολής του περιορίζεται αποκλειστικά στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Κατά συνέπεια, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υποχρεώθηκε να περιοριστεί στη διενέργεια έρευνας ώστε να παράσχει στο Δανό Διαμεσολαβητή όλα τα απαραίτητα στοιχεία για την υπόθεση που εξετάζει.

Κατόπιν τούτου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρατήρησε τα εξής:

Το ιστορικό της επιστολής του Δανού Διαμεσολαβητή είχε συνοπτικά ως εξής:

Ένας Βρετανός πολίτης εισήλθε στη Δανία τον Ιούλιο του 1989 προσελήφθη τον Αύγουστο του 1989 και η απασχόληση του

διήρκεσε μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 1992. Μετά την ημερομηνία αυτή έπαυσε ακουσίως να έχει απασχόληση και στη συνέχεια κατέστη μόνιμα ανίκανος να εργαστεί λόγω διαβήτη. Θεώρησε ότι είχε το δικαίωμα να διαμείνει μόνιμα στη Δανία. Στήριζε το δικαίωμά του στο άρθρο 2 (1) εδάφιο β) και το άρθρο 4(2) του κανονισμού 1251/70. Το άρθρο 2 (1) του κανονισμού προβλέπει:

«1. Έχει το δικαίωμα μόνιμου παραμονής στο έδαφος Κράτους μέλους:

α) Ο εργαζόμενος ο οποίος, κατά τη στιγμή που παύει την δραστηριότητά του, έχει συμπληρώσει την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία του κράτους αυτού ηλικία προς...

β) Ο εργαζόμενος ο οποίος έχοντας διαμείνει συνεχώς στο έδαφος του Κράτους αυτού περισσότερο από δύο έτη, παύει να έχει εκεί μισθωτή απασχόληση λόγω μόνιμης ανικανότητας προς εργασία. Αν αυτή η ανικανότητα είναι συνέπεια ατυχήματος εργασίας ή επαγγελματικής ασθένειας που παρέχουν δικαίωμα συντάξεως πληρωτέας εν όλο ή εν μέρει από φορέα του Κράτους αυτού, η προϋπόθεση διαρκείας διαμονής δεν απαιτείται

γ) Ο εργαζόμενος ο οποίος, μετά τριετή συνεχή απασχόληση και διαμονή στο έδαφος του κράτους αυτού αποκτά απασχόληση...»

Το άρθρο 4 (2) του κανονισμού ορίζει:

Οι περίοδοι ακουσίας ανεργίας και οι απουσίες λόγω ασθένειας ή ατυχήματος, δόντως βεβαιούμενες υπό του αρμοδίου γραφείου εργατικού δυναμικού, θεωρούνται ως περίοδοι απασχολήσεως κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1.

Από τη νομική γνώμη που επισυναπτόταν στην επιστολή του Δανού διαμεσολαβητή συναγόταν ότι, στην εξέταση της υπόθεσης του Βρετανού πολίτη, είχε καταλήξει στο προσωρινό συμπέρασμα ότι το άρθρο 4 (2) συνεπάγεται ότι ένας εργαζόμενος που εμπίπτει στο άρθρο 2 (1), εδάφιο β) μπορεί να είναι παρά τη θέλησή του χωρίς απασχόληση, όταν καταστεί μόνιμα ανίκανος προς εργασία. Συνεπώς, το άρθρο 2 (1) πρέπει να χορηγεί στον εργαζόμενο αυτό το δικαίωμα της μόνιμης διαμονής στη Δανία. Η γνώμη περιλάμβανε εξαντλητική εξέταση της νομολογίας και της βιβλιογραφίας. Ανέφερε ότι δεν υπάρχει νομολογία για το συγκεκριμένο ζήτημα και, επομένως, ο Δανός διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμά του βασιζόμενος στις γενικές παραμέτρους για την ερμηνεία των διατάξεων που αφορούν την ελεύθερη διακίνηση των προσώπων, δηλαδή ερμηνεύοντας τις διατάξεις με ευρύτητα και τις εξαιρέσεις στο δικαίωμα κατά γράμμα.

Τα σχόλια του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ήταν τα εξής:

Η οδηγία 75/34 του Συμβουλίου περί του δικαιώματος των υπηκόων ενός κράτους μέλους να παραμένουν στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους μετά την άσκηση σε αυτό μη μισθωτής δραστηριότητας (ΕΕ 1975 L 14, σ. 10) περιλαμβάνει διατάξεις πανομοιότυπες με τις υπό εξέταση διατάξεις. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέτασε λοιπόν αν υπήρχε νομολογία ή βιβλιογραφία για το πρόβλημα που απασχολούσε το Δανό διαμεσολαβητή σε σχέση με τις διατάξεις εκείνης της οδηγίας.

Το αποτέλεσμα της έρευνας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ήταν ότι δεν υπάρχει νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων που να λαμβάνει απ' ευθείας θέση στο ερώτημα αν οι εν λόγω διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 ή της οδηγίας 75/34/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθούν ώστε να καλύπτουν περιπτώσεις όπως αυτή του συγκεκριμένου Βρετανού πολίτη. Δεν υπήρχαν εκκρεμείς υποθέσεις σχετικές με το θέμα έως την 1η Απριλίου, και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν είχε υπόψη του κάποια πρακτική της Επιτροπής σε σχέση με τις διατάξεις, όπως λόγω χάρη αντικατοπτρίζεται στις απαντήσεις της Επιτροπής στα ερωτήματα των ΒΕΚ. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ανέτρεξε επίσης στη νομική βιβλιογραφία του Δικαστηρίου. Δε βρέθηκε βιβλιογραφία που να πραγματεύεται το ερώτημα αυτό. Παρόλο που οι προπαρασκευαστικές εργασίες έχουν έναν πολύ περιορισμένο ρόλο ως πηγή νομοθεσίας όσον αφορά στα θεμελιώδη δικαιώματα της Συνθήκης, εξετάστηκε ακόμη και το επεξηγηματικό υπόμνημα της Επιτροπής για τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70, το οποίο δε φάνηκε να εκφράζει θέση επί των συγκεκριμένων ερωτημάτων που ενδιέφεραν το Δανό διαμεσολαβητή. Ωστόσο, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επέσυρε την προσοχή σε ένα εδάφιο του επεξηγηματικού υπομνήματος το οποίο θα μπορούσε να έχει σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα.

3.9. ΕΡΕΥΝΕΣ ΙΔΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΕΡΕΥΝΑ ΙΔΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΦΥΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ, Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ, Η ΕΥΡΩΠΟΛ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Οι λόγοι ανάληψης της έρευνας

Συμφώνως προς το άρθρο 195 ΕΚ, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής μπορεί να διεξάγει έρευνες ιδίας πρωτοβουλίας σε σχέση με πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δραστηριότητας των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

Τον Ιούνιο 1996, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας (616/PUBAC/F/IJH) σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα που κατέχουν κοινοτικά όργανα και οργανισμοί εκτός του Συμβουλίου και της Επιτροπής, τα οποία είχαν ήδη

υιοθετήσει δικούς τους κανόνες διαθέσιμους στο κοινό που διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφά τους⁽¹⁾.

Στην έρευνα περιελήφθη ο προκάτοχος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ).

Στις 20 Δεκεμβρίου 1996, ο Διαμεσολαβητής υιοθέτησε απόφαση με την οποία έκρινε ότι η μη έγκριση και ευχερής προσπέλαση του κοινού σε κανόνες που να διέπουν την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα ενδέχεται να στοιχειοθετεί περίπτωση κακής διοίκησης. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή περιείχε τα ακόλουθα σχέδια συστάσεων:

1. Τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί οφείλουν να εγκρίνουν κανόνες που να διέπουν την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα εντός τριών μηνών.
2. Οι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα έγγραφα που δεν καλύπτονται ήδη από ισχύουσες νομικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν την πρόσβαση ή να απαιτούν εμπιστευτικότητα.
3. Οι κανόνες πρέπει να είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Από τις λεπτομερείς γνώμες που απεστάλησαν στη συνέχεια στο Διαμεσολαβητή συμφώνως προς το άρθρο 3 (6) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, προέκυψε ότι όλα σχεδόν τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί ενέκριναν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

Στις 15 Δεκεμβρίου 1997, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο συνέχισε το Διαμεσολαβητή για την πρωτοβουλία και την ειδική έκθεση και χαίρεται τη δράση υπέρ της διαφάνειας⁽²⁾. Ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε την ύπαρξη τεσσάρων οργανισμών οι οποίοι άρχισαν να λειτουργούν μετά την περάτωση της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας 616/PUBAC/F/IJH: του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (CPVO), του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία, της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Τον Απρίλιο 1999, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε περαιτέρω έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα που κατέχουν οι τέσσερις αυτοί οργανισμοί.

(1) Κοινός Κώδικας Συμπεριφοράς Συμβουλίου και Επιτροπής (ΕΕ 1993 L 340, σ. 41), απόφαση του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1993 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου (ΕΕ 1993 L 340, σ. 43), απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ 1994 L 46, σ. 58).

(2) ΕΕ 1998 C 292, σ. 170, Α4-0265/98.

Η έρευνα περατώθηκε όσον αφορά το CPVO, τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία και την ΕΚΤ μετά την έγκριση από τους τρεις αυτούς οργανισμούς κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Οι σχετικές αποφάσεις παρατίθενται κατωτέρω. Όσον αφορά την Ευρώπη, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο συστάσεων, το οποίο παρατίθεται επίσης κατωτέρω.

Απόφαση περάτωσης της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/99/ΙΗ όσον αφορά τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία

Η έρευνα

Στις 7 Απριλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή στο Διευθυντή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία με την οποία ζητούσε πληροφορίες για την κατάσταση όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, για το αν ο Οργανισμός έχει εγκρίνει κανόνες για το θέμα και, αν ναι, κατά πόσον οι κανόνες είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία

Ο Οργανισμός ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι, τον Ιούνιο 1998, υιοθέτησε κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, οι οποίοι είναι ευθυγραμμισμένοι προς τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Οργανισμός προσάρτησε αντίγραφο της απόφασης του ADM/98/1 με ημερομηνία 16 Ιουνίου 1998, με την οποία θεσπίστηκαν κανόνες για την ελευθερία της πληροφόρησης και την προστασία του ιδιωτικού βίου και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η απόφαση αποτελείται από επτά άρθρα, των οποίων προηγείται αιτιολογικό υπόμνημα δεκατριών παραγράφων.

Το άρθρο 1 (2) ορίζει ως «έγγραφα του οργανισμού» «όλα τα γραπτά κείμενα ή τις πληροφορίες που διατίθενται μέσω του Διαδικτύου, ασχέτως μορφής, τα οποία περιέχουν υπάρχοντα δεδομένα και έχουν εκδοθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία». Το άρθρο 1 (3) προβλέπει ειδικά την πρόσβαση σε εσωτερικά έγγραφα του Οργανισμού, δηλαδή στα έγγραφα «που δεν έχουν ολοκληρωθεί ή δεν προορίζονται να δημοσιευθούν». Η χρησιμοποίηση των λέξεων «τα οποία έχουν εκδοθεί από» φαίνεται να περιορίζει τη δυνατότητα πρόσβασης σε έγγραφα τα οποία δεν έχουν εκδοθεί από τον Οργανισμό («κανόνας της έκδοσης»), πράγμα που επιβεβαιώνεται από την παράγραφο 9 του αιτιολογικού υπομνήματος.

Το άρθρο 2 προβλέπει την υποβολή εγγράφων αιτήσεων στο Διευθυντή του Οργανισμού. Οι αιτήσεις πρέπει να διατυπώνονται με επαρκή σαφήνεια και να περιέχουν πληροφορίες που να επιτρέπουν τον εντοπισμό του συγκεκριμένου ζητούμενου εγγράφου. Εάν χρειαστεί, μπορούν να ζητηθούν περαιτέρω πληροφορίες από τον αιτούντα. Οι αιτούντες δεν οφείλουν να αιτιολογήσουν το ενδιαφέρον τους.

Το άρθρο 3 προβλέπει ότι οι αιτούντες έχουν πρόσβαση στα έγγραφα είτε για μελέτη στις εγκαταστάσεις του Οργανισμού σε προκαθορισμένο χρόνο, είτε με την αποστολή αντιγράφου με δική τους δαπάνη. Μπορεί να επιβληθεί επιβάρυνση για φωτοτυπίες κειμένων που υπερβαίνουν τις 30 σελίδες, ή για πληροφορίες σε άλλη μορφή.

Το άρθρο 4 θεσπίζει διαδικασία διεκπεραίωσης των αιτήσεων ανάλογη με τη διαδικασία που θεσπίζουν οι κανόνες της Επιτροπής και του Συμβουλίου. Οι αιτήσεις εξετάζονται με ευθύνη του Διευθυντή του Οργανισμού εντός μηνός. Η απορριπτική απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Οι αιτούντες μπορούν να προσφύγουν στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου για αναθεώρηση της απορριπτικής απόφασης. Η απόφαση για την επανεξέταση της αίτησης λαμβάνεται το συντομότερο δυνατόν και πάντως το αργότερο εντός δύο μηνών. Εάν η αίτηση απορριφθεί, οι λόγοι αναφέρονται στη σχετική απόφαση. Παράλληλα, οι αιτούντες ενημερώνονται για τη δυνατότητα προσφυγής στο Διαμεσολαβητή συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 195 ΕΚ.

Το άρθρο 5 προβλέπει εξαιρέσεις του γενικού κανόνα πρόσβασης. Οι εξαιρέσεις είναι ουσιαστικά οι ίδιες με εκείνες που περιέχουν οι κανόνες του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Το άρθρο 6 προβλέπει αναθεώρηση της απόφασης έπειτα από δύο έτη εφαρμογής. Ενόψει της εν λόγω αναθεώρησης, ο Διευθυντής υποβάλλει σε εύθετο χρόνο έκθεση στο Διοικητικό Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης.

Το άρθρο 7 τάσσει ότι η απόφαση τίθεται σε ισχύ την ημέρα της έγκρισής της από το Διοικητικό Συμβούλιο. Ορίζει επίσης ότι η απόφαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα και τίθεται στη διάθεση του κοινού.

Ο Οργανισμός ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι η απόφαση περιέχεται στην ιστοσελίδα του (<http://agency.osha.eu.int/publications/other/infofreedom/>) και ότι σύντομα θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

Η απόφαση

1. Η έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

1.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία για το σχέδιο συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας, συμφώνως με το οποίο τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί πρέπει να υιοθετήσουν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

1.2. Ο Οργανισμός ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για την απόφασή του ADM/98/1 η οποία τέθηκε σε ισχύ την 16η Ιουνίου 1998 και περιέχει κανόνες και διαδικασίες που διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Οργανισμού.

1.3. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Οργανισμού όσον αφορά την έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

2. Ευχερής πρόσβαση του κοινού στους κανόνες.

2.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία για το σχέδιο σύστασης που απηύθυνε στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας, συμφώνως προς το οποίο οι κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα πρέπει να είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

2.2. Η απόφαση ADM/98/1 του Οργανισμού τάσσει ότι πρέπει να δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα και να είναι προσπελάσιμη στο κοινό. Η απόφαση έχει δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του Οργανισμού (<http://agency.osha.eu.int/publications/other/inffreedom/>).

2.3. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Οργανισμού όσον αφορά την ευχερή πρόσβαση του κοινού στους κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Συμπέρασμα

Ενόψει των ανωτέρω, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/99/ΙΙΗ όσον αφορά τον Οργανισμό.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι οι κανόνες που ενέκρινε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία, περιορίζουν τη δυνατότητα πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα τα οποία δεν έχει εκδώσει ο Οργανισμός («κανόνες της έκδοσης»).

Παρόλο που ανάλογος κανόνας δεν φαίνεται να περιλαμβάνεται στη σχετική εθνική νομοθεσία, φαίνεται ότι η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς να τον περιλαμβάνουν στους κανόνες τους περί πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, όπως έχει κρίνει το Πρωτοδικείο, ο κανόνας της έκδοσης, όπως έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή, πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται αυστηρά, ούτως ώστε να μην καθιστά αδύνατη την εφαρμογή της γενικής αρχής της διαφάνειας⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Υπόθεση T-188/97 *Rothmans International* κατά Επιτροπής, Απόφαση της 19ης Ιουλίου 1999, παράγραφος 55.

Απόφαση για την περάτωση της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/99/ΙΙΗ όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Η έρευνα

Στις 7 Απριλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή προς τον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με την οποία του ζητούσε πληροφορίες για την κατάσταση σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, για το αν η Τράπεζα έχει εγκρίνει κανόνες για το θέμα και, αν ναι, για το αν οι κανόνες είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Η ΕΚΤ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι, στις 3 Νοεμβρίου 1998, ενέκρινε απόφαση σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και στα αρχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ/1998/12). Η ΕΚΤ επεσύναψε αντίγραφο της απόφασης και επέσυρε την προσοχή του Διαμεσολαβητή στην ακόλουθη παράγραφο του προοιμίου της:

Εκτιμώντας ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέδωσε απόφαση στο πλαίσιο έρευνας που διεξήγαγε με δική του πρωτοβουλία σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, ότι οι συστάσεις αυτής της απόφασης ίσχυσαν για το ENI μόνον όσον αφορά τα διοικητικά έγγραφα, ότι οι περιορισμοί του πεδίου εφαρμογής της συγκεκριμένης απόφασης εφαρμόζονται και για την ΕΚΤ,

Η ΕΚΤ ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι έχει αποστείλει την απόφαση ECB/1998/12 στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων ενόψει της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα.

Περαιτέρω έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά τους κανόνες που ενέκρινε η ΕΚΤ, οι οποίοι βασίζονται στους κανόνες που είχε εγκρίνει προηγουμένως το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ENI)⁽²⁾. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης ότι:

- αντιθέτως προς τους κανόνες της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού, οι κανόνες της ΕΚΤ δεν περιέχουν καμία ρητή διάταξη που να περιορίζει την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα που δεν έχει εκδώσει η ίδια («κανόνες της έκδοσης»),
- οι κανόνες της ΕΚΤ αφορούν «διοικητικά έγγραφα», τα οποία ορίζονται από το άρθρο 1.2 της απόφασης ΕΚΤ/1998/12 ως «κάθε γραπτό κείμενο... που αφορά την τρέχουσα οργάνωση και λειτουργία της ΕΚΤ»,

⁽²⁾ ΕΕ 1998 L 90, σ. 43.

- ο περιορισμός των κανόνων της ΕΚΤ στα «διοικητικά έγγραφα» θα μπορούσε να έχει πρακτικά παρόμοιες επιπτώσεις με τον κανόνα της έκδοσης, εφόσον ένα έγγραφο που δεν θα έχει εκδοθεί από την ΕΚΤ φαίνεται απίθανο να αφορά την τρέχουσα οργάνωση και λειτουργία της.

Ο Διαμεσολαβητής συνειδητοποιεί ότι οι λειτουργίες της ΕΚΤ είναι διαφορετικές από τις λειτουργίες του ΕΝΙ, υπό την έννοια ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ χαράσσει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας⁽¹⁾. Γνωρίζει επίσης ότι το θέμα της προσέλασης στα πρακτικά των συνεδριάσεων νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ αποτελεί θέμα δημοσίου ενδιαφέροντος και συζήτησης και συνεπώς θεωρεί σημαντικό να υπάρχει σαφής ενημέρωση των Ευρωπαίων πολιτών για τους κανόνες που εφαρμόζονται στις ενδεχόμενες αιτήσεις πρόσβασης του κοινού στα εν λόγω πρακτικά.

Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε νέα επιστολή προς την ΕΚΤ, επισημαίνοντας ότι το άρθρο 10.4 του καταστατικού του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ προβλέπει ότι οι εργασίες των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ είναι μυστικές, αλλά το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει το αποτέλεσμα των συσκέψεων. Ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε επίσης ότι, παρόλο που το προοίμιο της απόφασης ΕΚΤ/1998/12 αναφέρεται στο προαναφερόμενο άρθρο 10.4 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ, η απόφαση δεν αναφέρει ρητώς ότι εφαρμόζεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων νομισματικής πολιτικής.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την ΕΚΤ να διευκρινίσει τους κανόνες που εφαρμόζονται σε ενδεχόμενες αιτήσεις του κοινού για πρόσβαση στα εν λόγω πρακτικά.

Η απάντηση της ΕΚΤ

Στην απάντησή της, η ΕΚΤ επεσήμανε ότι το σχέδιο συστάσεων που είχε αποσταλεί στο ΕΝΙ στο πλαίσιο της προηγούμενης έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή (616/PUBAC/F/IJH) αφορούσε μόνον διοικητικά έγγραφα.

Η ΕΚΤ δήλωσε επίσης ότι το άρθρο 10.4 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ «προσδιορίζει τα όρια της διαφάνειας συμφώνως προς τη Συνθήκη, ιδίως με το να θεσπίζει ρητώς το απόρρητο των εργασιών».

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της απόφασης ΕΚΤ/1998/12, η ΕΚΤ αναφέρθηκε στο άρθρο 1.1 της απόφασης, το οποίο έχει ως εξής:

το κοινό έχει δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα και στα αρχεία της ΕΚΤ, όσον αφορά τα διοικητικά έγγραφα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

Η ΕΚΤ αναφέρθηκε επίσης στον ορισμό του όρου «διοικητικό έγγραφο» που περιέχεται στο άρθρο 1.2 της απόφασης ΕΚΤ/1998/12 («κάθε γραπτό κείμενο... που αφορά την τρέχουσα οργάνωση και λειτουργία της ΕΚΤ») και εξέφρασε την άποψη ότι ο ορισμός αυτός «σαφώς δεν περιλαμβάνει πρακτικά των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου για θέματα νομισματικής πολιτικής».

Η ΕΚΤ ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή για τη δημοσίευση της απόφασης ΕΚΤ/1998/12 στην Επίσημη Εφημερίδα.

Η απάντηση του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής αντέδρασε στην προαναφερθείσα απάντηση της ΕΚΤ αποστέλλοντας νέα επιστολή στον Πρόεδρο της ΕΚΤ.

Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της ΕΚΤ σχετικά με την προηγούμενη έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, μετά την περάτωση της εν λόγω έρευνας, το Πρωτοδικείο έκανε σαφή διάκριση μεταξύ, αφενός, ζητημάτων δικαιοδοσίας για τον έλεγχο νομιμότητας των υιοθετούμενων μέτρων και, αφετέρου, δικαιοδοσίας όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα εν λόγω μέτρα⁽²⁾.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της ΕΚΤ ότι το άρθρο 10.4 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ «προσδιορίζει τα όρια της διαφάνειας συμφώνως προς τη Συνθήκη, ιδίως με το να θεσπίζει ρητώς το απόρρητο των εργασιών», ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, στην πραγματικότητα, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα του Διοικητικού Συμβουλίου «να αποφασίσει να δημοσιεύσει το αποτέλεσμα των συσκέψεων του.»

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της ΕΚΤ ότι ο ορισμός του όρου διοικητικό έγγραφο στην απόφαση ΕΚΤ/1998/12 («κάθε γραπτό κείμενο... που αφορά την τρέχουσα οργάνωση και λειτουργία της ΕΚΤ») δεν περιλαμβάνει τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου για θέματα νομισματικής πολιτικής, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε τα εξής:

«Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει άλλους κανόνες τους οποίους να έχει εγκρίνει η ΕΚΤ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου για θέματα νομισματικής πολιτικής. Ελλείψει άλλων κανόνων, η εξαίρεση των εν λόγω πρακτικών από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης της ΕΚΤ με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου 1998 φαίνεται ότι ενεργεί ως εξαίρεση της γενικής αρχής, στην οποία αναφέρεται [η παραπάνω απόφαση], του να έχουν οι πολίτες την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στην ενημέρωση.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα γεννούν δικαιώματα πρόσβασης στα έγγραφα των εν λόγω θεσμικών οργάνων και ότι η ορθή εφαρμογή των εν λόγω αποφάσεων αποτελεί νομικό θέμα για το οποίο η υπάτη αρχή είναι το Δικαστήριο. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης την πρόσφατη νομολογία, συμφώνως προς την οποία, όταν θεσπίζεται γενική αρχή και στη συνέχεια τάσσονται εξαιρέσεις αυτής της αρχής, οι εξαιρέσεις πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται

(1) Άρθρο 12.1 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ.

(2) Υπόθεση T-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, II-2289.

αυστηρά, κατά τρόπο που να μην καθιστά αδύνατη την εφαρμογή του γενικού κανόνα (1).

Στα πλαίσια αυτά, δεν είναι προφανές ότι τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου για θέματα νομισματικής πολιτικής μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν εμπίπτουν στην κατηγορία εγγράφων "που συνδέονται με τη λειτουργία της ΕΚΤ." Η απόφαση της ΕΚΤ της 3ης Νοεμβρίου 1998 θα πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί, υπό το φως της προαναφερθείσας νομολογίας, ότι εφαρμόζεται και στα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου που αφορούν θέματα νομισματικής πολιτικής.»

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Τράπεζα είναι αρμόδια να εφαρμόζει τους κανόνες της, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4 της απόφασης ΕΚΤ/1998/12, στις αιτήσεις πρόσβασης σε έγγραφα που ενδέχεται να υποβάλει το κοινό.

Η απόφαση

1. Η έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

1.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ότι συμφώνως με το σχέδιο συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί οφείλουν να εγκρίνουν κανόνες σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Απαντώντας, η ΕΚΤ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για την απόφασή της ΕΚΤ/1998/12 της 3ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και τα αρχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

1.2. Ο Διαμεσολαβητής γνωρίζει ότι συμφώνως προς τη νομολογία, όταν θεσπίζεται γενική αρχή και στη συνέχεια τάσσονται εξαιρέσεις αυτής της αρχής, οι εξαιρέσεις πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται αυστηρά, κατά τρόπο που να μην καθιστά αδύνατη την εφαρμογή του γενικού κανόνα (2). Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, υπό το φως της προαναφερθείσας νομολογίας, η απόφαση ΕΚΤ/1998/12 πρέπει να θεωρηθεί ότι εφαρμόζεται και στα πρακτικά συνεδριάσεων για θέματα νομισματικής πολιτικής. Ασφαλώς, αρμόδια να εφαρμόζει την απόφαση ΕΚΤ/1998/12, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, στις αιτήσεις πρόσβασης σε έγγραφα που ενδέχεται να υποβάλει το κοινό, είναι η Τράπεζα.

1.3. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της ΕΚΤ όσον αφορά την έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

2. Ευχερής πρόσβαση του κοινού στους κανόνες.

2.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ότι συμφώνως με το σχέδιο συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας, οι κανόνες σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα πρέπει να είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

2.2. Η ΕΚΤ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η απόφασή της ΕΚΤ/1998/12 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 28 Απριλίου 1999, φύλλο L 110 σ. 30.

2.3. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της ΕΚΤ σχετικά με την ευχερή πρόσβαση του κοινού στους κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Συμπέρασμα

Εν όψει των ανωτέρω, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/99/ΙJH όσον αφορά την ΕΚΤ.

Απόφαση περάτωσης της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας ΟΙ/1/99/ΙJH όσον αφορά το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών

Η έρευνα

Στις 7 Απριλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών με την οποία του ζητούσε πληροφορίες για την κατάσταση σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, για το αν το Γραφείο έχει εγκρίνει κανόνες για το θέμα και, αν ναι, για το αν οι κανόνες είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Η γνώμη του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών

Ο Πρόεδρος του CPVO ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η νομοθεσία που διέπει τις δραστηριότητες του Γραφείου διευκρινίζει ποιά έγγραφα και υλικά είναι ανοικτά στο κοινό και ποιά μπορούν να διατεθούν μόνον σε πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν στο Γραφείο ότι έχουν «έννομο συμφέρον» γι' αυτό.

(1) Υπόθεση T-105/95 WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, II-313. Υπόθεση T-124/96 Interporc κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, II-231. Υπόθεση T-188/97 Rothmans International κατά Επιτροπής, απόφαση της 19ης Ιουλίου 1999.

(2) Υπόθεση T-105/95 WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, II-313. Υπόθεση T-124/96 Interporc κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, II-231. Υπόθεση T-188/97 Rothmans International κατά Επιτροπής, απόφαση της 19 ης Ιουλίου 1999.

Ο Πρόεδρος του CPVO δήλωσε επίσης ότι το Γραφείο έχει ετοιμάσει σχέδιο απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του για τη θέσπιση κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Γραφείου, το οποίο βασίζεται κατά μέγα μέρος στο κείμενο του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το σχέδιο απόφασης επρόκειτο να υποβληθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του CPVO κατά την επόμενη συνεδρίασή του το Σεπτέμβριο 1999. Μόλις ενεκρινετο, η απόφαση θα διετίθετο στο κοινό και θα δημοσιευότο στην ιστοσελίδα του CPVO.

Στις 23 Νοεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος του CPVO διαβίβασε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του CPVO σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για τις μεθόδους εργασίας του CPVO σε σχέση με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Γραφείου.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά την απόφαση, η οποία αποτελείται από οκτώ άρθρα.

Το άρθρο 1 ορίζει το «έγγραφο» ως «κάθε υπάρχον γραπτό κείμενο, ασχέτως μορφής, το οποίο έχει εκδοθεί από το Γραφείο και δεν καλύπτεται ήδη από ισχύουσες νομικές διατάξεις οι οποίες να επιτρέπουν την πρόσβαση ή να τάσσουν εμπιστευτικότητα». Σε υποσημείωση τάσσεται ότι «Εάν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στην κατοχή του Γραφείου δεν έχει εκδοθεί από το Γραφείο, αλλά από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κράτος μέλος, άλλο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οποιοδήποτε άλλο εθνικό ή διεθνές οργανισμό, η αίτηση πρέπει να αποστέλλεται στον εκδότη».

Συμφώνως προς το άρθρο 2, οι αιτήσεις πρέπει να απευθύνονται εγγράφως στο Γραφείο και να διατυπώνονται με επαρκή σαφήνεια, ούτως ώστε να επιτρέπουν τον εντοπισμό του συγκεκριμένου ζητούμενου εγγράφου. Εφόσον απαιτείται, πρέπει να αποστέλλεται συγχρόνως και η σχετική επιβάρυνση (βλ. άρθρο 5 κατωτέρω).

Το άρθρο 3 θεσπίζει τη διαδικασία διεκπεραίωσης των αιτήσεων. Η απόφαση έγκρισης ή απόρριψης της πρόσβασης λαμβάνεται εντός μηνός. Σε περίπτωση απόρριψης, ο αιτών μπορεί να προσφύγει στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου για αναθεώρηση της άρνησης εντός προθεσμίας μηνός, μετά την παρέλευση της οποίας τεκμαίρεται ότι η αίτηση έχει απορριφθεί. Αν το Διοικητικό Συμβούλιο απορρίψει με τη σειρά του την αίτηση πρόσβασης, η απόφασή του πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να ενημερώνει τον αιτούντα για τις δυνατότητες προσφυγής με καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ή την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 44(3) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι θεσπίζεται ρητώς η υποχρέωση αιτιολόγησης της άρνησης πρόσβασης μόνον μετά από την προσφυγή στο Διοικητικό Συμβούλιο. Εντούτοις, συμφώνως προς

τη συμπεριφορά χρηστής διοίκησης, θα πρέπει να αιτιολογείται και η αρχική άρνηση πρόσβασης⁽¹⁾.

Συμφώνως προς το άρθρο 4, εφόσον επιτραπεί η πρόσβαση, ο αιτών μπορεί είτε να μελετήσει το έγγραφο στις εγκαταστάσεις του Γραφείου, σε προκαθορισμένο χρόνο, είτε να λάβει αντίγραφο του.

Το άρθρο 5 προβλέπει κατ' αποκοπήν επιβάρυνση 5 ευρώ για αντίγραφο εγγράφου έως 10 σελίδων και επιπλέον επιβάρυνση 0,5 ευρώ για κάθε επιπλέον σελίδα.

Το άρθρο 6 προβλέπει εξαιρέσεις, οι οποίες είναι ουσιαστικά οι ίδιες με εκείνες που περιέχονται στον κανονισμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Το άρθρο 7 προβλέπει τη δημοσίευση του κανονισμού στην Επίσημη Εφημερίδα το συντομότερο δυνατόν μετά την έναρξη ισχύος του.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το CPVO διαθέτει ιστοσελίδα (<http://www.cpvo.fi>) στην οποία θα μπορούσε επίσης να δημοσιευθεί ο κανονισμός.

Το άρθρο 8 προβλέπει ότι ο κανονισμός τίθεται σε ισχύ την επομένη της συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου κατά την οποία θα εγκριθεί.

Ο Διαμεσολαβητής έχει πληροφορηθεί ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του CPVO δημοσιεύθηκε κατά τη συνεδρίαση του της 28ης και 29ης Σεπτεμβρίου 1999 και ότι, συνεπώς, ο κανονισμός τέθηκε σε ισχύ στις 30 Σεπτεμβρίου 1999.

Η απόφαση

1. Η έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

1.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (CPVO) ότι συμφώνως προς το σχέδιο συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί πρέπει να εγκρίνουν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

1.2. Το CPVO ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για τις νομικές διατάξεις που προβλέπουν δυνατότητα του κοινού να συμβουλευέται:

— το μητρώο αιτήσεων κοινοτικών δικαιωμάτων φυτικών ποικιλιών,

⁽¹⁾ Βλ. άρθρο 18 του Κώδικα Συμπεριφοράς Χρηστής Διοίκησης του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

- το μητρώο κοινοτικών δικαιωμάτων φυτικών ποικιλιών και
  - εάν υπάρχει έννομο συμφέρον, έγγραφα που αφορούν αιτήσεις ή ήδη εγκεκριμένα δικαιώματα ποικιλιών⁽¹⁾.
- 1.3. Το CPVO ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή για την απόφαση που ενέκρινε το Διοικητικό του Συμβούλιο κατά τη συνεδρίαση της 28ης και της 29ης Σεπτεμβρίου 1999 και η οποία τάσσει κανόνες για τις μεθόδους εργασίας του CPVO σε σχέση με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα που εκδίδει το Γραφείο.
- 1.4. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του CPVO σε σχέση με την έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

2. Ευχερής πρόσβαση του κοινού στους κανόνες.

- 2.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών ότι συμφώνως με το σχέδιο συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας, οι κανόνες σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα πρέπει να είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.
- 2.2. Συμφώνως προς την απόφαση την οποία ενέκρινε το Διοικητικό Συμβούλιο του CPVO, ο κανονισμός πρέπει να δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα το συντομότερο δυνατόν μετά την έναρξη ισχύος του.
- 2.3. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του CPVO σχετικά με την ευχερή πρόσβαση του κοινού στους κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Συμπέρασμα

Εν όψει των ανωτέρω, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας OI/1/99/IJH όσον αφορά το Γραφείο.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο κανονισμός που ενέκρινε το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών, περιορίζουν τη δυνατότητα πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα τα οποία δεν έχει εκδώσει ο Οργανισμός («κανόνες της έκδοσης»).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου, ΕΕ 1994 L 227, σ. 1, άρθρα 87-88· Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1239/95 της Επιτροπής, ΕΕ 1995 L 121, σ. 37, τίτλος V, άρθρα 82-86. Σημ.: Οι εν λόγω κανονισμοί προβλέπουν και τη δυνατότητα δημοσίου ελέγχου της καλλιέργειας των ποικιλιών για σκοπούς τεχνικής εξέτασής τους ή επαλήθευσης της συνεχιζόμενης ύπαρξής τους.

Παρόλο που ανάλογος κανόνας αυτός δεν φαίνεται να περιλαμβάνεται στη σχετική εθνική νομοθεσία, φαίνεται ότι η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς να τον περιλαμβάνουν στους κανόνες τους περί πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, όπως έχει κρίνει το Πρωτοδικείο, ο κανόνας της έκδοσης, όπως έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή, πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται αυστηρά, ούτως ώστε να μην καθιστά αδύνατη την εφαρμογή της γενικής αρχής της διαφάνειας⁽²⁾.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης ότι ο Κανονισμός του CPVO προβλέπει ήδη την πρόσβαση σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων (που αφορούν αιτήσεις χορήγησης κοινοτικού δικαιώματος φυτικής ποικιλίας ή ήδη χορηγηθέντα δικαιώματα), στα οποία περιλαμβάνονται έγγραφα που δεν έχουν εκδοθεί από το CPVO.

Σχέδιο συστάσεων προς την Ευρωπόλ στο πλαίσιο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας OI/1/99/IJH

Η έρευνα

Με επιστολή από 30 Απριλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπόλ για την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας που ανέλαβε δυνάμει του άρθρου 195 ΕΚ⁽³⁾. Ζητούσε πληροφορίες για την κατάσταση που επικρατεί στην Ευρωπόλ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, και ιδίως για το αν η Ευρωπόλ έχει εγκρίνει κανόνες για το θέμα και, αν ναι, για το αν οι κανόνες είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Η γνώμη της Ευρωπόλ

Στη γνώμη της με ημερομηνία 15 Ιουλίου 1999, η Ευρωπόλ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για

- τους γενικούς κανόνες σχετικά με την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που επεξεργάζεται η Ευρωπόλ, την οποία έχει θεσπίσει το Συμβούλιο⁽⁴⁾ ενεργώντας δυνάμει του άρθρου 31 (1) της Σύμβασης Ευρωπόλ⁽⁵⁾, και

⁽²⁾ Υπόθεση T-188/97 *Rothmans International* κατά *Επιτροπής*, Απόφαση της 19ης Ιουλίου 1999, παράγραφος 55.

⁽³⁾ Το άρθρο 41 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, προβλέπει ότι το άρθρο 195 είναι ένα από τα άρθρα της Συνθήκης ΕΚ που εφαρμόζονται στις διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του Τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις). Ο Τίτλος VI της ΣΕΕ περιλαμβάνει τις διατάξεις που αφορούν την Ευρωπόλ και την προώθηση από το Συμβούλιο της συνεργασίας μέσω της Ευρωπόλ.

⁽⁴⁾ Πράξη του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998 για την έγκριση κανόνων που αφορούν την προστασία του απορρήτου των πληροφοριών της Ευρωπόλ, ΕΕ 1999 C 26, σ. 10.

⁽⁵⁾ ΕΕ 1995 C 316, σ. 1.

- τον Οδηγό Ασφαλείας που προβλέπει το άρθρο 6 των προαναφερομένων γενικών κανόνων, ο οποίος εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπόλ στις 28 Ιανουαρίου 1999.

Στη γνώμη της, η Ευρωπόλ αναφερόταν επίσης σε διατάξεις της Σύμβασης Ευρωπόλ οι οποίες παρέχουν στα άτομα δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα που τα αφορούν και τα οποία έχει αποθηκεύσει η Ευρωπόλ⁽¹⁾, καθώς και στις προσπάθειες που καταβάλλει η Ευρωπόλ για να ενημερώσει το κοινό για τις δραστηριότητές της, ιδίως μέσω της ιστοσελίδας της (<http://www.europol.eu.int>).

Η γνώμη της Ευρωπόλ, η οποία έφερε την υπογραφή του Διευθυντή της, εξέφραζε προθυμία να εξεταστεί η δυνατότητα έγκρισης από την Ευρωπόλ γενικών κανόνων για την πρόσβαση του κοινού στο εγγύς μέλλον και για τη διάθεση των εν λόγω κανόνων στο κοινό. Ο Διευθυντής δήλωσε ότι για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, θα συζητούσε το θέμα με την Προεδρία του Συμβουλίου, ούτως ώστε να τεθεί το θέμα υπόψη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπόλ. Ανέλαβε να ενημερώσει το Διαμεσολαβητή για την πρόοδο του θέματος πριν τα τέλη 1999.

Περαιτέρω έρευνες

Αφού εξήτασε προσεκτικά τη γνώμη της Ευρωπόλ, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε νέα επιστολή στο Διευθυντή της στις 24 Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία χαιρέτιζε τη θετική στάση της Ευρωπόλ σχετικά με την υιοθέτηση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι είναι σημαντικό για κάθε σύγχρονη ευρωπαϊκή διοίκηση να διαθέτει την εμπιστοσύνη και τη στήριξη των πολιτών. Για την Ευρωπόλ, αυτή η εμπιστοσύνη είναι ακόμα σημαντικότερη στην εκτέλεση της αποστολής της να συμβάλει ουσιαστικά στη δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του νόμου και την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, με ιδιαίτερη έμφαση στις εμπλεκόμενες εγκληματικές οργανώσεις. Έχει λοιπόν ζωτική σημασία να συμμορφωθεί πλήρως η Ευρωπόλ, ήδη από την αρχή της δραστηριότητάς της, προς τις αρχές της συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η ίδια η φύση του αστυνομικού έργου περιλαμβάνει αναγκαστικά το χειρισμό πληροφοριών και εγγράφων που απαιτούν εμπιστευτική μεταχείριση προς το συμφέρον των πολιτών. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν πρέπει να εμποδίσει την Ευρωπόλ να εγκρίνει κανονισμό για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, προσαρμοσμένο στη συγκεκριμένη της κατάσταση, όπως έχουν πράξει άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμοί.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης ότι το χρονοδιάγραμμα που πρότεινε η Ευρωπόλ για την έγκριση των κανόνων ήταν εύλογο, λαμβανομένου υπόψη ότι εγκαινίασε επισήμως τις δραστηριότητές της μόλις την 1η Ιουλίου 1999⁽²⁾. Συνεπώς, ζήτησε από την Ευρωπόλ να παράσχει το συντομότερο δυνατόν περαιτέρω πληροφορίες για την πρόοδο που θα σημειωθεί όσον αφορά την έγκριση των κανόνων πριν τα τέλη του 1999.

Στις 24 Νοεμβρίου 1999, η Ευρωπόλ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι το Διοικητικό της Συμβούλιο συμφωνεί ότι πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Το Διοικητικό Συμβούλιο ζήτησε από την Ευρωπόλ να ετοιμάσει προτάσεις με βάση τους κανόνες που έχουν ήδη θεσπίσει άλλα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το Συμβούλιο. Συμφωνήθηκε επίσης ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων της Ευρωπόλ με τους κανόνες άλλων θεσμικών οργάνων στα οποία ενδέχεται να αποσταλούν έγγραφα της Ευρωπόλ, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί, κατ' αρχήν, ότι:

- (i) δεν θα επιτρέπεται η πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που χειρίζεται η Ευρωπόλ, δεδομένου ότι η Σύμβαση διευκρινίζει ήδη τις ακολουθητέες σε τέτοιες περιπτώσεις διαδικασίες, ή σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν το προσωπικό της Ευρωπόλ,
- (ii) δεν θα επιτρέπεται η πρόσβαση σε διαβαθμισμένα έγγραφα,
- (iii) δεν θα επιτρέπεται η πρόσβαση σε πληροφορίες που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο εκκρεμείς έρευνες.

Όσον αφορά το σημείο (i), θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή περιορίζεται στους κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα που δεν καλύπτονται ήδη από ισχύουσες νομικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν την πρόσβαση ή απαιτούν εμπιστευτικότητα.

Όσον αφορά τα σημεία (ii) και (iii), ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπόλ αναφέρθηκε στον ισχύοντα κανονισμό του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα ως πιθανό υπόδειγμα για τη σύνταξη του κανονισμού της Ευρωπόλ. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης ότι το άρθρο 4 του κανονισμού του Συμβουλίου αναφέρει ρητώς τις «έρευνες» ως στοιχείο της αναγκαστικού δικαίου εξαίρεσης του δικαιώματος πρόσβασης, η οποία τάσσεται για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης ότι η επιστολή της Ευρωπόλ με ημερομηνία 24 Νοεμβρίου 1999 δεν περιέχει οριστικό χρονοδιάγραμμα για την έγκριση των κανόνων.

(1) Σύμβαση Ευρωπόλ, άρθρο 19.

(2) Ανακοίνωση για την έναρξη δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ, ΕΕ 1999 C 185, σ. 1.

Η απόφαση

1. Η έγκριση κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

1.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) ότι δυνάμει του σχεδίου συστάσεων που είχε απευθύνει στο πλαίσιο προηγούμενης έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 195 ΕΚ, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί οφείλουν να εγκρίνουν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα εντός τριών μηνών. Συγχρόνως, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπόλ για τις διατάξεις του άρθρου 41 ΣΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ, συμφώνως προς τις οποίες το άρθρο 195 είναι ένα από τα άρθρα της Συνθήκης ΕΚ που εφαρμόζονται στις διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του Τίτλου VI ΣΕΕ (αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις).

1.2. Η Ευρωπόλ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή για τους ισχύοντες κανόνες που διέπουν την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που επεξεργάζεται η Ευρωπόλ και τα δικαιώματα πρόσβασης των ατόμων σε δεδομένα που τους αφορούν και τα οποία κατέχει η Ευρωπόλ. Η Ευρωπόλ ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι το Διοικητικό της Συμβούλιο συμφωνεί ότι πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, καθώς και ότι το Διοικητικό Συμβούλιο ζήτησε από την Ευρωπόλ να ετοιμάσει προτάσεις βασιζόμενες στους κανονισμούς που έχουν ήδη θεσπίσει άλλα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το Συμβούλιο.

1.3. Κατά τη διάρκεια της έρευνας του Διαμεσολαβητή, στην οποία συνεργάστηκε η Ευρωπόλ, δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο ότι η απόλυτη συμμόρφωση της Ευρωπόλ με τις αρχές της συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης με την έγκριση ευχερώς προσπελάσιμων στο κοινό κανόνων που να διέπουν την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα δεν θα ήταν πρακτική ή θα επεβάρυνε υπερβολικά την Ευρωπόλ. Φαίνεται ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπόλ ευνοεί την έγκριση κανόνων βασιζομένων στους κανόνες που έχουν εγκρίνει άλλα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το Συμβούλιο.

2. Χρονοδιάγραμμα για την έγκριση κανόνων

2.1. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Ευρωπόλ ότι το σχέδιο συστάσεων που απηύθυνε στο πλαίσιο της προαναφερθείσας

προηγούμενης έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας έτασσε προθεσμία τριών μηνών για την έγκριση κανόνων από τα οικεία θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Κατά τη διάρκεια της έρευνας του Διαμεσολαβητή, στην οποία συνεργάστηκε η Ευρωπόλ, δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο ότι χρειάζεται να προβλεφθεί μακρότερη προθεσμία για την έγκριση κανόνων από την Ευρωπόλ.

2.2. Από τη γνώμη της με ημερομηνία 15 Ιουλίου 1999, προκύπτει ότι η Ευρωπόλ μελετούσε την έγκριση κανονισμού για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα πριν τα τέλη 1999, αλλ' οι περαιτέρω πληροφορίες τις οποίες παρέσχε η Ευρωπόλ στις 24 Νοεμβρίου 1999 δεν περιέχουν οριστικό χρονοδιάγραμμα για την έγκριση κανονισμού.

2.3. Συμφώνως προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται εντός ευλόγου χρόνου. Για να αποφευχθεί η μη αναγκαία καθυστέρηση, είναι συνεπώς απαραίτητο να τεθεί οριστικό χρονοδιάγραμμα για την έγκριση κανόνων.

Σχέδιο συστάσεων

Ενόψει των ανωτέρω, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απευθύνει το ακόλουθο σχέδιο συστάσεων προς την Ευρωπόλ:

1. Η Ευρωπόλ οφείλει να εγκρίνει κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα εντός τριών μηνών. Οι κανόνες μπορούν να βασίζονται στον κανονισμό που έχει ήδη εγκρίνει το Συμβούλιο, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων που περιέχει.
2. Οι κανόνες πρέπει να ισχύουν για όλα τα έγγραφα που δεν καλύπτονται ήδη από ισχύουσες νομικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν την πρόσβαση ή τάσσουν εμπιστευτικότητα.
3. Οι κανόνες πρέπει να είναι ευχερώς προσπελάσιμοι στο κοινό.

Η Ευρωπόλ θα ενημερωθεί για το εν λόγω σχέδιο συστάσεων. Συμφώνως προς το άρθρο 3 (6) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, η Ευρωπόλ θα αποστείλει λεπτομερή γνώμη εντός τριών μηνών (δηλ. έως τις 31 Μαρτίου 2000), η οποία μπορεί να συνιστάται σε αποδοχή της απόφασης του Διαμεσολαβητή και περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν για την υλοποίηση των συστάσεων.

4. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ο Διαμεσολαβητής βρίσκεται συνεχώς σε διάλογο με τα λοιπά θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να διασφαλιστούν τα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών, απαιτούνται τακτικές επαφές που θα εξασφαλίσουν αποτελεσματική συνεργασία, καλές σχέσεις εργασίας και αμοιβαία εμπιστοσύνη.

Στις 2 Μαρτίου ο κ. Söderman προσεκλήθη σε συνάντηση με τον κ. Carlo Trojan, Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τον κ. Jürgen Trumpp, Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον κ. Julian Priestley, Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατά την οποία συζητήθηκε το θέμα του κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης.

4.1. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Στις 13 Ιανουαρίου ο κ. Söderman, συνοδευόμενος από τον κ. Peter Dyrberg και τον κ. Ian Harden, συνήντησε το Σώμα των Κοσμητόρων, οι οποίοι τον κάλεσαν σε ανταλλαγή απόψεων. Συζητήθηκε η δυνατότητα δημιουργίας εσωτερικής διαδικασίας καταγγελιών για τους Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Την ίδια ημέρα ο κ. Söderman και ο κ. Harden συνήντησαν τη ΒΕΚ Edith Müller, εισηγήτρια του προϋπολογισμού του Διαμεσολαβητή για το 2000.

Στις 13 Ιανουαρίου επίσης ο κ. Söderman και ο κ. Harden συνήντησαν τον κ. Christian Cointat, Γενικό Διευθυντή της ΓΔ V του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και την κ. Brigitte Nouaille-Degorce, Προϊσταμένη Προσωπικού (ΓΔV).

Στις 14 Ιανουαρίου ο κ. Söderman και ο κ. Harden είχαν συνάντηση με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου κ. Gil-Robles· συζητήθηκε η παρουσίαση της Ετήσιας Έκθεσης 1998 του Διαμεσολαβητή στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο.

Στις 8 Φεβρουαρίου ο κ. Harald Rømer, Γενικός Διευθυντής της ΓΔ I, συναντήθηκε με τον Διαμεσολαβητή και συζητήσαν θέματα σχετικά με τη μεταβατική περίοδο μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης θητείας του Διαμεσολαβητή.

Στις 17 Φεβρουαρίου ο κ. Söderman παρουσίασε την Ετήσια Έκθεσή του για το 1998 στην Επιτροπή Αναφορών στις Βρυξέλλες.

Στις 11 Μαρτίου η κ. Laura Viqueira και η κ. Ildgarda De Simone Diehl της ΓΔ V επισκέφθηκαν τον Διαμεσολαβητή και συζήτησαν τρόπους ενημέρωσης των προσλαμβανόμενων υπαλλήλων για τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο προγραμμάτων κατάρτισης.

Στις 24 Μαρτίου ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία σε διακοινοβουλευτική διάσκεψη με θέμα τη δημιουργία χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, την οποία διοργάνωσε η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με τη συμμετοχή βουλευτών εθνικών κοινοβουλίων και μη κυβερνητικών οργανώσεων. Τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν τα ευρωπαϊκά πολιτικά δικαιώματα, οι πολιτικές για την εξάλειψη των διακρίσεων, η μετανάστευση, το άσυλο, οι θεωρήσεις εισόδου (βίζα), η αστυνομική και δικαστική συνεργασία. Μεταξύ των ομιλητών ήταν η κ. Gradin, μέλος της Επιτροπής, η κ. d'Ancona, πρόεδρος της ως άνω επιτροπής, οι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Εσωτερικών της Γερμανίας και της Φινλανδίας και ο κ. Fennelly, Γενικός Εισαγγελέας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Στις 14 Απριλίου ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την Ετήσια Έκθεσή του για το 1998 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη συνεδρίαση της ολομέλειας στο Στρασβούργο (βλ. 6.1)

Στις 26 Απριλίου ο κ. Söderman έλαβε μέρος σε διάσκεψη για τη διαφάνεια και την πρόσβαση σε έγγραφα με τίτλο «Άνοιγμα των θυρών για τη δημοκρατία στην Ευρώπη». Η διάσκεψη διοργανώθηκε από κοινού από τις Ομάδες ΕΣΚ, ΦΙΛ και Πρασίνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων. Ο κ. Söderman εκφώνησε την εναρκτήρια ομιλία της πρώτης συνεδρίασης με θέμα «Άνοικτος χαρακτήρας σημαίνει διακυβέρνηση που δίδει λογαριασμό για τις πράξεις της».

Στις 5 Μαΐου ο κ. Söderman και ο κ. Harden συναντήθηκαν με τον κ. López Veiga, Γενικό Διευθυντή της ΓΔ VIII και τον κ. Hellot και συζητήσαν την ανανέωση των συμφωνιών συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή.

Στις 10 Ιουνίου ο κ. Söderman συμμετέσχε σε ενημερωτικό σεμινάριο που διοργάνωσε η ΓΔ V του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για νεοπροσληφθέντες υπαλλήλους των κατηγοριών Α και LA στο Λουξεμβούργο και μίλησε για τον ρόλο και το έργο του.

Στις 14 Ιουλίου ο κ. Söderman, συνοδευόμενος από τη κ. Vicky Kloppenburg, αντήλλαξε απόψεις με τον κ. André Middelhoeck, πρόεδρο της επιτροπής ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων, με τον οποίο συζήτησε τις πρόσφατες εξελίξεις στις δύο υπηρεσίες.

Στις 15 Ιουλίου ο κ. Söderman συναντήθηκε με τον κ. Julian Priestley, Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στις 21 Ιουλίου ο κ. Söderman και ο κ. Harden συναντήθηκαν με τον κ. Chevallier, Προϊστάμενο του Γραφείου Ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Παρίσι· συζητήσαν τις λεπτομέρειες συνέντευξης τύπου που σχεδιαζόταν να δοθεί στο Παρίσι τον Σεπτέμβριο.

Στις 22 Ιουλίου η κ. Loyola De Palacio (τότε βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) επισκέφθηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή και ο κ. Söderman της εξήγησε την εργασία του.

Στις 28 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman παρουσίασε τα αποτελέσματα της πρώτης θητείας του στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διένειμε φυλλάδιο που περιέγραφε συνοπτικά τα επιτεύγματά του.

Στις 19 Οκτωβρίου και στο πλαίσιο της υποψηφιότητάς του για την εκλογή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ο κ. Söderman έγινε δεκτός σε ακρόαση από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στις 14 Δεκεμβρίου ο κ. Söderman προσεκλήθη από την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου κ. Nicole Fontaine να παραστεί στα εγκαίνια του νέου κτιρίου Louise Weiss του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τον Γάλλο Πρόεδρο Jacques Chirac.

4.2. Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στις 12 Ιανουαρίου ο κ. Söderman και ο κ. Harden συναντήθηκαν με τον κ. Carlo Trojan, Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και με τους κκ. Jean-Claude Eeckhout και Klaus Ebermann, Διευθυντές της Γενικής Γραμματείας· συζήτησαν τον κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης.

Ο κ. Söderman συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Jacques Santer και την κ. Diane Schmitt, μέλος του ιδιαίτερου γραφείου του, στις 10 Φεβρουαρίου και συζήτησαν το σχέδιο κώδικα συμπεριφοράς των υπαλλήλων της Επιτροπής.

Ο κ. Söderman προσεκλήθη να εκφωνήσει ομιλία με θέμα τη διαδικασία της Επιτροπής στην περίπτωση του άρθρου 169 για τη διεκπεραίωση καταγγελιών κατά κρατών μελών σε Package Meeting που διοργάνωσε η ΓΔ XV της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την Παρασκευή 12 Φεβρουαρίου 1999. Οι συναντήσεις αυτές πραγματοποιούνται τακτικά και έχουν ως στόχο να προσφέρουν ένα βήμα στους κοινοτικούς και εθνικούς υπαλλήλους για την ενθάρρυνση των συζητήσεων σχετικά με την ορθή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

Ο κ. Söderman έκανε μια γενική εισαγωγή για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και στη συνέχεια εξέθεσε στο ακροατήριο τις απόψεις του για τις διαδικασίες του άρθρου 169. Υπογράμμισε ότι όσοι υποβάλλουν καταγγελίες δυνάμει του άρθρου 169 δεν μπορούν να θεωρούνται απλές πηγές πληροφοριών, παρόλο που αναμφισβήτητα παίζουν μεγάλο ρόλο στο να επιστάνει η προσοχή της Επιτροπής σε παραβιάσεις εκ μέρους των κρατών μελών. Κατόπιν ο κ. Söderman σκιαγράφησε την πρόσφατη μεταρρύθμιση των διαδικασιών του άρθρου 169, η οποία τέθηκε σε κίνηση μετά την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή (303/97/PD).

Ο κ. Söderman ενημέρωσε τους εκπροσώπους ότι οι ανησυχίες του σχετικά με την επιβολή του κοινοτικού δικαίου δεν σταματούν στο ζήτημα των διαδικασιών του άρθρου 169. Έτσι, οι εκστρατείες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για την ίδρυση δικτύων και την καλύτερη ενημέρωση πρέπει να θεωρηθούν συμπληρωματικές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα τονώσουν την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου σε επίπεδο κρατών μελών.

Μετά την ομιλία ο κ. Söderman απάντησε σε ερωτήσεις που υπέβαλαν οι εκπρόσωποι των κρατών μελών. Στη συνέχεια ο πρόεδρος της συνεδρίασης, από τη ΓΔ XV της Επιτροπής, διατύπωσε παρατηρήσεις για τις συνεχιζόμενες προσπάθειες εφαρμογής των βελτιωμένων διαδικαστικών κανόνων που προτείνονται στην έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή για το άρθρο 169.

Στις 14 Ιουλίου 1999 ο κ. Jacob Söderman, συνοδευόμενος από την κ. Vicky Klorpenburg, συναντήθηκε με τον κ. Per Brix Knudsen, ο οποίος ασκεί καθήκοντα διευθυντού του OLAF, του νεοουσταθέντος Ευρωπαϊκού Γραφείου Καταπολέμησης της Απάτης και συζήτησαν τους στόχους και τα καθήκοντα αυτής της νέας υπηρεσίας.

Στις 14 Ιουλίου επίσης ο κ. Söderman συναντήθηκε με την κ. Anita Gradin, μέλος της Επιτροπής, και αργότερα την ίδια ημέρα με τον κ. Jacques Santer, Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Στις 15 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του κ. Söderman και του κ. Carlo Trojan, Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο κ. Horst Reichenbach, Γενικός Διευθυντής Προσωπικού της Επιτροπής, επισκέφθη τον Διαμεσολαβητή στις 17 Νοεμβρίου. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν ο κ. Eeckhout, Διευθυντής της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής, καθώς και οι κκ. Harden και Grill από το γραφείο του Διαμεσολαβητή.

4.3. ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Στις 23 Ιουλίου ο κ. Söderman, συνοδευόμενος από τον κ. Verheescke, παρέστη στη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας για την ενημέρωση που διοργάνωσε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της φινλανδικής προεδρίας. Ο κ. Söderman παρουσίασε τα επιτεύγματά του στον τομέα της διαφάνειας, καθώς και τον κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης. Μετά τη συνεδρίαση ο κ. Söderman αντιήλλαξε απόψεις με τον Φινλανδό Πρόεδρο στην ΕΕ κ. Antti Satuli.

4.4. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Στις 19 Οκτωβρίου ο κ. Jacob Söderman, συνοδευόμενος από τον κ. Harden, εκφώνησε ομιλία με θέμα τη διαφάνεια στα κοινοτικά όργανα σε συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στην έδρα του Πρωτοδικείου στο Λουξεμβούργο για τη δέκατη επέτειο της

ίδρυσής του. Πρόεδρος της συνεδρίασης για τη διαφάνεια ήταν ο κ. John Cooke, Πρόεδρος τμήματος του Πρωτοδικείου. Μεταξύ των ομιλητών περιλαμβάνοντο ο κ. Jean-Louis Dewost, Γενικός Διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, ο κ. Garzón Clariana, jurisconsultus του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ο κ. Jean-Claude Piris, Γενικός Διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου. Στο συνέδριο παρέστη ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των ΕΚ, κ. Gil Carlos Rodríguez Iglesias, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, κ. Bo Vesterdorf, καθώς και άλλοι δικαστές και προσωπικό του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και μέλη του νομικού κόσμου. Η ομιλία του κ. Söderman περιλαμβάνεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα.

4.5. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στις 15 Οκτωβρίου 1999 ο κ. Jacob Söderman, συνοδευόμενος από την κ. Vicky Klorpenburg, παρέστη στην «Πρώτη Συνέλευση της Κοινωνίας των Πολιτών που διοργανώθηκε σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο» από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στις Βρυξέλλες, κατά την οποία ο κ. Söderman παρουσίασε τον ρόλο και τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή. Στόχος της διάσκεψης ήταν να διευκρινιστεί ο ρόλος και η συμβολή της κοινωνίας των πολιτών και του ευρέος φάσματος που καλύπτει στην οικοδόμηση

της Ευρώπης. Την έναρξη της διάσκεψης κήρυξε η κ. Beatrice Rangoni Machiavelli, Πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Εισηγητής των συζητήσεων ήταν ο κ. Jacques Delors, πρώην Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μεταξύ των υπολοίπων σημαντικών ομιλητών συμπεριλαμβάνετο η κ. Loyola de Palacio, αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η κ. Sinikka Mönkäre, Φινλανδή Υπουργός Εργασίας, η οποία εκπροσωπούσε την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4.6. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Στις 3 Δεκεμβρίου 1999 ο κ. Jacob Söderman, συνοδευόμενος από την κ. Vicky Klorpenburg, έλαβε μέρος σε συνάντηση για τα δικαιώματα των πολιτών που διοργάνωσε η Επιτροπή 7 της Επιτροπής των Περιφερειών στις Βρυξέλλες. Στόχος της διάσκεψης, της οποίας προήδρευε η κ. Irma Reironen, ήταν να εξετάσει τις διάφορες πτυχές των δικαιωμάτων των πολιτών και να συζητήσει τις περαιτέρω εξελίξεις στο θέμα της ιθαγένειας της Ένωσης. Ο κ. Söderman παρουσίασε τον ρόλο και τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Αναφέρθηκε στον Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, στον οποίον ορίζει τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των δημοσίων υπαλλήλων κατά τις συναλλαγές με τους πολίτες. Ο κ. Söderman τόνισε επίσης τη σημασία του ανοικτού χαρακτήρα και της διαφάνειας.

5. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΣΥΝΑΦΗ ΟΡΓΑΝΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

5.1. ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΑΦΗΣ

Το δίκτυο επαφής, το οποίο ιδρύθηκε μετά το σεμινάριο του Στρασβούργου το 1996, αναπτύχθηκε ακόμα περισσότερο. Δημιουργήθηκαν σύνδεσμοι μεταξύ των ιστοσελίδων των διαμεσολαβητών των κρατών μελών και της ιστοσελίδας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Δημιουργήθηκε ομάδα συζήτησης μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για την εξασφάλιση ταχείας και αποτελεσματικής ανταλλαγής πληροφοριών και τη διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ μελών του δικτύου επαφής. Τον Ιούλιο 1999 δημοσιεύθηκε και διανεμήθηκε τρίτη επιστολή επαφής.

Στις 20-21 Ιανουαρίου ο κ. Ian Harden επισκέφθηκε το γραφείο του Γάλλου διαμεσολαβητή (Médiateur de la République), κ. Bernard Stasi, για τον προγραμματισμό κοινού σεμιναρίου για διαμεσολαβητές και άλλα συναφή όργανα των κρατών μελών στο Παρίσι τον Σεπτέμβριο 1999. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης συναντήθηκε και με τον Γενικό Πληρεξούσιο, κ. Gérard Delbauffe, τον Γενικό Γραμματέα, κ. Claude Desjean, και τον κ. Philippe Bardiaux (σύμβουλο εξωτερικών σχέσεων). Συναντήθηκε επίσης με τους εντεταλμένους για διάφορους τομείς εργασίας του Médiateur για να τους ενημερώσει σχετικά με το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και να συζητήσει θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

Το σεμινάριο για τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα άλλα συναφή όργανα των κρατών μελών με τίτλο «Διαμεσολαβητές, η Συνθήκη του Άμστερνταμ και η Ευρωπαϊκή Ενοποίηση» πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 9 και 10 Σεπτεμβρίου με παρουσία όλων των κρατών μελών (βλ 6.1).

5.2. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Στη διάρκεια του 1999 ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διεκπεραίωσε 2 ερωτήματα διαμεσολαβητών από τα κράτη μέλη. Το ένα απεστάλη από τον Ιρλανδό διαμεσολαβητή και αφορούσε επιστροφή συμπληρωματικής εισφοράς γάλακτος, ενώ το δεύτερο από τον Δανό διαμεσολαβητή και αφορούσε θέματα κοινωνικής ασφάλισης.

5.3. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΟΡΓΑΝΑ

Στις 10 Μαΐου ο κ. Ullrich Galle, διαμεσολαβητής (Bürgerbeauftragte) της Ρηνανίας-Παλατινάτου, επισκέφθηκε τον κ. Söderman. Συζήτησαν τον εορτασμό της 25ης επετείου από τη θεσμοθέτηση του Γερμανού διαμεσολαβητή, καθώς και τη διοργάνωση συνάντησης όλων των περιφερειακών διαμεσολαβητών που επρόκειτο να πραγματοποιηθεί τον Νοέμβριο.

Στις 14 Ιουνίου, αντιπροσωπεία των μελών της Επιτροπής Αναφορών της Βουλής (Landtag) του γερμανικού ομόσπονδου κράτους της Βορείου Ρηνανίας-Βεστφαλίας επισκέφθηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο και ανηλλάξε απόψεις με τον κ. Söderman.

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αναφορών της Βουλής (Landtag) του γερμανικού ομόσπονδου κράτους του Σλέσβιγκ-Χόλσταϊν επισκέφθηκε τον Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο στις 30 Ιουνίου.

Διάσκεψη των περιφερειακών διαμεσολαβητών και των επιτροπών αναφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Φλωρεντία

Στις 11 και 12 Νοεμβρίου 1999 ο κ. Jacob Söderman έλαβε μέρος στη δεύτερη Διάσκεψη Περιφερειακών Διαμεσολαβητών και Επιτροπών Αναφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ακολούθησε τη διάσκεψη που διεξήχθη στη Βαρκελώνη το 1997, μετά από πρωτοβουλία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Τον συνόδευαν ο κ. Alessandro Del Bon και η κ. Ida Palumbo.

Η διάσκεψη στη Φλωρεντία διοργανώθηκε από το γραφείο του Περιφερειακού διαμεσολαβητή της Τοσκάνης, υπό την καθοδήγηση έξι διαμεσολαβητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: του κ. Bovesse από την περιφέρεια της Βαλλωνίας, του κ. Cañellas από την περιφέρεια της Καταλωνίας, του κ. Contini από τη Σαρδηνία, του κ. Fantarrié από την Τοσκάνη, του κ. Galle από τη Ρηνανία-Παλατινάτο και του κ. Sciacchitano από την περιφέρεια της Λομβαρδίας. Οι εκθέσεις τις οποίες παρουσίασαν διάφοροι περιφερειακοί διαμεσολαβητές, καθώς και ο καθηγητής Antonio Papisca από το Πανεπιστήμιο της Πάδοβας, αναφέροντο τόσο στην καθημερινή εργασία των περιφερειακών διαμεσολαβητών της ΕΕ, όσο και στις μελλοντικές προκλήσεις όσον αφορά τις επιπτώσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης στο έργο τους. Στο τέλος της διάσκεψης, εγκρίθηκε τελικό ψήφισμα για την ίδρυση μόνιμης διάσκεψης, η οποία θα συνέρχεται τουλάχιστον κάθε δύο έτη, και την πρόβλεψη τακτικών επαφών με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Πριν από τη διάσκεψη στις 10 Νοεμβρίου 1999 ο κ. Söderman συναντήθηκε με τον καθηγητή Angelo Passaleva, Πρόεδρο του Περιφερειακού Συμβουλίου της Τοσκάνης. Με την ευκαιρία αυτή, όπως ανακοινώθηκε στη συνέντευξη τύπου που ακολούθησε, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπογράμμισε πόσο σημαντικό θα ήταν να προβλεφθεί διαμεσολαβητής για την Ιταλία, ο οποίος για τους περιφερειακούς και τοπικούς διαμεσολαβητές «θα πρέπει να θεωρείται φίλος και όχι ένας προϊστάμενος στη Ρώμη». Στη συνέχεια, και μετά την πρόσκληση του καθηγητή Chiti, ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη για το έργο του στο Πανεπιστήμιο Πολιτικών Επιστημών της Φλωρεντίας.

5.4. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΣΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΤΑΞΗ ΚΡΑΤΗ

Στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας διεξήχθη στις 6-8 Ιουνίου 1999 σεμινάριο με θέμα «Οι Διαμεσολαβητές και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το οποίο διοργάνωσαν από κοινού ο Ευρωπαίος

Διαμεσολαβητής και ο Σλοβένος διαμεσολαβητής ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ. Ivan Bizjak. Το σεμινάριο παρακολούθησε ο κοινοβουλευτικός επίτροπος για τα δικαιώματα των εθνικών και εθνοτικών μειονοτήτων της Ουγγαρίας, Dr Jenő Kaltenbach, η διαμεσολαβητής της Κύπρου, κ. Ελιάννα Νικολάου, ο διαμεσολαβητής της Μάλτας, κ. Joseph Sammut, η αναπληρωτής διαμεσολαβητής της Ρουμανίας, κ. Ruxandra Sabăreanu, ο διαμεσολαβητής της Λιθουανίας, κ. Albertas Valys, ο διαμεσολαβητής της Πολωνίας, Καθηγητής Adam Zieliński, καθώς και εκπρόσωποι από την Εσθονία, τη Λεττονία, τη Σλοβακία και την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σλοβενία.

Μεταξύ των ομιλητών του σεμιναρίου συμπεριλαμβάνοντο ο κ. Jacob Söderman, με θέμα «Συνθήκη του Μάαστριχτ και Ευρωπαίοι πολίτες», ο Δικαστής Leif Sevón του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος μίλησε για την «Ερμηνεία και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» και ο κ. Ian Harden, ο

οποίος μίλησε με θέμα «Η Συνθήκη του Άμστερνταμ και οι Διαμεσολαβητές των Κρατών Μελών». Οι συμμετέχοντες παρουσίασαν ειδικές εκθέσεις για κάθε χώρα και συζήτησαν τον ρόλο των διαμεσολαβητών στη διεργασία ένταξης.

Μια έκθεση για το σεμινάριο, την οποία ετοίμασε η διαμεσολαβητής της Κύπρου, κ. Ελιάννα Νικολάου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σεμινάριο είχε συμβάλει πολύ επικοινωνιακά στην προετοιμασία για την ένταξη και ότι στο μέλλον θα πρέπει να διοργανωθούν περισσότερα τέτοια σεμινάρια. Οι συμμετέχοντες δέχθηκαν με ενθουσιασμό την πρόταση της αναπληρωτούς διαμεσολαβητή της Ρουμανίας, κ. Ruxandra Sabăreanu, να φιλοξενήσει νέο σεμινάριο σε συνέχεια του προηγούμενου το 2000.

Τα κείμενα που παρουσιάστηκαν στο σεμινάριο και η τελική έκθεση στην αγγλική γλώσσα περιλαμβάνονται στις ιστοσελίδες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) και του Σλοβένου Διαμεσολαβητή (<http://www.varuh-rs.si>).

6. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ενημερωτική στρατηγική του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή έχει δύο στόχους. Ο πρώτος είναι να ενημερωθούν τα πρόσωπα που ενδέχεται να έχουν πραγματικούς λόγους να καταγγείλουν κρούσμα κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού για το δικαίωμά τους να υποβάλουν καταγγελία προς τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και για τον τρόπο υποβολής καταγγελίας.

Ο δεύτερος στόχος είναι η βελτίωση των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και των πολιτών της ενημερώνοντας το ευρύ κοινό για τον ρόλο του Διαμεσολαβητή στο να γίνει κατανοητή η δέσμευση της Ένωσης για ανοικτές, δημοκρατικές και υπεύθυνες μορφές διοίκησης. Συγχρόνως, είναι ουσιώδες να μην γεννηθούν ψευδείς προσδοκίες που θα μπορούσαν να έχουν απλώς ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των καταγγελιών που δεν θα εμπίπτουν στα πλαίσια της εντολής του Διαμεσολαβητή.

Συνεπώς, η στρατηγική ενημέρωσης εστιάστηκε κυρίως στην ορθή ενημέρωση επιλεγμένων ομάδων ενδεχομένων καταγγελλόντων. Παράλληλα, τόσο οι συμβατικές δημοσιεύσεις, όσο και η ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή προσπαθούν να είναι ενδιαφέρουσες και ζωντανές, ούτως ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούνται για εκπαιδευτικούς σκοπούς, ιδίως για τους νέους που μαθαίνουν για την Ευρώπη.

6.1. ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 1998

Η Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για το 1998 υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη συνεδρίαση της ολομέλειας στο Στρασβούργο στις 14 Απριλίου 1999. Της συνεδρίασης προήδρευσε ο Πρόεδρος Gil-Robles.

Η εισηγήτρια της Επιτροπής Αναφορών του Κοινοβουλίου κ. Laura De Esteban Martin συνεχάρη τον Διαμεσολαβητή για την έκθεση δραστηριοτήτων του και για την υποβολή της στο Κοινοβούλιο και στους πολίτες με διαφάνεια και ταχύτητα.

Η κ. De Esteban Martin χαιρέτησε την πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή για τη θέσπιση κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, δηλώνοντας ότι ένας τέτοιος κώδικας θα βελτιώνει τις σχέσεις κοινού και υπαλλήλων, πρέπει δε να είναι σφαιρικός και προσπελάσιμος στο κοινό. Ανέφερε επίσης ότι θα πρέπει να επιτραπεί στον Διαμεσολαβητή η πρόσβαση σε όλους τους φακέλους και τα έγγραφα των θεσμικών οργάνων.

Δόθηκε έμφαση στη χρησιμοποίηση νέων τεχνολογιών από τον Διαμεσολαβητή στον τομέα της ενημέρωσης και της επικοινωνίας, η οποία έφερε τους πολίτες πιο κοντά στη διοίκηση.

Η ΗΜΕΡΑ ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΘΥΡΩΝ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Στις 8 Μαΐου 1999 τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης διοργάνωσαν την ετήσια ημέρα ανοικτών θυρών στα κτίρια του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες.

Το περίπτερο του Διαμεσολαβητή βρισκόταν δίπλα στο περίπτερο του Δικαστηρίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να μπορούν ευκολότερα οι επισκέπτες πολίτες να αποκτήσουν μια ιδέα για τα τρία κύρια εποπτικά όργανα της ΕΕ. Προσωπικό από το γραφείο των Βρυξελλών εξήγησε το έργο του Διαμεσολαβητή σε πολλούς διάφορους επισκέπτες, οι περισσότεροι από τους οποίους ζήτησαν επιπλέον πληροφορίες υπό μορφή φυλλαδίων και εκθέσεων (ζητήθηκαν περίπου εκατόν πενήντα ετήσιες εκθέσεις, ενώ διανεμήθηκαν πολλές δωδεκάδες του φυλλαδίου «Μπορεί να σας βοηθήσει»). Το προσωπικό του γραφείου των Βρυξελλών εξήγησε επίσης σε πολλούς πολίτες τις διαφορές μεταξύ του έργου της Επιτροπής Αναφορών και του Διαμεσολαβητή. Επιπλέον, ένας πολίτης από τοπική οργάνωση συμφερόντων συμβουλευτικής νομικό υπάλληλο του γραφείου των Βρυξελλών και κατέθεσε καταγγελία επιτόπου.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ, ΠΑΡΙΣΙ, 9-10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1999

«Διαμεσολαβητές, Συνθήκη του Άμστερνταμ και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση»

Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ έδωσε την ευκαιρία στους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συναντηθούν για δεύτερη φορά (η πρώτη συνάντηση είχε πραγματοποιηθεί στο Στρασβούργο το 1996). Στόχος των συναντήσεων αυτών είναι να ενισχυθούν οι δεσμοί μεταξύ των διαμεσολαβητών και συναφών οργάνων των κρατών μελών για να μπορούν να παρέχουν καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες της Ευρώπης.

Το σεμινάριο διοργανώθηκε από κοινού από τον κ. Jacob Söderman, Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, και από τον κ. Bernard Stasi, Γάλλο διαμεσολαβητή. Εκπροσωπήθηκαν και τα 15 κράτη μέλη, ενώ συμμετείχαν και μέλη των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Ο συνολικός αριθμός συμμετεχόντων ανήλθε σε 56.

Στόχος του σεμιναρίου ήταν να εξεταστούν οι επιπτώσεις της έναρξης ισχύος της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ και, γενικότερα, της διαδικασίας ευρωπαϊκής ενοποίησης που βρίσκεται σε εξέλιξη στο έργο των διαμεσολαβητών και συναφών οργάνων των κρατών μελών. Η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ προβλέπει την ανάπτυξη της 'Ενωσης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, καθώς και τόνωση της συνεργασίας μεταξύ των διοικήσεων των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και των κοινοτικών πολιτικών σε διαφόρους τομείς.

Το σεμινάριο προέβλεπε τέσσερις συνεδριάσεις εργασίας: 1) Ανθρώπινα δικαιώματα και ΕΕ, 2) Αρχές χρηστής κοινοτικής διοίκησης, 3) Δικαιώματα των πολιτών τρίτων χωρών, 4) Ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της ΕΕ. Κάθε θέμα εισηγήθηκε ειδικός εισηγητής. Επίσης, κάθε συμμετέχουσα αντιπροσωπεία είχε κληθεί να προετοιμάσει εκ των προτέρων γραπτή συμβολή σε δύο ή περισσότερα από τα τέσσερα θέματα. Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου, οι περισσότερες εκδόσεις ήταν διαθέσιμες στα γαλλικά και τα αγγλικά. Για τους συμμετέχοντες προβλέπετο ταυτόχρονη διερμηνεία στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά και ιταλικά.

Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου, εγκρίθηκαν ομόφωνα από τους επιτρόπους διοικήσεις και τα συναφή όργανα των κρατών μελών της ΕΕ δύο διακηρύξεις, εκ των οποίων η πρώτη μετά από πρωτοβουλία του Πορτογάλου διαμεσολαβητή, κ. José Pimentel. Υπό το φως των δραματικών γεγονότων που ελάμβαναν χώρα στο Ανατολικό Τιμόρ, η διακήρυξη αυτή στηρίζει τις προσπάθειες των κυβερνήσεων της ΕΕ να σταματήσουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην περιοχή. Η δεύτερη διακήρυξη υπενθυμίζει στις κυβερνήσεις της ΕΕ το περιεχόμενο του Ψηφίσματος 85/13 του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τους δεσμούς μεταξύ του θεσμού του διαμεσολαβητή και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προτάθηκε από το Βέλγο Ομοσπονδιακό Διαμεσολαβητή, κ. Pierre-Yves Monette.

Κατά την επίσημη συνέντευξη τύπου που διοργανώθηκε από το Γραφείο Ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Παρίσι, ο κ. Söderman και ο κ. Stasi είχαν την ευκαιρία να υπενθυμίσουν τη σημασία που δίδουν στα ανθρώπινα δικαιώματα και στη συνεργασία μεταξύ των διαμεσολαβητών των κρατών μελών.

Οι διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα των κρατών μελών της 'Ενωσης θα συναντηθούν και πάλι στις Βρυξέλλες το 2001.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ο κ. Jacob Söderman εκλέχθηκε για δεύτερη θητεία από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 27 Οκτωβρίου.

Μετά την αναγγελία της επανεκλογής του από την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη τύπου στην οποία παρουσίασε τα επιτεύγματα της πρώτης θητείας του και συνόψισε τα σχέδιά του για τη δεύτερη θητεία.

6.2. ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Βόννη

Στις 16 Φεβρουαρίου ο κ. Söderman επισκέφθηκε τη γερμανική Bundestag στη Βόννη και συναντήθηκε με την κ. Heidemarie Lüth, νεοεκλεγείσα πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών της Bundestag. Συζήτησαν τους αντίστοιχους ρόλους τους, γενικά θέματα σχετικά με το δικαίωμα καταγγελίας και τις αναφορές, καθώς και τις επιπτώσεις των νέων συστημάτων επικοινωνίας στις καθημερινές τους δραστηριότητες.

Κολωνία

Στις 27 Απριλίου ο κ. Söderman έλαβε μέρος σε Ευρωπαϊκό Φόρουμ στην Κολωνία με θέμα «Eine europäische Charta der Grundrechte — Beitrag zur gemeinsamen Identität». Το φόρουμ διοργάνωσαν από κοινού η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Γερμανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μεταξύ των ομιλητών ήταν η Καθηγήτρια Dr. Herta Däubler-Gmelin, ο Γερμανός Υπουργός Δικαιοσύνης, η επίτροπος Anita Gradin, η BEK Edith Müller και ο Καθηγητής Dr. Günter Hirsch, Δικαστής του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λειψία

Ο κ. Söderman προσεκλήθη από το Europa Haus της Λειψίας στις 3 Μαΐου. Το πρόγραμμα της επίσκεψής του περιελάμβανε διάλεξη στο Πανεπιστήμιο, συνάντηση με τον Πρύτανη και συνέντευξη σε δημοσιογράφο. Ο κ. Söderman παρουσίασε επίσης το έργο του σε συνάντηση με το κοινό, την οποία ακολούθησε ζωηρή συζήτηση.

Στις 4 Μαΐου, ο κ. Söderman επισκέφθηκε την Επιτροπή Αναφορών του ομοσπονδίου κράτους της Σαξωνίας και αντήλλαξε απόψεις με τον Πρόεδρό της, κ. Thomas Mädler.

Μάιντς

Στις 27 Μαΐου ο κ. Söderman εκλήθη να συμμετάσχει σε συζήτηση στοργυλής τραπέζης στο Μάιντς, η οποία διοργανώθηκε επ' ευκαιρία της 25ης επετείου της ίδρυσης του θεσμού του διαμεσολαβητή στο γερμανικό ομοσπονδο κράτος της Ρηνανίας-Παλατινάτου. Προήδρευε η κ. Maria Von Welser του ZDF (Zweites Deutsches Fernsehen) και συμμετείχε ο κ. Kurt Beck, πρωθυπουργός της Ρηνανίας-Παλατινάτου, ο κ. Ullrich Galle, διαμεσολαβητής της Ρηνανίας-Παλατινάτου, ο κ. Christoph Grimm, πρόεδρος του κοινοβουλίου του ομοσπονδίου κράτους Ρηνανίας-Παλατινάτου, ο κ. Klaus Hammer, πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του κοινοβουλίου του ομοσπονδίου κράτους Ρηνανίας-Παλατινάτου, ο Dr. Udo Kempf, καθηγητής του Ινστιτούτου Κοινωνικών Επιστημών του Pädagogische Hochschule Φράμπουργκ και ο κ. Reuter από την Επιτροπή Αναφορών της Γερμανικής Bundestag. Το ακροατήριο αποτελείται από 60 περίπου άτομα και περιελάμβανε διακεκριμένους εκπροσώπους της δημόσιας ζωής της Ρηνανίας-Παλατινάτου, συμπεριλαμβανομένων δύο προκατόχων του κ. Galle.

Βόννη

Ο κ. Ian Harden έλαβε μέρος στη στην εναρκτήρια διάσκεψη «Weltachsen 2000» του Κέντρου Σπουδών Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης και του Κέντρου Αναπτυξιακής Έρευνας του Rheinische Friedrich-Wilhelms Πανεπιστημίου της Βόννης στις 10-12 Νοεμβρίου 1999. Η διάσκεψη είχε τρία θέματα: παγκοσμιότητα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διάλογος μεταξύ πολιτισμών και παγκόσμιες αγορές και το μέλλον του κράτους. Μεταξύ των ομιλητών συμπεριλαμβάνοντο ο Καθηγητής Olivier Blanchard, επικεφαλής του Τμήματος Οικονομικών του Massachusetts Institute of Technology, η κ. Mary Robinson, Αρμοστής των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ο κ. Oscar Arias Sánchez, πρώην Πρόεδρος της Κόστα Ρίκα και βραβείο Νόμπελ ειρήνης το 1987 και ο κ. Lech Walesa, πρώην Πρόεδρος της Πολωνίας και βραβείο Νόμπελ ειρήνης το 1983.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ**Μάαστριχτ**

Στις 4 & 5 Φεβρουαρίου ο κ. José Martínez Aragón, κύριος νομικός υπάλληλος, έλαβε μέρος σε σεμινάριο με τίτλο «Schengen: Η πορεία συνεχίζεται ακούραστα: Αποτίμηση και ενημέρωση», που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης του Μάαστριχτ. Στόχος του σεμιναρίου ήταν να ενημερωθούν οι συμμετέχοντες για τις νομικές και πολιτικές πτυχές της ενσωμάτωσης του Σένγκεν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τις προοπτικές οριστικοποίησης της διαδικασίας ενσωμάτωσης μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ και την υλοποίηση του κανονιστικού πλαισίου του Σένγκεν. Στο πλαίσιο αυτό συζητήθηκαν οι νέες εξουσίες που δίδει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή η Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Χάγη

Στις 23 και 24 Σεπτεμβρίου η κ. Vicky Klorpenburg συμμετέσχε σε Διεθνή Διάσκεψη για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασύλου και Μετανάστευσης στη Χάγη. Στόχος της διάσκεψης ήταν να συζητηθούν οι επιπτώσεις του νέου στόχου που τάσσει η Συνθήκη του Άμστερνταμ για την ανάπτυξη της Ένωσης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Της διάσκεψης προήδρευσε την πρώτη ημέρα ο Καθηγητής Piet-Jan Slot, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Leiden και τη δεύτερη ημέρα ο κ. Nial Fennelly, Γενικός Εισαγγελέας του Δικαστηρίου των ΕΚ. Τα θέματα που συζητήθηκαν περιελάμβαναν την ασφάλεια κατοικίας και την πρόσβαση στην ελεύθερη κυκλοφορία για τους εγκατεστημένους νομίμους μετανάστες, τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την επανένωση οικογενειών, νομικά θέματα σχετικά με τη σφαιρική προσέγγιση της ομάδας εργασίας υψηλού επιπέδου για το άσυλο και τη μετανάστευση, την προσωρινή προστασία των μετακινουμένων προσώπων ή τη δυνατότητα έναρξης νέας ζωής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την προσαρμογή της Σύμβασης του Δουβλίνου.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ**Πανεπιστήμιο Καίμπριτζ**

Στις 3 Φεβρουαρίου ο κ. Ian Harden έδωσε διάλεξη για το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε προσωπικό και σπουδαστές του Κέντρου Ευρωπαϊκών Νομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Καίμπριτζ.

Πανεπιστήμιο Reading

Ο κ. Jacob Söderman εκφώνησε την εναρκτήρια ομιλία σε διάσκεψη με θέμα «Καταγγελίες και διεκπεραίωση καταγγελιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση» που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο του Reading στις 26-27 Μαρτίου. Μεταξύ των συμμετεχόντων περιλαμβάνοντο ο Βρετανός διαμεσολαβητής κ. Michael Buckley, ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής κ. Kevin Murphy, ο κ. Edward Newman, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο John Fitzmaurice από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής και οι καθηγητές Roy Gregory και Philip Giddings που διεξάγουν έρευνα για τον χειρισμό καταγγελιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο Κέντρο Σπουδών Επιτρόπων Διοικήσεως του Πανεπιστημίου. Ο κ. Ian Harden απάντησε στο άρθρο που παρουσίασε ο κ. Fitzmaurice.

Sunningdale

Ο κ. Ian Harden και ο κ. Olivier Verheecke έλαβαν μέρος στη διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διοικητικών Επιστημών με θέμα Accountability in Public Administration: reconciling democracy, efficiency and ethics, που πραγματοποιήθηκε στο Sunningdale (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12-15 Ιουλίου. Παρουσίασαν το σχέδιο Κώδικα Συμπεριφοράς Χρηστής Διοίκησης του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ**Ελσίνκι**

Ο κ. Söderman επισκέφθηκε το Γραφείο Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Ελσίνκι στις 17 Μαΐου. Διοργανώθηκε συνέντευξη τύπου και ο κ. Söderman μίλησε για τις δραστηριότητές του και τα πρόσφατα επιτεύγματά του σε περίπου 20 εκπροσώπους των φινλανδικών μέσων ενημέρωσης.

Στις 17 Μαΐου επίσης ο κ. Söderman επισκέφθηκε τον Φινλανδό Υπουργό Δικαιοσύνης. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του συναντήθηκε με το προσωπικό της υπηρεσίας και το ενημέρωσε για το έργο του.

Στις 26 Αυγούστου ο Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε το γραφείο του Κοινοβουλευτικού διαμεσολαβητή στο Ελσίνκι και παρουσίασε τον Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης σε συνάντηση με το προσωπικό.

Στις 3 Δεκεμβρίου 1999 ο κ. Ben Hagard επισκέφθηκε τα γραφεία του Φινλανδού διαμεσολαβητή και του Φινλανδού Υπουργού Δικαιοσύνης και συμμετέχε σε συναντήσεις όπου συζητήθηκαν τρόποι βελτίωσης της σύνδεσης μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των διαμεσολαβητών και των συναφών οργάνων των κρατών μελών. Εξετάστηκε ιδίως ο αυξημένος ρόλος που μπορεί να παίξει το Internet στη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών και της συζήτησης. Εκτός από τις συναντήσεις του με τους αρμόδιους για τη σύνδεση και την ενημέρωση στις δύο υπηρεσίες, ο κ. Hagard συναντήθηκε και με τον Φινλανδό Υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Raavo Nikula.

Vasa

Ο Διαμεσολαβητής παρενέβη σε συνάντηση που διοργάνωσε το Carrefour Ostrobothnia στη Vasa στις 23 Αυγούστου και εξήγησε τα μέσα προσφυγής που διαθέτουν οι Ευρωπαίοι πολίτες στο πλαίσιο της κοινοτικής διοίκησης.

Tampere

Στις 5 Δεκεμβρίου 1999 ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία στο Forum μη κυβερνητικών οργανώσεων για την Ατζέντα των Πολιτών στο Tampere της Φινλανδίας σχετικά με τη δημιουργία μιας Ευρώπης των Πολιτών. Η παρουσίασή του, στην οποία σκιαγραφήθηκε το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και τέθηκαν ορισμένα σημαντικά ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν για την οικοδόμηση κοινοτικής διοίκησης προσανατολισμένης στην εξυπηρέτηση του πολίτη, απετέλεσε τη βάση συζήτησης στοτρογγυλής τραπέζης στην οποία έλαβαν μέρος, μεταξύ άλλων, ο κ. Timothy Clarke, Προϊστάμενος Μονάδας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κ. Anne-Marie Sigmund, μέλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και ο κ. Ikka Kantola, Επίσκοπος του Turku.

Κατά την τελευταία συνεδρίαση του Forum εκφώνησαν ομιλίες ο Φινλανδός Πρωθυπουργός, κ. Raavo Lipponen και ο Πορτογάλος Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, κ. Francisco Manuel Seixas da Costa.

Στο Forum που διήρκεσε τρεις ημέρες, έλαβαν μέρος περισσότεροι από 1 500 συμμετέχοντες από 50 σχεδόν χώρες. Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες εκπροσωπούσαν μη κυβερνητικές οργανώσεις από τα κράτη μέλη, ευρωπαϊκού ή διεθνούς επιπέδου. Στόχος του Forum ήταν να εστιάσει την προσοχή στα θέματα των μη κυβερνητικών οργανώσεων κατά την εβδομάδα που προηγήθηκε της συνόδου κορυφής της ΕΕ στο Ελσίνκι. Μεταξύ των ομιλητών του Forum περιλαμβάνοντο ο κ. Erkki Liikanen, μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κ. Denise Fuchs, Πρόεδρος του European Women's Lobby και ο Φινλανδός συγγραφέας κ. Johannes Salminen. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εκπροσωπήθηκε στο Forum από τον κ. Ben Hagard.

ΕΛΛΑΣ

Με την ευκαιρία του εορτασμού της 20ης επετείου από την ίδρυση του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, το Ίδρυμα προσεκάλεσε τον κ. Jacob Söderman να συμμετάσχει στο διεθνές συνέδριο με θέμα «Η Πρόληψη των Παραβιάσεων των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων». Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών στις 24 και 25 Μαΐου 1999. Ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία με θέμα «Οι προληπτικές

δραστηριότητες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή». Μεταξύ των ομιλητών συμπεριλαμβάνοντο ο Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος, ο τέως Σουηδός διαμεσολαβητής κατά των εθνοτικών διακρίσεων, κ. F. Orton, διάφοροι καθηγητές, καθώς και αρκετοί εκπρόσωποι του Συμβουλίου της Ευρώπης, της υπηρεσίας του Ύπατου Αρμοστή των ΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, άλλων οργανισμών του ΟΗΕ και του ΟΑΣΕ.

Στις 25 Μαΐου 1999 ο κ. Jacob Söderman πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στον Έλληνα Συνήγορο του Πολίτη. Ο κ. Söderman συναντήθηκε με τον κ. Διαμαντούρο, καθώς και με τέσσερις Αναπληρωτές Συνηγόρους του Πολίτη και αντήλλαξαν απόψεις για την πρόσφατα ιδρυθείσα υπηρεσία του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη που άρχισε να λειτουργεί τον Σεπτέμβριο 1998. Ο κ. Söderman συναντήθηκε επίσης με όλο το προσωπικό του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη και μίλησε για την εμπειρία του ως πρώην Φινλανδού διαμεσολαβητή, καθώς και ως πρώτου Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Η επίσκεψη ολοκληρώθηκε με συνέντευξη τύπου στην οποία έλαβαν μέρος οι κύριες ελληνικές εφημερίδες, το ραδιόφωνο και η τηλεόραση.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Guadalajara

Στις 12 Ιουλίου 1999 μετά από πρόσκληση του κ. Kirkpatrick, πρέσβη της Ισπανίας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, εξ' ονόματος του Ιδρύματος Marqués de Santillana ο κ. Söderman εκφώνησε την εναρκτήρια ομιλία σε σεμινάριο για τα «Ανθρώπινα δικαιώματα και υποχρεώσεις» που πραγματοποιήθηκε στη πόλη Guadalajara της Ισπανίας. Στην ομιλία του με θέμα «Αξίες ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη» ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε τον ρόλο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της υπεράσπισης τους ως ένα από τα βασικά θέματα του έργου του. Στο σεμινάριο συμμετείχαν μεταξύ άλλων ο κ. Mayor Oreja, Ισπανός Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Fernández-Miranda, Αντιπρόεδρος του Congreso de los Diputados, και ο κ. Álvarez de Miranda, Ισπανός διαμεσολαβητής.

Μαδρίτη

Στις 13 Ιουλίου 1999 ο κ. Söderman επισκέφθηκε τις αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μαδρίτη. Συνάντησε την κ. Beristain, Αναπληρωτή διευθύντρια της αντιπροσωπείας της Επιτροπής, καθώς και τον κ. Samper, Επικεφαλής του Γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

ΙΤΑΛΙΑ

Στις 30 Σεπτεμβρίου και 1 Οκτωβρίου 1999 ο Jacob Söderman, συνοδευόμενος από τον κ. Gerhard Grill, έλαβε μέρος στη διάσκεψη «Europe of the People: Towards the European Home Market» που διοργάνωσε το Kangaroo Group στη Ρώμη. Στη διάσκεψη έλαβαν μέρος περίπου 100 συμμετέχοντες.

Την πρώτη ημέρα της διάσκεψης, ομίλησε ο Καθηγητής François Vandamme του βελγικού Υπουργείου Εργασίας («Κοινωνική και εργασιακή κινητικότητα: προβλήματα και ανάπτυξη»), ο κ. Paul Altherr της Coca-Cola («Κοινωνική κινητικότητα και κινητικότητα εργατικού δυναμικού: μια πραγματιστική άποψη από τη βιομηχανία»), ο κ. Francisco Manuel Seixas da Costa, Πορτογάλος Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων («Νέες εξελίξεις από τις απόψεις του Συμβουλίου»- το κείμενο διάβασε μέλος της πορτογαλικής πρεσβείας στη Ρώμη). Ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία μετά το δείπνο το ίδιο βράδυ.

Το πρωί της δεύτερης ημέρας ομίλησε ο κ. Brian Baldock, Πρόεδρος της επιχείρησης Marks & Spencer («Προκλήσεις στο εμπόριο τροφίμων λόγω της αντίληψης και της προστασίας του καταναλωτή»), η κ. Ineke Setz από το Consumenten Bond των Κάτω Χωρών («Προστασία του καταναλωτή») και η κ. Lauritzen, σύμβουλος της Επιτροπής («Ευρωπαϊκή πολιτική καταναλωτών»).

Στη διάρκεια του γεύματος ομίλησε ο κ. Peter Schmidhuber, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Bundesbank, με θέμα «Το Ευρώ κατά τη μεταβατική περίοδο και η προστασία των καταναλωτών».

Το απόγευμα ομίλησε η κ. Nouchine Ochidari της PriceWaterhouseCoopers («Διεθνής κινητικότητα: αποτελεσματικότητα από άποψη φορολογίας και κόστους»), ο κ. Mario Monti, μέλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός σε κοινωνική οικονομία της αγοράς») και ο κ. Karl von Wogau, BEK («Ο διεθνής ρόλος του ευρώ»).

ΓΑΛΛΙΑ

Ο κ. Ian Harden εκφώνησε ομιλία για το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε ημερίδα για τον «ρόλο του Διαμεσολαβητή ανάμεσα στις δημόσιες υπηρεσίες και τους χρήστες» που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο τον Δεκέμβριο 1999 στο πλαίσιο των «Entretiens territoriaux de Strasbourg». Στην ημερίδα ομίλησε και ο Γάλλος διαμεσολαβητής, κ. Bernard Stasi, καθώς και ο κ. Gérard Lindacher, εκπρόσωπος του Γάλλου διαμεσολαβητή στο διαμέρισμα Bas-Rhin.

ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ

Πρώτο Καταστατικό Συνέδριο της Ένωσης Γαλλόφωνων Επιτρόπων Διοικήσεως

Από τις 24 έως τις 26 Νοεμβρίου 1999 ο κ. Jacob Söderman, συνοδευόμενος από τον κ. Olivier Verheecke, παρέστη στο «Πρώτο Καταστατικό Συνέδριο της Ένωσης Γαλλόφωνων Διαμεσολαβητών» (1er Congrès Statutaire de l'Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie — AOMF) στο Ουαγκαντούγκου της Μπουρκίνα Φάσο. Ο κ. Söderman προσεκλήθη στο συνέδριο αυτό από τον επίτροπο διοικήσεως της Μπουρκίνα Φάσο, Στρατηγό Τιέμοκο Marc Garango, και από τον Πρόεδρο της Ένωσης Γαλλόφωνων Επιτρόπων Διοικήσεως, κ. Daniel Jacoby, Προστάτη του Πολίτη του Κεμπέκ.

Την επίσημη έναρξη του συνεδρίου κήρυξε το πρωί της 25ης Νοεμβρίου 1999 ο Πρόεδρος της Μπουρκίνα Φάσο, κ. Blaise Compaoré. Παρόντες στην εναρκτήρια τελετή ήταν και πρέσβεις από διάφορες ξένες αντιπροσωπείες στη Μπουρκίνα Φάσο. Την ίδια ημέρα ο κ. Söderman επισκέφθη το γραφείο του διαμεσολαβητή της Μπουρκίνα Φάσο.

Ο κ. Söderman παρακολούθησε τις εξής συζητήσεις: «Η ΑΟΜΦ ως εργαλείο ενίσχυσης και ανάπτυξης των γραφείων των διαμεσολαβητών στις γαλλόφωνες χώρες», «Η ευχέρεια πρόσβασης στους διαμεσολαβητές» και «η προώθηση και η επικοινωνία των γραφείων των διαμεσολαβητών». Στο πλαίσιο του θέματος «Οι αρχές της χρηστής διοίκησης όπως εφαρμόζονται στα γραφεία των διαμεσολαβητών», ο κ. Söderman παρουσίασε στο Συνέδριο τον Κώδικα συμπεριφοράς χρηστής διοίκησης, ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας που κατέληξε σε σχέδια συστάσεων προς διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Στις 26 Νοεμβρίου 1999 η Γενική Συνέλευση της ΑΟΜΦ αποφάσισε να δεχθεί τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ως μέλος της Ένωσης, και ειδικότερα να του χορηγήσει το καθεστώς μέλους με δικαίωμα ψήφου.

Στις 24 Νοεμβρίου 1999 ο κ. Söderman επισκέφθη την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Μπουρκίνα Φάσο, όπου τον υποδέχθηκε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας, κ. Antonio García Velázquez.

6.3. ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο εκπρόσωπος τύπου της φινλανδικής αντιπροσωπείας στην ΕΕ με έδρα τις Βρυξέλλες, κ. Kemppinen επισκέφθηκε τον Διαμεσολαβητή στις 9 Φεβρουαρίου.

Μετά από πρόσκληση του κ. Gammeltoft-Hansen, Δανού διαμεσολαβητή και αντιπροέδρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (IOI), και του κ. Schwärzler, προέδρου του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (EOI), ο κ. Söderman έλαβε μέρος σε συνεδρίαση της μικτής συντονιστικής επιτροπής EOI/IOI που πραγματοποιήθηκε στη Φραγκφούρτη στις 15 Φεβρουαρίου.

Ο κ. Söderman προσεκλήθη να παρουσιάσει το έργο του στη Φινλανδική Ένωση Βελγίου, Suomi-Klubi a.s.b.l., στις Βρυξέλλες, στις 16 Φεβρουαρίου.

Στις 21 Φεβρουαρίου ο κ. Peter Dyrberg εκφώνησε ομιλία με θέμα τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή προς τους επικεφαλής ενώσεων του ΟΗΕ που πραγματοποιούσαν επίσκεψη μελέτης στις Βρυξέλλες.

Ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία για τον ρόλο και τις δραστηριότητες του σε ομάδα σπουδαστών από τη Σουηδία, τη Φινλανδία, τη Δανία και την Ελβετία στις 10 Μαρτίου.

Στις 11 Μαρτίου, ο Νορβηγός πρόεδρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κ. Bull, συνοδευόμενος από τον κ. Grevstad, επισκέφθηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή και αντήλλαξε απόψεις με τον κ. Söderman για θέματα διαφάνειας στο εσωτερικό της Ένωσης.

Στις 12 Μαρτίου ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε διάλεξη για το ρόλο του σε ομάδα 30 επισκεπτών από τη Σουηδία.

Στις 17 Μαρτίου ο κ. Peter Dyrberg εκφώνησε ομιλία για το Διαμεσολαβητή και την κοινοτική διοίκηση σε ομάδα Δανών σπουδαστών από το Πανεπιστήμιο του Roskilde.

Στις 18 Μαρτίου ο κ. Jose Martínez Aragón έδωσε διάλεξη για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σε ομάδα νεαρών ηγετικών στελεχών από υποψήφιες προς ένταξη χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης οι οποίοι συμμετείχαν σε σεμινάριο που διοργανώθηκε από το Ίδρυμα Friedrich-Naumann Foundation.

Στις 19 Μαρτίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε ομάδα δημοσίων υπαλλήλων από τη Σλοβενία.

Στις 23 Μαρτίου ο κ. Peter Dyrberg εκφώνησε ομιλία με θέμα τον Διαμεσολαβητή και την Πρόσβαση του Κοινού σε Έγγραφα στη Γενική Συνέλευση της Society for European Affairs Practitioners.

Η κ. Alicia Oliveira, επίτροπος διοικήσεως της πόλης του Μπουένος Άιρες, επισκέφθη τον κ. Söderman στις 31 Μαρτίου.

Στις 8 Απριλίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε ομάδα επισκεπτών του CSU Freising Γερμανίας.

Ο Γερμανός πρόεδρος στο Συμβούλιο της Ευρώπης, κ. Dohmes, επισκέφθη τον Διαμεσολαβητή στις 12 Απριλίου.

Στις 13 Απριλίου ο κ. Söderman παρουσίασε το έργο του σε αντιπροσωπεία του Φινλανδικού εθνικού οργανισμού υπαλλήλων γραφείου (STTK) που επισκέπτοντο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στις 14 Απριλίου ο κ. Peter Dyrberg εκφώνησε ομιλία με θέμα Διαμεσολαβητής και Διαφάνεια σε ομάδα Γερμανών σπουδαστών, μελών του Politischer Jugendring Dresden.

Στις 22 Απριλίου ο κ. Söderman συναντήθηκε με ομάδα Φινλανδών δημοσίων υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών που επισκέπτοντο το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Στις 26 Απριλίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε ομάδα Σουηδών συνταξιούχων στις Βρυξέλλες.

Η κ. Florence Millelire-Boissavy — Γαλλίδα δικηγόρος που ετοιμάζει οδηγό με θέμα τη διαμεσολάβηση για επαγγελματίες νομικούς — πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 28 Απριλίου.

Στις 29 Απριλίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε μέλη της ένωσης «Internationales Kolpingwerk» στο πλαίσιο της ετήσιας επίσκεψής τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο.

Στις 5 Μαΐου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη για το έργο του σε ομάδα Φινλανδών υπευθύνων δημοσίων σχέσεων που ασχολούνται με κοινωνικές υποθέσεις.

Στις 5 Μαΐου επίσης ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε ομάδα Αυστριακών δικηγόρων.

Στις 6 Μαΐου ο κ. Söderman ομίλησε για το έργο του σε ομάδα Φινλανδών δικηγόρων του Ινστιτούτου του Ελσίνκι.

Στις 26 Μαΐου ο κ. Jan Harden ομίλησε για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα επισκεπτών σπουδαστών του Ινστιτούτου Διεθνούς Δικαίου του Πανεπιστημίου του Göttingen Γερμανίας (Institut für Völkerrecht der Universität Göttingen).

Στις 21 Ιουνίου 1999 η κ. Vicky Klorpenburg ομίλησε για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα δασκάλων από το γερμανικό ομόσπονδο κράτος Σαξωνία-Άνχαλτ.

Στις 17 Αυγούστου ο κ. Grill ομίλησε για τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 20 περίπου Σουηδών αξιωματούχων.

Ομάδα εκπροσώπων πολιτικών κομμάτων της Φινλανδίας επισκέφθη τον Διαμεσολαβητή στις 14 Σεπτεμβρίου.

Ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε αντιπροσωπεία της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Φινλανδικού Κοινοβουλίου στις 15 Σεπτεμβρίου. Μεταξύ των μελών της αντιπροσωπείας ήταν ο κ. Henrik LAX, πρόεδρος της επιτροπής, και ο κ. Lauri Lehtimaja, Φινλανδός κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής.

Στις 20 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman παρουσίασε το έργο του και τα επιτεύγματα της πρώτης θητείας του σε αντιπροσωπεία από την περιφέρεια Rovaniemi της Λαπωνίας.

Στις 21 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman εκφώνησε ομιλία για το ρόλο του Διαμεσολαβητή και το έργο που επιτελέστηκε κατά την πρώτη θητεία σε δεξίωση που παρέθεσε ο εκπρόσωπος του Ελευθέρου Κράτους της Βαυαρίας στις Βρυξέλλες.

Στις 21 Σεπτεμβρίου η κ. Vicky Klorpenburg δέχθηκε στις Βρυξέλλες ομάδα δημοσίων υπαλλήλων από το γερμανικό ομόσπονδο κράτος Σαξωνία-Άνχαλτ και παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 22 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Φινλανδικού Κοινοβουλίου που επισκέπτοντο το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Ο κ. Söderman εκλήθη να ομιλήσει για τον ρόλο του σε πρόγραμμα που παρέθεσε το European Policy Centre στις Βρυξέλλες στις 11 Οκτωβρίου. Η συνάντηση προσήλκυσε ευρύ ακροατήριο αποτελούμενο από διπλωμάτες, εκπροσώπους εταιρειών, εμπορικές ενώσεις, μη κυβερνητικές οργανώσεις και περιφερειακούς φορείς.

Στις 12 Οκτωβρίου ο κ. Gerhard Grill ομίλησε για τις αρμοδιότητες και τον ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε ομάδα 40 περίπου επισκεπτών από τη Finanzamt (Φορολογική Υπηρεσία) του Zeil am Main της Γερμανίας.

Στις 25 Οκτωβρίου η κ. Maria Engleson και ο κ. Gerhard Grill εξήγησαν τον ρόλο και τα επιτεύγματα του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε ομάδα 30 σπουδαστών του Fachhochschule Bielefeld τους οποίους συνόδευε ο Καθηγητής Dr Joachim Jedzig.

Στις 15 Νοεμβρίου ο κ. Söderman συναντήθηκε με ομάδα από τη Δανία που είχε προσκληθεί στο Στρασβούργο από τους BEK Jens-Peter Bonde και Ulla Sandbæk και έδωσε διάλεξη με θέμα «Το έργο του διαμεσολαβητή».

Στις 14 Δεκεμβρίου ο Πρόεδρος του Youth Forum, κ. Pau Solanilla, συνοδευόμενος από τον Γενικό Γραμματέα, κ. Tobias Flessenkemper και τον κ. Juha Mustonen, υπεύθυνο έργου για τη φινλανδική προεδρία της ΕΕ, επισκέφθηκαν τον Διαμεσολαβητή και του εξήγησαν τις δραστηριότητες της οργάνωσής τους.

6.4. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Στις 12 Ιανουαρίου η κ. Hia Sjöblom πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για τη φινλανδική εφημερίδα «Salon Seudun Sanomat».

Στις 14 Ιανουαρίου ο κ. Söderman εξέθεσε τις δραστηριότητές του σε ομάδα 13 Σκανδιναβών δημοσιογράφων με επικεφαλής τον κ. Geo Stenius.

Ο κ. Brandon Mitchener πήρε συνέντευξη από τον κ. Mr Söderman για την Wall Street Journal στις 14 Ιανουαρίου.

Στις 21 Ιανουαρίου ο κ. Söderman έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στην κ. Schulze για την West Deutsche Rundfunk.

Στις 26 Ιανουαρίου ο κ. Pirjo Rautio της φινλανδικής εφημερίδας «Pohjalainen» επισκέφθηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή και πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman.

Ο κ. Ole-Morten Fadnes και ο κ. Henning A. Hellebust, δύο Νορβηγοί δημοσιογράφοι, πήραν συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 27 Ιανουαρίου για θέματα διαφάνειας και πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα της ΕΕ.

Στις 10 Φεβρουαρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Χαραλαμπίδου στο πλαίσιο τηλεοπτικού προγράμματος για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ που θα μετεδίδετο από τους 16 περιφερειακούς τηλεοπτικούς σταθμούς της Ελλάδας.

Η κ. Anna Karismo πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 10 Φεβρουαρίου για τη φινλανδική εφημερίδα «Helsingin Sanomat».

Στις 11 Φεβρουαρίου ο κ. Michel Guetienne πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για τηλεοπτικό πρόγραμμα παραγωγής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στην κ. Leila Pentinpuuro στις 17 Φεβρουαρίου για το περιοδικό «Eurora», το οποίο εκδίδει το γραφείο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Φινλανδία.

Στις 17 Φεβρουαρίου επίσης ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Bartak για το Τσεχικό Πρακτορείο Ειδήσεων και στον κ. Foris για την ουγγρική εφημερίδα «Magyar Nemzet».

Στις 3 Μαρτίου ο κ. Söderman έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στον κ. Ehrström για το φινλανδικό μηνιαίο περιοδικό «Forum för ekonomi och teknik».

Στις 3 Μαρτίου ο κ. Harden έδωσε συνέντευξη στην κ. Anja Vogel του Radio France Alsace για το εβδομαδιαίο πρόγραμμα «L'Europe au Quotidien» που μεταδίδεται από το γαλλικό ραδιοφωνικό σταθμό France Info.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Pierre Bocen για τη γαλλική ημερήσια εφημερίδα Le Figaro στις 9 Μαρτίου.

Στις 11 Μαρτίου ο κ. Söderman εξέθεσε τις δραστηριότητές του σε ομάδα δημοσιογράφων από τις Σκανδιναβικές χώρες (Δανία, Ισλανδία, Γροιλανδία, Σουηδία, Νορβηγία και Φινλανδία).

Την ίδια ημέρα ο κ. Söderman έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στον κ. Stephen Castle για την ημερήσια αγγλική εφημερίδα The Independent.

Στις 16 Μαρτίου ήλθαν σε επαφή με τον κ. Söderman και του ζήτησαν να εκφράσει τη γνώμη του μετά την παραίτηση των μελών της Επιτροπής πολλοί δημοσιογράφοι, μεταξύ των οποίων ο κ. Reineheimer για την εβδομαδιαία εφημερίδα του Λουξεμβούργου Le Jeudi, ο κ. Terttu Lensu για τη Φινλανδική Ραδιοτηλεοπτική Εταιρεία, η κ. Susanne Palme για τη σουηδική ραδιοτηλεόραση, ο κ. Hia Sjöblom για τη φινλανδική εφημερίδα Salon Seudun Sanomat και ο κ. Jesper Knudsen για τη δανική ημερήσια εφημερίδα Information.

Την ίδια ημέρα ο κ. Pfletschinger πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για το τηλεοπτικό πρόγραμμα «Boulevard Europe» παραγωγής του γερμανικού σταθμού West Deutsche Rundfunk.

Ο κ. Söderman έδωσε στις 12 Απριλίου συνέντευξη για το πρόγραμμα του BBC World Service «Europe today».

Στις 13 Απριλίου η κ. Liisa Kiiski πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για το φινλανδικό πρακτορείο ειδήσεων «Suomen tietotoimisto» (STT).

Η Ina Baltes του γερμανικού τηλεοπτικού σταθμού ZDF πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 13 Απριλίου για ένα νέο ημερήσιο πρόγραμμα για την Ευρώπη με τίτλο «Heute in Europa».

Στις 14 Απριλίου διοργανώθηκε στο Στρασβούργο συνέντευξη τύπου με την ευκαιρία της παρουσίασης της Ετήσιας Έκθεσης του Διαμεσολαβητή για το 1998 στο Κοινοβούλιο.

Την ίδια ημέρα ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον Thomas WOLF για το γερμανικό περιοδικό «Capital» και στον κ. Gareth Harding για το «European Voice».

Στις 18 Απριλίου μετά από πρόσκληση του BEK Paasilinna ο κ. Söderman συναντήθηκε με ομάδα φινλανδών δημοσιογράφων που επεσκέπτοντο τα κοινοτικά θεσμικά όργανα στις Βρυξέλλες.

Στις 19 Απριλίου ο κ. Söderman έδωσε διάλεξη σε ομάδα Φινλανδών αρχισυντακτών στις Βρυξέλλες στο πλαίσιο σεμιναρίου για κοινοτικά θέματα που διοργανώθηκε από κοινού μαζί με το γραφείο ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Ελσίνκι.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Matti Pitko η οποία δημοσιεύθηκε στη φινλανδική ημερήσια εφημερίδα «Aamulehti» στις 25 Απριλίου.

Στις 5 Μαΐου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στην κ. Ulrike Osten για το βαυαρικό ραδιοφωνικό σταθμό «Bayerischer Rundfunk» και στον κ. Magnus Ringman για τη σουηδική εφημερίδα «Aftonbladet».

Στις 5 Μαΐου ο κ. Ian Harden έδωσε συνέντευξη για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στον κ. Pascal Maguésyan για το «διενοριακό δίκτυο χριστιανικών ραδιοφώνων».

Στις 6 Μαΐου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Peter Ferm για τη σουηδική εφημερίδα «Nordvästra Skånes Tidningar» και στην κ. Pirkka Kivenheimo για τη φινλανδική «Turun Sanomat».

Ο γαλλικός τηλεοπτικός σταθμός «Demain» πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 6 Μαΐου για ενημερωτικό πρόγραμμα στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών εκλογών.

Η κ. Ulla Østergaard πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 7 Μαΐου για τη δανική εφημερίδα «Jyllandsposten».

Στις 9 Ιουνίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον σταθμό ARTE η οποία μεταδόθηκε στο πλαίσιο ενημερωτικού προγράμματος για τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

Στις 23 Ιουλίου ο κ. Söderman εκλήθη σε γεύμα τύπου στις Βρυξέλλες, το οποίο διοργάνωσε η Μόνιμη Αντιπροσωπία της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεταξύ των παρευρισκομένων δημοσιογράφων ήταν οι Åsa Nyland/YLE, Richard Brander/STT, Eija Routanen/Maaseudun Tulevaisuus, Tuulikki Kuparinen/Taloussanomat, Reijo Rutanen/Suomen Kuvalehti, Vesa Puoskari, και Maija Lapola/Turun Sanomat.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Neil Buckley για τους Financial Times στις 29 Ιουλίου.

Στις 13 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Hannu Taavitsainen για το φινλανδικό μηνιαίο περιοδικό «Kuntalehti».

Στις 14 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Kristian Ulfstedt για το φινλανδικό ραδιόφωνο και στην κ. Leyla Linton για τη βρετανική εφημερίδα Daily Express.

Στις 16 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στην κ. Birgit Svensson για τη γερμανική εφημερίδα «Märkische Allgemeine» και στην κ. Kristina Helenius για τη φινλανδική τηλεόραση.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Heikko Tuomi-Nikula, αρχισυντάκτη του «Lapin Kansan» (τη μεγαλύτερη εφημερίδα της φινλανδικής Λαπωνίας), στις 20 Σεπτεμβρίου.

Στις 21 Σεπτεμβρίου η κ. Natascha Zeitel-Bank πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις Βρυξέλλες για το βαυαρικό τηλεοπτικό σταθμό Bayerischer Rundfunk.

Στις 28 Σεπτεμβρίου η κ. Luukkanen πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις Βρυξέλλες για το περιοδικό «Monitori».

Στις 29 Σεπτεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Robert Cottrell για τον Economist.

Την 1η Οκτωβρίου η European Voice δημοσίευσε άρθρο για την εκλογή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή μετά από συνέντευξη που έδωσε ο κ. Söderman στον κ. Gareth Harding.

Στις 6 Οκτωβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στην κ. Marja Palmunen για τη φινλανδική εφημερίδα «Turun Sanomat».

Στις 7 Οκτωβρίου η κ. Leyla Linton πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για το «Parliament Magazine».

Η κ. Anna Kehl, ανεξάρτητη Γερμανίδα δημοσιογράφος, πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman στις 8 Οκτωβρίου.

Στις 11 Οκτωβρίου ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στο Δανό δημοσιογράφο κ. Ryborg.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στην κ. Ina Baltes για το γερμανικό τηλεοπτικό σταθμό ZDF στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου.

Στις 27 Οκτωβρίου ο κ. Gerhard Grill έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη για το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή η οποία μεταδόθηκε ζωντανά από το γερμανικό ραδιοφωνικό σταθμό SWR (Südwestrundfunk).

Με την ευκαιρία της επανεκλογής του ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη σε πολλούς δημοσιογράφους, συμπεριλαμβανομένου του κ. Willy Silberstein για τη Σουηδική Ραδιοφωνία, καθώς της κ. Helenius και του κ. Ulfsted για τη φινλανδική τηλεόραση στις 27 Οκτωβρίου.

Ο κ. Söderman έδωσε συνέντευξη στον κ. Johansson για τη σουηδική εφημερίδα «Från Riksdag & Departement» στις 16 Νοεμβρίου και στον κ. Stephen Bates για τον Guardian στις 17 Νοεμβρίου.

Στις 18 Νοεμβρίου ο κ. Söderman και ο κ. José Martínez Aragón παρουσίασαν το έργο του Διαμεσολαβητή και τα επιτεύγματα της πρώτης θητείας σε ομάδα δημοσιογράφων από τη Βαρκελώνη που επισκέπτοντο το Κοινοβούλιο.

Στις 29 Νοεμβρίου δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Newsweek άρθρο για τη διαφάνεια, μετά από συνέντευξη που έδωσε ο κ. Söderman στον κ. Christopher Dickey.

Στις 30 Νοεμβρίου ο κ. Söderman έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στον κ. Gareth Harding για το European Voice σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες στην ΕΕ.

Ο κ. Michaël Jungwirth πήρε συνέντευξη από τον κ. Söderman για την αυστριακή εφημερίδα Kleine Zeitung στις 15 Δεκεμβρίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1.1.1999 — 31.12.1999

1.	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΘΗΚΑΝ ΤΟ 1999	
1.1.	Σύνολο υποθέσεων το 1999	1 860
	— καταγγελίες και εξετάσεις μη περατωθείσες έως την 31.12.98	278 (1)
	— καταγγελίες που ελήφθησαν το 1999	1 577
	— έρευνες ίδια πρωτοβουλία από τον διαμεσολαβητή	5
1.2.	Ολοκλήρωση της εξέτασης του παράδεκτου η μη	93 %
1.3.	Ταξινόμηση των καταγγελιών	
1.3.1.	Ως προς την εντολή του διαμεσολαβητή	
	— εντός της εντολής:	414 (27 %)
	— εκτός της εντολής:	1 140 (73 %)
1.3.2.	Λόγοι για τους οποίους δεν εμπίπτουν στην εντολή	
	— μη νομιμοποιούμενος καταγγέλλων	20
	— όχι κατά κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού	1 032
	— δεν αφορά περίπτωση κακής διοίκησης	88
1.3.3.	Ανάλυση των καταγγελιών που εμπίπτουν στην εντολή	
	Πα ρ α δ ε κ τ έ ς κ α τ α γ γ ε λ ί ε ς	243
	— κινηθείσες έρευνες	201
	— ανυπαρξία λόγων έρευνας	42
	— έχει εξεταστεί ή εξετάζεται από την Επιτροπή Αναφορών:	5
	— άλλες:	37
	Μ η π α ρ α δ ε κ τ έ ς κ α τ α γ γ ε λ ί ε ς	171
	επειδή	
	— δεν προσδιορίζεται ο συντάκτης/το αντικείμενο	46
	— έχει εκπνεύσει η προθεσμία	5
	— δεν έγιναν προηγούμενα διοικητικά διαβήματα	94
	— εξετάζεται ή έχει επιλυθεί από δικαστήριο	13
	— σε υποθέσεις προσωπικού, δεν έχουν εξαντληθεί οι εσωτερικές δυνατότητες διευθετήσεως	13
2.	ΚΙΝΗΘΕΙΣΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΟ 1999	206
	(201 παραδεκτές καταγγελίες και 5 εξετάσεις ίδια πρωτοβουλία από τον διαμεσολαβητή)	
2.1.	Θεσμικά όργανα και οργανισμοί τους οποίους αφορούν οι έρευνες(2)	
	— Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	163 (77 %)
	— Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	24 (12 %)
	— Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	7 (3 %)
	— άλλα	17 (8 %)
	— Δικαστήριο:	3
	— Eurorol:	1
	— Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Υγεία στον Χώρο Εργασίας:	1
	— Οργανισμός Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων:	1

(1) Εκ των οποίων 2 ίδια πρωτοβουλία από τον διαμεσολαβητή και 186 παραδεκτές καταγγελίες.

(2) Μερικές υποθέσεις αφορούν 2 ή περισσότερα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς.

— Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων:	4
— Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα:	4
— Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών:	2
— Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Κατάρτισης:	1
2.2. Είδος καταγγελλόμενης κακής διοίκησης	
(Ενίοτε καταγγέλλεται κακή διοίκηση 2 ειδών)	
— έλλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών, διαφάνειας	66 (23 %)
— καθυστέρηση που μπορούσε να αποφευχθεί	45 (16 %)
— διακρίσεις	31 (11 %)
— αδικία, κατάχρηση εξουσίας	32 (11 %)
— διαδικασίες, δικαιώματα άμυνας	33 (11 %)
— νομικό σφάλμα	29 (10 %)
— αμέλεια	29 (10 %)
— παράλειψη εκπλήρωσης υποχρεώσεων (άρθρο 169 — νέο 226)	9 (3 %)
— άλλες περιπτώσεις κακής διοίκησης	14 (5 %)
3. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ Ή ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ	
3.1. Καταγγελίες εκτός εντολής	
— διαβιβάστηκαν	
— ως αναφορές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	71
— σε εθνικούς διαμεσολαβητές	8
— σε 708 καταγγέλλοντες συστήθηκε να απευθυνθούν σε άλλη υπηρεσία:	
— εθνικό/περιφερειακό διαμεσολαβητή ή αναφορά σε κοινοβούλιο κράτους μέλους	314
— αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	142
— Επιτροπή των ΕΚ	149
— Δικαστήριο των ΕΚ	2
— Άλλού	101
3.2. Καταγγελίες εντός της εντολής, αλλά μη παράδεκτες	171
3.3. Καταγγελίες εντός της εντολής, παράδεκτες, αλλ' άνευ λόγου για τη διεξαγωγή έρευνας	42
3.4. Έρευνες που περατώθηκαν με αιτιολογημένη απόφαση	203⁽¹⁾
(Μία εξέταση μπορεί να περατωθεί για 1 ή περισσότερους των εξής λόγων)	
— μη διαπίστωση περίπτωσης κακής διοίκησης	107 ⁽¹⁾
— διατύπωση επικρίσεως προς το όργανο	27
— διευθέτηση από το όργανο	62
— διακανονισμός επί φιλικής βάσεως	1
— παραίτηση από τον καταγγέλλοντα	5
— σχέδιο συστάσεων τη συμφωνία του οργάνου	2
— άλλες	5

⁽¹⁾ Εκ των οποίων 1 έρευνα ίδια πρωτοβουλία από τον Διαμεσολαβητή.

4. ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟ 1999 ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ
 — εξετάσεις όπου διαπιστώθηκε κακή διοίκηση και διατυπώθηκε σχέδιο συστάσεως 10⁽¹⁾
 — παρουσίαση ειδικής εκθέσεως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 1
5. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 1999
- 5.1. **Πηγή των καταγγελιών**
 — εστάλησαν απευθείας στον διαμεσολαβητή από: 1 571
   — μεμονωμένους πολίτες 1 458
   — εταιρείες 23
   — ενώσεις 90
 — διαβιβάστηκαν από βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 11
 — αναφορές που διαβιβάστηκαν στον διαμεσολαβητή της ΕΕ 3
- 5.2. **Γεωγραφική προέλευση των καταγγελιών**

Χώρες	Αριθμός καταγγελιών	Αριθμός καταγγελιώνσε %	% πληθυσμού της ΕΕ
Γερμανία	258	16	21,9
Ηνωμένο Βασίλειο	91	6	15,7
Γαλλία	297	19	15,6
Ιταλία	178	11	15,4
Ισπανία	227	14	10,6
Κάτω Χώρες	45	3	4,1
Ελλάς	36	2	2,8
Βέλγιο	86	6	2,7
Πορτογαλία	62	4	2,6
Σουηδία	40	3	2,4
Αυστρία	37	2	2,1
Δανία	23	2	1,4
Φινλανδία	68	4	1,3
Ιρλανδία	31	2	0,9
Λουξεμβούργο	34	2	0,1
Λοιπές	64	4	C

(⁵) Εκ των οποίων 3 έρευνες ίδια πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Από κοινού με τα λοιπά κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως υιοθέτησε το ευρώ για τις ανάγκες του προϋπολογισμού από 1ης Ιανουαρίου 1999.

Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές επιβαρύνσεις που αφορούν την απασχόληση περιλαμβάνονται στον τίτλο 1 του προϋπολογισμού. Ο τίτλος αυτός περιλαμβάνει και τις δαπάνες αποστολών τις οποίες πραγματοποιούν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του. Ο τίτλος 2 του προϋπολογισμού καλύπτει τα κτίρια, τον εξοπλισμό και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας. Ο τίτλος 3 περιλαμβάνει ένα μόνο κεφάλαιο από το οποίο πληρώνονται συνδρομές σε διεθνείς οργανώσεις διαμεσολαβητών.

Συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Προς αποφυγή περιττής αλληλεπικάλυψης διοικητικών και τεχνικών εργασιών, πολλές από τις υπηρεσίες που χρειάζεται ο διαμεσολαβητής προσφέρονται από ή μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στους τομείς δραστηριοτήτων για τους οποίους ο διαμεσολαβητής βασίζεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στην συνδρομή από πλευράς υπηρεσιών του Κοινοβουλίου ανήκουν:

- το προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων, της μισθοδοσίας, των επιδομάτων και των καταβολών κοινωνικών ασφαλίσεων,
- ο δημοσιονομικός έλεγχος και η λογιστική,
- η προετοιμασία και η εκτέλεση του τίτλου 1 του προϋπολογισμού,
- η μετάφραση, η διερμηνεία και η εκτύπωση,
- η ασφάλεια,
- η επεξεργασία στοιχείων, οι τηλεπικοινωνίες και η διαχείριση της αλληλογραφίας.

Το 1999 η εξοικονόμηση αποδοτικότητας για τον προϋπολογισμό της Κοινότητας από τη συνεργασία του διαμεσολαβητή της ΕΕ με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκτιμάτο στο ισοδύναμο των 5,5 θέσεων εργασίας.

Όποτε οι υπηρεσίες που παρέχονται στον διαμεσολαβητή απαιτούν πρόσθετες άμεσες δαπάνες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γίνεται χρέωση, η δε πληρωμή διενεργείται μέσω λογαριασμού-συνδέσμου. Το ενοίκιο γραφείων και οι υπηρεσίες μετάφρασης αποτελούν τα μεγαλύτερα ποσά δαπανών που διευθετούνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Για καλύτερη διαφάνεια ο προϋπολογισμός 1999 περιείχε για πρώτη φορά ποσό κατ' αποκοπήν για να καλύψει το κόστος το οποίο συνεπάγεται για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται σε ώρα προσωπικού, όπως είναι η διαχείριση των συμβάσεων προσωπικού, των μισθών και των επιδομάτων καθώς και ποικίλες υπηρεσίες υπολογιστή.

Η συνεργασία Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως άρχισε να υφίσταται δυνάμει Συμφωνίας Πλαισίου με ημερομηνία 22 Σεπτεμβρίου 1995, η οποία συμπληρώθηκε από Συμφωνία για Διοικητική Συνεργασία και Συμφωνία Συνεργασίας στον Τομέα του Προϋπολογισμού και τον Οικονομικό Τομέα που υπεγράφησαν στις 12 Οκτωβρίου 1995. Οι εν λόγω συμφωνίες έληξαν στο τέλος της θητείας του Κοινοβουλίου που είχε εκλεγεί το 1994.

Τον Ιούλιο 1999 ο Διαμεσολαβητής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπέγραψαν συμφωνία παρατάσεως των αρχικών συμφωνιών συνεργασίας έως το τέλος 1999.

Τον Δεκέμβριο 1999 ο Διαμεσολαβητής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπέγραψαν συμφωνία ανανέωσης των συμφωνιών συνεργασίας με τροποποιήσεις για το έτος 2000 με πρόβλεψη αυτομάτου ανανέωσης εν συνεχεία.

Προϋπολογισμός 1999

Ο προϋπολογισμός 1999 δημιούργησε έξι πρόσθετες θέσεις, μεταξύ των οποίων μία θέση Α3. Η Επιτροπή Προϋπολογισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δέσμευσε τις πιστώσεις για τρεις από τις νέες θέσεις, συμπεριλαμβανομένης και της θέσεως Α3, στο αποθεματικό. Όρος για την αποδέσμευση των πιστώσεων ήταν η παρουσίαση σχεδίου δράσεως σχετικά με τη μετατροπή των θέσεων εκτάκτων υπαλλήλων σε θέσεις μόνιμων υπαλλήλων. Στις αρχές 1999 ως εκ τούτων εξημεροδοτούντο 20 μόνον από τις συνολικά 23 θέσεις του οργανογράμματος.

Τον Φεβρουάριο 1999 ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε πρόγραμμα δράσεως προς αναδιάρθρωση της υπηρεσίας, με διαχωρισμό του νομικού έργου από το διοικητικό έργο χάρις στη δημιουργία χωριστών τμημάτων. Το πρόγραμμα δράσεως προέβλεπε επίσης σταδιακή μετάβαση από μία κατάσταση με αποκλειστικά θέσεις εκτάκτων υπαλλήλων σε κατάσταση όπου επικρατούν οι θέσεις μονίμων υπαλλήλων. Παρά το ότι δέχθηκε το σχέδιο δράσεως, η Επιτροπή Προϋπολογισμών δεν αποδέσμευσε τα δεσμευμένα ποσά για την πρόσθετη θέση Α3 που χρειάζεται προς διαχωρισμό του νομικού από τον διοικητικό ρόλο του προϊσταμένου γραμματείας. Η προτεινόμενη αναδιάρθρωση δεν ήταν κατά συνέπειαν δυνατόν να υλοποιηθεί έως τις αρχές του 2000.

Το συνολικό ποσό των πιστώσεων που διατέθηκαν στον προϋπολογισμό 1999 του διαμεσολαβητή ανήρχετο σε 3 474 797 ευρώ. Ο τίτλος 1 (μισθοί, επιδόματα και λοιπές δαπάνες που σχετίζονται με την απασχόληση) ανήρχετο σε 2 350 953 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας) ανήρχετο σε 807 000 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανήρχετο σε 2 000 ευρώ. Ποσό 314 844 ευρώ ενεγράφη στο αποθεματικό (τίτλος 10).

Ο κάτωθι πίνακας εμφανίζει τις δαπάνες 1999 υπό μορφήν αναληφθεισών πιστώσεων.

Τίτλος 1	2 338 437 ευρώ
Τίτλος 2	632 904 ευρώ
Τίτλος 3	898 ευρώ
Σύνολο	2 972 239 ευρώ

Τα έσοδα συνίστανται κυρίως σε κρατήσεις από την αμοιβή του διαμεσολαβητή και των υπαλλήλων του. Από πληρωμές τα συνολικά έσοδα το 1999 ανήλθαν σε 285 127 ευρώ.

Προϋπολογισμός 2000

Ο προϋπολογισμός 2000, που ετοιμάστηκε το 1999, προβλέπει δύναμη προσωπικού 24 ατόμων, ήτοι αύξηση κατά ένα άτομο εν συγκρίσει προς το 1999.

Οι συνολικές πιστώσεις για το 2000 ανέρχονται σε 3 914 584 ευρώ. Ο τίτλος 1 (μισθοί, επιδόματα και λοιπές δαπάνες που αφορούν την απασχόληση) ανέρχεται σε 2 878 797 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας) ανέρχεται σε 824 000 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανέρχεται σε 2000 ευρώ. Ποσό 209 787 ευρώ έχει εγγραφεί στο αποθεματικό (τίτλος 10).

Ο προϋπολογισμός 2000 προβλέπει συνολικά έσοδα 346 761 ευρώ.

Ανεξάρτητος προϋπολογισμός

Οι καταστατικοί κανόνες για τον Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως προβλέπουν τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή ως παράρτημα στο τμήμα I (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Συζητήσεις για τη δυνατότητα δημιουργίας ανεξάρτητου προϋπολογισμού για τον διαμεσολαβητή άρχισαν το 1998. Τον Δεκέμβριο 1999 το Συμβούλιο συμφώνησε στην πρόταση να υπάρχει ανεξάρτητος προϋπολογισμός για τον Διαμεσολαβητή, προέβη δε στην απαραίτητη αλλαγή του δημοσιονομικού κανονισμού με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2000⁽¹⁾.

Ωστόσο σύμφωνα με τις εν ισχύ νομικές διατάξεις και σε συμφωνία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο προϋπολογισμός 2000 έχει συνταχθεί υπό μορφήν παραρτήματος στον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και με την σαφή παραδοχή ότι, εάν χρειασθεί, ο Διαμεσολαβητής θα μπορούσε να ζητήσει μεταφορά από το αποθεματικό για απρόβλεπτα του Κοινοβουλίου, όπως έγινε το 1996 και το 1998.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2673/1999 του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1999, ΕΕ L 326, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Jacob SÖDERMAN

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ian HARDENΠροϊστάμενος Γραμματείας
Τηλ. 0033 3 88 17 2384**Peter DYRBERG**Κύριος Νομικός Σύμβουλος (έως 31.7.1999)
Γραφείο Βρυξελλών
Τηλ. 0032 2 284 2003**José MARTÍNEZ ARAGÓN**Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. 0033 3 88 17 2401**Gerhard GRILL**Κύριος Νομικός Σύμβουλος (από 15.4.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2423**Benita BROMS**Κύριος Νομικός Υπάλληλος
Γραφείο Βρυξελλών (από 1.3.1999)
Προϊστάμενος του Γραφείου Βρυξελλών (από 1.9.1999)
Τηλ. 0032 2 284 2543**Olivier VERHEECKE**Νομικός Υπάλληλος
Γραφείο Βρυξελλών (από 1.11.1999)
Τηλ. 0032 3 284 2003**Vicky KLOPPENBURG**Νομικός Υπάλληλος
Γραφείο Βρυξελλών
Τηλ. 0032 2 284 2542**Xavier DENOËL**Νομικός Υπάλληλος
Επικουρικός Υπάλληλος (έως 31.1.1999)
Έκτακτος Υπάλληλος (από 1.6.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2541**Ida PALUMBO**Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. 0033 3 88 17 2385**Alessandro DEL BON**Νομικός Υπάλληλος
Επικουρικός Υπάλληλος (έως 30.9.1999)
Έκτακτος Υπάλληλος (από 1.10.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2382**Maria ENGELSON**Νομικός Υπάλληλος
Ασκουμένη (έως 28.2.1999)
Επικουρικός Υπάλληλος (από 1.3.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2402**Ilta HELKAMA**

Υπεύθυνη Τύπου (έως 31.7.1999)

Ben HAGARDΥπεύθυνος Επικοινωνίας μέσω Internet
Τηλ. 0033 3 88 17 2424**Nathalie CHRISTMANN**Βοηθός Διοικήσεως
Τηλ. 0033 3 88 17 2394**Αλέξανδρος ΚΑΜΑΝΗΣ**Οικονομικός Υπάλληλος
Τηλ. 0033 3 88 17 2403**Maria MADRID**Βοηθός (από 1.9.1999)
Γραφείο Βρυξελλών
Τηλ. 0032 2 284 3901**Murielle RICHARDSON**Γραμματέας του διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως
Τηλ. 0033 3 88 17 2388**Anna RUSCITTI**Γραμματέας
Γραφείο Βρυξελλών
Τηλ. 0032 2 284 6393**Ursula GARDERET**Γραμματέας
Γραφείο Βρυξελλών
Τηλ. 0032 2 284 2300**Isabelle FOUCAUD**Γραμματέας
Τηλ. 0033 3 88 17 2391**Stephanie KUNZE**

Γραμματέας (έως 1.3.1999)

Isabelle LECESTREΓραμματέας
Επικουρικός Υπάλληλος (έως 28.2.1999)
Έκτακτος Υπάλληλος (από 1.3.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2413**Marie-Andrée SCHWOOB**Γραμματέας
Έκτακτος Υπάλληλος (από 1.3.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2393**Félicia VOLTZENLOGEL**Γραμματέας
Έκτακτος Υπάλληλος (από 1.5.1999)
Τηλ. 0033 3 88 17 2422

Patrick SCHMITT

Κλητήρας (έως 31.8.1999)

Charles MEBS

Κλητήρας (από 1.9.1999)

Τηλ. 0033 3 88 17 7093

Peter BONNOR

Ασκούμενος (έως 15.6.1999)

Ελένη ΚΕΦΑΛΗ

Ασκουμένη (από 1.1.1999 έως 30.6.1999)

Alexandra AGOSTO

Ασκουμένη (από 1.3.1999 έως 31.7.1999)

Ranu RAINIO

Ασκούμενος (από 1.9.1999.έως 31.12.1999)

Conor DELANEY

Ασκούμενος (από 1.9.1999)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Οι νομικές διατάξεις

Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει: «Ο Διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου. Η θητεία του δύναται να ανανεωθεί».

Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει τις λεπτομέρειες της διαδικασίας για την εκλογή:

«Άρθρο 177

1. Κατά την έναρξη κάθε βουλευτικής περιόδου, αμέσως μετά την εκλογή του, ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 8 του παρόντος Άρθρου, ο Πρόεδρος ζητεί να υποβληθούν υποψηφιότητες για το διορισμό του Διαμεσολαβητή και ορίζει την προθεσμία για την κατάθεσή τους. Η ανακοίνωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
2. Οι υποψηφιότητες πρέπει να υποστηριχθούν από τριάντα δύο τουλάχιστον βουλευτές, από δύο τουλάχιστον κράτη μέλη. Κάθε βουλευτής μπορεί να υποστηρίξει μία μόνο υποψηφιότητα. Οι υποψηφιότητες πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα δικαιολογητικά που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο υποψήφιος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από το καθεστώς του Διαμεσολαβητή.
3. Οι υποψηφιότητες διαβιβάζονται στην αρμόδια επιτροπή, η οποία μπορεί να ζητήσει από τους ενδιαφερόμενους να παρουσιαστούν για ακρόαση. Οι ακρόασεις αυτές είναι ανοιχτές για όλους τους βουλευτές.
4. Ο αλφαβητικός κατάλογος των υποψηφιοτήτων που έχουν κριθεί παραδεκτές υποβάλλεται εν συνεχεία στο Κοινοβούλιο προς ψήφιση.
5. Η ψηφοφορία αυτή διεξάγεται με μυστική ψηφοφορία και με την πλειοψηφία των ψηφισάντων. Εάν μετά τους δύο πρώτους γύρους δεν εκλεγεί κανείς υποψήφιος, συνεχίζουν μόνο οι δύο υποψήφιοι που έχουν συγκεντρώσει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στον δεύτερο γύρο. Σε όλες τις περιπτώσεις ισοψηφίας επικρατεί ο πρεσβύτερος των υποψηφίων.
6. Πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας, ο Πρόεδρος βεβαιώνεται ότι είναι παρόν τουλάχιστον το ήμισυ του αριθμού των βουλευτών που απαρτίζουν το Κοινοβούλιο.
7. Ο διορισθείς υποψήφιος καλείται αμέσως να ορκισθεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.
8. Ο διαμεσολαβητής παραμένει εν ενεργεία έως ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο διάδοχός του, εκτός περιπτώσεων θανάτου ή παύσεώς του.»

Η εκλογή 1999

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων στην Επίσημη Εφημερίδα της 31ης Ιουλίου 1999⁽¹⁾ ορίζοντας την 24η Σεπτεμβρίου 1999 ως λήξη της προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων.

Σε συνεδρίαση της Επιτροπής Αναφορών που διεξήχθη στις 28 Σεπτεμβρίου 1999 ο πρόεδρος της επιτροπής ανακοίνωσε ότι έγκυρες υποψηφιότητες είχαν ληφθεί για δύο υποψηφίους, ήτοι τον κ. Γεώργιο Αναστασόπουλο (πρώην Βουλευτή και Αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) και τον κ. Jacob Söderman (απερχόμενο Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως).

Η Επιτροπή Αναφορών διοργάνωσε ακρόασεις των δύο υποψηφίων σε ειδική δημόσια συνεδρίαση που διεξήχθη στις 19 Οκτωβρίου 1999.

Στις 27 Οκτωβρίου 1999 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διεξήγαγε ψηφοφορία προς εκλογή του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Το εκλογικό αποτέλεσμα ήταν:

Σύνολο ψηφισάντων	557
Γεώργιος Αναστασόπουλος	256
Jacob Söderman	269
Άκυρα ψηφοδέλτια	32

Κατά συνέπειαν ο κ. Söderman ανεκηρύχθη εκλεγείς.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που διορίζει τον κ. Söderman για δεύτερη περίοδο εντολής δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 1ης Δεκεμβρίου 1999⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 1999 C 220, σ. 29.

⁽²⁾ Απόφαση 1999/780/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 1999 σχετικά με τον διορισμό του Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ΕΕ 1999 L 306, σ. 32.

ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ**ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ**

— Ταχυδρομικώς

The European Ombudsman
1, av. du Président Robert Schuman
B.P. 403
F-67001 Strasbourg Cedex

— Τηλεφωνικώς

0033 3 88 17 2313

— Μέσω *fax*

0033 3 88 17 9062

— Μέσω *e-mail*

euro-ombudsman@europarl.eu.int

— Μέσω *Internet*

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

— Τηλεφωνικώς

0032 2 284 2180

— Μέσω *fax*

0032 2 284 4914
